

Philologie.

Hunc librum dono accepi a Tañero amicissimo meo. Mitaviae. d. XXII. mens: Octobris. Ao. MDCCCXXXVI.

R 1695

II. d. 375 a.

Bd. 375 a.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΟΚ-
τωκαίδεκα,

Ἑκάβη	Ὀρέστης	Φοίνισσαι
Μήδεια	Ἱππόλυτος	Ἄλκηστις
Ἀνδρομάχη	Ἱκέτιδες	Ἰφιγένεια ἐν
Αὐλίδι	Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις	
Ῥῆσος	Τρῳάδες	Βάκχαι
Κύκλωψ	Ἡρακλεῖδαι	Ἑλένη
Ἴων	Ἡρακλῆς μαινόμενος	

EVRIPIDIS TRAgœdiæ octodecim,

1. Hecuba	2 Orestes	3 Phœnissæ
4. Medea	5 Hippolytus	6 Alcestis
7. Andromache	8 Supplices	9 Iphigenia in Aulide
	10. Iphigenia in Tauris	
11. Rhesus	12. Troades	13 Bacchæ
14 Cyclops	15. Heraclidæ	16 Helena
17. Ion	18. Hercules furens.	

Basileæ apud Ioan. Heruagium anno, M. D. XXXVII, mense Martio.

BIBLIOTH: ACADEM: DORPAT:

Acc. 6722.

SYMB. SPES MEA CHRISTVS

L. Fanner

C. H. Straus.

Scholæ Salaeop. 1696.

IOAN. HERVAGIVS
Lectori S. D.

NE nunquam non officina nostra aliquid tibi, candide lector, pariat, cum linguæ, tum moribus & uitæ formandis commodum, Euripidem inter præstantißimos Tragœdorum à Prisciano connumeratum, nostris typis publicandum suscepimus: quod libentius præstitimus urgentibus uiris doctißimis, qui in publicis gymnasijs hunc autorem dicebant requiri. Commentaria libenter adiecißemus, si operis idoneis & satis multis fuißemus instructi. Exhibebimus ea igitur distincto ab hoc uolumine quàm primum id fieri poterit. Tu interim ipso autore utere, quem proprio marte si explicare coneris, plus quidem laboris capessendum, sed emolumentũ uicissim longe maximum acceperis. Bene uale.

4-II A
3068
i50515214

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΕΥΡΙΡΙΔΗΝ.

ΙΩΝΟΣ.

Χαῖρε μελαμπέπλοις Εὐριπίδη ἐν γυάλοισιν
Πιερίας, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
Ἰσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
Ἴσον ὁμηρείαις ἀγνάοις χάρισιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδη εἷλέ σε πότμος,
Καί σε λυκοῤῥάισται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
Τὸν σκηνῇ μελιγηρὺν ἀνδόνα, κόσμον ἀθηνῶν,
Τὸν σοφίῃ τραγικὴν μιξάμενον χάριτα,
Ἀλλ' ἔμολες πελλαῖον ὑπ' ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις
Πιερίδων, νάης ἀγχόθι πιερίδων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου. ὀστέα δ' ἴσχει
Γῆ μακεδών. ἢ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Ῥατρὶς δ' Ἑλλάδος ἑλλὰς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ μούσας
Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐστ' Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῖδε,
Τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχετο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ἅπασ' Ἀχαιὶς μνῆμα σὸν Εὐριπίδη.
Οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥ-ΛΟΥ ΣΥΝΟΥΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΓΟΙΗΤΟΥ.

Ε ὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου, ᾗ Κλειτοῦς. οἱ φυγοντες, εἰς Βοιωτίαν μετῳκησαν. εἶτα ἐν τῇ ἀθηναι. ὑπ ἀληθες ἦ ὡς λαχανόπωλις ἰων ἡ μητηρ αὐτ. ᾗ γὰρ τ σφόδρα ὀλιγανῶν ἐτύγχανον ὄσα, ὡς φιλόχρεος ἀφ ἑκάστου. ἐν ᾗ τῇ διαβάσῃ Ξέρξε, ἐνεκυφορεῖτο ὑπὸ τ μητρος. ἐτέχθη ᾗ καθ ἱλ ἡμέρ Ελλῆνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. ἐγένετο ᾗ τὰ πρῶτα ζωγράφος. εἶτα μαθητὴς προδίκε ἐν τοῖς ξηποφελοις. Σωκράτες ᾗ, ἐν τοῖς ἠθικοῖς, ᾗ φιλοσόφοις. διήκουσε ᾗ τ Αναξαγόρε τ κλαζομενίε. ὧν τραγῳδίαι ᾗ ἐτράπη, τὸν Αναξαγόραν ἰδίων ὑποσάντα κινδύνους διὰ ἄπορ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς ᾗ τὸ ἦθος ἰων, ᾗ ἀμειδὴς, τ φυγων τὰς συνουσίας. ὅθεν ᾗ μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγημε ᾗ ὅμως πρῶτον Χοιρίλλην, θυγατέρα Μνησιλόχε. ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον, καὶ Μνησαρχίδην, καὶ Εὐριπίδην. ἀπωσάμενος ᾗ τοῦτον, ἔσχε τ δευτέραν. τ τοῦτος ὁμοίως ἀκολάστε φθαρθεὶς, μεταναστὰς ἀπ Αθηνῶν, ἦλθε πρὸς Αρχέλαον Βασιλέα τ Μακεδόνων. παρ ᾧ διῆγεν ἄπρας ἀκολάστως ζημίας. ἐτελεύτησε ᾗ ὑπ ἰδιωτικῆς Αριβάτε τ μακεδόνος, ᾗ Κρατεύα τ θετταλ, ποιητῶν ὄντων, ᾗ φθονησάντων αὐτῷ, ᾗ πεισάντων τὸν Βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, δίκας μνῶν ἀγοραδόντα τοὺς Βασιλικοὺς, ὃς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας, ἐπαφεῖναι τῷ Εὐριπίδῃ. Ετεροι ᾗ ἱστόρησαν ὑπ ἰδίων κυνῶν, ἀλλ ὑπὸ γυναικ αὐτὸν

τ διαπαθεῖναι, πορευομένῳ ἀφ ἑστίε πρὸς Κρατερ τὸν ὀρθάμνου Αρχελάου. καὶ γυναῖκα αὐτὸν ᾗ πρὸς τοῦτοις ὁρῶντας. οἱ ᾗ πρὸς τῇ γαμετῇ Νικοδίκῃ τ ἀρεθουσίε. Επὶ δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐτὸν ἑβδομηκονταπέντε. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὴν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτ ἡ μυθίναι, ἑβδομηκονταπέντε. ἧς ᾗ ἄλλας, ἐνενηκονταδύο. νίκας δὲ εἴληφε πέντε. τὰς μὲν τέσσαρας, πρὶν. τῇ ᾗ μίαν, μετὰ τ τελευτήν. τελευτᾷ δὲ ὢν ἐνενηκοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΛΟΥ.

Ε πεισὶ πρὸς τ εἰδώλε προειρήμεθα εἰπεῖν, ὅθεν ᾗ τὸ ὄνομα γλώσσαις μὴ ἁπάσαις προσέβλητο, δι ἐπω δὲ σεσαφήνισται, ἀλλ ὅτιν ἕ καὶ διαφόροις ἐννοίαις ἐκφορέτ, χρεὼν εἰπεῖν τί ποτε τοτὸ ὄτι, καὶ πόθεν εἴληφε τὴν συνθήκην. πῇ μὲν γὰρ εἴδωλα τῶν σωμάτων φαμὲν τὰς ψυχάς. καὶ ῥήτορα εἰδωλοποιὸν ὀνομάζομεν, τὸν ταῖς ἀπελθούσαις τ σωμάτων ψυχαῖς λόγους προσιλιθέμενον. Φιλόσοφοι ᾗ ξύμπαντες, τὰ χείρονα, εἴδωλα τ κρειττόνων φασίν. ὅτω γὰρ κἀπὶ τ σωτηρίας ὅτιν εἰδέναι. ὅτος μὲν γὰρ ὁ χαλκὸς ἀνδριὰς, Ηρακλέους εἴδωλον. ὁ δὲ Θησέως. καὶ ἡ χαλκὴ λύκαινα ἡ τῶν μαστὸς ὑποβαίνουσα τοῖς βρέφεσι, ποιήματα μὲν παλαιᾶς ὀργασίας, εἴδωλα ᾗ ἀληθείας. καθ ἱλ Ρωμ καὶ Ρωμύλ ὑπὸ τοῦ φαυσύλα ῥιφθέντες ὧν τῇ ἀκτῇ, τῆς ζώσης λυκαίνης τοὺς μαστὸς εἴληφαν. τίς δ ὁ τ διαφορᾶς λόγ, ἐγὼ γὰρ φημι λογισάμεν, καὶ ἐκζηθέμεν, ὡς ἡ ψυχὴ ὁ πέφυκεν εἴδωλον, ἀλ-

λὰ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, ὡς χεῖρον λιρείποντος. ἐπεὶ ἢ
ἀεὶ ψυχαὶ φαύλαζόμεναι, σωμαλικοῖς τυπώντες μορ
φώμασι πρὸς τὴν τῶν ὁρώντων δύναμιν, ἀλαφίσι
μύτοι καὶ συγλεχυμένοις, ⸫ τὸ ὅλον σκιώδεσι, δηλα
δὴ τοῦτα λέγοντες τὰ σωμάτων εἴδωλα. σῶμα μὲν γὰρ
καὶ τὸ ἀχῆμα ὀρθιον, καὶ τὴν ἀφὴν στερρόν, ⸫ αὐλε
τυπὲς, καὶ τὸ χρῶμα γῆι λοιπόν, ⸫ βαρὺ, καὶ γεω
δὲς, καὶ ἀεὶ μὴ ἐποχόμενον. ἢ ἢ τοῦ Πολυδώρου ψυ
χὴ, οὐχ ὅτω τῇ Ἑκάβῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ ζοφερὰ, καὶ σκιᾶς
πρόσιον, καὶ δυσείκασον. δηλα γὰν τὴν τοιαύτην
μορφὴν τῆς ἀλαφῆ ⸫ συγκεχυμένην, εἴδωλα φασὶ
οἱ Σοφοὶ τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων. ⸫ Πλάτων γὰν
ἐν τῷ Φαίδωνι τὰ μὲν τοῖς τάφοις φαινόμενα σκιοὶ
δὴ φαντάσματα, ψυχὰς Φιλοσωμάτους ὠνόμασεν,
ὡς μὴ ἢ μετὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀρετῆς, πρὸς τὸ κα
θαρὸν αὐτόθεν φῶς, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὰ σώματων ἐχομένας.
ἃ δὴ καὶ τὰς ἀνδραποδώδεις ἠγαπήκασιν ἡδο
νάς. δηλα ταῦτα μὴ δὲν εἴδωλον σώματων ἢ ψυχή.
ἐνθις ἢ σῶμα, ψυχῆς εἴδωλον. ὅτι περ ὁ τότῳ ὀ
φθαλμὸς, ἐκείνη ὁ νοῦς. καὶ ὁ τότῳ ἀφὴ, ἐκείνη πά
λιν ἐξέτασική. καλλίων δὲ νοῦς, ὀφθαλμῶ, ⸫ νοερὰ
ζήτησις, δυνάμεως ἀπλικῆς. δηλα ταῦτα πά
λιν εἴδωλον τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. τὶ δὲ
ὄνομα τοῦτο, ὁ χρισιανῶν ἐμνασά
χθη θεσμὸς ὅτι δὴ τοῖς ἐλ
ληνικοῖ θεοῖς ἐπεφη
μίζον εἰκα
μα.

Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου σώφρονις τοῦ τὸ βίον Εὐριπί
δου, καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως.

Ε Υ̓ριπίδης τῷ πατρὶ, πατρὶς ἦν, Ἀθῆναι. πατρὸς
ἢ Μνησάρχου κάπηλος, ⸫ Κλειτοῦς λαχανόπωλις.
γεννηθεὶς ἢ ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸς τῇ Ἀττικῆς νήσῳ,
ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, ἰσῇ τῷ πέμπτῳ καὶ ἑβδο
μηκοστῷ ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ ὁ τοῦ Ξέρξου ναυλικὸν
καῖ ζωαμάχησε ἀθλωτὸς, πρῶτον μὲν νίκησε πα
γκράτιον, καὶ πυγμῇ, τοῦ πατρὸς αὐτῷ χρησμὸν λα
βόντος, ὅτι σεφανηφόρους ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νική
σει. ὁ δὴ καὶ εἰς ὀργὴν προῆλθε. ἐνίκησε γὰν ταῦτα
Ἀθήνησιν. ἔπειτα εἰς λόγους ὡρμηκὼς, ἐφοίτησε πα
ρὰ Ἀναξαγόρᾳ. καὶ Πρωδίκῳ, καὶ Ζήσιν ἄλλοις. ἀγχί
νους δὲ ὢν εἰπέρ τις, καὶ δεῖ πονεῖν ἑαυτὸν ἐλισθεσθω
κὼς, εἰς βαγῳδίαν ἐτράπη, ⸫ ἔλαμψεν ὑπὸ ταύ
τῃ σεμνῶς. πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην ἐξεῦρεν, ἃ
δὴ εἰσιδόντες τῶν πρὸ αὐτοῦ. τό, τε γὰν ἐν ἀρχῇ τοῦ
δράματος τὴν κατάθεσιν διατυπῶν, καὶ τὸν ἀκροα
τὴν ὥσπερ χειραγωγῶν εἰς τὸ ἐμπεδῶσαι, εὐριπίδης
τέχνημα. τό, τε ἐξαίφνης καὶ πλάκος ἔχειν τὰ λε
γόμενα, καὶ τὴν ἑρμηνείαν ποικίλλειν ὑπὸ χρήσεσί
τε καὶ ῥυθμῷ χαρίεντι, καὶ γνώμας εἰσάγειν σφο
δρὰς, καὶ μάλα δεῖ ὑποκρινόμενον πρόσφορας, θαυμα
στός. ἔγραψε μὲν δράματα σύν ⸫ ἐννεήκοντα
τὰ πάντα. ἐν οἷς λέγεται μόνα ἐξ τετρακά. νενίκηκε
δὲ ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι, νίκας πρωτεία
κα. ἤρξατο δὲ τοῦ πρὸ τεττάρων ἀγῶνος, ἑπτὼν πρώτε
ων εἴκοσι γεγονώς. φασὶ δὲ αὐτὸν ⸫ ζωγράφον γεγο
νέναι, ⸫ δείκνυσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν μεγάροις. γυ

καὶκὲ δ' ἡμᾶς, πρώτῃ μ', Μελιτέω. ἐπὶ τὰ αὐτ'
ἀπελθάσις, χοιρίλλω. ὑὸς ἔχε βοῆς. Μνησαρχίδ' ἐμπορον. Μνησίλοχον τὸν κιθαρῳδὸν, καὶ ὁ μόνυμον αὖθ' Εὐριπίδῃ, περὶ λόγας διατρίβοντα. ἰὼ ἰὼ σύννους, καὶ σκυφνὸς ὁ ἦθος, ὁ μισόγελως, ὁ σκυθρωπὸς, καθὰ καὶ Αἰσχύλος σκώπτων φησίν. Σκυφνός ἐμοιγε προσεοικεν Εὐριπίδης. φωράσας ἢ τὸν αὐτ' ὄντα κιθαρῳδὸν τὰ ὠδὴ τῇ γυναικὶ, ἡ δ' ἐντυχοῦσα μὴ φέρ' Αἰσχύλῳ, σκωπτόμενος ὑπὸ τ' κωμῳδοποιῶν, ἀφεὶς τὴν Ἀθήνησι διατριβὴν, εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀρχέλαον. ἡ δ' ἐχθεὶς ὑπ' αὐτ' κάλλιστα, ἡ φιλοτιμηθεὶς, μεγίστης ἠξίου τιμῆς. διατριβὴν δ' ἐκεῖ, ἐπεὶ δὴ γ' ἵνι ἄλσει φροντίζων ἔτυχε. καταβρωθὴ ὡς φασὶν ὑπὸ τῶν Ἀρχελάου κυνῶν, τὸ Μακεδόνων βασιλέως ὀγδοήκοντα ἐπιγεγονώς. ἐτάφη μὲν δ' γ' Μακεδονίας. κενοτάφιον δὲ αὐτ' Ἀθήνησι γέγονεν. ἐφ' ᾧ ἐπέγραψε θρασυδ' ὃς ὁ συγγραφεύς, ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιός, τάδε. Μνᾶμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδ'. ὀστέα δ' ἴσχει Γῆ Μακεδών. ἢ γὰρ δέξατο τόρμα βίου.

Γαῖρις δ' Ἑλλάδος ἑλλὰς, ἀθῆναι πλεῖστα ἢ μόχθας
τόρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχῃ.

Φασὶ ἢ ὠδὴ τοῦ ἀκούσαντα τὸν Εὐριπίδ' πλαυτῆς, ὃν μ' Ἀθηναίους πάντας πρυθῆσαι. Σοφοκλέα δὲ, αὐτὸν μ' φασὶν ὑπὸ τ' ἀκούσαντα ἱκετῶνα, ὃν ἢ τὸν ὁπλιτὰς αὐτῶ, ἀστεφανώτους τοῦ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τὸν ἀγῶνα ὅτῳ ἢ αὐτὸν φίλημων ἡγάπησεν. ὡς καὶ τάδε περὶ αὐτῶ πολιτῆσαι εἰπεῖν.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
Αἴδην εἶχον ἄνδρες ὥσφασιν ζωὲς,
Ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.
ὅτως ἡγοῦν το πολλὸ ζωὸς ἄξιον.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ.

Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες, καθορμίσθησαν ἐν τῇ αὐλιπόρᾳ χερρονήσῳ ἡ Θρᾴκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν. ὃ δὴ καὶ κρυπτάφιον ἔχων Ἀχιλλεῖ, ἣν Τροίᾳ ταφήν. διαβιβάντες ἢ ἐκεῖ ἡμέρας δύ' ἢ τρεῖς, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτ' εὖ διαθήσουσ', ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φανὲν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τ' ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γὰρ ἀπ' αὐτῶν δόθηναι τῇ παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τῇ μὴ πρόπορον καταχθονίσαι αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρός. διὸ δὴ καὶ Πύρρος καὶ Δημοφόων τὸ ξυθέντα, ὀλωλέναι, ὅτε τὰς ἐκ Τροίας πρὸς ὅμαν πλεῦσαν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν δὴ ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι, καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐψηφίσαντο σφάξαι τῇ Πολυξένην ὠδὴ τῷ τάφῳ τ' ἥρωος. ἔπεμψαν ἢ τ' λαοπρεπεστάτους Ὀδυσσέα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς αὐτὴν τε πρεσβύτιδα λάβοι, καὶ τοῦ ποικίλων τ' λόγων, ἀνδρὸς γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ, πείσοι Ἑκάβην, μὴ δυσχερῶς φέρειν ὠδὴ τὴν τ' παιδὸς ἀφαιρέσει. ἐλθὼν δὲ Ὀδυσσεὺς, τὴν τε πόλιν σωφρονοῦσαν εὗρεν αὐτῷ τ' ἀσφαλῆ. καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτὴν πρόσπολον, ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης ἢ τ' πρεσβύτιδος, Ἑκάβη βοράπτιναν αὐτῆς ἔπεμψε πρὸς τὰς ἁλιτὰς, ἐφ' ᾧ

ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὗρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον. ἁλοῦσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν, ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρώην Πρίαμος ἔπεμψε λάθρᾳ, ἐπειδὴ ἑώρα τὸ Ἰλιον πρὸς κίνδυνον ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὖθις τὸ γένος τοῦ Πριάμου. ὡς οὖν οὗτον εὗρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη, καὶ τῷ πέπλῳ εἰλίξασα, κομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην. καὶ ἡ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν πρὶν ἐκκεκαλύφθαι οὗτον εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔσχε, καὶ ὅπως ἀμυνεῖτο Πολυμήστορα, μηχανᾶτο τοιόνδε. κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη περί τινος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. οὗτος μὲν οὖν ἀγνοῶν ὅτι Πολύδωρος εὕρητο παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καί τισιν ὑποκλαπεὶς, μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖτο. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τούτου χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυρὸς κεκρυμμένος ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τοῦ σκηνῆς ἔνδον εἰποῦσα, ὡς ἂν καὶ ἕτερ' ἄττα αὐτῷ δώσει χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ εἴσω πλεῖστος γυναικῶν ὄχλος. σὺν αἷς οὗτον εἰσελθόντα Ἑκάβη, ὀφθαλμῶν τε στερεῖ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτοὺς τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασσαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ οὐχ ὧν

ὧν προὔτεινε, τὸν παῖδα ἀνεῖλε, σύμψηφον σχοῦσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειτο ἐν τῇ ἀντιπέραν τοῦ Θρᾴκης χερρονήσῳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων, συμμαχησασῶν τῇ Ἑκάβῃ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Πολυδώρου εἴδωλον.	Ὀδυσσεύς.
Ἑκάβη.	Ταλθύβιος.
Χορὸς ἐκ τρῳάδων	Θεράπαινα Ἑκάβης
αἰχμαλωτίδων.	Ἀγαμέμνων.
Πολυξένη.	Πολυμήστωρ.

Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΚΑΒΗ.

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκό
του πύλας
λιπὼν, ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾤκι
σται θεῶν,
Πολυδωρος Εκάβης παῖς γεγώς τῆς Κισσέως,
Πριάμου τε πατρός. ὃς μ' ἐπεὶ Φρυγῶν πολιν
κινδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν ἑλληνικῷ,
δείσας, ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς,
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα θρηϊκίου ξένου.
ὃς τὴν ἀρίστην χερρονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάτρᾳ
πατὴρ, ἵν' εἴποτ' Ιλιου τείχη πέσοι,
τοις ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου
νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν, ὃ καὶ μεγῆς
ὑπεξέπεμψεν. οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα,
οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ἦν νέῳ βραχίονι.
ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἐκεῖθ' ὁρίσματα,
πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονὸς,
Εκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐ μὸς ηὐτύχει δορὶ,
καλῶς παρ' ἀνδρὶ θρηκὶ πατρῴῳ ξένῳ,
τροφαῖσιν ὡς τις πτόρθος ηὐξόμην τάλας.
ἐπεὶ δὲ Τρόια θ', Εκτορός τ' ἀπώλετο
ψυχὴ, πατρῴα θ' ἑστία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ,
σφαγεὶς Αχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν

ξένῳ πατρῷος. κἀκ τανὼν, ἐς οἶδμ' ἅλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἄλλοσε πόντου σάλῳ,
πολλοῖς δι' αὐλοις κυμάτων φορούμενη,
ἄκλαυστος. ἄταφος, νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
Ἑκάβης ἀίσσω σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
πρίσαιον ἦλθ' ἐφ' ἁμὸν ἀμφὶ μηνὸς,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδε χειμῶνος ἀκμὴ
μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἠσυχοι
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῇσδε θρηϊκίας χθονός.
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς,
κατεσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν,
πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην.
αὐτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα κἀγέρας λαβεῖν.
κἀγὼ τοὔξεδ' τοῦδ', ὁδὶ ἀδώρητον φίλων
ἔσαι πρὸς ἀνδρῶν. ἡ πανερωμένη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ.
δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυσμόρου κόρης
φανήσομαι γὰρ ὡς τάφου τλήμων τύχω,
δόλῳ πολεῖν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
τὰς γὰρ κάτω δόξαντας ἐξεπισάμην
τύμβου κυρῆσαι, κεἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
τὸ μὲν μὲν δὴ ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν,
ἔσαι. γεραιᾷ δ' ἐκ πολῶν χωρήσομαι
Ἑκάβη. περᾷ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων,
δόλειον

δόλειον ἦ μαν εἶδες. ὡς πράσσεις κακῶς,
φθείρει θεῶντις τῆς πάροιθ' ὑπερβολῆς.
ὅσονπερ εὖ ποτ'. αὖ τις κἀκ τῶν δ' ἐσε
ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ' ὀρθῶσαι τὴν ὁμόδουλον νῦν
πρωΐδες, ὑμῖν πρόσθεν δ' ἄνασσαν.
λάβετε, φέρετε,
πέμπετ', ἄειρε τέ μ' ὀλεμὸς,
γεραιᾶς χειρὸς προσλαζὺ μόναι.
κἀγὼ σκολιῷ σκήπωνι χερὸς
δύσεισβολλὰ, πωλύσω βραδύπαυ,
πλυσίᾳ ἄρθρων πρόπιθεσις.
ὦ σεροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νύξ,
πίπτω' ἄρα μ' ἐννυχος ὅτω
δόλιοι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθὼν
μελανοπερύγων μᾶτερ ὀνείρων,
ἀποπέμπω σοι ἔννυχον ὄψιν,
ἣν πρεσβὶ παιδὸς ἐμᾶς
τὸ σωζόμενον κατὰ θρῄκην,
ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης
θυγατρὸς δι' ὀνείρων εἶδον.
εἶδον γὰρ φοβερὰν ὄψιν.
ἔ μαθον. ἐλάκην
ὦ χθόνιοι θεοὶ. σώζατε παῖδ' ἐμόν,
ὃς μόνος οἴκων ἀγκυρά τ' ἐμῶν,
τὴν χιονώδη Θρῄκην κατέχει,
ξεῖνα πατρῷα φυλακαῖσιν. ἔσαι τι νέον.
ἥξει τι μέλος γοερὸν, γοεραῖς.
ὅπου τ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίκτυπος
φρίσσει, πάρβει.

πῦ ποτε θείαν Ελένυ ψυχὰν,
ἢ Κασάνδρας ἐσίδω Τρῳάδες,
ὥς μοι κρίνωσ' ὀνείρυς;
εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον
λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν,
ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ
οἰκτρῶς. καὶ τόδε δεῖ μά μοι
ἤλυθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβυ κορυφᾶς
φάντασμ' Αχιλλῆος.
ἤτει δὲ γέρας τῶν πολυμόχθων
τινὰ Τρωϊάδων.
ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
χο πέμψατε δαίμονες ἱκετεύω.
Εκάβη, σπυδῇ πρός σ' ἐλιάσθην,
τὰς δεσποσύνυς σκηνὰς προλιπῦσα
ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
δύλη, πόλεως ἀπελαυνομένα
τῆς Ιλιάδυς λόγχης αἰχμῇ.
δορυθήρατος πρὸς Αχαιῶν,
ὀυδὲν παθέων ἀποκυφιξυσ',
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένα
μέγα, σοί τε γύναι κήρυξ ἀχέων.
ἐν γὰρ Αχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Αχιλλεῖ
σφάγιον θέσθαι. τύμβυ δ' ἐπιβὰς,
οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις
τὰς ποντοπόρυς δ' ἔσχε σχεδίας,
λαίφη πρὸ τόνοις
ἐπερειδομένας,
τάδε θωΰσσων,

ποῖ δὴ Δαναοὶ
τὸν ἐμὸν τύμβον στέλλεσθε
ἀγέρασον ἀφέντες;
πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων.
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ελλάνων
στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν, διδόναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' ὀυχὶ δοκοῦν.
ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν,
τῆς μαντιπόλυ Βάκχης ἀνέχων
λέκτρ' Αγαμέμνων.
τὼ Θησείδα δ' ὄζω Αθηνῶν
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν.
γνώμη δὲ μιᾷ συνεχωρείτην,
τὸν Αχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ. τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' ὀυκ ἐφάτην τῆς Αχιλλείας
πρόσθεν θήσειν πότε λόγχης.
σπυδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαί πως, πρὶν ὁποικιλόφρων
κόπις, ἡδυλόγος, δη μοχαριστὴς,
Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν,
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
δούλων σφαγίων ὕνεκ' ἀπωθεῖν.
μὴ δὲ τὶν εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνη
στάντα φθιμένων,
ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ελλήνων,
Τρόιας πεδίων ἀπέβησαν.
ἥξει δ' Οδυσσεὺς ὅσον ὀυκ ἤδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν,

ἔκ τε γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων.
ἀλλ' ἴθι ναούς. ἴθι πρὸς βωμούς.
ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
κήρυσσε θεοὺς τούς τ' οὐρανίδας,
τούς θ' ὑπὸ γαῖαν. ἢ γάρ σε λιτὰι
διακωλύσουσ' ὀρφανὰν εἶναι
παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
τύμβου πρωπετῆ φοινισσομέναν
αἵματι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς, νασμῷ μελαναυγεῖ.
ἑκά οἴ ἐγὼ μελέα. τί ποτ' ἀπύσω;
ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;
δειλαία, δειλαίου γήρως,
δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,
τᾶς οὐ φερτᾶς. ᾤ μοι μοι.
τίς ἀμύνει μοι; πόια γέννα;
πόια δὲ πόλις;
φροῦδος πρέσβυς. φροῦδοι παῖδες.
ποίαν ἢ τάυταν ἢ κείναν
στείχω; ποῖ δ' ἥσω; ποῦ τις θεῶν
ἢ δαι μόνων ἐπαρωγός;
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες,
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι πήματα,
ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'. οὐκέτι μοι
βίος ἀγαστὸς ἐν φάει.
ὦ τλᾶμον ἅγησαί μοι
πούς, ἅγησαι τᾷ γραίᾳ
πρὸς τάνδ' αὐλάν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ
δυστανοτάτας ματέρος.

ἔξελθ'

ἔξελθ' ἔξελθ', οἴκων. ἄϊε ματέρος
αὐδὰν ὦ τέκνον, ὡς ἴδῃς
οἵαν οἵαν
ἀΐω φάματαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾶς; τί νέων
κηρύξασ', οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;
ἑκά ᾤ μοι τέκνον.
πολ τί μεδυσφημεῖς φροί μιά μοι κακά;
ἑκά αἶ αἶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ ἐξάυδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
δει μαίνω δει μαίνω μᾶτερ,
τίποτ' ἀναστένεις.
ἑκά ὦ τέκνον, τέκνον
μελέας ματρός.
πολ τί τόδ' ἀγγέλλεις;
ἑκά σφάξαισ' Ἀργείων κοινᾷ
συντείνει πρὸς τύμβον γνώμᾳ
Πηλείδα γέννα.
πολ οἴ μοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν;
μάνυσόν μοι μάνυσόν μοι μᾶτερ.
ἑκά αὐδῶ παῖ δυσφήμους φάμας.
ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ
τᾶς σᾶς περί μοι ψυχᾶς.
πολ ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ παντλᾶμον,
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐχθίσταν,
ἀῤῥήταν τ' ὦρσέ τις δαίμων.
οὐκέτι σοι παῖς ἅδ'. οὐκέτι δὴ

γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία συνδουλεύσω.
σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν
μόσχον δειλαία δειλαίαν
ἐσόψει χειρὸς ἀναρπαστὰν
σᾶς, ἄπολαι μόνο μέν τ' ἀΐδᾳ
γᾶς ὑποπεμπομένᾳν σκότον.
ἔνθα νεκρῶν μέτα ἁτάλαινα κείσομαι.
καὶ σὲ μὲν μᾶτερ δύσανε
κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις.
τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν, λύμαν
τ' οὐ μετακλαίομαι. ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.
χο καὶ μὴν Οδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς
Εκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σῃ μανῶν ἔπος.
ὀδυ γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ,
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Αχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην,
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Αχιλλείου τάφου.
ἡμᾶς δὲ πομπὸς καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι. θύματος δ' ἐπιστάτης,
ἱερεύς τ' ἐπέστη τοῦδε παῖς Αχιλλέως.
οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ,
μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
γίνωσκε δ' ἀλκὴν, καὶ παρουσίαν κακῶν
» τῶν σῶν. Σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν.
ἑκά αἶ. αἶ. παρέστηχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός.
κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον, οὗ μ' ἐχρῆν θανεῖν.
οὐ δ' ὤλεσέ με Ζεύς. τρέφει δ' ὅπως ὁρῶ
κακῶν κάκ' ἄλλα μείζον' ἡ τάλαιν' ἐγώ.

εἰ δ' ἔστι

εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπρὰ, μὴ δὲ καρδίας δηκτήρια
ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεὼν
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ὀδυ ἔξεστ'. ἐρώτα. τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
ἑκά οἶσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ιλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
ὀδυ οἶδ'. οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ἑκά ἔγνωδέ σ' Ελένη, καὶ μόνη κατεῖπέ μοι;
ὀδυ μεμνήμεθ', εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ἑκά ἥψωδε γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
ὀδυ ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
3 ἑκά ἔσωσα δῆτ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
4 ὀδυ ὥστ' εἰσορᾶν φέγγος ἡλίου τόδε,
1 ἑκά τί δῆτ' ἔλεξας δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
2 ὀδυ πολλῶν λόγων εὑρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ἑκά οὐκοῦν κακύνῃ τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῂς παθεῖν,
δρᾷς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
» Αχάριστον ὑμῶν σπέρ μ', ὅσοι δημηγόρους
» Ζηλοῦτε τιμάς. μὴ δὲ γινώσκοισθέ μοι.
» Οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
» Ην τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέτι.
ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι,
εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει,
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
εἰς τήνδ' Αχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;

 ἀλλ'

ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτὸν ἦδ᾽ ἐ γ᾽ ἔργασαι κακόν.
Ελένην νιν αὐτεῖν χὴ τάφῳ πρόσφαγμα.
κείνη γ᾽ ὤλεσέ νιν, εἰς Τροίαν τ᾽ ἄγει.
εἰδ᾽ ἀιχμάλωτον χὴ τιν᾽ ἔκκριτον θανεῖν,
κάλλει θ᾽ ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε.
ἦ Τυνδαρεὶς γ᾽ εἶδος οὐ πρεπεστάτη.
ἀδλικοῦσάθ᾽ ἡμῶν οὐδὲν ἧσσον εὑρέθη.
ὦ μὴ δίκαίῳ, τόνδ᾽ ἁμιλλῶμαι λόγον.
ἆδ᾽ αὐτίδοναι δ᾽εἶσ᾽ ἀπαυτόσις ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἥψω τῆς ἐμῆς ὡς φὴς χερός,
καὶ τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηίδος;
αὐθάδη μά σε τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγώ,
χἀειν τ᾽ ἀπαιτῶ τὴν τόθ᾽, ἱκετεύουτέ σε
μή μ᾽ ὃ τέκνον ἐκ χερῶν ἁρπάσῃς.
μὴ δὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτη γένηθα, κἀπιλήθομαι κακῶν.
ἦδ᾽ αὐτὴ πολλῶν ἔσί μοι πρὸς ψυχή.
πόλις. πιθήνη. Βάκτρον. ἧγε μὴν ὁδῖ.
» Οὐ τὸς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεών,
» Οὐδ᾽ δὐτυχοῦτας, εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
» Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ᾽, ἀλλὰ νῦν οὐκέτ᾽ εἰμ᾽ ἔτι.
» Τὸν πάντα δ᾽ ὄλβον, ἦμαρ ὃν μ᾽ ἀφείλετο.
ἀλλ᾽ ὦ φίλον γένειον, αἰδ᾽ ἐδικτί με.
ὅι κτειρον. ἐλθὼν δ᾽ εἰς ἀχαϊκὴν στρατιᾶ,
πῦρ ὑγόρησον, ὡς ἀκρικτείνειν φθονῶ
γυναῖκας, ἃς τοπρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
βωμῶν ἀκρατάζαντες, ἀλλ᾽ ὠκτείρατε.
» Νόμῳ δ᾽ ὃ γ᾽ ὑμῖν τ᾽ ἐλευθέροις ἴσος,
» Καὶ τοῖσι δ᾽ ὄλοις ἅματ᾽ ὢν τῇ πέρι.
πολ᾽ ἀξίωμα κἄμ᾽ κακῶς λέγειν τὸ σόν,

πείσει

» πείσει. λόγος γὰρ ἔκτ᾽ ἀδεξύνταμι ἰῶμι
» κἀκ τῶν δοκούντων αὐτὸς, ἀ ταμὸν δένει.
χο οὐκ ἔσιν ὅστω σεβρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα βρύσει, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δ᾽ ἄκρυ.
ὀδυ Εκάβη, δι᾽ ἄσκου. μὴ δέ σ᾽ θυμὸς μὴν ὦ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ᾽, ὑφ᾽ ὅτῳ κυτύχομι,
σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ᾽ εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τρῳάς ἁλόσις, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτοῦμ᾽ ἐγώ.
» Εμ τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις.
» Οταί τις ἐσθλὸς καὶ προθυμος ὢν ἀνὴρ,
» Μηδὲν φέρητ᾽ τῶν κακίονων πλέον.
ἡμῖν δ᾽ Αχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ελλάδος κάλλιστ᾽ ἀνήρ.
» Οὐκοῦν τόδ᾽ αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
» χρώμεθ᾽, ἐπεὶ δ᾽ ὄλωλε, μὴ χρώμεθ᾽ ἔτι.
εἰεν. τί δ᾽ ἦτ᾽ ἐρεῖτις ἦν τις αὐ φανῇ
στρατοῦ τ᾽ ἄθροισις, πολεμίων τ᾽ ἀγωνίας;
πότερα μαχούμεθ᾽, ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόντ᾽ ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
» Καί μὴν ἔ μοιγε ζῶντι μὲν καθ᾽ ἡμέραν,
» Κεἰ σμικρὸ᾽ ἔχοιμι, πάντ᾽ ἂν ἀρκούντως ἔχοι.
» Τύμβου δὲ βαλοίμην ἂν ἀξιώματον
» Τὸν ἐ μὸν ὁρᾶσθαι. δῆλα μακρὸ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ᾽ οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ᾽ αὐτὰ κἀγὼ,
εἰσὶ παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες, ἥδε πρεσβύται σέθεν.

νύμφαι

νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις.
τόλμα τάδ'. ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
» Οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
» Ἡγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
» Θαυμάζεθ'. ὡσ' ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ,
» Ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.
+ χο Αἶ αἶ τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
Τολμᾶθ' ἁμὴ χρὴ, τῇ βίᾳ νικώμενον
ἑκά ὦ θύγατερ, οὐ μοὶ μὲν λόγοι, πρὸς αἰθέρα
φρουδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου.
σύ δ' εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
σπούδαζε, πάσας ὥστ' ἀνδόνος στόμα
φθογγὰς ἱεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ,
καὶ πεῖθ'. ἔχεις δὲ πρόφασιν. ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.
πολ ὁρῶ σ' Ὀδυσσεῦ δεξιὰν ὑφ' εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον τοὔμπαλιν
στρέφοντα, μή σου προσθίγω γινειάδος.
θάρσει. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
ὡς ἕψομαί σοι τοῦ, τ' ἀναγκαίου χάριν,
θανεῖντε χρῄζουσ'. εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γάρ με δεῖ ξῆν, ᾗ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων. τοῦτό μοι πρῶτον βίου.
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου
ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι.

δέσποινα

δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
γυναιξὶ, παρθένοισί τ' ἀπόβλεπτος μέτα.
ἴση θεῇσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μὲν μετοὔνομα
τὸ θανεῖν ἐρᾷν τίθησιν, οὐκ εἰωθὸς ὄν.
ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοι μ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
τὴν Ἑκτορός τε χ' ἁτέρων πολλῶν κάσιν.
προθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιντ' ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει.
λέχη δὲ τὰ μὰ δοῦλος ὠνητὸς ποθὲν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ' ἀφίη μ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ', ἅδη προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας.
ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ' ἄγων.
οὔτ' ἐλπίδος γὰρ, οὔτε τοῦ δόξης ὁρῶ
θάρσος παρ' ἡ μῖν, ὥς ποτ' οὖν πρᾶξαί μεχρή.
μᾶτερ, σύ δ' ἡ μῖν μηδὲν. ἐμποδὼν γένῃ,
λέγουσα, μὴ δὲ δρῶσα. συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
» Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν
» Φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ.
» Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
» Ἡ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
χο δεινὸς χαρακτὴρ. κἀπίσημος ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
τῆς εὐγενείας τοὔνομα τοῖσιν ἀξίοις.
ἑκά καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ. ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Γηλέως

χάριν γενέσθαι παιδὶ, καὶ ψόγον φυγεῖν
ὑμᾶς Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡ μᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ τέκον Γάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ὀδυ ὄ σ' ὦ γεραιὰ κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντας μ' Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ' ἠτήσατο.
ἑκά ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε.
καὶ δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσετε,
γαίᾳ, νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
ὀδυ ἅλις κόρης σῆς θάνατος. οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ. μὴ δὲ τόνδ' ὠφείλομεν.
ἑκά πολλήγ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
ὀδυ πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
ἑκά ὁ ποῖα κισσὸς δριὸς ὅπως, τῆσδ' ἕξομαι.
ὀδυ οὐ μήνυγε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις;
ἑκά ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ὀδυ ἀλλ' οὐδ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
πολ μῆτερ, πιθοῦ μοι. καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις.
σύ δ' ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀσχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ'; ἃ πείσῃ μὴ σύγ'. οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίσταν χέρα
δὸς, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι.
ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατα
ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχου δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.

ὦ μῆτερ

ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄπει μι δὴ κάτω.
ἑκά ὦ θύγατερ, ἡ μεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν.
πολ ἄνυμφος. ἀνυμέναιος ὤν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
ἑκά οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
πολ ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ἑκά ὄι μοι. τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
πολ δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὖσ' ἐλευθέρου.
ἑκά ἡ μεῖς δὲ, πεντήκοντ' ἄμοιροι δὴ τέκνων.
πολ τί σοι πρὸς Ἕκτορ, ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν;
ἑκά ἄγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
πολ ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἵ μ' ἐθρέψα θ' ἡδέως.
ἑκά ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
πολ χαῖρ' ὦ τεκοῦσα. χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμή.
ἑκά χαίρουσιν ἄλλοι, ματρὶ δ' οὐκ ἔστι χαρά.
πολ ὅ, τ' ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις.
ἑκά εἰ ζῇ γ'. ἀπιστῶ δ'. ὧδε πάντα δυστυχῶ.
πολ ζῇ. καὶ θανούσης, ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
ἑκά τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
πολ κόμιζ' Ὀδυσσεῦ μ' ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις,
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ', ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι ματρὸς, τήνδ' ἔτ' ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς, προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνο μ' ἔξεστί μοι.
μέτεστι δ' οὐδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ἑκά οἴ ἐγω. προλείπω. λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι ματρός. ἔκτεινον χέρα.
δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαι δ', ἀπωλόμην φίλαι.
ὣς τὴν λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμι. δὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων,
αἴσχιστα Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα.

αὖρα ποντίας

χο αὖρα ποντιὰς αὖρα
ἅ τε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τῷ, δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖ σ' ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὅρμον αἴας,
ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίστων
ὑδάτων πατέρα
φασὶν Απιδανὸν πεδία λιπαίνειν;
ἢ νᾶσον, ἁλίηρει
κώπᾳ πεμπομέναν τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοίνιξ,
δάφνα θ', ἱερὸς ἀνέσσε
πτόρθους Λατοῖ φίλᾳ,
ὠδῖνος ἄγαλμα δίας,
σὺν Δηλιάσι τε κούραισιν
Αρτέμιδός τε θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα, τόξά τ' εὐλογήσω;
ἢ παλλάδος ἐν πόλει
τᾶς καλλιδίφρου Αθα
ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἅρματι πώλους
ἐν δαιδαλαίαισι ποικίλ
λουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις;
ἢ Τιτάνων γενεὰν
τὰν, Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
φλογμῷ κρονίδας;
ὤ μοι τεκέων ἐμῶν.

ὤ μοι

ὤ μοι πατέρων, χθονός
θ', ἃ καπνῷ κατερείπετ'
τυφομένα, δορίκτητος
ὑπ' Αργείων. ἐγὼ δ' ἐν
ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ' Ασίαν
Εὐρώπας θεράπαιναν,
ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους.
ταλ ποῦ τὴν ἄνασσαν δή ποτ' οὖσαν Ιλίου
Εκάβην ἂν ἐξεύροιμι Τρῳάδες κόραι;
χο αὕτη πέλας σου νῶτ' ἔχουσ', ἐπὶ χθονὶ.
Ταλθύβιε κεῖτο, συγκεκλεισμένη πέπλοις.
» ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾷν,
» ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,
» ψευδῆ δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,
» τύχην δ' πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
οὐχ ἥδε ἄνασσα τῶν πολυχρύσων φρυγῶν;
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκε δορί,
αὕτη δ', δουλὴ, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
» φεῦ. φεῦ. Γέρων μὲν εἰ μ'. ὅμως δέ μοι θανεῖν
» εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχη τινί.
ἀνίστασ' ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα.
ἑκά ἔα. τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἶ, λυπουμένην;
ταλ Ταλθύβιος ἥκω Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Αγαμέμνονος πέμψαντος ὦ γύναι μέτα.
ἑκά ὦ φίλτατ', ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ

δοκῶν Αχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν. ἐγκονῶμεν. ἡγοῦ μοι γέρον
ταλ σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς γύναι,
ἥκω μεταστείχων σε. πέμπουσι δέ με
δισσοί τ' Ατρεῖδαι, καὶ λεὼς ἀχαϊκός
ἑκά οἴ μοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας ὦ παῖ. μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο.
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπίσ'. ὢ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὡς ἐχθρὰν γέρον
κτείνοντες; εἰπὲ, καί πρ' οὐ λέξων φίλα.
ταλ διπλᾶ μεχρήζεις δάκρυα κερδάναι γύναι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ. νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ,
τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ', ὅτ' ὤλλυτο,
Παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς.
λαβὼν δ' Αχιλλέως παῖς Πολυξένην χερός;
ἔστης ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ.
λεκτοί τ' Αχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
ἕσποντο. πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον, ἔρρει χειρὶ παῖς Αχιλλέως
χοὰς θανόντι πατρί. σὴ μαίνει δέ μοι
σιγὴν Αχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ παραστὰς, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
σιγᾶτ' Αχαιοί. σῖγα πᾶς ἔστω λεώς.
σίγα. σιώπα. νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
ὅδ' εἶπεν. ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμὸς,
δέξαι χοὰς μου τάσδε κηλητηρίους

νεκρῶν

νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθέ δ' ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα,
στρατός τε, κἀγώ, πρευμενὴς δ' ἡμῖν γενοῦ.
λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν δὸς ἡμῖν πρευμενοῦς τ' ἀπ' Ἰλίου
νόστου τυχόντας, πάντας εἰς πάτραν μολεῖν
τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν,
ἐξεῖλκε κολεοῦ. λογάσι δ' Αργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν.
ἥδ' ὡς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον.
ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Αργεῖοι πόλιν
ἑκοῦσα θνήσκω. μή τις ἅψητ' χροὸς
τοὐμοῦ. παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως
ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,
πρὸς θεῶν μεθέντες, κτείνατ'. Ἐν νεκροῖσι γὰρ
Δούλη κεκλῆσθαι Βασιλὶς οὖσ', αἰσχύνομαι
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν. Αγαμέμνων τ' ἄναξ
εἶπε μεθεῖναι πάρθενον νεανίαις.
οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπρ' ἐς μέγιστον ἦν κράτος.
κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,
ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλὸν
μαστοὺς τ' ἔδειξε, στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
κάλλιστα. καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.
Ἰδοὺ τόδ'. εἰ μὲν στέρνον ὦ νεανία
παίειν προθυμῇ, παῖσον. εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
χρήζεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε.

ὅδ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτῳ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοάς,
κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἡδὲ, καὶ θνήσκουσ', ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
κρύπτεινθ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών.
ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Αργείων πόνον
ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον. οἱ δὲ, πληροῦσι πυρὰν
κορμοὺς φέροντες πευκίνους. ὁδ' οὐ φέρων,
πῶς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουε κακά.
ἔστηκας ὦ κάκιστε, τῇ νεανίδι
οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
οὐκ εἶ, τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ,
ψυχήντ' ἀρίστῃ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον
παιδὸς θανούσης. εὐτεκνοτάτην δέ σε
πασῶν γυναικῶν, δυστυχεστάτην ὁρῶ.
χο δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,
πόλει τε τῇ μῇ. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε
ἑκά ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν
πολλῶν παρόντων. ἢν γὰρ ἅψωμαι τινός,
τόδ' οὐκ ἐᾷ με. παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος,
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός,
τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
» γενναῖος. Οὔκουν δεινὸν, εἰ γῆ μὲν κακὴ
» Τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν, εὔσταχυν φέρει,
» Χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦσ', ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖ,
» Κακὸν δίδωσι καρπὸν; ἀνθρώποις δ' ἀεὶ,

ὁ μὲν

» ὁ μὲν πονηρὸς, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακός.
» ὁ δ' ἐσθλὸς. οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο,
» φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' ἀεί.
» ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;
» ἔχει γέτοι τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς,
» δίδαξιν ἐσθλοῦ. τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθοι,
» οἶδε τόγ' αἰσχρὸν κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην.
σύ δ' ἐλθὲ καὶ σήμηνον Αργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μου μηδὲν, ἀλλ' εἴργειν ὄχλον
» τῆς παιδός. Ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι
» Ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτικήτ' ἀναρχία,
» Κρείσσων πυρός. κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν κακόν,
συδ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος ἀρχαία λάτρι,
βάψασ', ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς,
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν,
νύμφην τ' ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον
λούσω. προθῶμαί θ', ὡς μὲν ἀξίαν, πόθεν;
οὐκ ἂν δυναίμην. ὡς δ' ἔχω. τί γὰρ πάθω;
κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
λαθοῦσ', ἔχει τι κλέμμα τῶν αὑτῆς δόμων.
ὦ σχήματ' οἴκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖστ' ἔχων; κάλλιστά τ' εὐτεκνότατε
Πρίαμε, γεραιά θ' ἡδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν στερέντες. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα;
ὁμὲν τις ἡμῶν, πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὅδ' ἐν πολίταις τί μιος κεκλημένος.

 τάδ' οὐ

" τάδ' οὐδέν. Αλλως φροντίδων βουλεύματα,
" Γλώσσης τε κόμποι. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος,
" Οτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.
χο ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν,
ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι.
Ιδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Αλέξανδρος εἰλατίναν
ἐτάμεθ', ἅλιον ἐπ' οἶδ' μαναυστολήσων
Ελένας ἐπὶ λέκτρα. τὰν, καλ
λίσταν ὁ χρυσοφαὴς
ἅλιος αὐγάζει. πόνοι γε, καὶ πόνων
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦντες.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνόιας
κακὸν τᾷ Σι μουντίδι γᾷ
ὀλέθριον ἔμολε, συμφορά τ' ἄπ' ἄλλων.
ἐκρίθη δ' ἔρις, ἅν ἐν Ιδᾳ
κρίνει τρισσὰς μακάρων
παῖδας ἀνὴρ βούτας
ἐπὶ δορί, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν
μελάθρων λώβᾳ.
στένει δὲ καί τις ἀμφὶ τὸν
εὔῤῥουν Εὐρώταν
λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα.
πολιόν τ' ἐπὶ κρᾶτα μήτηρ,
τέκνων θανόντων, τίθετε
χέρα. δρύπτε ταί τε παρειάν,
δίαιμον ὄνυχα τίθε μέλα σπαραγμοῖς.
θερά γυναῖκες, Εκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
ἡ πάντα νικῶ σ' ἄνδρα, καὶ θῆλυν σπορὰν
κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσει)

τί δ'

χο τί δ' ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς,
ὡς ὄποτ' εὕδει λυπρά σου κηρύγματα;
θερά Εκάβη φέρω τόδ' ἄλγος. Εν κακοῖσι ;
" Οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα
χο καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο
ἥδ'. εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνετε λόγοις.
θερά ὦ παντάλαινα, κᾄτι μᾶλλον ἢ λέγω
δέσποιν', ὄλωλας. κοὐκέτ' εἶ βλέπουσα φῶς.
ἄπαις, ἄνανδρος. ἄπολις ἐξεφθαρμένη.
ἑκά οὐ καινὸν εἶπας. εἰδόσι δ' ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί. νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Αχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
θερά ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτετε.
ἑκά οἴ ἐγὼ τάλαινα. μῶν τὸ Βακχεῖον κάρα
τῆς θεσπιωδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
θερά ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'. ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖτε θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.
ἑκά οἴ μοι. Βλέπω δὴ παῖ δ' ἐμὸν τεθνηκότα.
Πολύδωρον, ὅν μοι θρὴξ ἔσωζ' οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος οὐκέτ' εἰ μὶ δή.
ὦ τέκνον, τέκνον, αἶ, αἶ, κατάρχομαι νόμων
Βακχείων ἐξ ἀλάστορος
ἄρτι μαθὴς κακῶν
θερά ἔγνως γὰρ ἄτην παιδὸς ὦ δύστανε σύ;
ἑκά ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρκομαι
ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.
οὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀστένακτος

ἁμέρα μ' ἐπισχήσει.
χο. στεῖν' ὦ τάλαινα, στεινὰ πάσχομεν κακά.
ἑκά. ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας
ματρός, τίνι μόρῳ θνήσκεις;
τίνι πότμῳ κεῖσαι;
πῶς τίν' ἀνθρώπων;
θερά. ὀκ οἶσθ'. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ βαλασσίαις
ἑκά. ἔκβλητον, ἢ πέσκ μαφονὶς δορός;
θερά. ὧν ψαμάθῳ λδυρᾷ
πόντ' ἀνιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
ἑκά. ὤμοι. αἰ. αἰ,
ἔ μαθον ὠύπνιον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν
ὄψιν. ὅ με παρέβα φάσμα
μελανόπτερον. ἆρ' ἐσεῖδν
ἀμφί σ' ὦ τέκνον δηὲ
τ' ὄντα Διὸς ὧν φάει.
χο. τίς γάρ νιν ἔκτανε, οἷδ' ὀνειρόφρον φράσαι;
ἑκά. ἐμὸς ξεν⊙ θρηϊκιος ἱππότας,
ἵν' ὀγέρων πατὴρ ἔθετόνιν κρύψας.
χο. ὤμοι. τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανών;
ἑκά. ἄρρκτ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
ὀχ ὁσιά τ' ὄσθ' ἀνεκτά. πῶ δίκα ξένων;
ἰὼ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς δεμοιράσω
χρόα, σιδαρέῳ τε μὼν φασγάνῳ
μέλεα τῶνδε παιδὸς, ὀδὶ ὠκτίσω.
χο. ὦ τλῆμον, ὡς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
δάϊ μων ἔθηκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς,
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῶνδε δεσπότην δέ μας
Αγαμέμνον⊙. τὸνθένδε σιγῶμεν φίλαι.
ἀγα. Ἑκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
ἐλθοῦσ',

ἐφ' οἷς περ Ταλθύβι⊙ ἤγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδὲν' Ἀργείων κόρης;
ἢ μεῖς μὲν ὄρ ἐῶ μὲν, ὃ δ' ψαύομεν.
σὺ δὲ χολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἥκω δ' ἀρξελῶν σε. τἀκεῖθεν γὰρ εὖ
πεπραγμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστὶ καλῶς.
ἑα. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ
θανόντα Τρώων; ὡς γὰρ Ἀργείων πέπλοι
δέ μας περιπτύσσοντες, ἀγγέλλουσί μοι.
ἑκά. δύσκν', ἐ μαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσά σε
Ἑκάβη. τί δράσω; ποτέρα προσαντέσω γόνυ
Αγαμέμνον⊙ τοῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;
ἄγα. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
ὀδύρῃ, κοὐ πρὸς χθέν δέ' ἀνδρὸς τῆς ἐδ' ὄδε;
ἑκά. ἀλλ' εἴ με δίδλην, πολεμίαν θ' ἡγεμόν⊙.
γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγ⊙ ἂν προδείμεθα.
ἄγα. ὅτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
ἐξισορῆσαί σῶν ὁδὸν βαδυμάτων.
ἑκά. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πῶς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φρονᾷς, τὸδ' ὄντ⊙ οὐχὶ δυσμενῆς;
ἄγα. εἴ τοι με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
εἰς ταυτὸν ἥκεις. ἡγοῦ νυν' ὅτι ἐγὼ κλύειν.
ἑκά. οὐκ ἂν δυναίμην τῆδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί χρῄζω τάδε;
" Τολμᾷς ἀνάγκη, κἂν τύχω, κἂν μὴ τύχω.
Αγάμεμνον, ὑκετεύω σε τῶνδε γονάτων
καὶ σε γενείου, δεξιᾶς τ' ἀδελφείου⊙.
ἄγα. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θεραπείαν γ' ἔτι σοι,
ἑκά. ὀλίγα. τὰς κακὰς γ' ἡμῶν μίαν,

» Αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
ἄγα καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;
ἑκά οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ δοξάζεις ἄναξ.
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', ὃν καταστάζω δάκρυ;
ἄγα ὁρῶ. τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν
ἑκά τοῦτόν ποτ' ἔτεκον, κἄφερον ζώνης ὕπο.
ἄγα ἔστι δὲ τίς σῶν οὗτος ὦ τλῆμον τέκνων;
ἑκά οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
ἄγα ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους γύναι;
ἑκά ἀνόνητά γ' ὡς ἔοικε τόνδ', ὃν εἰσορᾷς.
ἄγα ποῦ δ' ὢν ἐτυγχαν' ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις;
ἑκά πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀρρωδῶν θανεῖν.
ἄγα ποῖ, τῶν τό τ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον
ἑκά εἰς τήνδε χώραν, οὗπερ εὑρέθη θανών
ἄγα πῶς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστορα χθονός;
ἑκά ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
ἄγα θνήσκει δὲ πῶς τοῦ, καὶ τίνος πότμου τυχών;
ἑκά τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; θρήξ νιν ὤλεσε ξένος.
ἄγα ὦ τλῆμον, ἦπου χρυσὸν ἢ ῥάσθη λαβεῖν;
ἑκά τοι αὖτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
ἄγα εὗρες δὲ ποῦ νιν; ἢ τίς ἤνεγκε νεκρόν;
ἑκά ἣ δ' ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἄγα τοῦτον μαστεύουσ' ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
ἑκά λούτρ' ᾤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη.
ἄγα κτανών νιν ὡς ἔοικεν ἐκβάλλει ξένος.
ἑκά θαλασσόπλαγκτόν γ' ὧδε διατεμὼν χρόα.
ἄγα ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
ἑκά ὄλωλα, κοὐδὲν λοιπὸν Αγάμεμνον κακῶν.
ἄγα φεῦ. φεῦ. τίς οὕτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή;
ἑκά οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

ἀλλ'

ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ
ἄκουσόν. εἰ μὲν ὁσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
στέργοι μ' ἄν. εἰ δὲ τοὔμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνσιωτάτου ξένου.
ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν, οὔτε τοὺς ἄνω
δείσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὺν ἐμοί,
ζενίας τ' ἀριθμῷ, πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων.
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
ἔκτεινε. τύμβου δ' εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
ἡ μεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως.
ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι, χ' ᾧ κείνων κρατῶν
» νόμος. Νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα,
» Καὶ ζῶμεν ἄδικα, καὶ δίκαι' ὡρισμένοι.
ὃς εἴς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν, οἵτινες ξένους
κτείνουσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσι φέρειν,
» Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος, αἰδέσθητί με.
οἰκτείρου ἡμᾶς. ὡς γραφεύς τ' ἀρσταθεὶς,
ἴδου με, κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
τύραννος ἦν ποτ' ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν.
εὔπαις πότ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς, ἄπαις θ' ἅμα,
ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
οἴ μοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
» Τί δῆτα θνητοὶ τἆλλα μὲν μαθήματα
» Μοχθοῦ μὲν ὡς χρὴ πάντα, καὶ μαστεύομεν,
» Πειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,

οὐ

» Οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν,
» Μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ᾖ ποτε.
» Γείθειν ἅ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ' ἄντις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες, οὐκέτ' εἰσί μοι.
αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν. ἀλλ' ὅμως εἰρήσετε.
πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζετε
ἡ φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις ἄναξ
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν' ἕξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ;
» Ἐκ τοῦ σκότους γὰρ, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων
» Φίλτρων ὁ μοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις.
ἄκουε δὴ νῦν. τὸν θανόντα τόνδ' ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν,
δράσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι,
καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει,
ἢ δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος,
ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γουνάτων,
κλαίοντ', ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους.
ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησι φάος,
πιθοῦ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τι μωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.
» Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
» Καὶ τοὺς κακοὺς δρᾷν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.
χο δεινόνγε θνητοῖς, ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ.

Καὶ τὰς

» Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
» Φίλους τιθέντες τούσγε πολεμιωτάτους,
» Ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὖ μενεῖς ποιούμενοι.
ἀγα ἐγώ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν
Ἑκάβη δι' οἴκτου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βούλομαι θεῶν δ' οὕνεκ' ἀνόσιον ξένον.
καὶ τοῦ δικαίου, τήνδε σοὶ δοῦναι δίκην.
εἴ πως φανείηνγ' ὥστε σοι καλῶς ἔχειν,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν,
Θρῄκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
ἔστι γὰρ ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.
τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλον ἡγεῖτε στρατὸς,
τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρὸν εἰ δέ σοι φίλος
ὅδ' ἐστὶ, χωρὶς τοῦτο, κοὐ κοινὸν στρατῷ.
πρὸς ταῦτα φρόντιζ', ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
σοὶ ξυμπονῆσαι, καὶ ταχὺν προσαρκέσαι.
βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ δεβληθήσομαι
ἑκά φεῦ, οὐκ ἔστι θνητῶν. ὅστις ἐστ' ἐλεύθερος.
» Ἡ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης,
» Ἡ πλῆθος αὐτὸν πόλεος. ἢ νόμων γραφαὶ
» Εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις. κατα
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.
σύνισθι μὲν γὰρ ἤν τι βουλεύσω κακὸν
τῷ τόνδ' ἀσκτείναντι. συνδράσης δὲ μή.
ἢν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος, ἢ πικρία,
πάσχοντος ἀνδρὸς θρῃκὸς οἷα πείσετε
φανῇ τις, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
τὰ δ' ἄλλα θάρσει, πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
ἀγα πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ

λαβοῦσα

λαβοῦσα γραῖα, φῶτα βάρον κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ πικουρίᾳ τινί;
τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
ἑκά στέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον
ἀγα τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλάνων ἄγραν;
ἑκά σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τι μωρήσομαι.
ἀγα καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
ἑκά Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
ἀγα δεινόν, τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος
ἑκά τί δ', οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα
καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον.
πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναῖκα. Ὦ σὺ θρῃκὶ πλασθεῖσα ξένῳ,
λέξον· καλεῖ σ' ἄνασσα δή ποτ' Ἰλίου
Ἑκάβη, σὸν δ' οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
Ὦ παῖδες. ὡς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες Ἀγάμεμνον τάφον,
ὡς τώδ' ἀδελφὼ πλησίον μιᾷ φλογὶ
δισσῇ μερίμνᾳ μητρὶ κρυφθῆτον χθονί.
ἀγα ἔσται τάδ' οὕτω. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν.
νῦνδ', οὐ γὰρ ἵησ' οὐρίας πνοὰς θεός,
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον.
» γένοιτο δ' εὖ πως. Πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
» Ἰδίᾳ θ' ἑκάστῳ, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακόν,
» Κακόν τι πάσχειν. τὸν δὲ χρηστὸν, εὖ τυχεῖν.
χο σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς,
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ.

τοιόνδ'

τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ἀμφίσε καλύπτει,
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων. κατὰ δ' αἰθάλου
καπνοῦ, κηλίδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι
τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.
μεσονύκτιος ὠλλύμαν,
ἦ μος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς
ἐπ' ὄσσοις κίδνατο.
μολπᾶν δ' ἄπο, καὶ χαροποιῶν
θυσιῶν καταπαύσας
πόσις, ἐν θαλάμοις ἔκειτο·
ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον
Τρόιαν ἰλιάδ' ἐμβεβαῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις
μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν,
χρυσέων ἐνόπτρων
λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς,
ἐπιδέμνιος ὡς πέσοι μ' ἐς εὐνάν.
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν.
κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τρόιας
τόδ'. ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ
πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν
πέρσαντες, ἥξετ' ἐς οἴκους;
λέχη δὲ φίλα μονόπεπλος
λιποῦσα δωρὶς ὡς κόρα.
σεμνὰν προσίζουσ',
οὐκ ἤνυσ' Ἄρτεμιν ἃ τλάμων.
ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν

τὸν ἐ

τὸν ἐμὸν ἅλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ' ἄπο σκοπῦσ', ἐπεὶ
νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
καὶ μ' ἀὲρ γᾶς ὥρισεν Ιλιάδος.
τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει,
τὰν τοῖς Λιοσκούροιν Ελέναν κάσιν,
ἰδαιόν τε βούταν
Αἰνόπαριν κατάρᾳ διδοῦσ', ἐπεί με
γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν,
ἐξῴκισέ τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος,
ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς.
ἅν, μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον,
πο ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Γρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ
Εκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σὴν,
τήν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
» Φεῦ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν, οὔτ' εὐδοξία,
» Οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα, μὴ πράξειν κακῶς.
» Φύρουσι δ' αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε κὴ πρόσω,
» Ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
» Σέβω μὲν αὐτούς, ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν;
σύ δ' εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
σχές. τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις
ἀπὼν, ὅτ' ἦλθες δεῦρ'. ἐπεὶ γ' ἀφικόμην
ἤδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι,
εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωὶς σέθεν,
λέγουσα μύθους, ὧν βλύων ἀφικόμην.
ἑκά αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον
Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κει μένη κακοῖς;

ὅτῳ γὰρ

ὅτῳ γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσ' αἰδώς μ' ἔχει
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ', ἵν' εἰμὶ νῦν,
κοὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν
» Πολυμῆστορ. ἄλλως δ', Αἴτιόν τι καὶ νόμος,
» Γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον
πο καὶ θαῦ μάγ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;
τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;
ἑκά ἴδιον ἐμαυτῆς δή τι πρὸς σὲ βούλομαι,
καὶ παῖδας εἰπεῖν σούς. ὀπάονας δέ μοι
χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀρστῆναι δόμων.
πο χωρεῖτ'. ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία.
φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σύ. προσφιλὲς δέ μοι τόδε
στράτευ μ' Αχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρὴ
» Τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ πράσσουσιν εὖ
» Φίλοις ἐπαρκεῖν. ὡς ἕτοιμός εἰ μ' ἐγώ
ἑκά πρῶτον μὲν εἰπὲ, παῖδ'. ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον, ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ. τάδ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.
πο μάλιστα τοὐκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρους.
ἑκά ὦ φίλταθ', ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.
πο τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
ἑκά εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνη τὴν τίμου.
πο καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν.
ἑκά χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
πο σῶς ἐν δόμοισγε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
ἑκά σῶσον νῦν αὐτὸν, μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.
πο ἥκιστ'. ὀναίμην τοῦ παρόντος ὦ γύναι.
ἑκά οἶσθ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶ θέλω;
πο οὐκ οἶδα, τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

ἑκά ἔστω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ.
πο τί χρῆμ' ὃ κἀμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
ἑκά χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
πο ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;
ἑκά μάλιστα διὰ σοῦ γ'. εἶ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.
πο τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
ἑκά ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τούσδ' εἰδέναι.
πο καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον.
ἑκά οἶσθ' οὖν Αθάνας ἰλιᾶς ἵνα στέγαι;
πο ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
ἑκά μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
πο ἔτ' οὖν τί βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
ἑκά σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς συνεξῆλθον θέλω.
πο ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις;
ἑκά σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.
πο ποῦ δ' αἵδ' Αχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί;
ἑκά ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
πο τἄνδον ἢ πιστὰ, κἀρσένων ἐρημία;
ἑκά οὐδεὶς Αχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους. καὶ γὰρ Αργεῖοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.
ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν
ξὺν παισὶν, οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.
χο οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
ἀλί μενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν
λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
» ἀμέρσας βίοτον. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον
» Δίκᾳ καὶ θεοῖς οὐ ξυμπιτνεῖ
» Ολέθριον ὀλέθριον κακόν.
ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπὶς, ἣ σ' ἐπήγαγεν
θανάσιμον

θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν. ἰὼ τάλας.
ἀπρλέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον
πο ᾤμοι. τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
ἡμι ἠκούσατ' ἀνδρὸς οἰμωγὴν φίλαι;
πο ᾤμοι μάλ' αὖθις τέκνα δυστήνου σφαγῆς
ἡμι φίλαι, πέπρακτρ καίν' ἔσω δόμων κακά.
πο ἀλλ' οὔτι με φύγητε λαιψηρῷ ποδί.
βάλλων γὰρ, οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχούς.
ἡμι ἰδοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
βούλεσθ' ἐπισπέσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Εκάβῃ παρεῖναι, Τρῳάσιν τε συμμάχους;
ἑκά ἄρασσε. φείδου μηδὲν ἐκβάλλων πύλας.
οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις
οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτειν' ἐγώ.
ἡμι ἦ γὰρ καθεῖλες θρῆκα, καὶ κρατεῖς ξένου
δέσποινα, καὶ δέδρακας οἰάπερ λέγεις;
ἑκά ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα πραφόρῳ ποδί.
παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτειν' ἐγὼ
σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν. δίκην δέ μοι
δέδωκε. χωρεῖ δ' ὡς ὁρᾷς ὁδ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' ἐκ ποδὼν ἄπειμι. κἀποστήσομαι
θυμῷ ῥέοντι θρῆκι δυσμαχωτάτῳ.
πο ᾤμοι ἐγώ. πᾷ βῶ; πᾷ στῶ; πᾷ κέλσω;
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος, πόιαν
ἢ τάνταν, ἢ τήνδ' ἐξαλλάξω,
τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρῄζων
Ιλιάδας, αἵ με διώλεσαν,
τάλαιναι τάλαιναι κόραι φρυγῶν;

ἰὼ ἰὼ κατάρατοι. ποῖ καί με φυγᾷ
πτώσσουσι μυχῶν;
εἴθέ μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαιο ἀκέσαιο τυφλὸν ἅλιε,
φέγγος ἀπαλλάξας.
ἆ. ἆ. σίγα. σίγα. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι
τᾶνδε γυναικᾶν.
πᾷ πόδ' ἐπαΐξας, σαρκῶν ὀστέων
τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
τιθέμενος, ἀρνύμενος λώβαν,
λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ τάλας,
ποῖ, πᾷ φέρομαι, τέκν' ἐρημαλιπὼν
βάκχαις ᾅδου διαμοιράσαι,
σφακτὰν κυσίτε φονίαν
δαῖτ' ἀνήμερον, οὐρείαν τ' ἐκβολάν;
πᾷ στῶ; πᾷ κάμψω; πᾷ βῶ;
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
λινόκροκον φάρος στέλλων,
ἐπιτάνδ' ἐσσυθεὶς
τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
ὀλέθριον κοίταν;
χο ὦ τλῆμον, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά.
" Δράσαντι δ' αἰσχρὰ, δεινὰ τἀπιτίμια
" Δαίμων δέδωκεν, ὅστις ἔστί σοι βαρύς.
πο αἶ αἶ. ἰὼ θρήκης
λογχοφόρον, ἔνοπλον,
εὔιππον Αρεϊ κάτοχον γένος.
ἰὼ Αχαιοί. ἰὼ Αθῆναι.
Βοὰν βοὰν αὐτῶ. βοάν.
ἴτε. ἴτε. μόλετε πρὸς θεῶν.

κλύει

κλύει τίς, ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
γυναῖκες ὤλεσάν με.
γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.
δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
ὤ μοι ἐμᾶς λώβας.
ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
αἰθερ' ἀμπτάμενος οὐράνιον,
ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον ὠρίων
ἢ σείριος, ἔνθα πυρὸς φλογέας
ἀφίησιν ὄσσων αὐγάς;
ἢ τὸν ἐς αἴδα μελανοχρῶτα
πορθμὸν αἴξω τάλας;
χο Σύγγνωσθ' ὅτάν τις κρείσσον' ἢ φέρειν, κακά
" Γάθη, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς.
ἀγα κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον. οὐ γὰρ ἥσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
ἀχὼ διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ φρυγῶν
πύργους πεσόντας ἴσμεν Ελλάνων δορί,
~~πο~~ φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.
πο ὦ φίλτατ', ἡσθόμην γὰρ Αγάμεμνον σέθεν
~~ἀγα~~ φωνῆς ἀκούσας. εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
ἀγα ἔα. Πολυμῆστορ ὦ δύστανε, τίς σ' ἀπώλεσε;
τίς ὄμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱ μάξας κόρας;
παῖδάς τε τούσδ' ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.
πο Εκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
ἀπώλεσ'. οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως,
ἀγα τί φῄς; σὺ τοῦργον εἰργάσαι τόδ' ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν Εκάβη τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;
πο ὤ μοι. τί λέξεις; ἢ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;

 σήμηνον.

σήμηνον εἰπὲ πῶς δ'. ἵν' ἁρπάσας χεροῖν
διασπάσωμαι, καὶ καθαιμάξω χρόα.
ἀγα ὅτι, τί πάσχεις;
πο πῶς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα
ἀγα ἴσχ'. ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
λέγ'. ὡς ἀκούσας σοῦ τε, τῆσδέ τ' ἐν μέρει,
κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
πο λέγοι μ' ἄν. Ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος Ἑκάβης παῖς. ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὑπόπτως ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
τοῦτον κατέκτειν'. ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν,
ἄκουσον, ὡς εὖ, καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
ἔδεισα μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθροίσῃ. καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν.
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα.
φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν στόλον.
κἄπειτα Θρῄκης πεδία τρίβοιεν τάδε,
λεηλατοῦντες. γείτοσι δ' εἴη κακὸν
Τρώων, ἐν ὥπερ νῦν ἄναξ ἐκάμνομεν.
Ἑκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγ, ὡς κεκρυμμένας
θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
χρυσοῦ, μόνον δὲ σὺν τέκνοισι μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.
πολλαὶ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν, ἐπ' ἀριστερᾶς,
αἱ δ' ἐνθέν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ Τρώων κόρας
θάκων, ἔχουσαι κερκίδ' ἠδωνῆς χερός.

ἤνυν δ' ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσουσαι πέπλους.
ἄλλαι δὲ κάμακα θρηϊκίαν θεώμεναι,
γυμνόν μ' ἔθηκαν δι' πτύχου στολίσματος.
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι,
τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιντο, διαδοχαῖσιν ἀμείβουσαι χεροῖν.
κᾆτ' ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων
εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν,
κεντοῦσι παῖδας. αἱ δὲ, πολεμίων δίκην
ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
καὶ κῶλα παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῄζον ἐμοῖς,
εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν,
κόμης κατεῖχον. εἰ δὲ κινοίην χέρας,
πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἤνυον τάλας.
τὸ λοίσθιον δὲ πῆμα πήματος πλέον,
ἐξειργάσαντο δεῖν'. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
κεντοῦσιν. αἱ μάσσουσιν. εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
θὴρ ὡς, διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας,
ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
βάλλων, ἀράσσων. τοιάδε σπεύδων χάριν
πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιόν τε σὸν κτανὼν
Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακρὸς τείνω λόγους,
εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκε κακῶς,
ἢ νῦν λέγων ἔστι τις, ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω
Γένος γὰρ οὔτε πόντος, οὔτε γῆ τρέφει
Τοιόνδ'. ὁδ' ἀεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσταται.
χρ μηδὲν θρασύνου. μὴ δὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς

τὸ θῆλυ συνθεὶς, ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος.
πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν, εἴσ' ἐπίφθονοι,
αἵδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
ἑκά Αγάμεμνον ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
» Τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον,
» ἀλλ' εἴτε χρὴς ἔδρασε, χρὴς ἔδει λέγειν.
» Εἴ τ' αὖ πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι σαθροὺς,
» Καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
» Σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες.
» Αλλ' οὐ δύναντες δὲ τέλους εἶναι σοφοί.
» Κακῶς δ' ἀπώλοντο, κοὔ τις ἐξήλυξέ πω.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει.
πῶς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι.
πῶς φῄς Αχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων δι' πλοῦν,
Αγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔ ποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ελλησι γένος,
οὔτ' ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινὰ,
ἢ συγγενὴς ὤν; ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
ὁ χρυσὸς, εἰ βουλοῖο τἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο. πῶς ὅτ' εὐτύχει
Τροία, περιξ ἢ πύργος εἶχ' ἔτι πτολιν,
ἔζη τε Πρίαμος, Εκτορός τ' ἤνθει δόρυ,
τίδ' οὐ τότ', εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα, κἀν δόμοις ἔχων,
ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Αργείοις ἄγων;

ἀλλ'

ἀλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει,
καπνῷ δ' ἐσή μαιν' ἄστυ πολεμίων ὕπο,
ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν.
πῶς τοῖσδε νῦν ἄκουσον, ὡς φανῇ κακός.
χρῆν σ' εἴπερ ἦσθα τοῖς Αχαιοῖσι φίλος,
τὸν χρυσὸν ὃν φῄς οὐ σόν, ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
δοῦναι φέροντα, πενομένοις τε, καὶ χρόνον
πολὺν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις.
σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς. ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
σώσας τε τὸν ἐμὸν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος.
» Εν τῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
« Φίλοι. τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκας' ἔχει φίλους.
εἰ δ' ἐσπάνιζες χρημάτων, ὅδ' εὐτύχει,
θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' ὑμὸς μέγας.
νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχετ'. παῖδές τε σοὶ,
αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
Αγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ.
οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ, οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐδίκαιον εὖ δράσεις ξένον.
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
τοιοῦτον ὄντα. δεσπότας δ' οὐ λοιδορῶ.
χο Φεῦ. φεῦ. βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
» Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.
ἀγα Αχθεινὰ μέν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακά,
» Ομως δ' ἀνάγκη. καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει
» Πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
ἐμοὶ δ' ἴν' εἰδῇς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν

 οὔτ' οὖν

ὅτ᾽ ὦ Ἀχαιῶν, ἄνδρ᾽ ἀριστεύσαντε ξένον.
ἀλλ᾽ ὡς ἔχεις τὴν χρυσὸν ᾧ δόμοισι σοῖς.
λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ᾽, ᾗ κακοῖσιν ὤν.
τάχ᾽ ὦ παῖ ὑμῖν ῥᾴδιον ξυνοικτονεῖν,
ἡμῖν δ᾽ ἐγ᾽ αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησι τόδε.
πῶς ὦ σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν, φύγω ψόγον;
ἐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ᾽ ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι κ τὰ μὴ φίλα.
πο οἵ μοι. γυναικὸς ὡς ἔοιχ᾽ ἡσσώμενος
δούλης. ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην.
ἀγγε ἐκὸν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά.
πο οἵ μοι τέκνων τῶνδ᾽, ὀμμάτων τ᾽ ἐμῶν τάλας.
ἑκά ἀλγεῖς; τί δαί με παιδὸς ἐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
πο χαίρεις ὑβρίζσ᾽ εἰς ἐμ᾽ ὦ πανδέργε σύ;
ἑκά ἐγὼ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;
πο ἀλλ᾽ ἐ τάχ᾽ ἥνικ᾽ ἂν σε πόντια νοτὶς,
ἑκά μῶν ναυσολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλλανίδος;
πο κρύψει μὲν ἔν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
ἑκά πῶς τὸ, βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων.
πο αὐτὴ πρὸς ἰσόν ναὸς ἀμείψῃ πρόδ.
ἑκά ὑπὸ σφερωις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
πο κύων γενήσῃ, πύρσ᾽, ἔχουσα δέργματα.
ἑκά πῶς δ᾽ οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;
πο ὀθρεῖ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
ἑκά σοὶ δ᾽ ἐκ ἔχρησεν ὀδύν, ὤμ, ἔχειν κακῶς;
πο ὀγάρ ποτ᾽ ἂν σύμ᾽ εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ.
ἑκά θανοῦσα δ᾽ ἢν ζῶσ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐκπλήσω βίον;
πο θανοῦσα. τύμβῳ δ᾽ ὄνομα σὸν κεκλήσεται.
ἑκά μορφῆς ἐπωδὸν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
πο κυνὸς τραλάινης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

ὀδύν

ἑκά ὀδύν μέλειμοι, σὺ γέ μοι δύντ᾽ ὀδύνην.
πο καὶ σίνυ᾽ ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
ἑκά ἀπέπτυσ᾽. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμι ἔχειν..
πο κτανεῖν νιν ἢ τὸ δ᾽ ἄλοχος οἰκτρὸς πικρά.
ἑκά μήπω μανείην Τυνδαρεὶς τοσόνδε παῖς.
πο καὐτόν, τε τὸν πέλεκυν ἐξήρασ᾽ ἄνω.
ἑκά ὅτος σὺ μαίνῃ. κἠ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;
πο κτεῖν᾽ ὡς γ᾽ Ἀργεῖοι φονία λατρά σ᾽ ἀναμένει.
ἀγγε ὃ ἔλξετ᾽ αὐτὸν δμῶες ἐκποδὼν βίᾳ
πο ἀλγεῖς ἀκούων; .Α. δὲ ἐφίξετε σόμα;
πο ἐγκλείετ᾽. εἰρηται γάρ .Α. ὃ χρεὼν τάχ᾽
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
ἐπεὶ σφ᾽ ὅτῳ λίαν θρασυνόμεις;
Ἑκάβη, σύ δ᾽ ὦ τάλαινα δισσὰ συχᾶς νεκρὸς
σείχειν θάπτε. λειποτῶν δ᾽ ὑμᾶς χρεὼν
σκηνᾶς πελάζειν Τρῳάδες. καὶ γὰρ πνοὰς
πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.
εὖ δ᾽ ἐς πάτραν πλεύσαι μέν. εὖ δὲ τὰν δόμοις
ἔχοντ᾽ ἰδοίμην, τῶνδ᾽ ἀφειμένοι πόνων.
χο ἴτε πρὸς λιμένας, σκηνάς τε φίλας,
τῶν λειποσύνων πειρασόμενοι
μόχθων. στερρὰ γὰρ ἀνάγκη

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

EVRPIDIS ORESTES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΕΣΤΟΥ.

Ορέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς ἐκδικησάμενος, ἀνεῖλεν Αἴγισθον, καὶ Κλυταιμνήστραν. μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον κοινὴν Αργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τούτου, τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ελένην εἰσαπέστειλε. μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ Ορέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ἠυλαβήθη. λεχθέντος δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀκρωτείνειν Ορέστην. συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ, συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ελένην ἀκρωτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες, διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ελένην ἁρπασάντων. τὴν δὲ Ερμιόνην δείξας ὁ Απόλλων, ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς. οἱ δὲ, ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεὶς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τεκνῶν ἐστερημένον ὑπὸ αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν. οἱ δὲ, φθάσαντες, ὑφάψειν ἠπείλουν. ἐπιφανεὶς δὲ ὁ Απόλλων, Ελένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ορέστην δὲ Ερμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν. Πυλάδην δὲ Ηλέκτραν συνοικῆσαι. καθαρθέντα δὲ τοῦ φόνου, Αργοὺς ἄρχειν.

ΑΛΛΩΣ

ΑΛΛΩΣ.

Ορέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ερινύων διαματούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Αργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεύειν Ελένην καὶ Ερμιόνην, ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησεν, ἐκωλύθη ὑπὸ Απολλωνος. παρ' οὐδενὶ δὲ κεῖται ἡ μυθολογία.

ΑΛΛΩΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειτο ἐν Αργει. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Αργείων ἡλικιωτίδων. αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ορέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματος, ἔστι τοιαύτη. πρὸς τὰ τοῦ Αγαμεμνονος Βασίλεια, ὑπόκειτο Ορέστης κάμνων, καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου. ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ηλέκτρα. διαπορεῖτο δὲ τί δή ποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται. οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τοῦ ἀδελφοῦ τημελεῖν, οὕτω παρακαθεζομένη πλησιαίτερον. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι. διηγέρθη γὰρ ἂν ὁ Ορέστης ἄρτι, καὶ μόλις καταδαρθεὶς ἐγγὺς αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο, ἐξ ὧν φησιν Ηλέκτρα τῷ χορῷ, Σίγα, σίγα λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης. πιθανὴν δὲ εἶναι ταύτην φασὶ τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δρᾶμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων. χείριστον δὲ τοῖς ἤθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου, πάντες φαῦλοι ἦσαν.

τὰ τοῦ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ηλέκτρα.	Ελένη.	Πυλάδης.
Αγγελος.	Χορός,	Ερμιόνη.
Ορέστης,	Φρύξ,	Μενέλαος,
Απόλλων	Τυνδάρεως.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ηλέκτρα, ὡς ἀδελφὴ Ορέστου ἐλεεινογοῦσα διὰ τὸν Τάνταλον

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὐκ ἔστιν ὅδε λεπτὸν οὐδ' εἰ πεῖ τις ἔπος,
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ ξυμφορὰ θνήτων,
ἥτις οὐκ ἄρα ἔραντ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
ὁ γὰρ μακάριος, οὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκὼς ὡς λέγουσι Ταύταλος,
πορφῆς ὑπερτέλλοντα δεῖ μαίνων πέτρον
ἀεὶ ποτᾶται, κἀπὶ τίνει τάνδικον.
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος ὤν,
κοινὴς τραπέζης ἀξίω μ' ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, ἀνθ' ἁμαρτίας νόσον.
ὅτου φυτόν Πέλοπα. τοῦδε Ἀτρεὺς ἔφυ.
ὃς σφ' ἔμματα ζείνασ', ἐπέκλωσεν θεὰ,
ἔριν θυέστῃ πόλεμον ὅντιν' οὐ λόγῳ
θεοὶ θανεῖν. τί τ' ἄξιον τὰ μὲν λέγειν
ἔδρασε δ' ὅ νιν τέκνα κτείνας Ἀτρεύς.
Ἀτρέως δὲ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφυ,
Μενέλεώς τε, κρύπτουσι μητρὸς Αἰρόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς συγγενῆν,
Μενέλεως Ἑλένην. ὅδε, Κλυταιμνήστρας λέχος
ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Ἀγαμέμνονι ἄναξ.
ὧν παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς.
Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά τ', Ἠλέκτρατ' ἐγὼ,
ἄρσην τ', Ὀρέστης μητρὸς ἀνοσιωτάτης.

ἦ πόσιν

ἦ πόσιν ἀπείρῳ πολιβαλδὸς ὑφάσματι,
ἔκτεινεν. ὧν δ' ἕκατι, παρθένου λέγειν
δ' καλόν, ἐῶ τὸ τ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
Φοίβη δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ καταγορεῖν;
πείθει Ὀρέστην μητέρ', ὥσφ' ἐγένατο,
κτεῖναι, πῶς δ' οὐ πάντας σὺν κλέαν φέρων.
ὅμως δ' ἀπέκτειν', οὐκ ἀπειθήσας θεῷ.
κἀγὼ μετεῖχον ὅσα δ' ἡ γυνὴ φόνου,
Πυλάδης δ', ὃς ἡμῖν συγκατείργασαι πάλαι.
ἐντεῦθεν ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ, νοσεῖ
Τλήμων Ὀρέστης. ὁδὲ. πεσὼν ἐν δεμνίοις,
κεῖται. τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν προχλατεῖ
μανίαισιν. ὀνομάζειν γὰρ αὐδᾶσθαι θεὰς
σὺ μὲν δίκας, αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
ἔκειτο δὲ δὴ τόδε ἦμαρ, ἐξότε σφαγὰς
θανοῦσα μάτηρ, πυρὶ καθάγνισαι δέμας.
ὧν ὅτε σῖτα βρῶτ' ἔρις ἐλίξατο,
τὸ λόστρ' ἔδωκε χρωτὶ. χλανιδίων δ' ἔσω
κρυφθείς, ὅταν μὲν σῶμα κραιδᾷ νόσος,
ἔμφρων δ' ἀκούει. ποτὲ δὲ μανίων ἄπο
πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.
ἔδοξε δὴ Ἀργεῖ τῷδε, μηθ' ἡμᾶς στέγαις
μὴ πυρὶ δίκεσθαι, μήτε προσφονεῖν τινα
μητροκτονοῦντας. κυρία δ' ἥδ' ἡμέρα,
ἐν ᾗ δικοῖσι Ψῆφον Ἀργείων πόλις,
εἰ χρὴ θανεῖν νιν λυσιμῶ πετρώματι,
ἢ φάσγανον θήξαντ', ἐπ' αὐχένα βαλεῖν.
ἐλπίδα δὲ δή τιν' ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
ἥκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο.
λιμένα δὲ Ναυπλίειον ἐκπλεύσας πλάτῃ

ἀκταῖσιν ὁρμεῖ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἄλαισι πλαγχθείς. τὴν δὲ δὴ πολύστονον
Ελένην, φυλάξας νύκτα μή τις εἰσιδὼν
μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὧν ὑπ' Ιλίῳ
παῖδες τεθνᾶσιν, ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς,
πρὸ πέμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον. ἐστὶ δ' ἔσω
κλαίουσ' ἀδελφὴν, συμφοράν τε δωμάτων.
ἔχει δὲ δή τιν' ἀλγέων παραψυχήν.
ἣν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
παρθένον, ἐμῇ τε ματρὶ παρέδωκε τρέφειν,
Μενέλαος ἀγαγὼν Ερμιόνην Σπάρτης ἄπο,
ταύτῃ γέγηθε, κἀπιλήθεται κακῶν.
Βλέπω δὲ πᾶσαν εἴσοδον πότ' ὄψομαι
Μενέλαον ἥκοντ'. ὡς τάγ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
ῥώμης ὀχοῦ μεθ', ἢν τι μὴ κείνου πάρα
σωθῶ μέν. Απορον χρῆμα δυστυχὼν δόμος.
ἑλέ ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε, κἀγαμέμνονος,
παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ηλέκτρα χρόνου,
πῶς ὦ τάλαινα σύ τε, κασίγνητός τε σὸς
θλήμων Ορέστης ματρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ;
προσφθέγμασι γὰρ οὐ μαίνομαι σεθεν,
εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν.
καίτοι στένωγε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον,
ἐμῆς ἀδελφῆς. ἣν ἐπεὶ πρὸς Ιλιον
ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
οὐκ εἶδον. ἀπρλειφθεῖσα δ', αἰάζω τύχας.
ἠλέ Ελένη, τί σοι λέγοι μ' ἂν ἅγε παροῦσ' ὁρᾷς,
ἐν συμφοραῖσι τὸν Αγαμέμνονος γόνον;
ἐγὼ μὲν ἄϋπνος, πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
νεκρὸς γὰρ οὗτος οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς,

θάσσω

θάσσω. τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά.
σὺ δ' εἶ μακαρία. μακάριός θ' ὁσὸς πόσις.
ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.
ἑλέ πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;
ἠλέ ἐξ οὗπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν.
ἑλέ ὦ μέλεος. ἡ τεκοῦσά θ' ὡς διώλετο.
ἠλέ οὕτως ἔχει τάδ'. ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς.
ἑλέ πρὸς θεῶν πιθοῖ' ἂν δῆτά μοι τι παρθένε;
ἠλέ ὡς ἀσχολόσγε συγγόνου προσεδρίᾳ.
ἑλέ βούλῃ τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
ἠλέ ματρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς, τίνος χάριν;
ἑλέ κόμης ἀπαρχὰς, καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.
ἠλέ σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλον στείχειν τάφον;
ἑλέ δεῖξαι γὰρ Αργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.
ἠλέ ὀψέγε φρονεῖς εὖ. τότε λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους;
ἑλέ ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις.
ἠλέ αἰδὼς δὴ δή τις ἐς Μυκηναίους ἔχει;
ἑλέ δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ιλίῳ νεκρῶν.
ἠλέ δεινὸν γὰρ Αργεῖ τ' ἀναβοᾷ δὰ στόμα.
ἑλέ σὺ νῦν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.
ἠλέ οὐκ ἂν δυναίμην ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον.
ἑλέ αἰσχρόν γε μέντοι πρόσπολον φέρειν τάδε.
ἠλέ τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ερμιόνης πέμπεις δέμας;
ἑλέ Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.
ἠλέ καὶ μὴν τίνοιγ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφάς.
ἑλέ ὀρθῶς ἔλεξας. πείθομαι τέσοι κόρη,
καὶ πέμψομαί γε θυγατέρ'. εὖ γάρ τοι λέγεις.
ὦ τέκνον ἔξελθ' Ερμιόνι δόμων πάρος.
καὶ λάβε χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμάς.
ἰλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυτα ἐμνήστρας τάφον,

 μελικρα

μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνοπόν τ' ἄχνην.
Ὡς σᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος, λέξον τάδε.
Ελένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
φόβῳ προσελθεῖν μνῆμα σὸν, ταρβοῦσα τε
Αργεῖον ὄχλον. εὐμενῆ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε, καὶ σοὶ, καὶ πόσει γνώμην ἔχειν,
κοῖντ' ἀθλίοιν τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσε θεός.
ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμὴν
ἅπ' ἄνθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἴθ' ὦ τέκνον μοι σπεῦδε. καὶ χοὰς τάφῳ
δοῦσ', ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.
ἠλέ Ω φύσις ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακόν,
» Σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
εἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας,
σώζουσα κάλλος, ἐστὶ δ' πάλαι γυνή;
θεοί σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας,
Ὡς τόνδε, πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
αἵδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι
φίλαι ξυνῳδοί. τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
τόνδ' ἡσυχάζοντ'. ὄμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα.
ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσύχῳ ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μὴ δ' ἔστω κτύπος.
φιλία γὰρ ἡ σὺ, πρευμενὴς μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ
τόνδ' ἐξεγεῖραι, συμφορὰ γενήσεται
χο σίγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης
τιθεῖτε. μὴ κτυπεῖτε. μήδ' ἔστω κτύπος.
ἠλέ ἄπο πρόβατ' ἐκεῖσ', ἀπὸ πρό μοι κοίτας.
χο ἰδοὺ πείθομαι .Η. ἆ ἆ σύριγγος ὅπως πνοὰ
λεπτοῦ δόνακος ὦ φίλα φώνει μοι

ἴδ' ἄτρε

χο ἴδ' ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω βοάν.
ἠλέ ναὶ οὕτω κάταγε κάταγε. πρόσιθ' ἀτρέμας.
ἀτρέμας ἴθι, λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ, τι
χρέος ἐμόλετέ ποτε.
χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδ', εὐνάζεται.
χο πῶς ἔχει; λόγου μετάδος ὦ φίλα
ἠλέ τίνα τύχαν εἴπω; τίνα δὲ συμφοράν;
ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει.
χο τί φῄς; ὦ τάλας.
ἠλέ ὀλεῖς εἰ βλέφαρα κινήσεις
ὕπνου γλυκυτάταν φερομένῳ χαράν.
χο ὦ μέλεος, ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων.
ὦ τάλας. φεῦ μόχθων.
ἠλέ ἄ. ἄ ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν
ἔλακεν ἀπόφονον, ὅτ' ἐπὶ τρίποδι
θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος.
χο ὁρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας.
ἠλέ σὺ γάρ νιν ὦ τάλαινα
θωΰξασ', ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
χο εὔδειν μὲν οὖν νιν ἔδοξα.
ἠλέ οὐκ ἄφ' ἡμῶν; οὐκ ἀπ' οἴκων
πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἱλίξεις
μεθεμένα κτύπου;
χο ὑπνώσει .Η. λέγεις εὖ.
χο πότνια πότνια νὺξ,
ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν,
ἐρεβόθεν ἴθι. μόλε μόλε κατάπτερος
τὸν Αγαμεμνόνειον ἐπὶ δόμον.
ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπό τε συμφορᾶς

 διοιχόμεσθα.

διοιχόμεσθα, διοιχόμεσθα.
ἠλέ κτύπον ἠγάγετε. .Χ. οὐχί.
ἠλέ σίγα, σίγα, φυλασσομένα στόματος
ἀνακέλαδον ἄπο λέχεος,
ἥσυχον ὑπνου χαρὰν παρέξεις ὦ φίλα.
χο θρόει. τίς κακῶν τελευτὰ μένει;
ἠλέ θανεῖν. τίδ' ἄλλόγ' εἴπω;
οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.
χο πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος.
ἠλέ ἐξέθυσ' Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἷμα δοὺς
πατροφόνου ματέρος.
χο δίκαια μὲν, καλῶς δ' οὔ.
ἠλέ ἔκανες, ἔθανες ὦ τεκομένα με
μᾶτερ. ἀὴρ δ' ὤλεσας
πατέρα, τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος.
ὀλόμεσθα, ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες.
σὺ γάρ τ' ἐν νεκροῖς. τό, τ' ἐμὸν οἴχετ'
βίου τὸ πλέον μέρος ἐν
στοναχῇσί τε καὶ γόοις,
δάκρυσί τ' ἐννυχίοις. ἄγαμος,
ἐπεὶ δ' ἄτεκνος ἅτε βιότου
ἁ μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον.
χο ὅρα παρῶσα παρθέν' Ηλέκτρα πέλας,
μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.
ὀρέ ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡσ ἡδύ μοι προσῆλθες ἐνδέοντίγε.
ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφὴ,
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.

πόθεν

πόθεν πότ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην;
ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀπλειφθεὶς φρενῶν.
ἠλέ ὦ φίλταθ', ὥς μ' ἠύφρανας εἰ ὕπνον πεσών.
βούλει θίγω σου, κἀνακουφίσω δέμας;
ὀρέ λαβοῦ λαβοῦ δῆτ'. ἐκδ' ὁμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν.
ἠλέ ἰδοὺ τὸ δούλευμ' ἡδὺ, κοὐκ ἀναίνομαι.
ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
ὀρέ ὑπόβαλε πλευροῖσι πλευρὰ, καὶ αὐχμώδη κόμην
ἄφελε προσώπου. λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.
ἠλέ ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα,
ὡς ἠγρίωσαι δὰ μακρᾶς ἀλουσίας.
ὀρέ κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν αὖθις. ὅταν μ' ἀνῇ νόσος
μανίας, ἄναρθρός εἰμι, κἀσθενῶ μέλη.
ἠλέ ἰδού. φίλον τοι τῶν νοσοῦντι δέμνιον.
" Ανίαρον ὂν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.
ὀρέ αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον. ἀνακύκλει δέμας.
χο Δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπρείας ὕπο
ἠλέ ἦ κἀπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας θέλεις,
" χρόνιον ἰχνος θείς; Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
ὀρέ μάλιστα. δόξαν γὰρ τόδ' ὑγείας ἔχει.
" Κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ.
ἠλέ ἄκουε δὴ νῦν ὦ κασίγνητον κάρα,
ἕως ἐῶσίσ' εὖ φρονεῖν Ερινύες.
ὀρέ λέξεις τί καινόν; κεἰ μὲν εὖ, χάριν φέρεις.
εἰ δ' εἰς βλάβην τίν' ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν.
ἠλέ Μενέλαος ἥκει σοῦ κασίγνητος πατρός.
ἐν Ναυπλίῳ δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν.
ὀρέ πῶς εἶπας; ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς;
ἀνὴρ ὁμογενὴς, καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

 ἥκει,

ἠλέ ἥκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου,
Ελένην ἀγόμενος Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων
ὀρέ εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον αὖ ζηλωτὸς ἦν.
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἥκει μέγα.
ἠλέ ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον
γένος θυγατέρων, δυσκλεές τ' ἀν' Ελλάδα.
ὀρέ σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν. ἔξεστι γάρ.
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
ἠλέ οἴ μοι κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺ δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.
ὀρέ ὦ μάτερ, ἱκετεύω σε μὴ πίσειέ μοι
τὰς αἱματωπὸς καὶ δρακοντώδεις κόρας
αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώσκουσί μου
ἠλέ μέν' ὦ ταλαίπωρ' ἀτρέμας σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
ὀρέ ὦ Φοῖβ, ἀπόκτενουσί μ' αἱ κυνώπιδες
γοργῶπες ἐνέρων ἱέρειαι, δεινὰι θεαί.
ἠλέ οὔτοι μεθήσω. χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν,
σχήσω σε πηδᾷν δυστυχῆ πηδήματα.
ὀρέ μέθες μί' οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐρριννύων
μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς Βάλῃς εἰς τάρταρον,
ἠλέ οἴ ἐγὼ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λαβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
ὀρέ δὸς τόξά μοι κερουλκὰ, δῶρα Λοξίου
οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεάς,
εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσι. λυσσήμασι,
ἠλέ Βεβλήσεταί τις θεῶν Βροτησίᾳ χερί;
ὀρέ εἰ μὴ ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὁρᾶθ' ἑκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;

ἆ. ἆ. τί

ἆ. ἆ. τί δῆτα μέλλετ', ἐξακρίζετ' ἀιθέρα
πτεροῖς, τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα;
ἔα. τί χρῆ μ' ἀλύω, πνεῦ μ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων;
ποῖ, ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ.
ἠλέ σύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεὶς εἴσω πέπλων;
ὀρέ αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν,
ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν.
σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἴργασαι δ' ἐμοὶ
ματρῷον αἷμα. Λοξίᾳ δὲ μέμφομαι,
ὅστις μ' ἐπάρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον,
τοῖς μὲν λόγοις ἤυφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν εἰ κατ' ὄμματα
ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναι με χρὴ,
πολλὰς γενείου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς,
μήπω τεκούσης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος,
εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἤ μελλε φῶς,
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
καὶ νῦν ἀνακάλυπτ' ὦ κασίγνητον κάρα.
ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, κεἰ μάλ' ἀθλίως
ἔχομεν. ὅταν δὲ τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς,
σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
ἴσχανε, παραμυθοῦ δ', ὅταν δὲ σὺ στένῃς,
ἡμᾶς παρόντας, χρή σε νουθετεῖν φίλα.
« Ἐπικουρίαι γὰρ αἵδε, τοῖς φίλοις καλαί.
ἀλλ' ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
ὕπνῳ τ' ἄϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός.
σῖτόν τ' ὄρεξαι, λουτράτ' ἐπὶ χρωτὶ βάλε.
εἰ γὰρ προλείψεις μ', ἢ προσεδρίᾳ νόσον

κτήσῃ τίν', οἰχόμεσθα. σὲ γὰρ ἔχω μόνην
ἐπίκουρον, ἄλλων ὡς ὁρᾷς ἔρημος ὤν.
ἠλέ οὐκ ἐστί. σύν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι,
καὶ ζῆν. ἔχει γὰρ ταυτὸν ἢν σὺ κατθάνῃς,
γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι;
ἀνάδελφος, ἀπάτωρ. ἄφιλος εἰδέ σοι δοκεῖ,
δρᾷ νυχὴ τάδ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας.
καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
ἄγαν ἀπαλέχου. μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
κἂν μὴ νοσῇς γάρ, ἀλλὰ δοξάζεις νοσεῖν.
κάματος βροτοῖσιν, ἀπρίατε γίνεται.
χρ αἶ. αἶ. δρομάδες ὦ πτεροφόροι,
ποτνιάδες θεαί,
ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετ' ἐν
δάκρυσι, καὶ γόοις, μελαγχρῶτες, εὖ μενίδες, αἵ τε
τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' αἵματος
τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
καθικετεύομαι, καθικετεύομαι,
τὸν Αγαμέμνονος γόνον ἐάσατ' ἐκ
λαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέου.
φεῦ μόχθων, οἵων ὦ τάλας ὀρεχθεὶς, ἔρρεις
τρίποδος ἀπόφασιν, ἂν ὁ Φοῖβος
ἔλακεν ἔλακε δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον,
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς.
ἰὼ Ζεῦ. τίς ἔλεος; τίς ὅδ' ἀγὼν
φόνιος ἔρχετ;
θοάζων σὲ τὸν μέλεον; ὦ δάκρυα
δάκρυσι συμβάλλει
πορεύων τις εἰς δόμους ἀλαστόρων.
ματέρος αἷμα σᾶς ὅ σ' ἀναβακχεύει.
κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι. Ο μέγας

» Ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς,
» Ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκάτου θοᾶς
» Τι νάξας δαίμων, κατέκλυσε
» Δεινῶν πόνων, ὡς πόντου
» Λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι.
τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
ἕτερον, ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων
τῶν ἀπὸ Ταντάλου σέβεσθαί μεχρή;
καὶ μὴν Βασιλεὺς ὧδε δὴ στείχει
Μενέλαος ἄναξ. πολλῇ δ' ἁβροσύνῃ
δῆλος ὁρᾶσθαι, τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν.
ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμίσας
εἰς γῆν Ασίαν, χαίρ'. εὐτυχίᾳ δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς,
θεόθεν πράξας ἅπερ ἤυχου.
με ὦ δῶμα, τῇ, μέν σ' ἡδέως προσδέρκομαι,
Τροίαθεν ἐλθών. τῇ, δ' ἰδὼν καταστένω.
κύκλῳ γὰρ εἰ λιθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς
οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἑστίαν.
Αγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην,
καὶ θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο
Μαλέᾳ προσίσχων πρώραν. ἐκ δὲ κυμάτων
ὁναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεός.
ὅς μοι τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παρασταθείς.
Μενέλαε, κεῖτ' σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου πρῖπεσὼν πανυστάτοις.
δακρύων τ' ἔπλησεν ἐμέ τε, καὶ ναύτας ἐμοὺς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς,
ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,
δοκῶν Ορέστην παῖδα τὸν Αγαμέμνονος,

φίλαισι

φίλαισι χερσὶ πρίβαλεῖν, ἐς ματέρα,
ὡς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἁλικτύπων τινὸς
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.
καὶ νῦν ὅπου ἐστίν, εἴπατ' ὦ νεάνιδες,
Αγαμέμνονος παῖς ὃς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά.
Βρέφος γὰρ ἦν τότ' ἐν Κλυταιμνήστρας χεροῖν,
ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον, ἐς Τροίαν ἰών.
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαι μ' ἂν εἰσιδών.

ὀρέ ὅδ' εἰμ' Ορέστης Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς.
ἑκὼν ἐγώ σοι τὰ μὰ σημανῶ κακά.
τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω,
ἱκέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς.
σῶσόν μ', ἀφῖξαι δ' αὐτὸς εἰς καιρὸν, κακῶν.

με ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων;
ὀρέ εὖγ' εἶπας. οὐκ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὁρῶ.
με ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν τάλας.
ὀρέ οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ' αἰκίζετ'.
με δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.
ὀρέ τὸ σῶμα φροῦδον, τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μοι.
με ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία,
ὀρέ ὅδ' εἰ μὶ ματρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
με ἤκουσα. φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.
ὀρέ φειδόμεθ'. ὁ δαίμων δ' εἰς ἐμὲ πλούσιος κακῶν.
με τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσι νόσος;
ὀρέ ἡ σύνεσις. ὅτι σύνοιδα δεῖν' εἰργασμένος.
με πῶς φῄς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
ὀρέ λύπη μάλιστά δ' ἡ διαφθείρουσά με.
με δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος
ὀρέ μανίαι τε, ματρὸς δ' αἵματος τιμωρίαι.
με ἤρξω δὲ λύσσης πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;

ὀρέ ἐν ᾗ τάλαιναν μητερ' ἐξώγκων τάφῳ.
με πότερα κατ' οἴκους, ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;
ὀρέ νυκτὸς, φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν.
με παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθευε δέμας;
ὀρέ Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον.
με ἐκ φασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὑπο;
ὀρέ ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
με οἶδ' ἃς ἔλεξας. ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.
ὀρέ σεμναὶ γάρ. ἀπαίδευτα δ' ἀκρτρέπου λέγειν.
με αὗταί σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ;
ὀρέ οἴ μοι διωγμῶν, οἷσ' ἐλαύνομαι τάλας.
με οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
ὀρέ ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς.
με μὴ θάνατον εἴπῃς. τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν.
ὀρέ φοῖβος κέλευσας ματρὸς ἐκπράξαι φόνον.
με ἀμαθέστερος ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης;
ὀρέ δουλεύομεν θεοῖς, ὅτι ποτ' εἰσὶ θεοί.
με κᾆτ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
ὀρέ μέλλει. Τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.
με πόσον χρόνον δὲ ματρὸς οἴχονται πνοαί;
ὀρέ ἕκτον τόδ' ἦμαρ ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
με ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα ματέρος θεαί.
ὀρέ οὐ σοφὸς, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυς κακός.
με πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
ὀρέ οὔπω. Τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
με τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;
ὀρέ μισούμεθ' οὕτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν.
με οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα κατὰ νόμους χεροῖν;
ὀρέ ἐκβάλλομαι γὰρ δωμάτων ὅποι μολῶ.
με τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;

ορέ Οἴαξ, τὸ Τρόιας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
με συννῆκα. Παλαμήδ᾽ος σε τι μωρεῖ φόνῳ.
ορέ ὅκῳ μετῆν μοι. δι᾽ ἃ τριῶν δ᾽ ἀπόλλυμαι.
με τίς δ᾽ ἄλλος; ἢ πᾶς τῶν ἀπ᾽ Αἰγίσθῳ φίλων;
ορέ ξυνοίμ᾽ ὑβρίζουσ᾽, ὧν πόλις πανὺν κλύει.
με Ἀγαμέμνονι δὲ σκῆπτρ᾽ ἐᾷς σ᾽ ἔχειν πόλις;
ορέ πῶς, οἵπινες ζῆν δείσ᾽ ἐῶσ᾽ ἡμᾶς ἔτι;
με τί δρῶντες, ὅ, τι καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις ἐμοί;
ορέ ψῆφος καθ᾽ ἡμῶν οἵσετ᾽ ἐς τρίτην ἡμέραν.
με φεύγειν πόλιν τήνδ᾽, ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
ορέ θανεῖν ὑπ᾽ ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
με κἄτ᾽ ἐχὶ φεύγεις γῆς ὑπορβαλὼν ὅρους;
ορέ κύκλῳ γ᾽ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.
με ἰδίᾳ πῶς ἐχθρῶν, ἢ πῶς Ἀργείας χθονός;
ορέ πάντων πῶς ἀστῶν ὡς θάνω, βραχὺς λόγος.
με ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὸ σχάτον.
ορέ εἰς σ᾽ ἐλπὶς ἡ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
ἀλλ᾽ ἀθλίως πράσσουσιν δύτυχης μολὼν,
μεταίτιος φίλοισι σοῖσι σῆς δυπραξίας,
καὶ μὴ μόνος τὸ χρηὸν ἀκλαβὼν ἔχε,
ἀλλ᾽ ἀντιλάζου καὶ πόνων ἓν τῷ μέρει,
χάριτας πατρῴας ἐκτίνων εἰς ὃς σε δεῖ.
" Ὄνομα γάρ, ἔργον δ᾽ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι,
" Οἱ μὴ ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς οὖσιν φίλοι.
χο καὶ μὴν γέροντι δεῦρ᾽ ἀμιλλᾶται ποδὶ
ὁ ναυπλίας Τυνδάρεως μελάμπεπλος,
κηρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
ορέ ἀπωλόμην Μενέλαε Τυνδάρεως ὅδε
σείχει πρὸς ἡμᾶς. ὦ μάλις᾽ ἀισθόμ᾽ ἔχει
εἰς ὄμματ᾽ ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξειργασμένοις
ὃς γ᾽ μ᾽ ἔθρεψε μικρὸν ὄντα. πολλὰ δὲ φίλῳ

φίλῳ ματ᾽ ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ᾽ ἀγκάλαισι περιφέρων. δεῖ δ᾽ αὖ
τιμῶν τέ μ᾽ ἐδεῖ ἧσσον, ἢ Διοσκόρω,
οἷς ὦ τάλαινα καρδία, ψυχήτ᾽ ἐμὴ,
ἀπέδωκε ἀμοιβὰς ὁ καλὰς. τίνα σκόπον
λάβω προσώπῳ; ποῖον δῆτ᾽ ἐπιπροδεῖν νέφος
θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φόβῳ κόρας;
τυν πῦ πῦ θυγατρὸς πῖς ἐμῆς ἴδιον πόσιν.
Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τὸν Κλυταιμήστρας τάφον
χοὰς χεόμενος, ἔκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν
ἥκει σὺν ἁλόχῳ πολυετὴς στρωσμόν.
ἄγετέ με. πῶς γ᾽ ἀλεξιᾶν αὐτὸν θέλω
σας, ἀπαράδαστα, χρόνιον εἰσιδὼν φίλον.
με ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.
τυν ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κἀδίδυ μ᾽ ἐμόν.
με ἔα. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
ὁ μητροφόντης ὅδε πῶς δ᾽ ὠμάτων δράκοις
σίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς, σύγκ᾽ ἐμόν.
τυν Μενέλαε, πῶς φθέγγῃ νιν αὐσίον κάρα;
με τί γάρ; φίλτατ᾽ ἐμοὶ πατρὸς ὄντ᾽ ἔγγονος;
τυν κεῖνα γὰρ ὅδε πέφυκε τοῦτος γενής;
με πέφυκεν. εἰδὲ δυσυχεῖ, τιμητέος.
τυν βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
με ἑλληνικόνδε τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί.
τυν καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι βέλειν.
με Γᾶν τὴν ἀνάγκης, δεῖλόν ἐς τὸ τῶν σοφῶν.
τυν κέκτησο νῦν σὺ τοῦτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἃ κτήσομαι.
με ὀργὴ γὰρ ἅμα σὺν καὶ τὸ γῆρας ἀ σοφόν.
τυν πῶς τόνδ᾽ ἀγὼν τῆς σοφίας ἥκει πτέρυξ;
ἃ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ,

τοῦτε

τούτου τίς ἀνδρῶν γένετ' ἀσυνετώτερος;
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον, οὐκ ἐσκέψατο,
οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν, Ἑλλήνων νόμον.
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
αἴσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
χρῆν δ' αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην
ὁσίαν, διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
ματέρα, τὸ σῶφρόντ' ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς,
καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἴχετ', εὐσεβής τ' ἂν ἦν.
νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι.
κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος,
αὐτὸς κακίων ἐγένετο ματέρα κτανών.
ἐρήσομαι δὲ Μενέλεως τοσόνδε σε.
εἰ τόνδ' ἀρκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνὴ,
χ' ὧ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
κἄπειθ' ὁκείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
λύσει, πέρας δὲ ποῖ κακῶν προβήσετε;
καλῶς ἔθεν τὸ ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι.
εἰς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἴων περᾶν,
οὐδ' εἰς ἀπάντη μ' ὅστις αἷ μ' ἔχων κυρεῖ.
φυγαῖσι δ' ὡσίου, ἀνταποκτεῖναι δὲ μή.
αἰεὶ ὑπὸ εἷς ἔμελλεν ἕξεσθαι φόνῳ,
τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους
πρώτην δὲ θυγατέρ', πόσιν κατέκτανεν.
Ἑλένην δὲ τὴν σὴν ἄλοχον οὔποτ' αἰνέσω,
οὐδ' ἂν προσείποι μ'. οὐδέ σε ζηλῶ κακῆς
γυναικὸς ἐλθόνθ' οὕνεκ' εἰς Τρόιας πέδον.
ἀμύνω δ' ὅσόνπερ δυνατός εἰ μι, τῷ νόμῳ,

τὸ θηριῶδες

τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μιαιφόνον
πάνων. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεί.
ἐπεὶ τίν' εἶχες ὦ τάλας ψυχὴν τότε.
ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν ἱκετεύουσά σε
μάτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ,
δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας.
ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ,
μισῆγε πρὸς θεῶν, καὶ τίνεις ματρὸς δίκας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ φόβοις τί μαρτύρων
ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἅγ' εἰσορᾷν πάρα;
ὡς οὖν ἂν εἰδῇς Μενέλεως, τοῖσι θεοῖς
μὴ πράσσ' ἐναντί' ὠφελεῖν τοῦτον θέλων.
ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις,
ἢ μὴ πίβαινε σπαρτιάτιδος χθονός.
θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ', ἔπραξεν ἐνδίκα.
ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἢ αὐτὴν θανεῖν.
ἐγὼ δὲ τἆλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ,
πλὴν εἰς θυγατέρας, τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.
χο Ζηλωτὸς ὅστις ἠτυύχησεν εἰς τέκνα,
" Καὶ μὴ πισήμους συμφορὰς ἐκτήσατο.
ὀρέ ὦ γέρον, ἐγώ τοι πρὸς σε δειμαίνω λέγειν,
ὅπου σε μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα.
ἐγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι ματέρα κτανὼν,
ὅσιος δέγ' ἕτερον ὄνομα τιμωρῶν πατρὶ
ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι. νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.
τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθες δυοῖν.
πατὴρ μὲν ἐφύτευσέ με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα.

» Ανδρὸς δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.
ἐλογισάμην δ' ὅμ' ὠφελ' γένυς ἀρχηγέτη
μᾶλλόν μ' ἀμῦναι τῆς ὑποστάσης τροφάς.
ἢ σὴ γὰ θυγάτηρ, ματέρ' αἰσθάνομαι λέγειν,
ἰδίοισιν ὑμνάοισιν, κοὐχὶ σώφροσιν,
εἰς ἀνδρὸς ἥκει λέκτρ'. ἐμαυτὸν, ἢν λέγω
κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ. λέξω σ' ὅμως.
Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ σ' ἔθυσα ματέρα,
αὐόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τι μοιρῶν πατεί.
ἐφ' οἷς σ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρὴ,
ἄκουσον, ὡς ἅπασιν Ελλάσ' ὠφελῶ.
εἰ γὰρ γυναῖκες εἰς τόσ' ἦξαν θράσος
ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
εἰς τέκνα, μασοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
παρ' οὐδὲν αὐτὰς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις,
ἐπίκλημ' ἐχόσας, ὅ, τι τύχοι δράσας σ' ἐγὼ
κλείν' ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
μισῶν δὲ ματέρ', ὀρθίκως ἀπώλεσα.
ἅπας μεθ' ὅπλων ἀνδρὶ ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
πᾶσις ὑπὲρ γῆς Ελλάδος στρατηλάτην,
πρὸς δ' ὠκε, κοὐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος
ἐπεὶ σ' ἁμαρτὸν' ἥδετ', οὐχ αὑτῇ δίκην
ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δίκη πόσει,
ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.
πρὸς θεῶν, ἐν ὀρθῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν
φόνον δικάζων, εἰ δ' ὅλη τὰ ματέρος
σιγῶν ἐπῆνον, τί μ' οὐ ἔδρασ' ὁ κατθανών;
οὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ Ερινύσιν;
ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ,
Ὀρ. σ'

Ὀρ. σ' ὀ πάρεισι μᾶλλον ἢ δίκη μόνω;
σὺ γοῦν φυτεύσας θυγατέρ' ὦ γέρον κακὴν,
ἀπωλεσάς με. σὺν γὰρ τὸ κείνης θράσος,
πατρὸς στερηθεὶς, ἐγχώμιν ματροκτόνον.
ὁρᾷς Οδυσσέως ἄλοχον; οὐκ κατέκτανε
Τηλέμαχος, ὀ γὼ ἐπεγάμει πόσει πόσιν.
μένει σ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς ζυνασπίσιον.
ὁρᾷς δ' Ἀπόλλων' ὡς μεσομφάλους ἕδρας
ναίων, βροτοῖσι σῶμα σαφέστατον νέμει;
ὧν πειθόμεθ' ἅπανδ', ὅσ' ἂν κείνος λέγῃ;
τούτῳ πειθόμενον, τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
ἐκεῖνον ἁγεῖσθ' αὐόσιον, καὶ κτείνετε.
ἐκεῖνος ἢ μαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρὴ με δρᾶν;
ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
μίασμα λῦσαι; ποῖ τις ὧν ἔτ' ἂν φύγοι,
εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεταί με μὴ θανεῖν;
ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ, μὴ λέγ' εἰργάσατο τάδε,
ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ ὀνίναμένως.
» Γάμοι σ' ὅσοις μὲν εὖ καθεσταῖ βροτῶν,
» Μακάριος ἀνήρ. οἷς δ' μὴ πίπτουσιν εὖ,
» Τάδ' ἔνδον εἰσὶ τἄ τε θύραζε δύσνυχεῖς.
χο Αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
» Εφυσεν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δύσνυχέστερον.
τυρ ἐπεὶ θρασύνῃ, κοὐχ ὑποστέλλῃ λόγῳ,
ὅτῳ σ' ἀμείβῃ μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας,
μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον.
καλὸν πάρεδρον σ' αὐτὸ θήσομαι πόνου,
ὧν ἕνεκ' ἤλθον θυγατέρι κοσμήσων τάφον.
μολὼν γὰρ εἰς ἐκκλησίαν Αργείων ὄχλου,
ἐκβᾶν ὀκνῶν ἐπίσταμαι πολὺν,

σοὶ, σῇ δ' ἀδελφῇ λοὐσιμον δ' ὀναι δίκην.
μᾶλλον δ' ἐκείνῃ σὸ θανεῖν ἐς' ἄξια.
ἥ σ' ἐκτάσῃ σ' ἠγρίωσ', εἰς ὃς ἀεὶ
πέμπτῳ μύθος ἐπὶ τὸ λυσιμωέστερον,
ὀνείρατ' ἀγγέλλοισα τ' Ἀγαμέμνονος.
καὶ τόθ', ὁ μισήσειαν Αἰγισθ' λέχος
οἱ νέρτεροι θεοί καὶ γὰρ ἔνθάδ' ἦν πικρόν,
ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
Μενέλαε, σοὶ γὰ τάδε λέγω, δράσω τε πρός.
εἰ τὸ μὲν ἔχθος ἐναείρῃ, κἀδὸς τ' ἐμοί,
μὴ θεοῖς δ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς.
ἔασ' ἐνταῦθ' ἀεθλίους καταφονεύθηναι πέτροις.
ἢ μὴ πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι. μὴ δὲ δίυσεβεῖς
ἔλῃ παρώχας δυσεβεστέρους φίλους.
ἡμᾶς δ', ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδ' ἐπρόσπολοι.
ὀρέ σεῖχ' ὡς ἀθορύβως δ' πιὼν ἡμῖν λόγος
πῶς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀφυγὼν τὸ σόν.
Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς.
δίπλης μεθέμενος διπτύχους ἰὼν ὁδοῦ;
με ἔασον. ἦν ἐμαυτῷ τι συννοσμῶν θ'.
ὅπῃ πράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ.
ὀρέ μὴ νῦν πέραινε τὴν δίκησιν. ἀλλ' ἐμὸς
λόγος ἀκοῦσας πρόδε, βουλοῦ τότε.
με λέγ'. εὖ γ' εἶπας. Ἐστι δ' ὅ σιγὴ λόγου
» Κρείσσων γένοιτ' ἄν. ὀδὶ δ' ὅ σιγῆς λόγος.
ὀρέ λέγοι μ' ἂν ἥδιστα. Τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
» Ἐπίπροσθ' ἦν ὀδί, καὶ σαφῆ μᾶλλον πλύειν.
ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν Μενέλεως μηδὲν δίδου.
ἃ δ' ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμὸν λαβὼν πάρα.

ὃ χρή

ὃ χρήματ' εἶπον. χρήματ' ἦν ψυχὴν ἐμὴν
σώσῃς, ἄπαρ μοι φίλτατ' ὀδὶ τῶν ἐμῶν.
ἀδικῶ λαβεῖν χρῆν μ' ἀντὶ τοῦ δ' ἐτοῦ κακοῦ,
ἀδικοῦντι παρὰ σὸ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ', ἦλθ' εἰς Ἴλιον,
οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν
τῆς σῆς γυναικός, ἀδικίαν τ' ἐμὴν θ'.
ᾧ μὲν τόδ' ἦμῖν αὖθ' ἑνὸς δ' ὀναί σε χρή.
ἀπέδοτο δ' ὡς χρὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τὸ σῶ μ' ἀληθῶς σοι πρὸ κατίδ' ἐκπονῶν,
ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀρπλάβῃς ξυνάορον.
ἀπότισον δῆ μοι ταὐτὸ τοῦτ' ἐκεῖ λαβών,
μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ,
σωτήριος στὰς μὴ δίκην ἐκπλόκας ἔπι.
ἃ δ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ'. Ἑρμιόνην μὴ κτεῖναι σύ.
δεῖ γάρ σ' ἐμὸ πράσσοντος ὡς πράσσω τανῦν.
πλέον φέρεσθαι, κἀμὲ συγγνώμην ἔχειν.
ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς θὲς παλαιπώρῳ πατρί,
κἀμῆς ἀδελφῆς παρθένου μακρὸν χρόνον.
θανὼν γὰ, οἷπερ ὀρφανὸν λείπω πατρός.
» ἐρεῖς ἀδύνατον αὐτὸ τοῦτο; Τοὺς φίλους
» Ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν.
» Οταν δ' ὁ δαίμων εὖ δίδῳ, τί χρὴ φίλους
» Ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς. ὁ θεὸς, ὠφελεῖν θέλων.
φιλεῖν δ' ἁμαρτὰ πᾶσι Ἕλλησι δοκεῖς.
κοὐχ ὑστερέχω σε τοῦτο θωπείᾳ λέγων.
τούτοις ἐκνόμαισ'. ὦ μέλε θ' ἐμῶν κακῶν,
ὡς οἷον ἦκω; τί δὲ παλαιπωρεῖν με δεῖ;
ὑστὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε.

ὦ πατρὸς ὅμαι με θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει ποτωμένην
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἃ γὼ λέγω.
ταῦτ' εἴς τε δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς
εἴρηκα, κἀπήτηκα τὴν σωτηρίαν
θηρῶν, ὁ πάντες κοὐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.
ἠλέ κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι, καὶ γυνὴ περ οὖσ' ὅμως,
τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν. οἷός τε δ' εἶ.
με Ὀρέστ', ἐγώ τοι σὸν καταδοῦμαι κάρα,
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι.
καὶ χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
συνεκκομίζειν, δύναμιν ἢν διδῷ θεός,
θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους.
τὸ δ' αὖ δύνασθαι, πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν.
ἥκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ τὴν λελειμμένων φίλων.
μάχῃ μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
πελασγὸν Ἄργος. εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
δυναίμεθ', ἐν ταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τίς ἂν
πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε.
» Ὅταν γὰρ ἡ βᾷ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν,
» Ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον.
» Εἰ δ' ἡσύχως τίς αὐτῷ ἐντείνοντι μὲν
» Χαλῶν ὑπείκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
» Ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν. ὅταν δ' ἀνῇ πνοὰς,
» τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥᾳδίως ὅσον θέλεις.
ἔνεστι δ' οἶκτος. ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.

ἐλθὼν

ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων τέ σοι πειράσομαι,
πόλιν τε πεῖσαι τοῦδ' λίαν χρῆσθαι καλῶς.
καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ
ἔβαψεν. ἔστη δ' αὖθις, ἢν χαλᾷ πόδα.
» Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
» Μισοῦσι δ' ἀστοὶ δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
σώζειν σε σοφίᾳ, μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων.
ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἂν, ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως.
σώσαι μ' ἄν. οὐ γὰρ ῥᾴδιον λόγχῃ μιᾷ
στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἃ σοι πάρα.
οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
προσηγόμεσθα. νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει
δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
ὀρέ ὦ πλὴν γυναικὸς οὕνεκα στρατηλατεῖν,
τἄλλ' οὐδέν. ὦ κάκιστε, τιμωρεῖν φίλοις
φεύγεις; ἀπεστραφεῖσμε; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
φροῦδ'; ἄφιλος ἦσθ' ἄρ' ὦ πάτερ, πράσσων κακῶς.
οἴμοι, προδέδομαι, κοὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
ὅπῃ τραπόμενος, θάνατον Ἀργείων φύγω.
οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο,
» ἡδεῖαν ὄψιν. Πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ,
» Κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾷν,
πυ θᾶσσον ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων, ἱκόμην πρὸς ἄστεος,
σύλλογον πόλεως ἀκούσας τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς
ἐπὶ σὲ, σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ
καὶ φίλων, καὶ συγγενείας; πάντα γὰρ τάδ' εἶ σύ μοι.
ὀρέ οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακά.

 συγκατασκάπτοις

πυλ συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς. Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.
ὀρέ Μενέλεως κάκιστος εἰς ἐμὲ, καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
πυλ Εἰκότως κακῆς γυναικὸς ἄνδραγινεσθαι κακόν.
ὀρέ ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν, ἔμοιγε ταυτὸν ἀπέδωκε μολών.
πυλ ἦ γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;
ὀρέ χρόνιος. ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις.
πυ καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;
ὀρέ οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.
πυ πῶ' στιν ἡ πλείστους Αχαιῶν ὤλεσε γυνὴ μία;
ὀρέ ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τούσδ' ἐμοὺς καλεῖν χρεών.
πυ σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πατρός;
ὀρέ μή μ' ἰδεῖς θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν, καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
πυ πρὸς θεῶν τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι θέ-
ὀρέ σεὐλαβεῖσθ' ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι(λω
πυ κῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ταῦτα πάντ' ἔχω μαθών
ὀρέ οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας πατὴρ.
πυ Τυνδάρεων λέγεις; ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.
ὀρέ αἰσθάνῃ. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρός.
πυ κοὐκ ἐτόλμησε πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών.
ὀρέ οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
πυ ἐν κακοῖς ἄρ' εἶ μεγίστοις, καί σ' ἀναγκαῖον θανεῖν.
ὀρέ ψῆφον ἀφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεών.
πυ ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; λέξον. δὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι
ὀρέ ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν. ὁ μῦθος δ' οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
πυ φεῦγε νῦν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.
ὀρέ οὐχ ὁρᾷς; φρουρίοις φυλασσόμεσθα πανταχοῦ.
πυ εἶδον ἄστεος ἀγυιὰς τεύχεσι φεφραγμένας.
ὀρέ ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα.
πυ κἀμὲ νῦν ἔρου τί πάσχω. καὶ γὰρ κἀυτὸς οἴχομαι.
ὀρέ πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσείη τοις ἐμοῖς κακοῖς κακὸν

Στρόφιος

πυ Στρόφιος ἤλασέ μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς πῆρ.
ὀρέ ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;
πυ ὅτι συνηράμην σοι φόνον ματρὸς ἀνόσιον λέγων.
ὀρέ ὦ τάλας, ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακά.
πυ οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεσθ'; οἰστέον τάδε.
ὀρέ οὐ φοβῇ μήσ' Αργος ὥσπερ κἄμ' ἀποκτεῖναι θέλῃ.
πυ οὐ προσήκομαι κολάζειν τοῖσδε, φωκέων δὲ γῇ.
ὀρέ Δεινὸν οἱ πολλοὶ, κακούργους ὅταν ἔχωσι προστάτας.
πυ ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεί.
ὀρέ εἶεν. εἰς κοινόν τι λέγειν χρή.
πυ τίνος ἀναγκαίου πέρι;
ὀρέ εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιμ' ἐλθών.
πυ ὡς ἔδρασας ἔνδικα;
ὀρέ πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ.
πυ μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι.
ὀρέ ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω;
πυ δειλὸν τόδε. .Ο. πῶς ἂν οὖν δρῴην;
πυ ἔχεις τίν', ἢν μενῇς σωτηρίαν;
ὀρέ οὐκ ἔχω .Π. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κακῶν.
ὀρέ εἰ τύχοι γενοιτ' ἄν. Π. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον ἢ μένειν.
ὀρέ ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; Π. θανὼν γοῦν, ὧδε κάλλιον θανεῖν.
ὀρέ ἐς τὸ πρᾶγμ' ἔνδικόν μοι.
πυ τὸ δοκεῖν εὔχου μόνον.
ὀρέ εὖ λέγεις. φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε.
πυ μᾶλλον ἢ μένων .Ο. καὶ τίς ἂν γέμ' οἰκτίσειε;
πυ μέγα γὰρ ἡ εὐγένειά σου. Ο θάνατον ἀσχάλλων πα
πυ πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν. (τρῷον;
ὀρέ ἰτέον. ὡς Ανανδρον ἀκλεῶς τὸ κατθανεῖν.
πυ αἰνῶ τάδε .Ο. ἦ λέγω μὲν οὖν ἀδελφῇ τοῦτ' ἐμῇ;
πυ μὴ πρὸς θεῶν. .Ο. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν.
πυ οὐκοῦν οὗτος οἰωνὸς μέγας. Ο. δηλαδὴ σιγᾷν ἄμεινον

πυ τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς. Ο. κεῖνό μοι μόνον πρόσαν-
πυ τί τόδε; καινὸν αὖ λέγεις. (τες
ὀρέ μὴ θεαί μ' οἴστρῳ κατάσχωσιν.
πυ ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγώ.
ὀρέ δυσχερὲς ψάνειν νοσοῦντος ἀνδρός.
πυ οὐκ ἔμοι γέ σου. Ο. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐ-
πυ τόδ' οὖν ἴτω. Ο. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; (μῆς
πυ Οκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.
ὀρέ ἕρπε νῦν οἴαξ ποδός μοι.
πυ φίλαγ' ἔχων κηδεύματα.
ὀρέ καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός.
πυ ὡς τί δὴ τόδε; Ο. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.
πυ τὸ δὲ δίκαιον ὧδ' ἔχει.
ὀρέ ματρὸς δὲ μήτ' ἴδοιμι μνῆμα.
πυ πολεμία γὰρ ἦν.
ἀλλ' ἔπειγ', ὡς μή σε πρόσθεν ψῆφος Αργείων ἕλῃ,
περιβαλὼν πλευροῖς, ἐμοῖσι πλευρὰν νωχελῆ νό-
ὡς ἐγὼ δι' ἄστεός σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλου, (σῳ.
οὐδὲν αἰσχυνθεὶς, ὀχήσω. πῦ γὰρ ἂν δείξω φίλος,
εἴ σε μὴ δεινᾶισιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;
ὀρέ Τοῦτ' ἐκεῖνο κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον.
» Ως ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ θυραῖος ὤν,
» Μυρίων κρείσσων ὁμαιμόνων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φί-
χο ὁ μέγας ὄλβος, ἅτ' ἀρετά, (λος.
μέγα φρονοῦσ' ἀν' Ἑλλάδα, ἐπὶ
παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ατρείδαις,
πάλαι παλαιὰς ἀπὸ συμφορὰς δόμων,
ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς
ἤλυθε Ταντάλίδαις,
οἰκτρότατα θοινάματα, καὶ

σφάγια γεναίων τέκνων. ὅθεν
φόνῳ φόνος ἔξα μείβων,
δι' αἵματος οὐ προλείπει
δισσοῖσιν Ατρείδαις.
τὸ καλὸν, οὐ καλὸν, τοκέων
πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ
χρόα. μελάνδετον δὲ φόνῳ
ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι.
τὸ δ' αὖ κακουργεῖν, ἀσέβεια μεγάλη,
κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
θανάτου γὰρ ἀμφὶ φόβῳ
Τυνδαρὶς ἰάχησε τάλαινα.
τέκνον, οὐκ τολμᾷς ὅσια,
κτείνων σὰν ματέρα.
μὴ πατρῴαν τιμῶν χάριν, ἐξανάψῃ
δύσκλειαν ἐς ἀεί.
τίς νόσος, ἢ τίνα δάκρυα,
καὶ τίς ἔλεος μείζων κατὰ γᾶν,
ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
οἷον οἷον ἔργον τελέσας,
βεβάκχευται μανίαις,
εὐμενίσι θήραμα φόνῳ
δρομάσι δινεύων βλεφάροις
Αγαμεμνόνειος παῖς;
ὦ μέλεος ματρὸς, ὅτε
χρυσεοπηνήτων φαρέων
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν,
σφάγιον ἔθετο ματέρα,
πατρῴων παθέων ἀμοιβάν.
ἀλε γυναῖκες, ἦπου τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
Τλήμων Ορέστης, θεομανεῖ λύσσῃ δαμείς;

χο ἥκιστα. πῶς δ' Ἀργείων ὄιχετ' λεὼν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων. ἓν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.
ἀλε οἴμοι, τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;
χο Πυλάδ' ὑς. ἔοικε δ' ὁ μακρὰν ὀδὸν Ἀγγελ⊙
λέξειν τἀκεῖθεν σὸ κασιγνήτο πέρι.
ἄγ ὦ τλῆμον, ὦ δύστανε τὸ σὸν πλάτος
Ἀγαμέμνον⊙ παῖ πότνι' Ἠλέκτρα, λόγος.
ἄκουσον, ὅς σοι δύσυχεὶς ἥκω φέρων.
ἀλε ἀλ. ἀλ. δοιχόμεθα. δέδ⊙ εἰ λόγων.
κακῶν γ' ἥκεις ὡς ἔοικεν ἄγγελος.
ἄγ ψήφῳ Πελάσγων σὸν κασίγνητον θανεῖν,
καί σ' ὦ τάλαιν' ἔδοξε πῆδ' ἓν ἡμέρᾳ.
ἀλε εἶμοι, πῶς πάλαι ἔλπις, ἣν φοβουμένη
πάλαι, τὸ μέλλον ἐξεπεύχομην γόοις.
ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἓν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ' ὦ γεραιέ. πότερα λύσιμ' ὠχεῖ,
ἢ δὴ σιδήρου πνοῦμ' ἀκρᾴξαί με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην;
ἄγ ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι σὸν κόμον τ' ἄτ' ἀμφὶ σοῖ,
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστ. σῷ γὰρ δύνοιαρ πατρὶ
ἀεί ποτ' εἶχον, καί μ' ἔφερβε σὸς δόμ⊙,
πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις.
ὁρῶ δ' ὄχλον σείχοντα. κἀξ ἔθασσοντ' ἄκραν,
ἃ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
δόντ', ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας.
ἀσῶν δὲ δ' ἢ τιν' ἡρόμην ἄθροισμ' ἰδὼν,
τί καινὸν Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα
ἄγγελμ'

ἄγγελμ' ἀνέπερωσε Δαναϊδῶν πόλιν;
ὁδ' εἶπ', Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾶς πέλας
σείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μή ποτ' ὤφελον,
Πυλάδ' ἡν τε σὸν σύγγονον σείχονθ' ὁμᾶ.
τὸν μὲν, κατιφῆ, παρειμένον νόσῳ.
πόνδ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
νόσιμα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ.
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλ⊙,
κήρυξ ἀνασὰς, εἶπε. τίς χρῄζει λέγειν;
πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν, ἢ μὴ χρεών,
μητροκτονοῦντα; κἀπὶ τῷδ', ἀνίστατο
Ταλθύβιος, ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
ἔλεξε δ' ὑμὸ τοὺς δυναμένοισιν ὧν ἀεὶ
δίχομεθα. πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμεν⊙,
σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶ σύγγονον, καλοῖς κακὸς,
λόγοις ἑλίσσων, ὅτι καθιστᾷ νόμους
εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλούς. τὸ δ' ὅμμ' ἀεὶ
φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
» Τὸ γὰρ γένος τοιόνδ' ἐπὶ τοῖς δύστυχοῖ
» Γηλῶσ' ἀεὶ κήρυκες. ὅδ' ἐν αὖ τοῖς φίλος,
» Ὃς ἂν δύνηται, πόλεως ἓν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ.
ἐπὶ τῷδ', ἀγόρευε Διομήδης ἄναξ.
ὅστις κτανεῖν μὲν ὅτι σ', ὅτι σύγγονον
εἶᾳ, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας δύσεβεῖν.
ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι,
οἱ δ' οὐκ ἐπαινῶ. κἀπὶ τῷδ', ἀνίσταται
ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰχθύων θρασεὺς.
ἀργεῖος, οὐκ ἀργεῖος, ἀναγκασμῷ⊙.
θορύβῳ τε πίσυνος, κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ.
πιθανὸς

πιθανὸς ἔτ' αὐτὸς πρόβαλεῖν κακῷ τινι.
« Οταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς
» Πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα.
» Οσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύσασ' ἀεί,
» κἀμὲ μὴ παραυτίκ' ὤφελις εἰσὶ χρήσιμοι
» Πόλει, θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν πρόστατην
» Ισόνθ' ὁμοίου γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
» Τῷ τὸς λόγους λέγοντι, κἀμὲ τιμωμένῳ.
ὃς εἶπ' Ορέστην, καί σ' ἀκρτεῖναι πέτροις
βάλλοντας, ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγος
ὃς σφὼ κατακτείναντι τοιάδε λέγειν
ἄλλος δ' ἀνάστας, ἔλεγε δεῖν δ' ἀναυδία,
μορφῇ μὲν ὀκ σοφὸς, ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ.
ὀλιγάκις ἄκυρ, κἀγορᾶς χαίνων κύκλον.
αὐτάρκης οἷπερ κἀμὲ μόνοι σώζουσι γῆν.
ξυνεὶς δ' ἐμὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιος. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον.
ὅσον δ' εἶπ' Ορέστην παῖδα τὸν Αγαμέμνονος
σεφανῦν. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ,
κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν
ἣ κεῖν' ἀφῆρει, μηδ' ὁπλίζεσθαι χέρα,
μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
εἰ τ' ὄνδρ' οἰκτρήμαδ' οἱ λελειμμένοι
φθείρουσιν, ἀνδρῶν σύνιδ' ἄς λωβώμενοι
καὶ τοῖσδε χρυσοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο.
κἀδ' εἰς ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος.
ἔλεξε δ', ὦ γῆν Ινάχου κεκτημένοι,
πάλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δ' ὕστερον,
ὑμῖν ἀμύνων ὧδε πόσον ἢ πατρὶ,
» ἔκτεινα μητέρ'. Εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος

» Εσαὶ γυναιξὶν ὅσιος, ὃ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
» Θνήσκοντες. ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεών;
τἀναντίον δὲ δράσετ', ἢ δράσαι χρεών.
νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμὸ πατρὸς,
πέθυμκεν. εἰ δὲ μὴ κατακτενεῖτέ με,
ὁ νόμος ἀνεῖτ', κἀ φθάνοι θνήσκων τις ἄν,
ὡς πᾶσγε τόλμης ὁ ταὰνις γενήσεται.
ἀλλ' ὀκ ἔπειθ' ὅμιλον εὖ δοκῶν λέγειν.
νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ὢν πλήθει λέγων,
ὃς ἠγόρευε σύγγονον, σέ τε κτανεῖν.
μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρωθῆναι θανεῖν
πλήμων Ορέστης. αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
κατέσχετ' ὢν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
σὺν σοί. πορδύει δ' αὖ τὴν ἐκκλήτων ἄπο
Πυλάδης δακρύων. σὺν δ' ὁμαρτοῦσι φίλοι
κλαίοντες. οἰκτείροντες. ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα, κἀπόσωσις ἀθλία.
ἀλλ' οὐ τρέπῃ φάσγανον, ἢ βρόχον δέρῃ,
ὡς λεῖ λιπεῖν σε φέγγος, οὐγένειαν ἥβ,
ὃν δίδου σ' ἐπωφέλησεν, ὃ δ' ὁ πάντων
τρίποδα καθιζῶν φοίβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεφὲς
πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦσ', ἄφθογγος εἶ,
ὡς εἰς στεναγμὸς καὶ γόους δραμουμένη.
ἀλλ' αἰ αἰ. κατάρχομαι στοναγμῶν ὦ Πελασγία,
πιθοῦσα δυσκόν' ὀνυχα δίᾳ παρειᾷ λώβαν,
αἱματηρὸν ἄταν.
κτύπου τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἄκρᾳ χθονὸς
νεοτέρων περσέφασσα, καλλιπαις θεά.
ἰαχείτω δὲ γᾶ Κυκλωπεία, σίδαρον ἐπὶ κράτα

πίθεῖα κάειμον, τῶν Ατρειδῶν πήματ' οἴκων.
ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανουμένων ὕπερ,
στρατηλατῶν Ελλάδος πότ' ὄντων.
βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
πρόπαλα γέννα Πέλοπος. ὅ, τ' ἐπὶ μακαρίοις
ζηλωτὸς ὢν ποτ' οἶκος, φθόνος νιν εἶλε θεόθεν,
ἅτε δυσμενὴς φονία Ψῆφος ὢν πολίταις.
ἰὼ, ἰώ, πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα,
λύσεθ' ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει.
ἕτερα δ' ἑτέροις ἀμείβετ'
πήματ' ὢν χρόνῳ μακρῷ.
Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών.
μόλοιμι τὰν ὑρανᾶ μέσον χθονὸς
τεταμένᾳ ἀωρήμασι
πέτραν ἀλύσεσι, χρυσέαισι φερομένᾳν
δίναισι βῶλον ἐξ ὀλύμπου,
ἵν' ὢν θρήνοισιν ἀναβοάσω
γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ
ὃς ἔτεκεν ἔτεκεν γενέτορας ἐμέθεν
δύμων, οἱ κατεῖδον ἄτας.
τὸ πανὸν μὲν δίωγμα πώλων,
πτεροποδάμονι τόλῳ,
Πέλοψ ὁπότε πελάγεσι δυσδίφρους,
Μυρτίλᾳ φόνον δικὼν ἐς οἶδμα πόντου,
λευκοκύμασι πῶς Γερεσίαις,
ποντίων σάλων ἵππεσιν ἁρματηλάτας. ὄθεν δόμοισιν
τοῖς ἐμοῖς πλὴθ ἁρὰ πολυσπόνοις,
λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκος,
τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς οπότε
γῆν ἔχρανε πέρας ὅλου ὅλου
Ατρέως ἱππόβοτα. ὄθεν ἔρις τὸ πρῶτον

ἠελίου μεταβαλὼν ἅρμα, ταὐτὸ πῶς ἕ
ωστερον κέλευθον ὁρανοῦ πῶς ἁρμόσας,
μονόπωλον εἰς ἀῶ ἐπῆπτορά τε
φροιμήματα πλειάδος. εἰς ὁσ' ὁρ ἄλλαν
Ζεὺς μεταβάλλει. τῶνδε τ' ἀμείβει
θανάτους θανάτων. τά τ' ἐπώνυμα
δίπτυα Θυέστου, λέκτρα τε πρήσας
ἀδελφᾶς δολίας, δολίοισι γάμοις.
τὰ, πανύστατα δ' εἰς ἐμὰ ἦλθε γενέταν
ἐμὸν ἦλυθε, δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.
χο καὶ μιν ὅδε σύγγονος ἕρπει
ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς,
ὅ, τε πισόταλος πάντων Πυλάδης,
ἰσάδελφος ἀνήρ, ἰθύνων
νοσερὸν κῶλον Ορέστου,
ποδὶ κηδεύων παράσειρος.
ηλε οἰ ἐγώ. πῶ τύμβου γάρ σ' ὁρῶσ' ἀναστένω
ἀδελφὲ καὶ πάροιθε νεκτέρων πυρᾶς.
οἰ ἐγὼ μάλ' ἄθλιος, ὡς ἰδίᾳ ὄμμασι
πανυστάτιμ προσοψιν, ἐξέσιμω φρενῶν.
ορε σὸν ἀφείσα τὰς γυναικείας γόους,
σέρξεις τὰ κραθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.
ηλε καὶ πῶς σιωπῶ, φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ
πόδ' ἀκεύ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα;
ορε σὺ μή μ' ἀκρόκτειν'. ἄλις τὸ ἀργείας χερὸς
πέφυκ' ὀτλάμων. τὰ δὲ παρόντ' ἔα κιχεῖν.
ηλε ὦ μέλεος ἥβης σῆς Ορέστα, καὶ πότμου,
θανάτου τ' ἀώρου, ζῆν ἐχρῆν σ' ὅτ' ἀκέτ' ἦ.
ορε μὴ πῶς θεῶν μοι πρόμβαλῃς ἀναιδείαν,

εἰς δάκρυα πορθεύμουσ' οὐκ ὑπόμνησιν κακῶν.
ἠλέ θανούμεθ'. οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακά.
» Πᾶσι γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.
ὀρέ τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον. δεῖ δ' ἢ βρόχους
ἅπτειν κρεμαστοὺς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.
ἠλέ σὺ νῦν μ' ἀδελφὲ, μήτις Αργείων κτάνῃ,
ὕβρισμα θέμενος τὸν Αγαμέμνονος γόνον.
ὀρέ ἅλις τὸ μητρὸς αἷ μ' ἔχω. σὲ δ' οὐ κτενῶ,
ἀλλ' αὐτόχειρι θνῆσχ', ὅτῳ βούλει τρόπῳ.
ἠλέ ἔσται τάδ'. οὐδὲν σοῦ ξίφους λελείψομαι,
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.
ὀρέ τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τέρπνον τόδε,
θανάτου πέλας βεβῶσι περιβαλεῖν χέρας.
ἠλέ ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν, ἥδιστόν τ' ἔχων
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.
ὀρέ ἔκτοι με τήξεις. καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότητι χερῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμὸν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.
ἠλέ φεῦ. πῶς ἂν ξίφος νὼ ταυτὸν εἰ θέμις κτάνοι,
καὶ μνῆμα δέξαιθ' ἕν, κέδρου τεχνάσματα;
ὀρέ ἥδιστ' ἂν εἴ ταῦθ'. ὁρᾷς δὲ δὴ φίλων
ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖ τάφου;
ἠλέ οὐδ' εἶφ' ὑπὲρ σοῦ μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων
Μενέλαος ὁ κακὸς, ὁ προδότης τοῦ μοῦ πατρός;
ὀρέ οὐδ' δ' ὄμμ' ἔδειξεν. ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ', ἠυλαβεῖτο μὴ σῴζειν φίλους.
ἀλλ' εἴα, ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος
δράσαντε κατθανούμεθ' ἀξιώτατα.
κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀπεδείξω πόλει,

παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ. σὲ δ' αὖ χρεὼν
ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς.
καὶ κατθανόντοιν, εὖ περίστειλον δέμας.
θάψοντε κοινῇ πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'. ἐπ' ἔργον δ' ὡς ὁρᾷς πορεύομαι.
πυ ἐπίσχες ἓν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρῄζειν σοῦ θανόντος ἠλπίσας.
ὀρέ τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;
πυ ἤρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;
ὀρέ οὐκ ἔκτανες σὴν ματέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
πυ σὺν σοί γε. κοινῇ ταῦτα καὶ πάσχειν με δεῖ.
ὀρέ ἀποδὸς τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ συνθνήσκε μοι.
σοὶ μὲν γὰρ ἐστὶ πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἐστὶ δή.
καὶ δῶμα πατρὸς, καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
γάμου δὲ, τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
ἥν σοι κατηγγύησ' ἑταιρίαν σέβων.
σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών.
κῆδος δὲ τοῦ μὸν καὶ σὸν, οὐκέτ' ἐστὶ δή.
ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς,
χαῖρ'. οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστι τοῦτο. σοί γε μήν.
» Οἱ γὰρ θανόντες, χαρμάτων τητώμεθα.
πυ ἦπου λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων;
« Μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
» Μὴ λαμπρὸς αἰθὴρ, εἴσ' ἐγὼ προδούς ποτε,
» Ελευθερώσας τοῦ μὸν, ἀπολιποιμίσε.
καὶ συγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
ὃς πάντ' ἐβούλευσ', ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας.
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ, καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτὴν, ἧς λέχος ἐπήνεσα,

κρίνω δάμαρτα. τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε,
γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν, Φωκέων ἀκρόπτολιν,
ὃς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυςυχεῖν, φίλος παρῆν,
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυςυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν κἀμοὶ μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', εἰς κοινοὺς λόγους
ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως συνδυςυχῇ.
ὀρέ ὦ φίλτατ', εἴ γε τοῦτο κατθάνοι μ' ἰδών.
πυ πιθοῦ νῦν. ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
ὀρέ μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴτι τιμωρήσομαι.
πυ σίγα νῦν, ὡς γυναιξὶ πιςεύω βραχύ.
ὀρέ μηδὲν τρέσῃς τάσδ', ὡς πάρεισ' ἡμῖν φίλαι.
πυ Ελένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν.
ὀρέ πῶς; τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐστιν, εἴγ' ἔςαι καλῶς.
πυ σφάξαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
ὀρέ μάλιςα. καὶ δὴ πάντ' ἀκρσφραγίζετε.
πυ ἀλλ' οὐκέθ', ᾅδην νυμφίον κεκτημένη.
ὀρέ καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας.
πυ τίνας, Φρυγῶν γε οὐδέν' ἂν τρέσαι μ' ἐγώ.
ὀρέ οἵους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιςάτας.
πυ τρυφὰς γὰρ ἥκει δεῦρ' ἔχουσα τρωϊκάς.
ὀρέ ὥσθ' Ελλὰς αὐτῆς μικρὸν οἰκητήριον.
πυ οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος.
ὀρέ καὶ μὴν τόδ' ἔρξας, δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι.
πυ ἀλλ' οὐδ' ἐγώ μην, σοί γε τιμωρούμενος.
ὀρέ τὸ πρᾶγμα δήλου, καὶ πέραιν' ὅπως λέγεις.
πυ εἴσι μὲν εἰς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι.
ὀρέ ἔχω τοσοῦτον. τἀπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω.
πυ γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ', ἃ πάσχομεν.
ὀρέ ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένη.

καὶ νῷ

πυ καὶ νῷ παρέςαι ταῦθ', ἅπερ κείνῃ τότε,
ὀρέ ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
πυ κρύπτ' ἐν πέπλοισι δ' ἕξομεν ξίφη.
ὀρέ καὶ πρόσθε δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσετε;
πυ ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν ςέγαις.
ὀρέ καὶ τόγε μὴ σιγῶντ' ἀκρτείνειν χρεών.
πυ εἶτ' αὐτὸ δηλοῖ τοὔργον, ἢ τείνειν χρεών.
ὀρέ Ελένην φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
πυ ἔγνως ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.
εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεςέραν
ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεὴς ἂν ἦν φόνος.
νῦν δ' ὑπὲρ ἁπάσης Ελλάδος δώσει δίκην,
ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσε τέκνα,
νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
ὀλολυγμὸς ἔςαι. πῦρ τ' ἀνάψουσι θεοῖς,
σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
κακῆς γυναικὸς οὕνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
ὁ ματροφόντης δ' οὐ καλῇ ταύτην κτανών.
ἀλλ' ἀκρλιπὼν τοῦτ', ἐπὶ τὸ βέλτιον πέσῃ.
Ελένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
τὸν σὸν δὲ πατέρα, καὶ σὲ, κἀδελφὴν θανεῖν,
ματέρα τ', ἐῶ. τοῦτ' οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν,
δόμους τ' ἔχειν σοὺς, δι' Αγαμέννονος δόρυ
λαβόντα νύμφην. μὴ γὰρ οὖν ζῴην ἔτι,
εἰ μὴ 'πὶ κείνῃ φάσγανον σπάσω μέλαν.
ἢν δ' οὖν τὸν Ελένης μὴ κατάςχωμεν φόνον,
πρήσαντες οἴκους τούσδε, κατθανούμεθα.
» Ενὸς γὰρ οὐ σφαλέντες, ἕξομεν κλέος
» Καλῶς θανόντες, ἢ κακῶς σέσωσμένοι.

χο πάσαις γυναιξὶν ἀξία συγεῖν ἔφυ
ἥ Τωνδ' ἀεὶς πᾶς, ἢ κατ' ἦχνος γένος.
» Φίλ. ἐκ δ' ὧν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφής.
» Οὐ πλοῦτος, ὃ τυραννὶς ἀλόγιστον δέ τι
» Τὸ πλῆθος, ἀνταλλαγμα γυναῖκ' φίλα.
σὺ γὰρ τάτ' εἰς Αἴγισθον ἐξῦρες κακά,
κἀμὲ πλησίον παρόντα κινδύνων ἐμοί.
νῦν δ' ὧν δίκαιος μοι πολεμίων ἁμωσίαν,
κἀκ' ἐκπολῶ εἰ. πάσομαί σ' ἀνωφ. ἐπεὶ
» Βάρος τι κἀμοὶ τῶνδ' ὧν ἀνεῖσθαι λιαν.
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν,
δράσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν.
ἵν' ἀνταναλώσωμεν, οἷσι περὶ δοθέν,
σφῶσι δ' οἰκτρὸν κἀμὲ ἔθηκαν ἄθλιον.
Ἀγαμέμνονός τοι πᾶς πέφυκ', ὃς Ἑλλάδι
ἠρξιωθείς. ὁ τύραννος. ἀλλ' ὅμως
ῥώμην θεὸν τιν' ἔχειν. ὀργὴ δ' ἀταμιεύω,
δίκην πράξασθαι θανάτου, ἀλλ' ἐλεύθερος
ψυχὴν ἀφήσω. Μενέλεων δὲ τίσομαι.
ἑνὸς γὰρ εἰ λάβοι μεθ', ὀλυτχοίμην ἄν,
εἰ πόθεν ἄελπτος πρᾶξις πέσοι σωτηρίας
κτανοῦσιν, ὃ θανοῦσιν. δύχομαι τάδε.
» Ὃ βούλομαι γὰρ ἡδύ, κἀμὲ δρᾷ τόμα
» Πτηνοῖσι μύθοις ἀλαπάνως τὸν ψῶ φρένας.
ἠλέ ἐγὼ κασίγνητ'; αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοι, τῶνδέ τ', ἐκ πρίτου τ' ἐμοί.
ὀρέ θεὸν λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ πῶς τόδε;
ἐπεὶ τὸ συνιστὸν οἶδα σὴν ψυχὴν παρόν.
ἠλέ ἀκούσι δικνῦν. κἀκ σὺ δόξον νῷν ἔχε.

λέγ', ὡς

ὀρέ λέγ'. Ὡς τὸ λέγειν ἀγαθὸν, ἔχει τιν' ἡδονήν.
ἠλέ Ἑλένης κάπιδα θυγατέρ', εἰδότ' ἠρόμην.
ὀρέ οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μάτηρ ἐμή.
ἠλέ ὡς πᾶ βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφους.
ὀρέ τί χρῆμα δράσασ', ὑποδυθεὶς τιν' ἐλπίδα.
ἠλέ χοὰς καταπεισόσ' ὑπὸρ μητρὸς τάφῳ
ὀρέ Ὦ μὴ τί μοι τόδ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;
ἠλέ συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδ', ὅταν σέ χ' πάλιν.
ὀρέ τίν' τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;
ἠλέ Ἑλένης θανάσιμ', ἣν τι Μενέλεώς σε δρᾷ,
ἢ τόνδε, κἀμὲ, πᾶν γ' ὃ φίλον τόδε,
λέγ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην. ξίφῳ γὰ χρὴ
δέρη πρὸς αὐτὴν παρθένα πασάσαντ' ἔχειν.
κἄμ' μὲν σὲ σώζῃ μὴ θανεῖν χρήζον πόρῃ
Μενέλαος, Ἑλένης πᾶμ' ἐσ' ὧν γ' ἄμαχε,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένα δέμας.
ἢν δ' ὀξυθύμῳ μὴ κρατῶν φρονήματος
κτείνῃ σε, κἀμὲ σὺ σφάζε παρθένα σ' ἔρως.
κἀνίκ' ἐκὼ τοπρῶτον ἢν πολὺς παρῇ,
χρόνῳ μαλάξειν ἀπλάγχνου. ὅτε γὰρ θρασὺς,
ὅτ' Ἀλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπ αἴξειν. εἰρήκαμεν λόγους.
ὀρέ ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ὢν γυναιξὶ θηλείας πρέπον,
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, πιάσῃς ἆρ' ἁμαρτήσῃ τάλας
γυναικός. ἢ ζῶν, μακάριον κτήσῃ λέχος
πυ εἰ γάρ γένοιτο, φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωμένη
ὀρέ ἦξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη, τίνος χρόνου;

ὡς τἄλλά γ' εἶπας, εἰ τάδ' ὀὐτυχησομὲν,
κἀλλιῶ', ἐλόντες σκύμνον ἀὐσοιν πατρός.
ἠλέ τὸ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ.
ⷭ γὰρ χρόνος τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
ὀρέ καλῶς. σὺ μὲν δὴ σύγγον' Ηλέκτρα δόμων
πάρος μὴν ἔξω, παρθένος δ' ἔχε πόδα.
φύλασσε δ' ὡὔτις πρὶν τέλουπιβῇ φόνῳ,
ἢ ξύμμαχός τις, ἢ κασιγνήτης πατρός,
ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνε δ' ἐς δόμους,
ἢ σανίδας ψαίσασ', ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω,
ἡμεῖς δ' ἔσω σείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔρχατον
ἀγῶν' ὁπλιζόμεθα φασγάνῳ χέρας
Γυλάδη, σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναῖας πάτερ,
κἀλεῖ σ' Ορέστης παῖς σὸς, ἐπίκερον μολεῖν
τοῖς δεσμώτοισι. δός σε γὰρ πάσχω τάλας.
ἀδίκως προδόντ' ἔσθμιον τ' ἄνω κασιγνήτῃ σέθεν,
δίκαια πράξας. ἔθελω λάμαρθ' ἑλὼν,
κτεῖναι. σὺ δ' ἡμῖν τῶνδε συλλήπτωρ γενοῦ.
ἠλέ ὦ πάτερ, ἵκου δῆτ' εἰ κλύεις εἴσω χθονός,
τέκνων καλοῦντων, οἰόθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
πυ ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, καὶ ἐμᾶς λιτᾶς
Αγάμεμνον, εἰσάκουσον. ἔκσωσον τέκνα.
ὀρέ ἔκτεινα μητέρα. Π. ἤνθάμην δ' ἐγὼ ζίφους.
ἠλέ ἐγὼ δὲ ἐπεβόλουσα, κἀπέλυσ' ὄκνου.
ὀρέ σοὶ πάτερ ἀρήγων. .Η. ὀδ' ἐγὼ προδόλωκά σε
πυ δίκην ὀνείδη τάδε κλύων. ῥῦσαι τέκνα.
ὀρέ δακρύοις κατακαμφθέντα σε.
ἠλέ ἐγὼ δ' οἰκτροῖσί γε.
πυ παύσασθε, καὶ πῶς ἔργον ἐξορμώμεθα.

εἴπερ

εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκουτίζουσ' ἀρὰι,
κλύει. σὺ δ' ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ δίκης σέβας,
δός τ' ὀὐτυχῆσαι τῶνδ', ἐμοίτε, τῇ δ' ἐμοί.
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγὼν, δίκη μία.
ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν ὀφείλετε.
ἠλέ Μυκηνίδες ὦ φίλαι
τὰ πρῶτα ἡμῖν πελασγὸν ἔδος Αργείων.
χο τίνα θροεῖς αὐδὰν πότνια; πάραμυθεῖ
γὼ' ἔπι σοι τόδ' ἐν Λακαινίδων πόλει.
ἠλέ σῶν δὲ μὴν ὑμῶν, τίνα δ' ἁμαξήρη τρίβον.
αἴσθ' ἐνθάδ' ἄλλον ὄιμον, ἐς φρενὰν δόμων.
χο τί δέμοι τόδε χρέος ἀπύεις;
ἐννέπε μοι φίλα.
ἠλέ φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεὶς ἐπὶ φόνιον αἷμα,
πήματα πήμασιν ἐξδύρῃ.
ἡμ χωρεῖτ', ἐπειγόμεθ'. ἐγὼ μὲν ὃν τρίβον
τίνδ' ἐφυλάξω, τὴν πῶς ἤλιτε βολάς.
ἡμ ⷭ μὴν ἐγὼ τίνδ', ἢ πῶς ἑτέραν φέρει.
ἠλέ δύχμια νῦν ὡράς διάφερε ὀμμάτων
ἐκεῖθεν, ἐνθάδ'. εἶτ' ἀπ' ἄλλων σκοπέν.
χο ἔχομεν ὡς θροεῖς. .Η. ἐλίσσετε νῦν ἐλέφαρον,
ὡραισι δίδυτε δρᾶ βοσκύχων πάντη.
ἡμ ὅδ' ἔτις ἐν τρίβῳ πρωσέρχεται. τίς ὅδ' ἀρ'
ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ;
ἠλέ ἀπωλόμεθ' ἄρ' ὦ φίλαι, κεκρυμμένοι
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἢν φανῇ.
ἡμ ἄφοβος ἔχε. κενὸς γὰρ ὦ φίλα
σίβος, ὃν σὺ δοκεῖς
ἠλέ τί δ', ὃ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;
σὸς ἀγγελίαν ἀγαθὰν τινά μοι,

εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶν.
ἡμι ταγ' ἔνθεν, ἀλλὰ τἀπίσω σκόπει,
ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.
ἡμι εἰς ταυτὸν ἥκεις καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδε ὄχλος.
ἠλέ φέρε νῦν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω.
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν;
οὐκ εἰσακούουσιν. ὢ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωτο ξίφη;
τάχα τις Αργείων ἔνοπλος ὁρμήσας,
ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίζει.
σκέψασθαι νῦν ἄμεινον. οὐχ ἕδρας ἀγών.
ἀλλ' αἱ μὲν, ἐνθάδ', αἵδ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε.
χο ἀμείβομεν κέλευθον σκοποῦσαι πάντῃ.
ἑλέ ἰὼ πελασγὸν Αργος, ὄλλυμαι κακῶς.
ἠλέ ἠκούσατ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
Ελένης τὸ κώκυμ' ἐστὶν, ὡς ἀπεικάσαι.
ἡμι ὦ Διὸς ὦ Διὸς ἀένναον κράτος,
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.
ἑλέ Μενέλαε, θνήσκω. σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὠφελεῖς.
ἠλέ φονεύετε. καίνετε. θείνετε. ὄλλυτε.
δίπτυχα, δίστομα φάσγανα πέμπετε,
ἐκ χειρὸς ἱέμενοι τὰν
λειποπάτορα, λειπόγαμον. ἃ πλείστους
ἔκτανεν Ελλάνων
δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλλυμένους,
ὅθι δάκρυα δάκρυσιν
ἔπεσε σιδαρέοισι βέλεσιν
ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.
χό σιγᾶτε, σιγᾶτ'. ἠσθόμην κτύπου τινὸς

κέλευθον,

κέλευθον, εἰσπεσσόντος ἀμφὶ δώματα.
ἠλέ ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον
ἥδ' Ερμιόονη πάρεστι. πάνσωμεν βοήν.
στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
καλὸν τὸ θήραμ' ἢν ἁλῷ, γενήσεται.
πάλιν κατάστηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
χροιᾷ τ' ἀδήλῳ τῶν δεδραγμένων ὕπερ.
κἀγὼ σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.
ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυται μνήστρας τάφον
στέψασα, καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;
ἑρ ἥκω, λαβοῦσα πρευμένειαν. ἀλλά με
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἥντιν' ἐν δόμοις
τηλουρὸς οὖσα δωμάτων, κλύω βοήν.
ἠλέ τίδ' ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων;
ἑρ εὔφημος ἴσθι τί δὲ νεώτερον λέγεις;
ἠλέ θανεῖν Ορέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
ἑρ μὴ δῆτ' ἐμούσγε συγενεῖς πεφυκότας.
ἠλέ ἄραρεν. ἀνάγκης δ' εἰς ζυγὸν καθέσταμεν.
ἑρ ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοὴ κατ' στέγας;
ἠλέ ἱκέτης γὰρ Ελένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ.
ἑρ τίς; οὐ γὰρ οἶδα μᾶλλον ἢν σὺ μὴ λέγῃς.
ἠλέ τλήμων Ορέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
ἑρ ἐπ' ἀξίοισί τ' ἄρ' ἀνευφημεῖ δόμος.
ἠλέ πρὸς τοῦ, γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγξαι τό τις;
ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μέτασχε ἱκεσίας φίλοις,
σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ὦ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,
οἰκτεῖρον ἡμᾶς, κἀποκούφισον κακῶν.

ἰθ' εἰς

ἴθ' εἰς ἀγῶνα σὸν ξύ. ἐγὼ σ' ἀγήσομαι.
σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
ΟΡ ἰδού δίδωκα τὴν ἐμὴν εἰς δόμους πόδα.
σωθεὶς δ' ὅσονγε τὸ π' ἐμοί. .Η. ὦ κατὰ στέγας
φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἅμα;
ΟΡ οἵ' ἐγὼ. τίνας τόσσδ' εἰσορῶ; .Ο. σιγᾶν χρεών.
ἡμῖν γὰρ ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία.
ΧΟ ἐχεσθ', ἐχεσθε. φάσγανον δὲ πῶς σ' ἔρῳ
βαλόντες, ἥσυχάζεθ', ὡς ἰσλῇ τόδε
Μενέλαος, ἔνεκ' ἀνδρὸς, ὃ φύγας κακὸς
εὑρὼν, ἔπραξεν ὅσια χρὴ πράσσειν κακός.
ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον δὸς βοᾶν
πρὸς μελάθρων ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος,
μηδεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
πρὶν ἂν ἐτύμως ἴσ' ὧν τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοισι κείμενον.
ἦ κἀμὲ λόγων τὰ προσπόλων πυθώμεθα.
τὰς μὲν, γὰρ ὄισθα συμφορὰς, τάσσ' ὁ σαφὴς.
ΧΟ σοὶ δῆτας ἐκβαίνω νέμεσις εἰς Ἑλένην.
σ' ἀπηύρισεν γὰρ Ἑλλάσ' ἅπασαν ἔπλησε
σοῖ τὸν ὁλόμενον ἰσ' ἄταν
πάρεστ', ὡς ἄγαν' Ἑλλὰς σ' εἰς Ἴλιον.
ἐλπὰ, κτυπεῖ γὰρ κλεῖθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσατ', ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει φρυγῶν,
ὃ πθυσόμεθα τῶν δόμοις ἔχει.
ΦΡ ἄργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφυγε
βαρβάροις ἐν δύμαεῖσι,
μεσῤῥωτὰ πασάλων ὑπερτέρεμνα,
δωρεικὰς τετριγλύφας.

φρύδια

φρύδια φρύδια γᾶ γᾶ
βαρβάροι, θρασμοῖς
ἀέ. ἀέ. πᾷ φύγω ξύναι,
πολιὸν ἀιθέρ' ἀμπτάμενος,
ἢ πόντου, Ὠκεανὸς ὃν
πωρόκραν' ἀγκάλαις
ἑλίσσων κυκλεῖ χθόνα;
ΧΟ τίσ' ἔδ' Ἑλένης πρόσπολ', ἰσ' ἄϊον ἡδρας;
ΦΡ Ἰλιον, Ἰλιον, ὤ μοι μοι,
φρύγιον ἄστυ, καλλίθωλον
ἴδας ὄρος ἱερόν, ὡς σ' ὀλόμενον στένω.
ἄρμάτειον ἁρμάτειον μέλος
βαρβάρῳ βοᾷ,
σὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα
κυκνόπτερον, καλλοσύνας λήσ' σκύμνος
σὺν ἑλίσσας, ξεσῶν πόργάμων Ἀπόλ
λωνίων Ἑρμιονῦν. ὀτοτοί.
ἰαλέμων ἰαλέμων Δαρδανία τλάμων
Γανυμήδεος ἱππόσυνα Διὸς σύνευνα.
ΧΟ σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τὰν δόμοις.
ΦΡ τὰ γὰ πρὶν ἐκ σύγγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.
ἄλινον ἄλινον ἀρχαὶ θανάτου
βάρβαροι λέγουσιν αἱ αἱ
ἀσιάδι φωνᾷ, βασιλέως
ὅταν αἷμα χυθῇ πρὸ γᾶς
ξίφεσι σιδαρέοισιν αἴσσῃ.
ἦλθον εἰς δόμους, ἵν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω.
λέοντες Ἕλλανες δύω δισσύμω,
ζητοῦ μὲν, ὃ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήιζετο.
ὃ ὄλβιος, πᾶς Στροφίου καυχήματος ἀνὴρ,

ὅτις

οἷος Ὀδυσσεὺς, σιγᾷ δόλιος,
πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκὰν,
ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.
ἔῤῥοι τᾶς ἡσύχου προνοίας κακοῦργος ὤν.
οἶδε, πῶς θρόνους ἔσω μολόντες,
ἃς ἔγη μ' ὁ τοξότας Γάρις
γυναικὸς ὄμμα δακρύοις
πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
ἕζονθ' ὁ μὲν, τὸ κεῖθεν, ὁδὲ, τὸ κεῖθεν,
ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
πολὺ δὴ γόνυ χεῖρας ἱκέσιος
ἔβαλλον ἔβαλλον Ἑλένας ἄμφω.
ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
ἀμφίπολοι φρύγες.
προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον
πεσὼν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλος.
κἀδόκει τοῖς μὲν, οὔ.
τοῖσδ' ἀρκυστάταν
μηχαὰν ἐμπλέκειν
παῖδα Τυνδαρίδ' ὁμητροφόντας δράκων.
χο σὺ δ' ἦσθα πῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ;
φρ φρυγίοις ἔτυχον φρυγίοισι νόμοις
πρὰ Βόστρυχον αὖραν αὖραν
Ἑλένας Ἑλένας εὐπαγεῖ κύκλῳ
πτερίνῳ πῶ πρηΐδος ἀΐσσων
βαρβάροισι νόμοισιν.
ἁδὲ, λῖνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν.
νήματα δ' ἵετο πέδῳ,
σκύλων φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα,

συστολῆσαι χρήζουσα λίνῳ
φάρεα πορφύρεα,
δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ.
προσεῖπε δ' Ὀρέστας
λάκαιναν κόραν. ὦ Διὸς παῖ,
θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρ' ἀρστᾶσα κλισμοῦ,
Γέλοπος ἐπὶ πρόπατορος ἕδραν παλαιᾶς
ἑστίας, ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς.
ἄγει δ' ἄγει νιν. ἅδ' ἐφείπετο
οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλεν.
ὁδὲ συνεργὸς, ἀλλ' ἔπρασσ' ἰὼν κακὸς φωκεύς.
οὐκ ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' κακοὶ φρύγες;
ἐκλήϊσε δ' ἄλλον ἄλλοσε
στέγης. τοὺς μὲν, ἐν σταθμοῖσιν
ἱππικοῖς, τούσδ' ἐν ἕδραισι,
τούσδ' ἐκεῖσε κεῖθεν, ἄλλον ἄλλοσε
διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας.
χο τί τοὐπὶ τῷδε συμφρᾶς ἐγίνετο;
φρ ἰδαῖα μᾶτερ μᾶτερ ὀβρίμα, ὀβρίμα, αἶ αἶ
φονίων παθέων, ἀνόμων, τε κακῶν, ἅπερ ἔδρα-
ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων, (κον
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν, ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι.
ὡς κάπροι δ' ὀρέστεροι
γυναικὰς ἀντίοι σταθέντες,
ἐννέπουσι κατθανῇ, κατθανῇ.
κακὸς σ' ἀρκτείνει πόσις,
κασιγνήτου προδοὺς ἐν Αργει θανεῖν γόνον.
ἅδ' ἴαχεν ὤμοι μοι.

λδυκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις
κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν.
φυγᾷ δὲ πολὶ τὸ χρυσεοστόνδαλον ἴχνος
ἔφερεν. ἐς νώμας δὲ δακτύλας
δικὼν Ορέστας, μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,
ὤμοις ἀειστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
χο παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος.
φρ πῶς δ' ἦτ' ἀμύνειν οἱ ἡ[illegible]στέγας φρύγες;
ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμὸς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ὧν θ' ἑμίμνομεν,
βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης.
ὁ μὲν, πέτρος. ὃδ' ἀγκύλας,
ὁδὲ, ξίφος πρόκωπον ὧν χεροῖν ἔχων.
ὧνακτα δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίασος,
ὅιος ὅιος Εκτωρ ὁ φρύγιος, ἢ τριπόρυβος Αἴας.
ὃν εἰσορῶν δὴ ὧν πύλαισι πριαμίσι.
φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.
τότε δὴ τότε δι' ἀπρεπεῖς
ἐγένοντο φρύγες. ὅσον Αρεος ἀλκαὶ
νόσονες Ελλάδος ἐγχώμεθ' ἀεχμᾶς.
ὁ μὲν, οἰχόμενος φυγᾶς. ὁδὲ, νέκυς ὤν.
ὁδὲ, τραῦμα φέρων. ὁ δὲ λιοσόμενος
θανάτῳ πρόβολον. τοῦτο σκότου γ' ἐφθύγομεν.
νεκροὶ δ' ἔπιπτον. ὧδ' ἔμελλον. ὧδ' ἔκειντ'.
ἔμολε δ' ἡ πάλαιν Ερμιόνα δόμους
ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ μαζὸς, ἃ νιν ἔτεκε τλάμων.
ἄθυρσοι δ' ὅιά νιν δραμόντες Βάκχαι,
σκύμνον ὧν χεροῖν ξυνήρπαζαν.
πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον.
ὧδ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο δὴ πρὸ δόμων

ἄφαντος.

ἔφαντος, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, καὶ νύξ,
ἦ τοι φαρμάκοισιν, ἢ μάγων τέχναις, ἢ θεῶν κλο-
πὰς δ' ὑσόρου δόκησ' ὅσια. δραπέτης γὰρ ἐ (πᾶις.
ξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα
Μενέλαος ἀναχόμενος, ἀόνητον ἀπὸ Τροίας
ἔλαβε τὴν Ελένας γάμον.
χο Ὦ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε.
ξιφηφόρον γὼ εἰσορῶ πῶς δωμάτων
βαίνοντ' Ορέστην ἐπὶ σοὶ μολόντα ποδί.
ὀρέ πῶς εἶν ὄρος, ὃς ὠφύγην ἐκ δόμων τὸ μὸν ξίφος;
φρ προσκυνῶσ' ἄναξ, νόμοισι Βαρβάροισι προσ-πε-
ὀρέ ὀκ ὧν Ιλίῳ τάδ' ἔξιν, ἀλλ' ὧν Αργείᾳ χθονί. (σών.
φρ Γαῖαχδ' ἴσθι μᾶλλον ἢ δοκεῖν μᾶλλον, ἢ θανεῖν τοις σώφροσιν.
ὀρέ ἔστι πῶς πραυγλωσσεῖν ἐθέλεις Μενέλεω βοηδρομεῖν;
φρ σοὶ μὲν ὄν ἐγω' ἀμύνειν. ἀξιώτερος γὰρ εἶ.
ὀρέ ὧν δίκως ἢ Τυνδάρεως ἆρα πᾶις δίωλεν;
φρ ὧν δικώτατ', εἴγε λαιμὸς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.
ὀρέ δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ, τῶνδον ὄχ ὅτω φρονῶν.
φρ ὅ γ', ἥτις Ελλάδ' αὐτοῖς φρυξὶ δυελυμήνατο;
ὀρέ ὄμοσον. εἰ ἦ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.
φρ τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν δύοιτο μ' ἐγώ.
ὀρέ ὦδε κἄν Τροίᾳ σὺν ὅπλοις πᾶσι φρυξὶν ἦν φόβος;
φρ ἄπεχε φάσταν). πέλας γὼ δεινὸν αὐδᾶσαι φόνον
ὀρέ μὴ πέτρος γένῃ δίδυμος, ὡς τε Γοργὼ εἰσιδών;
φρ μὴ δῆτ' νεκρός. τὸ Γοργὸς δ' ὄνομ' ἐγὼ κάρα.
ὀρέ δῆλος ὧν φοβῇ τὸν ἄνδρα, ὃς σ' ἀπαλλάξει κακῶν.
φρ Γᾶς ἀνὴρ κἄν δῆλος ἦ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν.
ὀρέ σὺ λέγεις. σώζει σε σύνεσις ἀλλὰ βᾶν' εἴσω δό-
φρ ὀκ ἄρα κτενεῖς με; ὀρ. ἀφεῖσα. (μων

φρ καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.
ὀρέ ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα.
φρ τοῦτο δ' οὐ καλῶς λέγεις.
ὀρέ μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσι σύγ' εἶ.
τοῦ, δ' μὴ στῆσαί σε κραυγὴν, οὕνεκ' ἐξῆλθον δόμων.
ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Αργος ἐξεγείρεται.
Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους.
ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος.
εἰ γὰρ Αργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασι λαβὼν,
τὸν Ελένης φόνον διώκων, κἀμὲ μὴ σώζειν θέλει,
σύγγονόν τ' ἐμὴν, Πυλάδην τε
τὸν τάδε σύνδρωντά μοι,
παρθένοντε, καὶ δάμαρτα, δύω νεκρὼ κατόψετ'.
χο ἰὼ ἰὼ τύχα. ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ
δόμος φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ατρείδας πιτνεῖ.
ἡμι τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε,
ἢ σίγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον φίλαι;
ἡμι ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὅδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.
χό ἅπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
τοὺς τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.
τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι τέλος ὅπᾳ θέλει.
μεγάλα δέ τις ἁ δύναμις δι' ἀλαστόρων
ἔπαισεν ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων,
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
χο ἀλλὰ μὴν κὴ τόνδε λεύσω Μενέλεων δόμων πέλας
ὀξύπουν, ἠσθημένον που τῆς τύχην, ἢ νῦν πάρα.
ἠλέ οὐ κέτ' ἂν φθάνοιτε κλεῖθρα σύμπεραίνοντες μο-
» ὦ κατὰ στέγας Ατρεῖδαι, Δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ (χλοῖς

» Πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν Ορέστα δυστυ-
με ἥκω κλύων τὰ δεινὰ, καὶ δραστήρια (χεῖς.
δισσοῖν λεόντοιν. οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὼ καλῶ.
ἤκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κεινὴν ἀκούσας βάξιν. ἣν φόβῳ σφαλεὶς
ἤγγειλέ μοι τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ πολὺς γέλως.
ἀνοιγέτω τις. δῶμα προσπόλοις λέγω
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων,
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
λάβωμεν, ἣ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμῇ χερὶ
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.
ὀρέ οὗτος, σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς χεροῖν.
Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει.
ἢ τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθράνσω σέθεν
ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα, τεκτόνων πόνον.
μοχλοῖς δ' ἄραρε κλεῖθρα σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς ἃ σ' εἴρξει μὴ δόμων εἴσω περᾶν.
με ἔα, τί χρῆμα λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τοῦσδε πυργηρουμένους,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρῃ;
ὀρέ πότερον ἐρωτᾷν, ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
με οὐδέτερον, ἀνάγκη δ' ὡς ἔοικέ σου κλύειν.
ὀρέ μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.
με Ελένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
ὀρέ εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὕπο.
με ἀρνῇ κατακτὰς, κἀφ' ὕβρει λέγεις τάδε;
ὀρέ λυπράνγε τὴν ἄρνησιν. εἰ γὰρ ὤφελον.

με τί χρῆμα δρᾶσαι; πῶς καλεῖς γὰρ εἰς φόβον.
ορέ τὴν Ἑλλάδ' ὅς μάσορ' εἰς ἅδ' ἔβαλεῖν.
με ἀπόδος ἁμάρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ.
ορέ θεὸς ἀπαίτει παῖδα δ' ἔκτανῶ σέθεν.
με ὁμοτροπόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
ορέ ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ πρόδ' ὦκας θανεῖν.
με ὄκ ἤρκυσέ σοι τὸ πάρον αἷμα ματέρ⊙;
ορέ Οὐκ ἀν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεί.
με ἦ ⊂ σὺ Πυλάδ' ἦ τόδε κοινωνεῖς φόνου;
ορέ φησὶ σιωπῶν ἀρκέσω δ' ἐγω λέγων.
με ἀλλ' ὕπτ' χείρων, ὦ γε μὴ φύγῃς πέροῖς.
ορέ δ' φυξόμεθα, πυεί δ' ἀνάφομεν δόμους.
με ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις τόδ' ε;
ορέ ὡς μήτ' ἔχῃς σὺ τήνδ' ἐπισφάξας πυεί.
με κτεῖν'. ὡς κτανών γε, τῶν δέ μοι δώσεις δίκην.
ορέ ἔσαι τάδ' ε .Μ. ἆ. ἆ μήδ' αμῶς δράσεις τάδ' ε.
ορέ σίγα νῦν ἀνέχου δ' ὡδίκως πράσσων κακῶς.
με ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; .Ο. κἀκ κρατεῖν γε γῆς.
με πόιας; .Ο. ὧν Ἄργει τῷδε ⟨ῷ⟩ πελασγικῷ.
με εὖγ' ὄρ βίγοις ἀν χθονίοις; .Ο. τί γὰρ ὄ;
με κἀμὰ σφάγια πρὸ δόρος καταβάλοις;
ορέ σὺ δ' ἂν καλῶς;
με ἁγνὸς γάρ εἰμι χέρας. Ο. ἀλλ' ὁ τὰς φρῆνας.
με τίς δ' ἂν πόσειποι σ'; Ο. ὅστις ὅδι φιλοπάτωρ.
με ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; Ο. δύσ' αἴμων ἔφυ.
με ὄκουν σύγε.. Ο. ὀ γὰρ ἀνδάνσιν ἃ κακά.
με ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον. Ο. ψυδ' ἦς ἔφυς.
με ἀλλὰ κτανεῖς μὲ θυγατέρ'; Ο. ὀ ψυδὴς ἔτ' εἶ.
με οἵ μοι, τί δράσω; Ο. πεῖδ' ἐς Ἀργείους μολών.
με πείθω τίνα; Ο. ἡμᾶς μὴ κτανεῖν αὐτὸ πόλιν.

ἦ παῖδ' ἀ

με ἦ παῖδ' ἀ μὲ φονεύσετε; .Ο. ὦδ' ἔχει τάδ' ε
με ὦ τλήμων Ἑλένη. Ο. τἀμὰ δ' οὐ τλήμονα;
με σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Ο. εἰ γὼ τόδ' ἦν.
με πόνος πονήσας μύελος; Ο. πλήν γ' ἐς ἐμέ.
με πέπονθα δεινά. Ο. τότε γὰρ ἦδ' ἀνωφελής.
με ἔχεις με. .Ο. σαυτὸν σύγ' ἔλαβες κακὸς κακῶς.
ἀλλ' εἶ', ὕφαπτε δώματ' Ἠλέκτρα τάδε.
σύ τ' ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν ⟨ἀ⟩φέστατε
Πυλάδη, κάταιβε γεῖσα τέχε⊙ τάδε.
με ὦ γαῖα Λαναῶν, ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
ὄκου γ' ὡόπλων πόλι βοηδρομήσετε;
πᾶζαν γὰρ ἡμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
ζῆν, αἷμα ματρὸς μυσαρὸν ἐξεργασμένος
ἀπ Μενέλαε, παῦσε λῃ μ' ἔχων τεθνηκότα.
Φοίβος σ' ὁ Λητὸς παῖς ὅδ' ἐγχὺς ὢν, καλῶ.
σύ θ', ὃς ξιφήρης πῖσ' ἐφεδρεύεις πόρῳ
Ὀρέστ', ἵν' εἰδῇς ὃς φέρων ἥκω λόγους.
Ἐλθὼν μὲν, ὦ σὺ δισταλέσαι πρόθυμος ὤν,
ἡμάρτες ὀργῶν Μενέλεῳ ποιούμενο⊙,
ἦδ' ἄδικ', ὦ σὺ ἐρᾶτ' ὢν αὐθέρος πῦχαῖς.
σεσωσμένη τε, κἀ θανοῦσα πῶς σέθεν.
ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευθοῦς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζῶσ' γὰρ ἔσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών.
Κάστορί τε, Πολυδεύκει τ' ὢν αὐθέρος πῦχαῖς
σύνθακος ἔσαι, ναυτίλοις σωτήρι⊙.
ἄλλῳ δ' νύμφῳ εἰς δόμους κτῆσαι λαβών.
ἐπεὶ θεοὶ ⟨ῷ⟩ πῖσ' ἐκολλίσευμαι,
Ἕλληνας εἰς ὧν κἀφύγας συνάγαγον,
θανάτους τ' ἐθηκαν ὡς ἀπαντλοίην χθονὸς

ὕβρισμα θνητῶν, ἀφθόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἑλένην. ὧδ' ἔχει. σὲ δ' αὖ χρεὼν
Ὀρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὅρους,
Παῤῥάσιον οἰκεῖν διάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον.
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον,
Αζάσιν, Αρκάσιν, τ' Ὀρέστειον καλεῖν.
ἐνθέν δὲ τ' ἐλθὼν τὴν Αθηναίων πόλιν,
δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου,
εὐμενίσι τρισσαῖς. θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς
Πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
ψῆφον διοίσουσ', ἔνθα νικῆσαί σε χρή.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις Ὀρέστα φάσγανον δέρη,
γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην. ὃς δ' οἴεται
Νεοπτόλεμος γαμεῖ νιν, οὐ γαμεῖ ποτε.
θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα δελφικῷ ξίφει,
δίκας Αχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντί με.
Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ᾧ ποτ' ἤνεσας.
δός. ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ.
Αργοῦς δ' Ὀρέστην Μενέλεως ἔα κρατεῖν.
ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
πόνοις διδοῦσα, δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε.
τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
ὃς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἠξηνάγκασα.
ὀρέ ὦ Λοξία μαντεῖε σῶν θεσπισμάτων,
οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
καίτοι μ' ἐσήει δεῖμα μή τινος κλύων
ἀλαστόρων, δόξαι μι σὴν κλύειν ὄπα.
ἀλλ' εὖ τελεῖται. πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.
ἰδοὺ μεθίη μ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς.

καὶ λέκτρ'

καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ἡνίκ' ἂν δίδῳ πατήρ.
ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ Ζηλῶ δέ σε
θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
Φοίβου λέγοντος εὐγενὴς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
γήμας, ὄναιο καὶ σὺ καὶ ὁ δίδους ἐγώ.
ἀπ χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἷ προστασσόμεν.
νείκους τε διαλύεσθε .Μ. πείθεσθαι χρεών.
ὀρέ κἀγὼ τοιοῦτος. σπένδομαι δὲ συμφοραῖς
Μενέλαε, καὶ σοῖς Λοξίᾳ θεσπίσμασιν.
ἀπ ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν τὴν καλλίστην
θεῶν εἰρήνην τιμῶντες. ἐγὼ
δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω,
λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
ἔνθα παρ' Ηρᾳ, τῇθ' Ἑρακλέους
Ηβη πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀιεὶ
σὺν Τυνδαρείδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς
ναύταις, μεδέουσα θαλάσσης.
χο ὦ μέγα σεμνὴ νίκα, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΟΡΕΣΤΗΣ.

C.H. Strauss.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙ ΝΙΣΣΩΝ.

Ετεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν, ἀπεστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνείκην. φυγὰς δὲ ἐκεῖνος εἰς Αργος παραγενόμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Αδράστου. κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερὸν, συνήθροισεν ἀξιόλογον στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ιοκάστη ἐποίησεν αὐτὸν ὑπόσπονδον ἐλθεῖν ἐς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ετεοκλέους, ἡ μὴν Ιοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα οὐκ ἠδύνατο πρὸς φιλίαν. Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πόλεμον λοιπὸν παραταξάμενος, ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην θέσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Αρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων, ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος, ἐβούλετο. καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Αργείων ἔσφαξαν. Ετεοκλῆς δὲ, καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὑροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς, ἀνεῖλεν ἑαυτήν, ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων, παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἵ τε Αργεῖοι νικηθέντες τῆς μάχης, ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας ~~οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν~~. Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἔρ-

ριψεν

ριψεν. Οἰδίπου δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν μὲν φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ περὶ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Περιπαθεῖς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγῳδίᾳ. ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπεθανών. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων. καὶ Ιοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν ἑαυτὴν ἀνεῖλεν ἐν τοῖς παισί. καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευόμενοι Αργεῖοι, ἀπώλοντο. καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται. καὶ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται. καὶ σὺν αὐτῷ, ἡ θυγάτηρ Αντιγόνη. Εστι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γνωμῶν πολλῶν μεστόν τε, καὶ καλῶν.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Εστι μὴν ταῖς σκηνικαῖς ὄψεσι καλὸν τὸ δρᾶμα, ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἥ τε ἀπὸ τῶν τειχέων Αντιγόνη θεωροῦσα, μέρος οὐκ ἐστὶ δράματος. καὶ ὑπόσπονδος, Πολυνείκης οὐδενὸς ἕνεκα παραγίνεται, ὅτι ἐπὶ πᾶσι μετ' ᾠδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος ὁ Οἰδίπους, προσέῤῥιπτε διάκειν οὗ.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Λάϊε λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἐνεύσε
Ζεὺς κρονίδης Γέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὗ φίλ) ἥρπασας υἱόν. ὅδ' ἤυξατό σοι τάδε πάντα

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἐστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπουν. οὗ μία φωνὴ,
Καὶ τρίπουν. ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ιοκάστη.	Πολυνείκης.	Ἄγγελος.
Παιδαγωγός.	Ἐτεοκλῆς.	Ἕτερος ἄγγελος.
Αντιγόνη.	Κρέων.	Οἰδίπους.
Χορὸς ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν.	Μενοικεύς.	
	Τειρεσίας.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ιοκάστη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν,
καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβιβὼς δίφροις
ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν ἑλίσσων φλόγα,
ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν θεῶν
τήνδ', ἐκλιπὼν Φοινίσσαν ἐναλίαν χθόνα.
ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἁρμονίαν ποτὲ,
Πολύδωρον ἐξέφυσε. τοῦδε, Λάβδακον
φῦναι λέγουσιν. ἐκ δὲ τοῦδε, Λάϊον.
ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κληΐζομαι Μενοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς ματρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ.
καλοῦσι δ' Ιοκάστην με. τοῦτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο. γαμεῖ δὲ Λάϊός μ'. ἐπεὶ δ' ἄπαις
ἦν, χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἀξαιτεῖ θ' ἅμα
παίδων ἐς οἴκους ἀρσένων κοινωνίαν.
ὅδ' εἶπεν. ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ,
μὴ σπεῖρε τέκνον ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὀφὺς,
καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
ὅδ' ἡδονῇ δοὺς, εἴς τε Βακχεῖον πεσὼν,
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα. καὶ σπείρας βρέφος,
γνοὺς τἀμπλάκημα, τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
λειμῶν' ἐς Ἥρας, καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος,

σφυρῶν

σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον.
ὅθεν νιν Ελλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.
Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι,
φέρουσ' ἐς οἴκους. εἴς τε δεσποίνης χέρας
ἔθηκαν. ἡ δὲ, τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόνον,
μαστοῖς ὑφεῖτο, καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
ἤδη δὴ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
παῖς οὐ μὸς, ἢ γνοὺς, ἤτινος μαθὼν πάρα,
ἔσειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
πρὸς δῶμα Φοίβου, Λαΐος θ' οὐ μὸς πόσις,
τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν
εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
ἐς ταὐτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
Ἐνιν κελεύει Λαΐου τροχηλάτης.
ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.
ὅδ' εἶρπ' ἄναυδος μέγα φρονῶν. πῶλοι δέ νιν
χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
ὅθεν, τί τἀκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;
παῖς, πατέρα καίνει. Ἐλαβὼν ὀχήματα,
Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὡς δ' ἐπεζάρει
Σφίγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν, ἐμός τ' οὐκ ἦν πόσις
Κρέων τ' ἀδελφὸς τἀμὰ κηρύσσει λέχη.
ὅστις σοφῆς αἴνιγμα παρθένου μάθοι,
τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθών.
ὅθεν τύραννος τῆς δε γῆς καθίσταται,
καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας,
οὐδ' ἡ τεκοῦσα παιδὶ, συγκοιμωμένη
τίκτῳ δὲ παῖδας παιδὶ, δύο μὲν ἄρρενας,

Ετεοκλέα

Ετεοκλέα, κλεινήν τε πολυνείκους βίαν.
κόρας τε δισσάς. τὴν μὲν, Ισμήνην πατὴρ
ὠνόμασε. τὴν δὲ πρόσθεν, Αντιγόνην ἐγώ.
μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητρῴων γάμων
ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους παθήματα,
εἰς ὄμματ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
κλείθροις ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις. πρὸς δὴ τῆς τύχης νοσῶν,
ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
τώδ' εἰς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ,
ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
φεύγειν ἑκόντα τήνδε Πολυνείκην χθόνα.
Ετεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς,
ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων.
φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
ὅδ' Αργος ἐλθὼν, κῆδος Αδράστου λαβὼν,
πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Αργείων, ἄγει.
ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἑπτάπυλα τείχη τάδε,
πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός.
ἐγὼ δ' ἔριν λύουσ', ὑπόσπονδον μολεῖν
ἔπεισα παιδὶ παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
ἥξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
ἀλλ' ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας
Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς. δὸς δὴ ξύμβασιν τέκνοις.

χρὴ δ'

χρὴ δ' εἰ σοφὸς πέφυκας, δι' ἐξ ἑνὸς βροτοῦ
τοὺς ἀστοὺς ἀεὶ δυσχερῆ καθεστάναι.

παι ὦ κλεινὸν οἶκοις Ἀντιγόνη βάλος πατρί,
ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
μεθῆκε, μελάθρων δ' ἐς δύπρις ἔχα τοῦ
σράτου μ' ἰδεῖν ἀργεῖον ἱκετείας σάς,
ἐπίσχες, ὡσὰν πρὸξ ὀργὴν σὺν ἐμοῦ,
μήτις πολιτῶν γ' τρίβῳ φαντάζεσ',
κἀμοὶ μὴν ἔλθοι φαῦλος ὡς δι' ἄλλων ψόγος,
σοὶ ὡς ἀνάσσῃ. πάντα δ' ἐξεισ' ὡς, φράσω,
ἅσ' εἶδον, εἰσικασάσ' Ἀργείων πάρα,
σπουδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων,
ὑφ' ὧν δ' ἐκεῖσε, δι' ὃ τύρ' ἂν κεῖνα πάρα.
ἀλλ' ὅστις ἀσῶν τοῖσδε χρήσεται δόμοις,
κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἑκπέρα ποδί.
σκόπει δὲ πεδία, κἀπὶ παῤ Ἰσμηνὸν ῥοὰς,
Δίρκης τ' ἀγῶμα, πολεμίων σράτευμ' ὅσον.
ἀν ὄρεγε νῦν ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρ' ἀρὲ κλιμάκων,
ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων.

παι ἰδ', ξύναψον παρθέν'. εἰς καιρὸν δ' ἔβης,
κινδύνου γὰρ τυγχάνει τελασγικὸν
σράτευμα. χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.

ἀν ἰὼ πότνια τᾶς Λατοῦς Ἑκάτα,
κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀσράπησε.

παι ὀ γάρ τι φάλος ἦλθε. πολυνείκης χθόνα
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις, βρέμων.

ἀν ἆρα πύλαι κλείθροις χαλκόγομφά τ' ἐμβολὰ
λαΐνοις Ἀμφίονος ὀργάνοις
τείχεος ἥρμοσαι;

παι θάρσει. πάγ' ἔνδυν, ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.

ἀλλ'

ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βάλει μαθεῖν.

ἀν τίς ὅδε ὁ λυσιπόλοφας, πρόπαρ ὃς ἄγει σρατὸν
πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι καφίζων;

παι λοχαγὸς ὦ δέσποινα.

ἀν τίς; ποθεν γεγώς; ἄνδρα σον ὠγραιέ
τίς ὀνομάζει;

παι ὅδε μυκηναῖος μὲν αὐδᾶται γόνος,
λερναῖα δ' οἰκεῖ νάματ' Ἱπποκράνου ἄνακ.

ἀν ἐ ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν.
γίγαντι γ' ἐγγύς πως ὁσόμοιος. ἀσερόπᾳ
γὰρ γραφαῖσιν. οὐκ προσφόρως ἀμειβέσθω γ' ἔνα.

παι τόνδ' ἐξαμείβουτ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ λοχαγούς;

ἀν ἄλλος ἄλλος ὅδε τις ὑγρὸς ἔβοσε. τίς δ' ὅδε;

παι πᾶς μὲν Οἰνέως ἔφυ τυδεύς,
Ἄρην δ' ἀσπιδοῦχον ἔσερνοις ἔχει.

ἀν ὅδε ὁ τᾶς Πολυνείκεος ὦ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁ μόγαμος κυρεῖς
ὡς ἁλόχῳ σὺν ὅπλοισι μιξοβάρβαρος.

παι σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντισῆρες δυσχώσαροι.

ἀν σὺ δ' ὦ γέρον, πῶς ἀιθάνει σαφῶς τάδε;

παι σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
σπουδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων.

ἀν ἃ πρόσθεν ὀρκώς, οἷσθα τὸν ὡπλισμένον.

παι τίς δ' ὅδε ἀμφὶ μνῆμα τῆσδε Ζήθης πέρᾳ,
καταβόσρυχος ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν νεανίας;

ἀν λοχαγός... Α. ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει.

παι ὅδ' ἔσι Παρθενοπαῖος. Α. παλαύσιος γόνος.

ἀν ἀλλ' ἄνιν' ἃ κατ' ὄρη μετὰ ματέρ-

Αρτεμις

Ἄρτεμις ἱερὰν πέξοις λαμάδα σὰν,
ὀλέσειεν, ὅς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων.
παι εἴκ τάδ' ὦ πᾶ. σὺν δίκῃ δ' ἥκουσι γᾶν.
ὦ κἀμὲ δ' ἔδικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.
ἀν πῶ πῶ δ' ὃς ἐμοὶ μιᾶς ἐγγύης ἐκ ματέρ⊙
πολυπένθη μοίρᾳ; ὦ φίλτατ' εἰπὲ πῶ σε
πολυνείκης, γέρον.
παι ἐκεῖνος τῶν ἑπτὰ παρθένων τάφος πέλας
Νιόβης, Ἀσωπίδος πλησίον πᾶς ἀτεῖ. ὁρᾷς;
ἀν ὁρῶ δ' ἦτ' ὀ σαφῶς. ὁρῶ δ' ἔ πως
μορφῆς τύπωμα, στέρνα τ' ἐξεικασμένα.
ἀνεμώκεως εἶβε δρόμον νεφέλας ποσίν
ἐξανύσαιμι δὶ ἀθέρος πῶς ἐμὸν
ὁμογενέορα. πρὸς δ' ὠλένας
δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλοιμι χρόνῳ φυγάδα μέλεον;
ὡς ὅπλοισι χρυσέοισιν σὺν πρεπὴς γέρον.
ἐώοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίῳ.
παι ἦξει δόμους τοσσάδ', ὥστέ σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς
φίλους.
ἀν ὅτ⊙ δ' ὦ γραῖ, πῖς; πόθεν κυρεῖς;
ὃς ἅρμαλυκὸν ἵππιος τροφεῖ βεβώς;
παι ὁ μάντις Ἀμφιάρα⊙ ὦ δέσποιν' ὁ δέ.
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ γῆς φιλαίμακτοι ῥοαί.
ἀν ὦ λιπαροζώνου θύγατερ
ἀελίου σελαναίας, χρυσεόκυκλον
φέγγ⊙, ὡς ἀτρεμέα κώπτρα
καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων, ἰθύνει.
πῶ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει
Καπανεύς;
παι ἐκεῖνος ἑπτὰ πῶς βάσεις τετμαίρεται
πύργων.

ἀν πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.
ἰὼ νέμεσις, Διὸς Βαρύβρομοι Βροντᾶι,
κεραύνιόν τε πῦρ ἀνθαλόων,
σύ τοι μεγαλαυχείαν ὑπερόρᾳς
ποιμίζεις. δδὶ δεῖμ' ἀλιχμαλωτίδας
ὃς δρεὶ Θηβαίας Μυκήναισι,
δερκαίᾳ τε δώσειν τριαίνᾳ,
ποσειδωνείοις ἀμυμμονείοις ὕδασι
δελέαν πολιβαλών; μήποτε.
μήποτε τάνδ' ὦ πότνια χρυσεοδόρυχον,
ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι, δέλεσσύναν τλαίην.
παι ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα. καὶ σὺ | σέγας
ὧν παρθενῶσι μίμνε σοῖς ἐπεὶ πόθῳ
εἰς τορὸν ἦλθες, ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν.
ὄχλος γὰρ ὡς παράγμος εἰσῆλθε πόλιν.
χώρει γυναικῶν πῶς δόμος τυραννικός.
» φιλόλογον γ' χρῆμα θηλείων γένος ἔφυ.
» σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων,
» πλείους ἐπεισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
» γύναιξι μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.
χο τύχοιμ' οἰσιμαλιπτὸ σ', ἔβαν
ἀκροδίνια λοξίᾳ
Φοινίσσας ἀκρόνασσ' Φοίβῳ,
δέλτα μελάθρων, ἵν' ὑπὸ δειρᾶσι
νιφοβόλοιο πέπλοις κατενάδω,
ἰόνιον ἢ | πόντον ἐλάτᾳ πλεύσασ', πόδι
ῥύτων ὑπὲρ ἀκτὰν πίσων πεδίων Σικελίας,
ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ὁρμᾷ.
κάλλιστον κελάδημα πόλεως ἐκπροκείθεισ' ἐμᾶς,
καλλισθύματα λοξίᾳ, καθ' μέσῳ ἔμολον γᾶν

κλῄνδῃ Αγηνορίδᾶν, ὁ μογενὴς ἐπὶ Λαΐῳ πεμφθεῖσα
γνάθοις πύργος. ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτύποις
Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν.
ἔπι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ἐπιμένει μοι
κόμας ἐμὰς λοῦσαι, παρθένιον χλιδᾶν
φοιβείαισι λατρείαις. ἰὼ λάμπρωσα πέτρα πυρὸς
δικόρυφον σέλας ἑῶρ ἄκρων
Βακχείων Διονύσου οἴναθ',
ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον
οἰνάνθας ἱερᾶς Βότρυος, ζάθεά τ' ἄνδρα θοάκωνος,
ὄρειά τε σκοπιὰ θεῶν, νιφόβολόν
τ' ὄρος ἱερὸν εἰλίσσων ἀθανάτας θεὸς,
χορὸς γενοίμαν ἄφοβος παρὰ μεσό
μφαλα γᾶς φοίβου Δίρκαν πολιπόλαν.
νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων θέλος μολὼν Αρης,
ἅμα δ' ἀΐου φλέγει τᾶδε. ὁ μὴ τύχοι πόλει.
» Κοινὰ γὰ φίλων ἄχη.
κοινὰ δ' εἴ τι πείσεθ' ἑπτάπυργος ἅδε γᾶ
Φοινίσσα. χώρα. φοῦ. φοῦ. κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέ-
τᾶς κόρας φόρος πέφυκεν ἴσος. ὧν μέτεστί μοι (κακῶ
πόνων. ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος ἀσπίδων
πυκνὸν φλέγει, χῆμα Φοινὶς μάχης.
ἆρ' Αρης τάχ' οἴσεται παισὶν Οἰδίπου,
φέρων πημονὰν Ερινύων.
Αργος ὦ πελασγικὸν, δ' εἱμαίνω
τὰν σὰν ἀλκάν, καὶ τὸ θεόθεν.
ὀ γὰρ ἄδικον εἰς ἀγῶνα πόνδ' ὁπλο-
όρμᾶ. πᾶς, ὃς μετέρχεται δόμους.
πο τὰ μὲν πυλωρῶν πλεῖθρά μ' ἐστέλεξαν.
δι' ὑπερτείας τειχέων εἴσω μολεῖν.
ὁ καὶ δίδυμα, μὴ μὲ δικτύων ἔσω

λαβόντες, ὀ μεθῶσιν ἀναίμακτον χροὰ.
ὧν ὄνεκ' ὄμμα πάντα χὴ δίοισέον,
κἀπεῖσε καὶ τὸ δίδυμο, μὴ δόλος τις ᾖ.
ὡπλισμένο- ᾖ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,
τὰ πὶς' ἐμαυτῷ τὸ θράσος παρεξομαι.
ὠὴ, τίς ὄρος; ἢ κτύπου φοβόμεθα.
» Απαντα γὰ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται
» Οταν δὶ ἐχθρᾶς πὸς ἀμείβηται χθονός.
π' ἐποιθα μᾶτερ, κὰ πὶ σοὶ θ' ἅμα,
πῶς μ' ἔπεισε δ' ὑβρὶ χὠσπουδὴν μολεῖν.
ἀλλ' ἐγὼς ἀλκή. βώμοι γὰ ἐφάρας
πέλας πάρεισι, κὰκ ἐρημαδ' ὠμάτα.
φεῦ ἐς σκοτεινὰς πόδιβολὰς μεθῶ ξίφος,
καὶ πᾶσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεσᾶσι δόμοις
ξέναι γυναῖκες. εἶπατ' ἐκ πτίας πάτρας
ἑλληνιδίοισ' δ' ὠμασι πελάζετε;
Φοινίσσα μὲν γὴ πατρὶς ἥ θρέψασά με,
Αγήνορος δ' ἡ παῖδες ἐκ παῖδος δρὸς,
Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν δ' ἀκροθίνιον.
μέλλων δ' ἡ πεμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόν-,
μαντεῖα σεμνὰ λοξίου τ' ἐπ' ἐχάρας.
ὡ τῶδ' ἐπεστράτευσαν Αργεῖοι πόλιν.
σύδ' ἀντάμειψάς μ' ὅστις ὢν ἐλήλυθας,
ἑπτάστομον πύργωμα θηβαίας χθονός.
πο πατὴρ μὲν ἡμὶν, Οἰδίπους ὁ Λαΐου.
ἔπικτε δ' Ιοκάστην με, παῖς Μηνοικέως.
καλεῖ δὲ πολιωκίλω με βυβλίος λεώς.
ὦ συγγένεια τῶν Αγήνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων. ὧν ἀπεστάλην ὕπο,
γουνοῦμαι σὲ δρᾶς πολιτῶν
σ' ἀναξ, τὸν οἰκοθεν νόμον σέβειν. h 2 ἐᾶν

ἔβας ἔβας ὦ χρόνῳ γᾶν πατρῴαν.
ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδομος. ἀναπέτασον πύλας
κλύεις ὦ τεκοῦσα τόνδε; μᾶτερ, τί μέλλεις
ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν, θίγειν τ' ὠλέναις τέ-
ιο φοίνισσαν ὦ νεάνιδες βοὰν ἔσω (κνου;
δόμων κλύουσα τῶνδε γήρᾳ τρομερὰν
ἕλκω ποδὸς βάσιν. ἰὼ τέκνον, χρόνῳ
σὸν ὄμμα, μυρίαις τ' ἐν ἁμέραις προσεῖδον.
ἀμφιβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς,
παρηΐδων τ' ὄρεγμα, βοστρύχων τε κυανόχρωτα
πλόκαμον σκιάζων δέραν ἐμάν. (χαίτας
ἰὼ ἰὼ, μόλις φανεὶς ἄελπτα κἀδόκητα
ματρὸς ὠλέναις. τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι πολυέλικτον ἀδονὰν
ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, τέρψιν
παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; ἰὼ τέκος,
ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον,
φυγὰς ἀπεσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ.
ἦ ποθεινὸς φίλοις; ἦ ποθεινὸς Θήβαις;
ὅθεν, ἐμάντε λευκόχροα κείρομαι
δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη κόμαν,
ἄπεπλος φαρέων λευκῶν τέκνον.
δυσόρφναιά δ' ἀμφιτρύχη τάδε σκότι
ἀμείβομαι. ὅδ' ἐν δώμασι πρέσβυς
ὀμμαστερὴς ἀπήνας ὁμοπτέρου
τᾶς ἀπζυγείσας δόμων, πόθον ἀμφιδάκρυτον
αἰεὶ κατέχων. ἀνήϊξε μὲν ξίφος
ἐπαυτόχειρά σε σφαγάν. ὑπερτέρεμνά
τ' ἀγχόνας, στενάζων ἀρὰς τέκνοις.
σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰαγμάτων. σκοτία
κρύπτετ

κρύπτεται. σὲ δ' ὦ τέκνον καὶ γάμοισι δὴ κλύω
ζυγέντα, παιδοποιὸν ἀδονάν
ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν. ξένοντε
κῆδος ἀμφέπειν. ἄλαστα ματρὶ τάδε,
Λαΐῳ τε σῷ παλαιγενεῖ, γάμων ἐπακτὰν ἄταν.
ἐγὼ δ' ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
νόμιμον ἐν γάμοις, ὡς τρέπει ματρὶ μακαρίᾳ.
ἀνυμέναια δ' Ισμηνὸς ἐκηδεύθη,
λουτροφόρου χλιδᾶς. ἀνὰ δὲ Θηβαίαν πόλιν
ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας.
ὄλοιτο τάδ', εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις, εἴτε
πατὴρ ὁσὸς αἴτιος, εἴτε τὸ δαιμόνιον
κατεκώμασε δώμασιν οἰδιπόδαο.
πῶς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶν δ' ἄχη.
χο Δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναί.
» Καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
πο μᾶτερ, φρονῶν εὖ, κοὐ φρονῶν, ἀφικόμαν
» ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας. Αλλ' ἀναγκαίως ἔχει
» Γατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας. ὃς δ' ἄλλως λέγει,
» Λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.
οὕτω δὲ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,
μή τις δόλος με πῶς κασιγνήτου κτάνη,
ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων, δι' ἄστεος
κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,
σπονδαί τε, καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' εἰσήγαγε
τείχη πατρῷα. πολύδακρυς δ' ἀφικόμην
χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμοὺς θεῶν,
γυμνασιάθ', οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ.
ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς, ξένην πόλιν
ναίω, δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοοῦν.

ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους αὖ σε δέρκομαι,
κάρα ξυρκὲς, καὶ πέπλους μελαγχίμους
ἔχουσαν. οἴ μοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
» Ὡς δεινὸν ἔχθρα μᾶτερ οἰκείον φίλων,
» Καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς.
τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβης ἐν δώμασι δρᾷ
σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
ἦπου στένουσι τλήμονες φυγὰς ἐμάς;
ἰο κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
οὕτω γὰρ ἤρξατ' ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμὲ,
κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν, φῦναί τε σέ.
» ἀτὰρ τί ταῦτα; Δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
ὅπως δ' ἔρομαι, μή τι σὴν δάκῳ φρένα
δέ δοιχ', ἃ χρήζω, δὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
πο ἀλλ' ἐξερώτα. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς.
ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοὶ μᾶτερ φίλα.
ἰο καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρήζω τυχεῖν.
» τί, Τὸ στέρεσθαι πατρίδος, ἢ κακὸν μέγα;
πο Μέγιστον. ἔργῳ δ' ἐστὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ.
ἰο τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσι τὸ δυσχερές;
πο ἓν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παῤῥησίαν.
ἰο Δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.
πο Τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεών.
ἰο Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
πο Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον.
ἰο Αἰδ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας ὡς λόγος;
πο καλοῖς βλέπουσίγ' ὄμμασι, μέλλουσι δέ.
ἰο οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διέσαφησ' οὔσας κενάς;
πο ἔχουσιν Ἀφροδίτην τίν' ἡδεῖαν θεόν.
ἰο πόθεν δ' ἐβόσκου πρὶν γάμοις εὑρεῖν βίον;
πο ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν.

ἰο φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
πο Εὖ πράσσε. τὰ φίλων δ' οὐδὲν, ἦν τις δυστυχῇ.
ἰο οὐδ' ἡ ὑγενειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
πο Κακὸν τὸ μὴ ἔχειν. τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με.
ἰο ἡ πατρὶς ὡς ἔοικε φίλτατον βροτοῖς;
πο οὐδ' ὀνομάσαι δύναι μ' ἂν ὡς ἐστὶ φίλον.
ἰο πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχες;
πο ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμὸν τινα.
ἰο ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν.
πο κάπρῳ, λέοντίθ' ἁρμόσαι παίδων γάμους.
ἰο καὶ σοί τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν τέκνον;
πο οὐκ οἶδ'. ὃ δαίμων μ' ἐκάλεσε πρὸς τὴν τύχην.
ἰο σοφὸς γὰρ ὁ θεός. τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
πο νὺξ ἦν. Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς πραστάδας.
ἰο κοίτας μαστεύων ἢ φυγὰς πλανώμενος;
πο ἦν ταῦτα. κᾆτάγ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγάς.
ἰο τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.
πο Τυδεύς. ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
ἰο τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστος εἴκασε;
πο στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι
ἰο ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
πο κἄδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
ἰο ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;
πο οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.
ἰο πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι ἑσπέσθαι στρατόν;
πο δισσοῖς Ἀδραστος ὤμοσε γαμβροῖς τόδε,
Τυδεῖ τε, κἀμοὶ, σύγγαμβρος γάρ ἐστ' ἐμὸς,
ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν. πρόσθεν δ' ἐμέ.
πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ

διδόντες. ἐπὶ γὰρ τῷ ἐμῷ στρατεύομαι
πόλιν. θεὸς δ' ἐπώμοσ', ὡς ἀκούσιος
τοῖς φιλτάτοις πεδοῦσιν ἁράμενος δόρυ.
ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν
μᾶτερ, διαλλάξασα δμογενεῖς φίλους.
παῦσαι πόνων με, καὶ σὲ, & πᾶσαν πόλιν.
πάλαι μὲν ἦν ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ.
» Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
» Δύναμίν τε πλείστων τῶν γ' ἀνθρώποις ἔχει,
ἃ γὰ μεθ' ἥκω δεῦρο, μυρίαν ἄγων
» λογχίτην. πρὸς γὰρ δὲν δυγενὴς ἀνήρ.
χο καὶ μέλλω Ετεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε
χωρεῖ σὸν ἔργον μᾶτερ Ιοκάστη λέγειν
τοιόσδε μύθους, οἷς διαλλάξεις τέκνα.
ἰτ. μᾶτερ, πάρει μι. τῶν χάριν δὲ σοι δίδως,
πλέον. τί χρὴ δρᾶν; ἄρχέτω δὲ τις λόγου.
ὡς ἀμφὶ τεῖχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
τάσων, ἐπέχον πόλιν, ὅπως κλύοι μίσος
κοινὰς Βραβείας. ἆς ὑπόσπονδοι μολεῖν
τόνδ' εἰσδέξω τειχέων, πείσασά με.
ἰο ἐπίχες. Οὔπω τὸ ταχὺ τῶν δίκην ἔχει.
» Βραδεῖς δὲ μῦθοι, πλεῖστον ἀνύσαι σοφόν.
φάσον ἢ δεινὸν ὄμμα, & θυμὸς πνοάς.
ὃ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα
Γοργόνας, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἥκοντα σόν.
σύ τ' ὦ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον τρέφε
Πολύνεικες. εἰς γὰ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων,
λέξεις τἄμεινον, τόδε τ' ἐκδέξῃ λόγος.
παραινέσαι δὲ σφῶ τι βάλλομαι σοφόν.
» Οταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ,

» Εἰς

» Εἰς ὃν συνελθὼν, ὄμματ' ὄμμασι δέδω,
» Εφ' οἷσιν ἧκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν.
» Κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν.
λόγος μὲν ἦν σὸς πρόσθεν Πολύνεικες τέκνον.
σὺ γὰ στρατεύμα Δαναϊδῶν ἧκεις ἄγων,
ἄδικα πεπονθὼς, ὡς σὺ φὴς. κεἰτὴς δέ τις
θεῶν γένοιτο, καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
πο Απλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
» Κοὐ ποικίλων δεῖτ' ἀνδρὶ ἑρμηνευμάτων.
» Εχει γὰρ αὐτὰ καιρόν. ὁ δὲ ἄδικος λόγος,
» Νοσῶν γὰ αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
ἐγὼ δ' ἥλωμάτων πατρὸς πρόσκειμαι.
τὸ μὲν τε, μὴ τόδ' ἐκφυγεῖν χρὴ ζῶν ἀρᾶς,
ἃς Οἰδίπους ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ποτε,
ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονὸς,
δίος τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος γναιτὸ κύκλον,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβὼν,
καὶ μὴ δίεχθρας τῶνδε καὶ φόνῳ μολὼν,
κακόν τι δρᾶσαι, καὶ παθεῖν, ἃ γίνεται.
δέδ' ἀνέσεις παῦλ', ὁρκίους τε δίους θεοὺς,
ἔδρασαν ὀρθῶς, ὧν ἐπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς, καὶ δόμων ἐμῶν μέρος.
& νῦν ἕτοιμός εἰμι τἀμαυτοῦ λαβὼν,
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀπαγαγεῖν χθονὸς,
οἴκεῖν δ' ἐν οἴκοις ἐμοῦ δίκην ἀνὰ μέρος λαβὼν,
καὶ τῷδ' ἀφεῖναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδ' ἀ, μήτε τι πρόσφερειν.
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων πρὸς ἀμβάσεις.
ἃ μὴ κυρήσας, τῆς δίκης πειράσομαι
δρᾶν. μάρτυρας δ' ὑμᾶς τῶνδε δαίμονας καλῶ,

ὡς πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
ἀπεστέρημαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' οὖθ' ἕκαστα μᾶτερ, οὐχὶ πολυπλοκὰς
λόγων ἀθροίζας εἶπον, ἀλλὰ κἀν σοφοῖς,
κἀν τοῖσι φαύλοις ᾠδὴ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
χο ἐμοὶ μὲν, εἰ κἀμὲ καθ' Ελλήνων χθόνα
πετράμεθ' ἀλλ' ὅμ ξυνετά μοι δοκεῖ λέγειν.
ἰτ Εἰ πᾶσι τοὐτὸ καλὸν ἔφυ, σοφόν θ' ἅμα,
» Οὐκ ἦν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.
» Νῦν δ' οὐδ' ὅμοιον οὐδὲν, ἀλλ' ἴσον βροτοῖς,
» Πλὴν ὀνομάσαι. τοσοῦτ' ἔργον οὐκ ἔστι τόδε.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν μᾶτερ ἀπεκρύψας, ἐρῶ.
ἄστρων ἀνέλθοι μ' ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς,
κἀν γῆς φθορᾶν σύνατος ὢν πράσσαι τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
τοῦτ' ὂν τὸ χρηστὸν μᾶτερ οὐχὶ βούλομαι,
ἄλλῳ παρεῖναι μᾶλλον, ἢ σώζειν ἐμοί.
» Ανανδρία γὰρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας,
» Τὸ λοιπὸν ἔλαβε. πῶς δὲ τοῦσδ', αἰσχύνομαι
ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τοῦσδε, καὶ πορόντα γῆν,
τυχεῖν ἃ χρήζει. τοῖς γὰρ Θήβαις τόδε
γένοιτ' ὄνειδος. εἰ μυκηναίοις δορὸς
φόβῳ παρείλω σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν.
χρὴ δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς
» μᾶτερ ποιεῖσθ. Παῶν γὰρ ἐξαίρει λόγος,
» Ο καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τοῦσδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
ἔξεστ'. ἐκεῖνο δ' οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι.
ἄρχειν πατρός μοι, τῷδε δουλεύσω ποτέ;
πῶς ταῦτ', ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα,

ζεύγνυθε

ζεύγνυθε δ' ἵππους, πεδία πέπλαθ' ἁρμάτων,
ὡς οὐ πρήσω τῷ δ' ἐμὴν τυραννίδα.
» Εἴπερ γὰρ ἀδίκειν χρὴ, τυραννίδος πέρι
» Κάλλιστον ἀδικεῖν. τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών.
χο Οὐκ εὖ λέγῃς χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.
οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
ιο Ω τέκνον οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ
» Ετεόκλεους πρόσεισιν, ἀλλ' ἡ μπφρίας
» Εχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.
τί δ' ἦν κακιστὸν δαιμόνων ἐφέσαο
φιλοτιμίας τῆς; μὴ σύγ'. ἀδίκου δ' ἡ θεός.
πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις σὺν δαίμονας
εἰσῆλθε, κἀξῆλθεν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων.
» ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ. Κεῖνο κάλλιον τέκνον,
» Ισότητα τιμᾶν. ἡ φίλοις ἀεὶ φίλοις,
» Πόλει τε πόλεσι. ξυμμάχοις τε ξυμμάχοις
» Σωθεῖ. τὸ γὰρ ἴσον. νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ.
» Τῷ πλέονι δ' ἀεὶ πολέμιον κατίσταται
» Τοὐλάσσονος, ἐχθρὰς δ' ἡμέρας κατάρχεται.
» Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισιν ἡμέρᾳ σαθμῷ.
» Ισότυπος ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε.
» Νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίου τ', φῶς,
» Ισον βασίζειν τὸν φιλαύσιον κύκλον.
» Κοὐδὲν πλέον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον.
» Εἰθ' ἅλιον μὲν, νύξ τε διαλεύσῃ βροτοῖς.
σὺ δ' οὐκ ἀνίξῃ σώματος ἔχων ἴσον,
ἀλλ' ἀπονεῖμαι; κἄστα τῷδ' εἰμὶ ἡ δίκης;
τί τὴν τυραννίδ' ἀδίκως εὐδαίμονα
τιμᾶς ὑπερφυῶς, τὰ μὲν' ἄγαν τὸ δὲ;
τρίβολον ἐπαίρῃ τίμιον; κρύπτε μὲν οὖν.

ἢ πολλὰ

ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
βούλει; τίδ' ἐστὶ τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον.
» ἐπεὶ τάγ' ἀρκοῦνθ'. ἱκανὰ τοῖσγε σώφροσιν.
» Οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί.
» Τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες, ἐπιμελούμεθα.
» Οταν δὲ χρήζωσ' αὐτὰ, ἀφαιροῦνται πάλιν.
» Ο δ' ὄλβος, οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
ἄγ', ἦν σ' ἔρωμαι δύο λόγους προθεῖσ' ἅμα.
πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις;
ἐρεῖς τυραννεῖν; ἢν δὴ νικήσῃ σ' ὅδε,
ἀργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ,
ὄψει δαμασθὲν ἄστυ Θηβαίων τόδε.
ὄψει δὴ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,
βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας.
ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁπλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
γενήσεται Θήβαισι φιλότιμος δὴ σύ.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ. σοὶ δὲ Πολύνεικες λέγω,
ἀμαθεῖς Ἄδραστος χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο.
ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν.
φέρ', ἢν ἕλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτὲ,
πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός;
πῶς δ' αὖ κατάρξῃ θυμάτων ἑλὼν πάτραν,
καὶ σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς,
Θήβας πυρσῶσας, τάσδε Πολυνείκης θεοῖς
ἀσπίδας ἔθηκε; μή ποτ' ὦ τέκνον κλέος
τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
ἢν δ' αὖ κρατηθῇς, καὶ τὰ τοῦ δ' ὑπεκδράμῃ,
πῶς Ἄργος ἥξεις, μυρίους λιπὼν νεκρούς;
ἐρεῖ δὴ τις, ὦ κακὰ μνηστεύματα
Ἄδραστε προσθεὶς, δι' μιᾶς νύμφης γάμον
ἀπωλόμεσθα.

ἀπωλόμεσθα. δύω κακὼ σπεύδεις τέκνον,
κείνων στέρεσθαι, τῶνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
μέθετον τὸ λίαν, μέθετον. ἀμαθία δυοῖν.
εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν.
χο ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν,
καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.
ἐτε μᾶτερ, οὐ λόγων ἔστ' ἀγών, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
οὖν μέσω μάτην. περαίνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία.
οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμην ἄλλως. ἢ τὶ τοῖς εἰρημένοις.
ὥστε με σκήπτρων κρατοῦντα, τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι
χθονός. τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων
καὶ σὺ τῶν δ' ἔξω κόμιζου τοιχέων, ἢ κατθανῇ (μ' ἔα
πο πρὸς τίνος; τίς δ' ὦ δ' ἄτρωτος, ὅστις ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν, τὸν αὐτὸν οὐκ ἀφίσεται μόρον;
ἐτε ἐγγύς. οὐ πρόσω βέβηκας, εἰς χεῖρας λεύσεις ἐμάς.
πο εἰσορῶ. Δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος, ὦ φιλόψυχον κακόν.
ἐτε κᾆτα σὺν πολλοῖς ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην;
πο Ἀσφαλὴς γάρ ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
ἐτε κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιθὼς, αἵσε σώζουσι θανεῖν
πο καὶ σέ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός
ἐτε οὐκ ἀπαισούμεθ'. ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.
πο τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖστον;
ἐτε φημί. ἀπαλλάσσου δὲ γῆς.
πο ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι. Ε. οὓς σὺ πορθήσων πάρει;
πο κλύετέ μου;
ἐτε τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπεστρατευμένου;
πο καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα.
ἐτε οἱ στυγοῦσί σε. Π. ἐξελαυνόμεθα ἀπὸ πατρίδος.
ἐτε Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν. Π. ἀδικίᾳ γε σῇ ὦ θεοί.
ἐτε Μυκήναις, μή' νθάδ' ἀνακάλει θεούς.
πο ἀνόσιος πέφυκας.

ἐτε ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὡς σὺ πολέμιος.
πο ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελάννεις;
ἐτε καὶ κατακτανῶ γε πρός.
πο ὦ πάτερ, κλύεις ἃ πάσχω;
ἐτε καὶ γὰρ οἷα δρᾷς κλύει.
πο καὶ σὺ μᾶτερ;
ἐτε οὐ θεμιτὸν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα.
πο ὦ πόλις.
ἐτε μολὼν ἐς Αργος, ἀνακάλει Λερνης ὕδωρ.
πο εἶμι. μὴ πόνει. σὲ δ' αἰνῶ μᾶτερ. Ε. ἔξιθι χθονός.
πο ἔξειμι. πατέρα δέ μοι δὸς ἰδεῖν. Ε. οὐκ ἂν τύχοις,
πο ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. Ε. οὐδὲ τάσδ' ὄψει ποτέ.
πο ὦ κασίγνηται.
ἐτε τι τάυτας ἀνακαλεῖς γ' ἔχθιστος ὤν;
πο μᾶτερ, ἀλλὰ σύ μοι χαῖρε.
ἰο χαρτὰ γοῦν πάσχω τέκνον;
πο οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός.
ἰο εἰς πολλάγ' ἄθλια πέφυκ' ἐγώ.
πο ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει.
ἐτε καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.
πο ποῦ ποτε σήσῃ πρὸ πύργων;
ἐτε ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;
πο ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. Ε. κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει.
ἰο ὦ τάλαιν' ἐγώ. τί δράσετ' ὦ τέκνα;
ἐτε αὐτὸ σημανεῖ.
ἰο πάτρος οὐ φεύξεσθ' Ερίννυς;
ἐτε ἔρρέτω πρόπας δόμος.
ἐτε ὡς τάχ' οὐκέθ' αἱματηρὸν τοὐμὸν ἀργήσει ξίφος.
πο τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν, καὶ θεοὺς μαρτύρομαι,
ὡς ἄτιμα οἰκτρὰ πάσχων, ἐξελάννομαι χθονός,

δοῦλος

δοῦλος ὡς, ἀλλ' οὐχὶ ταὐτοῦ πρὸς οἰδίπου γεγώς.
κἄν τι σοι πόλις γένηται, μήμε, τόνδ' αἰτιῶ.
οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελάννομαι χθονός.
καὶ σὺ φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἡλικές θ' οὗ μοι, θεῶν τε δεξί μηλ' ἀγάλματα.
οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἄσθ' ὑμᾶς ποτε.
ἐλπίδες δ' οὔπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν θε
τόνδ' ἀρκτείνας, κρατήσειν τῆσδε (οῖς
Θηβαίας χθονός.
ἐτε ἔξελθ' ἐκ χώρας. ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην
ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ, νεικέων ἐπώνυμον. (πῆρ
χο Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν τύριος. ὦ τετρασκελὴς
μόσχος ἀδάμαστον πέσημα δίκε,
τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμόν, οὗ κατῴκησε.
πεδία μὲν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔχρησε,
καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε
νοτίς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους γύας. Βρόμιον ἔνθα τέκε
μάτηρ, Διὸς γάμοισι. κισσὸς ὃν περιστεφὴς
ἑλικτὸς, εὐθὺς ἔτι βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι
κατασκίοσιν ὀλβίσας, ἐνώτισε, Βακχεῖον χόρευμα
παρθένοισι Θηβαίαισι, καὶ γυναιξὶν Εὐβοίοις.
ἔνθα φόνιος ἦν δράκων Αρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
νάματ' ἔνυδρα, καὶ ῥέεθρα
χλοερὰ δεργμάτων κόραισι
πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν.
ὃν ἐπὶ χερνίβας μολὼν Κάδμος, ὤλεσε μαρμάρῳ,
κράτα φόνιον ὀλεσίθηρος ὠλέναις δικὼν βολαῖς,

δίας

δίας ἀμάτορος Παλλάδος φραδαῖσι,
γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας εἰς Βαθυσπόρους γύας.
ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
ὅρων χθονός. σιδαρόφρων δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψι
φίλᾳ γᾷ. αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἅ νιν εὐηλίησι
δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς. καὶ σὲ τὸν προμάτορος
Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον Ἐπαφον, ὦ Διὸς γένεθλον,
ἐκάλεσ' ἐκάλεσα Βαρβάρῳ Βοᾷ.
ἰὼ Βαρβάροις λιταῖς Βᾶθι Βᾶθι τάνδε γᾶν.
σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν. ἃ δ' ἰώνυμοι θεὰ
Περσέφασσα, σὺ φίλα Δαμάτηρ θεὰ ἁπάντων,
ἄνασσ', ἁπάντων δὲ γᾶ τροφὸς ἐκτίσαντο,
πέμπε πυρφόρους θεὰς
ἀμῦναι τᾷδε γᾷ. Γάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς.
ἐτε χώρει σύ, καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως
Κρέοντ', ἀδελφὸν ματρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
λέγων τάδ', ὡς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς
θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα,
πρὶν εἰς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.
καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών.
ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.
κρέ ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χρήζων σ' ἄναξ
Ἐτεόκλεες. πέριξ δὲ Καδμείων πύλας
φύλακάς τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας θηρώμενος.
ἐτε σὺ μὴν ἐγὼ σ' ἔχρηζον εἰσιδεῖν Κρέον.
πολλῶ γὰρ εὗρον, ἐνδεεῖς διαλλαγὰς,
ὡς εἰς λόγους. συνῆψα Πολινείκει μολών.
κρέ ἤκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,
κήδει τ' Ἀδράστου, καὶ στρατῷ πεποιθέναι.
ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.

ἅδ'

ἅδ' ἐμποδὼν μάλιστα, ταῦθ' ἥκω φράσων.
ἐτε τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
κρέ ἥκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.
κρέ λέγει δὲ δὴ τι τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
κρέ μέλλειν περὶξ πύργοισι Καδμείων πόλιν
ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.
ἐτε ἐξοιστέον τ' ἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.
κρέ ποῖ; μῶν νεάζων οὐχ ὁρᾷς ἃ χρὴ σ' ὁρᾷν;
ἐτε ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχομένους τάχα.
κρέ σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς. οἵδ' ἄφθονοι.
ἐτε ἐγῷδα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
κρέ ἔχει τίν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.
ἐτε θάρσει. τάχ' αὐτῶν πεδίων ἐμπλήσω φόνου,
κρέ θέλοι μ' ἄν. ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου.
ἐτε ὡς οὐ καθέξω τειχέων εἴσω στρατόν.
κρέ καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστι πᾶν εὐβουλία.
ἐτε βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁ δοὺς ἄλλας τινάς;
κρέ πάσασγε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
ἐτε εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
κρέ εἴπερ σφαλεῖσγε, δεῦρο σωθήσῃ πάλιν.
ἐτε ἴσον φέρει νύξ. τοῖς δὲ τολμῶσι, πλέον.
κρέ Ἐνδευστυχῆσαι δινὸν εὐφρόνης κνέφας.
ἐτε ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι, προσβάλλω δόρυ;
κρέ ἔκπληξις ἂν γένοιτο. νικῆσαι δὲ δεῖ.
ἐτε βαθὺς δέ τοι δίρκαιος ἀναχωρεῖν πόρος.
κρέ Ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
ἐτε τί δ' εἰς καθιππεύσαι μὲν Ἀργείων στρατῶν;
κρέ κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἅρμασι περὶξ
ἐτε τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δώσω πόλιν;
κρέ μὴ δῆτα. βουλεύου δ', ἐπείπερ εἶ σοφός.

i τίς οὖν

ἐτε τίς οὖν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;
κρέ ἑπτ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν ὡς ἤκουσ' ἐγώ.
ἐτε τί προστετάχθαι δρᾷν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
κρέ λόχων ἀνάσσειν ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις.
ἐτε τί δῆτα δρῶμεν; ἀπρίαν γὰρ οὐ μενῶ.
κρέ ἑπτ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἑλοῦ.
ἐτε λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;
κρέ λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
ἐτε ξυνῆκ'. ἀμύνειν τειχέων πρὸς ἀμβάσεις.
κρέ καὶ ξυστρατηγός. Εἷς δ' ἀνὴρ, οὐ πάνθ' ὁρᾷ.
ἐτε θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
κρέ ἀμφότερον. ἀπλειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
ἐτε ἔσται τάδ'. ἐλθὼν δ' ἑπτάπυλον ἐς πόλιν,
τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν ὡς λέγεις,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς.
ὄνομα δ' ἑκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσι καθημένων.
ἀλλ, εἶμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,
καὶ ξυσταθέντα, διὰ μάχης ἑλεῖν δορί,
κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
γάμους τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδός τε σοῦ
Αἵμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χρὴ μέλεσθαι. τὴν δόσιν τ' ἐχέγγυον
τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
ματρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ. τί δεῖ μακρηγορεῖν;
τρέφ' ἀξίως νιν, σοῦ τε τήν τ' ἐμὴν χάριν.
πατὴρ δ' ἐς αὑτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὄψιν τυφλώσας. οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα.
ἡμᾶς τ' ἀραῖσιν ἣν τύχῃ, κατακτανεῖ.

ἐν δ'

ἐν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἔστιν, εἴ τι θέσφατον
Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'. ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα, σοῦ πατρὸς ἀντεπώνυμον,
λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν Κρέον,
σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται.
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
ἤδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω Κρέον.
ἧνπερ κρατήσῃ τἀμὰ, Πολυνείκους νέκυν
μή ποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί.
θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ. προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,
ἐκφέρετε τεύχη, πάνοπλάτ' ἀμφιβλήματα,
ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
ὁρμῶμεν ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
τῇδ' εὐλαβείᾳ χρῆσι μωτάτῃ θεῶν,
προσευξόμεσθα τήνδε διασώζειν πόλιν.
Χο ὦ πολύμοχθος Ἄρης, τί πόθ' αἵματι
καὶ θανάτῳ κατέχῃ, Βρομίου πρὰ
μουσος ἑορταῖς; οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι
νεάνιδος ὥραις, βόστρυχον ἀμπετάσας λωτοῦ,
καταπνεύματα μέλπῃ
μοῦσαν, ἐν ᾇ χάριτες χαροποιοί;
ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων
ἐπιπνεύσας, αἵματι Θήβας
κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.
οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις
ἅρμασι καὶ ψαλίων τετραβάμοσι,
μώνυχα πώλων, Ἰσμηνοῦ ἐπὶ χεύμασι βαίνων,

ἱππείαισι θοάζεις, Ἀργείους ἐπιπνδύσας,
ἀσπαρτῶν γόνναν, ἀσπιδφόρμονα βίαοσον γῶ-
ὠπτάλον ἡμ] λάϊνα τείχεα (πλον,
χαλκῷ κοσμήσας. ἦ σεινά τις ἔσις θεός, ἃ τάδε
μήσατο πήματα γᾶς Βασιλδῦσι
Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.
ὦ ζαθέων πετάλων πολυθρόταφον.
νάπος Ἀρτέμιδος, χιονότροφον
ὄμμα Κιθαιρῶν, μή ποτε γᾶν βαιάτῳ πδοτεβώντα
λόχῳ μ' Ἰοκάσης,
ὤφελες Οἰδίποδα βρέψαι, βρέφ-
ἐκβολον οἴκων, χρυσδέτοις πόρπαις ἐπίζαμον,
μὴ δὲ τὸ παρθένιον πῆρον ἄρσιον
πέρας ἐλθεῖν, πγθεὰ γαίας
Σφιγγὸς ἀμφιστάταισι σὺν ᾠδαῖς.
ἄποτε καγμογενῆ, τετραβάμοσι χηλαῖς
τείχεσι χριμπτομένα, φέρων ἀιθέρ-
ἐς ἄβατον φῶς γόνναν, ἆμ ὁ κατα χθόνιος ἀίδας
Καδμείοις ἐπιπέμπει.
δυσδαίμων δ' ἔσις ἄλλα θάλλει παίδων
Οἰδίποδος ἡμ] δώματα, καὶ πόλιν.
» Οὐ γὰρ ὁ μὴ καλόν, ὅ ποτ' ἔφυ καλόν,
» Οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες πατρὶ λόχυμα,
» Μίασμα πατρός,
» Ηδὲ, σύναιμον εἰς λέχος ἦλθον.
ἔτεκες ὦ γᾶ, ἔτεκες ποτε
Βάρβαρον, ὡς ἀηδᾶν
ἐλάαν ἐλάαν πότ' ἐν οἴκοις,
πᾶν ἀκὴ θιροτρόφω
φοινικολόφοιο δράκοντος

γόνναν

γόνναν ὀδυκφυῆ,
Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος.
Ἁρμονίας δέ ποτ' εἰς ὑμεναίους
ἦλθον θρανίδαι. φόρμιγί τε
τείχεα Θήβας
τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας
ὕπο, πύργος ἀνέστα
διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον
Δίρκας, χλοεροτρόφου, ἃ πεδίον
πρόπαρ Ἰσμηνὸν καταδύει.
Ἰὼ δ', ἃ κόρεσσα πθομάτωρ
Καδμείων Βασιλῆας ἐγείνατο,
μυελάδας δ' ἀγαθῶν
ἑτέρας ἑτέροις μεταμειβομένα
πόλις ἄδ' ἐπ' ἄκροις
ἔστακ' ἀρκίοις σεφάνοισιν.
τε ἦγε πθοπάροιθε βύγατερ, ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἶ, σὺ ναυβάταισιν ἄστρον ὡς.
δδὸν εἰς τὸ λδυρὸν πεδίον ἴχνος πθεῖσ' ἐμόν,
πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν. ἀδυγνὶς πατήρ.
κλῆρός τέ μοι φύλασσε παρθένω χερί,
ὃς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθών,
βάκτροισιν ᾧ ἱδροῖσιν, ὃ μαντδύομαι.
τέκνον Μγνοικδῦ. παῖ Κρέοντος, ἐπέμοι
πόσις τίς ἦ πλοίπος ἄστεος ὁδῖς,
πῶς πατρὸς τὸν σὸν, ὡς τὸ μὴν κάμνει γόνυ.
πυκνὸν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις πδῶ.
πρὲ βάρσει. πέλας γὰρ τειρσίας, φίλοισι σοῖς
» ἐξώρμησα σὸν ποδα. λαβοῦ δ' αὐτὸς τέκνου.
» ὡς γᾶς ἄπαυν, πός τε πρισδύτε, φιλεῖ

» Χθρὸς θυραίας ἀναμίγνυσθαι κακοῖς.
τει εἶεν. πάρεσμεν. τί με καλεῖς ὦ σῶν τέκνων Κρέων;
κρέ ὅπως λελήσομεν'. ἀλλὰ σύλλεξαι φρένας,
καὶ πυθοῦ μ' ἄθροισον, ἅττα σ' ἐκβαλὼν ὁδὸν
τει κόπῳ πάρειμι γῆν Ἐρεχθειδῶν ἄπο
σὴν δ' ἐκπομπεῖς τῆς πάροιθεν ἡμέρας.
καὶ κεῖ γὰρ ἦν ἡμῖν πόλεμος σὺν ὅπλοις δορός,
ἀλλ' ἐκράτησε Κεκροπίδας ἔθνη τ' ἐγώ.
ἀλλ' τόνδε χρυσοῦν στέφανον ὡς ὁρᾷς ἔχω,
λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.
κρέ οἰωνὸν εὐθέμην καλοῦμαι καὶ σέ φημι.
ἐγὼ γοῦν κλύσωνι κεἰ μεθ' ὧσπερ οἶδα σύ,
δορὸς Δαναϊδῶν. καὶ μέγας Θήβαις ἀγών.
βασιλεὺς μὲν οὖν Βέβυγκε κοσμηθεὶς ὅπλοις,
ἄλλη πῶς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς μυκηνίσας.
ἐμοὶ δ' ἐπέστελλ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
Ἐτεοκλέης μὲν οὖν ἕνεκ' ἂν πλείστας τόμας,
τει χρησμὸς ἐπέσχον. σοὶ δ' ἐπεὶ χρῄζεις μαθεῖν,
λέξω. νοσεῖ γὰρ ἥδε γῆ πάλαι Κρέοντ,
ἐξ οὗ τεκνώθη Λαΐου βίᾳ θεῶν,
πόσιν τ' ἔφυσε ματρὶ μέλεον Οἰδίπουν.
ἃ δ' ἀμαθῶς ἀμαθοῖ δόλῳ δόλιαι φοραὶ
θεῶν σόφισμα, κἀπίστευσις Ἑλλάδι.
ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
χρῄζοντες, ὡς δὴ θεὸς ἐτανεκβραμόμενος,
ἥμαρτον ἀμαθῶς. ὅτε γὰρ γέρας πατρὶ,
ὅτ' ἔξοδον δόντες ἄνδρα δυσυχῆ
ἐξηγρίωσαν. ἐκδ' ἔπυθο' αὐτοῖς ἀρὰς
δεινὰς, νοσῶν τε, καὶ πῶς ἀτιμασθήσεται
ἃ γὼ τί δρῶν, ὁπῦα δ' ἃ λέγων ἔπη,

εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου;
ἐγὼ δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς Κρέων.
πολλοὶ δὲ νεκροὶ πρὸς νεκροῖς πεπτώκοτες,
ἀργεῖα καὶ καδμεῖα μίξαντες βέλη,
πικρὸς γόος δώσουσι θηβαίᾳ χθονί.
σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτῃ πόλει,
εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται.
ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἐν τῷ Οἰδίπου,
μηδένα πολίτων, μήδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,
ὡς δαιμονῶντας, κἀνατρέψαντας πόλιν.
» Ἐπεὶ ἦ κρεῖσσον τὸ κακοῦν ὅτι τἀγαθὸν,
μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
ἀλλ' ὅ γὰρ εἰ πεῖν δόξ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς,
» Γικρόν τε τοῖσι τλῶ τύχῳ κεκτημένοις,
» Πόλει πρᾶξαι φάρμακον σωτηρίας.
ἄπειμι. χαίρετ'. εἰς γὰρ ὤν, πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον εἰ χρὴ πείσομαι. τί γὰρ πάθω;
κρέ ἐπίσχες αὐτὸ πρόσθεν. .Τ. μὴ πλαμβάνε.
κρέ μεῖνον. τί φεύγεις; .Τ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' ἐγώ.
κρέ φράσον πολίταις, καὶ πόλει σωτηρίαν.
κρέ βάλει σὺ μὴν οἱ, κοὐχὶ βαλοῦσα τάχα.
κρέ καὶ πῶς, πατρῴαν γαῖαν ὃ σώσαι θέλων;
τει θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα, ὦ ἀσεβὲς ἔχεις;
κρέ εἰς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ πρόθυμίαν ἔχειν;
τει κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
πρὸς τί Μυκηνεὺς, ὃς με δοῦρ' ἐπήγαγεν.
κρέ ὃδ' ὁ μακρὰν ἄπεστι. πλησίον δέ σου.
τει ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς.
κρέ ἐμὸς πέφυκεν, ἀλλ' ὅ δεῖ σιγᾶσθαι.

τει βούλει παρόντος δῆτά σοι τοῦτο φράσω;
κρέ κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.
τει ἄκουε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,
ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
κρέ τί φῄς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον ὦ γέρον;
τει ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾷν.
κρέ ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.
τει σοίγ' ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα, καὶ σωτήρια.
κρέ οὐκ ἔκλυον. οὐκ ἤκουσα. χαιρέτω πόλις.
τει ἀνὴρ ὅδ' οὐκέτ' αὐτὸς ἐκνεύει πάλιν.
κρέ χαίρων ἴθ'. οὐ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων.
τει ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθει, ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
κρέ ὦ πρὸ σὲ γονάτων, καὶ γερασμίου τριχός.
τει τί πρὸς πιτνεῖς με; δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά.
κρέ σίγα. πολίταις τούσδε μὴ λέξῃς λόγους.
τει ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σιωπήσαι μ' ἄν.
κρέ τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτανεῖς;
τει ἄλλοις με λήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
κρέ ἐκ τοῦδ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν.
τει ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κεἰς ἀγῶν ἔρχῃ λόγων.
δεῖ τόνδε θαλάμοις, οὗ δράκων ὁ γηγενὴς
ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος
σφαγέντα, φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χρὰς,
Κάδμου παλαιῶν Αρεος ἐκ μηνιμάτων,
ὃς γηγενεῖ δράκοντι ἡμωρεῖ φόνον.
καὶ ταῦτα δρῶντες, σύμμαχον κτήσασθ' Αρην.
χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ, καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος.
αἷ μ' ἢν λάβῃ βρότειον, ἕξετ' εὐμενῆ

γῆν, ἣ ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
σπαρτῶν ἀνῆκεν. ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν
τοῦδ', ὃς δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε παῖς.
σύδ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους,
ἀκέραιος, ἔκ τε ματρὸς, ἀρσένων τ' ἄπο,
οἱ σοί τε παῖδες. Αἵμονος μὲν οὖν γάμοι
σφαγὰς ἀπείργουσ', οὐ γάρ ἐστιν ἠίθεος.
κεἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατ' ἀλλ' ἔχει λέχος.
οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει,
θανὼν, πατρῷαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
πικρὸν δ' Αδράστῳ νόστον, Αργείοισί τε
θήσει, μέλεαν κῆρ' ἐπ' ὄμμασι βαλὼν,
κλεινάς τε Θήβας τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν
τὸν ἕτερον. ἢ γὰρ παῖδα σῶσον, ἢ πόλιν.
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχεις. ἡγοῦ τέκνον
πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ,
μάταιος. ἢν μὲν γὰρ ἐχθρὰ σημῆνας τύχῃ,
πικρὸς καθέστη χ' οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ.
ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων,
» ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
» Χρὴν θεσπιῳδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.
χρ Κρέον, τί σιγᾷς γῆρυν ἄφθογγον σχάσας
κἀμοὶ γὰρ οὐδὲν ἧττον ἔκπληξις πάρα.
κρέ τί δ' ἂν ἧς εἴποι; δῆλον οἵγ' ἐμοὶ λόγοι.
ἐγὼ γὰρ οὔ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
ὥστε σφαγέντα παῖδα. προσθεῖναι πόλει.
» Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος.
» Οὐδ' ἂν τὸν αὑτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.
» Μή μ' εὐλογείτω τἀμά τις κτείνων τέκνα.
αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἵσταμαι βίῳ,

θνήσκειν ἕτοιμός εἰμι, πατρίδος ἐκλυτήριον.
ἀλλ' εἶα τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶζαν πόλιν,
ἀκόλας ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,
φθῦγ' ὡς τάχιστα πῆσδ' ἀπαλλαγεὶς χθονός.
λέξει γὰρ ἀρχὰς ἡμῖν στρατηλάτας τάδε,
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας μολών.
κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία.
ἢν δ' ὑστρήσης, οἰχόμεθα, κατθανῇ.

μη ποῖ δῆτα φθύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;
κρέ ὅπου χθονὸς πῆσδ' ἐκποδὼν μάλις' ἔσῃ.
με ἀκὴν σε φράζῃ εἰκὼς, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.
κρέ Δελφοὺς πόρασας, φθῦγε.
με πῇ με χρὴ πάτερ μολεῖν;
κρέ Αἰτωλίδ' ἐς γῆν .Μ. ἐκ δὲ τῆσδε, ποῖ πορῶ;
κρέ Θεσπρωτῶν ὅδ' ἄς. Μ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
κρέ ἔγνως. .Μ. τί δ' ἦτ' ἐρυμά μοι γενήσεται;
κρέ πόμπιμος ὁ δαίμων .Μ. χρημάτων ἦ τίς πόρος;
κρέ ἐγὼ πορδύσω χρυσόν. .Μ. εὖ λέγεις πάτερ.
κρέ χώρει νῦν. .Μ. ὡς σὺν πρὸς κασιγνήτῃ μολών.
ἧς πρῶτα μὲν σὺ εἵλκυσ', Ἰοκάστης λέγω,
μητρὸς σφρηθείς, ὀρφανός τ' ἀφ' ὑγείας,
προσηγορήσω σῖμ', ἢν πόλιν σώσω.
κρέ ἀλλ' εἶα, χώρει. μὴ τὸ σὸν κωλύετω.
με γυναῖκες, ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβου,
κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βάλομαι τυχεῖν.
ὃς ἐκνομίζει πόλεως ἀφ' ἑστερῆν τύχης,
ἁλιλίᾳ δίδωσι. καὶ σύγγνωστα μὲν
γέροντι, τὸ μὴ δ' ἐχὶ συγγνώμην ἔχει,
προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἣ μ' ἐγείναο.
ὡς δ' ἡμῖν εὐπλοῦς ἔμπα, καὶ σώσω πόλιν.

ψυχλω δ' ὅλωσω πῆσδ' ὑποστρωφᾶν χθονός,
» Αἰσχρὸν γὰρ οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,
» Κἀκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
» Στάντες παρ' ἀσπίδ' ἐκ δόκησιν θανεῖν,
» Πύργων πάροιθε μαχόμενοι πατρὰς ὑπὲρ,
» Ἐγὼ δ' πατέρα καὶ κασίγνητον πόλιν,
» Πόλιν τ' ἐμαυτὸν δειλὸς ὢν, ἔξω χθονὸς
» Ἅπει μ'. ὅπου δ' ἀὴν ζῶ, καινὸς φανήσομαι.
δι μὰ τὸν μυστ' ἄστρων ζυγὸν, Ἄρεώ τε φόνιον,
ὃς τοὺς ὑποστείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
ὑπερτέλους ἄνακτας πῆσδε γῆς ἐβούλετο.
ἀλλ' εἶμι. καὶ σὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων,
σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
δράκοντος, ᾧθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
ἐλευθερώσω γαῖαν. εἰρηται λόγος.
σείχω δ' θανάτῳ δῶρον ἐκ ἀεχρεῖν πολὺ
σώσων, νόσῳ δὲ τὴνδ' ἀπαλλάξω χθονός.
» Εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ, τι δύναιτό τις
» Χρησὸν, δι' ἔλθοι τοῦτο, κεἰς κοινὸν φέροι
» Πατρίδι, κακῶν ἄμ' αἱ πόλεις ἐλασσόνων
» Πειρῶντο, πολλοὶ πολὺν δύτυχοῖεν ἄν.
ἐβας ἐβας ὦ πῆδον γᾶς λόχευμα
νυμφεῖόν τ' Ἐχίονας Καδμείων ἄρπαγᾶς,
πολύσπορος, πολύφθορος, μιξοπάρθενος,
δαΐου τέρας,
φοιτᾶσι πτερωτοῖς
χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις
Διρκαίων. ἃ ποτ' ἐκ πόντου
πῶν νέος πτεροῦται
σ' ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν.

ὀλομένην τ' Ἐριννῦν
ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι
φόνια, φόνιος ἐκ θεῶν.
ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
ἰάλε μοι δὲ ματέρων,
ἰάλε μοι δὲ παρθένων
ἐστένατον οἴκοις.
ἤον Βοΐαν.
ἤιον μέλος.
ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
Βροντᾷ δὲ στεναγμὸς,
ἰαχά τ' ἦν ὅμοιος,
ὁπότε πόλεως ἀφανίσειεν
ἁπτερῶτα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
χρόνῳ δ' ἔβα πυθίαις ἀκτολαῖσιν
Οἰδίπους ὁ τλάμων
Θηβαίαν τάνδε γᾶν
τότ' ἀσμένοις. πάλιν δ' ἄχη.
ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους ὁ τάλας
καλλίνικος ὢν,
αἰνιγμάτων συνάπτει.
μιαίνει δὲ πόλιν.
δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει
μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι
τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα.
ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται γᾶς ὑπὲρ πατρῴας,
Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
τὰ δ' ἐπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς
καλλίνικα θήσων. γενοίμεθα δ' ὦ
δὲ ματέρες, γενοίμεθ' εὖτε

κνοιφίλαι.

κνοιφίλαι. Γαλλὰς, ἃ δράκον
τος αἷμα λιθόβολον
κατειργάσω, Καδμείαν μέριμναν
ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον.
ὅθεν ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν,
ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.
ἄγ ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
ἀνοίγετ' ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων.
ὠὴ μάλ' αὖθις. δὰ μακρῶ μὲν, ἀλλ' ὅμως
ἔξελθ' ἄκουσον Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
λήξασ' ὁδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων.
ἰο ὦ φίλτατ', ἦπου ξυμφορὰν ἥκεις φέρων,
Ἐτεοκλέους θανόντος; οὗ παρ' ἀσπίδα
Βέβηκας ἀιεὶ, πολεμίων εἴργων Βέλη.
τί μοι πόθ' ἥκες καινὸν ἀγγέλλων ἔπος;
τέθνηκεν, ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.
ἄγ ζῇ. μὴ τρέσῃς τόδ' ὡς ἀπαλλάξω φόβου.
ἰο τί δ', ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;
ἄγ ἑστᾶσ' ἄθραυστοι, κοὐκ ἀνήρπασται πόλις.
ἰο ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον ἀργείου δορός;
ἄγ ἀκμήνγ' ἐπ' αὐτήν. ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
κρείσσων κατέστη τοῦ μυκηναίου δορός.
ἰο ἓν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
οἶσθ', ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
ἄγ ζῇ σοι ξυνωρὶς εἰς τόδ' ἡμέρας τεκνῶν.
ἰο εὖδαι μονοίης. πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατ' στέγας
ἐλθοῦσα τέρψω. τῆσδε γῆς σεσώσμενης.
ἄγ ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν,

πύργων

πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδετον ξίφος,
λαιμὸν διῆκε τῆσδε γῆς σωτήριον,
λόχους ἐνεῖ μὲν ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φύλακας ἀργείου δορὸς,
σὸς παῖς ἐφέδρους. ἱππότας μὲν ἱππόταις
ἔταξ', ὁπλίτας δ' ἀσπιδιφόροις ἔπι,
ὡς ἐν νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
ἀλκή. δι' ὀλίγου περγάμων τ' ἀπ' ὀρθίων,
λεύκασπιν εἰσορῶμεν Αργείων στρατὸν
Τελμησὸν ἐκλιπόντα. Ἐ τάφρου πέλας
δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστυ καδμείας χθονός.
παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
ἐκεῖθεν, ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε νηΐταις πύλαις
λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα,
ὁ τῆς κυναγοῦ παρθενοπαῖος ἔγγονος,
ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει
ἑκηβόλοις τόξοισιν, ἀταλάντην κάπρον
χειρουμένην αὐτωλόν. εἰς δὲ προιτίδας
πύλας ἐχώρει, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι
ὁ μάντις Αμφιάραος, οὐ σημεῖ' ἔχων
ὑβρισμέν'. ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ' ἱππομέδων ἄναξ
ἕστηκ', ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
στικτοῖς πανόπτην ὄμμασι δεδορκότα.
τὰ μὲν, σὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
βλέποντα, τὰ δὲ, κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
ὡς ὕστερον θανόντος εἰσορᾷν παρῆν.
ὁμολωΐσι δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
Τυδεὺς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος

χαίτῃ

χαίτῃ πεφρικός. δεξιᾷ δ' λαμπάδα
τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν.
ὁ σὸς δὲ κρηναίσι Πολυνείκης πύλαις
Αρην προσῆγε. ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ,
εὖ πως στρόφιγξί γ' ἐνδόδεν κυκλούμεναι
πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Αρεος εἰς μάχην φρονῶν
Καπανεὺς, προσῆγε λόχον ἐπ' ἠλέκτραις πύλαις
σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν,
γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν
φέρων, μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ
ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις.
ταῖς δ' ἑβδόμαις Αδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῇ
Υδρας, ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν
ἀργεῖον αὐχημ'. ἐκ δὲ τειχέων μέσων,
δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
παρῆν δ' ἑκάστῳ τῶν δέμοι θεάματα,
ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσι λόχων.
καὶ πρῶτα μὴ τόξοισι Ἐ μεταγκύλοις
ἐμαρνάμεσθα, σφενδόναις θ' ἑκαβόλοις,
πετρῶν τ' ἀραγμοῖς. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
ἔκλαγξε Τυδεὺς, καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος.
ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς,
τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
γυμνῆτες ἱππεῖς, ἁρμάτων τ' ἐπιστάται;
ἠχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, ἀργὸς οὔτις ἦν.
πολλοὶ δ' ἔπιπτον κράτας αἱματούμενοι.
ἡμῶν δ' ἐς οὖδας, εἶδες ἂν πρὸ τειχέων

πυκνοὺς

πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας.
ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
ὅδ' ἀρκὰς οὐκ ἀργεῖος Ἀταλάντης γόνος
τύφος πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν, Βοᾷ
πῦρ ⊂ δίκελλαν, ὡς κατασκάψων πόλιν.
ἀλλ' ἔσχε μαργῶν τ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
Περικλύμενος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρα
ἁμαξοπληθῆ, γεῖσσ' ἐπάλξεων ἄπο.
ξανθὸν δὴ κρᾶτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
ἔρρηξεν Ὀστέων. ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν
καθημάτωσεν. οὐδ' ἀχρίσεται βίον
τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ, Μαινάλου κόρῃ.
ἐπεὶ δὲ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
ἄλλας ἐπῄει παῖς σός, εἰπόμην δ' ἐγώ.
ὁρῶ δὲ Τυδέα καὶ παρασπιστὰς πυκνοὺς
Αἰτωλοῖσι λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
πύργων ἀκοντίζοντας ὥστ' ἐπάλξεων
λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας. ἀλλά νιν πάλιν
κυναγὸς ὡσεὶ παῖς σὸς ἐξαθρόιζεται.
πύργοις δ' ἐπέστησ' αὖθις. εἰς δ' ἄλλας πύλας
ἠπειγόμεσθα, τοῦτο πάυσαντες νοσοῦν.
Καπανεὺς δὲ πῶς εἴποι μ' ἂν ὡς ἐμαίνετο;
μακραύχενος γὰρ κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
ἔχων ἐχώρει. καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μήδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διός,
τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
⊂ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πετρούμενος,
αὖ εἰρφ' ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσσα τειχέων,

βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν. ἐκτύπησε δὲ
χθὼν, ὥστε δεῖσαι πάντας. ἐκ δὲ κλιμάκων
ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη.
κόμαι μὲν εἰς ὀλυμπον, αἷμα δ' εἰς χθόνα.
χεῖρες δὴ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ Ἰξίονος
ἑλίσσετ'. εἰς τήνδ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
ὡς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
ἔξω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν.
οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
ἰδόντες, ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχους
ἱππεῖς ὁπλῖται. κεἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα.
ξυνῆψαν ἔγχη.. πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά.
ἔθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο.
τροχοί τ' ἐπήδων, ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι.
νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν. εἰ δ' εὐτυχὴς
ἔσται τολοιπὸν ἥδε γῆ, θεοῖς μελεῖ.
» Καλὸν τὸ νικᾶν εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ
γνώμην ἔχοιεν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ.
ἰο καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει.
παῖδές τε γάρ μοι ζῶσι, κἀπέφευγε γῆ.
Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων,
τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπλαῦσαι κακῶν;
παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν.
τί τἀπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασείετον;
ἄγ ἔα τὰ λοιπὰ δεῦρ'. ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.
ἰο τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας. οὐκ ἐατέον.
ἄγ μεῖζον ἢ χρήζεις, ἢ παῖδας σεσωσμένους.

ἰο καὶ τἀπίλοιπάγ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.
ἄγ μέθες μ'. ἔρημος παῖς ὑπ' ἀσπιστοῦ σέθεν.
ἰο κακόν τι κεύθεις, καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ,
ἄγ κοὐκ ἄνγε λέξαι μ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.
ἰο εἰ μήγε φεύγω ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
ἄγ αἴ. αἴ. τί μ' οὐκ εἴασας ἐξ εὐαγγέλου
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνύσαι κακά;
τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον τολμήματα
αἴσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ,
λέξαντες Αργείοισι, Καδμείοισί τε
εἰς κοινὸν, οἷον μήποτ' ὤφελον λόγον.
Ετεοκλῆς προὐπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς
πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ.
ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ελλάδος στρατηλάτη.
Δαναῶν ἀριστεῖς, οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε,
Κάδμου τε λαός, μή ποτε Πολυνείκους χάριν
ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μεθ' ἡμῶν ὕπερ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεὶς,
μόνος συνάψω συγγόνῳ καθ' μῷ μάχην.
κἂν μὲν κτάνῳ τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος.
ἡσσώμενος δὲ, τῷδε παραδώσω πόλιν.
ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες Αργείαν χθόνα,
νίσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
Σπαρτῶν δὲ λαὸς ἅλις, ὅσος κεῖται θανών.
τοσαῦτ' ἔλεξ'. ὁσὸς δὲ Πολυνείκης γόνος,
ἐκ τάξεων ὄρουσε, κἀπῄνει λόγους.
πάντες δ' ἐπερρόθησαν Αργεῖοι τάδε,
Κάδμου τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἡγούμενοι.
ἐπὶ τοῖσι δ' ἐσπείσαντο, κἂν μεταιχμίοις
ὅρκους συνῆψαν ἐμμένειν στρατηλάτας.

ἤδη δ'

ἤδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παγχάλκοις ὅπλοις
δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι.
φίλοι δ' ἐκόσμουν τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς,
Σπαρτῶν ἀριστεῖς. τὸν δὲ, Δαναιδῶν ἄκροι.
ἔσταν δὲ λαμπρὼ, χρώματ' οὐκ ἠλλαξάτην,
μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.
παρεξιόντες δ' ἄλλοι ἄλλοθεν φίλων,
λόγοισι θαρσύνοντες, ἐξηύδων τάδε.
Πολυνείκες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας
τρόπαιον, Αργεῖ τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον.
Ετεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπὲρ μαχεῖς,
νῦν καλλίνικος γενόμενος, σκῆπτρον κρατεῖς
τάδ' ἠγόρευον παρακαλοῦντες εἰς μάχην.
μάντεις τε μῆλ' ἔσφαζον. ἐμπύρους δ' ἀκμὰς,
ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν.
ἄκραν τε λαμπάδ', ἢ δυοῖν ὅρους ἔχει,
νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.
ἀλλ' εἴτιν' ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους,
ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν, στεῖχ' ἐρήτυσον τέκνα
δεινῆς ἁμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας,
καὶ τἆθλα δεινὰ, δάκρυά σοι γενήσετε.
δισσοῖν στερήσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
ἰο ὦ τέκνον ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος.
οὐκ ἐν χορείαις, οὐδ' ἐν παρθενεύμασι
νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις,
ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτω σέθεν,
εἰς θάνατον ἐκνεύοντε, κωλύσαι σε δεῖ
ξὺν ματρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοις θανεῖν.
αὐ τίν' ὦ τεκοῦσα μᾶτερ ἔκπληξον νέαν
φίλοις ἀϋτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;

 ὦ θύγατερ

ἰὼ ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
ἀν ὠὼ εἶπας; .Ι. ἀϊχμὴν εἰς μίαν καθέσαρεν.
ἀν οἰ ἐγώ. τί λέξεις μᾶτερ; .Ι. ὦ φίλ'. ἀλλ' ἔπου.
ἀν ποῖ παρθενῶνας ἐλιπὲς; .Ι. ἀνὰ στρατόν.
ἀν ἀσθόμεθ' ὄχλον. .Ι. ἐκ γὰρ αἰχμᾶς τὰ σά.
ἀν φράσω δὲ δὴ τί; .Ι. συγγόνων λύσεις ἔριν.
ἀν τί φῶ δ' ἄρα μᾶτερ; .Ι. πρόσωπον σὸν ἐμὸν μέτα.
ἀν ἐγὼ σὺ πῶς μεταίχμι. ὦ μέλεπτέον.
ἀν ἔπειγ', ἔπιγε θύγατερ. ὡς ἦν μὴν φθάσῳ
πάλας πρὸ λόγχης, οὗ μὸς γὰρ φάει βίος.
ἦν δ' ὑσρήσης, οἰχόμεθα. κατθανῆ
θανεῖσι δ' αὐχὶς, σωθανεῖσα κείσομαι.
αἰ αἰ αἰ αἰ, τρομερὰν φείκαν,
τρομερὰν φρένα ἔχω.
αἰ, ἔ. δόμα σέρνα δ' ἐμάν.
χο ἔλεος ἔλεος ἐμολὲ ματρὸς δειλαίας,
δύσνυμα τέκνα, πότερος ἆρα
πότερον αἱμάξει. ἰώ μοι πόνων.
ἰὼ ζεῦ. ἰὼ γᾶ δέραν,
ὁμογενᾶ ψυχὰν, δὶ ἀπίδων, δὶ αἱμάτων.
τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα.
πότερον ἆρα νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω;
φεῦ δά. φεῦ δά. δύσνυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ,
δύει παλλόμεναι,
πέσετα πέσετα,
δαΐα αὐτίχ' αἱμάξετον.
πάλαιες, ὅτι ποτε μονομάχου
ἐπὶ φρεν' ἐπηλυθετίων.
Βοᾷ βαρβάρῳ σφακτὰν ἰαχὰν
μελομελίαν νεκροῖς,

δάκρυσι

δάκρυσι θρηνήσω.
χαλεπὸν τύχα πέλας φόνου
κείνει φάος τὸ μέλλον.
ἄπτομος ἄπτομος ὁ φόνος
ἔνεκεν ἐρινύων.
ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λύσω τόνδε δόλιον σωτεφῆ
πῶς δόμους σείχοντα. πάυσω τὸς παρεσῶτας λό-
κρέ οἶμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν (γους
σφῶν δακρύσας, ἵν' πλεῖστ' ἔχει νέφος
κοιδὸν, ὥστε δὶ ἀχέροντος ἴεναι;
ἐμός τι γὰρ πᾶς γῆς ὅλωλ' ὑπορθανών,
τὄνομα λαβὼν γυναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί.
ἐν ἅρπ κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἑλών,
αὐτοσφαγῆ δύσπνουν ἐκόμισ' ἐν χεροῖν.
Βοᾷ ὁ δῶμα παῦ. ἐγὼ δ' ἥλιω μετασέλλων
ἀδελφὼ ἰοκάσιν, ὅπως
λάσῃ, πρόθυτά τ' ἄλετ' ἄντα πᾶσ' ἐμόν.
» Τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν τεθνηκότα
» Τιμᾶς δίδοντα, χθόνιον σέβειν θεόν.
χο Βέβυκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω Κρέοντ
κόρη τε ματρὸς Ἀνδρομάχη κοινῷ ποδί.
κρέ ποῖ, κἀπὶ ποίᾳ συμφορᾷ; σήμαινέ μοι.
χο ἥλιος τέκνα μονομάχω μέλῃ δορί
εἰς ἀπίδ' ἥξειν βασιλείων δόμων ὕπερ.
κρέ πῶς φῄς; νέλιπε κοὐ παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ,
κἀκεῖς τόδ' ἦλθον, ὥστε τῷδε εἰσιδέσθαι;
ἀλλ' οἴκτειρόν μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι.
δείλαιον δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς Κρέοντ,
ἢ δὴ πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν οἰδίπου.
κρέ οἴμοι, τὸ μὲν σπέρμ' εἰσορῶ τόδε,

σκυθρωπὸν ὄμμα, καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
στείχοντος. ὃς ἡμῖν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
ἄγ ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἴπω μῦθον, ἢ τίνα λόγον;
κρέ οἰχόμεσθ'. οὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγου.
ἄγ ὦ τάλας, δισσῶς ἀϋτῶ. μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
κρέ πῶς πεπραγμένοις ἄλλοις πήμασι, λέγεις δὲ τί;
ἄγ οὐκέτ' εἰσὶ τῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει Κρέον.
κρέ ἒ αἴ. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα, καὶ πόλει.
ἄγ ὦ δώματ' εἰσακούσατ' Οἰδίπου τάδε
παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;
χο ὥστ' ἐκδακρύσαιγ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανον.
κρέ οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμοτάτας.
οἴμοι κακῶν δύστηνος. ὦ τάλας ἐγώ.
ἄγ εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισιν εἰδείης κακά.
κρέ καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμότερα;
ἄγ τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ, δυοῖν παίδοιν μέτα.
χο ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν,
ἐπὶ κρᾶτά τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.
κρέ ὦ τλῆμον οἷον τέρμα Ιοκάστη βίου,
γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοὺς ἔτλης.
καὶ πῶς πέπρακται δι' πτύχων παίδων φόνος,
ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι.
ἄγ τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς,
οἶσθ'. οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί.
ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκείοις σῶμ' ἐκόσμησαν ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι,
ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον
δισσὼ στρατηγὼ, καὶ διπλὼ στρατηλάτα,
ὡς εἰς ἀγῶνα μονομαχοῦντ' ἀλκὴν δορός.

Βλέψας δ' ἐς Αργος, ἧκε Πολυνείκης ἀράς.
ὦ πότνια Ηρα, σὸς γὰρ εἰ μ', ἐπεὶ γάμοις
ἔζευξ' Αδράστου παῖδα, καὶ ναίω χθόνα,
δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
καθαιματῶσαι δεξιὰν νικηφόρον.
αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον, ὁμογενῆ κτανεῖν.
πολλοῖς δ' ἐπήει δάκρυα τῆς τύχης ὅση.
κἄβλεψαν ἀλλήλοισι, διαδόντες κόρας.
Ετεοκλέης δ', Παλλάδος χρυσάσπιδος
Βλέψας πρὸς οἶκον, ἠχετο. ὦ Διὸς κόρη,
δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χερὸς
εἰς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
κτανεῖνθ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὡς τυρσηνικῆς
σάλπιγγος ἠχὴ, σῆμα φοινίου μάχης,
ἤϊξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι.
κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν,
ξυνῆψαν ἔγχη, ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας.
ἤϊσσον δὲ λόχαις. ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην.
εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἄτερος μάθοι,
λόγχην ἐνώμα στόματι προφθῆναι θέλων.
ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν,
ὀφθαλμὸν ἀργὸν, ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
πλείων δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἐστάλαξ' ἱδρὼς,
ἢ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρρωδίαν.
Ετεοκλέης δὲ, ποδὶ μεταψαίρων πέτρον,
ἴχνους ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
τίθησι. Πολυνείκης δ' ἀπήντησε δορί,
πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδών.

κνήμην δὲ διεπέρασεν ἀργεῖον δόρυ.
στρατὸς δ' ἀνηλάλαζε Δαναϊδῶν ἅπας.
κἀν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
ὁ πρόσθε τρωθεὶς, στέρνα Πολυνείκους βίᾳ
δίηκε λόγχην, κἀπέδωκεν ἡδονὰς
Κάδμου πολίταις ἀκὴ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
ὡς δ' ἄπορον ἥκων δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν
χωρεῖ λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον.
μέσον δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν. ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀκρεσθημένοις.
ἔνθεν δὴ κώπας ἁρπάσαντες φασγάνων,
εἰς ταὐτὸν ἧκον συμβαλόντε δ' ἀσπίδας,
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
καί πως νοήσας Ἐτεοκλῆς, τὸ θεσσαλὸν
εἰ σήγαγε σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
ἐξαλλαγεὶς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
λαιὸν μὲν εἰς τοὔπισθεν ἀμφέρει πόδα,
πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος.
προβὰς δὲ κῶλον δεξιὸν, δι' ὀμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας,
σὺν αἱματηραῖς σταγοσι Πολυνείκης πιτνεῖ.
ὁδ' ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν, ἐσκύλευε νιν,
τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ.
ὁ καί νιν ἔσφιλ'. ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι,
μέλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἧπαρ ξίφος
Ἐτεοκλέους, ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
γαῖαν δ' ὁδὰξ ἑλόντες, ἀλλήλων πέλας

πίπτουσιν

πίπτουσιν ἄμφω, κοὐ διώρισαν κράτος,
χο φεῦ. φεῦ. κακῶν σῶν Οἰδίπου, ὁ ὢν στένω.
κρέ τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν θεός.
ἄγ ἄκουε, δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
ἐπεὶ τέκνω πεσόντ' ἐλιπέτην βίον,
ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ,
σὺν παρθένῳ τε καὶ προθυμίᾳ ποδός.
τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς,
ὤμωξεν. ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος
πάρειμι. προσπιτνοῦσα δ' ἐν μέρει, τέκνα
ἔκλαι', ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον,
στένουσ'. ἀδελφὴ θ' ἡ παρασπίζουσ'. ὁμοῦ.
ὦ γηροβοσκὼ ματρὸς, ὦ γάμους ἐμοὺς
προδόντ' ἀδελφὼ φιλτάτω. στέρνων δ' ἄπο
φύσιν μ' ἀνεὶς δὺς τλήτον Ἐτεοκλῆς ἄναξ,
ἤκουσε ματρός. κἀπιθεὶς λυγρὰν χέρα,
φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
ὁδ' ἦν ἔτ' ἔμπνους. πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν,
γραῖάν τε μητέρα, εἶπε Πολυνείκης τάδε,
ἀπωλόμεσθα μᾶτερ οἰκτείρω δέ σε,
καὶ τήνδ' ἀδελφὴν, καὶ κασίγνητον νεκρόν.
φίλος γὰρ, ἐχθρὸς ἐγένετ'. ἀλλ' ὅμως φίλος.
θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα, καὶ σὺ σύγγονε
ἐν γῇ πατρῴᾳ. καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω
χθονὸς πατρῴας, κεἰ δόμους ἀπώλεσα.
ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ
μᾶτερ τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἐπι.
καὶ χαίρετ'. ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.

 ἄμφω

ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
μήτηρ δ' ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφοράν,
ὑπερπαθήσασ', ἥρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος,
κἄπραξε δεινὰ δὰ μέσου γὰρ αὐχένος
ὠθεῖ σίδηρον. ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
αὐήϊξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων.
ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
οἵδ' ὡς ἐκεῖνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορὶ,
οἵδ' ὡς θανόντων, οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
καὐ τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.
οἵδ' εἰς ὅπλ' ἤϊσσον. εὖ δέ πως προμηθείᾳ
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.
κἄφθημεν οὔπω τεύχεσι πεφραγμένον
ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
κοὐ δεὶς ὑπέστη πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες. ἔῤῥει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν,
λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
οἱ μὲν, Διὸς τρόπαιον ἵσταν βρέτας.
οἵδ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν.
ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλους.
πόλει δ' ἀγῶνες, οἱ μὲν, εὐτυχέστατοι
τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ, δυστυχέστατοι.
ΧΟ οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δωμάτων ἥκει.
πάρα γὰρ λεύσσειν πτώματα νεκρῶν
τρισσῶν ἤδη τάδε πρὸς μελάθροις,
κοινῷ θανάτῳ σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

αὐ ὀ πρὸ σκαλυπτομένα βοστρυχώδεος
ἁβρὰ παρηΐδος, οὐδ' ὑπὸ παρθενίας
τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικ' ἐρύθημα
προσώπου, αἰδουμένα φέρομαι βάκχα νεκύων,
κράδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς,
στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς
ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἴ. αἴ.
ἰώ μοι μοι ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος.
ᾤ μοι μοι Θῆβαι. σὰ δ' ἔρις, οὐκ ἔρις,
ἀλλὰ φόνῳ φόνος Οἰδίποδα δόμον ὤλεσε
κρανθεὶς αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
τίνα προσῳδὸν,
ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι
δάκρυσιν ὦ δόμος δόμος ἀνακαλέσομαι,
τρισσὰ φέρουσα τάδ' αἱ μαλιτὰ σύγγονα,
ματέρα, καὶ τέκνα, χάρματ' Ἐριννύος;
ἃ δόμον Οἰδιπόδαο πρόπαν ὤλεσε,
τᾶς ἀγρίας ὅτε δυσξυνέτου
ξυνετὸν μέλος ἔγνω,
Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας. ἰώ μοι πάτερ.
τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος, ἢ τῶν προπάροι
θεῶν εὐγενετᾶν ἕτερος ἔτλα κακῶν τόσων,
δι' αἵματος ἁμερίου τοιάδ' ἄχεα φανερά;
τάλαιν' ὡς ἐλελίζει τις ἄρ' ὄρνις
δρυὸς, ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
ἑζομένα μονομάτερος
ὀδυρμοῖς ἐμοῖς, ἄχεσι συνῳδός.
αἴλινον αἰάγμασιν, ἃ τοῖσδε προκλαίω.
μόνα δ' αἰῶνα διάξωσα τὸν ἀεὶ χρόνον,
ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ἰαχήσω.

τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀρχαίτας σπαραγμοῖς
ἀπαρχὰς βαλῶ, ματέρος ἐμᾶς ἐν διδύμοις
γάλακτος πρὰ μαστοῖσιν,
ἢ πρὸς ἀδελφῶν ὀλόμην ἀικίσματα νεκρῶν;
ὀττοτοί. λεῖπε σὸς δόμους,
ἀλαὸν ὄμμα φέρων πάτερ γεραιὲ,
δεῖξον Οἰδίπου σὸν αἰῶνα μέλεον. ὃς ἐπὶ δώμα-
ἀέριον σκότον ὄμμασιν σοῖσι βαλὼν, (σιν
ἕλκεις μακρόπνουν ζωάν.
κλύεις ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων
γεραιὸν πόδα δεμνίοις δύστανον ἰάνων;
οἰδί τί μ' ὦ παρθένε βακτρεύμασι τυφλοῦ
ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς
λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων
οἰκτροτάτοισι δακρύοισι,
πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον,
ἢ νέκυν ἔνερθεν, ἢ πτανὸν ὄνειρον;
ἀν δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσω.
πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
φάος, οὐδ' ἄλοχος. ἃ πρὰ βάκτροις.
πόδα σὸν τυφλόπου θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει πάτερ. ὤ μοι.
οἰδί ὤ μοι μοι ἐμῶν παθέων.
πάρα γὰρ στενάχειν, τάδ' ἀϋτεῖν,
τρισσαὶ ψυχαὶ, ποίᾳ μοίρᾳ.
πῶς ἔλιπον φάος; ὦ τέκνον αὔδα.
ἀν οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν, οὐδ' ἐπὶ χάρμασιν,
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω. ὁ σὸς ἀλάστωρ
ξίφεσι βρίθων, καὶ πυρὶ, καὶ σχετλίαισι μάχαις,
ἐπὶ παῖδας ἔβα σοὺς ὦ πάτερ

ἰώ μοι

οἰδί ἰώ μοι. αἴ. αἴ.. Α. τί τάδε καταστένεις;
οἰδί τέκνα. .Α. δι' ὀδύνας ἔβας
εἰ τὰ τέθριππάγ' ἐς ἅρματα λεύσσων
ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας.
οἰδί τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων, φανερὸν κακόν.
ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος, τίνι μοι τέκνον ὤλετο μοίρᾳ;
ἀν δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι τεθειμένα
τέκεσι μαστὸν ἔφερεν ἔφερεν,
ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα.
εὗρε δ' ἐν ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα
λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις
κοινὸν ἐνυάλιον μήτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους
μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος.
ἤδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, ἃν ἔλαχ' ἀΐδας,
ὤπασε δ' Ἄρης.
χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα
φάσγανον, εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν. ἄχει δὲ τέκνων
ἀμφὶ τέκνοισι. (ἔπεσ'
πάντα δ' ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ὦ πάτερ,
ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς, ὃς τάδε τελευτᾷ.
χο πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδίπου δόμοις
τόδ' ἦμαρ. εἰ δ' εὐτυχέστερος βίος.
κρέ οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὡς ὥρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι. τῶνδ' Οἰδίπου λόγων
ἄκουσον. ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
Ἐτεοκλέης σὸς παῖς, γάμων φερνὰς διδοὺς
Αἵμονι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
οὔκουν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι.
Σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας, οὐ μήποτε

σοῦ τήνδε

σὲ τὴν δὲ γῆν οἰκοῦντος, εὖ πράξειν πόλιν.
ἀλλ' ἐκνομίζω. καὶ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω,
οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σὸς, ἀλλὰ δεῖ τὸς ἀλάστορας
τὸς σὸς, Λεσβικὸς μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
οἰδ' ὦ μοῖρ' ἀπ' ἀρχῆς ὡς μ' ἔφυσας ἄθλιον,
κἠγὼ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ.
ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν
ἄγονον, Ἀπόλλων λαΐφ μ' ἐθέσπισε
φονέα γενέσθαι πατρός. ὦ τάλας ἐγώ.
ἐπεί δ' ἐγνώσθη, ὧνθις ὁ πανέρας πατὴρ
κτείνῃ με, νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα.
χρὴ γὰρ θανεῖν νιν ὄντ' ἐμὸ. πέμπτῳ δ' ἔτει μὲ
μαστὸν ποθόντα, θηρσὶν ἄθλιον βορὰν.
ἢ σωζόμεθα. ταρτάρῳ γ' ὤφελεν
ἐλθεῖν Κιθαιρὼν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
ὃς μ' ὃ δρώλεσ', ἀλλά δ' ἐλθεῖσαι τέ μοι
δαίμων' ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ πεπότῃ.
κτανὼν δ' ἐμαυτὸ πατέρ' ἂν δυσδαίμων ἐγὼ,
εἰς μητρὸς ἦλθον δῆτα παλαιπόρα λέχη.
πᾶσάς τ' ἀδελφὰς ἔτεκον, ὃς ἀπώλεσα,
ἀρὰς παραλάβων λαΐδ καὶ παισὶ δόδε.
ὃ γ' ὁσὸτον ἀσώτερος πέφυκ' ἐγὼ
ὥστ' εἰς ἐμ' ὄμματ' εἶς τ' ἐμῶν παίδων βίον
ἄνδρ' θεῶν τὸ ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
εἶεν. τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;
τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλῷ;
ἦδ' ἢ θανόντα; ζῶλα γὰρ σάφ' οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' οὐτέκνος ξυνωρεὶς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς, εὕροι μ' ἂν βίος;
πόθεν; τί μ' ἄρδ' ὧδ' ἀποκτείνῃς Κρέοντος

ἀρκτέον

ἀρκτέον γ', εἰ μὴ γῆς ἔξω βαλεῖς.
δ' μὲν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ,
κακὸς φανοῦμαι. τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' οὐγενὲς
οὐκ ἂν προδοίμην, οὐδὲ πρὸ τοῦ πράσσων κακῶς.
κρέ σοὶ τ' εὖ λελεκται, γόνατα μὴ χώζειν ἐμά.
ἐγὼ δὲ νάιφι σ' οὐκ ἐάσω μ' ἂν χθόνα.
νεκρῶν ἢ τῶν δε, τὸν μὲν, εἰς δόμους χρεὼν
ἥδε κομίζειν. τόνδε δ' ὃς πρόσω πόλιν
πατρίδ' ἀν σὺν ἄλλοις ἦλθε Πολυνείκους νέκυν,
ἐκβάλλετ' ἄθαπτον· πῖσδ' ὅρων ἔξω χθονός.
κηρύξατε ἢ πᾶσι Καδμείοις τάδε.
ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ', ἢ κατασκέψῃ ἁλῶν,
ἢ γῆν καλύψῃων, θάνατον ἀνταλλάξεται.
ἔᾶν δ' ἄκλαυτον. ἄταφον οἰωνοῖσι βορὰν.
σὺ δ' ἐκλιποῦσα τριπτύχων νεκρῶν γόους,
κόμιζε σαυτὴν Ἀντιγόνη δόμων ἔσω.
παρθενοδίκ, τὴν εἰστόδαν ἡμέραν
μύσσ', ἣν σε λέκτρον ἄμον μύνει.
ὦ πάτερ, ὧν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς.
ὡς σε σφάζω τὴν τεθνηκότων πλέον.
τὸ μὲν σοὶ βαρὺ κακῶν, τὸ δὲ βαρύ.
ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυσυχὴς ἔφυς πάτερ.
ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
τί τόνδ' ὑβρίζεις πατρὸς ἀρτέλλων χθονός;
τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ;
κρέ Ἐτεοκλέους βουλεύματ', οὐχ ἡμῶν τάδε.
ἂν ἄφρονά γε σὺ μωρὸς ὃς ἐπείθου τάδε.
κρέ πῶς; τὰν τεταλμέν' ὀλίκαιον ἐκπονεῖν;
ἂν ὄκ, ἢν πονηρά τ', κακῶς τ' εἰρημένα.
κρέ τίδ' οὐ δικαίως ὅδε κυσὶ δοθήσεται;

οὐκ ἔστιν

ΑΝ. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔννομον τὸν δίκαιον πράσσειν δὲ νιν.
ΠΡΕ. εἰσῆρχε πόλεως ἐχθρὸς ὢν, οὐκ ἐχθρὸς ὤν.
ΑΝ. οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
ΠΡΕ. καὶ τῷ πάφῳ νῦν τὸν δίκαιον παρασχέτω.
ΑΝ. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς;
ΠΡΕ. ἄταφος ὅδ' ἀνὴρ ὡς μάθῃς γενήσεται.
ΑΝ. ἐγὼ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπῃ πόλις.
ΠΡΕ. σαυτὸν ἂν ἐγγὺς τῶνδε σωθάψεις νεκρῷ.
ΑΝ. ἀλλ' οὐκλεὲς τοι τοῦτο φίλῳ κεῖσθαι πέλας.
ΠΡΕ. λάζυσθε τοῦνδε, κεἰς δόμους κομίζετε.
ΑΝ. ὅδ' οὐ μενεῖ, ἐπεὶ τόνδ' ὅ μεθήσομαι νεκρόν.
ΠΡΕ. ἔκειν' ὁ δαίμων παρθόν', οὐχ ἅ σοι δοκεῖ.
ΑΝ. κἀκεῖνο κέκριται, μὴ ἐφυβρίζεσθαι νεκρούς.
ΠΡΕ. ὡς ὅστις ἀμφὶ τῶνδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
ΑΝ. ναὶ πῶς σε, τῆσδε μητρὸς ἰοκάστης Κρέον.
ΠΡΕ. μάτην μοχθεῖς. τὸ γὰρ αὖ τύχοις τάδε.
ΑΝ. σύδ' ἀλλὰ νεκρῷ λατρὰ πολλὰ βαλλεῖν μ' ἔα.
ΠΡΕ. ᾧ τοῦτ' αὖ εἰη τῶν ἀρρήτων πόλῃ.
ΑΝ. ἀλλ' ἀμφὶ πράγματ' ἄχρια τελαμῶνας βαλεῖν.
ΠΡΕ. σὺ δ' ἔδ' ὅπως σὺ τόνδε λιμήσεις νέκυ.
ΑΝ. ὦ φίλτατ', ἀλλά σόμα γε σὸν πρόσπτυξομαι.
ΠΡΕ. σὺ δὲ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσῃ γόου.
ΑΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδί σῷ ποτε;
ΠΡΕ. πολλήν γ' ἀνάγκη. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος;
ΑΝ. νυξ ἄρ' ἐκείνη Δαναϊδῶν μ' ἕξει μίαν.
ΠΡΕ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνείδισεν;
ΑΝ. ἴσως σίδηρος, ὁρκίου τε μοι ξίφος,
ΠΡΕ. τί δ' ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάσσειν γάμων;
ΑΝ. συμφθίσομαι τῷ σὶ ἀβλιωτάτῳ πατρί.
ΠΡΕ. γενναῖόν σοι μωρία σὶ γ' ἔστ' ἴδεῖν.

καὶ ξυνθανεῖ

ΑΝ. καὶ ξυνθανοῦμαί μ' ὡς μάθῃς πρὸς αὐτόν.
ΠΡΕ. ἰὼ δ' ὁ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν. λίπε χθόνα.
ΑΝ. ὦ θύγατερ, ἀνὼ μὴ σε τῆς πολυμόχθου.
ΠΡΕ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην. σὺ δὲ μόνη φεύγοις πάτρας;
ΑΝ. μὴ δύτυχεῖν τἄμ' ἐγὼ σοὶ ξυνέξω κακά.
ΟΙΔΙ. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θρασπεύσει πάτρᾳ;
ΑΝ. πεσοῦμ' ὅπου μοι μοῖρα, κείσομαι πεσών.
ΟΙΔΙ. ὁρᾷ δ' Οἰδίπους ὧδε, καὶ τὰ κλεῖν' αἰνίγματα;
ΑΝ. ὄλωλ'. ὦ ἡμέρα μ' ὤλεσας. ὦ δ' ἀπώλεσεν.
ΟΙΔΙ. ἀνδρὸς μεταστεῖν δεῖ κἀμὲ τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΑΝ. ἀλλὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
ΟΙΔΙ. σωφρονοῦσαν, ἀλλὰ γενναίαν πάτερ.
ΑΝ. προσάγαγε νῦν με μητρὸς ὡς ψαύσω σέθεν.
ΟΙΔΙ. ἰδοὺ γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί.
ΑΝ. ὦ μῆτερ. ὦ ξυμφορᾶς ἀθλιωτάτης.
ΟΙΔΙ. οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμῶς κακά.
ΑΝ. Ἐτεοκλέους δὲ τοῦμὸν Πολυνείκους τε πῶς;
ΟΙΔΙ. τοῦδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
ΑΝ. πρόσδες τυφλῷ χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα δυσυχῆ.
ΟΙΔΙ. ἰδοὺ θανόντων σῶν τέκνων, ἅπτου χερί.
ΑΝ. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
ΟΙΔΙ. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
ΑΝ. νῦν χρησμὸς ὦ πνεῖ λοξίας πραίνειν.
ΟΙΔΙ. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἦ πῶς καινοῖς ἐρεῖς κακά;
ΑΝ. ὡς ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἁλώμενον.
ΟΙΔΙ. πῶς; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
ἱερὸς Κολωνὸς, δώμαθ' ἱππείᾳ θεᾷ.
ἀλλ' εἶα τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινωνεῖν φυγῆς.
ὦδ' εἰς φυγὰν πάλαναν. ὄρεγε χεῖρα φίλαν.

πάτερ

ἀν πάτερ γεραιὲ, πομπίμαν
ἔχουσ' ἐμὲ ὥστε ναυσίπομπον ἄραν.
οἰδί ἰοὺ ἰού πορεύομαι τέκνον. σύμπους ἀγὸς ἄθλιος γε (νῶν.
ἀν γιγνόμεθα, γιγνόμεθ' ἄθλιοι γε
δῆτα θηβαιῶν μάλιστα παρθένων δίκη.
οἰδί πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ' ὦ τέκνον.
ἀν τᾷδε τᾷδε βάθι μοι. τᾷδε τᾷδε
πόδα τίθει, ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων.
οἰδί ἰὼ ἰὼ δυσυχεστάτας φυγᾶς,
ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰὼ δεινὰ δ' εἶν' ἐγὼ τλάς.
ἀν τί τλᾶς; τί τλᾶς; οὐχ ὁρᾷ δίκα κακούς,
» οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσωσίας.
οἰδί ὅδ' εἰμὶ, μῦθον ὃς ἐπὶ
καλλίνικόν τ' ἀράνιόν τ' ἔβαν,
παρθένων κόρας αἰνίγμ' ἀσαύλοις ἐν ῥῴ.
ἀν Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
ἄπαγε τὰ πάρος δύτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα,
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον.
ὦ πάτερ, θανεῖν τε πρὸ θεινὰ δάκρυα
παρὰ φίλαισι παρθένοις λιπὼν σ' ἄπειμι
πατρίδος ἄπο πρὸ γαίας,
ἄπαρθένευτ' ἄλωμυά.
οἰδί φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν.
ἀν εἰς πατρὸς γε συμφορὰς δύκλεᾶ μεθήσει.
τάλαιν' ἐγὼ συγγόνε θ' ὑβρισμάτων.
ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται. μέλεος.
ὃν εἶμι κἀν θανεῖν πάτρᾳ χρεὼν,

σκοπίᾳ

σκοπίᾳ γᾷ καλύψω.
οἰδί πῶς πλίκας φάνηθι σάς.
ἀν ἅλις ἔχειν δυρμάτων ἐμῶν
οἰδί σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.
ἀν κόρας ἔχουσ' ἐμῶν καλιῶν.
οἰδί ἰὼ ἀλλὰ βρόμιος ἵνα τε σπηλὼς
ἄβακχος ὄρεσι Μαινάδος.
ἀν Καδμείαν ὠκὴ νεβρίδι
σολισθοῦσα μολὼν ἔπεσον ἐγὼ
Σεμέλας βάκχευμα ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,
χάριν ἀχαρίστου εἰς θεὸς δίδοσα.
οἰδί ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται,
λύσετ', οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλεινὰ αἰνίγματ' ἔγνω, κ' μέγιστος ἦν ἀνήρ.
ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον δολιμαίους κράτη.
ναῦς δ' ἄτιμος οἰκέτος οἰκέτος ἐξελαύνομαι χθονός.
ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, κἀμάτην ὀδύρομαι;
» Τὰς γὰρ ἐκ θεοῦ ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.
κρ ὦ μέγα σεμνὰ νίκα, τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις,
κἀμὲ λήγοις στεφανοῦσα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

Ιάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα, καὶ χρυσοῦν στέφανον οἷς ἐκείνη χρησαμένη, διαφθείρεται καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὁ παρ' ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη, ἀποδιδράσκει εἰς Αθήνας. κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ιάσονα, νέον ποιήσειε. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος, ὁ τοὺς νόσους ποιήσας φησὶν οὕτως.

» Αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα
» Γῆρας ἀποξύσασ' εἰδείῃσι πραπίδεσσι,
» Φάρμακα πόλλ' ἔψουσ', ἐπὶ χρυσίοισι λέβησι.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα, ἐνεοποίησε. Στάφυλος δέ φησι τὸν Ιάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ιάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

ΑΛΛΩ

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ιάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκείνου γεγαμηκέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα, ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην, καὶ Κρέοντα, καὶ τοὺς ἰδίους υἱοὺς. ἐχωρίσθη δὲ Ιάσονος, Αἰγεῖ συνοικήσασα. Παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων Εδιδάχθη ἐπὶ Πυθιοδώρου ἄρχοντος κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἑβδόμην ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορίων. δεύτερος Σοφοκλῆς. τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, τηΔίκς, Θερισταὶ. Σάτυρος οὐ σώζεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Τροφὸς Μη	Κρέων.
δείας.	Ιάσων.
Παιδαγωγός.	Αἰγεύς.
Μήδεια.	Αγγελος.
Χορὸς γυναι	Παῖδες Μη
κῶν	δείας

Προλογίζει δὲ ἡ Τροφός

Εἰθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ δια
πτᾶσθαι σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας
συμπληγάδας,
μηδ' ἐν νάπαισι Γηλίου πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀρίστων οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Γελίᾳ μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος.
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Γελιάδας κόρας
πατέρα, κατῴκει τήνδε γῆν Κορίνθιαν,
ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν ἀνδάνουσα μὲν
φυγῇ. πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτή τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι,
" Ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία
" Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοοεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη,
βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιὰς
πίστιν, μεγίστην καὶ θεοὺς μαρτύρεται,
οἵας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον.

ἐπεὶ

ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἤσθετ' ἠδικημένη,
οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον. ὡς δὲ πέτρος, ἢ θαλάσσιος
κλύδων, ἀκούει νουθετουμένη φίλων,
ἢν μή ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην,
αὐτὴ πρὸς αὐτῇ πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον
καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
μετ' ἀνδρός, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο,
οἷον πατρῴας μὴ πολείπεσθαι χθονός.
στυγεῖ δὲ παῖδας. οὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται.
δέδοικα δ' αὐτὴν μή τι βουλεύσῃ νέον.
βαρεῖα γὰρ φρὴν οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
πάσχουσ'. ἐγ' ᾧδα τήνδε. δειμαίνω δέ νιν
μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος
σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἔστρωται λέχος.
ἢ καὶ τυράννων τόν τε γήμαντα κτάνῃ,
κἄπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.
" Δεινὴ γάρ οὔτοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
" Ἐχθραν τῆς αὐτῇ, καλλίνκον οἴσεται.
ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκτρόχων πεπαυμένοι,
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
" κακῶν. Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
παι παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν,
ἔστηκας αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
πῶς σου μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
τρο τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
" Χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
" Κακῶς πιτνοῦντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.

ἐγὼ γὰρ εἰς τόδ' ἐμβέβηκ' ἀλγηδόνος,
ὥσθ' ἡμέρος μ' ὑπῆλθε γῆ τε, κἀρανῶ,
λέξαι μολόντι δόξιρο Μηδείας τυχας.
πα. ὄπω γὰ ἡ τάλαινα πάυεται γόυς;
χο. ζηλῶ σ'. ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδὲν πω μισοῦ.
πα. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε,
ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
χο. τί δ' ἔστιν ὦ γεραιέ; μὴ φθονῶ φράσαι
πα. οὐδέν. μετέγνωκ' ἃ τὰ πρόσθ' ἐρημώσας.
χο. μὴ πῶς γυναῖκα κρύπτε σύνδουλον σέθεν.
σιγῶ γὰ εἰ χρὴ τῶνδε βάσομαι πέρι.
πα. ἥκουσά τοι λέγοντος, ὃ δοκῶν κλύειν,
πρὸς τὸν πρόσθεν ἐλθὼν, ἐνθα δὴ παλαίτατοι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὡς τόνδε πᾶσ' ἂς γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
σὺν μητρὶ μέλλει παῖδε τοὺσδε κοίρανος χθονός
Κρέων. ὁ μὰν τοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε,
οὐκ οἶδα. βαλοίμαν δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
χο. καὶ ταῦτ' ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ δαφορὰν ἔχει;
πα. παλαιὰ καινῶν λέπτεται κηδεύμάτων.
κοὐκ ἐς ἐκεῖνον τοῖσδε δώμασιν φίλον.
χο. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ νέον πρόσοισόμεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντλῆσθαι.
πα. ἀτὰρ σύγ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰσῆσθαι τάδε
δέσποιναν, ἡσύχαζε, κοὐδὲν λόγος.
χο. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ,
ὄλοιτο μὲν μὴ, δεσπότης γὰ ἐς ἐμὸς,
ἀτὰρ κακός γ' ὤν, εἰς φίλους ἁλίσκεται.
πα. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν, ἄρτι γινώσκει τόδε,
ὡς πᾶς

" Ὡς πᾶς τις αὐτὸν τὸ πέλας μᾶλλον φιλεῖ
" Οἱ μὲν, δικαίως, οἱ δὲ κοὐδὲν χρείαν.
" Εἰ τόσδε γ' οὐνὸς ἕνεκ' ὀ σέργει πατὴρ
χο. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων εἴσω τέκνα.
σύθ' ὡς μάλιστα τόσδ' ἐρημώσας ἔχε,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ.
ἤδη γὰ εἶδον ὄμμα νιν τανυσμένην,
πρὸς δ' ὡς τι δρασείουσαν, οὐδὲ παύσεται
χόλου σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα,
ἐχθρόν γε μὴν τοι, μὴ φίλους δρᾶσείειν.
μή δύσανος ἐγὼ, μελέα τε πόνων.
ἰὼ μοι, μοι. πῶς ἂν ὀλοίμαν;
χο. τόδ' ἐκεῖνο φίλοι παῖδες, μάτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
ταῦτάζετε θᾶσσον δώματος ἔσω,
μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐχθύς,
μὴ δὲ προσέλθητ' ἀλλὰ φυλάσσου
ἀ ἄγριον ἦθος, συγγενῶν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.
ἴστε νῦν. χωρεῖθ' ὡς τάχος ἔσω.
δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψει
μείζονι θυμῷ, τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόφρων ἀλυσιτάπαυστος
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν.
μή
αἰ αἰ. ἔπαθον πλάμων. ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ κατάρατοι
παῖδες, ὀλοιὰ συγγενὰς μητρὸς
σὺν πατρί. κἀπᾶς δόμος ἔρροι.
χο. ἰὼ μοι μοι. ἰὼ πλήμου.

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἴμοι
τέκνα, μήτι πάθιθ' ὡς ὑπεραλγῶ.
» Δεινὰ τυράννων λήματα. καί πως
» Ολίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
» Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.
» Τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
» Κρεῖσσον ἔμοιγ' οὖν, εἰ μὴ μεγάλως,
» Οχυρῶς τ' εἴη καταγηράσκειν
» Τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν.
» Τοὔνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ,
» Λῷστα βροτοῖσι. τὰ δ' ὑπερβάλλον
» Τ', οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς.
» Μείζους δ' ἄτας ὅταν ὀργισθῇ
» Δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.
χο ἔκλυον φωνὰν, ἔκλυον δὲ βοὰν
τᾶς δυστάνου κολχίδος.
οὐδέ πω ἥπιος. ἀλλ' ὦ γεραιὰ,
λέξον. ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω
μελάθρου βοὰν ἔκλυον.
οὐδὲ συνήδομαι γύναι
ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μὴ φίλα μέκραται
τρο οὐκ εἰσὶ δόμοι. φροῦδα τάδ' ἤδη,
ὁ μὲν, γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων.
ἥδ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν
δέσποινα. φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παραθαλπομένα φρένα μύθοις.
μή | αἶ. αἶ. διά μου κεφαλᾶς φλὸξ οὐρανία
βαίη. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;

φεῦ

φεῦ. φεῦ. θανάτῳ καταλυσαίμαν.
βιοτὰν συγεραὶ πολιποῦσα.
χο ἄϊες, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς,
ἰαχὰν οἵαν ἁ δύστανος μέλπει νύμφα;
τίς σοι ποτὲ τᾶς ἀπλήστου
κοίτας ἔρος ὦ ματαία,
σπεύσει θανάτου τελευτάν;
μηδὲν τόδε λίσσου.
εἰ δὲ σὸς πόσις
καινὰ λέχη σεβίζει,
κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου.
Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει.
μὴ λίαν τάκου
ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν.
μή ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ ποτνι' Αρτεμί,
λεύσσεθ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοι
μ' αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους.
οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
αἰσχρῶς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
τρο κλύεθ' οἷα λέγει, κἀπιβοᾶτε
θέμιν εὐκταίαν. Σῆνά θ', ὃς ὅρκων
θνατοῖς ταμίας νενόμισται;
οὐκ ἔστιν ὅπως ἐντινι σμικρῷ
δέσποινα χόλον καταπαύσει.
χο πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν
ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
δέξαι τ' ὀμφὰν,
εἴ πως βαρύθυμον ὀργὰν.

καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
προ μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέστω.
χρ ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον οἴκως
ἔξω φίλα. καὶ τάδ' αὔδα,
σπεῦσον πρίν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω.
πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶτρ.
προ δράσω τάδ'. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω
δέσποιναν ἐμάν.
μόχθου δὴ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.
καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀστραυροῦται δ' μωσὶν, ὅταν τις
μῦθον προφέρων πέλας ὁρμαθῇ.
» Σκαιοὺς δὲ λέγων, κοὐ δέν τί σοφοὺς
» Τοὺς πρόσθε βροτοὺς, οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
» Οἵτινες ὕμνους, ἐπὶ μὲν θαλίαις,
» Ἐπίτ' εἰλαπίναις, καὶ πρὰ δείπνοις
» Εὕροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς
» Στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας
» Εὕρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
» Ὠδαῖς πάνειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
» Δειναί τε τύχαι, σφάλλουσι δόμους.
» Καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι
» Μολπαῖσι βροτούς. ἵνα εὔδειπνοι
» Δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;
» Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ,
» Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.
χρ ἰαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων.
Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾶ
τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον.

θεοκλυτεῖ

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα.
τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν θέμιν,
ἃ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
δι' ἅλα νύχιον,
ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου
κληῖδ' ἀπέραντον.
μή Κορίνθιαι γυναῖκες ἐξῆλθον δόμων,
μή μοι τι μέμψησθ'. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν, ὀμμάτων ἄπο,
τούσδ' ἐν θυραίοις. οἶδ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκλειαν ἐκτήσαντο, καὶ ῥαθυμίαν
» Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
» Ὃς τὸν πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,
» Στυγεῖ δεδορκὼς, οὐδὲν ἠδικημένος.
» Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει.
» Οὐδ' ἀστὸν ἤνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγὼς,
» Γικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε,
ψυχὴν διέφθαρκ'. οἴχομαι δὲ, καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα, κατθανεῖν χρήζω φίλαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' οὐ μὸς πόσις.
» Γάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει,
» Γυναῖκες ἐς μὲν ἀθλιώτατον φυτόν.
» Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
» Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
» Λαβεῖν. κακοῦ γὰρ τοῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
» Κἀν τοῦδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
» Ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ

γυναιξὶν

γυναιξὶν οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
εἰς καινὰ δ' ἤθη, καὶ νόμους ἀφιγμένην,
δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν
ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
κἂν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
πόσις ξυνοικῇ μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν,
Ζηλωτὸς αἰών. εἰ δὲ μὴ, θανεῖν χρεών.
» Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνών,
» Ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
» Ἢ πρὸς φίλων τίν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπείς.
» Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί,
» κακῶς φρονοῦντες. Ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
» στῆναι θέλοι μ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος.
σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστι, καὶ πατρὸς δόμοι,
βίου τ' ὄνισις, καὶ φίλων συνουσία.
ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις οὖσ', ὑβρίζομαι
πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη.
οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, οὐδὲ συγγενῆ
ἰο μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
τοσοῦτον οὖν σου τυγχανεῖν βουλήσομαι,
ἢν μοι πόρος τις. μηχανὴ τ' ἐξευρεθῇ,
πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν.
τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἥντ' ἐγήματο,
» σιγᾷν, γυνὴ γὰρ, τἆλλα μὲν φόνου πλέα,
» Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον εἰσορᾷν.
» Ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικημένη κυρῇ,
» Οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.

δράσω

χρ δράσω τάδ', ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσῃ πόσιν
Μήδεια. πρνθεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχας:
ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.
κρέ σὲ τὴν σκυθρωπὸν, καὶ πόσει θυμουμένην
Μήδειαν εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾷν
φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
καὶ μή τι μέλλειν, ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
τοῦδ' εἰ μὶ, κοὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω.
μή αἶ. αἶ. πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασι. πάντα δὴ κάλων.
κοὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
ἐρήσομαι δὴ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως
τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀφρστέλλεις Κρέον.
κρέ δέδοικά σ'. οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγους,
μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
ξυμβάλλεται δὴ πολλὰ τοῦδε δείματος.
σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.
λυπῇ δὴ, λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
κλύω δ' ἀπειλεῖν, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμουμένην,
δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι γύναι.
ἢ μαλθακισθένθ', ὕστερον μέγα στένειν.
μή φεῦ. φεῦ.
οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις Κρέον,
ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' εἴργασται κακά.
χρὴ δ' οὔποθ' ὅστις ἀρτίφρων πέχυκ' ἀνὴρ,
παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς.

χωρὶς

χωρεῖς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν ἀργίας,
φθόνου πρῶς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
» Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ πρωσφέρων σοφὰ,
» Δόξεις ἀχρεῖος· κὐ σοφὸς πεφυκέναι.
» Τῶν δ' ἀν δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλων,
» Κρείσσων νομισθεὶς, ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
ἐγὼ δὲ κἀυτὴ πῆσδε κοινωνῶ τύχης.
σοφὴ γὰρ ὔλα, τοῖς μὲν, εἰ μὴ ἐπίφθονος,
τοῖσδ' ἠσυχάζω, τοῖς δ', θατέρα τρόπος.
τοῖσδ' ἂν πρωσάντης. εἰ μὲ δ' ὀκ ἄγαν σοφὴ
σὺ δ' ἂν φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
ὀχ ὧδ' ἔχει μοι μὴ τρέσῃς ἡμᾶς Κρέον,
ὥστ' εἰς τυράννους ἁνδρας ἐξαμαρτάνειν.
σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου τὸ κῆρι
ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
μισῶ. σὺ δ' ὀρθῶς ἔμαι σωφρονῶν, ἔδρας τάδε.
εὖ νῦν τὸ μὲν σὸν ἀφθονῶ καλῶς ἔχειν.
νυμφεύετ'. εὖ πράσοιτε. τλῶ δὲ δὴ χθόνα
ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν. κἀν γὰρ ἠδικημένοι
σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικώμενοι.
Κρ. λέγεις ἄκουσαι μαλθάκ'. ἀλλ' εἴσω φρενῶν
ἀρρωδία μοι, μή τι βεβούσης κακόν.
τοσῶδε γ' ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι.
» Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος. ὡς δ' ἄπαξ ἀνὴρ,
» Ῥᾴων φυλάσσῃ, ἢ σιωπηλὸς σόφος.
ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα μὴ λόγους λέγε.
ὡς ταῦτ' ἄρηρε, κοὐκ ἔχεις τέχνῃ ὅπως
μενεῖς παρ' ἡμῖν, ὦδε δυσμενὴς ἐμοί.
Μη. μὴ πρὸς γονάτων, πρὸς τε νεογάμου κόρης.
Κρ. λόγους ἀναλοῖς. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτὲ.

ἀλλ'

Μη. ἀλλ' ἐξελᾷς με, κοὐδὲν ἀντλήσω λιτάς;
Κρ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμούς.
Μη. ὦ πατρὶς, ὡς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
Κρ. πλὴν γ' τέκνων, ἐμοιγε φίλτατον πολύ.
Μη. φεῦ φεῦ. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
Κρ. ὅπως ἂν οἶμαι καὶ παρασῶσιν τύχαι.
Μη. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ', ὃς αἴτιος κακῶν.
Κρ. ἔρπ' ὦ ματαία. καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
Μη. πονοῦμεν ἡμεῖς, κοὐ πόνων κεχήμεθα.
Κρ. τάχ' ἦξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθισθεὶς βίᾳ.
Μη. μὴ δῆτα τοῦτό γ'. ἀλλά σ' αἰτοῦμαι Κρέον.
Κρ. ὄχλον παρέξεις ὡς ἔοικας ὦ γύναι.
Μη. φεύξομαι δή. τοῦτ' ἐπεσβύσω σε τυχεῖν.
Κρ. τί δ' ἂν βιάζῃ, πῶς ἀπαλλάσσει χθονός;
Μη. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,
καὶ ξυμπρᾶξαι φροντίδ', ἧ φευξούμεθα.
παισίν τ' ἐφορμᾶν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
ὤδελεν πρῶτα μηχανᾶσθαι τέκνοις.
οἰκτείρω δ' αὐτούς. καὶ σύγε παιδῶν πατὴρ
πέφυκας. εἰκὸς δ' ὄντα σοι κήδειν σ' ἔχειν.
τὰ μὲν γὰρ ἐμοὶ φροντὶς εἰ φευξούμεθα.
κείνους δὲ πλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
Κρ. ἧκιστα τἀμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
ἀνιέμενος δὲ, πολλὰ δὴ διέφθορα.
καὶ νῦν ὁρῶμέν' ἐξαμαρτάνων γυναῖ.
ὅμως δ' ἔσωζε τοῦδε. προσδύνεπε δ' ἐμοὶ
εἰ σ' ἦ πρόσω λαμπτὰς ὄψεται θεός,
καὶ παῖδας ὡς ὄντας πατρὸς τοῦδε κακοῦ.
θαυμ. λέλεκται. μῦθος δ' ἡδυσμὸς ὅδε.
νῦν δ' ἐκ μιᾶσ ἐμὲ, μίαν ἐφ' ἡμέραν μίαν.

δ᾽ γάρ᾽ ἀ φράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ᾽ ἔχει.
χο δύστανε γυῖαι,
φοῦ. φοῦ. μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα πρόξενίαν,
ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
ἀζδυσήσεις;
ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς
Μήδεια κακῶν ἐπόρδυσε.
μή κακῶς πέπρακται πανταχῇ. τίς ἀντερεῖς
ἀλλ᾽ ὅτι τάυτη ταῦτα μὴ δοκεῖτέ πω.
ἔτ᾽ εἰσ᾽ ἀγῶνες τοῖς νεωσὶ νυμφίοις,
καὶ τοῖσι κηδεύσασιν σ᾽ σμικροὶ πόνοι.
δοκεῖς γ᾽ ἂν με τόνδ᾽ εωπόῦσαι ποτ᾽ ἄν,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμύλλω,
σὺ δ᾽ ἂν πρόσειπον, σὺ δ᾽ ἂν ἡψάμην χεροῖν.
οὐδ᾽ εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο.
ὥστ᾽ ἀζόν αὐτῷ τἄμ᾽ ἐλεῖν βαλβύμασιν
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ᾽ ἀφῆκεν ἡμέραν
μεῖναί μ᾽, ἵν᾽ ἢ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς
θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ᾽ ἐμόν.
πολλὰς δ᾽ ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
οὐκ οἶδ᾽ ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ φίλαι,
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
ἢ θηκτὸν ὦσω φάσγανον δι᾽ ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ᾽, ἵν᾽ ἐστρωται λέχη;
ἀλλ᾽ ἕνι μοι πρόσαντες, εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα, καὶ τεχνωμύλλω,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τῶν σύθεάν᾽ ἢ πεφύκαμεν,
σοφαὶ μάλιστα φαρμάκοις αὐτὸ κτανεῖν.

ἐγὼ

ἐγω. κἀγὼ δὴ τεθνᾶσι. τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆ ἄσυλον, καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένου παραχώρ, ῥύσεται τὸ μὴ δέμας;
οὐκ ἔστι. μείνασ᾽ ὀλίγον εἰ σμικροῦ χρόνου,
ἥν μοι λίς ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
δόλῳ μὲν ἐμὲ τόνδε καὶ σιγῇ φόνου.
ἢν δ᾽ ἀζελαύνῃ ξυμφορά μ᾽ ἀμήχανον,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε. τόλμης δ᾽ εἰμὶ πρὸς τὸ κάρτερόν.
ἐς γὰρ μα τλὰν δέδασσιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
μάλιστα τῶν τάνταν, καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
χαίρων ὡς αὐτῶν, τὸ μὴ ἀλγυνεῖ κέαρ.
πικρὸς δ᾽ ἐγὼ σφιν ἔσομαι λυγρὸς θήσω γάμους.
πικρὸν δὲ κῆδος, καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
ἀλλ᾽ εἶα. φείδου μηδὲν, ὧν ἐπίστασαι
Μήδεια βουλεύσασα, καὶ τεχνωμύλλη.
ἔρπ᾽ εἰς τὸ δεινόν. νῦν ἀγὼν σὺ ψυχίας.
ὁρᾷς ἃ πάσχεις; ὡς γέλωτα δεῖ σ᾽ ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις, οἷς τ᾽ Ἰάσονος γάμοις,
γεγῶσαν ἐσθλὸ πατρὸς, ἡλίου τ᾽ ἄπο.
» ἐπίστασαι δὲ, πρὸς δὲ, καὶ πεφύκαμεν
» γυναῖκες, εἰς μὲν ἔδαλ᾽, ἀμηχανώτατα.
» κακῶν δὲ πάντων τέκνον σοφώτατον.
χο ὦνω ποταμῶν ἱερῶν
χωροῦσι παγαὶ,
καὶ δίκα, καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ὡν βροτοὶ μὲν, σὺ λιαι βουλαί. θεῶν
δ᾽ ἐλέσθαι πίστις ἄρκυς.
τὰν δ᾽ ἐμὰν σύγκλειαν ἔχειν βιοτὰν,

m 2 στρέφει

σφέφρσι φᾶμαι.
ἔρχεται ὑμὰ
γυναικείῳ γόνει.
σκέπτ' σ' υσκέλαδος
φάμα γυναῖκας ἔξει.
μῶσαι ὦ παλαι γονέων.
λήξουσιν ἀοιδαῖν,
τὰν ἐμὰν ὕμνοῦσαι ἀπίστοσύναν.
σὺ γὰρ ὦ ἀμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας
ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν
φοίβος ἀγήτωρ μελέων. ἐπεὶ ἂν
πάχησαν ὕμνον
ἀρσένων γόνα.
μακρὸς σ' αἰὼν ἔχει.
πολλὰ μὲν ἀμετέραν
ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.
σύσ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
μαινομένᾳ κραδίᾳ, δισσὰν
μὰς θείσαις πόντου
πέτρας. ἐπὶ δὲ ξένᾳς
ναίεις χθονὶ, τᾶς ἀνάνδρου
κύπτας ὀλέσασα λέκτρον.
πάλαινα. φυγὰς ἦ χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.
βέβακεν ὅρκων χάρις, οὐδέ τ' ἀιδὼς
Ελλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει.
ἀιθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' ὅτε πατρὸς δόμοι
δύστανε, μεθορμίσαιντο
μόχθων πᾷ τῶνδε λέκτρων,
ἀλλὰ βασίλεια κρείσσων δόμοισιν ἔπεσα.

ὦ νῦν

ὦ νῦν κατεῖδον πρῶτα, ἀλλὰ πολλάκις,
" Τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆνδε τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
κόφως φορήσει πρεισσόνων βαλούματα,
λόγων ματαίων ὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονός.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα. μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγουσ' Ιάσων ὡς κάκιστος ἐς ἀνήρ.
ἃ δ' εἰς τυράννους ἔστι σοι λελεγμένα,
παῦ κόρδος ἦγε ζημιωθὴν φυγῇ.
κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων ὑμνουμένων,
ὀργὰς ἀφήρουν. καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν.
σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
κακῶς τυράννους. τοιγὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
ὅμως δὲ κἀκ τῶνδ' ὢν ἀπειρήκως φίλοις,
ἥκω, τὸ σόν γε προσκοπούμενος γυῖαι.
ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
" μήτ' ὢν δεήσῃ τῶν. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ
" Κακὰ ξύν αὐτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με συγεῖς,
οὐκ ἂν ἀλιαίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
μὴ ὦ παγκάκιστε, τοῦτό γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω,
γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀναιδείαν κακόν
ἦλθες πῶς ἡμᾶς ἦλθες, ἐχθίστος γεγὼς
θεαῖς τε, κἀμοί, παντί τ' ἀνθρώπων γένει
" Οὔκοι θράσος τόδ' ἐστὶν, οὐδ' εὐτολμία,
" φίλους κακῶς δρᾶσαντ' ὠφθῆναι βλέπειν.
" Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
" Πασῶν, ἀναίδεια. εὖ δ' ἐποίησας μολών.
ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφιοῦμαι
ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
ἀπ' ἀρχῆς δὲ πρώτων πρώτον ἄρξομαι λέγειν.

m 3 ἔσωσά σ'

ἔσωσα σ' ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
ταυτὴν σωσισέβισαν ἀργῶον σκάφος
πεμφθέντα τάυρων πυρπνόων ἐπισάτην
ζεύγλαισι, καὶ σπείροντα θανάσιμον γύην
δράκοντά θ', ὃς πάγχυσον ἀμφέπων λόφας,
σώσειρας ἔσωζε πολυπλόκοις ἄϋπνος ὠλαῖς,
κτείνασ', ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
αὐτὴ δ' πατρὸς κῆδος πρόδοσ' ἐμὸς,
σὺν σοὶ πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα,
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν
παίδων ἑοῖς αὐτὸ πάντα τ' ἐξείλον φόβον.
Ὦ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν παθὼν,
πρόδωκας ἡμᾶς. καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη
παίδων γεγώτων. εἰ γὰρ ἦδ' ἄπαις ἔτι,
σύγγνως ἂν σοι τόδ' ἐραδῆναι λέχος.
ὅρκων δὲ φρόδρα πίστις. οὐδ' ἔχω μαθεῖν,
εἴ θεὸς νομίζεις τὸς πότ' ἦν ἄρχθ' ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖθι θέσμι ἀνθρώποις πάνυ
ἐπεὶ σώοιδ' ἐγὼ ἐς ἐμὲ σὲ δύορκος ὤν.
φεῦ δεξιὰ γὼ χείρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνες,
καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
κακὸ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ἄγ'. ὡς φίλῳ γὼ ὄντι σοι κοινώσομαι.
δοκοῦσα μὲν δὴ πρός γε σοῦ πράξθ' καλῶς,
ὅμως δ', ἐρωτηθεὶς γὰρ ἀσχίων φανῇ,
νῷν ποῖ τραπώμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους,
οὓς σοὶ προδοῦσα, καὶ πάτραν, ἀφικόμην,
ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἄν δῆτ'
δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατρὶ κατέκτανον.

ἔχω

ἔχει γὰρ ὅτῳ. τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ'. οὓς δέ μ' οὐκ ἐχθοῖ κακῶς
δρᾶν, σοὶ χάριν φορύσα, πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλλήνιδ' ὧν
ἔθηκας αὐτὶ τῶνδε. θαυμαστὸν δέ σε
ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ πάλαι ἐγώ.
εἰ φεύξομαί γ' γαίας ἐκβεβλημένη,
φίλων ἔρημος σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
καλόν γ' ὄνειδος νεωστὶ νυμφίῳ,
πλωχὸς ἀλᾶσθ παῖδας, ἢν ἔσωσά σε.
» Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν οὓς πίδηλος ἥ,
» Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥστε ζαφῆ,
» Ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν δειδ'γναι,
» Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώμασι;
χο Δεινὴ λις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
» Οταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
ἰά σοῖ μ' ὡς ἔοικε μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
ἀλλ' ὡς τέκνοις κεδνὸν οἰκοτρόφον,
ἄκροισι λαίφος κραιπνὸν ὥστε ναυκρατεῖν
πλὼ σὸν σύμαργον ὦ γυῖαι γλωσσαλγίαν,
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
Οἱ δ' ἔστι μὲν νῶς λεπτὸς, ἀλλ' ἐπίφθονον
λόγος δέλθειν, ὡς ἔρως σ' ἠνάγκασε
πόνῳ ἀφύκτῳ τὸ μὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν.
ὅπῃ γὰρ ἧν ὤνησας, ὀ κακῶς ἔχει.
μείζων μὲν οὐ πρὸς τῆς ἐμῆς σωτηρίας
ἔλαφας, ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.

m 4 πρῶτον

Γρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι,
νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν.
πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὖσαν Ἕλληνες σοφήν.
καὶ δόξαν ἔσχες. εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
ὅροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
» Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
» Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
» Εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
τοσαῦτα μέν σοι τῶν ἐμῶν πόνων περί
ἔλεξ'. ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
ἐν τῷδε δείξω, πρῶτα μὲν σοφὸς γεγὼς,
ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν. ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
Ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς,
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὕρη μ' εὗρον εὐτυχέστερον,
ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
οὐχ ἣ σὺ κνίζῃ σὸν μὲν ἐχθραίνων λέχος,
καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων.
ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες. οὐδὲ μέμφομαι.
ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῖμεν καλῶς,
καὶ μὴ σπανίζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
» Γένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος,
παῖδάς τε θρέψαι μ' ἀξίως δόμων ἐμῶν.
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
εἰς ταὐτὸ θείην. ὦ συναρτήσας γένος,
εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τίδεῖ,

ἐμοί

ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,
τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
» Ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἥκεθ', ὥστ' ὀρθουμένης
» Εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.
» Ἦν δ' αὖ γένηται ξυμφοράτις εἰς λέχος,
» Τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα, πολεμιότατα
» Τίθεσθε. χρὴν γὰρ ἄλλοθέν ποθεν βροτοὺς
» Παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος.
» Οὕτω δ' ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
χο Ἰᾶσον, εὖ μὲν τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους.
ὅμως δ' ἔμοιγε καὶ πρὰ γνώμην λέγω,
δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
μή ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
» Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὤν, σοφὸς λέγειν
» Γέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.
» Γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
» Τολμᾷ πανουργεῖν. ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ,
λέγειν τε δεινός. ἐν γὰρ οὖν κτενεῖ σ' ἔπος.
χρὴν σ' εἴπερ ἦσθα μὴ κακὸς, πείσαντί με
γαμεῖν γάμων τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
ἰά καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον
μή οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.
ἰά εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μὴ γυναικὸς οὕνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέως ἃ νῦν ἔχω.
ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων

 σὲ καὶ

σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
φῶναι τυράννοις παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
μή μή μοι γένοιτο λυπρὸς δυσλαίμων βίος,
» Μηδ' ὄλβος, ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
ἰᾷ δοὺ ὡς με τόξῳ καὶ σοφωτέρα φανῇ,
τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ.
μηδὲ δύτυχοῦσα δυσχερὴς εἶναι δόκει,
μή ὕβριζ', ἐπειδὴ σοὶ μόνῃ ἐς ἀσφαλῆ.
ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φεύξομαι χθόνα.
ἰᾷ αὐτὴ τάδ' εἶλες. μηδὲν ἄλλον αἰτιῶ
μή τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα, καὶ πεφιλοῦσά σε;
ἰᾷ ἀρᾶς τυράννοις αἰνοῦσιν ἀρωμύθη.
μή καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις.
ἰᾷ ὡς δ' κείνομαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα.
ἀλλ' εἴ μ' βάλει παισὶν ἢ σαυτῇ φυγῆς
προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν.
λέγ'. ὡς ἕτοιμος ἀφθόνῳ δίδωσι χειρί,
ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δρᾶσόν σ' ἐν.
καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς γυνή.
λήξασα δ' ὀργῆς, κέρδ' ἀνεῖς ἀμείνονα.
μή ὅτ' ἀὖ ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
ὅτ' ἀὖ δίδωσι. μηδὲ μῖσῆ δίδου.
» Κακὸν γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
ἰᾷ ἀλλ' ἴσθ' ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε, κἀ τέκνοις θέλω.
σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τἀγάθ', ἀλλ' ὠθεῖς φίλους
φίλους ἀπωθῇ. τοι γὰν ἀλγυνῶ πλέον.
μή χώρει. πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
ἅπτῃ. χρονίζων δωμάτων ἔξω πίθου,
νύμφευ'. ἴσως γὰρ, σὺν θεῷ δ' ἐρήσεται,

γαμεῖς

γαμεῖς πόσιν, ὥστέ σ' ἀρνεῖσθαι γάμους.
χο ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
ἐλθόντες, οὐκ εὐδοξίαν.
οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
ἀνθρώποις. εἰ δ' ἄλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
εὔχαρις οὕτω.
μή ποτ' ὦ δέσποινά 'μοὶ
χρυσέων τόξων ἐφῆκε,
ἰμέρῳ χρίσασ' ἄφυκτον οἰστόν.
σώφρονει δέ με σωφροσύνα
δῶρημα κάλλιστον θεῶν.
μηδ' ἔποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς, ἀκόρεστά τε νείκη
θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτέ
ροις ἐπὶ λέκτροις
προσβάλοι μ', ὦ δεινὰ Κύπρις.
ἀρλέμους σύνας σεβίζω
σ', οὐ φρενῶν κείνει λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρὶς, ὦ δῶμά τ' ἐμόν,
μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν,
τὸν ἀμηχανίας ἔχθιστον
δυσπορίαν ἀεὶ
ν' οἰκτροτάτων ἀχέων.
θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην,
» ἁμέραν τάνδ' ὀξανύσασα. Μόχθων
» Δ' οὐκ ἄλλο ὑπερθεν,
» Ἢ γᾶς πατρίας στερηθῆς.
εἰσθόμαν. οὐκ ἐξ ἑτέρων
μύθων, ἔχομαν φράσασθαι.
σὲ γὰρ ἡ πόλις, ἡ φίλων σε

ὤκτειρε

ἄκτειρε, παθοῦσαν
δεινότατον παθέων.
« Ἀχάριστος ὄλοιθ', ὅτῳ παρέσται
« μὴ φίλους τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοίξαν
« Τι κληίδα φρενῶν.
« Κᾷ μοὶ φίλος ὔποτ' ἔσται.
ἀι Μήδεια, χαῖρε. τοῦδε γὰρ πεοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε πεοσφωνεῖν φίλοις.
μή ὦ χαῖρε καὶ σὺ παῖ σοφοῦ Γανδίονος
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον;
ἀι Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
μή τίδ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἱκάνεις;
ἀι παίδων ἐρευνῶν σπέρ' μ', ὅπως γένοιτό μοι.
μή πεὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;
ἀι ἄπαιδες ἐσμὲν δαίμονός τινος τύχῃ.
μή δάμαρτος οὔσης. ἢ λέχους ἄπειρος ὤν;
ἀι οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.
μή τί δῆτα Φοῖβος εἶ πέσοι παίδων περί
ἀι σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.
μή θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
ἀι μάλιστ', ἐπείτοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
μή τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον εἰ θέμις κλύειν.
ἀι ἀσκοῦ με τὸν πρόχοντα μὴ λῦσαι πόδα.
μή πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τίν' ἐξίκῃ χθόνα;
ἀι πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλῳ.
μή σὺ δ' ὡς τί χρήζων, τήν δε ναυστολεῖς χθόνα;
ἀι Πιτθεύς τίς ἐστι γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.
μή παῖς ὡς λέγουσι Πέλοπος, εὐσεβέστατος.
ἀι τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.
μή σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

κᾷ μοὶ

ἀι κᾷ μοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων.
μή ἀλλ' εὐτυχόης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
ἀι τί γὰρ, σὸν ὄμμα, χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
μή Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις.
ἀι τί φῄς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
μή ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.
ἀι τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
μή γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
ἀι ἦπου τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;
μή σάφ' ἴσθ'. ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πεοτοῦ φίλοι.
ἀι πότερον ἐρασθεὶς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
μή μέγαν γ' ἔρωτα. πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
ἀι ἴτω νῦν, εἴπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
μή ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
ἀι δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
μή Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
ἀι συγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι γύναι.
μή ὄλωλα. καὶ προσγ' ἐξελάννομαι χθονός.
ἀι πεὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
μή Κρέων μ' ἐλάννει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός.
ἀι ἐᾷ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.
μή λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πεὸς γενειάδος,
γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία δὴ γίγνομαι,
οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς.
δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρως σοι πεὸς θεῶν τε λεσφόρος
γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.
εὕρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε.

πάνσω

παύσω σ' ἐ σ' ὄντ' ἄπαιδ' α, καὶ παίδων γόνας
ἀπείρατ' σε θήσω. ποιάδ' οἶδ' α φάρμακα,
ἀε πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δ' ὄναι χάριν
γυναῖ προθυμός εἰ μι. πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλη γονάς.
εἰς τοῦτο γὰρ σὴ φρὸς ἐμε πᾶς ἐγώ.
ὅτῳ δ' ἔχοιμι. σοῦ μὲν ἐλθόντος χθόνα.
πειράσο μαί σε πρόξενον δίκαιος ὤν.
ὁσόνγε μέντοι σοι προσημαίνω γυναῖ,
ἐκ τῆσδε μὲν γῆς, ὅ σ' ἄγειν βουλήσομαι.
αὐτὴ δ' ἐάν που εἰς ἐμὸς ἔλθῃς δόμους,
μένοις ἄσυλος, κοὐ σε μὴ μεθῶ ποτε.
ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς, ἀπαλλάσσω πόδα.
ἀνίπτος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω
μὴ ἔσαι τάδ'. ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοι μ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
ἀε μῶν δ' ἐπέπιθας; ἢ τί σοι τὸ δ' υχερές;
μὴ πέπιθα. γελῶ δ' ἐχθρὸς ἔσι μοι δόμος,
Κρέοντ' τε. τούτοις δ' ὁρκίοισι μὲν ζυγείς,
ἄγουσιν ὁ μεθεῖσαν ἐκ γαίης ἐμέ.
λόγοις δὲ σύμβας, καὶ θεῶν ἐνώμοσας
φίλος γένοι' ἂν; κἀπὶ κυρεῖ κύμασιν
ἐκ ἂν πίθοιο. τἀμὰ μὲν γ' ἀσφαλῆ.
τοῖσδ' ὅλβος ὅσ, ὦ δόμος τυραννικός.
ἀε πολλὼ ἔλεξας ἐν λόγοις πρόμηθίαν.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', ἐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γ' τάδ' ὄτιν ἀσφαλέσερα,
σκῆψιν τίν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα λεικνύναι.
τὸ σὸν δ' ἄρηρε μᾶλλον. ὀξυτὸ θεός.
μὴ ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' ἥλιον πατρὸς
τὸ μὸ

τὸ μὸ, θεῶν τε σωλισθεὶς ἅπαν γένος.
ἀε τί χρῆμα δράσῃ, ἢ τί μὴ δράσῃ, λέγε.
μὴ μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς ἐμὲ ἐκβαλεῖν ποτε,
μήτ' ἄλλος ὅτις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χρῄζῃ μεθήσειν ζῶν, ἑκουσίῳ τρόπῳ.
ἀε ὀμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἥλιόν τε φῶς,
θεούς τε πάντας, ἐμμένειν ἃ σε κλύω.
μὴ ἀρκεῖ. τίδ' ὅρκῳ τῷδε μὴ μένων πάθοις;
ἀε ἃ τοῖσι δυσσεβέσι γίγνεται βροτῶν.
μὴ χαίρων πορεύσ. πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχις' ἀφίξομαι,
πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχεῖσ' ὧν βούλομαι.
λο ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις.
ὧν τ' ἐπίνοιαν εὐβούλειος κατέχω
πράξειας, ἐπεὶ γενναῖος ἀνὴρ
Αἰγεῦ παρ' ἐμοὶ δοκεῖς εἶναι.
μὴ ὦ Ζεῦ, δίκη τε Διὸς, αὐγή τε φῶς,
νῦν καλλίνικα τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν φίλαι
γνησόμεθα, καὶς δόλου βεβήκαμεν.
νῦν δ' ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκῃ.
ἔρως γὰρ ὦ νὴρ, ἣ μάλις' ἐκάμνομεν,
λιμένι φέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεθα πρυμνήτῳ κάλῳ
μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλάδος.
σιγὴ δὲ πάντα τἀμὰ σοι βουλεύματα
λέξω. δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψασ' ἐμοῦ ζυν' οἰκετῶν, ἱάσονα
εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
μολόντι δ' αὐτῷ, μαλθακοὺς λέξω λόγους
ὡς καὶ

ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
γάμους τυράννων, οὓς προδοὺς ἡμᾶς, ἔχει.
καὶ ξύμφορ' εἶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι.
οὐχ ὡς λιποῦσα πολεμίους ἐπὶ χθονὸς
ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι,
ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνῳ.
πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
νύμφῃ φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,
λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον.
κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
κακῶς ὀλεῖται, πᾶς δ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης.
τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον.
ᾤμωξα δ' οἷον ἔργον ἔς' ἐργαστέον
τοὐντεῦθεν ἡμῖν. τέκνα γὰρ κατακτανῶ
τἄμ'. οὔτις ἐστὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται.
δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος,
ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
φεύγουσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
» οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν φίλαι.
ἴτω. τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτ' ἐμοὶ πατρὶς,
οὔτ' οἶκος ἐστὶν, οὔτ' ἀπεστροφὴ κακῶν.
ἡμάρτανον τόθ', ἡνίκ' ἐξελίμπανον
δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις
πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί ποτε
ζῶντας τολοιπὸν, οὔτε τῆς νεοζύγου
νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακῶς κακῶν
θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.

μηδείς

μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω,
μηδ' ἡσυχαίαν. ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
» Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ.
» Τῶν γὰρ τοιούτων, εὐκλεέστατος βίος.
χο ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾷν σ' ἀπεννέπω τάδε.
μή οὐκ ἔστιν ἄλλως σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
τάδ' ἐστι, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.
χο ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις γύναι;
μή οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
χο σὺ δ' ἂν γένοιόγ', ἀθλιωτάτη γυνή
μή ἴτω. περισσοὶ πάντες οἱ ν μέσω λόγοι
ἀλλ' εἴα χώρει, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα.
εἰς πάντα γὰρ δή σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων.
χο εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις, γυνήτ' ἔφυς.
Ἐρεχθεῖδαι τοπαλαιὸν ὄλβιοι,
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
ἱερᾶς χώρας ἀπορθήτου
τ' ἀπόφερβόμενοι,
κλεινοτάταν σοφίαν,
αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος,
ἔνθά ποθ' ἁγνὰς
ἐννέα πιερίδας
λέγουσι μούσας
ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι.
καλλινάου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς
τὰν Κύπριν κληΐζουσιν ἀφυ

 σαμένην

πεμψάμην χώραν καταπνεῦσαι
μητρίας ἀύτμους
ἁλυπνόους αὔρας.
ἀεὶ δ' ἐπὶ βαλομένᾳ
χάιτασιν δύωδι κρόδα
ὠν πλόκον ἀνθέων,
τᾷ σοφίᾳ παρέδρους
πέμπειν ἔρωτας,
πανοπίας ἀρετᾶς ξυνοργούς.
πῶς ἂν ἱερῶν ποταμῶν,
ἢ πόλις, ἢ φίλων
πόμπιμον σε χώρας
τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
τὰν ἀχόσιαν, μετ' ἄλλων
σκέψαι τεκέων πλαγάν.
σκέψαι φόνον οἷον αἴρῃ.
μὴ πρὸς γονάτων σε πάντες
πάντως ἱκετεύομεν,
μὴ τέκνα φονεύσῃς.
πῶς δὲ θράσος ἢ φρενός, ἢ
χειρὶ τέκνων σέθεν,
καρδίᾳ τε λήψῃ
δεινᾶν προσάγουσα τόλμαν;
πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
ξήσεις. φόνον δ' ἀλιτήσῃ
παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων
τέγξει χόρα φοίνιον
ἐν τλάμονι θυμῷ.
ἰὼ ἰὼ κελαδεῖς, καὶ γὰρ ὄζα ξυσμωνὶς,

δὲ

δὲ κἄν γ' ἁμάρτοις τοῦδ' ἔγ', ἀλλ' ἀπόσσομαι.
τί χρῆμα βάλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ γυναι.
μὴ Ἰάσομ', αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
συγχνώμονα εἶναι. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
εἰκὸς γ', ἐπεὶ νῷν πολλ' ἐπεργασται φίλα.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ δρᾶ λόγων ἀφικόμην,
κἀβουλίαισιν. χετλία, τί μαίνομαι,
καὶ δυσμενὴς κάνω τοῖσι βουλεύσασιν εὖ,
ἐχθρὰ δ' ὑγιαίνουσι κοιράνοις καθίσταμαι,
ποσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτους τέκνοις
ἐμοῖς φυτεύων; δὴ ἀπαλλαχθήσομαι
θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν προεζόντων καλῶς;
ἔχ εἰσι μοὶ πατρίδες οἶσθα δὲ χθονα
φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ ξυναίζοντας φίλων.
ταῦτ' ἐννοηθεῖσ', ἀδόμισα ἀβουλίαν
πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν δ' ἐπαινῶ. σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς
κἀδὸς τοῦδ' ἡμῖν πρόσοικος. ἐγὼ δ' ἄφρων,
ἃ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ ξυμπράσσειν, ἐς πρέσσειν λέχη,
νύμφην τε κηδεύσαν ἥδιστ' σέθεν.
» Ἀλλ' ἐσμέν, οἷον ἐσμὲν δὴ ἐρῶ κακὸν
» γυναῖκες. ἄκαν χρῆν σ' ἐμοιδᾶν κακοῖς,
δ' ἀντιτείνειν νηπι ἀντὶ νηπίων.
παρείμεθα, ἐς φαυλὰ κακῶς φρονεῖν
τότ'. ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε.
ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε λείπετε στέγας.
ἔξελθατ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ δυναλλάχθητ' ἔμοι

τὴ πρόσθεν ἔχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα.
σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.
λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς. οἴμοι κακῶν
ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων.
ἆρ' ὦ τέκν', ὅτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον,
φίλων ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ.
ὡς ἀρτίδακρύς εἰμι, καὶ φόβου πλέα.
χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη,
ὄψιν τερείνην τήνδ' ἔπλησα δακρύων.
χο κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ,
καὶ μὴ προβαίη μεῖζον, ἢ τὸ νῦν κακόν.
ἰά αἰνῶ γύναι τάδ. οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι.
εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος,
γάμους παρεμπολῶντι γ' ἀλλοίους πόσει.
ἀλλ' εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ.
ἔγνως δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
βουλήν. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
ὑμῖν δὲ παῖδες οὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν.
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.
ἀλλ' αὐξάνεσθε. τἄλλα δ' ἐξεργάζεται
πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής.
ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος
μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
αὐτὴ τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα,
κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
μή οὐδέν, τέκνων τῶνδ' ἐννομένη πέρι.
ἰά θάρσει νῦν. εὖ γὰρ τῶν δ' ἐγὼ θήσω πέρι.

μή δρά

μή δράσω τάδ'. οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις.
γυνὴ γ', θῆλυ, καπὶ δακρύοις ἔφυ.
ἰά τί δῆτα λίαν ποῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;
μή ἔτικτον αὐτούς. ζῆν δ' ὅτ' ἐξήνυχον τέκνα,
εἰσῆλθέμ' οἶκτος εἶ γενήσεται τάδε.
ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνησθόσομαι,
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀπεστέλλειν δοκεῖ.
κἀμοὶ τάδ' ἐστὶ λῷστα γιγνώκω καλῶς,
μήτ' ἐμποδὼν σοι, μήτε κοιράνοις χθονὸς
ναίειν. δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.
ἡ μεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ.
παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χερί,
αὐτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθονα.
ἰά οὐκ οἶδ' εἰ πείσαιμι. πειρᾶσθαι δὲ χρή.
μή σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα, παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθονα.
ἰά μάλιστα καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ,
εἴπερ γυναικῶν ἐστι τῶν ἄλλων μία.
μή συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου.
πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύετε
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν. οἶδε ἐγὼ πολύ,
λεπτόν τε πέπλον, καὶ στέφος χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεὼν
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία.
ἀνδρός γ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὁμευνέτου,
κεκτημένη τε κόσμον, ὃν ποθ' ἥλιος
πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
λάζυσθε φερνὰς τάσδε παῖδες εἰς χέρας,

 καὶ τῇ

καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
φέροντες. ὅτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
ἰά τίδ' ὦ ματαία τῶνδε σὰς κενοῖς χεράς;
δοκεῖς σπανιζειν δῶμα βασίλειον πέπλων;
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ διδοῦ τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
γυνὴ, προθήσει χρημάτων σάφ' οἶδ' ἐγώ.
μή μοι σύ. Γείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος
μή Χρυσὸς δέ, κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς,
α κείνης ὁ δαίμων κεῖνα νῦν αὔξει θεός
νέα τυραννεῖ. τῶνδ' ἐμῶν παίδων φυγὰς,
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ' ὦ τέκν', εἰς ἐλθόντε πλησίους δόμους,
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν
ἱκετεύτ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φυγεῖν χθόνα,
κόσμον διδόντες τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
εἰς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθε τάδε.
ἰθ' ὡς τάχιστα. μητρί δ' ὧν ἐρᾷ τυχεῖν,
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς.
χο νῦν ἐλπίδες οὐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς
οὐκέτι. σείχουσι γὰρ εἰς φόνον ἤδη
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδέσμων.
δέξεται δύστανος ἄταν
ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ
θήσει τὸν ἀΐδα κόσμον
ταὐτὰ ταῖν χεροῖν λαβοῦσα.
πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλου,
χρυσεοτεύκτου στέφανον περιθέσθαι.
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.
τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται

καὶ μοῖραν θανάτου
προσλήψεται δύστανος.
ἄταν δ' οὐχ ὑπεκφεύξεται.
σύ δ' ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε
κηδεμὼν τυράννων,
παισὶν οὐ κατειδὼς
ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις,
ἀλόχῳ τε σᾷ στυγερὸν θάνατον.
δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχῃ.
μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος
ὦ τάλαινα παίδων
μᾶτερ. ἃ φονεύσεις
τὰ τέκνα νυμφιδίων ἕνεκεν
λεχέων. ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως
ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ.
παι δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἵδε σοὶ φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλὶς ἀσμένη χεροῖν
ἐδέξατ'. εἰρήνη δὲ τἀκεῖθεν τέκνοις.
μή ἔα.. Γ. τί συγχυθεῖσ' ἕστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς;
τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηΐδα,
κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
μή αἶ. αἶ.
παι τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
μή αἶ αἶ μάλ' αὖθις. .Γ. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου;
μή ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας. οὔσε μέμφομαι.
παι τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυῤῥοεῖς;
μή πολλή μ' μ' ἀνάγκη πρέσβυ. ταῦτα γὰρ θεοὶ
κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
παι θάρσει. κρατεῖς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.

μή ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἡ τάλαιν' ἐγώ.
παι οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνον.
» Κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα, συμφοράς.
μή δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.
ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις,
Ἐ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι.
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῶν ὄνασται, κἀπιδεῖν εὐδαίμονας,
πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμιλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι, λαμπάδας τ' ἀνασχέθειν.
ὦ δυστάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ὦ τέκν' ἐξεθρεψάμην.
ἄλλως δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
στέρρας ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μὴν πόθ' ἡδύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμέ,
Ἐ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρόποισι. νῦν δ' ὄλωλε δὴ
γλυκεῖα φροντὶς σφῶν γὰρ ἐστερημένη,
λυπρὸν διάξω βίοτον, ἀλγεινόν σ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ, μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ' ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀρτάντες βίου.
φεῦ. φεῦ τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν τέκνα;
τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἶ. αἶ τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχετε.
γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
οὐκ ἂν δυναίμην. χαιρέτω βουλεύματα
τὰ πρόσθεν. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.

τί δεῖ

τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
λυποῦσαν, αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλεύματα.
καίτοιτί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὄφλειν,
ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
τὸ Ἐ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
χωρεῖτε παῖδες εἰς δόμους ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
αὐτῷ μελλήσει. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
ἆ. ἆ. μὴ δῆτα θυμὲ. μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε.
ἔασον αὐτούς. ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων.
ἐκεῖ μεθ' ἱμῶν ζῶντες, εὐφρανοῦσί σε.
μὰ τοὺς παρ' ᾅδην νερτέρους ἀλάστορας,
οὔτοι πότ' ἔσται τοῦθ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν. ἐπεὶ δὲ χρὴ,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
πάντως πέπρακται ταῦτα, κοὐκ ἐκφεύξεται.
καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος ἐν πέπλοισί τε
νύμφη τύραννος ὄλλυται. σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἀλλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
Ἐ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι
παῖδας. προσειπεῖν βούλομαι. δότ' ὦ τέκνα,
δότ', ἀσπάσασθε, μητρὶ δεξιὰν χέρα.
ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
Ἐ σχῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον. ἀλλ' ἐκεῖ. τὰ δ' ἐνθάδε,
πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ,
ὦ μαλθακὸς χρὼς, πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων,

χωρεῖτε, χωρεῖτ'. οὐκέτ' εἰμὶ πρόσβλεπτός
οἵατ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν ὅσα τολμήσω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
Ὁ Οστορ μεγίστων ἄιτιος κακῶν βροτοῖς.
Χο πολλάκις ἤδη σοῦ λεπτοτέρων
μύθων ἤκουσ', καὶ πρὸς ἀμίλλας
ἦλθον μείζους, εἰ χρὴ γενεὰν
θῆλυν ἐρεθνεῶν. ἀλλὰ γάρ ὄζει
μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἢ προσομιλεῖ,
σοφίας ἕνεκεν. πάσαισι μὲν οὖν
παῦρόν σ' ἦ γένος ἐν πολλαῖσιν
εὕροις ἂν ἴσως,
κοὐκ ἀπόμορον τὸ γυναικῶν.
καὶ φημὶ βροτῶν, οἵτινες εἰσὶ
πάμπαν ἄπειροι, μήθ' ἑφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς δύτυχίαν
τῶν γεναμένων.
οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι σ' ἀπειροσύναν,
εὖθ' ἥδιν βροτοῖς, εἶτ' ἀνιαρὸν
παῖδες τελέθουσ', ὀχὶ τυχόντες,
πολλῶν μόχθων ἀπέχοντα.
ὅσοισι δ' τέκνων ὄζει ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτῃ
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον.
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,
βιότου θ' ὁπόθεν λείψουσι τοκεῦσιν.
ἔτι δ' ἐκ τούτων, εἴτ' ἐπὶ φλαύροις,
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθοῦσι, τόδ' ἔστιν ἄδηλον.
ἓν δὲ τὸ πάντων λοιδορητόν, ἥδε

πᾶσιν

πᾶσιν κατόρθωσ' ἐνεστὶ κοὐκέτ' ἔστ' ἄλλως.
Ὦ δύστηνε γυνή, βίοτον εὕρομεν,
σώματά τ' εἰς ἄβλαβ' ἦλθε τέκνων.
χρήσιμοί τ' ἐγγόνοις. εἰ δὲ πυρήσει
δίκαιμον, ὅστις φρενῶν εἰς ἀίδαν
θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς δῆτα λύπῃ πῶς τοῖς ἄλλοις
τήνδ' ἐπὶ λύπῃ ἀνιαροτάτῃ
παίσω γένεσιν
θυητοῖσι θεὸς ἐπιβάλλῃ.
μὴ φίλαι, πάλαι τοι προσμένουσα τλῶ τύχαν,
λαρασθήκω τἀκεῖθεν οἱ προθήσετε.
καί τοι σίδηρκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
εἴχοντ' ὀπάσω, πνεῦμά τ' ἠρεθισμένον.
δείκνυσι δ' ὡς ἰδαίνον ἀγγελεῖ κακόν.
ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
λιποῦσ' ἀπήνην, μήτ' ἄχον πεδοστιβῆ.
μὴ τίδ' ἄξιόν μοι πῶδε τυγχάνει φυγῆς;
ἔα ὀλωλὼς ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
Κρέων θ' ὁ φύσας, φαρμάκοισιν τῶν σῶν ὕπο.
μὴ καλλίσην εἶπας μῦθον. ὧν δ' οὐδὲν ἐστὰς
πολυπόνου ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ
ἔα τί φὴς; φρονεῖς μὲν ὀρθά, κοὐ μάτην γώμε,
ἥτις τυράννων ἑστίαν ἠλίσμεθα,
χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβῇ τὰ τοιάδε;
μὴ ἔχω τί κἀγὼ τοῖσδε σοῖς φωνήμασιν
λόγοισιν εἰπεῖν. ἀλλὰ μὴ σπεύδου φίλος.
λέξον δὲ πῶς ὤλεσε δίς τόσον γῆν σὸν
τρόφιμας ἡμᾶς, εἰ τί θυμῶσι τυγχάνει.

ἄγ ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
σὺν πατρὶ, καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἥσθημεν, οἵπερ τοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
δίμωες. δι' ὤτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος,
σὲ, καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν.
κύνει δ' ὁμέν τις χεῖρ', ὁδὲ, ξανθὸν κάρα
παίδων. ἐγὼ δὲ κἀυτὸς ἡδονῆς ὕπο,
στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην.
δέσποινα δ', ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάτονα.
ἔπειτα μέντοι προὐκαλύψατ' ὄμματα,
λευκήν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηΐδα,
παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους. πόσις δὲ σὸς
ἐργάς τ' ἀφήρει, καὶ χόλον νεάνιδος,
λέγων. τάδ', οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
παύσῃ δὲ θυμοῦ, καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
φίλους νομίζουσ', οὕσπερ ἂν πόσις σέθεν.
δέξῃ δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσῃ πατρὸς
φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν.
ἥδ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἀλλ' ἤνεσ' ἀνδρὶ πάντα. καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο.
χρυσοῦν τιθεῖτα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶτα σώματος.
κἄπειτ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων, διέρχεται
στέγας, ἁβρὸν βαίνουτα παλλεύκῳ ποδὶ,
δώροις ὑπερχαίρουτα, πολλὰ πολλάκις

τένοντ'

τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη
τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν.
χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα, λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουτα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
καί τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασάπου
ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὁρᾷ κατὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ' ἄπο
κόρας στρέφουταν, αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χροί.
εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθὺς δ' ἡμὲν, εἰς πατρὸς δόμους
ὥρμησεν. ἡδὲ, πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
φράσουσα νύμφης συμφοράν. ἅπαντα δὲ
στέγη, πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
ἤδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου,
ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνθήπτετο.
ἥδ' ἐξ ἀνάνδου καὶ μύτανος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ', ἡ τάλαιν' ἠγείρετο.
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο.
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος,
θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός.
πέπλοι δὲ λεπτοὶ σῶν τέκνων δωρήματα,
λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη,
σείουτα χαίτην. κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε
ῥίψαι θέλουτα στέφανον. ἀλλ' ἀρηρότως
σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. πῦρ δ' ἐπεὶ κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσον δ' ἐλάμπετο.
πίτνει δ' ἐπ' οὖδας συμφορᾷ νικωμένη,

πλὴν τοῦ

φίλων ἔρρ' ἐκόντα κἄρτα δ' ὐσμαθὴς ἰδεῖν.
ὅτ' ὀμμάτων γὰρ δ' ἦλος ὢν κατάστασις,
ὅτ' ὀὐφνὶς πρόσωπον. αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔπαζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί.
σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πρόκινον λάκρυ,
γναθμῶν ἀθλίοις φαρμάκοις ἀπέῤῥεον.
δεινὸν θέαμα. πᾶσι δ' ὢν φόβος θιγεῖν
νεκρόν. τύχῃ γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ,
ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπίτνει νεκρῷ.
ὤμωξε δ' οὖθύς. καὶ περιπτύξας χρόα,
κύσει προσαυδᾷ τοιάδ'. ὦ δύστηνε παῖ,
τίς σ' ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων δ' ἀπώλεσε;
τίς τὸν γέροντα τύμβου ὀρχαμὸν σέθεν
τίθησιν; οἴμοι. συμβαίνοιμί σοι τέκνον.
ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
χρήζων γεραιὸν ἐξανασπῆσαι δέμας,
προσεῖχεν, ὥστε κισσὸς ἕρπουσιν δάφνης,
λεπτοῖσι πέπλοις. δεινὰ δ' ὢν παλαίσματα.
ὁμοῦ, γ' ἤθελ' ἐξανασπῆσαι γόνυ,
ἅδ' ἀντιλάζετ'. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
χρόνῳ δ' ἀπέστη, καὶ μεθῆκ' ὀδύσμορον
ψυχήν. κακὸν γὰρ ὄπετ' ὢν ἐσῤῥᾴτερον.
κεῖνται δ' νεκροὶ πᾶς τε, καὶ γέρων πατὴρ
πέλας. πόθεινα δακρύοισι συμφορά.
νῷ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκπονῶ ἔσω λόγου.
γνώσῃ γ' αὐτὴ ζημίας ἀκροφήν.
» Τὰ θνητὰ δ' ὡς νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν.
» Οὐδ' ἂν πρίζας εἴποιμι τοὺς ζοφοὺς βροτῶν

» Δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων.
» Τούτοις μεγίστῳ μωρίαν ὀφλισκάνειν.
» Θνητῶν γὰρ ὃς εἰς ἔστιν ὐδαίμων ἀνήρ.
» Ὀλβὸς δ' ἐπῤῥύγχους, ὐτυχέστερος
» Ἀλλ' γένοιτ' ἂν ἄλλος. ὐδαίμων δ' ἂν ὅδ'.
χο ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὡς σε συμφορᾶν οἰκτείρομεν
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς ᾅδου δόμους
οἴχῃ, γάμων ἕνεκα τῶν Ἰάσονος.
μή φίλαι, δέδοκται τἄργον ὡς τάχιστά μοι
πᾶσαι λιταυδᾶν, τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός.
καὶ μὴ χολὴν ἄγοισαν, ἐκδοῦναι τέλινα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χορί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν. ἐπεὶ δὲ χρή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ' ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμή, λάβε ξίφος,
λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβίδα λυπρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῇς, μηδ' ἀναμνησθῇς, τέκνων
ὡς φίλτατ', ὡς ἔτικτες. ἀλλὰ τήνδ' ἐγὼ
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν.
κἄπειτα θρήνει. καὶ γὰρ εἰκτείνεις σφ', ὅμως
χίλιοι ἔφυσαν, δυσυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.
χο ἰὼ γᾶ τε, καὶ παμφαὴς ἀκτὶς
ἀελίου, κατίδετε, ἴδετε τὰν
ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον.
σᾶς γὰρ ἐκ χρυσέας

γονᾶς ἔβλαστεν. θεῶν
δ' αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλάνιν ὦ φάος διογενὲς, κάτειργε.
κατάπανσον. ἔξελ' οἴκων φοινίαν,
τάλαινάν τ' ἐριννὺν ὑπ' ἀλαστόρων.
μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,
καὶ μάταν γένος φίλιον τέκες, ὦ
κυανεᾶν λιποῦσα συμπληγάδων
πετρᾶν ἀξενωτάταν. εἰσβολάν
δειλαία, τί σοι φρενῶν
βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ,
καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβεται;
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσμα
τ' ἔπι γαῖαν αὐτοφόνταισι ξύνοι
δαθεόθεν πιτνόντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη
παῖς οἴμοι. τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;
ετε οὐκ οἶδ' ἀδελφὲ φίλτατ'. ὀλλύμεσθα γὰρ.
χο ἀκούεις βοάν; ἀκούεις τέκνων;
ἰὼ τλᾶμον. ἰὼ κακοτυχὲς γύναι.
παρέλθω δόμους. ἀρῆξαι φόνον.
δοκεῖ μοι τέκνοις.
παῖ ναὶ πρὸς θεῶν ἀρήξατ', ἐνδέοντι γὰρ.
ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξιφους.
τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σί
χο δαρος, ἅτις τέκνων ὧν ἔτεκες
ἄροτον, αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς.
μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πάρος
γυναῖκα φίλοις χέρα προσβαλεῖν τέκνοις
Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν ὅθ' ἡ Διὸς
δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἅλῃ.

πίπτει

πίπτει δ' ἁ τάλαιν' ἐς ἅλμαν φόνῳ
τέκνων δυσσεβεῖ,
ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα.
δυοῖν δὲ παίδοιν ξυνθανοῦσ', ἀπόλλυτρ'.
τί δή ποτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινὸν,
ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον;
ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.
ἰά γυναῖκες, αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης,
ἆρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δεῖν' εἰργασμένη
Μήδεια τοῖσιν, ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος.
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην,
πέποιθ' ἀρκτείνασα κοιράνους χθονὸς,
ἀθῶος αὐτὴ τῶνδε φεύξεσθαι δόμον;
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω.
κείνην μὲν, οὓς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς.
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῷον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
χο ὦ τλῆμον, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας
Ἰᾶσον. οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
ἰά τίδ' ἐστιν; ἦπου κἄμ' ἀρκτεῖναι θέλει;
χο παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρώᾳ σέθεν.
ἰά οἴ μοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι.
χο ὡς οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων φροντίζε δή.
ἰά ποῦ γὰρ νιν ἔκτειν' ἐντὸς, ἢ ξωθεν δόμων;
χο πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
ἰά χαλᾶτε κλῇδας ὡς τάχιστα πρόσπολοι.
ἐκλύεθ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω δι' πλοῦν κακὸν

τοὺς μὲν, θανόντας. τὴν δὲ, τίσωμαι τίκην.
μή τί τάσδε κινεῖς κἀνα μοχλεύεις πύλας
νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀ μὲ τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
λέγ' εἴ τι βούλει. χεῖρὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτέ.
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
αἰ ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε, κἀμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
ἔτλης τεκοῦσα, κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας.
καὶ ταῦτα δράσασ', ἥλιόν τε προσβλέπεις,
καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
ὄλοι. ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε, καὶ γῆς προδότιν, ἥ σ' ἐθρέψατο.
τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί.
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ', ἀπώλεσας.
οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν ἑλληνὶς γυνὴ
ἔτλη πόθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ,
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς τυρσηνίδος
σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
δάκοιμι. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.
ἔρρ'

ἔρρ' αἰσχροποιὲ, καὶ τέκνων μιαιφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' ἀιάζειν πάρα.
ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας, οὓς ἔφυσα, κἀξεθρεψάμην,
ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
μή ἦ μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο
οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας, οἷά τ' εἰργάσω.
σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τἄμ' ἀτιμάσας λέχη,
τέρπνὸν διάγειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοὶ,
οὔθ' ἡ τύραννος, οὔθ' ὁ σοὶ προθεὶς γάμους
Κρέων ἀνατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός;
πρὸς ταῦτα, καὶ λέαιναν εἰ βούλει, κάλει,
καὶ σκύλλαν, ἣ τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.
τὴν σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην.
ἰά κἀυτήγε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
μή σάφ' ἴσθι. λύει δ' ἄλγος, ἢν σύ μὴ 'γγελᾷς.
ἰά ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
μή ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ.
ἰά οὐ τοίνυν ἦ μὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
μή ἀλλ' ὕβρις, οἵ τε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
ἰά λέχους σφε κηξίωσας οὕνεκα κτανεῖν;
μή σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
ἰά ἥτις γε σώφρων. σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
μή οἶδ' οὐκ ἔτ' εἰσί. τοῦτο γάρ σε δήξετε.
ἰά οἶδ' εἰσὶν οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες.
μή ἴσασιν ὅστις ἦρξε πημονῆς, θεοί.
ἰά ἴσασι δῆτα σὴν ἀπόπτυστον φρένα.
μή στυγῇ. πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ἰά καὶ μὴν ἐγὼ σήν. ῥᾴδιοιγ' ἀπαλλαγαί.

μή πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
ἰά θάψαι νεκρούς μοι τούσδε, καὶ κλαῦσαι πάρες.
μή οὐ δῆτ', ἐπείσφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεοῦ,
ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ
τύμβους ἀναστῶν.. γῇ δὲ τῇδε Ζισύφου
σεμνὴν ἑορτὴν, καὶ τέλη προσάψομαι
τολοιπὸν, ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
σὺ δ' ὥσπερ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
Αργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων
ἰά ἀλλὰ σ' ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων,
φονία τε δίκη
μή τίς δὲ κλύει σου θεὸς, ἢ δαίμων
τοῦ ψευδόρκου, καὶ ξεινάπατα;
ἰά φεῦ. φεῦ μυσαρὰ, καὶ παιδολέτορ.
μή στεῖχε πρὸς οἴκους, καὶ θάπτ' ἄλοχον,
ἰά στείχω δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.
μή οὔπω θρηνεῖς. μένε καὶ γῆρας.
ἰά ὦ τέκνα φίλτατα.. Μ. μητρίγε. σοὶ δ' οὔ.
ἰά κἄπειτ' ἔκτας; .Μ. πημαίνουσα σέ.
ἰά αἶ. αἶ. φιλίου χρήζω στόματος
παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι.
μή νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζῃ,
τότ' ἀπωσάμενος. .Ι. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
μή οὐκ ἔστι. μάτην λόγος ἔρριπται.
ἰά Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὡς ἀπελαυνόμε

σθ', οἷά τε

σθ', οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὁπόσον γοῦν πάρα, καὶ δύναμαι,
τάδε θρήνῳ κἀπὶ θοάζω
μαρτυρόμενος δαίμονας, ὥς μοι
τέκνα κτείνασ', ἀρκωλύεις
ψαῦσαί τε χεροῖν, θάψαι τε νεκρούς,
οὓς μή ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον,
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.
χο πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ.
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέν τ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρεν θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόγε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΝ
ΜΗΔΕΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ.

Θησεὺς υἱὸς μὲν ἦν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, Βασιλεὺς δὲ Αθηναίων. γήμας δὲ μίαν τῶν Αμαζόνων Ιππολύτην, Ιππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνη διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως, καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φεύγει ἐς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός. οὗ συνέβη τὸν Ιππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφεσθαι. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ᾤλισθεν, οὐ ἀκόλαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Αφροδίτης μῆνιν, ἣ τὸν Ιππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τῆς Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε. τέλος δὲ τοῖς προτεθεῖσιν ἐπέθηκε. στέργουσα γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τῆς τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη. ἡ δὲ, κατεπηγγείλατο αὐτῇ βοηθήσειν. ἥτις καὶ παρὰ τῆς προαίρεσιν, λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν. ἑαυτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεὺς, καθελεῖν θέλων τῆς ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ιππολύτου φθορὰν κατηγόρει, καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ιππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν. αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔθετο. ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς, τὸν Ιππόλυτον διέφθειρεν. Αρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστον διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν

μὲν

μὲν Φαίδραν οὐκ ἐμέμψατο. τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο ἡ τοῦ γυναικὸς στερηθέντα. τοῦ δὲ Ιππολύτου τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίους ἐγκαταστήσασθαι. Η σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις κεῖτο.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αφροδίτη.	Φαίδρα.
Ιππόλυτος	Θησεύς.
Χορὸς ἐκ Τροιζηνίων γυναικῶν.	Η μιχόριον.
	Αγγελος.
Θεράπαινα.	Ετερος Αγγελος
Τροφὸς Φαίδρας.	Αρτεμις.

Προλοδίζει δὲ ἡ Αφροδίτη

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, κοὐκ
ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρα
νοῦ τ' ἔσω,
ὅσοι τε πόντου, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἴσω, φῶς ὁρῶντες ἡλίου.
τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη,
σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
» Ἔνεστι γὰρ δὴ κἀν θεῶν γένει τόδε,
» Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα.
ὁ γάρ με Θησέως παῖς, ἀμαζόνος τόκος
Ἱππόλυτος, ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
μόνος Πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας,
λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι.
ἀναίνεται δὲ λέκτρα, κοὐ ψάνει γάμων.
Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην
τιμᾷ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος.
χλωρὰν δ' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ,
κυσὶν ταχείαις, θῆρας ἐξαίρει χθονὸς,
μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
τούτοισι μέν γ' οὖν οὐ φθονῶ. τί γάρ με δεῖ;
ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ. τὰ πολλὰ δὲ
πάλαι προκόψασ', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως πότ' ἐκ δόμων
σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων

Γανδίονος

Γανδίονος γῆν, πατρὸς εὐγενὴς δάμαρ
ἰδοῦσα φαίδρα, καρδίαν κατέσχετο
ἔρωτι δεινῷ, τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι.
καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόψιον,
γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο,
ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον. Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεάν.
ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λίπε χθόνα,
μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν,
ἐνταῦθα δὴ στένουσα, κἀκπεπληγμένη
κέντροις ἔρωτος ἡ τάλαιν' ἀπόλλυτο
σιγῇ. ξύνοιδε δ' οὔτις οἰκετῶν νόσον.
ἀλλ' οὔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν.
δείξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κἀκφανήσετο.
καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα.
κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόντιος
ἄναξ Ποσειδῶν ὤπασεν Θησεῖ γέρας
μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ.
ἥδ' εὐκλεὴς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυτο
φαίδρα. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν,
τοῦ μὴ οὐ πρασχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ
δίκην τοσαύτην ὥστε μοι καλῶς ἔχειν.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα
Ἱππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων.
πολὺς δ' ἃ μ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους
κῶμος λέλακεν, Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν

 ὕμνοισιν

ὕμνοισιν. οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας
ᾅδου, φάος δὲ λοίσθιον βλέπων τόδε.
ἱππ ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε
τὰν Διὸς οὐρανίαν Αρτεμιν,
Αρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα.
χο πότνια, πότνια, σεμνοτάτα,
Ζηνὸς γένεθλον,
χαῖρέ μοι ὦ κόρα,
χαῖρέ μοι Λατοῦς
Αρτεμι καὶ Διός,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
αἳ μέγαν κατ' οὐρανὸν
ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν,
Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.
ἱππ χαῖρέ μοι ὦ καλλίστα,
καλλίστα τῶν κατ' ὄλυμπον
παρθένων Αρτεμι.
σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
λειμῶνος ὦ δέσποινα κοσμήσας φέρω,
ἔνθ' οὔτε ποίμην ἀξιοῖ φέρβειν βοτά,
οὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχετο.
αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,
ὅσοις διδακτὸν μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ,
τούτοις δρέπεσθαι. τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.
ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάδημα δέξαι, χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
μόνῳ γάρ ἐστι τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν.
σοὶ καὶ ξύνειμι. καὶ λόχοις ἀμείβομαι.

κλύων

κλύων μὲν αὐδῆς, ὄμμα δ' οὐχ ὁρῶν τὸ σόν.
θε τέλος δὲ κάμψαι μ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου.
ἄναξ, Θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεὼν,
ἆρ' ἄν τι μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ;
ἱππ καὶ κάρταγ'. ἢ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἄν.
θε οἶσθ' οὖν βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος;
ἱππ οὐκ οἶδα τοῦ, δὲ καί μ' ἀνιστορεῖς πέρι;
θε μισεῖν τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
ἱππ ὀρθῶς γε. τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
θε ἐν δ' εὖ προσηγόροισιν ἔστι τίς χάρις;
ἱππ πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
θε ἢ κἀν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε;
ἱππ εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
θε πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;
ἱππ τίν'; εὐλαβοῦ δὲ μή τι σὸν σφαλῇ στόμα.
θε τήνδ', ἣ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.
ἱππ πρόσωθεν αὐτὴν ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.
θε σεμνήγε μέντοι, κἀπίσημος ἐν βροτοῖς.
ἱππ ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.
θε εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ.
ἱππ οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν,
θε τιμαῖσιν ὦ παῖ δαιμόνων χρῆσθαι χρεών.
ἱππ χωρεῖτ' ὀπαδοὶ καὶ παρελθόντες δόμους,
» σίτων μέλεσθε. Τερπνὸν ἐκ κυναγίας
» Τράπεζα πλήρης. καὶ καταψήχειν χρεὼν
ἵππους, ὅπως ἂν ἅρμασι ζεύξας ὕπο,
βορᾶς κορεσθεὶς, γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
θε τὴν σὴν δὲ Κύπριν, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
ἡμεῖς δὲ, τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον,
φρονοῦντες οὕτως ὡς τρέπει δούλοις λέγειν,

προσευχόμεσθα

προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγαλμασί
δέσποινα Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
εἴ τις γ' ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἐντονον φέρων,
μάταια βάζει, μὴ δόκει τούτου κλύειν.
» Σοφωτέρους γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι θεούς.
χο Ὠκεανοῦ τις ὕδωρ
στάζουσα πέτρα λέγετ',
βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν
προϊεῖσα κρημνῶν.
ὅθι μοι τίς ἦν φίλα,
πορφύρεα φάρεα
ποταμίᾳ δρόσῳ
τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
εὐαλίου κατέβαλεν. ὅθεν μοι
πρώτα φάτις ἦλθε, δέσποιναν
τειρομένην νοσερᾷ
κοίτᾳ, δέμας ἐντὸς ἔχειν
οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρεα ξανθὰν
κεφαλὰν σκιάζειν.
τριτάταν δέ νιν κλύω
τάνδε κατ' ἀμβροσίου
στόματος ἁμέραν,
Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν,
κρυπτῷ τε πένθει θανάτου θέλουσαν
κέλσαι ποττὶ τέρμα δύστανον.
σὺ γὰρ ἔνθεος ὦ κούρα,
εἴτ' ἐκ Πανὸς. εἴθ' Εκάτας,
ἢ σεμνῶν Κορυβάντων,
ἢ ματρὸς οὐρείας φοιταλέου.
σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον

Δίκτυνναν

Δίκτυνναν ἐμπλακίαις
ἀνίερος ἀθύτων πελάνων τρύχῃ.
φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας,
χέρσον θ', ὑπὲρ πελάγους
δίναισι νοτίας ἅλμας.
ἢ πόσιν τὸν Ερεχθειδᾶν
ἀρχαγόν, τὸν εὐπατρίδαν,
πημαίνει τις ἐν οἴκοις,
κρυπτᾷ γε κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων,
ἢ ναυβάτας τις ἐπλεύσεν
Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ
λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
φήμαν πέμπων Βασιλείᾳ.
λύπᾳ δ' ὑπὲρ παθέων
εὐναία δέδεται ψυχά.
φιλεῖ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν
ἁρμονίᾳ κακὰ δύστανος
ἀμηχανία συνοικεῖν.
ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας δι' ἐμᾶς
ἤϊξε ποτὲ νηδύος ἅδ' αὔρα.
τὰν δ' εὔλοχον οὐρανίαν
τόξων μεδέουσαν
Αρτεμῖν ἀΰτευν.
καὶ μοι πολυζήλωτος
αἰεὶ σὸν θεοῖσι φοιτᾷ.
ἀλλ' ἥδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ θυρῶν
τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων,
συγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὔξετ'
τί ποτ' ἐστὶ μαθεῖν ἔραται ψυχὰ,
τί δεδήλητ'

δέμας

δέμας ἀλλόχρονον βασιλείας.
τρο ὦ κακὰ θνητῶν, συγεραί τε νόσοι,
τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
τόδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὅδ' αἰθήρ.
ἔξω δὲ δόμων, ἤδη νοσερᾶς δέμνια κοίτας.
δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν, πᾶν ἔπος ἦν σοι.
τάχα δ' εἰς θαλάμους σπεύσεις τοπάλιν.
ταχὺ γὰρ σφάλλῃ, κοὐδενὶ χαίρεις.
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν. τόδ' ἀκὴν
» φίλτερον ἡγῇ. Κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν.
» Τὼ μὲν ἔστιν ἁπλοῦν, τῷ δὲ, συνάπτει
» Λύπῃ τεφρενῶν, χερσίν τε πόνος.
» Γᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
» Κοὐκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις.
» Αλλό τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο,
» Σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις.
» Δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
» Τοῦδ', ὅτι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν
» Δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου,
» Κοὐκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας.
» Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.
φαί ἄρατέ μου δέμας. ὀρθοῦτε κάρα.
λέλυμαι μελέων σύνδεσμα φίλαι.
λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας πρόπολοι.
βαρύμου κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν.
ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον. οἴμοι.
τρο θάρσει τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.
ῥᾷον δὲ νόσον μεθ' ἡσυχίας
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις.

Μοχθεῖν

» Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.
φαί ἔ. ἔ. πῶς ἂν δροσερᾶς ἀκὴ κρηνίδος
καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν;
ὑπό τ' αἰγείροις, ἐν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν;
τρο ὦ παῖ, τί θροεῖς;
οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ,
μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον.
φαί πέμπετέ μ' εἰς ὄρος. εἶμι πρὸς ὕλαν
καὶ πρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνοι
στίβουσι κύνες,
βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι.
πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι,
ἐν πρὰ χαίταν ξανθὰν ῥίψαι
θεσσαλὸν ὅρπακα,
ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ φέλος.
προ τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης
τίδε κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχὴς
κλιτὺς, ὅθεν σοι πόμα γένοιτ' ἄν.
φαί δέσποινα δίας Αρτεμι λίμνας,
καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων,
εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πώλους ἐνέτας δαμαζομένα.
τρο τί τόδ' αὖ παράφρον ἔρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θῆρας
πόθον ἐστέλλου. νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.
τάδε μαντεία ἄξιας πολλῆς,

ὥστις

ὥστις σε θεῶν ἀνάστατόν σε θείη,
καὶ πρὸς πόλει φρονῶν ὦ παῖ.
Φαί. σὺ δ' ἐγὼ τί ποτ' εἰργασάμαν;
ποῖ πρὸς πλάγχθω γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνω. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ.
φοῦ. φοῦ. τλήμων
μάτα, πάλιν μ' ἀνακρύψον κεφαλάν.
αἰδόμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
κρύπτε. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει,
καὶ ἐπ' ἀειρύνλων ὄμματα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι, γνώμαν οὐκ ἔχει.
τὸ δὲ μαινόμενον, κακόν. ἀλλὰ κρατεῖ,
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
προ κρύπτω. τὸ δ' ἐμόν, πότε σὴ θανάτου
σῶμα καλύψει;
πολλὰ διδάσκει γάρ μ' ὁ πολὺς βίος·
» Χρὴ γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
» φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι,
» Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
» Εὔλυτα δ' εἶναι σφίγκτρα φρονεῖν,
» Ἀπότ' ὠκεανὸν, καὶ ξωστεῖναι.
» Τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδῖνειν
» Ψυχαὶν, χαλεπὸν βάρος, ὡς κἀγώ
» Τῆσδ' ὑπορραλγῶ.
» Βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιστήμας εἶναι
» Φασὶ σφάλλειν πλέον, ἢ τυγχάνειν
» Τῇ θ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
» Οὕτω τὸ λιανὸν ἦσον ἐπαινῶ
» Τὸ μηδὲν ἄγαν.
« Καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

γυναῖ

χο γύναι γεραιὰ Βασιλίδος πιστὴ τροφὲ
Φαίδρας, ὁρῶμεν τάσδε δυσπήνους τύχας.
ἄσημα δ' ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος.
σὲ δ' ἄξιον πυθέσθαι καὶ κλύειν βαλοίμεθ' ἄν.
τρο οὐκ οἶδ', ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
χο οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφυ;
τρο εἰς ταὐτὸν ἥκει πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
χο ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται πλόκας.
τρο πῶς δ' οὐ τριταίαν γ' ὧδε ἄσιτος ἡμέραν;
χο πότερον, ὑπ' ἄτης, ἢ θανεῖν πειρωμένη;
τρο θανεῖν· ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀποσασιν βιοῦ.
χο θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει
τρο κρύπτει γὰρ ἥδε πῆμα, κοὐ φησὶν νοσεῖν.
χο οὐδ' εἰς πρόσωπον δ' ἐκπεμπάρεται βλέπων;
τρο ἔκλυμος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
χο σὺ δ' ἐκ ἀνάγκης προσφέρεις πειρωμένη
νόσον πυθέσθαι τῆσδε, καὶ πλάνον φρενῶν;
τρο εἰς πάντ' ἀφῖγμαι, κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον
ὅ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,
ὡς ἂν παρεῖσα καὶ σὺ μοι ξυμμαρτυρῇς,
οἷα πέφυκα δυσχόοις δεσπόταις.
ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὴ λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω καὶ σὺ θ' ἡδίων γενοῦ
συγγνὴν ὀφεῦν λύσασα, καὶ γνώμης δοῦσ',
ἐγώ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τοὐθ' εἱπόμην,
μεθεῖσ', ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
καὶ μὴ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναῖξιν ἅδε συγλαθισάνη νόσον.
εἰ δ' ἐμφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.

εἰεν. τί σιγᾷς; ὀκ ἐχρῆν σιγᾷν τέκνον,
ἀλλ' ἤ μ' ἐλέγχῳ ἤ τι μὴ καλῶς λέγω,
ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
φθέγξαι τί. σιγῆ ἄνδρα σὸν τάλαιν' ἐγώ
γυναῖκες. ἄλλως τόσσ' ἐμοχθοῦμεν πόνοις
ἴσον σ' ἄπεσμεν τῶν πρίν. ὅτε γὰρ τότε
λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε, νῦν τ' ὀ πείθεται.
ἀλλ' ἴσθι μέντοι. πρὸς τάδ' αὐθαδέστερα
γίγνῃ θαλάσσης, εἰ θανῇ προδοῦσα σὸς
παῖδας, πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων.
μὰ τὴν ἄναοσαν ἱππείαν ἀμαζόνα,
ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο
νόθον, φρονοῦντα γνήσι', οἶδά νιν καλῶς
Ἱππόλυτον. Φ. οἴμοι. Τ. θιγγάνῃ σέθεν τόδε;
φαί. ἀπώλεσάς με μᾶλλα. καί σε πρὸς θεῶν
τὸν ἀνδρὸς οὖθις λίσσομαι σιγᾷν πέρι.
τρο ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ φρονοῦσα δ', ἃ θέλεις
παῖδας τ' ὀνῆσαι, καί σὸν ἐκσῶσαι βίον.
φαί. φιλῶ τέκν' ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χθάζομαι
τρο ἀγνὰς μὲν ὦ παῖ χεῖρας αἵματος φέρῃς.
φαί. χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μιασμά τι.
τρο μῶν ἐξ ἐπακτὸν πημονῆς ἐχθρῶν τινος;
φαί. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ὀχ ἑκοῦσαν ὀχ ἑκών
τρο Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;
φαί. μὴ δρῶσ' ἐγὼ ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς.
τρο τί γὰρ τὸ δεινὸν τόδ', ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν
φαί. ἓν μ' ἁμαρτεῖν δ' ὠν εἰς σ' ἁμαρτάνω.
τρο δόλῳ δ' ἑκοῦσάν, ἢ βίᾳ σοὶ λελείψομαι.
φαί. τί δ' ἄρᾳς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη;
τρο καὶ σῶν γεγονάτων δ' μεθήσομαί ποτε.

φαί. ἰὼ κάλ' ὦ τάλαινα σοί, τά δ' εἰ πρὸ σῆ κακά.
τρο μεῖζον γὰρ ἢ σὸ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν;
φαί. ὀλῶ. τὸ μὲν τοι πρᾶγμ' ἐμοὶ λῷστ' ἔφυ.
τρο λάβεσθε πρὸς πῆς χρὼς δ' ἱκνοῦμένης ἐμοῦ;
φαί. ἐκ τῶν γ' ἐδλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα.
τρο ὀκῶν λέγεις, λῷστ' ἀμφὶ τόκοις φανῇ.
φαί. ἄπελθε πρὸς θεῶν, δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέθες.
τρο ὁ δλῆτ', ἐπεί μοι δλῶρον ὁ δίδλως ὁ χρυσοῦς.
φαί. δώσω. σέβας γὰρ χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν.
τρο σιγῶ μ' ἀν' ἥδιν. σὸς γὰρ ὁ ντολῶν λόγος.
φαί. ὦ τλῆμον, οἷον μῆτρ' ἐράθης ὄρος;
τρο οὐκ ἔχει τόκος τέκνον, ἢ τί φῄς τόδε
φαί. σὺ τ' ὦ τάλαιν' ὄμαι με Διονύσου δάμαρ.
τρο τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνου κακορρόθοις;
φαί. τρίτη δ' ἐγὼ δύσκυνος ὡς ἀπόλλυμαι.
τρο ἔκ τοι πέπλημμαι. ποῖ πρόβησεται λόγος;
φαί. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, ὁ νεωστὶ δυστυχεῖς.
τρο ὁδὸν δ' ἕλωμαι μᾶλλον οἵαν. ἃ βάλομαι κλύειν.
φαί. φεῦ, πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἃ μ' ἐχρῆν λέγειν;
τρο ὁ μάντις εἰμὶ τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς.
φαί. τί τόδ' ὄνειδος ἀνθρώποις ἐρᾷς;
τρο ἥδιστον ὦ παῖ τοῦτο, ἀλγεινὸν δ' ἅμα.
φαί. ἡμεῖς ἂν εἶμεν θατέρῳ κεχρημένοι.
τρο τί φῄς, ὁρᾷς ὦ τέκνον ἀνθρώπων τινός;
φαί. ὅστις ποθ' ὅτος ἐδ' ὁ τῆς ἁμαξονος.
τρο Ἱππόλυτον αὐδᾷς; φ σὸ τάδ' ὀκ ἐμὸ κλύῃς.
τρο οἴμοι. τί λέξεις τέκνον; ὡς μ' ἀπώλεσας.
γυναῖκες, ὀκ ἀνάσχετ'. ὀκ ἀνέξομαι
ζῶσ' ἐχθρὸν ἦμαρ. ἐχθρὸν εἰδοῦσ' φάος.
ξίφος, μεθήσω σῶμ. ἁπαλλαχθήσομαι

βίου θανοῦσα χαιρετ᾽. οὐκ ἔτ᾽ εἰμ᾽ ἐγώ.
οἱ σώφρονες γὰρ οὐχ ἑκόντες, ἀλλ᾽ ὅμως,
κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ᾽ ἦν θεὸς
ἀλλ᾽ εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ,
ἣ τήνδε, κἀμὲ, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.
χο ἄϊες ὤ, ἔκλυες ὤ, ἀνήκουσα τᾶς
τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας.
ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σάν φίλαν
καταλῦσαι φρενῶν. ἰώ μοι μοι. φεῦ. φεῦ.
ὦ τάλαινα τῶνδ᾽ ἀλγέων,
ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς.
ὄλωλας. ἐξέφηνας εἰς φάος κακά
τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
φαί τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις.
ἄσημα δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἐστὶν οἷ φθίνει τύχα,
Κύπριδος. ὦ τάλαινα παῖ κρησία.
Τροιζηνιαι γυναῖκες, αἳ τόδ᾽ ἔσχατον
οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
ἤδη πότ᾽ ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
θνητῶν ἐφρόντισ᾽, ἢ διέφθαρται βίος;
καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
» πράσσειν κάκιον. Εστι γὰρ τόγ᾽ εὖ φρονεῖν
» Πολλοῖσιν. ἀλλὰ τῇδ᾽ ἀθρητέον τάδε.
» Τὰ χρήστ᾽ ἐπιστάμεσθα, καὶ γιγνώσκομεν.
» Οὐκ ἐκπονοῦμεν δ᾽. οἱ μὲν, ἀργίας ὕπο,
» Οἵδ᾽ ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
» Ἄλλην τίν᾽. εἰσὶ δ᾽ ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
» Μακραί τε λέσχαι, καὶ σχολὴ τερπνὸν κακόν.
» Αἰδώς τε δισσαὶ δ᾽ εἰσίν. ἡ μὲν, οὐ κακή.
» Ἡ δ᾽ ἄχθος οἴκων. εἰ δ᾽ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς,

οὐκ ἂν δύ᾽ ἤστην ταῦτ᾽ ἔχοντε γράμματα.
ταῦτ᾽ οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ᾽ ἐγὼ,
οὐκ ἔσθ᾽ ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν
ἔμελλον, ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
λέξω δὲ καὶ σοὶ τοῦτο ἐμῆς γνώμης ὁδόν.
ἐπεί μ᾽ ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ᾽ ἐνέγκαι μ᾽ αὐτόν. ἠρξάμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε σιγᾶν τήνδε, καὶ κρύπτειν νόσον.
» Γλώσσῃ γὰρ οὐδὲν πιστόν. ἡ θυραῖα μὲν
» Φρονήματ᾽ ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίστατρ,
» Αὐτὴ δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
» Τὸ δεύτερον δὲ, τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν,
» Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προὐνοησάμην.
» τρίτον δ᾽ ἐπειδὴ τοῖσιν οὐκ ἐξήνυτον
» Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι
» Κράτιστον. οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλεύμασιν.
» Ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ,
» Μήτ᾽ αἰσχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
τὸ δ᾽ ἔργον ἤδειν, τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ.
γυνή τε πῶς τοῖσδ᾽ οὖσ᾽, ἐγίγνωσκον καλῶς
» μίσημα πᾶσιν. Ὡς ὄλοιτο παγκάκως
» Ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ᾽ αἰσχύνειν λέχη
» Πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
» Τὸ δ᾽ ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
» Ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
» Ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλά.
» Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
» Λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
» Αἵ πῶς ποτ᾽ ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
» Βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν.

» Οὐδὲ σλάτον φείσασι τὸν ξωσβργάτλω,
» Τρέμνά τ᾽ οἰκων, μή ποτε φθογγὼ ἀφῇ.
» Η μᾶς γ᾽ αὐτὸ τοῦτ᾽ ἀκριτενεῖ φιλαι,
» Ως μή ποτ᾽ ἄνδρα τὸν ἐμὸν ἀιαχώσασ᾽ ἄλῶ,
» Μὴ παῖδας, ὃς ἐπίκουρον ἄλλ᾽ ἐλδυθρὸς
» Παρρησίας βάλλοντες, οἰκοῖεν πόλιν
» Κλεινῶν Αθηνῶν, μητρὸς ὄνεκ᾽ δύκλεῖς.
» Δοῦλοι γὰρ ἀνδρὸς, κἂν θρασύστλαγχνός ᾖς ἦ,
» Οταν ξωεισλῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ.
» Μόνον δὲ τοῦτο φάσ᾽ ἀμλλᾶδς βίῳ,
» Γνώμλω δίκαίαν κἀγαθλὼ ὅτῳ παρῇ.
» Κακὸς ᾖ θνητῶν ἀξιφνὶ ὅταν τύχῃ,
» Προδὲς κάκοπλερον ὥστε παρθῶ νέα.
» Χρόνῳ. παρ᾽ οἶσι μή ποτ᾽ ὀφθείλω ἐγώ.
χο Φόῦ. φόῦ. τὸ σῶφρον ὡς ἅπανταχὸ καλόν.
» Καὶ δύξαν ἐσθλὼ ἐν βροτοῖς κομίζεῖ
προ δλεπσοιν᾽ ἐμοί τοι συμφορὰ μὶν ἀρτίως
ἡ σὶ, παρέσχε δ᾽ εἰνὸν ἀξαίφνης φόβον.
» νῦν δ᾽ ἐγνόσμαι φαῦλος ὢν. Κἀν βροτοῖς
» Αἱ δὐστραί πως φροντίδες, ἐσφώτραι.
ὃ γὰρ πόριασον ὀδὲν, ὀδ᾽ ἔξω λόγυ
πεπονθας. ὀργαὶ δ᾽ εἰς σ᾽ ἐπέσκηψαν θεᾶς.
ἐρᾶς; τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
λλάπειτ᾽ ὄρωτος ἕνεκα, ψυχλὼ ὀλεῖς;
λλ᾽ ἄρᾶγ᾽ ὀδλεῖ τοῖς ὄρῶσι τῶν πέλας.
ὅσοι τε μέλλσ᾽, εἰ θανεῖν αὐτὸς χρεών.
» Κύπρις γὰρ ὁ φορητὸς, οὐ πολλὴ ῥυῇ.
» Η τὴν μὶν εἰκονθ᾽, ἡσυχῇ μετόρχετ.
» Ορ δ᾽ αὖ πόριασον, κὴ φρονοῦνθ᾽ ὑβρῇ μέγα,
» Τὸ τὴν λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς, καθύβρισε.

» φοιτᾷ

» Φοιτᾷ δ᾽ αὐ᾽ ἀιθρ᾽ ἐστ᾽. δ᾽ ὠν θαλασσίῳ
» Κλύδλωνι Κύπρις πάντα δ᾽ ἐλ ταύτης ἔφυ.
» Η δ᾽ ὅσιν ἡ ἀσέρσα, κἀν δισδοσ᾽ ὄρου,
» Οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ χθὸν᾽ ἔγονοι.
» Οἱ μὲν δὴ γραφάς τε τῶν παλαιτόρων
» Εχσιν, αὐτοί τ᾽ εἰσὶν ὠν μόσαις ἀεί,
» Ἴσασι μὲν Ζεὺς ὡς ποτ᾽ ἠράσθη γάμων
» Σεμέλης. ἴσασι δ᾽ ὡς αὐηρπασέν ποτε
» Η καλλιφεγγὴς Ἠφαλον εἰς θεὸς ἕως,
» Ερωτος ὄνελ᾽. ἀλλ᾽ ὅμως ὠν ὀρανῷ
» Ναίσσι, κὰ φόβγσιν ἐλιποδ᾽ ὠν θεός.
» Στόργσι δ᾽ οἶμαι ξυμφορᾶς νικώμλνοι.
σὺ δ᾽ ὀκ ἀνέξη; χλιῶ σ᾽ ἐπὶ ῥηκοῖς ἄρα
πατόρα φυτδύειν, ἢ πὶ λεπόταις θεοῖς
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τός δ᾽ ἐγκ σόργες νόμος.
» Γόσσς δλιεῖς δὴ κάρτ᾽ ἔχοντας εὖ φρονῶν,
» Νοσδνθ᾽ ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
» Γόσσς δὲ πασὶ πατόρας ἡμαρτηκόσι,
» Σωεκκομίζειν Κύπριν. ὢν Σοφοῖσι γ᾽
» Τάδ᾽ ὄδι θνητῶν. λανθάνειν τὰ μὴ καλά.
» Οὐδ᾽ ἐκπονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτὸς,
» Οὐ γὰρ σέγλω γὰρ, ὡς κατηρεφεῖς δόμοι,
» Καλῶς ἀκριβώσειαν. ἐς δὲ τλὼ τύχλω
» Πεσδσ᾽ ὅσλω σὺ, πῶς ἂν ἐκνδῦσαι δοκοῖς;
» Αλλ᾽ εἰ τὰ πλείω χρὴ τὰ τῶν κακῶν ἔχοις,
» Ανθρωπος ἦσθα, κάρτα γ᾽ εὖ πράξδας ἄν.
» Αλλ᾽ ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὶν κακῶν φρονῶ.
» Λᾶξοῦ θ᾽ ὑβρίζσ᾽. ὁ γὰρ ἄλλο πλὼ ὕβρις
» Τάδ᾽ ὄδι, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν.
» Τόλμας δ᾽ ὁρῶσα θεὸς ἐβδλήθη τάδε.

» Νοσοῦσα δ', ἔνδοθεν τὴν νόσον κατασκήπτει.
» Εἰσὶν δ' ἐπῳδαί, καὶ λόγοι θελκτήριοι.
» Φανήσεταί τι τῇδε φάρμακον νόσου.
» Ἢ τ' ἄρα γ' ὀφὲ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν αὖ,
» Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὑρήσομεν.
χο Φαίδρα λέγει μὲν ἥδε χρησιμώτερα
πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφορὰν. αἰνῶ δέ σε.
ὁ δ' αἶνος ὄκνος, δυσχερεστέρῳ λόγῳ
τὴν τῇδε. καὶ σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύω.
φαί τὸν ἐσθ', ὁ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκεμένας,
δόμους τ' ἀπόλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
» Οὐ γάρ τι κοίσιν ὡσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν,
» Ἀλλ' ἐξ ὅτου τις δύκλεὴς γενήσεται.
τρο τί σεμνομυθεῖς; ὁ λόγων δύσχημόνων
δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς εἰς τάχ' ἥδιστον
τὸν σὸν θ' ὑβρίσαντας ἀμφὶ σὸν λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίου
κοιᾶσθε, σώφρων δ' ὅσ' ἐτύγχανες γυνή,
οὐκ ἂν ποτ' ὀργῆς ὄνειχ', ἡδονῆς τε σῆς,
πρόσηγον ἂν σε δοῦρο. νῦν δ' ἀγὼν μέγας
σῶσαι βίον σόν, μὴ ἐπίφθονον τόδε.
φαί ὦ δεινὰ λέξασ', ὡς συγκλείσεις σόμα,
καὶ μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστους λόγους;
τρο αἰσχρὰ μὲν ἀλλ' ἀμείνω τὴν ἰσαλῶν πάρα.
κρεισσον δὲ τἔργον εὐπρεπὴς ἐκσώσεις σε,
ἢ τὄνομ', ὦ σὺ κατθανῇ γαυρουμένη.
φαί καὶ μή γε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γὰρ, αἰσχρὰ δὲ,
πρᾶσσε πρὸς βῆς τῶνδ', ὡς ἐπείργασμαι μὲν εὖ
ψυχὴν ἐρῶσα, τἀσχρὰ δ' ἢν λέγῃς καλῶς,
ἐς τὸθ', ὁ φεύγω νῦν, ἀναλώθησομαι

τρο εἰ πι

τρο εἰ τοι δυκεῖ τοι, χρῆν μὲν οὔ σ' ἁμαρτάνειν·
εἰ δ' ὄν, πιθοῦ μοι. δυστρόπα γὰρ ἡ χάρις.
ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
ἔρωτος. ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω,
ἅσ' ὄστ' ἐπ' ἀσχρὸις, ὄστ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν,
πάυσει νόσου τῆσδ'· ἢν σὺ μὴ γένῃ κακή.
δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δή τι τοῦ πόθου μόνου
σημεῖον, ἢ λόγου τιν', ἢ πέπλων ἄπο
λαβεῖν, σωθῆναι τ' εἰς δυοῖν μίαν χάριν.
φαί πότερα δῆτα, χρισόν, ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;
τρο οὐκ οἶδ' ὀναθ. μὴ μαθεῖν βούλου τέκνον
φαί δεδοικ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφή
τρο πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἰδοῦ. σημαίνεις δέ τί;
φαί μὴ μοι τὰ θυέων τῶνδε μηνύσῃς τόλμᾳ.
τρο ἔασον· ὦ πᾶ, ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
μόνον σύ μοι δέσποινα πυρὶ Κύπρι,
συνεργὸς εἶης. τἄλλα δ' οἷ ἐγὼ φρονῶ,
τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἁρμόσει λέξαι φίλοις.
χο ἔρως ἔρως, ὁ κατ' ὀμμάτων
στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
ψυχᾷ χάριν, ὅς ἐπισρατεύσῃ,
μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης,
μηδ' ἄρρυθμος ἔλθοις.
ὅτε γὰρ πυρὸς ὅ
τ' ἀστρων ἀνωδύτερον βέλος,
θεῖον ὁ τᾶς Ἀφροδίτας
ἵησιν ἐκ χορῶν
ἔρως ὁ Διὸς παῖς.
ἄλλως ἄλλως παρά τ' Ἀλφεῷ
Φοίβῃ τ' ἐπὶ πυθίοις τρίποδας,

Βάκχαν φόνον Ελλὰς ἄξει πλή-
θουσα ἣν τὸν τύραννον ἀνδροδί-
νην τὸν τᾶς Αφροδίτας,
φιλτάτων θαλάμων
κλιδόχον ὃ σεβίζομεν,
πορθοῦντα, καὶ δίκα πάσης
ἰόντα συμφορᾶς
θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.
τὰν μὲν οἱ χαλίκα
πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
ἄναυδον τοπρὶν, καὶ
ἄνυμφον οἴκων
ζεύξασ' ἄπειρσίαν δρομάδ' ἅλαν.
τὰν ναΐδ' ὅπως τε Βάκχαν,
σὺν ἄμαξι, σὺν καπνῷ,
φονίοις θ' ὑμεναίοις
Αλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἔζεύξατο.
ὦ τλᾶμον ὑμεναίων,
ὦ Θήβας ἱερὸν
τεῖχος, ὦ σῶμα Δίρκας,
σὺ μὲν ἀείπνοιστ' ἂν οἷον
ἄ Κύπρις ἔρπει,
βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ, κἀστράπτει
τὰν διογόνοιο Βάκχα
νύμφαν ἐλθοῦσα, πότμῳ
φονίῳ κατθύνασα.
δεινὸν γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ. μέλισσα
δ' οἰκτίζεις πεπόταται.

φαι. σιγᾶτ' ὦ γυναῖκες. ἔξιεργάσμεθα.

χο τί δ' ἔστι φάσθαι δεινὸν ἐν δόμοισι τοῖς;

φαι. ἐπέ-

φαι. ἐπίσχετ'. ἀυδὴν τήνδ' ἔσωθεν ἐκμάθω.

χο σιγῶ. τὸ μὴ 'κποδὼν, φροίμιον κακοῦ πόλει.

φαι. ἰώ μοι. αἰ. αἰ. αἰ. αἰ.

ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.

χο τίνα θροεῖς αὐδάν;
τίνα βοᾶς λόγον;
ὥστε τίς φοβεῖ σε.
φίλαι γύναι, φρενῶν ἐπίσυνος;

φαι. ἀπωλόμεθα ταῖσδ' ἐπισᾶσαι πύλαις.

ἀκόλαβ' οἷον κέλαδος ἐν δόμοις πτυχῶν.

χο σὺ πρὸς κλῃθρα. Οἰ
μέλει πομπίμα
φάτις δωμάτων.
ὥστε δ' ὥνεπέ μοι
τί ποτ' ἔβα κακόν,

φαι. ὁ δὴ Φιλίππου πᾶς ἀμαζονοῦ βοᾷ
Ιππόλυτος αὐδᾷ δεινὰ πρόπολον κακά.

χο ἰαχὰν μὲν κλύω,
σαφὲς δ' οὐκ ἔχω
γεγωνεῖν ὅπα.
δίκα πύλας ἔμολεν,
ἔμολέ σοι βοά.

φαι. καὶ μὴν σαφῶς γε τῶν κακῶν πρόμνησιαν,
τὸν δεσπότην πρόδοσιν δι' αὐδᾶς λέχου.

χο ὤμοι ἐγὼ κακῶν.
πρόδοσαι φίλαι.
τί σοι μέλομαι; τὰ
πρυμνᾶ γὰρ πέφυγε, δίκα δ' ὄλλυσαι.

φαι. αἰ. αἰ. ἐ. ἐ. .Χ. πρόσθετος ἐκ φίλων.

φαι. ἀπώλεσέν μ' ἐπῳδὰ συμφορᾶς ἐμᾶς

φίλως

φίλως, καλῶς δ' ἔτηνδ' ἰωμὴν νόσου.
χο πῶς δῆτ'; τί δράσεις ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα;
φαί δι' οἶσθα, πλὴν ἓν, κατθανεῖν ὅδ' ταχος,
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.
πα ὦ γαῖα μῆτερ, ἥλιός τ' ἀναπτυχαί,
οἷων λόγων ἄρρητον εἰσήκουσ' ὄπα.
προ σίγησον ὦ πᾶι, πρίν τιν' ἀιδοῦς βοῆς.
ἱππ σκῆς' ἀκούσας δεῖν ὅπως σιγήσομαι.
προ ναὶ πῶς σε, φίλ σῆς δ' ἐξίας τ' οὐωλόν.
ἱππ ἔ μὴ πῶσόισης χεῖρα, μὴ δ' ἄψη πέπλων.
προ ὦ πῶς σε, γονάτων, μηδαμῶς μ' ἀβρύαση.
ἱππ τί δ', εἶπον ὡς φὴς μηδὲν εἰρηκας κακόν;
προ ὁ μῦθος ὦ πᾶι κοινὸς ὤλαμῶς ὄλε.
ἱππ Τἀ τοι κάλ' ἓν πολλοῖσι κάλλιον λέγθαι.
προ ὦ τέκνον ὄρθρος μηδαμῶς ἀτιμάσης.
ἱππ ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.
προ ὦ πᾶι, τί δράσεις; σὸς φίλος διεργάσῃ;
ἱππ ἀπέπυσ'. ὀλεῖς ἄδικος εἶσι μοι φίλος.
προ σύγγνωθ'. Α μαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους τέκνον.
ἱππ Ω Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις ἰακὸν
» γυναῖκας εἰς φῶς ἥλιόν κατῴκισας;
» Εἰ γὰ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
» Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴ παρασκευᾶσθ' τόδε.
» Ἀλλ' ἀνθῆγντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτὸς
» Ἢ χαλκόν, ἢ σίδηρον, ἢ χρυσὸν βάρος,
» Ἐπρίατ' ἀρσένων τεκνωμάτων
» Τῆς ἀξίας ἕκαστον· ἐν δὲ δώμασι
» Ναίειν ἐλεύθερόισι, θηλειῶν ἄτερ.
» Νῦν δ' εἰς ἄδυμος μὲν πρῶτον ἄξιαδ' ἰακόν
» Μέλοντες, ὅλβου δώματ' ἐκπίνομεν.

» Τοῦτο

» Τοῦτο δ' ἦ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα.
» Προδοὺς γὰρ ὁ πατὴρ τε καὶ θρέψας πατὴρ
» Φόρνας, ἀπῶκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ
» Ὁ δ' ὧν λαβὼν ἄπορον εἰς δόμους κακόν,
» Γέγηθε, κόσμον πῶς λιθεὶς ἀγάλματι
» Καλὸν κακίστῳ. καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,
» Δύστηνος, ὅλβον δώματ' ὠν ἐξελῶν.
» Ἔχει δ' ἀνάγκην ὥστε κηδοῦσθαι καλοῖς
» Γαμβροῖσι, χαῖρον σώζεται πικρὸν λέχος.
» Ἢ χρὴ σὰ λείπτρα, πρυθρὸς δ' ἀνωφελεῖς
» Δαβὼν, πιέζει τἀγαθῷ τὸ δ' ὑστυχές.
» Ῥᾴστον δ' ὅτῳ τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελὴς
» Εὐκλεια κατ' οἶκον ἴδιον ἔστι γυνή.
» Σοφὴν δὲ μισῶ. μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
» Εἴη φρονοῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν.
» Τὸ γὰ πανοῦργον, μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
» Ἐν ταῖς σοφαῖσιν. ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ,
» Γνώμη βραχεῖα μωρίαν ἀφῃρέθη.
» Χρὴ δ' εἰς γυναῖκας πρόσπολον μὴ δ' ἔνδον,
» Ἀφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη
» Θηρῶν, ἵν' ἔχοι μὴ δὲ προσφωνεῖν τινα,
» Μήτ' ἐξ ἐκείνης φθέγμα λεξασθ' πάλιν.
» Νῦν δ' ἃ μὲν, ᾔσθην ἐξῶσιν ἃ κακὰ κακῶς
» Βαλοῦμαι· ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι.
ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς ὢν κακοῦ κάρα,
λείπτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς σωαλλαγάς.
ἃ γὼ ξυνοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
εἰς ὦτα κλύζων. πῶς ἂν δῆτ' εἴην ἰακός,
ὅς δ' ἀλιτόντας τιάδ', ἁγνὸν δοκῶ;
ἰὼ δ' ἰδοὺ, τὸ μόν σ' ὑσεβὲς σώζει γνώμη.

εἰ μὴ

εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος εὑρέθην,
οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρί
νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν ἔστ' ἂν ἔκδημος χθονὸς
Θησεὺς. ἄπειμι. σῖγα δ' ἔξομεν στόμα.
θεάσομαι δὲ σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ,
πῶς νιν προσόψει καὶ σὺ καὶ δέσποινα σή.
τῆς σῆς δὲ τόλμης εἴσομαι γεγευμένος.
,, ὄλοισθε. Μισῶν δ' οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
,, γυναῖκας, οὐδ' εἰ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν.
,, Αἰεὶ γὰρ οὖν πως εἰσὶ κἀκεῖναι κακαί.
ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω
ἢ κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.
χο τάλαινες, ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι,
τίνα νῦν ἢ τέχναν ἔχομεν, ἢ λόγον,
σφαλεῖσαι καθ' ἅμμα λύσειν λόγου.
φαί ἐτύχομεν δίκας ὦγᾶ, καὶ φῶς,
πᾶποτ' ἐξαλύξω τήχας;
πῶς δὲ κρύψω φίλαι πῆμα;
τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς, ἢ τίς ἂν βροτῶν
πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
παρὸν, δυσεκπέραντον ἔρχεται βίου.
κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.
χο φεῦ. φεῦ. πέπρακται, κοὐ κατώρθωνται τέχναι
δέσποινα τῆς σῆς προσπόλου. κακῶς δ' ἔχει.
φαί ὦ παγκακίστη, καὶ φίλων διαφθορὰ,
οἷ' εἰργάσω με. Ζεὺς ὁ γεννήτωρ ἐμὸς,
πρόρριζον ἐκτρίψειέ σ', οὐ τάσας πυρί.
οὐκ εἶπον; οὐ σῆς προυνοησάμην φρενὸς
σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;

σύ

σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου. τοι γὰρ οὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς
θανούμεθ', ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας,
ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας.
ἐρεῖ δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφοράς.
πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.
,, Ὀλοιο καὶ σὺ, χ' ὥς τις ἄκοντας φίλους
,, Πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.
τρο δέσποιν', ἔχεις μὲν τἀμὰ μεμψασθαι κακά.
τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ.
ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τάδ' εἰ δέξῃ, λέγειν.
ἔθρεψάσ', εὔνους τ' εἰμί. τῆς νόσου δέ σοι
ζητοῦσά γ' εὗρον φάρμακ', οὐχ ἃ βουλόμην.
εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν σοφοῖσιν ἦν.
,, Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
φαί ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα κἀξαρκοῦντά μοι
τρώσασαν ἡμᾶς εἶτα συγχωρεῖν λόγοις;
τρο μακρηγοροῦμεν. οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ.
ἀλλ' ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι τέκνον.
αί παῦσαι λέγουσα. καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
παρῄνεσάς μοι, κἀπεχείρησας κακά.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
φρόντιζ' ἐγὼ γὰρ τὰ μὰ θήσομαι καλῶς.
ὑμεῖς δὲ παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι,
τοσόνδε μοι παράχετ' ἐξαιτουμένῃ,
σιγῇ καλύψαθ', ἃ νθάδ' εἰσηκούσατε.
χο ὄμνυμι σεμνὴν Αρτεμιν Διὸς κόρην,
μηδὲν κακῶν σῶν ἐς φάος δείξειν ποτέ.
φαί καλῶς ἐλέξαθ'. ἓν δὲ προτρέπουσ' ἐγὼ
εὕρημα δή τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω.

ὥστ'

ὥστ' ὄνκλειᾶ μὴν πασι προδεῖναι βίον,
αὐτὴ ὀναδὴς πρὸς τὰ νῦν πεπλωκότα.
ὀγὰρ ποτ' ἀμιμῶν γε κρησιν δόμος,
ὀδ' εἰς προσώπου θησέως ἀφιξομαὶ
ἀλχρὸις ἐτ' ἔργοις, ὄνεκα ψυχῆς μιᾶς.
χο. μελδὲ δὴ λιλὶ δρᾶν ἀνήκεσον κακόν;
φαί. θανεῖν ὅπως δὴ, ἐγὼ τοῦτο βκλδύομαι.
χο. σὺφημ' ὦ δι. φ. καὶ σύ γ' εὖ μὴ νοθέτει.
ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ὀλόλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ,
τρέψω. πικρὸν δ' ὀρῶσος ἡδηθήσομαι.
ἀτὰρ κακόν γε χ' ἑτέρῳ γενήσομαι
θανοῦσ'. ἵν' εἰδῇ μὴ 'πικεῖς ἐμοὶ κακοῖς
ὕψηλος εἶναι. φρένος δὲ τῆσδέ μοι
κοινῇ μεταχὼν, σώφρονεῖν μαθήσεται.
χο. ἠλιβάτοις νῶτ' κὐθμῶσι γενοίμαν,
ἵνα με πέρσειεν ὄρνις
θεὸς ἐν πόταναῖς ἀγέλησιν θείη.
ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα
τᾶς Ἀθηναίας ἀκτᾶς, Ηεισλανὸν θ' ὕδωρ.
ἔνθα πορφυρέοις σκάπτροισιν
εἰς ὅδ' μα πατρὸς τριτάλαινα
κόρα, Φαέθοντος οἰκτρὸν, δ' ακρύων
τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς.
ἐπτερίσθην δ' ἐπὶ μηλόπωρον ἀκτὰν
ὠύσαι μ' ἐπτᾶν ἀοιδαῖν,
ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης
ναύτας ἀκέθ' ὁδὸν νέμει, σεμνὸν
πόρμονα λυρᾶν ὄρεα
νῦν, πᾶν, Ατλας ἔχει

κρῆναί τ'

λειμῶνά τ' ἀμβρόσιαι χέουσ'
Ζηνὸς μελάθρων πρὸς κοίτας,
ἵν' ὀλβιόδωρον ἄρχει χαρᾶς
χθὼν σὺν δαιμονίαν θεοῖς.
ὦ λευκόπτερε κρησία
πορθμὶς, ἃ διαπόντιον
κῦμ' ἁλίκτυπον ἄλμας
ἐπόρευσας ἐμὰν ἄναξαν
ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
κἀπωνυμοστάταν ὄνασιν.
ἦ γὰρ ἀμφοτέρων,
ἦ κρησίας ἐκ γᾶς λύσεις
ἔπλαξε κλεινὰς Αθήνας, μὰ
νυχίοις δ' ἐπ' ἄκταῖς ἐκλήζανο
πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς,
ἐπ' ἀπείρονα γᾶς ἔβαζεν.
ἀνθ' ὧν σχ ὁσίων ἐρῶ
τῶν δεινὰ φρενὸς Αφροδὰ
τας νόσῳ κατεκλάσθη.
χάλεπᾶ δ' ὑπόπτολις ἔβα
συμφορᾶ, τραύμασιν
ἀχὲ νυμφιδίων κρεμασὸν
ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
λευκᾶ καθαρμόζουσα δέρᾳ,
δ' άμονα συγγόν καταδησαμένᾳ
ζα, τὰ δύσβιον ἀνθαιρεμόναν
φάμαν, ἀπαλλάσσουσά
τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ὄρωτᾶ.
ιὸ. ιὸ. Βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
ὦ ἀγχόναις δ' ἐπτοινα θησέως δάμαρ.

χο φεῦ. φεῦ, πέπρακται. βασιλὶς δὴ ἔτ' ἔστι δ'
γυνὴ, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη.
ἄγγ ὦ ἀπόλωλε; δῆτα οἴκτιστ' ἐμφιλέξιον
σίδηρον. ὦ τὸ δ' ἄμμα λύσωμεν δέρης;
ἄγ μι φίλαι, τί δρῶμεν; ἢ δὴ λεῖ πρᾶϊ δόμους,
λύσαί τ' ἀναστᾶσ' ἐξ ἐπιπασσόμη βρόχων;
ἄγ μι τί δ' ὁ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;
« Τὸ πολλὰ πράσσειν, δὶς ἐν ἀσφαλεῖ βίᾳ.
ἄγγ ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν.
πικρὸν τόδ' οἰκέτημα δεσπότας ἐμοῖς.
χο ὄλωλεν ἡ δύστηνος ὡς λελύω γυνή.
ἤδη γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δή.
θη γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
ἡ χὼ Βαρεῖα προσπόλων ἀφίεμαι.
ὁ γάρ σε μὴ ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμους
πύλας ἀνοίξας δυφρόνως προσεννέπειν.
μῶν γιτθέως σε γῆρας ἔργασαι νέον;
πρόσω μὲν ἥδη βιοτος. ἀλλ' ὅμως ἔτ' ὤν.
λυπηρὸς ἡμῖν τόσσ' ἂν ἐλίπῃ δόμους.
χο δὴ εἰς γόρ' ὄντας ἥδε σοι τείνει τύχη
θησεῦ. νέοι θανόντες, ἄλγιστά σε.
θη οἴμοι. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;
χο ζῶσιν, θανοῦσης μητρὸς, ὡς ἄλγιστά σοι.
θη τί φῄς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
χο βρόχον ἱρεμαίου ἀγχόνης ἀνήψατο.
θη λύπῃ παχνωθεὶς, ἢ πρὸ συμφορᾶς τινός;
χο τοσοῦτον ἴσμεν. ἄχθεται γὰρ κἀγὼ δόμους
θησεῦ πάρειμι, σῶν κακῶν προφθήσιος.
θη ἆ. ἆ. τί δῆτα πεῖσμ' ἀνέσεμμαι κάρᾳ
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυσυχὴς θεωρὸς ὤν;

χαλᾶτε

χαλᾶτε κλῆθρα πρόσπολοι πυλωμάτων·
ἐλεύθερ' ἅρμὸς, ὡς ἰδῶ δυσδαίμονα
γυναικὸς, ἣ με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν.
χο ἰώ. ἰώ. τάλαινα μελέων κακῶν.
ἔπαθες. εἰργάσω
τοσοῦτον. ὥστε τόσδε συγχέαι δόμους.
αἰαῖ τόλμας. ὦ βιαίως θανοῦσ', ἀνοσίῳ τε συμφο-
σᾶς χρὸς πάλαισμα μελέας. (ρᾷ,
τίς ἆρα σὰν πάλαιναν ἁμαυροῖ ζωάν;
θη ὤμοι ἐγὼ παθέων, ὧν ἔπαθον. ὦ τάλαινα.
τὰ κάκις' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
ὡς μοι Βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
ἁπλῆς ἄφραστος οὖσ' ἀλαστόρων τινός.
κατακτονᾷ μὲν οὖν ἀδίκως βίον·
καίτοι σ' ὁ πάλας πέλαγος ἐξορᾷ
τοσοῦτον, ὥστε μή ποτ' ἐκνοῦσαι πάλιν,
μήσ' ἐκπρᾶσαι κῦμα τῆσδε συμφορᾶς.
ἐκλύεθ' ἁρμὸς, ὡς ἰδῶ πικρὰν θέαν.
τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
βαρύποτμον τλήμον προσαυδῶν τύχω;
ὄρνις γὰρ ὡς τις ἐκ χορῶν ἄφαντος εἶ,
πήδημ' ἐς ἅλιδος πικρὸν ὁρμήσασά μοι.
αἰ. αἰ. αἰ. αἰ. μέλεα μέλεα πάθη τάλαν.
πρόσωθεν ἢ πόθεν ἀναπνεύσομαι
τύχαν, δαιμόνων ἀμπλακίαισι
σὺν πάροιθεν ἴνα
χο ἀλλ' οἷ τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακά.
πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λέχος.
θη τὸ ηὖ γᾶς θέλω, τὸ ηὖ γᾶς ἰνέφας
μεταικεῖν, σπότῳ θανὼν ὁ τλήμων,

τῆς σῆς σδρηθεὶς Φιλτάτης ὁμιλίας.
ἀπώλεσας γὼ μᾶλλον, ἢ κατέφθισο.
τίνος κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα
μύαι σαὶ ἔβα τάλαιναν καρδίαν;
εἰποῖς ἂν τὸ πραχθέν, ἢ μάτην ὄχλον
σέγοι τύραννον σ' ὦμα πρὸς πόλιν ἐμὴν;
ἰὼ μοι μοι σέθεν. μέλεος,
δῖον εἶσ' ὄργος δόμων,
δ' τλητόν, δ' ἐ ῥητόν, ἀλλ' ἀπωλόμαν.
ἔρημος οἶκος, κοὐ τέκν' ὀρφανεύεται.
χο ἔλιπες ἔλιπες ὦ φίλα γυναικῶν
ἀρίστα θ', ὑπόζυξ ἐφορᾷς
φέγγος ἀελίου τε
καὶ νυκτὸς ἀστρωπὸς σελάνα.
ἰὼ τάλας. ὦ τάλας. ὅδε κακὸν ἔχει δόμος.
σάκρυσί μ' Βλέφαρα
κατάχυθέντα τέγγεται σᾷ τύχᾳ.
τὸ σ' ἐπὶ δεσ' ἔπεμφε πῆμα φέρουσα πάλαι.
θη ἔα. ἔα. τί σὴ ποθ' ἥδε σέλας ἐκ φίλης χθονὸς
ἠρημωμένη, θέλει τί σημᾶναι νέον;
ἀλλ' ἦ λέχος μοι καὶ τέκνων ἐπίστολὰς
ἔγραψεν ἡ σύσκηνος ἐξαιτουμένη;
θάρσει τάλαινα. λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
δε ἔστι, σῶμά θ', ἥτις εἰσεισιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφηνόεντες χρυσηλάτου
σὴ δε ἔτ' ὄσσε τῆσδε, προσαίνουσί με.
φέρ' ἐξελίξας πολιὰς σφραγισμάτων,
ἴδω τί λέξαι σέλας ἥδε μοι θέλει.
χο φοῦ. φοῦ. τόδ' ὦν νεοχμὸν ἐκδοχᾶς
ἐπεισφορᾷ θεὸς κακῶν ἐμοὶ μὴν δῆ

ἀβίωτος βίος τύχα πρὸς τὸ λῷστον
εἶη τυχεῖν. ὀλομένοις γὰρ σέβει ὄντας λέγω
φοῦ φοῦ τῶν ἐμῶν τυράννων σέβας.
ὦ σ' ἄθλιον, εἴ πως ἐσί, μὴ σφῆλης σ' ὄμμα.
ἀστεμένης γὰρ κλῦθί μου. πρὸς γάρ τινος.
θη οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ κακόν.
οἴμοι. τόδ' ἦ δῖον ἄλλο πρὸς κακῷ κακόν.
χο δ' τλητόν, δ' ἐ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ.
θη τί χρῆμα; λέξον, εἶτι μοι λόγου μέτα.
βοᾷ βοᾷ σ' ἕλτος ἄλασα. πᾶ φύγω
βάρος κακόν; ἆρα γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι
δῖον δῖον εἶσ' ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλήμων.
χο ἄ. ἄ. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
θη τόδε μὲν δὴ ἔτι σώματος ἐν αὐλαῖς
κάθεξω σ' υσελιπέρατον, ὅλου ὅλου
κακόν. ὦ πόλις, πόλις
Ἱππόλυτος σὺν ἦς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν
βία, τὸ σεμνὸν ζυγὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.
ἀλλ' ὦ πάτερ Ποσειδον, ἃς ἐμοὶ ποτε
ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
τούτων ἐμὸν παῖδ'. ἡμέραν δὲ μὴ φύγῃ
τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀρᾶς.
χο ἄναξ, ἀπόδυχα ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν.
γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακὼν ἐμοὶ πιθοῦ.
θη δέ ἐστι. καὶ πρόσω ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς.
σὺ δὲ μοίραν θατέρα τε πλήξεται.
ἦ γὰρ ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ἅδου δόμους
θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἁλώμενος,

ξένην ἐπ' αἶαν, λυπρὸν ἀντλήσει βίον.
χο καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα
Ἱππόλυτος. ὀργῆς δ' ἐξανεὶς κακῆς ἄναξ
Θησεῦ, τὸ λῷστον τοῖσι βούλευσαι δόμοις.
ἱππ κραυγῆς ἀκούσας σῆς, ἀφικόμην πάτερ
σπουδῇ. τὸ μέντοι πρᾶγ μ', ἐφ' ὧ τινι νῦν στένεις,
οὐκ οἶδα. βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα. τί χρῆμα; σὴν δάμαρθ' ὁρῶ πάτερ
νεκρόν. μέγιστον θαύματος τόδ' ἄξιον.
ἦν ἀρτίως εἰς ἔλειπον εἰς φάος τόδε.
οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.
τί χρῆμα πάσχει; τοῦδ' τρόπῳ διόλλυτο;
πάτερ πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα.
» σιγᾷ; Σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς.
» Ἡ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν,
» Κἂν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὖσ', ἁλίσκετο.
οὐ μὴν φίλουσγε, κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους,
κμύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας.
θη Ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην.
» Τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,
» Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, κἀξευρίσκετε,
» Ἐν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθέ πω,
» Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς;
ἱππ Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας ὅστις εὖ φρονεῖν
» Τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατὸς ἐς' ἀναγκάζειν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς πάτερ.
δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
θη φεῦ. χρὴν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
» Σαφὲς τι κεῖσθαι, καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
» Ὅστις τ' ἀληθὴς ἔστιν, ὅς τε μὴ φίλος.

» Διοσὰς

» Διοσὰς δὲ φωνὰς πάντα ἀνθρώπους ἔχειν.
» Τὴν μὲν, δικαίαν. τήνδ' ὅπως ἐτύγχανεν.
» Ὡς ἡ φρονοῦσα τἄδικ' ἐξηλέγχετο
» Πρὸς τῆς δικαίας, κοὐκ ἂν ἠπατώμεθα.
ἱππ ἀλλ' εἴ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει
φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἴτιοι,
ἔκ τοι πέπληγμαι. τοι γὰρ ἐκπλήσσουσί με
λόγοι, παραλλάσσοντες ἐξεδροι φρενῶν.
θη φεῦ. τῆς βροτείας ποὶ προβήσεται φρενός;
τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσετο;
εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσετο,
ὁδ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἣ χωρήσετο
τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
σκέψασθε δ' εἰς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγὼς,
ἤσχυνε τἀμὰ λέκτρα, κἀξελέγχεται
πρὸς τοῦ θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὤν
δεῖξον δ' ἐπειδήγ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας,
τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί.
σὺ δὴ θεοῖσιν ὡς περισσὸς ὢν ἀνὴρ,
σύνει; σὺ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
ἤδη νῦν αὔχει, καὶ δὶ ἀψύχου βορᾶς
σίτοις καπήλευ. ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων,
βάκχευε, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς.
ἐπεί γ' ἐλήφθης. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ,
φεύγειν προφωνῶ πᾶσι. θηρεύουσι γὰρ
σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.

πέθνηκεν ἥδε. τοῦτό σ' ἐκσῶσειν δοκεῖς.
ἐν τῷ σ' ἁλίσιμ πλεῖστον ὧν κάκιστε σύ.
ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες; τίνες λόγοι
πῶσ' ἂν, γένοιντ' ἂν ὥστέ σ' αἰτίαν φυγεῖν;
μισεῖν γε φήσεις τήνδε, κοὐ τὸ σὸν νόθον
τοῖς γνησίοις σοῖς πολέμιον πεφυκέναι;
μακρὰν ἄρ' αὐτῶν ἔμπορον βίᾳ λέγεις,
εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν.
ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον ἀνδρὸς ἀπόκειται μόνῃ τῇ γνῷ,
γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἶσθ' ἐγὼ νέος
σοῦ μὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
ὅταν τάραξῃ Κύπρις ἡδέως φρένας.
τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ πρὸς κέμβον.
τί δῆτα; ταῦτα τοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις,
νεκρὸν παρόντας μάρτυρ' ἀφεστάτα;
ἔξειρε γαίας πῆδ' ὅδ' τάχος φυγάς.
καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
μήτ' εἰς ὅρους γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ.
εἰ γὰρ παθὼν γε σοῦ τάδ' ἁσπιδήσομαι,
ὁ μαρτυρήσει μ' ἴδμος Σίννις ποτὲ
κτανεῖν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην.
ὁ δ' εἰ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες
φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν.
ὀλοῖσθ' ὅπως εἴποι μ' ἂν δύτυχεῖν ἅπαξ
θνητῶν. τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.
πάτερ, μὲν μὲν, ξύστασίς τε σῶν φρενῶν,
δεινή. τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἔχει πολλοὺς λόγους,
εἴ τις διαπτύξειεν, ὁ καλὸν τόδε.
ἐγὼ δ' ἄκομπον εἰς ὄχλον δόξαι λόγον.
εἰς ἥλικας δὲ λωίων σοφώτερον.

ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'. οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
φαῦλοι, παρ' ὄχλῳ μισητότεροι λέγειν.
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς ἀφυμνῆσαι,
γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν,
κἀκ αὐτιλέξοντ'. εἰσορᾷς φάος τόδε,
καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' ὀλιγῆτες ἀνὴρ ἐμοῦ,
ὃ σ' ἦν σὺ μὴ φῇς, σώφρονέστερος γεγώς.
ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
φίλοις τε χρῆσθαι, μὴ δυσεῖν πειρωμένοις.
ἀλλ' οἷσιν ἀσθενὲς, μήτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,
μήτ' αὐθ' ὑπουργεῖν ἀσχρὰ τοῖσι χρωμένοις,
ἐπ ἐγχελασεῖς δ' ὧν ὁμιλοῦντων πάτερ,
ἀλλ' αὐτὸς ὀρθὸν κἀγχυλὸν ὦν φίλοις.
ἑνός δ' ἄθικτος, ᾧ με νῦν ἐλεῖν δοκεῖς.
λέγεις γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας, ἄγνοιά σ' ἔμας.
οὐκ οἶσθα πρᾶξιν τήνδε. πλὴν λόγῳ κλύων,
γραφῇ τε δόντων. ὧδε τοῦτ' ἐγὼ σκοπεῖν
πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων.
εἰ δ' ἦν τὸ σῶφρον τοῦ μὲν ὀπτὸν εἰπεῖν σ' ἴσως,
δεῖ δή σε δεῖξαι τοῦτ', πρόπαν διεφθάρη.
πότερα, τὸ πῶς δὲ σῶ μ' ἐκάλλισθ' ὕβρει
πασῶν γυναικῶν, ἢ σὸν οἰκῆσαι δόμον,
ἔγκληρον σύνευν' ἐσβαλὼν, ἐπήλπισας;
μάτευ' ἆρ' ἦν, ὀλαμὸν μὲν οὐ φρονῶν,
ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν;
ἥκιστα, εἰ μὴ τὰς φρένας δίεφθορεν
θνητῶν, ὅσοισιν ἀνδρὶ μοναρχίαι.
ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν ἑλληνικοὺς
πρῶτος θέλοι μ' ἂν ἐν πόλει δὲ δισσοῖσ

σὺν τοῖς ἀείσοις δύτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
πράσσειν γὰρ εὖ πάρεστι κἀνδιωθ᾽ ὅτ᾽ ἀπῷ,
πρείσσω δόλωσι θ᾽ τυραννίδος χάριν.
ᾧ δ᾽ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἔχεις.
εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷος εἰ μ᾽ ἐγὼ,
καὶ πᾶσ᾽ ὁρῶσης φεύγθ᾽ ἠγωνιζόμην,
σὺ δ᾽ ὄργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς διξιώς.
νῦν δ᾽ ὄρκιον σοι Σίσυφε, καὶ πέδον χθονὸς
ὄμνυμι, τῶν σῶν μή ποθ᾽ ἅψασθ᾽ γάμων,
μήδ᾽ ἂν θελῆσαι μήδ᾽ εἰς γνώμην λαβεῖν,
ἢ τ᾽ ἂν γ᾽ ὀλοίμην ἄκλεὴς, ἀώνυμθ᾽,
ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς, ἁλιτρύνων χθόνα,
καὶ μήτε πόντου, μήτε γῆ δέξαι τόμω
σαρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ᾽ ἀνήρ.
εἰ δ᾽ ἦδε δεμαίνασ᾽ ἀπώλεσεν βίον,
ἐκ ἴσθ᾽. ἐμοὶ γὰρ ὁ θέμις λέγειν πάρα.
ἐσώφρονησεν, ἐκ ἔχασα σωφρονεῖν.
ἡμεῖς δ᾽ ἔχοντες, ὁ καλῶς ἐχώμεθα.

χο ἀρκεῖσαν εἶπας αἰτίας ἀκριβοῦν,
ὅρκους παρασχών, πίστιν ὁ σμικρὸν θεῶν.

θη ἆρ᾽ ἐκ ἐπῳδός καὶ γόης πέφυκ᾽ ὅδε,
ὃς τῶν ἐμὴν πέποιθεν δύορκησιᾳ
ψυχὴν κρατήσειν τὴν τεκοῦσ᾽ ἀτιμάζας;

ἱππ καὶ σὸν κάρτα τοῦτο θαυμάζω πάτορ.
εἰ γὰρ σὺ μὲν πᾶς ἦδ᾽, ἐγὼ δὲ σὸς πατὴρ
ἔκτεινά σοι σ᾽ ἀν᾽ ὁσίαν φυγᾶς ἐζημίαν,
εἶπερ γυναικὸς ἦξιος ἐμῆς θιγεῖν.

θη ὡς ἄξιον τόδ᾽ εἶπας ἐκ ὅτῳ θαυῇ,
ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε πρόσθηκας νόμον.

Ταχὺς γὰρ ἅδης ῥᾴστος ἀνδρὶ δυσυχεῖ.

ἀλλ᾽ ἐκ

ἀλλ᾽ ἐκ πατρῴας φυγὰς ἁλιτρύνων χθονὸς
ξύλλω ἐπ᾽ αἶαν λυπρὸν αὐτλήσεις βίον.
μισὸς γάρ ἐσθ᾽ ὅρος ἀνδρὶ δυσεβεῖ.

ἱππ οἴ μοι. τί δράσεις; ὁδὲ μηνυτὴν χρόνον
δέξῃ καθ᾽ ἡμῶν, ἀλλά μ᾽ ὀξελᾷς χθονός;

θη πρᾶσσ᾽ ὅπως τάχιστα, καὶ τόπων ἀτλαυλικῶς,
εἴ πως δυσαέμιν. ὡς σὸν ἐχθαίρω κάρα.

ἱππ ὁδὶ ὅρκων, ὁδὲ πίστιν, ὁδὲ μάντεων
φήμας ἐλέγξας, ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς;

θη ἡ δ᾽ ἔλπις ἦδε κλῆρον ὁ δεδεγμένη,
καπηγορεῖ σε πιστά. τὸς δ᾽ ὑπὲρ κάρα
φοιτῶντας ὄρνις, πόλλ᾽ ἐγὼ χαίρειν λέγω.

ἱππ ὦ θεοὶ, τί δῆτα τὸ μὸν ὁ λύσω σόμα,
ὅστις ὑφ᾽ ὑμῶν, ὃς σέβω διόλυμαι;
ὁ δῆτα πάντως ὁ πίθοιμ᾽ ἄν ὅς με δεῖ;
μάτην δ᾽ ἄν ὅρκος συγχέαιμ᾽, ὃς ὤμοσα.

θη οἴμοι. τὸ σεμνὸν ὡς μ᾽ ἀποκτενεῖ τὸ σόν.
ἐκ εἰ πατρῴας ὡς τάχιστα γῆς ἐκτὸς;

ἱππ ποῖ δῆτα τλήμων τρέψομαι; τίνος ξένων
δόμους ἔσειμι, τῆδ᾽ ἐπ᾽ αἰτίᾳ φόβου;

θη ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας δέδεται,
ξένος κομίζων καὶ ξυνοικήσας κακῶν.

ἱππ αἰ. αἰ. πρὸς ἵππων, δακρύων τ᾽ ἐγχὺς τόδε,
εἰ δὴ κακός τε φάνομαι, δοκῶ τέ σοι.

θη τότε σεναίζειν καὶ προγιγνώσκειν ἐχρῆν,
ὅτ᾽ εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίσθη ἔτλης.

ἱππ ὦ δόματ᾽, εἴθε φθέγμα γηρύσοιδέ μοι,
καὶ μαρτυρήσαιτ᾽ εἰ κακὸς πέφυκ᾽ ἀνήρ.

θη εἰς τὰς ἀφώνους μάρτυρας φοβῇ γε; σαφῶς
τόδ᾽ ἔργον ὁ λέγον σε μηνύει κακόν.

φοῦ

ἱππ φοῦ. εἶδ' ὦ τέκνον σὸν πρόσβλεπτον γναντίον
στᾶθ', ὡς ἐσλάκρυσ' ὅσα πάσχομεν κακά.
θη πολλῷ γε μᾶλλον σαυτὴν ἠσίωσας σέβῳ,
ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὤν.
ἱππ ὦ δύσταλαινα μῆτερ, ὦ πικραὶ γονάς,
μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
θη οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν δμῶες; οὐκ ἀκούετε,
πάλαι ξυνδεῖν τόνδε πρὸ γνέπουτά μες;
ἱππ κλαίωμεν οὖς αὐτῶν, ἀρ' ἐμὸν γε βίξετε;
σὺ δ' αὖτος, εἴ σοι θυμός, ἔξω θεὶς χθονός.
θη δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις.
σὺ γὰρ ζῆς δίκαιος σῆς μ' ὑπορχήσεται φυγῆς.
ἱππ ἄρνυρ ὡς ἔοικεν. ὦ τάλας ἐγώ.
ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'. οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
ὦ φίλτατόν μοι δαιμόνων Λητὼς κόρα,
σώθακε, συγκύναγε, φόνξόμεθα δὴ
πλεινὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ χαίρετω πόλις,
καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως. ὦ πέδον Τροιζήνιον,
ὡς εὐκατθυβᾶν πολλ' ἔχεις δύδαίμονα,
χαῖρε. ὕστατόν γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
ἴτ' ὦ νέοι μοι πῶδε γῆς ὁμήλικες,
προσείπατ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονὸς,
ὡς ὄντ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
ὄψεσθε, κεἰ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.
χο. ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν
μελεδήματ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,
λύπας παραιρεῖ.
ξώουσιν δ' ἔτιν' ἐλπίδ' ἰδοῦσθαι,
λείπομαι δ' ἔν τε τύχαις θνατῶν,
καὶ γν ὀργμασι λύσωμ.

ἄλλα

ἄλλα γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβει.
μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν ἀεὶ
πολυπλάνητος αἰεί
εἴθε μοι εὐαμβίας,
θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι,
τύχαν μετ' ὄλβου,
καὶ ἀγήρατον ἄλγεσι θυμόν.
δύξαι δ' ἢ μήτ' ἀτρεκὴς, μήτ' ἄδ
παράσιμος γνώμα.
βάδια δ' ἴθεια τὸν αὔξοντ
μεταβαλομένα χρόνον ἀεί,
βίον σωδυτυχοίην,
ἀκέλα γὰρ καθαρὰν
φρὴν ἔχω. πᾶς δ' ἐλπίδας λύσας
ἐπεὶ τὸν ἑλλανίας
φανερώτατον ἀστὸρ' Ἀθήνας,
εἴδωλον εἴδωλον ἐκ πατρὸς ὀργᾶς,
ἄλλαν ἐπ' ἄλλαν ἑλίσσων.
ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς,
θρυμός τ' ὄρεος ὀθι κωμῶν
ὠκυπόλων ἐπέβαν
θεᾶς μέτα βῆρας φαίρων
Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνάν.
ἀκ ἔτι συζυγίαν
πώλων φνετᾶν ἐπιβᾶσα,
τὸν ἀμφὶ λίμνας τρόχον
κατέχων πόδι γυμνάδας ἵππος.
μᾶστ δ' ἀϋπνος τὸ ἄντυγι χορδαῖν
λήξει πατρῷον ἀνὰ δόμον.
ἐξεφανοι δὲ κόραι ἀνάπαυλαι

Λατὸς

Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν
νυμφίδια δ' ἀπόλωλε λέχη
φυγᾷ σᾷ. λέκτρων ἅμιλλα κόραις.
ἐγὼ δὲ σᾷ δυστυχίᾳ
δάκρυσι διοίσω
πότμον ἄποτμον. ὦ τάλαινα
μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνητα. φεῦ.
μανίω θεοῖσιν.
ἰὼ ἰὼ συζυγίαι χάριτες,
τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρῴας γᾶς
οὐδὲν ἄτας αἴτιον,
πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων.
ἡμι καὶ μὴν ὁπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον.
ἄγ ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε Θησέα μολὼν,
εὕροι μ' ἂν ὦ γυναῖκες; εἴπερ ἴστε, μοι
σημήνατ'. ἆρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;
χο ὅδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.
ἄγ Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοί, καὶ πολίταις, οἵ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι, καὶ γῆς τέρμονας Τροιζηνίας,
θη τί δ' ἐστι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα,
δισσὰς κατείληφ' ἀστυγείτονας πόλεις;
ἄγ Ἱππόλυτος οὐκ ἔτ' ἐστιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος
δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς.
θη πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
ὅτου κατήσχυν' ἄλοχον ἐκ πατρὸς βίᾳ;
ἄγ οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος,
ἀραί τε σοῦ στόματος, ἃς σὺ σῷ πατρὶ
πόντου Κρέοντι παιδὸς ἠράσω πέρι.

θη ὦ θεοὶ

θη ὦ θεοὶ, Ποσειδον, ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ,
ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.
πῶς καὶ διώλετ' εἰπέ. τοῦ τρόπῳ δίκης
ἐπαίσεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντάμε;
ἄγ ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας,
ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας,
κλάοντες. ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων,
ὡς οὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφοι πόδα
Ἱππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
ὅδ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλος
ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς. μυρία δ' ὀπισθόπους
φίλων ἅμ' ἔσχ' ἡλίκων ὁμήγυρις.
χρόνῳ δὲ δή ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων,
τι ταῦτ' ἀλύω; πείσθεον πατρὸς λόγοις
ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους
δμῶες. πόλις γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστιν ἥδεμοι.
τοὐνθένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο.
καὶ θᾶσσον ἢ λέγει τις, ἐξηρτυμένας
πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα.
καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας,
Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
αἴσθοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ,
ἤτοι θανόντας, ἢ φάος δεδορκότας.
κἀν τοῦδ' ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
πώλοις ὁμαρτῇ. πρόσπολοι δ' ὑφ' ἅρματος
πέλας χαλινῶν εἱπόμεσθα δεσπότῃ,
τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπὶ δαυρίας ὁδόν.
ἐπεὶδ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,

ἀκτὴ

ἀκτή τις ἐστὶ τοῦ πέκεινα τῆσδε γῆς.
πσὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν.
ἔνθέν τις ἠχὼ χθόνιος ὡς φωνὴ Διός,
βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν.
ὀρθόν τε κρᾶτ' ἔστησαν, οὓς δ' εἰς οὐρανὸν
ἵπποι. παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικός.
πόθεν πότ' εἴη φθόγγος. εἰς δ' ἁλιῤῥόθους
ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν εἴδομεν
κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον. ὡς ἀφηρέθη
Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τοῦ μὸν εἰσορᾶν.
ἔκρυπτε δ' ἰσθμόν, καὶ πέτραν Ασκληπιοῦ.
κἄπειτ' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ πέριξ ἀφρὸν
πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι
χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, καὶ τρικυμίᾳ,
κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον. ἄγριον τέρας.
οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη,
φρικώδεις ἀντεφθέγγετ'. εἰσορῶσι δὲ
κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
εὐθὺς δὲ πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος.
καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι
πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν.
ἕλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,
ἱμᾶσιν εἰς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας.
αἵδ' ἐν δακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γνάθοις,
βίᾳ φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερὸς,
οὔθ' ἱπποδέσμων, οὔτε κολλητῶν ὄχων
μεταστρέφουσαι. κεἰ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
γαίας ἔχων οἴκας ἰθύνοι δρόμον,
προὐφαίνετ' εἰς τοὔμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέφειν

ταῦρος

ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον.
εἰ δ' εἰς πέτρας φέροιντο μαργῶσαι φρένας
σιγῇ πελάζων, ἄντυγι ξυνείπετο
εἰς τοῦθ', ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
ἁψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα. σύριγγές τ' ἄνω
τροχῶν ἐπεπήδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα.
αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς,
δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς
σποδούμενος μὲν πρὶν πέτρας φίλον κάρα
θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν.
στῆτ' ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
μή μ' ἐξαλείψητ'. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά.
τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρών;
πολλοὶ δὲ βουληθέντες, ὑστέρῳ ποδὶ
ἐλειπόμεσθα. χ' ὡ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθεὶς
τμητῶν ἱμάντων, οὐκάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ
πίπτει, βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι.
ἵπποι δ' ἔκρυφθεν. καὶ τὸ δύστηνον κάρα
ταύρου. λεπαίας οὐκάτοιδ' ὅπως χθονός.
δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων ἄναξ.
ἀτὰρ τοσοῦτον οὐ δυνήσομαί ποτε
τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός,
οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος,
καὶ τὴν ἐν Ἰδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις
πεύκην, ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.
χο αἶ. αἶ. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν.
οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγή.
θη μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε,
λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε. νῦν δ' αἰδούμενος

r θεούς τ'.

θεούς τ' ἐκεῖνόνθ', οὕνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ', οὔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς.
ἄγ πῶς οὖν κομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς, σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιζ'. ἐμοῖς δ' χρώμενος βουλεύμασιν,
οὐκ ὠμός εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσῃ.
θη κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι
τὸν τἄμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχῃ,
λόγοις ἐλέξω, δαιμόνων τε συμφοραῖς.
χο σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα
καὶ βροτῶν ἄγεις Κύπρι. σὺν
δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
ὠκυτάτῳ πτερῷ,
ποτᾶται δ' ἐπὶ γαῖαν, εὐάχητόν
θ', ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον.
θέλγει δ' ἔρως, ᾧ μαινομένα κραδία
πτανὸς ἐφορμάσει
χρυσοφαὴς, φύσιν
ὀρεσκόων σκυλάκων
πελαγίων θ', ὅσα τε γᾶ τρέφει.
τὰν, ἅλιος αἰθόμενος δέρκεται,
ἄνδρας τε. συμπάντων δὲ
βασιληΐδα τιμὰν Κύπρι
τῶνδε μόνα κρατύνεις.
ἄρ σὲ τὸν εὖ πατρίδαν Αἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακοῦσαι.
Λητοῦς δὲ κόρη σ' Αρτεμις αὐδᾷ.
Θησεῦ τί τάλας τοῖσδε συνήδῃ,
παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας
ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχου,

ἀφανῆ

ἀφανῆ. φανερὰν δ' ἔσχες ἄταν.
πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα τρύπτεις
δέμας αἰσχυνθείς.
ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον,
πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις;
ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, οὔ σοι
κτητὸν βιότου μέρος ἐστίν.
ἄκουε, Θησεῦ σῶν κακῶν κατάστασιν.
καίτοι προκόψων οὐδέν, ἀλγυνῶ δέ σε.
ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα
τοῦ σοῦ δικαίαν. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι,
καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον, ἢ τρόπον τινὰ
γενναιότητα. τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
ἡμῖν ὅσαισι παρθένειος ἡδονὴ,
δηχθεῖσα κέντροις, παιδὸς ἡράσθη σέθεν.
γνώμη δὲ νικᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη,
τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς.
καὶ σῷ δι' ὅρκων παιδί σημαίνει νόσον.
ὁδ' ὥσπερ ἦν δίκαιον, οὐκ ἐφέσπετο
λόγοισιν. οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος,
ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, εὐσεβὴς γεγώς.
ἡδ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη,
ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε, καὶ διώλεσε.
δόλοισι σὸν παῖδ' ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε
θη οἴ μοι. Α. δάκνεισε Θησεῦ μῦθος, ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
τοὐνθένδ' ἀκούσας, ὡς ἂν οἱ μώξῃ πλέον.
ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων;
ὧν τὴν μίαν παρεῖλες ὦ κάκιστε σὺ
εἰς παῖδα τὸν σὸν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα.
πατὴρ μὲν οὖν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς,

ἔλω ὅδ' ὀρμᾷ χερῖν, ἐπείπερ ἤνεσεν.
σὺ δ' ἦ τ' ἐκείνῳ λαμπρὸν ἐμοὶ φάνηι κακὸς,
ὃς ὅτε πίσυν, ὅτε μάντεων ὄπα
ἔμεινας, δόλ' ἤλεγξας, ὁ χρόνῳ μακρῷ
σκέψιν γ' ἔχειμας, ἀλλὰ θᾶσσον ἢ σ' ἐχρῆν,
ἀρὰς ἀφῆκας παιδί, καὶ κατέλιπανες.
[θη] δέσποιν' ὀλοίμαν. .Α. λείν' ἐπράξας. ἀλλ' ὅμως
ἔτ' ὄδι καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
Κύπρις γὰρ ἦθελ' ὥστε γίγνεσθ' τάδε,
πλῆρες θυμόν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος.
ὀδεὶς ἅπαντᾶν βούλεται προθυμίᾳ
τῷ τὸ θέλοντος, ἀλλ' ἀφίσταμαι δὲ ἀεί.
ἐπεὶ σαφῶς ἴσθι σὺ μὴ φοβουμένη,
ὅκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' ἀσχήμων ἐγὼ,
ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον ἐμοὶ βροτῶν,
θανεῖν ἐᾶσαι. τῆ δὲ σὴν ἁμαρτίαν,
τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκης.
ἔπειτά γ' ἡ θανοῦσ' ἀνάλωσεν γνώμη
λόγων ἐλέγχοις, ὥστε σὴν πεῖσαι φρένα.
μάλιστα νῦν σοὶ πρὸ τάδ' ἐρρῶγεν κακά.
» λύπη δὲ κἀμοί. τοὺς γὰρ δυσσεβεῖς θεοὶ
» θνήσκοντας ὀ χαίρουσι. τοὺς γε μὴν καλοὺς,
» Αὐ τοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ὀξόμυμμεν.
χο καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ σείχει
στέρνας νεαρὰς
ξανθόν τε κάρα δηλυμανθείς.
ὦ πόνος οἰκῳ, οἷ ἐκράνθη.
δισσυμον μελάθροις
πρόνθ' θεόθεν καταλκηθέν.
ἱππ αἰ. αἰ. αἰ. αἰ.

δύσην

δύσην ἐγὼ πατρὸς ὀξ ἀδίκως
χρησμοῖς ἀδίκοις δυσμενῶς μάθω.
ἀπόλωλα τάλας. οἴ μοι. οἴ μοι.
διά μου κεφαλᾶς ἀίσσουσ' ὀδυναι,
κατά γ' ἐγκέφαλον πυκνὰ σφάλερ.
χές, ἀπειρήνος σῶμ' ἀναπαύσω.
ε. ε. ὦ συγγονὰ ὄχημ' ἱππειον, ἐμᾶς
βόσιμα χθονός,
διά μ' ἔφθειρας, κατά τ' ἔκτεινας.
φεῦ. φεῦ. πῶς θεῶν δικαίως ἀτρέμας
χρὸς ἐλιώδους ἅπτεσθε χερῶν.
τίς ἐφέσκηψ δεξιὰ πλευροῖς;
προσφορά μ' ἄρειε. σύνοικον δ' ἔλκετε
τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάραστον
πατρὸς ἀμπλακίᾳ. ζεῦ, ζεῦ, τάδ' ὁρᾷς;
ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, ⟨καὶ⟩ θεοσέπτωρ,
ὅδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων,
πρὸς πόλου ἐς ἕδλιον εἴχω, κατάκρας
ὀλέσας βίοτον.
μόχθος δ' ἄλλως δυσεβείας
εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησε.
αἰ. αἰ. αἰ. αἰ.
καὶ νῦν ὀδυνᾷ μ', ὀδυνᾷ βαίνει.
μέθετε τάλαινα.
καὶ μοι θάνατος πάρεστ' ἔλθοι.
πρὸς ἀπόλλυτέ μ', ὄλλυτε τὸν δυσδαίμονα. ἀμφιτέμω λόγχας ὄρεσι
διαμοιρᾶσαι,
διά τ' ὀυνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον.
ὦ πατρὸς ἐμὸς δύσηνος ἀρά,

μιαιφόνων τε συγγόνων,
παλαιῶν προγεννητόρων
ἐξορίζεται κακόν, οὐ δὲ μέλλει.
ἐμόλετ' ἐμὲ, τί ποτε τὸν οὐδὲν
ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;
ἰώ μοι μοι. τί φῶ;
πῶς δ' ἀπαλλάξω βιοτὰν
ἐμὰν τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους;
εἴθε με κοιμάσειε τὸν δυσδαίμονα
ᾅδου μέλλαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκα.
ἄρ ὦ τλῆμον, οἷα συμφορᾷ προσεζύγης.
τόδ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν, διώλεσεν.
ἱππ ἔα. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα. καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
ὤν, ἡσθόμην σου, κἀνεκουφίσθην δέμας.
ἔστ' ἐν δόμοισι τοῖσδ' ἐγ' Ἄρτεμις θεά.
ἄρ ὦ τλῆμον, ἔστι σοι γεφιλτάτη θεῶν.
ἱππ ὁρᾶς με δέσποιν, ὡς ἔχω τὸν ἄθλιον;
ἄρ ὁρῶ κατ' ὄσσων δ' οὐδέμις βαλεῖν δάκρυ.
ἱππ οὐκ ἔστι σοι κυναγός, οὐδ' ὑπηρέτης.
ἄρ οὐ δῆτ'. ἀτάρτοι δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι.
ἱππ οὐδ' ἱππονώμας, οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
ἄρ Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ὧδ' ἐμήσατο.
ἱππ ὤ μοι. φρονῶ δὴ δαίμον', ἥ μ' ἀπώλεσε,
ἄρ τιμῆς ἐμέμφθη. σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.
ἱππ τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὤλεσ' ἥσθημαι Κύπρις.
ἄγ πατέρα τε, καὶ σὲ, καὶ τρίτην ξυνάορον.
ἱππ ᾤμωξα τοίνυν καὶ πατρὸς δυσπραξίας.
ἄρ ἐξεκπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν.
ἱππ ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς πάτερ.
θη ὄλωλα τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.

ἱππ στένω σέ μᾶλλον, ἢ μὲ τῆς ἁμαρτίας.
θη εἰ γὰρ γενοίμαν τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός.
ἱππ ὦ δῶρα πατρὸς σοῦ Ποσειδῶνος πικρά.
θη ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τὸν μὸν στόμα.
ἱππ τί δ' ἔκτανες τ' ἄν μ', ὡς τὸ τ' ἦσθ' ὠργισμένος;
θη δόξης γὰρ ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
ἱππ φεῦ, εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος.
ἄρ ἔασον. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζοφον
θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας
σῆς εὐσεβείας, κἀγαθῆς φρενὸς χάριν.
ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς,
ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν,
τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμορήσομαι.
σοὶ δ' ὦ ταλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν,
τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ
δώσω. κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος,
κόμας κεροῦνται σοὶ δι' αἰῶνος μακροῦ,
πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι.
ἀεὶ δὴ μουσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
ἔσται μερίμνα, κοὐκ ἀνώνυμος πεσὼν
ἔρως ὁ Φαίδρας εἰ σὲ σιγηθήσετ'.
σὺ δ' ὦ γεραιοῦ τέκνον Αἰγέως, λάβε
σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ προσέλκυσαι.
" ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν. Ἀνθρώποισι δὲ,
" Θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν
Ἱππόλυτ'. ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἣ διεφθάρης.
καὶ χαῖρ'. ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὁρᾶν.
οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.

ὁρῶ δὲ σ' ἤδη τῶδε πλησίον κακῶ.
ἱππ χαίρουσα δὲ σὺ στεῖχε παρθέν' ὀλβία.
μακρὰν δὲ λείπεις ῥᾳδίως ὁμιλίαν.
λύω δὲ νεῖκος πατρὶ, χρηζούσης σέθεν.
καὶ γὰρ πάροιθε, σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
αἶ αἶ κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος.
λαβοῦ πάτερ μου, καὶ κατόρθωσον δέμας.
θη ὤμοι τέκνον. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
ἱππ ὄλωλα. καὶ δὴ νερτέρων ὁρῶ πύλας.
θη ἦ τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
ἱππ οὐ δῆτ', ἐπεί σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόνου
θη τί φής; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;
ἱππ τὴν τοξόδαμνον Αρτεμιν μαρτύρομαι
θη ὦ φίλταθ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρί.
ἱππ ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλά μοι πάτερ.
θη ὤμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε, κἀγαθῆς.
ἱππ τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχου τυχεῖν.
θη μὴ νῦν προδῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει
ἱππ κεκαρτέρηται τἄμ'. ὄλωλα γὰρ πάτερ.
κρύψον δέ μου πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοι
θη ὦ κλεῖν' Λθηνῶν, Παλλάδος θ' ὁρίσματα
οἵου στερήσεσθ' ἀνδρός ὢ τλήμων ἐγώ.
ὡς πολλὰ Κύπρι σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
χο κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
ἦλθεν ἀέλπτως
πολλῶν δακρύων ἔσται πίτολος.
τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΖΙΣ ΑΛΚΗ
ΣΤΙΔΟΣ.

Απόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως Αδμητος τελευταῖν μέλλων, παράσχῃ τινὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνῳ ζήσῃ. καὶ Αλκηστις ἡ γυνὴ ἐπέδωκεν ἑαυτὴν μηδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦ συμφορᾶς ταύτης γενομένης, Ηρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν πρᾶτινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Αλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα τὸν δὲ Αδμητον ἠξίου λαβόντα, τηρεῖν εἰλη φέναι ἢ αὐτοῦ πάλης ἆθλον ἔλεγε μὴ βουλομένου ἢ ἐκείνου, ἀπὸ καλύψας, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Απόλλων.	Αλκηστις.
Χάρων.	Θεραπων.
Χορός	Αδμητος.
Ημιχόριον.	Εὔμηλος.
Θεράπαινα	Ηρακλῆς.
ἀλκήστιδος.	Φερής.

Προλογίζει δὲ ὁ Απόλλων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛ
ΚΗΣΤΙΣ.

Ὀδώματ' ἀδμήτει, ἐν οἷς
ἔτλην ἐγὼ
θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι,
θεόσπερ ὤν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν, αἴτιος,
Ασκληπιὸν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.
οὗ δὴ χολωθεὶς, τέκτονας δίου πυρὸς
κτείνω Κύκλωπας. καί με θητεύειν πατὴρ
θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ', ἐβουφόρβουν ξένῳ.
καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
ὁσίου γὰρ ἀνδρὸς, ὅσιος ὢν ἐτύγχανε
παιδὸς φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
μοίρας δολόσας. ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ
Αδμητὸν ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας, καὶ διεξελθὼν φίλους,
πατέρα, γεραιάν θ', ἥ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ εὗρε πλὴν γυναικὸς, ἥτις ἤθελε
θανεῖν πρὸ κείνου, μηκέτ' εἰσορᾶν φάος.
ἣ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζετο
ψυχορραγοῦσα. τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωτο, καὶ μεταστῆναι βίου.
ἐγὼ δὲ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ,
λείπω μελάθρων τήνδε φιλτάτην στέγην.
ἤδη δὲ τόνδε θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ἱερῆ θανόντων, ὃς νιν εἰς ᾅδου δόμους

μέλλει

μέλλει κατάξειν. συμμέτρως δ' ἄφιλεν-
φρενῶν τόδ' ἦμαρ, ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεών.
χο. ἆ. ἆ. ἆ. ἆ.
τί σὺ πρὸς μελάθροις;
τί σὺ τῆδε πολεῖς
Φοῖβ'; ἀδίκεις ἂν ὑμᾶς ὑβρίων,
ἀφοσιζομένου, καταπαύων.
ἀπ. ἦ πρόμισόν σοι μόρον Ἀδμήτου,
διαπωλῦσαι, μοίρας, δολίῳ
σφήλαντι τέχνῃ; νεῦ δὲ τί τῆδ' ἂν
χρῆν ποθέν φρενῶν ὁπλίσαι,
ἢ τόδ' ἐπεύξῃ, πόσιν ἐκλύσαι
σ' αὐτὴν, πρὸ θανεῖν Πελίου παῖς.
χο. βάρσει. δίκην τιν', καὶ λόγος κεδνὸς ἔχων.
ἀπ. τί δῆτα τόξων ὄργον, εἰ δίκην ἔχεις;
χο. σύνηθες ἀεὶ ταῦτα βασάζειν ἐμοί.
ἀπ. καὶ τοῖς δ' ἐ γ' οἴκοις ἐκλίκως προσωφελεῖν;
χο. Φίλα γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύομαι.
ἀπ. καὶ νοσφίσῃς μετ' δ' ὀλυτὸν νεκρόν;
χο. ἀλλ' δ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
ἀπ. πῶς δ' ὑπὲρ γῆς ὄσι, λαὸν χθονός;
χο. δ' ἁμαρτ' ἀμείψας, ὧν σὺ νῦν ἥκεις μετά.
ἀπ. καὶ πάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα;
χο. λαβὼν ἰθ'. γὰρ δοῖ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.
ἀπ. κτείνειν δ' ἂν χρή. τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.
χο. ἔκ. ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.
ἀπ. ἔχω λόγον γε, καὶ προθυμίαν σέθεν.
χο. ἐς δ' ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι;
ἀπ. δὴ ἐστι, λιμᾶς κἀμὲ τρέφει δοκεῖ.
χο. ὄφελ' πλέονος ἂν, ἢ μιᾶς ψυχῆς λάβοις.

πρ. χο. νέων

χο. νέων φθινόντων, μεῖζον ἄρνυμαι κλέος.
ἀπ. λιμὴν γραῦς ὅλυται, πλησίως ταφήσεται.
χο. πρὸς τῶν ἐχόντων Φοῖβε τὸν νόμον τίθης.
ἀπ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὤν;
χο. ὤνοιντ' ἄν, οἷς πάρεστι γυναικὸς θανεῖν.
ἀπ. ἥκει σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν;
χο. δίκῃ. ἐπίσασαι δὲ τὸς ἐμὸς τρόπους.
ἀπ. ἐχθρόσγε θνητοῖς, καὶ θεοῖς συγγιγνόμενος.
χο. δ' ἂν δίκαιο πάντ' ἔχειν, ἃ μή σε δεῖ.
ἀπ. ἢ μὴν σὺ παύσῃ, καίπερ ὠμὸς ὢν ἄγαν.
τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνήρ,
Εὐρυδίκης πέμψαντος ἵππειον μέτα
ὄχημα Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.
ὃς δὲ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις,
βίᾳ γυναῖκα τὴν δὲ σ' ἐξαιρήσεται.
κοὐθ' ἡ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις
δράσας θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει τ' ἐμοί.
πολλὴ ἂν σὺ λέξας, δεῖν ἂν πλέον λάβοις.
δ' ἦλθ' ἂν γυνὴ κάτεισιν εἰς ἀδου δόμους.
εἴχω δ' ἐπ' αὐτὴν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει.
ἱερὸς γὰρ ὅστος τῶν χθονὸς θεῶν,
ὅστ' τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα.
τι ποθ' ἡσυχίᾳ πρόδε μελάθρων;
τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
ἀλλ' δεῖ φίλων τις ὠφελᾶς δεῖς,
ὅστις ἂν ἐνέποι, πότερον, φθιμένην
Βασίλειαν χρὴ πρυθεῖν, ἢ
ζῶσ' ἔτι φῶς λεύσσει Πελίου παῖς
Ἄλκηστις, ἐμοί, ὧδέ τ' ἀρίστη δόξασα γυνὴ
πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι;

ἡμι λιπὼν

ἡμι κλύει τις ἢ στέναγμον, ἢ χερῶν κτύπον
κατὰ στέγας, ἢ γόων, ὡς πεπραγμένων;
ἡμι οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
στατίζετ' ἀμφὶ πύλας.
εἰ γὰρ μεταλύμιος ἄτας.
ἰὼ Γαιὰν, φανείης.
ἡμι οὔτ' ἂν φθιμένας γ' ἐσιώπων. οὐ
γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς.
ἡμι πόθεν; οὐκ αὐχῶ, τί σε θαρσύνει.
ἡμι πῶς ἂν ἔρημον τάφον Αδμητος
κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;
ἡμι πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχόρω
πηγαῖά θ' ὡς νομίζεταί
γε χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ πρόθυρα τομαῖ
ος, ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ.
οὐ δουπεῖ νεολαῖα γυναικῶν.
ἡμι καὶ μὴν τόδε δὴ κύριον ἦμαρ,
ᾧ χρὴν σφεμολεῖν κατὰ γαίας.
ἡμι καὶ τί τόδ' αὐδᾷς;
ἡμι ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
χο χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων,
πενθεῖν ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν
ἔσθ' ὅποι τις αἴας
στείλας, ἢ λυκίας.
εἶτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους
ἀμμωνιάδας ἕδρας
δυστάνου παραλῦσαι ψυχάν.
μόρος γὰρ ἄποτμος πλάθειν,
θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάραις.

οὐκ ἔχω' πὶ τίνα
μηλοθύταν πορευθῶ.
μόνος δ' ἂν εἰς φῶς τόδ' ἦν,
ὄμμασι δεδορκὼς
φοίβου παῖς. περιλιποῦ
σ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους.
ᾅδα τε πύλας.
δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον
πλάκτρον πυρὸς κεραυνίου.
νῦν δὲ τίνα βίου
ἐλπίδα προσδέχομαι;
πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι
πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αἱμόῤῥαντοι θυσίαι πλήρεις.
οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν.
ἀλλ' ἤδ' ὁπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχετο
δακρυῤῥοοῦσα. τίνα τύχην ἀκούσομαι;
πενθεῖν μὲν εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει,
συγγνωστόν. εἰ δ' ἔτ' ἐστὶν ἔμψυχος γυνὴ,
εἴτ' οὖν ὄλωλεν, εἰδέναι βουλοί μεθ' ἄν.
θε καὶ ζῶσαν εἰ πεῖν, καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.
χο καὶ πῶς ἂν ὦ ὑτὸς καθάνοι τε, καὶ βλέποι;
θε ἤδη προνωπὴς ἐστι, καὶ ψυχοῤῥαγεῖ.
χο ὦ τλῆμον, οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις.
θε οὔπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθοι.
χο ἐλπὶς μὲν οὐκ ἔτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον;
θε πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζετο
χο οὐκοῦν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα;
θε κόσμος γ' ἕτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.

χο ἴστω

Χο ἴσω νιν σὺν λεπάγγε κατθανουμένῃ,
γυναῖκ' ἀείσω τὴν ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.
Θε πῶς δ' ὃν ἀείσῃς; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑποβεβλημένην
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐν δόμοις πόλις,
πόσιν θελοῦσ', ἢ θέλουσ' ὑποβλέπειν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις.
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων
ἐπεὶ γὰρ καθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἧκουσαν, ὕδασι ποταμίοις λούσασ' χρόα
ἐλόχα'. ἐκ δ' ἐλοῦσα κεδρίνων δόμων
ἐσθῆτα, κόσμου τ', οὐ πρεπῶς ἠσκήσατο.
καὶ σάλα πρόσθεν ἑστίας, κατηύξατο.
Θέτιν. ἐγὼ γὰρ ὄρχομαι νῦν χθονός,
πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
τέκνοις ὀρφανεῦσαι τἀμά. Ⓒ τοῦδ' μὲν, φίλαι
σύζυξον ἄλοχον, τῇ δὲ, γενναῖον τρόσιν
μηδ' ὥστ' ὀρ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπώλυτο,
θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρῴᾳ τὸν βίον ἐκπλῆσαι βίου.
πάντας δὲ βωμοὺς, οἱ κατ' Ἀδμήτου δόμους,
προσῆλθε, λαξεύσασ', καὶ προσηύξατο,
πόρθμῳ ἀρχίζουσα μυρσινῶν φόβην,
ἄκλαυτος, ἀστένακτος, οὐδὲ τὸν πάρος
κακὸν μεθιεῖσα χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν.
κἄπειτα θάλαμον εἰσπεσοῦσα, τὴν λέχους,
ἐν τοῦθ' ἅπαξ ἁπλῆ κατεύνασεν, κἄλεγε τάδε.
ὦ λέκτρον ἐνθα παρθένει ἔλυσ' ἐγὼ
κορδυμάτ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, ὅ θνήσκω πρό σοῦ,
χαῖρ'. οὐ γὰρ ἐκβαίρω σ'. ἀπώλεσας δέ με
μόνῳ. πρέσβευμα γάρ σ' οἰκοῦσα, Ⓒ πόσις,

θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ μεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἄν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
κύνει δὲ προσπίτνουσα. πᾶν δ' ἐμνίου,
ὀφθαλμοτέγκτῳ δ' ὕδατο πλημμυρίδι.
ἐπεὶ δὲ πολλὴν δακρύων εἶχεν κόρον,
στείχει προνωπὴς, ἐκπεσοῦσα δ' ἐμνίων.
καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ', ἐπεστράφη,
κἀξέβριψεν αὐτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι,
ἔκλαιον. ἡδὲ, λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις,
ἀπῴζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὡς θανουμένη.
πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας,
δέσποιναν οἰκτείροντες. ἡδὲ, δεξιὰν
πρὸς τείνει ἑκάστῳ. κεἴτις ἦν ἄτῳ βιακόσ,
ὃν δ' προσεῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν.
τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
καὶ κατθανόντ' ἂν ὤλετ'. ἐκφυγὼν δ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὐ ποτ' ἐκλελήσεται.
Χο πῶς σε νάξει τοῖσιν Ἀδμήτου καλοῖσ,
εὐδλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναί σφε χρή;
Θε κλαίει γ' ἀλοιτὶν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδῶναι, λίσσεται, τὰ μηχανᾶ
ξυτῶν. φθίνει γὰρ, καὶ μαραίνεται νόσῳ.
παρειμένη δ' χειρὸς ἄθλιον βάρος,
ὅμως δ' καί περ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
κλέψαι πρὸς αὐγὰς βάλεται τὰς ἡλίου,
ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτῖνα, λύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.
ἀλλ' εἶμι, καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν
Οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι δοιράνοις,

Ωϛ τ' ϛὼ κακοῖσιν σὺμμιγεῖς παρεστάναι.
σὺ δ' εἰ παλαιὸς ϛεπότας ἐμοῖς φίλοις.
ἰὼ Ζεῦ. τίς ἄν πως πόρος κακῶν
γένοιτο, εἰ λύσις τύχας,
ἃ πάρεσι κειράνοις;
ἔξεισί τις, ἢ τεμῶ τρίχα,
καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
ἀμφιβαλώμεθ' ἡδη;
δεῖ πλᾶτε μὲν φίλοι, πλῆτε δ'. ἀλλ' ὅμως
θεοῖσιν εὐχώμεθα. θεῶν
γὰρ ἁ δυνάμις μεγίστη.
ὦ ναξ Παιάν,
ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.
πόνιζε δὴ πόνιζε.
κῆ πάρος γὰρ τοῦδ' ἐφεῦρες,
καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ.
φόνιον τ' ἀπόπαυσον ἄϊσλαν.
παῦ. παῦ. φεῦ. φεῦ. ἰώ. ἰώ. παῦε φόρμιγξ.
οἵ' ἐπραξας ϛάμαρτος σῆς ϛρηθείς.
αἰ αἰ. ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδ' ἐ,
καὶ πλεῖον ἢ βρόχων τρίτον
ὀρανίῳ πελάσαι.
τάν γ' ἐ φίλαν
ἀλλὰ φιλτάτῳ γυναῖκα
κατθανοῦσαν γ' ἢ μαλ τῷδ' ἐ γ' ὄφει.
ἦδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύετω.
σύναξον, ὦ βοηδρομ, ὦ φοραῖα χθών,
τὰν ἀείσταν γυναῖκα μαραινομέναν
νόσῳ κεῖσθαι γαῖ, χθόνιον παρ' ἄϊδαν.
οὔποτε φήσω γάμον δύφραίνειν πλέονα, ἢ λυπεῖν
τοῖς τε πάροιθεν τελέουσι θ',

καὶ τὰ ϛᾶ τυχὰς λαβίοσων βασιλέως.
ὃς ἀείσης ἀμπλακὼν ἀλόχα
πᾶσ', ἀβιοτον τὸν ἐπειτα χρόνον βιοτεύσει.
ἄλιε, καὶ φάος ἡμέρας,
ὀραναῖαί τε δίναι νεφέλας δρομαῖαι.
ὁρᾶ σε, διάμε, λύο κακῶς πεπραγότας,
δεῦρ' ὅτε θεὸς δρακόντας, αὖθ' ὅτε θανὼ.
γαῖά τε, καὶ μελάθρων σέβας,
νυμφίδιαί τε κοῖτ
πατρίας ἰωλκὸ.
ἔπαιρε σαυτὸν ὦ τάλαινα μὴ πόθ' ὧδε,
λίοσα δ' αὖθ' κρατοῦντας οἰκτείραι θεός.
ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος.
νεκύων δὲ πορθμεὺς ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ,
Χάρων μ' ἤδη καλεῖ. τί μέλλῃς;
ἔπειγε. σὺ κατείργῃς, τάδ' ἐκοιμα.
κωδρχομεν θ' ταχύνει.
οἴ μοι. πικράν γε τὴν δε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ὦ δύϛαιμον, οἷα πάσχομεν.
ἄγει μ', ἄγει μὲ ζως, δχ' ὁρᾷς,
νεκύων δν αὐλαν, ὑπ' ὀφρύσι κυανωπα
γέσι βλέπων πτῆρω τος ἄδας;
τί δρᾷζεις; ἄφες. οἷαν ὁδὸν ἄδει
λαιοτάτα πεδαίνω.
οἰκτραὶ φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶνδε, μάλις' ἐμοί,
καὶ πασιν, οἷς δὴ πρόθ θ' ὧ κοινῶ τόδε.
μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη. κινατέ μ', ὀδύνω.
πόσι, πλησίον ἄδας.
σκοτία δὴ 'π' ὀσσοισι νὺξ ἐφέρπει.
τέκνα. τέκν', ὀλὶ ἐπ δὴ
ὀλὶ ἐπ δὴ μάτηρ σφῶν ὀδιν.

χαίροντες ὦ τέκνα, τόδε φάος ὁρῶτον.
ἄδ ᾤ μοι. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω,
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον.
μὴ πρὸς τῶν θεῶν τλῆς με προδοῦναι,
ἀλλ' ἀνατόλμα. σοῦ φθιγμένης, οὐκ ἔτ' ἂν εἴην.
ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μή.
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
ἄλ Ἀδμηθ', ὁρᾷς γὰρ τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν, ἃ βούλομαι.
ἐγώ σε πρεσβεύσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα πῶς τόδ' εἰσοραῖν,
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖ, νὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν, ὃν ἤθελον,
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀπροπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν. οὐδ' ἐφεισάμην,
ἠοῦς ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην.
καίτοι σ' ὁ φύσας, χ' ἡ τεκοῦσα προὔδοσαν.
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου.
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα, κοὐκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα. κοὔτις ἐλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος, ἔλλα φυτεύσειν τέκνα.
κἀγώ τ' ἂν ἔζην, σὺ σύ τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοὐκ ἂν μονωθεὶς, σῆς δάμαρτος ἔστενες,
καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν
εἶεν. τὺ δ' ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν.
αἰτήσομαι γάρ σ' ἀξίαν μὲν οὔ ποτε.
» Ψυχῆς γὰρ οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
δίκαια δ' ὡς φήσεις σύ. τούσγε γὰρ φιλεῖς
οὐχ ἧσσον

οὐχ ἧσσον, ἢ γὼ παῖδας, εἴπερ εὐφρονεῖς.
τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων
καὶ μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις,
ἥτις κακίων οὖσ' ἐμοῦ γυνὴ, φθόνῳ
τοῖς σοῖσι κἀμοῖσ παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ' αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.
» Ἐχθρὰ γὰρ ἡ πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
» Τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἡπιωτέρα
καὶ παῖς μὲν ἄρσην, πατὲρ ἔχει πύργον μέγαν,
ὃν καὶ προσεῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν.
σὺ δ' ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρὶ,
μή σοι τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα,
ἥβησ' ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους;
οὐ γὰρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ,
οὔτ' ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ τέκνον
παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὖ μενέστερον.
δεῖ γὰρ θανεῖν με. καὶ τόδ' οὐκ εἰς αὔριον
οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακὸν.
ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι λέξομαι,
χαίροντες, εὐφραίνοισθε. καὶ σοὶ μὲν πόσι,
γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
ὑμῖν δὲ, παῖδες μητρὸς ἐκπεφυκέναι.
χο θάρσει. πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐ χάζομαι.
δράσει τάδ', ἤν περ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ.
ἄδ ἔσται τάδ', ἔσται. μὴ τρέσῃς ἐπεί σ' ἐγὼ
καὶ ζῶσαν εἶχον, καὶ θανοῦσ', ἐ μὴ γυνὴ
μόνη κεκλήσῃ, κοὔτις ἀντὶ σοῦ ποτε
τόνδ' ἄνδρα νύμφη θεσσαλὶς προσφθέγξεται.
οὐκέστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς,

οὔτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή.
ἅλις δὲ παίδων, τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι
θεοῖς γενέσθαι. σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα.
ὅσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τόδε
ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὗ μὸς ἀν τέχῃ γύναι,
συγῶν μὲν ἥ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
πατέρα. λόγῳ γὰρ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ φίλοι.
σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
ψυχῆς, ἔσωσας. ἆρά μοι στένειν πάρα
τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
πάνσω δὲ κώμους, συμποτῶν θ' ὁμιλίας,
στεφάνους τε, μοῦσάν θ', ἣ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.
οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι,
οὔτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι πρὸς λίβυν λακεῖν
αὐλόν. σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλου βίου.
σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων, δέμας τὸ σὸν
εἰκασθὲν, ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
ᾧ προσπεσοῦμαι, καὶ περιπτύσσων χέρας,
ὄνομα καλῶν σόν, τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
δόξω γυναῖκα, καί περ οὐκ ἔχων, ἔχειν.
ψυχρὰν, μὲν οἶμαι τέρψιν. ἀλλ' ὅμως βάρος
ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. ἐν δ' ὀνείρασι
φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἄν. Ἡδὺ γὰρ φίλοις
» Κἂν νυκτὶ λεύσσειν ὅντιν' ἂν παρῇ χρόνον
» εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶττα καὶ μέλος παρῆν,
ὡς τὴν κόρην Δήμητρος, ἢ κείνης πόσιν
ὕμνοισι κηλήσαντ' ἂν ἐξᾴδου λαβεῖν,
κατῆλθον ἄν. καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων,
οὔθ' οὗ πὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς αὖ Χάρων
ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.

ἀλλ'

ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προδόκα μ' ὅταν θάνω,
καὶ δῶμ' ἑτοίμαζ', ὡς συνοικήσουσά μοι.
ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
σοὶ, τάσδε θεῖναι πλευρὰς, ἐκτεῖναι πέλας
πλευροῖσι τοῖς σοῖς. μὴ δὲ γὰρ θανὼν ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην τοῦ μόνης πιστῆς ἐμοί.
χο Ἐμὴν ἐγώ σοι πένθος ὡς φίλος φίλῳ
λυπρὸν συνοίσω τῆσδε. καὶ γὰρ ἀξία.
ἄλ ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
πατρὸς λέγοντος, μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, μήδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
ἄδ καὶ νῦν γέφημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
ἄλ ἐπὶ τοῖσδε, παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.
ἄδ δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.
ἄλ σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
ἄδ πολλή γ' ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
ἄλ ὦ τέκν' ὅτε ζῆν μ' ἐχρῆν, ἀπέρχομαι κάτω.
ἄδ οἴ μοι. τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος;
ἄλ Χρόνος μαλάξει σ'. οὐδὲν ἔσθ' ὁ κατθανών.
ἄδ ἄγου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω
ἄλ ἀρκοῦ μὲν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
ἄδ ὦ δαῖμον, οἵας συζύγου μ' ἀπεστερεῖς.
ἄλ καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμά μου βαρύνετο.
ἄδ ἀπωλόμην ἄρ, εἴ με δὴ λείψεις γύναι.
ἄλ ὡς οὐκ ἔτ' οὖσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.
ἄδ ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.
ἄλ οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γ'. ἀλλὰ χαιρέτω τέκνα.
ἄδ βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον. Αλ. οὐδὲν εἰ μ' ἔτι.
ἄδ τί δρᾷς; προλείπεις; Αλ. χαῖρ.
ἄδ ἀπωλόμην τάλας.

χο Βεβηκεν, οὐκ ἔτ' ὄντι Ἀδμήτου γωνᾷ.
σὺ ἰώ μοι τύχας. μᾶτερ δ' ἢ κάτω
Βεβηκεν. οὐκ ἔτ' ὄντι ὦ
πάτερ ὑφ' ἁλίῳ.
πολιπόντα δ' ἀμὸν βίον,
ὠρφάνισε τλάμονα.
ἴσθι γὰρ ἴσθι Βλεφάρου, καὶ
παρατόνους χορὰς.
κωάκουν, ἄκουν ὦ
μᾶτερ αὐλίζω.
ἐγώ σ' ἐγὼ μᾶτερ νυμφεῖα καλοῦμαι
ὁ σὸς πτεροῖσι πρόσπιτνῶν σώμασι νεοσσός.
ἄδ τὼ δ' ἀλύουσαν, οὐδ' ὁρῶσαν. ὥστ' ἐγὼ,
καὶ σφὼ βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα.
σὺ νέος ἐγὼ πάτερ λείπομαι φίλας
μονόσυλος τε μητρός. ὦ
ᾠέτλια δ' ἢ παθὼν
ἐγὼ ὀργά,
σύ τ' ἐμοὶ σύγκασι κόρα
σωέτλας. ὦ πάτερ,
ἀνόνητ' ἀνόνητ' ᾠνύμφευσας. οὐδὲ γήρως
ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'. ἔφθιτο γὰ πάρος, οἰχομένας δ' ἔτι σε μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος.
χο Ἀδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν.
ὁ γὰρ ξυνὼν πρῶτος οὐδὲ λοίδιος βροτῶν
γυναικὸς ἐσθλῆς ἥμπλακες. γίγνωσκε δὲ
ὡς πᾶσιν ἡμῖν καταθανεῖν ὀφείλεται.
ἐπίσταμαί γε, λύκ' ἄφνω κακὸν τόδε
προσέπτα τ'. εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι.
ἀλλ' ἐκφορὰν γὰ τῶνδε θησόμαι νεκροῦ.

πάρεσε

πάρεσε. καὶ μύοντες, ἀντιήσατε
πτεραῦσι χθονὸς κάτωθεν ἀστόνδῳ θεῷ.
πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ,
πένθος γυναικὸς πᾶσδε κοινὸν λέγω,
κουρᾷ ξυρηκεῖ, καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ.
τέθριππά τε ζεύγνυσθε, καὶ μονάμπυκας
πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβῃ.
σιγᾶν δ' ἢ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος
ἔστω, σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας.
ὃ γὰρ ζυν' ἄλλον φίλτρον θάψω νεκρῷ
τῷδ', ὃν' ἀμείνον' εἰς ἐμ'. ἀξία δέ μοι
ζωῆς, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη.
χο ὦ πελέκει θύγατερ,
χάρισά μοι χθονὸς δόμοισι,
τὸν ἀνάλιον οἶκον ἱκετεύοις.
ἴσθι δ' ἀίδηλος ὁ μελαγχαίτας
θεός, ὅστ' ἐπὶ κώπᾳ
πηδᾷ λίμνᾳ τε γορᾷ
νεκροπομπὸς ἰζεί.
πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίστην
λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας
ἐλάτᾳ δίδυμόπτερος,
πολλά σε μεσοπόλοι
μέλψουσι, καθ' ἑπτάπονόν τ' ὀρείαν
χέλυν, ἣν τ' ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις,
Σπάρτα κύκλιον ἄνικα Καρνείαν
πόδα νίσεται ὥρα μηνός, ἀειρομένας
πανυπέρτατον σελάνας,
λιπαρᾶσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολπάν

μελέων ἀοιδοῖς.
εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη,
δυναίμαν δέ σε πέμψαι
φάος ἐξ ἀΐδου τεράμνων,
καὶ κωκυτοῖο ῥεέθρων
ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ.
σὺ γὰρ ὦ μόνα. ὦ φίλα γυναικῶν,
σύγε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο. κοῦφα σοι
χθὼν ἐπάνω πέσειε γύναι.
εἰ δέ τι καινὸν ἕλοιτο πόσις λέχος,
ἦ μάλ' ἔμοιγ' ἂν εἴη
συγηθεὶς, τέκνοις τε τοῖς σοῖς,
ματέρος οὐ θελούσας
πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας οὐδὲν πατρὸς γεραιοῦ,
ὃν ἔτεκον. κοὐκ ἔτλαν ῥύσασθαι
σχετλίῳ πολιάν ἔχοντε χαίταν
σὺ δ' ἐν ἥβᾳ νέᾳ νέου προθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ.
τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι
συνδυάδος φίλας ἀλόχου.
τοῦτο γὰρ ἔνγε βίῳ σπάνιον μέρος.
ἡρ ἦ γὰρ ἐμοίγ' ἄλυπος δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη.
ξένοι Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
χο Αδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω;
ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος Ηράκλεις.
ἀλλ' εἰπὲ, χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν
ἡρ πέμπει Φεραίων ἄστυ προσβῆναι τόδε;
τιρυνθίῳ πράσσω τίν' Εὐρυσθεῖ πόνον.
χο καὶ ποῖ πορεύῃ; τῷ, συνέζευξαι πλάνῳ;

θρῃκὸς

ἡρ θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους μέτα.
χο πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἶ ξένου;
ἡρ ἄπειρος. οὔπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα.
χο οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
ἡρ ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους οἷον τέ μοι.
χο κτανὰν ἀρήξεις, ἢ θανὰν αὐτοῦ μενεῖς;
ἡρ οὐ τόνδι' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοι μ' ἐγώ.
χο τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;
ἡρ πώλους ἀπάξω κοιράνῳ τιρυνθίῳ
χο οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
ἡρ εἰ μήγε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο
χο ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
ἡρ θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις.
χο φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
ἡρ τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
χο ἄρεος, ζαχρύσου Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ.
ἡρ καὶ τόνδε τοῦ μοῦ δαίμονος πόνον λέγεις.
σκληρὸς γὰρ αἰεὶ, καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται.
οὐ χρή με παισὶν οἷς Αρης ἐγείνατο,
μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν, Λυκάονι,
αὖθις δὲ, Κύκνῳ. τόνδε δι' ἔρχομαι τρίτον
ἀγῶνα πώλοις, δεσπότῃ τε συμβαλών.
ἀλλ' οὔτις ἐστὶν ὃς τὸν Αλκμήνης γόνον
τρέσαντα χεῖρα πολεμίων πότ' ὄψεται.
χο καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Αδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
ἄδ χαῖρ' ὦ Διὸς παῖ, Περσέως ἀφ' αἵματος.
ἡρ Αδμητε, καὶ σὺ χαῖρε Θεσσαλῶν ἄναξ.
ἄδ θέλοι μ' ἄν. εὔνουν ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
ἡρ τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;

ἄδ. θάπτειν

ἄδ θάπτειν τίν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλον νεκρόν.
ἡρ ἄπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὸν εἴργοι θεός.
ἄδ ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες, οὓς ἔφυσ' ἐγώ.
ἡρ πατὴρ γεμὴν ὡραῖος, εἴπερ οἴχεται.
ἄδ κἀκεῖνός ἐστι, χ' ἡ τεκοῦσα μ' Ηράκλεις.
ἡρ ὁ μὴν γυνήγ' ὄλωλεν Αλκηστις σέθεν;
ἄδ διπλοῦς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
ἡρ πότερα, θανούσης εἶπας, ἢ ζώσης πέρι;
ἄδ ἔστιν τε, κοὐκ ἔτ' ἔστιν, ἀλγύνει τ' ἐμέ.
ἡρ οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ'. ἄσημα γὰρ λέγεις.
ἄδ οὐκ οἶσθα μοίρας. ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών.
ἡρ οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε ἀρκατθανεῖν ὑφειμένην.
ἄδ πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἴπερ ἤνεσεν τάδε;
ἡρ ἆ. μὴ πρόκλαι ἄκοιτιν, εἰς τόδ' ἀναβαλοῦ
ἄδ τέθνη χ' ὁ μέλλων, χ' ὡ θανὼν οὐκ ἔς' ἔτι.
ἡρ χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ νομίζετε.
ἄδ σὺ τῇδε κρίνεις Ηράκλεις, κείνῃ δ' ἐγώ.
ἡρ τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
ἄδ γυνή. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
ἡρ ὀθνεῖος, ἢ σοι συγγενὴς γεγῶσά τις;
ἄδ ὀθνεῖος. ἄλλως δ', ἦν ἀναγκαία δόμοις.
ἡρ πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
ἄδ πατρὸς θανόντος, ἐνθάδ' ὤρφανεύετο.
ἡρ φεῦ. εἴθ' εὕρομέν σ' Αδμητε μὴ λυπούμενον.
ἄδ ὡς δὴ τί δράσων, τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον;
ἡρ ξένου πρὸς ἄλλην ἑστίαν πορεύσομαι.
ἄδ οὐκ ἔστιν ὦ ναξ. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
ἡρ Λυπουμένοις ὀχληρὸς εἰ μόλοι ξένος.
ἄδ τεθνᾶσιν οἱ θανόντες ἀλλ' ἴθ' εὖ δόμους.
ἡρ Αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένος.

χωρὶς

ἄδ χωρὶς ξενῶνες εἰσιν, οἷς σ' εἰσάξομεν.
ἡρ μέθες με, καί σοι μυρίαν ἔξω χάριν.
ἄδ οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἑστίαν μολεῖν.
ἡγοῦ σὺ τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους
ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφεστῶσι φράσον,
σίτων παρεῖναι πλῆθος. ἐνδὲ, κλήσατε
θύρας μεσαύλους. οὐ πρέπει θοινωμένους
κλύειν στεναγμῶν, οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους.
χο τί δρᾷς τοσαῦς συμφορᾶτης πρόκειμένης
Αδμητε; τολμᾷς ξενοδοχεῖν; τί μῶρος εἶ;
ἄδ ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
ξένον μολόντα, μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας;
οὐδῆτ', ἐπεί μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν
μείων ἐγίνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
καὶ πρὸς κακοῖσιν, ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς, ἐχθροξένους.
αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
ὅταν περ Αργους δίψιαν ἔλθω χθόνα.
χο πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
φίλου μολόντος ἀνδρὸς, ὡς αὐτὸς λέγεις;
ἄδ οὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
καὶ τοῦδ', μὲν οἶμαι δρῶν τάδ', οὐ φρονεῖν δοκῶ,
οὐδ' αἰνέσει με. τἀμάδ' οὐκ ἐπίστατο
μέλαθρ' ἀπωθεῖν, οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.
χο ὦ πολύξεινος, καὶ ἐλεύθερος
ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἶκος,
σέτοι καὶ ὁ πύθιος
εὐλύρας Απόλλων
ἠξίωσε ναίειν

ἔτλη

ἔτλη δὲ σοῖσι μηλονόμας
ἐν δόμοις γενέσθαι,
δοχμιᾶν διὰ κλιτύων
βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
ποιμνήτας ὑμεναίους.
σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέ-
ων, βαλιαίτε λύγκες.
ἔβα δὲ λιποῦσ' Οθρυ-
ος νάπαν λεόντων
ἁ διαφοινὸς ἴλα.
ἐχόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν
Φοῖβε ποικιλόθριξ,
νεβρὸς ὑψικόμων πέραν
βαίνουσ' ἐλαταῖν σφυρῷ κούφῳ,
χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ.
τοιγὰρ πολυμηλοτάταν
ἑστίαν οἰκεῖς περὶ καλλίναον
βοιβίαν λίμναν. ἀρότοις δὲ γείαν,
καὶ πεδίων διαπέδοις ὅρον,
ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν
ἱππόστασιν αἰθέρα,
τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
πόντιόν τ' αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
ἀλίμενον Ρηλίου κρατύνει
καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας,
δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκην ἐν
" δώμασιν ἀρτιθανῆ. Τὸ γὰρ
" Εὐγενὲς, ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
" Εν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ, πάντ' ἔνεστι σοφίας.

Πρὸς

" Πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσται,
" Θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.
ἄδ ἀνδρῶν φεραίων εὐμενὴς παρουσία.
νέκυν μὲν ἤδυ πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι,
φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε, καὶ πυράν.
ὑμεῖς δὲ, τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.
χο καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
σείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χέροιν διάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.
φέ ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων τέκνον.
ἐσθλῆς γὰρ οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα.
δέχου δὲ κόσμον τόνδε. καὶ κατὰ χθονὸς
ἴτω. τὸ τάυτης σώματι μᾶσθαι χρεὼν,
ἥτις γε τῆς σῆς προὔθανε ψυχῆς τέκνον,
καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἴασέ σου
στερέντα, γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον
γυναιξὶν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
ὦ τόνδ' ἐμὸν σώσασ', ἀναστήσασα δὲ
ἡμᾶς πιτνοῦντας, χαῖρε, κἀν ᾅδου δόμοις
" εὖ σοι γένοιτο. Φημὴ τοιούτους γάμους
" Λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
ἄδ ὅτ' ἦλθες εἰς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
ὅτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὔποθ' ἥδ' ἐνδύσετο.
οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται.
τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.

σὺ δ'

σὺ δ' ἐκποδὼν στὰς, καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
νέῳ γέρων ὤν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν;
οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατὴρ,
οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα, καὶ κεκλημένη
μήτηρ μ' ἔτικτε. δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρᾳ.
ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὃς εἶ.
καὶ μ' οὔ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἦτ' ἄρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ,
ὅθ' ἡλίκος δ' ὤν, κἀπὶ τέρμ' ἥκον βίου,
οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε
γυναῖκ' ὀθνείαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα,
πατέρα τέγ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην;
καὶ τοι καλὸν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἠγωνίσω
τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών. βραχὺς δέ σοι
πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος.
κἀγώ τ' ἂν ἔζων, χ' ἥδε τὸν λοιπὸν χρόνον.
κοὐκ ἂν μονωθεὶς, ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.
καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα,
πέπονθας. ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
παῖς δ' ἦν ἐγώ σοι τῶνδε διάδοχος δόμον.
ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν, ἄλλοις δόμων
λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὡς ἀτιμάζοντα σὸν
γῆρας, θανεῖν πρῴδωκας, ὅστις αἰδόφρων
πρὸς σ' ἦν μάλιστα. κἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν
τοιάνδε καὶ σὺ χ' ἡ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.
τοιγὰρ φυτεύων παῖδας, οὐκέτ' τ' ἂν φθάνοις,
οἳ γηροβοσκήσουσι, καὶ θανόντάσε
περιστελοῦσι,

περιστελοῦσι, καὶ προθήσονται νεκρόν.
οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῆδ' ἐμῇ θάψω χερί.
τέθνηκα γὰρ δὴ τοὐπίσ'. εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
σωτῆρος αὐγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
καὶ παῖδά μ' εἶναι, φίλον γηροτρόφον.
» Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
» Γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίου.
» Ἢν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
» Θνήσκειν. τὸ γῆρας δ' οὐκ ἔτ' ἐστ' αὐτοῖς βαρύ.
χο Γαύσασθ', ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά.
ὦ παῖ, πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα.
φέ ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς; πότερα, λυδὸν, ἢ φρύγα
κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα θεσσαλόν με, κἀπὸ θεσσαλοῦ
πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
ἄγαν μ' ὑβρίζεις. καὶ νεανίας λόγους
ῥίπτων εὖ ἡμᾶς, οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει.
ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην,
κἄθρεψ' ὀφείλων, οὐχ ὑπερθνήσκων σέθεν.
οὐ γὰρ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' ἑλληνικόν.
σαυτῷ γὰρ εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς,
ἔφυς. ἃ δ' ἡμῶν χρὴν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις. πολυπλέθρους δὲ τοὐγείας
λείψω. πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ, σ' ἀτιμάζω;
μὴ θνῆσκ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.
χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
» Ἡ μὴν πολύνγε τὸν κάτω λογίζομαι
» Χρόνον. τὸ δὲ ζῆν, σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.

σὺ γ' οὖν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν.
καὶ ζῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην,
τάυτην κατακτάς. εἶτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικὸς ὦ κάκιστ' ἡσσημένος.
ἡ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου
σοφῶς δ' ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσειας ἂν
γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ. κᾆτ' ὀνειδίζεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός.
σίγα. νόμιζεδ' εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας. εἰς ἡμᾶς κακῶς
ἐρεῖς, ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐψευδῆ κακά.
χο πλείω λέλεκται νῦν τε, καὶ τὰ πρὶν κακά.
παῦσαι δὲ πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.
ἄδ λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
τἀληθὲς, οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.
φέ σοῦ δ' ἂν προθνήσκων, μᾶλλον ἐξη μάρτανον.
ἄδ ταυτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἄνδρα, καὶ πρέσβυν θανεῖν;
φέ ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.
ἄδ καὶ μὴν Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον.
φέ ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἔκδικον παθών;
ἄδ μακροῦ βίου γὰρ ἠσθόμην ἐρῶντά σε.
φέ ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
ἄδ σημεῖά γ' ὦ κάκιστε ταῦτ' ἀψυχίας.
φέ οὔτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ'. οὐκ ἐρεῖς τόδε.
ἄδ φεῦ. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτέ,
φέ μνήστευε πολλάς, ὡς θάνωσι πλείονες.
ἄδ σοὶ τοῦτ' ὄνειδος. οὐ γὰρ ἤθελες θανεῖν.
φέ φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ φίλον.
ἄδ κακὸν τὸ λῆμα, κοὐκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.

φέ οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν;
ἄδ θανῇ γε μέντοι. δυσκλεὴς ὅταν θάνῃς.
φέ κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
ἄδ φεῦ. φεῦ. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον.
φέ ἥδ' οὐκ ἀναιδής. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα.
ἄδ ἄπελθε. καὶ με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
φέ ἄπειμι. θάψεις δ' αὐτὸς, ὢν αὐτῆς φονεύς.
δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.
ἦτ' ἄρ' Ἄκαστος οὐκ ἔτ' ἐστ' ἐν ἀνδράσιν,
εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται;
ἄδ ἔρρου νυν αὐτὸς, χ' ἧ ξυνοικήσασά σοι,
ἄπαιδε παιδὸς ὄντος. ὥσπερ ἄξιοι,
γηράσκετ'. οὐ γὰρ τῷ δ' ἴτ' εἰς ταυτὸ στέγος.
νεῖσθ'. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με κηρύκων ὕπο
τὴν σὴν πατρῴαν ἑστίαν. ἀπεῖπον ἄν.
ἡ μεῖς δὲ, τοὺν ποσὶν γ' οἰστέον κακὸν,
στείχωμεν, ὡσ ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν.
χο ὦ σχετλία, τόλμης, γενναία,
καὶ μέγ' ἀρίστα,
χαῖρε. πρόφρων σεχθόνιόσθ' Ἑρμῆς,
ᾅδης δέχοιτ'. εἰ δὲ τι κἀκεῖ
πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
ᾅδου νύμφα προσεδρεύοις.
θε πολλοὺς μὲν ἤδη, κἀπὸ παντοίας χθονὸς
ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἷς δεῖπνα πρόθηκ' ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένου
κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην.
ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν,
εἰσῆλθε, κἀτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο

τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορᾶν μαθών.
ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν.
ποτῆρα δ' ἐν χείρεσι κίσσινον λαβών,
πίνει μελαίνης μητρὸς ὀζώδη μέθυ,
ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
οἴνη. σέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνοις κλάδοις,
ἄμισσ' ὑλακτῶν. δίσσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.
ὁμοῦ, γὰρ ἦδε, τῶν ἐμ Ἀδμήτου κακῶν
ὀδὲν πρότιμον. οἰκέται δ' ἐλιλαίομεν
δέσποιναν. ὄμμα δ' ὀκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
τέγγοντες. Ἄδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
κἀμὲ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐσιὼ
ξένον πανδόκευμ' ἀλῶπα, κἀκ λιτῆς τινα.
ἥδ' ἐκ δόμων βέβηκεν. ὀδ' ἐφεστόμην,
ὀδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
μήτηρ. κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύετο,
ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἆρα τὸν ξένον
συγῶ δίκαιος ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
ἥρ. ἔστος, τί σεμνόν, κἀπέφροντικὸς βλέπεις;
» Οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
» Εἶναι, δέχεσθαι δ' ὑπροσηγόρῳ φρενί.
συδ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν.
συγνῷ προσώπῳ, κἀμὲ συνωφρυωμένῳ
δέχη, βυραίᾳ πήματος ἀπαλλαγὴν ἔχων.
δίδυμ' ἦλθ', ὅπως ἂν κἀσοφώτερος γένῃς
τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἢν ἔχει φύσιν;
οἶμαι μὲν οὖ. πόθεν γάρ; ἀλλ' ἀκούσομαι.
» Βροτοῖς ἅπασι δακθανεῖν ὀφείλεται.
» Κἀκ τῶν θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσταται

τὴν

» Τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται.
» Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται.
» Κἀς ἁλισκακτὸν, ὀδ' ἁλίσκεται τέχνη.
» Ταῦτ' οὖν ἀκούσας, κἀμαθὼν ἐμὸ πάρα,
» Εὐφραίνε σαυτὸν. πῖνε. τὸν καθ' ἡμέραν
» Βίον, λογίζου σόν. τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης.
» Τίμα δὲ κἀτὴν πλείστου ἁλίσκηι θεῶν
» Κύπριν βροτοῖσιν. δύμενης γὰρ ἡ θεός.
» Τὰδ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, κἀμὲ πείθου λόγοις
» Ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
οἶμαι μὲν, ὅκου τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς,
ὡὶκ μεθ' ἡμῶν, τἀσδ' ὑπερβαλὼν τύχας.
στεφάνοις πυκασθείς. κἀμὲ σάφ' οἶσθ' ὀδ' ἕνεκα
τὸν νῦν σκυθρωπὸν κἀξυνέσωτος φρενῶν,
μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφῳ.
» Οντας δὲ θνητὸς, θνητὰ κἀφρονεῖν χρεὼν,
» Ως τοῖς γε σεμνοῖς κἀσυνωφρυωμένοις
» Ἁπασιν ἐσὶν, ὥσθ' ἡμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,
» Ο βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
θε ἐπισάμεθα ταῦτα. νῦν δὲ πρόσομεν
ὀχ ὅσια κώμου κἀγέλωτος ἄξια.
ἥρ. γυνὴ, θυραῖος ἢ βανοῦσα, μὴ λίαν
πένθει. δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.
θε τί ζῶσιν; ὁ κάτοιδα τἀνδρὸς ἀκακά.
ἥρ. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
θε ἄγαν γ' ἐκεῖνος ἐς ἄγαν φιλόξενος.
ἥρ. ὅτ' ἦκεν οὐνεκ' οὖν ἐν πάθει νεκρόν.
θε ἦ κἀρτα μέντοι κἀλιανῦ οἰκεῖος ἦν.
ἥρ. μῶν ξυμφορᾶν τιν' ὅσαν ὀκ ἔφρασέ μοι;
θε χαίρων ἐθ' ἡμῖν δὲ δεσποτῶν μέλει κακά.

[3] ἥρ. ὅσ'

ἡρ ὀδ' ὁ θυραίων πημάτων ἀρχὴ λόγου.
θε ὁ γάρ σε κωμάζοντ' ἀν' ἡγθόμην ὁρῶν.
ἡρ ἀλλ' ἦ πονεῖν σοι τοῦτο ξένων ἐμῶν;
θε ὅτ' ἦλθες ἐν σοὶ δεῦρο δεξάσθαι δόμους.
πρόσθος γὰρ ἡμῖν ὄστις ἀμφ' αὐλὰς βλέπει,
μελαμπέπλους κολμούς τε. Η. τίς δ' ὁ κατθανών;
μῶν ἢ τέκνων τις ἢ γυνὴ πατὴρ;
θε γυνὴ μὲν ἦν ὅλωλεν Ἀδμήτου ξένε.
ἡρ τί φῄς; ἔπειθ' ὁδοῖ σὺ μ' ἐξωθεῖτε;
θε ἠδ' εἶχον ὡς σε τῶνδ' ἀπώσαιμ' ὁδῶν.
ἡρ ὦ σχέτλι', οἵας ἤμπλακες ξυμφορᾶς.
θε ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐκείνη μόνη.
ἡρ ἀλλ' ἠνθόμην, μὲν ὄμμ' ἰσῶν δ' ἀμφιρρέουν,
κρᾶτά τε, καὶ πρόσωπον. ἀλλ' ἔπειθε μὴ
λεγων θυραῖον κῦδος ὃν τάφον φορεῖν.
βίᾳ δὲ θυμὸ τάσδ' ὑπορβαλὼν πύλας,
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν Φιλοξένου δόμοις.
πρόσθεν τοῦ ὅτω. κἀπεκώμαζον, κάρα
στεφάνοις πυκασθείς. ἀλλὰ σὺ τὸ μὴ φράσαι,
κακὸν τόδ' ὡμάσι πρόκειμαι.
πῶ κἀστὶ θάπτει; πῶ νιν εὑρήσω μολών;
θε ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἧ τι λάϊνος φορεῖ,
τύμβον κατόψῃ ξεστὸν ἐν πρωτοις.
ἡρ ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία, ψυχή τ' ἐμή,
νῦν δείξον οἷον παῖδά σ' ἡ Ἰφικληία
Ηλεκτρυῶνος γείνατ' Ἀλκμήνη Διί.
δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
γυναῖκα, κεἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον
Ἀλκηστιν, Ἀδμήτῳ δ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν,
θάνατον

θάνατον φυλάξω. καί νιν εὑρήσειν δοκῶ
πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
κἂν τοῦτ' λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας συθεὶς,
μάρψω, κύκλῳ δὲ πολυβαλὼ χεροῖν ἐμαῖν.
οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
μου σῶντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ.
εἰ δ' ἦν ἁμάρτω πᾶσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
πρὸς ἄεμα πηρὸν πέλανον, εἶμι τἠς κάτω
κόρης, ἀναλτὸς τ', εἰ ἀνηλίτους δόμους.
αὐτήσομαί τε καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
Ἀλκηστιν, ὥστε χορσὶν ὀνθεῖναι ξένῳ,
ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε,
καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος.
ἔκρυπτε δ' ὧν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ.
τίς τοῦδε μᾶλλον Θετταλῶν Φιλόξενος;
τίς Ελλάδ' οἰκῶν; τοι γὰρ ὀκ ἐρεῖ, κακὸν
δύεργε πῆσαι φῶτα, γενναῖος μεγώς.
ἰώ. ἰώ. συγγραὶ πρόσθεν, συγγαὶ δ' ὄψεσθε
χέρνιβ μελάθρων. ἰώ μοι μοι αἶ αἶ.
ποῖ βῶ; πῇ σῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν ὀλοίμαν; ἢ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
ζηλῶ φθιμένους. κείνων ἔραμαι.
κεῖν' ἐπιθυμῶ δόματα ναίειν.
ὅτι γὰρ αὐγὰς χαίρω πεδορῶν,
ὅτ' ἐπιγαίας ποδὸς πεζεύων.
τοῖον ὁμηρεύω μ' ἀφυλάκτως
ἕδρας θάνατος παρεδρεύων.
πρόβα. πρόβα. βᾶθι λεύθ' οἰκων. αἶ. αἶ.
πεπονθας ἄξι' ἀναγμάτων. ε. ε.
δεῖ δεῦμάς ἔβας. σάφ' οἶσθα. φεῦ. φεῦ.

πάγ νόρθῳ δὲν ὠφελεῖς. ἰώ μοι μοι.
τὸ μή ποτ' εἰσιδεῖν Φιλίας ἄλοχα
πρόσωπον ἄντα, λυπηρόν.
ἄδ ἔμνησας ὅμως φρένας ἥλκωσεν.
» Τίγν' ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἀμαρτεῖν
» Γυναῖκ' ἄλοχα; μήποτε γήμας,
ὤφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
» Ζηλῶ δ' ἀγάμους, ἀτέκνους τε βροτῶν.
ψυχὴ μᾶς τῆσδ' ὑπεραλγεῖν, μέτριον ἄχθος.
παίδων ἢ νόσος, καὶ νυμφίδιος
δύνας θανάτοις λυβαίζομένας
δ' τλητὸν ὁρᾶν, ἀζυγὲς ἀτέκνοις
ἀγάμοις τ' εἶναι διάπαντός.
χο τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἥκει. αἲ. αἲ.
πόρας δ' ἀδεῖν λιθεῖς ἀλγέων. ἔ. ἔ.
βαρία μὲν φέρειν, ὅμως δὲ. φοῦ. φοῦ.
τλᾶθ'. ὁ σὺ πρῶτος ὤλεσας, ἰώ μοι μοι,
» γυναῖκα, συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα
» Ῥίζει φανεῖσα θνατῶν.
ἄδ ὦ μακρὰ πρύμνη, λῦπαί τε Φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν, τί μ' ἐκώλυσας
ῥίψαι τύμβου τάφρον ὑπὲρ κοίλην,
καὶ μετ' ἐκείνης τῆς μεγ' ἀείσης κεῖθι φθιμένους
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ἅδ' εἶδες ψυχὰς
τὰς πίστ' ἀστασγέτους σωίζειν ὁμοῦ,
χθονίαν λίμναν διαβάντε.
χο ἐμοί γε ὦ γῦν, ὦ κύρος ἀξιόθρηνον
ὤχετ' ἐν δόμοισι μονόπους. ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἅλις ἄτεκνος ὤν,
πολιὰς ἐπὶ χαίτας, ἅδ' ἀπροπετὴς ὤν,

Βίοτον τε

Βίοτον τε πρέσω.
ἄδ ὦ χθὼν μακρὰ δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
δαίμονος; οἵ μοι, πολὺ γὰρ τὸ μέσον
τότε μὲν πρύμναις σὺν πυλιάσιν,
σύνθρονοι δ' ὑμεναίοις ἔσεισον ἔσω,
Φιλίας ἄλοχα χορὰς δασάζων,
πολυάχυος δ' εἴπετο κῶμος,
τὴν τε θανοῦσαν, κἀμὲ ὀλβίζων.
ὡς σύπατρίδαι, λαὸς ἀμφοτέρων
ὄντες ἀείσωμεν, σύζυγες εἰμί.
νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος,
λυγρῶν τε πέπλων μέλανες στολμοί,
πέμπουσί μ' ἔσω,
λέκτρων κοίτας δυσερήμους.
χο παρὰ δύτυχεῖ ποτ' ἔμολον
πλάγαν ἀπειροκάκου τόπου
δ' ἄλγος. ἀλλ' ἔσωσας
βίοτον, καὶ ψυχάν.
ἔθανες δ' ἄμας,
ἔλιπες Φίλιαν.
τί νέον τόδε; πολλοῖς
ἄλλοις παρέλυσε
θάνατος δ' ἄμαρτος.
ἄδ Φίλοι, γυναικὸς δαίμονι δύτυχέστερον
τὸ μὴ νομίζω, καίπερ ὀδυνᾶσθ' ὅμως.
θ' μὲν, γὰρ δὲν ἄλγος ἄψεταί ποτε,
πολλῶν δὲ μόχθων δύκλεὴς ἐπαύσατο.
ἐγὼ δ', ᾧ γ' ἀνὴρ ζῇ, παρεὶς τὸ μόρσιμον,
λυπρὸν διάξω βίοτον, ἄρτι μανθάνων.

τ 5 πῶς

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
τίν' ἂν προσειπών; τῦ, δὲ προσρηθεὶς ὕπο,
τόρπνῆς τύχοι μ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέψομαι;
ἃ μὴν γὰρ ὧνδρ' ἀξολεῖ μ' ἐρημία,
γυναικὸς οὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενάς.
θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἵζεθ', καὶ πέπλ' ἑάγας
αὐχμηρὸν ὄδας. τέκνα δ' ἀμφὶ γόνασι
πίπτοντα, κλαίει μήτρ' ὀϊ δὲ, δεσπότην
σφῶσιν, οἵαν ἐξ δόμων ἀπώλεσαν.
τὰ μὲν κατ' οἶκος, τοιάδ'. ἔξωθεν δέ με,
γάμοι γ' ἑλῶσι Θεσσαλῶν, καὶ ξύλλογοι
γυναικοπληθεῖς. ὁ γὰρ ἄναξ ἐξέπεμψε
λύσων σ' ἁμαρτῶν φῶς ἐμὸς ὁμήλικας.
ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν τυγχάνει, τάδε.
ἰδοὺ γὰρ αἰσχρῶς ζῶνθ', ὃς δὴ 'κτλη θανεῖν,
ἀλλ' ὧν ἔγημεν ἀντὶ δὸς ἀψυχίᾳ,
πέφυγεν ἄδου, κἄτ' ἀνὴρ εἶναι δόκει,
συγεῖ δὲ σὺν τεκόντας, ἀνὸς ὁ θέλων
θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
ἔξω. τί μοι ζῶ δῆτα κύδιον φίλοι,
κακῶς τελοῦντι, καὶ κακῶς πεπραγότι;

Χο Ἐγὼ σὲ δάκρυσι
" Καὶ μετάρσιον ἧκα, καὶ
" Πλείονα ἀψάμενον λόγων,
" Κρεῖσσον ἢ δεῖν ἀνάγκας
" Εὕρων. δόκει τι φάρμακον
" Θρῄσσαις ἐν ἀοιδαῖς, τὰς,
" Ὀρφέως κατέγραψε
" Γῆρυς. δόκ' ὄρος φοίβου
" Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε

" Φάρμακα πολυπόνοις
" Ἀνίαις μὲν βροτοῖσι.
μόνας δ' ὅτ' ἐπὶ βωμὸς
ἐλθεῖν, ὅτε βρέτας θεᾶς
ὄσσων, ὁ σφαγίων λιτύει.
μή μοι πότνια μεῖζων
ἔλθοις, ἢ πρὶν ἐν βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ, λυσόνους,
σὺν σοὶ ὄρος τελοῦτᾶς.
καὶ νῦν ἐν χαλύβοισι
δαμάζεις ὁ βίᾳ σίδαρον.
δόλιος ἀρτόμως
λήματός ὄσσων αἰδοῦς.
κάμ' ἐν ἀφύλακτοισι χθρῶν
εἶλε θεὰ δεσμοῖς.
τόλμα δ', ὁ γὰρ ἀνάξεις πότ' ἐνέρβων
κλαίων σὺν φθιμένοις ἄνω.
θεῶν σκότιοι φθίνυσι
παῖδες ἐν θανάτῳ.
Φίλα μὲν ὅτ' ἐσθλὸς μεθ' ἡμῶν,
Φίλα δὲ καὶ θανόντα.
γενναιοτάταν δὲ πασῶν
ἐζεύξω κλισίαις ἀκοίτιν.
μὴ δὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων,
χῶμα νομιζέσθω
τύμβῳ σᾶς ἀλόχου.
θεοῖσι δ' ὁμοίως
τιμάσθω σέβας ἐμπόρων.
καί τις δυσμίαν κέλευθον
ἐκβαίνων, τόδε δρᾶ,

αὖτά ποτὲ πρὸθανὼν ἀνδρὸς,
νῦν δ' ἔστι μάκαιρα δαίμων.
χαῖρ' ὦ πότνι', εὖ δὲ δίηις.
καὶ νιν πρόσπολοι φήμαι.
καὶ μὴν ὅδ' ὡς ἔοικεν Ἀλκμήνης γόνος
Ἄδμητε, πῶς σὺ ἔστιαν πορεύεται.
ΗΡ φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλεύθερον
» Ἄδμητε, μὴ ψὰς δ' ἐχ ὑπὸ στέγαις ἔχειν.
» Σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ τοῖς κακοῖσιν ἤξίουν
ἐχθροὺς παρεσὼν ἀξετάζεσθ' φίλος.
σὺ δ' οὐκ ἐφράζες σῆς πρόκειμένου νέκυος
γυναικός· ἀλλά μ' ἐξέκλεπτες ἐν δόμοις,
ὡς δὴ θυραίαν πήματος ἀπὸ σοῦ ἔχων.
κἄστεψα κρᾶτα, καὶ θεοῖς ἐπωσάμην
ἀπονὰς ἐν οἴκοις δύσυχεσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαί σοι, μέμφομαι πάθων τάδε.
δ' μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βάλομαι.
ὧν δ' ἕνεχ' ἥκω, δὺς ἐπόρευσας πάλιν.
λέξω. γυναῖκα τήνδ' ἐμοὶ σῶσαι λαβὼν,
ἕως ἂν ἵππους δεῦρο βρύκας ἄγων
ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοσήσαιμι γάρ,
δώσω μὲν τήνδ' σοῖσι πρόσπολον δόμοις.
πολλῶν δὲ μόχθων πλεῖ χεῖρας εἰς ἐμάς.
ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὑρίσκω τινὰς
ζεθέντας ἀθλητῆσιν, ἄξιον πόνου.
ὅθεν κομίζω τήνδε, νικητήρια
λαβών. τὰ μὲν γὰρ κῶφα τοῖς νικῶσιν, ὦ
ἵππους ἄγωδε. τοῖσι δ' ἂν τὰ μείζονα
νικῶσι, πυγμὴν, ἢ πάλην, βραφόρβια.

γυνὴ

γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπετ'. ὀντυχόντι δέ,
ἀεχρεῖον παρεῖναι, κρύβδις ὧν τόδ' ὄνκλεές.
ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλῃ γυναῖκα χρή.
δ' γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὴν πονῶ λαβών,
πλέω. χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.
ΑΔ ὅστις σ' ἀλιμάζω, δ' ἐν ἀεχροισι πιθεὶς.
ἔκρυψ' ἐμὴν γυναικὸς ἀθλίαν τύχας,
ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ὧν προσκείμενον.
εἶπερ πρὸς ἄλλα δώμαθ' ὡρμήθης ἑρᾶν.
ἄλις ὑ λελάκειν τὸ μὴ ὧν ἐμοὶ κακόν.
γυναῖκα δ' εἴ πως δοίην, αἰτεῖ μάσ' ἀναξ,
ἄλλὸν ἢ ὅσις μὴ πεπονθὼς οἷ ἐγὼ,
σώζειν ἀνωχθι θεσσαλῶν. πολλοί δέ σοι
ξένοι Φεραίων. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
ἐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν,
ἄθλιος εἶναι, μὴ νοσοῦντί μοι νόσου
πρόσθεν ἄλις γὰρ συμφορᾶς βαρύομαι
πρὸς καὶ προσφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνὴ.
νέᾳ γὰρ ὡς ἐοικὲν καὶ νόσῳ πρέπει.
πότερα, κατ' ἀνδρῶν δ' ἢ ἐν οἰκήσει σέθεν;
ἢ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις σωφρονεῖν
» ἔσται; Τὸν ἥβωντ' Ἡράκλεις ὀρᾷς ὅδε
» Εἴργειν. ἐγὼ δ' ἔσω πρόμηθίαν ἔχω.
ἢ τῆς θανούσης εἰς θάλαμον βύσας πρέφω.
ἢ πῶς ἐπισφρῶ τήνδε τῷ δ' κείνης λέχει;
δ' πλὴν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν
μὴ ζις μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν σύνδρυγ' ἔτι
πρόδοντ' ἐν ἄλλης δ' ἐμνίοις πίτνειν νέας,
εἰ δὴ θανοῦσης, ἄξια δέ μοι σέβειν.
πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ' ὦ γύναι,

ἥτις

ἥτις ποτ' εἶ σὺ, ταῦτ' ἔχουσ' Αλκήστιδι
μορφῆς μέτρ' ἴσθι, κἀμὲ πρόσπιξαι δέμας.
οἴμοι. κόμιζε πῶς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
γυναῖκα τήνδε. μή μ' ἔλῃς πρῳμόνον.
δοκῶ γ' αὐτλῶν εἰσορῶν, γυναῖχ' ὁρᾶν
ἐμήν. θολοῖ δὲ καρδίαν. ἐκ δ' ὀμμάτων
πηγαὶ κατερρώγασιν. ὦ τλήμων ἐγώ,
ὡς ἄρτι πρώτας τῶνδε γεύομαι πικράς.
ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοι μ' ἂν εὖ λέγειν τύχῃ.
χρὴ δ' ὅσις εἶ σύ, καρτερεῖν θεᾶς δίκην.
εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν ἔχουν ἐκ Διός,
εἰς φῶς πορεῦσαι νέρθεν ὧν ἐκ δωμάτων
γυναῖκα, κἀκ σοῦ τήνδε πορσῶσαι χάριν.
σάφ' οἶδα βάλεσθαί σ' ἄν. ἀλλὰ πῶς τόδε;
οὐκ ἔστι σοὶ θανόντας ὀρθοῦν φάος.
μὴ νῦν ὑπόρβαινε, ἀλλ' ὑγαιρόμως φέρε.
ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν.
τί δ' ἂν πρὸς πόσιος, εἰ θέλοις ἀεὶ σφῷν;
ἔγνωκα λιᾷ τοῦτο, ἀλλ' ὅρως τίς μ' ἄξεται.
τὸ γ' φιλῆσαι τὸν θανόντ', ἄγει δ' ἄκρον.
ἀπώλεσέν με, λιᾷ μᾶλλον ἢ λέγω.
γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες. τίς αὐτόν;
ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.
χρόνῳ μαλάξει. νῦν δ' ἔβ' ἥβᾳ σοι κακόν.
χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνῳ τὸ κατθανεῖν.
γυνή σε πάσει, καὶ νέα γάμου πόθῳ.
σίγησον. ἶσον εἶπας. οὐκ ἂν ᾠόμην.
τί δ' ὃ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύεις μόνῳ;
οὐκ ἔστιν ἥτις τῶνδε συγκλιθήσεται.
μῶν τὸν θανόντα ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;

κείνῳ

κείνῳ ὅπου πρόσεστι, τιμᾶσθαι χρεών.
αἰνῶ μὲν, αἰνῶ. μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
ἐπῄνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς ὄντα εἰ φίλος.
θάνοι μ' ἐκεῖνος, καὶ πρὸ οὐκ ἴδοιμ', ἐμοὶ δοκεῖ.
σέχω νιν ἔσω τήνδε γενναίαν δόμων.
μὴ πῶς σε τὸν ἄπειρανον ἄνομαι Διός
καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ μὴ δράσας τάδε.
κἀκ δρῶντός, λύπη καρδίαν διαθήσομαι.
πιθοῦ. τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις
φροῦ. εἶθ' ὑπ' ἀγῶνος τήνδε μὴ λάβοις ποτέ.
νικῶνδε μύθοι, καὶ σὺ στωικὰς ἐμοί.
καλῶς ἔλεξας. ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
ἄπεισιν, εἰ χρή. πρῶτα δ' εἰ χρεών, ὅρα.
χρή, σὸν μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
εἰδ' ὡς δικαίως, τήνδ' ἔχω πρόθυμίαν.
νίκα νυν. σὸ μὲν ἀνδ' ἀνόντα μοι σῴζεις.
ἀλλ' ἐν δόμοις ἡμᾶς αἰνέσεις. πιθοῦ μόνον.
κομίζετ', εἰ χρὴ τήνδε δεξαθῆναι δόμοις.
οὐκ ἂν μεθείμην τὴν γυναῖκα πρόσπολοις.
σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ' εἰ δοκεῖ, δόμοις.
εἰς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
οὐκ ἂν θίγοιμι. δίκαιον δ' εἰσελθεῖν πάρα.
σῇ σῇ πεποιθὼς χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
ἄναξ, βιάζῃ μ' ὃ θέλοντα δρᾶν τάδε.
τόλμα προτείνου χεῖρα, καὶ θίγειν ἔχνης.
καὶ μὴν προτείνω γοργόν' ὡς κατόψομαι.
ἔχεις; Α. ἔχω ναί. Η. σῶζε νυν. καὶ τὸν Διὸς
φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
βλέψον δ' ὑπ' αὐτὴν, εἴ τι σοι δοκεῖ πρέπειν

γυναικί

γυναικί. λύπης δ' οὐτυχῶν, μεθίστασο.
ἄδ ὦ θεοί, τί λέξω; θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε,
γυναῖκα λύσασαν τὴνδ' ἐμὴν ἐπιτύμως.
ἢ κόρτομός με θεσπίς ἐμπλήσει χαρᾶς;
ἡρ οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τήνδ' ὁρᾷς δάμαρτα σήν.
ἄδ ὅρα γε, μή τι φάσμα, νερτέρων τόδ' ᾖ.
ἡρ ὁ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐπαίσιον ξένον.
ἄδ ἀλλ' ἦν ἐθαπτον εἰσορᾷς δάμαρτ' ἐμήν.
ἡρ σάφ' οἶδ'. ἀπιστεῖν δ' ὅστε θαυμάζω τύχῃ.
ἄδ θίγω. προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμήν.
ἡρ πρόσιπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον πόθει θέλες.
ἄδ ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα, μὴ δέμας,
ἔχω σ' ἀέλπτως, ὥστε ὄντως δοκῶν.
ἡρ ἔχεις. φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν.
ἄδ ὦ τὸ μεγίστα ζώσας δύγενες τέκνον,
εὐδαιμονοίης. καὶ σ' ὁ φυτεύσας πατὴρ,
σώζοι. σὺ γὰρ τάδ' ἐξανώρθωσας μόνος.
πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε;
ἡρ μάχῃ σφάψας δαιμόνων τὸν κοιράνων.
ἄδ πῶ τόνδε θανάτῳ φὴς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
ἡρ τύμβου παρ' αὐτοῦ ἐκ λόχης μάρψας χεροῖν.
ἄδ τί γάρ ποτ' ἦδ' ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;
ἡρ ὅπως θέμις σοι πῆσδε προσφωνημάτων
κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι χθονίοις νερτέροις
ἁφαγνίσηται, καὶ τρίτον μόλῃ φάος.
ἀλλ' εἴσω εἶσω σήνδε. καὶ δίκαιος ὤν,
πολίτην Ἀδμητ' οὐσέβει πολὺ ξένον.
καὶ χαῖρ'. ἐγὼ δὲ τὸν πρόκειμένον πόνον
Σθένελε τυράννῳ παιδὶ πορσυνῶ μολών.
ἄδ μεῖνον παρ' ἡμῖν, μὴ ξυνείσιθ' ὑγιὲς.

ὦθις

ἡρ ὦθις τόδ' ἔσται. νῦν δ' ἐπειγέσθαί με δεῖ.
ἄδ ἀλλ' οὐτυχόιης. νόστιμον δ' ἔλθοις δόμον.
ἀστοῖς δὲ πᾶσιν τοῦνεπω τεταραχία,
χορεύειν ἐπ' ἐορταῖς συμφορᾶσιν ἰσπέναι,
βωμούς τε νίσσειν βαθύχροισι πυρσοπτῆς.
νῦν γὰρ μεθηρμόσμεθα βελτίω βίον,
τὸ πρόσθεν. ὁ γὰρ οὐτυχῶν ἀρνήσομαι
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛ-
ΚΗΣΤΙΣ.

u

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΔΡΟ-
ΜΑΧΗΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ανδρομάχην τῆς Εκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μολοττόν. ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ερμιόνην τῆς Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ἠτηκὼς τῆς Αχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Απόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανόησας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσητε. ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς τῆς Ανδρομάχην ἡ Βασιλὶς, ἐβουλεύετο κατὰ ταύτης θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον. ἡδὲ, τὸ παιδίον μὴ ὑπεξέθηκεν. αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον, καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον. καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες, ἀνήγειραν. καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους, ἐκωλύθησαν, τοῦ Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὴ οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην. Ερμιόνη δὲ μετενόησεν, εὐλαβηθεῖσα τῆς παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ορέστης, ταύτην μὴ ἀνήγαγεν εἰς Σπάρτης. Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν. ὃν καὶ φονευθέντα, παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν, Θέτις φανεῖσα, τοῦτον μὴ ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τὴν δὲ Ανδρομάχην εἰς Μολοσσοὺς ἀπεστεῖλαι μετὰ τοῦ ἐπὶ παιδός. αὐτὸν δ' εἶπεν ἀθανασίαν προσδέχεσθαι. τυχὼν δὲ ταύτης, εἰς μακάρων νήσους ᾤκησεν.

Η μὴ σκηνὴ τοῦ δράματος, ἐν Φθίᾳ κεῖτε. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ανδρομάχη. τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν δευτέρων. ὁ πρόλογος σαφὴς, καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ανδρομάχης ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει. ῥῆσις Ερμιόνης, τὸ Βασιλικὸν ἐμφαίνουσα, καὶ ὁ πρὸς Ανδρομάχην λόγος καλῶς ἔχων. εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ανδρομάχην ἀφελόμενος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΡΑ.

Ανδρομάχη.	Μολοττός.
Θεράπαινα.	Πηλεύς.
Χορὸς ἐκ Φθιωτίδων.	Ορέστης.
	Αγγελος.
Ερμιόνη.	Θέτις.
Μενέλαος.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ανδρομάχη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝ ΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θη
βαία πόλις,
ὅθεν πόθ' ἕδνων σὺν πολυ
χρύσῳ χλιδῇ
Πριάμου τύραννον ἑστίαν ἀφικόμην,
δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι
ζηλωτὸς ἔνγε τοῦ πρὶν Ἀνδρομάχη χρόνῳ,
νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυστυχεστάτη γυνὴ
ἐμοῦ πέφυκεν, ἢ γενήσεταί ποτε.
ἥτις πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει,
ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων.
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ἕλληνες πέδον,
αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομισθεῖσ', Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην,
τοῦ νησιώτη Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
δοθεῖσα, λείας τρωϊκῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δὴ τῆσδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας
σύγχορτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θαλασσία
Γηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
φεύγουσ' ὅμιλον. θεσσαλὸς δὲ νιν λεὼς
Θετίδειον αὐδᾷ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων.
ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Γηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας.
ζῶντος γέροντος, σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ, δεσπότῃ τ' ἐμῷ.

καὶ

καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην, ὅμως
ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε, σωθέντος τέκνου,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν, κἀπικούρησιν κακῶν.
ἐπεὶ δὲ τὴν λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ,
τοὐμὸν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος,
κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι,
λέγει γὰρ ὡς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
τίθημ' ἄπαιδα, καὶ πόσει μισουμένην,
αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ,
ἃ γὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην,
νῦν δ' ἐκλέλοιπα. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας,
ὡς οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχειν.
ἀλλ' οὔσφε πείθω. βούλεται δέ με κτανεῖν.
πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε.
καὶ νῦν κατ' οἴκους ἐς ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ οὖσαν. δειματουμένη δ' ἐγὼ,
δόμων πάροικον, Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἄν με κωλύσῃ θανεῖν.
Γηλεύς τε γάρ νιν, ἔκγονοί τε Γηλέως,
σέβουσιν ἑρμήνευμα νηρῆδος γάμων.
ὃς δ' ἐστὶ παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρᾳ
ἄλλους ἐν οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.
ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτόν, οὔτ' ἐμοὶ πάρα
προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδὲν ἐς ἀπὼν
Δελφῶν κατ' αἶαν. ἔνθα Λοξίᾳ δίκην
δίδωσι μανίας, ἣν τότ' ἐν Γυθῷ μολὼν,
ἤτησε φίβον πατρὸς, οὗ τίνει δίκην.
εἴ πως τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτούμενος
θεὸν παράσχοισ' ἐν τὸ λοιπὸν εὐμενῆ.

Θε σ' ἑαυτοιν', ἐγὼ τέκνο μὲ ὁ φόβος τόσ' ἐ
καλεῖν σ', ἐπείπερ κἀμὲ μαστ' οἴκων ἠξίωσ
ὁμοῦ σοι, τὸ Τροίας πύργ' ἵν' ᾠκοῦμεν πάλαι.
σύννους δὲ κἀμοὶ, ζῶντί τ' ἰὼ ὀφ σῷ πόσει.
κἀμὲ νῦν φροῦδά σοι νέους ἦπειλόγους.
φοβῷ μὴ εἰς σ' ἑαυτοῦ ἀναδήσετ',
οἰκτῷ δὲ σ' ὀφ σῷ. δεινὰ γάρ σοι βάλε
Μενέλα⊙ εἰ σὲ, πᾶς δ', ἃ σοι φυλακτέα.
ἀν ὦ φίλτατ' σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ, τῇ δὲ νῦν δὲ δυσυχεῖ,
τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν,
κτεῖναι θέλοντες τὸν παναθλίαν ἐμέ;
Θε τὸν παῖδ' ἁ σε μέλλουσιν ὦ σύγκτανε σὺ
κτενῶ, ὅν ἔξω σώματ' ὑπεξέθε.
ἀν οἴ μοι. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον
πόθῳ ποτ'. ὦ σύγκτανε⊙, ὡς ἀπωλόμαν.
Θε ἔκ οισθ'. ἐκείνων δ' ἀδόμην ἐγὼ τάδε
φρασθεὶς δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.
ἀν ἀπωλόμην ἄρ' ὦ τέκνον. ἐκτενοῦσί σε
δίοσοι λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένο⊙
πατὴρ, ἔτ' ὢν Δελφοῖσι τυγχάνει μόνον.
Θε δίκῃ γὰρ ἂν κἄν ὤλεσ' σ' ἂν πράσσειν κακῶς,
κεἰ σὸς παρόντος. νῦν δ' ὀργῇ⊙ εἶ φίλων.
ἀν ἦ δ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν ὡς ἥξοι φάτις;
Θε γόῃσιν ἐκεῖν⊙, ὥστέ σ' ὠφελεῖν παρόν.
ἀν κἀμὲ μὴ 'πεμψ' αὐτὸν ἐξ ἅπαξ μόνον.
Θε μῶν δ' ἔσθ' ὅπως σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
ἀν πόθεν; θέλεις δῆτ' ἄγγελος μολεῖν σύ μοι;
Θε τί δῆτα φήσω χρόνι⊙ ὕστ' ἐκ σώματος;
ἀν πολλὰς ἂν εὕροις μηχανάς. γνώμη γὰρ ἓ.

Θε κίνδυ

Θε κίνδυνο⊙. Ἑρμιόνη γὰρ δώμασιν φύλαξ.
ἀν ὁρᾷς; ἀπαυθάδως γ' κακοῖς φίλοισι ζῇς.
Θε ὦ δίκαια, μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
ἀλλ' εἶμι, ἐπεί σοι κἀπορίβλεπτο⊙ βίος
δούλης γυναικὸς, ὧν ἁ κἀμὲ πάθῳ κακόν.
ἀν χώρει νύν. ἡμεῖς δ' ὅσπερ ἐγκείμεθ' ἀεὶ
θρήνοισι, κἀν γόοισι, κἀν δακρύμασι,
» πρὸς ἀμβρὲ ἐκτενοῦμεν. Ἐμπέφυκε γὰρ
» γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν,
» Ἀνὰ στόμ' ἀεὶ κἀν δόμοις γλώσσης ἔχειν.
πάρεστι δ' ἐχθρὰ, ἀλλὰ πολλά μοι σφάλειν,
πόλιν πατρῴαν, τὸν θανόντα θ' Ἕκτορα,
σεβίζον τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ὃ στυγεῖ γύναι,
δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως.
» Χρὴ δ' ὅστ' εἰδέναι ὄλβιον βροτῶν,
» Πρὶν ἂν θανόντος, τὸν τελευταῖον δόμοις
Ὅπως πράξας ἡμέραν ἥξει κάτω.
Ἰλίῳ ἀμφὶ νᾷ, Πάρις ὁ γάμους, ἀλλὰ λύπας ἄγαγε
ἀγάγετ' δύναιαν εἰς βαλάμους Ἑλένην.
ἃς ἕνεκ' ὦ Τροία, δορὶ, καὶ πυρὶ δορίαλωτον
εἶλέ σ' ὁχιλιόναυς Ἑλλὰς ὠκὺς Ἄρης.
Ἐκ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν πρὸ τείχη
εἴλκυσε δρυφοῦν πᾶς ἁλίας Θέτιδος.
αὐτὰ δ' ἐς θαλάμους ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσας,
δούλοσύναν συγκραν ἀμφιβαλοῦσα κάρᾳ.
πολλὰ δ' δάκρυά μοι κατέβα χροὸς ἔλιπτον
ὄσσε, καὶ θαλάμους, πόσιν ἐν κονίαις.
ὤ μοι ἐγὼ μελέα. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγο⊙ ὁρᾶσθ,
Ἑρμιόνας δούλαν, ἃς ὕπο τειρομύα,
πρὸς τόδ' ἄταλμα θεᾶς ἱκέτις πρὸς χεῖρ βαλοῦσα,

τάκομαι ὡς πέτρινα πίλανώεσσα λιβάς.
ΧΟ ὦ μῦσαι, ἃ Θέτιδος σ' ἀπέσβην, ἡ ἀνάκτορα θάσσεις
σᾶρον ὀδὲ λέπεις
φθιάς, ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ασπίτιδα γύναν.
εἴ τι σοι φιλαίμαν
ἄκος τῶν σὸν λυσλύτων πόνων εὑρεῖν,
οἵ σε καὶ Ερμιόναν ὀρίδι συγκρᾶσαι σπεύσαν
τλᾶμον ἀμφὶ λέκτρων
δισσύμων ἐπίκοινον
ἑδραν ἀμφὶ πῶλ' Αχιλλέως,
" γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν καὶ εἰς ὅπορ ἥκεις
σεαυτὸν ἀμελᾷ.
ἰλιὰς ὧδε κόρα Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι,
λεῖπε πλεξίμηλον
δόμων τὰς πυτίας θεᾶς. πίς σοι
καιρὸς ἀτυζομένᾳ, σ' ἐμὰς ἀεικέλιον καταλείβειν
σεαυτὸν ἀνάγκαις;
ὦ κρατερὸν πλὶ σε πείσει.
τί μόχθον ὀδὲν ὄσσα, μοχθεῖς;
ἀλλ' ἴθι. λεῖπε θεᾶς νηρηίδος ἀγλαὸν ἕδραν.
γνῶθι σ' ὅσ' ἐπὶ ξένας
πλωὶς ἐπ' ἀλλοτρίας πόλιος,
ζῶθ' ὑπ' Φίλων τὶν' εἰσορᾷς
σῶν, ὦ σπυσχεσάτα,
ὦ παντάλαινα νύμφα.
οἰλιβοτάτα γὰρ ἔμοι γ' ἔμολες γυῖαι ἰλιάς, οἴκοσ
πλεασοτῶν σ' ἐμῶν φόβῳ,
πσυχίαν ἄγομεν. τὸ δὲ σὸν,
οἰκτῳ φόρβα τυγχάνω,
μνησᾶς τᾶς Διὸς κόρας

Οἵ μ'

Οἵ μ' εὖ φρονοῦσαν ἴσ' μ.
ἐρ κόσμου μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδᾶς,
σολμόν τε χρωτὸς τῶνδε ποικίλων πέπλων,
ὃ τῶν Αχιλλέως, ὃν δὲ Πηλέως ἄπο
δόμων ἐπέρχας δισσὸν ἔχασ' ἀθρόμιλα,
ἀλλ' ἐκ λαλιαίνης ἀπαρλιάτιδος χθονὸς,
Μενέλαε ἡμῖν ταῦτα σ' ὠρεῖται πατήρ,
πολλοῖς σὺν ἕρκεσι, ὥστ' ἐλεύθερος μεῖν.
ὑμᾶς μὲν δὴ τοιοῖσδ' ἀμείβομαι λόγοις.
σὺ δ' ὅστις ὁ δόλος, καὶ δυσέκπικτος μηχὴ,
δόμους καταγεῖν ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς βέλεις
τόνδε; συγγόμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι ζῶσ.
νικᾷς δ' ἀκύμορον σὲ μοι δίδυμα.
" Δεινὴ γὰρ ἡ πειρῶσις εἰς τὰ τοιάδε
Ψυχὴ γυναικῶν, ὧν ἐπιχθόνιος σ' ἐγώ.
κἀδέλεαρ σ' ὀνήσει δόμα νηρηΐδος τόδε,
ὃ βωμὸς, ὃν δὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανεῖ.
ἢν δ' ὄν θεῶν τις σ', ἢ βροτῶν σῶσαι θέλῃ
σεῖσ' αὖτι τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων,
πῆξαι, ταπεινὴν πρόσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
σαίρειν τε δῶμα τὸ μὸν ἐκ χρυσηλάτων,
τύχεων πόδ' ἀπείρασαν Αχελῶι δροσόν.
γνῶναί θ' ἵν' εἶ γῆς. ὁ γὰρ εὐ Εκτωρ τάδε,
ὁ Πρίαμος, ὃν δὲ χρυσὸς, ἀλλ' ἕλλας πόλις.
εἰς τόδε δ' ἦκεις ἀμαθίας σύσλωι σὺ,
ἃ πατρὶ πατρὸς, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
πολλᾶς ξυνοῦσαν, καὶ τέκν' αὐθέντα πάρα
Τίκτειν. Τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος,
" πατήρ τε θυγατρὶ, πᾶς τε μητρὶ μίγνυται.
κόρη τ' ἀδελφῷ. δεῖ φόνου δ' οἱ Φίλτατοι

U 5 Χωροῦσι

» Χωροῦσι. καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος,
» Α μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερ'. οὐδὲ γὰρ καλὸν
» Δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἓν' ἡνίας ἔχειν,
» Αλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν,
» Στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει.
χο Επίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
» Καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.
αν φεῦ. φεῦ.
» Κακόνγε θνητοῖς τὸ νέον ἐντὶ τῷ νέῳ.
» Τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.
ἐγὼ δ' ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ,
λόγων ἀπώσῃ πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα.
ἢν δ' αὖ κρατήσω, μὴ πὶ τῶδ', ὄφλω βλάβην.
» Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα, τοὺς κρείσσους λόγους
» Γίκρως φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο.
ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ', ἁλώσομαι.
εἴπ' ὦ νεᾶνι. τῷ σ' ἐχεγγύῳ λόγῳ
πεισθεῖσ', ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων,
ὡς ἡ λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις
τύχῃ θ' ὑπερθεῖ, καὶ μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς
ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι,
πόλεώς τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπηρμένη,
οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω.
πότερον, ἵν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
δούλους, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα,
ἢ τοὺς ἐμοὺς τις παῖδας ἐξανέξεται
Φθίας τυράννους ὄντας, ἢν σὺ μὴ τέκῃς.
φιλοῦσι γὰρ μ' Ελλυνες. Εκτορός τ' ἄπο,
αὐτή τ' ἀμαυρὰ, κοὐ τύραννος ἦν Φρυγῶν.
οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,

ἀλλ'

ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ πιτηδεία κυρεῖς.
» Φίλτρον δὲ καὶ τόδ', οὐ τὸ κάλλος ὦ γύναι.
» Αλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
σὺ δ' ἤν τι κνισθῇς, ἡ λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἐστι, τὴν δὲ Σκῦρον, οὐδαμοῦ τίθης,
πλουτεῖς δ' ἐν οὐπλουτοῦσι. Μενέλεως δέ σοι
μείζων Αχιλλέως. ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις.
» Χρῆν γὰρ γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ,
» Στέργειν, ἁμιλλάντ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
εἰ δ' ἀμφὶ Θρήκην χιόνι τὴν κατάῤῥυτον,
τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος
δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινούμενος,
ἔκτεινας ἂν τάσδ', εἶτ' ἀπλησίαν λέχους
πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης,
αἰσχρόνγε, καὶ τοι χείρον' ἀρσένων νόσον
ταύτην νοσοῦ μὲν. ἀλλὰ. πρὸς τήμην καλῶς.
ὦ φίλταθ' Εκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν,
σοὶ καὶ ξυνήρων, εἴ τισε σφάλοι Κύπρις.
καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδώην πικρόν.
καὶ ταῦτα δρῶσα, τῇ ῥετῇ προσηγόμην
πόσιν. σὺ δ' οὐδὲ ῥανιδ' ὑπαιθρίας δρόσου
τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἐᾷς.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ γύναι.
» Ζήτει παρελθεῖν. Τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
» Φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν', οἷς ἔνεστι νοῦς.
χο δέσποιν', ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται,
τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.
ἑρ τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων.
ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα;

οὔκουν

ἀν οὔκουν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
ἑρ ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη γύναι.
ἀν νέα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
ἑρ σύ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾷς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
ἀν οὐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;
ἑρ τί δ' οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχῇ;
ἀν καλῶς γε χρωμέναισιν. εἰ δὲ μὴ, οὐ καλά.
ἑρ οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
ἀν κἀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ, κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει.
ἑρ σοφὴ, σοφὴ σύ. κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
ἀν ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος εἴς σ' ἀποβλέπον;
ἑρ μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.
ἀν Ἑλένη νιν ὤλεσ' οὐκ ἐγὼ, μήτηρ γε σή.
ἑρ ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
ἀν ἰδοὺ σιωπῶ, κἀπιλάζυμαι στόμα.
ἑρ ἐκεῖνο λέξον, ὅπερ οὕνεκ' ἐστάλην.
ἀν λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
ἑρ λείψεις τόδ' ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
ἀν εἰ μὴ θανοῦμαί γ'. εἰ δὲ μὴ, οὐ λείψω ποτέ.
ἑρ ὡς τοῦτ' ἄρηρε, κοὐ μένω πόσιν μολεῖν
ἀν ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὲν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
ἑρ πῦρ σοι προσοίσω, κοὐ τὸ σὸν προσκέψομαι.
ἀν σὺ δ' οὖν κάταιθε. θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.
ἑρ καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
ἀν σφάζ' αἵματος θεᾶς βωμὸν. ἢ μέτεισί σε.
ἑρ ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα, καὶ σκληρὸν θράσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγώ σ' ἕδρας
ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα.
τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψω. τόδ' ἔργον, αὐτὸ σημανεῖ τάχα.

κάθησ'

κάθησ' ἑδραία. καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
τηκτὸς μολίβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν ὃν πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
ἀν πέποιθα. Δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων
» Ἀκὴ βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστῆσαί τινα,
» Ἀ δ' ἔς ἐχιδνης, καὶ πυρὸς περαιτέρω,
» Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
» Κακῆς. τοιοῦτον ἐσμὲν ἀνθρώποις κακόν.
χο ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν,
ὅτ' Ἰδαίαν ἐς νάπαν ἦλθ' ὁ
τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος,
τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων
ἄγων τὸ καλλιζυγὲς,
ἔριδι συγερᾷ
κεκορυθμένον σὺ μορφίας,
σταθμοὺς ἐπὶ βοῦτα,
βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν,
ἔρημόν θ' ἑστιοῦχον αὐλάν.
ταῖδ' ἐπεὶ ὑλοκόμον νάπος ἦλθον,
ὀρείαν πιδάκων, νίψαντο
αἰγλάεντα σώματ' ἐν ῥοαῖς,
ἔβαν τε Πριαμίδαν, ὑπερ
βολαῖς λόγων δυσφρόνων
περιβαλλόμεναι,
Κύπρις εἷλε λόγοισι δολίοις,
τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δ' σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
ταλαίνᾳ, περγάμοις τε Τροίας.
εἴθε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν,
ἅτις τέκεν ποτὲ Γάριν,

πρὶν

πρὶν Ἰλιάδων καταικίσαι λέπας,
ὅτε νιν πρὸς θεσπεσίῳ ἀλάφνᾳ
βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
μεγάλαν Πριάμου πόλεως λώβαν,
τίν' ἀνέπλευσε; ποίου δι' ἐλίσσετο
θαμογερόντων βρέφος φοβεῖν;
ὅτ' ἀν' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν
δορίτας, ὅτε σὺ μύαις
τυραννεῖν ἔχες ἀν' δόμων ἔβαν.
παρέλυσε δ' ἀν Ἑλλάδος ἀλγεινὰς
πόνους, ὃς ἀμφὶ Τροίαν
θεκέτεις ἀλάλιπτο νέοι λόγχαις.
λέχη τ' ἔρημ' ἀν' ἄκαν' ἀζεύξατο,
καὶ τεκέων ὀρφανοὶ γοῶντες.
με ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλας δόμους
λάθρᾳ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου.
σὺ μὲν γὰρ ἤυχεις θεᾶς βρέτας σῶσαι τόδε,
τὸ τόν τε, καὶ κρύψαντας. ἀλλ' ἐφυβρίσθης
ὅσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω μύαι.
κεἰ μή τόδ' ἐξ λιπὸν ὁρμώσεις πέδον,
ὁδ' ἀντὶ τοῦ σὸ σώματος σφαγήσεται.
ταῦτ' οὖν λογίζου. πότερα, κατθανεῖν θέλῃς,
ἢ τόνδ' ὀλέσας σῆς ἁμαρτίας ὑπόρ,
ἵν' εἰς ἐμ' εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἁμαρτάνεις;
ἀν Ω δέξα, δέξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
» Οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὤγκωσας μεγαν.
» Εὔκλεια δ' οἷς μὴ 'ς ἀληθείας ὕπο,
» Εὐδαιμονίζω. σοῦ δ' ὑπὸ ψοφοῦσ', ἔχειν
» Οὐκ ἀξιώσω, πλὴν τύχη φρονεῖ δοκεῖν.
σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ,
Τροίαν

Τροίαν ἀφεῖλε Πρίαμον, ὥστε φαῦλος ὤν,
ὅσις θυγατρὸς ἀντὶ παιδὸς, ἐκ λόγων
τοσόνδ' ἐπνεύσας, καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ
δόλῳ κατέσκε εἰς ἀγῶν', ὃν ἀξιῶ
ὅτ' ὄν σε Τροίας, ὅτε σὸ Τροίαν ἔπι.
» Ἐξωθεν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν,
» Λαμπροὶ. τὰ δ' ἔσθ', πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
» Πλὴν εἴ τι πλέτῳ, ἰσχὺν δ' ἰσχύει μέγα.
Μενέλαε, φόβῃ δὴ διαπεράνωμεν λόγους.
τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρί. καί μ' ἀπώλεσε.
μαιφόνον μὲν οὖν ἔτ' ἀν φύγοι μύσος.
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς, καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνίᾳ
φόνου. τὸ σωθῆναι γάρ σ' ἀναγκάσει χρεών.
ἦν δ' ὄν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκθράσω,
σὺ παῖδά μ' ἐκτενεῖτε; κἄπειτα πῶς πατὴρ,
τέκνα θανόντος, ῥᾳδίως ἀνέξεται;
ἔχ ὧδ' ἄναυδον αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖ,
ἀλλ' εἰσὶν οἳ χρή. Πηλέως τε γὰρ ἄξια,
πατρός τ' Ἀχιλλέως ὄργα δηῶν φανήσετε.
ὥστε δὲ σὲ πᾶσ' ἐκ δόμων. σὺ δ' ἐκδίδοις
ἄλλῳ, τί λέξεις; πότερον, ὡς κακὸν πόσιν
φεύγει τὸ τάνδρος σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἄναυδον ἐν δόμοις
χήραν καθεξεις πολίαν; ὦ τλήμων ἀνήρ,
ἁλιῶν τοσούτων ἔχ ὁρᾷς ἐπιῤῥοάς;
πόσας δ' ἂν ὕνας θυγατρὸς ἁλιπλεύσεται
βόλοι ἂν εὑρεῖν, ἢ πιθεῖν ἃ γὼ λέγω;
» Οὐ χρή τι μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακά.
» Οὐδ' εἰ γυναῖκες ἐσμὲν ἀπειρόν, κακόν,
» Ἀνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.

ἡμεῖς

ἡμεῖς γὰρ εἰ σὺ πᾶσ' ἁφαρμακεύτως ἔχῃ,
καὶ νοσεῖν ἄξιαμβλακόν, ὡς αὐτὴ λέγεις,
ἑκόντες, εἰκόντες, ὁ δὲ βώμιοι
πίτνοντες αὐτοί, τῷ δίκῃ ὑφέξομεν
ὧν οἵσι γαμβροῖς, οἵσιν οὐκ ἐλάσσονα
βλάβην ὀφείλω, πῶς σιγηθεῖσ' ἀπαιδίαν.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ποιοῖσι. σὺ δὲ σῆς φρενός,
ᾗ σε σ' ἐσθικα. σὴν γυναικείαν ὄψιν,
καὶ τῷ τάλαιναν ὤλεσας φρυγῶν πόλιν.
ἄγαν' ἔλεξας ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας.
καί σε τὸ σῶφρον ἠγέτοξθυσε φρενός.
μὴ γνῶναι, τάσ' ὅτι σμικρὰ, καὶ μοναρχίας
εἰκ ἄξι' ὡς φὴς σὺ ἐμῆς, σοῦ Ελλάδος.
εὖ σ' ἴσθ' ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων,
τοσοῦτ' ἐσθ' ἑκάστῳ μεῖζον, ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ θυγατρί, μεγάλα γ' ὧν κείνω τάσ',
λέχους σορεῦσι, σύμμαχ' καθίσαμαι.
» Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, σ' οὐτορ' ἂν πάσχοι γυνή.
» Ανδρὸς σ' ἁμαρτάνοσ', ἁμαρτάνει βίος.
σέλω σ' ἐκείνου τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεών,
κἀν τῶν ἐκείνου σὺν ἐμοὶ, ἡμᾶς τε πρός.
» Φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οἵπινες φίλοι
» Ορθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
μόνων δὲ σὺν ἀπόντας, εἰ μὴ θηλόμαι
τἄμ' ὡς ἄριστα, φαῦλός εἰμι, κοὐ σοφός.
ἀλλ' ἠγανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ὡς ἢν θάνῃς σὺ, πᾶς οὐ ἐκφεύγει μόρον.
σὲ σ' ὁ θελήσας κατθανεῖν, τόνδ' ἐκτανών.
σοὶ σ' ἀνάγκη θανόρῳ λιπεῖν βίον.
ὦ οἵ μοι, πικρὰν κλήρωσιν, ἄρεσιν τέ μοι

Βίου

Βίου καθίσης. καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλίας
καὶ μὴ λαχοῦσα, σὺ συνοικὴς καθίσαμαι,
ὦ μεγάλα πράσσων αἰτίας μικρᾶς πέρι,
τοιοῦδ'. τί κάλυεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποίαν πόλιν
πορθοῦσα; τίνα σῶν ἔκτανον παίσασ' ἐγώ;
ποῖον δ' ἔπρησα σοῦ; ἐκοιμήθην βίᾳ
σὺν δεσπόταισι. κἄπτ' ἐμὲ ὁ κείνου κτενεῖς;
τὸν αἴτιον τῶνδ'; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς,
πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν ὅσαν φέρῃ;
ὅμοι κακῶν τῶνδ'. ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς.
ὡς δεινὰ πάσχω. τί δ' ἐμὲ καὶ τεκεῖν ἔχρῃν,
ἅχθος τ' ἐπ' ἀχθει τῷδε προδέδαι δ' ἔπλευ;
ἄτας τί ταῦτ' ὀλύρομαι, τὰ δ' ἐμ ποσὶν
ὀκ ἐξικμάζω, καὶ λογίζομαι κακά;
ἥτις σφαγὰς μὲν Εκτορος προχθλάτους
κατεῖδον, οἰκτρῶς τ' Ιλιον πυρούμενον;
αὐτὴ δὲ δ' ὀλὴ ναῦς ἐπ' Αργείων ἔφην,
κόμης ἀποσπασθεῖσ'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φονεύσιν Εκτορος νυμφεύομαι,
τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
πρὸς τὰς παρούσας, ἢ παρελθούσας τύχας
εἰς πᾶς ὅδ' ἦν μοι, λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου.
τοῦτον κτενεῖν μέλλουσιν, ὃς δουλεῖ τάδε;
ὅδ' ἦτα τὸ μὴ γ' εἶνεκ' ἀθλίου βίου.
ἐμοὶ τῶδε μὲν γὰρ ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται,
ἐ μοισ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
ἐγὼ προλείπω δωμόν. ἦδε χειρία
σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δ' ἑρμῷ.
ὦ τέκνον, ἢ τελοῦσά σ' ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
ἐκχω πρὸς ἅδην. ἢν δ' ὑπεκδράμῃς μόρου;

μέ μνησο μητρὸς οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμαν,
καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν,
δάκρυά τε λείβων, καὶ περιπτύσσων χέρας,
» λέγ' οἷ' ἔπραξα. Πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
» Ψυχὴ τέκν'. ὅστις δ' αὔτ' ἄπειρος ὢν ψέγει,
» Ησσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχῶν τ' εὖδαι μονεῖ.
χο ᾤκτειρ' ἀκούσας. Οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ
» Βροτοῖς ἅπασι, κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ.
εἰς ξύμβασιν δὲ χρή σε καὶ σὴν παῖδ', ἄγειν
Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
με λάβεσθέ μοι τῆσδ' ἀμφελίξαντες χέρας
δμῶες. λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται
ἐγώ σ' ἰν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς,
πρὸ τεῖνα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον,
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγήν.
καὶ τὰ μφὶ σοῦ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο,
τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε, παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
ἢν τεκτανεῖν νιν, ἢν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
δούλη γεγῶσα, μή ποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.
ἀν οἴμοι. δόλῳ μ' ὑπῆλθες. ἠπατήμεθα.
με κήρυσσ' ἅπασιν. οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα.
ἀν ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά;
με καὶ τοῖσγ' ἐν Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.
ἀν τὰ θεῖα δ' οὐθεῖ', ἔχειν ἡγῇ δίκην;
με ὅταν τάδ' ᾖ, τότ' οἶσο μὲν. σὲ δὲ κτενῶ.
ἀν ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;
με οὐ δῆτα. θυγατρί δ' ἢν θέλῃ δώσω κτανεῖν.
ἀν οἴ μοι. τί δῆτα σοῦ καταστένω τέκνον;
με οὔκουν θρασεῖά γ' αὐτὸν ἐλπὶς ἀνα μενεῖ.

ἀν ὦ

ἀν ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν,
Σπάρτης ἔνοικοι, δολία βουλεύματα,
ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
ἑλικτά, κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πάντα πέριξ
φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ελλάδα,
τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστιν; οὐ πλεῖστοι φόνοι;
οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' ἀεί;
ὄλοισθ'. ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς,
ὡς σοὶ δέδοκται. κεῖνα γὰρ μ' ἀπώλεσεν,
ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη φρυγῶν,
πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλάκις δορὶ
ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
νῦν δ' εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς,
κτείνεις μ'. ἀπόκτειν'. ὡς ἀθώπευτον γέ σε
γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς, καὶ παῖδα σὴν.
ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
» ἡμεῖς δὲ τροίᾳ γ'. Εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
» Μηδὲν τόδ' αὔχει. καὶ σὺ γὰρ πράξειας ἄν.
χο οὐδέποτ' ἂν δίδυμα
λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν.
οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
ἔριν μὲν οἴκων,
δυσμενεῖς τε λύπας.
τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
ἀκοιθώνητον εὐνὰν ἀνδρός.
οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι
δι πτυχοι τυραννίδες
μιᾶσ' ἀμείνονες φέρειν,
ἄχθος τ', ἐπ' ἄχθει,

καὶ στάσις πολίταις,
τεκτόνοιν θ' ὕμνοισιν ἐργάται δυοῖν
ἐρίν μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν.
πνοιαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαὶ,
κατὰ πηδαλίων
διδύμα πραπίδων γνώμα,
σοφῶν τε πλῆθος ἀθρόον ἀσθενέστερον.
φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς,
ἑνὸς ἁ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα,
κατά τε πόλιας,
ὁπόταν εὑρεῖν θέλωσι καιρόν.
ἔδειξεν ἡλάκαινα τοῦ στρατηλάτου
Μενέλαε. διὰ γὰρ
πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν ἰλιάδα κόραν,
παῖδά τε δύσφρονος ἐρίδος ὕπερ.
ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος.
ἔτι σοι πότνια
μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἐργών.
καὶ μὴ ἐσορῶ τόδε σύγκροτον
ζεῦγος πρὸ δόμων
ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον.
δύστανε γύναι, τλήμων δὲ σὺ παῖ,
μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις,
οὐδὲν μετέχων,
οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν.
ἀν ἅδ' ἐγὼ χέρας αἱματη
μο ρὰς βρόχοισι κεκλειμένα
πέμπομαι κατὰ γαίας.
μᾶτερ, μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾷ

πτερύγι

πτερύγι συγκαταβαίνω,
καὶ θῦμα δάϊον.
ὦ χθονὸς φθίας κράντορες.
ὦ πάτερ ὦ μόλε
φίλοις ἐπίκουρος.
ἀν κεῖσ' δ' ἤδη τέκνον ὦ φίλος,
μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς,
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ, σὺν νεκρῷ τε.
μο ᾤ μοι μοι. τί πάθω;
τάλας δῆτ' ἐγὼ, σύτε μᾶτερ
με ἴδ' ὑποχθόνιοι.
ὦ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων.
δύο δ' ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν.
σὲ μὲν ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ,
παῖδα δ' ἐμὴ παῖς τόνδ', Ερμιόνη.
» Καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη λιπεῖν
» Εχθροὺς ἐχθρῶν, ἐξὸν κτείνειν,
» Καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
ἀν ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
κτησαίμαν Πριάμου παῖ.
μο δύσταμος, τί δ' ἐγὼ μόρου
παράτροπον μέλος εὕρω;
ἀν λίσσου δὲ γούνασι
δεσπότου χρίμπτων ὦ τέκνον
μο ὦ φίλος, ὦ φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.
ἀν λείβομαι. δακρύοισιν κόρας
στάζω λισσάδος ὡς πέτρας
λιβὰς ἀνήλιος ἁ τάλαινα.
μο ᾤ μοι μοι. τί δ' ἐγὼ

κακῶν μῆχος ἐξανύσαι μ' ἄρ;
με τί με προσωίπτεις, ἁλίαν πέτραν,
ἢ κῦμ ἁλιτὰς ὡς, ἱκετεύων;
τοῖς γὰρ ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεί τοι
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον,
Τροίαν εἷλον, καὶ μητέρα σὴν.
ἧς ἀπολαύων.
ἥδομαι χθόνιον ἱκνούμενος πέδον.
χο καὶ μὴν σιδήρεια τοῦδε πηδᾷ πέλας,
ὡς δὴ τιθέντα δοῦρα γηραιᾷ πόδα.
πη ὑμᾶς ἐρωτῶ, τόν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα; πῶς ταῦτ'; ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος; τί πράσσετ' ἄκριτα μηχανώμενοι
Μενέλαε, ἐπίσχες. μὴ τάχυν' ἄνδρ' ὀλῇς.
ἡγοῦ σὺ θᾶσσον. δ' γὰρ ὡς ἔοικέ μοι
φόλης τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ξώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
ὦ τόνγε μὴ κατ' ἔρον ὥσπερ ἱσίοις
ἐμπνεύσομαι τῆδ'. εἰπέ, τίνι δίκῃ χέρας
βρόχοισιν ἐκδήσαντες ὀρθ' ἄγουσί σε,
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γὰρ τις ὡς ἀπόλυσαι,
ἢ μῶν ἀπόντων, τὸ τε κυρίᾳ σέθεν.
ἀν ὀρθ' ἄγουσι. σὺν τέκνῳ θανουμένην
ἄγουσί μ' ὄντως, ὡς ὁρᾷς. τί σοι λέγω;
δ' γὰρ μιᾶς σε λιμὸν ὄνος προθυμίᾳ
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἰκουρὸν θάπτω κλύων
τῆς τῶνδε θυγατρός. ὥστ' ἀπόλλυμαι χάριν·
καὶ νῦν με βωμῶ Θέτιδος, ἢ τὸν ζυγίαν
ἔτικτε

ἔτικτέ σοι παῖδ', ὦ σὺ θαυμασὴν σέβεις,
ἄγουσ' ἁρπάσαντες, ὅτε τῷ δίκῃ
μείναντες, δὲ σὺν ἀπόντας ἐκ δόμων.
μείναντες, ἀλλὰ τῶν ἐμὴν ἐρημίαν
γνόντες, τέκνα τε τῶνδ', οὐ δέμις ἀστίου,
μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ θανεῖν.
ἀλλ' αὐτὶ ἅζω σ' ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
πίτνοῦσα γονάτων, χειρὶ δ' ὄκ ἔξεστί μοι
τῆς σῆς λαβεσθαι φιλτάτης γενειάδος,
ῥῦσαί με πρὸς θεῶν. εἰ δὲ μή, θανούμεθα
ἀκλεῶς μὲν ὑμῖν, δυσυχῶς δ' ἐμοὶ γέρον.
πη χαλᾶν κελεύω δεσμὰ περὶ κλάειν ἑνά,
καὶ πῶς δ' χειρὸς δίπτυχος ἀνίσγαι.
με ἐγὼ δ' ἅπαν δῶ' ἀλλ' ὄχ ἥπτωρ σέθεν,
καὶ πῶς πολλῷ κυρεώτερ' γεγώς.
πη πῶς; ἢ τὸν ἐμὸν οἰκήσεις μολὼν
δῶ; ὄχ ἅλις σοι τῶν ἐν Σπάρτῃ κρατεῖν;
με εἷλον νιν ἀχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
πη δ' μὸς δ' ἐγ' αὐτῷ ἔλαβε πῶς παιδὸς γέρας.
με δικῶν ἐκείνα τἀμά, τἀκείνα τ' ἐμά.
πη δρᾶν εὖ, κακῶς δ' δ' μηδ' ἀκρατεύειν βίᾳ.
με ὡς τύνδ' ἀπάξεις δ' ποτ' ὄχ ἐμῆς χερός.
πη σιάπερω ἢ δ' σὸν καθαιμάξω κάρα.
με φαῦσόν γ' ἵν' εἰδῇς, καὶ πέλας πρόσελθε μου.
πη σὺ γ' μετ' ἀνδρῶν ὦ κάπιστε, κἀπ καλῶν;
ἔοικε μέντοι ὡς γ' ἀνδράσιν λόγου,
ὅσις πρὸς ἀνδρὸς φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχους,
ἄλλης ἄδικα δ' ὤμαθ' ἑστίας λιπών,
ὡς δὴ γυναῖκα σῶφρον' γ' δόμοις ἔχων,
πασῶν κακίστη; οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις

» Σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
» Αἱ ξὺν νέοισιν ἐξερημῶσαι δόμους,
» Γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πέπλοις ἀνειμένοις,
» Δρόμους, παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχεσθὲ ἐμοί,
» Κοινὰς ἔχουσι. κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν
» Εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
Ἐλένην ἐρέσθαι χρὴν τάδ' ἥτις ἐκ δόμων
τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
κἄπειτ' ἐκείνης οὕνεχ', Ἑλλήνων ὄχλον
τοσόνδ' ἀθροίσας, ἤγαγες πρὸς Ἰλιον.
ἣν χρὴν σ' ἀκπτύσαντα, μὴ κινεῖν δόρυ,
κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἐᾶν αὐτοῦ μένειν,
μισθόν τε δόντα, μὴ ποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
ἀλλ' οὔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας,
ψυχὰς, δὲ πολλὰς, κἀγαθὰς ἀπώλεσας,
παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις,
πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας, εὐγενῆ τέκνα.
ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος. αὐθέντην δέ σε
μιάστορ', ὥς τιν' εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως.
ὃς οὐδὲ τρωθεὶς, ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
ὅμοι ἐκεῖσε, δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
κἀγὼ μὲν ἤυδων τοῦ γαμοῦντι μήτε σοὶ
κῆδος συνάψαι, μήτε δώμασιν λαβεῖν
κακῆς γυναικὸς πῶλον. ἐκφέρουσι γὰρ
» μητρῷ' ὀνείδη. Τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι
» Μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
πρὸς τοῖσδε δ', εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας,
σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα.

οὕτως ἔδεισας, μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
ἑλὼν δὲ Τρόιαν, εἶμι γὰρ κἀνταῦθά σοι,
οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβών.
ἀλλ' ὡς ἐσείδες μαστὸν, ἐκβαλὼν ξίφος,
φίλη μ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλων κύνα,
ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ.
κἄπειτ' ἐς οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐλθὼν τέκνων,
πορθεῖς ἀπόντων, καὶ γυναῖκα δυστυχῆ
κτείνεις ἀτίμως, παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε,
καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην,
» κεῖ τις νόθος πέφυκε; Πολλάκις δέ τοι
» Ξηρὰ Βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά.
» Νόθοι τε πολλοὶ, γνησίων ἀμείνονες.
» ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. Κύδιον Βροτοῖς
» Γένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον
» Γαμβρὸν πεπᾶσθαι, καὶ φίλον. σὺ δ' οὐδὲν εἶ.
χρ Σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς, νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
» Γλῶσσ' ἐκπορίζει. οὐδὲ δ' οἱ σοφοὶ Βροτῶν
» Ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἐρῖν.
με τί δῆτ' ἂν εἴποις, οὐδὲ γερόντας ὡς σοφοὶ,
καὶ οὐδὲ φρονεῖν δοκοῦντας Ἕλλησιν ποτε;
ὅτ' ὢν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς κλεινοῦ γεγὼς,
κῆδος συνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις,
ἡμῖν δ' ὀνείδη διὰ γυναῖκα Βάρβαρον.
ἣν χρὴν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς,
ὑπέρ τε Φᾶσιν, κἀμὲ παρακαλεῖν ἀεὶ,
οὖσαν μὲν ἠπειρῶτιν. οὗ πεσήματα
πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δουριπετῆ νεκρῶν,
τοῦ σοῦ τε παῖδος αἵματος κοινουμένην.
Γάρις γὰρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,

Εκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Εκτορος.
καὶ τῇδέ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταυτὸν εἰς στέγος,
καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον.
τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐᾷς,
ἃ γὼ προνοίᾳ τῇ τε σῇ, κἀμῇ γέρον,
κτανεῖν θέλων, τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι.
καίτοι φέρ', ἅψασθ' γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου,
ἢν παῖς μὲν ἡ μὴ μὴ τέκῃ, ταύτης δ' ἄπο
βλαστῶσι παῖδες, τῆσδε γῆς φθιώτιδος
στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος,
Ελλησιν ἄρξουσ'; εἶτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ
μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον εἰ σὺ παῖδα σὴν
δούς τῳ πολιτῶν, εἶτ' ἔπασχε τοιάδε,
σιγῇ κάθησ' ἄν; οὐ δοκῶ. ξένης δ' ὕπερ,
τοιαῦτα λάσκεις οὐδ' ἀναγκαίους φίλους;
» Καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει
» Αδικουμένη πρὸς ἀνδρός. ὡς δ' αὔτως ἐρ' νὴ
γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων
καὶ τοῦδ' μὲν, ἔστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος,
τῆδ' ἐν γονεῦσι, καὶ φίλοις τὰ τράγματα.
οὐκοῦν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν.
γέρων, γέρων εἶ. τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἄν, ἢ σιγῶν πλέον.
Ελένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν.
καὶ οὗτοι πλεῖστον ὠφέλησεν Ελλάδα.
ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης ἀΐστορες,
» ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον. Η δ' ὁμιλία
» Γάντων, βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
εἰ δ' εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ

γυναικὸς

γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν,
οὐδ' ἄν σε φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν.
ἢν δ' ὀξυθυμῇς, σοὶ μὲν ἡγλωσσαλγία
μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία.
Χο. παύσασθον ἤδη, λῷστα γὰρ μακρῷ τάδε
λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα
πη Οἴ, μοι, καθ' Ελλάδ' ὡς κακῶς νομίζετ',
» Οταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς,
» Οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε,
» Αλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυτ'.
» Ος εἷς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
» Οὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς, ἔχει πλείω λόγον.
» Σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμμένοι κατὰ πτόλιν,
» Φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες.
» Οἵδ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίων σοφώτεροι,
» Εἰ τόλμα προσγένοιτο, βούλησίς θ' ἅμα.
ὡς καὶ σὺ, σός τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι,
Τροίᾳ κάθησθε, τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγίᾳ,
μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι.
δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν ἰδαῖον Γάριν
μείζω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης,
καὶ παῖς ἄτεκνος. ἦν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγὼς,
ἐλᾷ δι' οἴκων τῆσδ' ἐπισπάσας κόμης.
ἢ στεῖρος οὖσα μόσχος, οὐκ ἀνέξετ'
τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖς παίδων πέρι,
ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων,
φθείρεσθε τῆσδε δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω

εἴ τις

εἴ τις με λύειν πῆσδε κωλύσει χθρᾶς.
ἔπαιρε σαυτὸν, ὡς ἐγὼ, καίπερ πρέμνων,
πλεκτὰς ἱμάντων προφὶς ἐξανήσομαι
ὦ σὺ δ' ὦ κάκιστε πῆσδ' ἐλυμήνω χθρᾶς;
βᾶρ' ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντὸς ἡμῶν βρόχοις;
ἢ μὴ ξίφος λαβὼν ἀμυνάθοι τό σε
ἔδεισας; ἕρπε δεῦρ' ὡς ἀγκάλας βρέφος.
ξύλινε μητρὸς δέσμα. σὺν φθιᾶς σ' ἐγὼ
θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπωθῶ δορὸς
τοῖς Σπαρτιάταις δόξα, καὶ μάχης ἀγὼν,
τἄλλ' ὄντες, ἴσε μηδενὸς βελτίονες.
χο ἀνειμένον γὰρ χρῆμα πρὸς βυτῶν γένος,
καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.
με ἄγαν πονηροὺς εἰς τὸ λοιδορεῖν φορᾷ.
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν εἰ φθίαν μολὼν,
ὅτ' ὄν γε φράσω φλαῦρον, ὅτε πείσομαι.
καὶ νῦν μὲν, ἀγὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
ἄπειμι· δὺς οἴκους. ἔστι γὰρ γε πρόσω
Σπάρτης, πόλις γε, ἣ πρώτα μὲν σὺ φίλη,
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ. τίνα δ' ἐπεξελθεῖν θέλω
στρατηλατήσας, ὥσθ' ὑποχείριον λαβεῖν.
ὅταν γὰρ ἐκεῖ θῶ ποδὶ γνώμην, ἐμὴν,
ἥξω. παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβρὸς, διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους.
κἄν μὲν κολάζῃ τήνδε, καὶ κολοιπόν γε
σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀνδρὸς ἕξεται.
θυμοῦμαι δὲ, τοὔξεστι θυμοῦσθαι.
ὀργοῖσι δ' ὀργὰς δίδαχ' ἁνδρὸς ἕξομαι.
σοὶ σὸς δὲ μῦθος ἁδίως ἐγὼ φορῶ.
σιωπᾷ γ' ἀντίσοιχος, ὡς, φωνὴν ἔχεις
ἄδωτος

ἀδύνατος. ὅδε ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον.
πη σὺ τέκνον μοι δοῦλε, ὑπ' ἀγκάλαις σαθεὶς
σὺ τ' ὦ τάλαινα χείματος γ' ἀγρίου
τυχοῦσα, λιμένας ἦλθες εἰς δύσπεμπτους.
ἀν ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ, καὶ σοῖς,
σώσαντι παῖδα, κἀμὲ τὴν δυσδαίμονα.
ὅρα δὲ μὴ νῦν εἰς ἐρημίαν ὁδὸν
πέμψαντες οἴδε, πρὸς βίαν ἄγωσί μες,
γέροντα μὴ σ' ὁρῶντες, ἀδενῆ δ' ἐμὲ,
καὶ παῖδα τόνδε, νήπιον. σιώπα τάδε.
μὴ νῦν φυγόντες, εἶθ' ἁλῶμεν ὕστερον.
πη δ' μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰ σοίσεις λόγον.
χώρει, τίς ὑμῶν ἅψεται; κλαίων ἄρα
ψαύσει. θεὸν γὰρ ὄνεχ', ἱππικὸν τ' ὄχλον,
πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν φθίαν κάτα.
ἡμεῖς δέ τ' ὀρθοί, κἀγέροντες, ὡς δοκεῖς,
ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
τροπαῖον αὐτὸς σώσομαι πρέσβυς περ ὤν,
» πολλῶν νέων γὰρ ἀσθενὴς γέρων δὺ' ψύχος ἔν,
» Κρείσσων. τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' ἀσώματον;
χο ἢ μὴ γενοίμαν ἢ
πατέρων ἀγαθῶν
εἴην, πολυ κτήτων
τε δόμων μέτοχος.
εἴ τι γὰρ ἄρ' πάσχοι τις ἀμήχανον,
ἀλκὰς δ' ἀπάνις ξυγένηται,
κηρυσσομένων δ' ἀπ' ἐθλωμάτων,
τιμὰ, καὶ πλέος.
» Οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
» Ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται

Χρόνος.

» Χρόνος. ἁ δ' ἀρετά,
» Καὶ θανοῦσι λάμπει.
» Κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ
» Κακόδοξον ἔχειν,
» Ἢ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν
» Δυνάμει τε δίκαν.
» Ἡ δὺ μὲν αὐτίκα οὖσαν βροτοῖσιν,
» Ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν.
» Καὶ μὴν καὶ ὀνείδεσιν ἔγκειται δόμων.
ταύταν ἤνεσα,
ταύταν καὶ φερόμαι βιοτάν,
μηδὲν δίκας ἔξω,
κράτος ἐν θαλάμοις,
καὶ πόλει δυνάσθαι.
ὦ γέρον Αἰακίδα,
πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε, καὶ Κεν
ταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ.
καὶ γὰρ ἐπ' ἀργώου δορὸς
ἄξεινον ὑγρὰν ἐκπερᾶσαι
ποντίαν ξυμπληγάδα
κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν,
Ἰλιάδα τε πόλιν, ὅτε πάρος
εὐδόκιμος ὁ Διὸς
Ἶνις ἀμφέβαλεν φόνῳ,
κοινὰν τὰν εὔκλειναν
ἔχοντ' Εὐρώταν ἀφικέσθαι.
θε ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῶς
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνετε.
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα, συννοίᾳ θ' ἅμα,
ὅιον

ὅιον δέδρακεν ἔργον Ἀνδρομάχην κτανεῖν,
καὶ παῖδα βουλεύσασα κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων,
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀτρεσταλῇ,
ἢ κατθάνῃ κτείνουσα οὖσ', οὐ χρὴ θανεῖν.
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην,
εἴργουσι φύλακες δμῶες ἔκ τε δεξιᾶς
ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι
οὕτω μέγ' ἀλγεῖ. καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν
δέσποιναν εἴργουσ', ἀγχόνης κάμνω φίλαι.
ὑμεῖς δὲ δὴ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω,
» θανάτου νιν ἐκλύσασθε. Τῶν γὰρ ἠθάδων
» φίλων νέοι μολόντες, εὐπειθέστεροι.
χο καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν
βοήν. ἐφ' ὅισιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ' ἔοικεν ἡ τάλαιν' ὅσον σθένει
πράξασα δεινά. δωμάτων γὰρ ἐκ περᾷ
φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν.
ἑρ ἰώ μοι μοι. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δά.
ϊα μύγματα θήσομαι.
χο ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιῇ;
ἑρ αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
ἔρρ' ἀιθέριον πλοκάμων ἐμῶν
ἄπο, λεπτόμιτον φάρος.
θε τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.
ἑρ τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα;
δῆλα, σὺ ἀμφιφανῆ, καὶ
ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν.
θε ἀλγεῖς φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;
κατὰ μὲν

ἑρ ἰὼ μὴν δῦ στόνω δ' αἰαῖ τόλμας,
ἆρ' ὄρεξ', ὦ, κατάρατος
ἐγὼ κατάρατος ἀνδράσιν.
θε συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις.
ἑρ τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω,
ἀπόδυς ὦ φίλη,
ἀπόθου, ἵν' αὐτείαν
ὀρέξω πλαγάν.
τί με βρόχων ἔργεις;
θε ἀλλ' εἴ σ' ἀφείλω μὴ φρονοῦσαν ὡς θάνοις,
ἑρ οἴμοι πότμε. πῶς μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
πῶς δ' εἰς πόρας ἀρθῶ;
ἰὼ πόντου, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω;
χο τί τοῦτο μοχθεῖς; συμφορὰ θελατοῖ
πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.
ἑρ ἔλιπες, ἔλιπες ὦ πάτερ, ἐπάκτιαν
ὡσεὶ μονὰς δ' ὀρφανὸν ὄστμ
ᾠαλίσι κώπας.
ὀλεῖ μ' ὀλεῖ με.
ἔκπεπταδ' ᾠοιλίσω
νυμφιδίῳ στέγᾳ.
τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτης ὁρμάθω,
ἢ δίδυμα δίδυμοις γόνασι προσπέσω
φθιάδος ἐς γᾶς;
κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,
ἢ πολυκώπου σκάφος, ἢ
δρὰξ κυανέας ἐπβρασ' ἀκτᾶς
πρωτόπλους πλάτα.
θε ὦ παῖ, πόλιν στυγοῦσαν ὅτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα
ὅτ' εἰς

ὅτ' εἰς γυναῖκα πρῶτα δ' ἡμάρτανες,
ὅτ' αὐτὸ νῦν σε δ' εἶμ', ὃ δ' εἰμαίνῃς ἄγαν.
οὐχ ὧδέ σ' κῆδος σὸν διώσεται πόσις,
φάυλοις γυναικὸς βαρβάρου πειθεὶς λόγοις.
ὡς γάρ σ' ἀχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πᾶσιν συμμόλοις λαβών
ἕλλησι, πόλεώς τ' ὀμφὸς δυσαίμονος.
πατὴρ δέ σ' οὐχ ὧδ' ὡς σὺ λεμαίνῃς τέκνον,
πρὸς λῆς ἐάσει δ' ὠμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν.
ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω, μὴ δὲ φαντάζου δόμων
πάροιθε τῶνδε, μὴ λίαν ἀχνύων λάβῃς
προσόδων μελάθρων τῶνδ' ὀργὴν πέλανον.
χο κἀμὲ μὲν οὐδ' ἀλλόχρως ἔχει ἐκλιμοῦν ξένον,
ἀπόλιν πρὸς ἡμᾶς δωμάτων πορεύειν.
ὀρ ξένας γυναῖκες, ἦ τάδ' ἐς Ἀχιλλέως
παῖδος μέλαθρα, καὶ τυραννικὰ στέγας;
ἔγνως. ἀτὰρ δὴ τίς ὢν πιθανὰ τάδε;
Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος.
ὄνομα δ' Ὀρέστης. ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
μαντεῖα Δωδώνης. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, δοκῶ μοι ξυγγενὴς μαθεῖν πέρι
γυναικός, εἰ ζῇ, κοὐ τυχοῦσα τυγχάνει,
ἢ πᾶσα πεᾶτις Ἑρμιόνη. πλάται γὰρ
ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί', ὅμως δ' εἶμι φίλη.
θε ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς
Ἀγαμέμνονος παῖ, πῶς σε τῶνδε γουνάτων
οἰκτείρομ' ἡμᾶς, ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πρόσοντας ἐκ εὐ, σεμμάτων δ' ἐχ ὅσονας.
οἵ, πρόσιθι μοι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.
ὀρ ἔα. τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ'; ἢ ζαφὼς ὀρᾷ

δόμων ἀναχαν τήνδε Μηνέλεω κόρην;
ἑρ ἥκτωρ μονωγε Τλωάδες τίκτει γυνὴ
Ελένη κατ οἴκους πατρὶ, μηδὲν ἀγνοῦ.
ὀρ ὦ φοιβ' ἀκέστωρ, πημάτων δύσις λυσις.
τί χρῆμα; πῶς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;
ἑρ τὰ μὲν, πρὸς ἡμῶν. τάδε, πῶς ἀνήρηται, ὃς μ' ἔχει.
τάδ' εἰ θεῶν τι. παντάχῃ δ' ὀλώλαμεν
ὀρ τίς δῆτ' ἂν εἰκ μὴ πεφυκότων γένοιτο
παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πλὴν εἰς λέχος;
ἑρ τοῦτ' αὐτὸ νοσοῦμεν. εὖ μ' ἐπαγάγες.
ὀρ ἄλλην τιν' οὖνεκ' ἀντὶ σοῦ σορᾷ πόσις;
ἑρ τὴν ἀχιλλέως τοῦ Ἕκτορος ξυνευνέτην.
ὀρ κακὸν γ' ἔλεξας, ᾧ ἄνδρα δοῦλ' ἔχῃ λέχη.
ἑρ οἷα τὰ τοιᾶδε. κἄτ' ἐγὼ ἠμυναμην.
ὀρ μῶν εἰς γυναῖκ' ἔρραψας οἷα δὴ γυνή;
ἑρ φόνον γ' ἐκείνῃ, τέκνῳ νοθαγενεῖ.
ὀρ κἄκτανας, ἢ τις συμφορᾶς ἀφείλετο;
ἑρ γοργῶνες Πηλεὺς σὺν καλιόνας σέβων.
ὀρ οἷ δ' ἰῶ τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου;
ἑρ πατήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἐλθὼν Σπάρτης μολών.
ὀρ λάβρα τοῦ γόργοντος ἦλθ' ἐμοὶ χθονί;
ἑρ ἀπῆν δι' ὑμᾶς. καί μ' ὀρῆμον οἰχεται λιπών.
ὀρ σωθῆκα. ταρβεῖς τοῖς δ' ἐμοῖς μολοῦσι πόσιν.
ἑρ ἔγνως, ὀλεῖ γάρ μ' ᾠδίκως. τί σοὶ λέγω;
ἀλλ' ἄνθρωπός σε, δίκαια καλοῦσ' ὁμόγνιον,
πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι πρόσω τάχος,
ἢ πρὸς πατρῷον μέλαθρον. ὡς δοκοῦσί μοι,
δόμοις ἐλάνῃ φθορὰν ἔχοντες οἱδε μοι.
μισεῖ τε γαῖα φθιὰς εἰ δ' ἥξει πάρος
φοίβου λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,

κτενεῖ μ'

κτενεῖ μ' ἐπ' αἰχίσιον. ἢ δ' ὀλούμεθ' ἐν
νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐβλάστομεν πρότερ.
ὀρ πῶς δῆτα τάδ' ὡς εἶπον ἴσχει μάρτυρες;
ἑρ Καπῶν γυναικῶν εἰσόδοι μ' ἀπώλεσαν,
Αἴμοι λέγουσαι τάδε' ἐχάυνωσαν λόγοις.
σὺ τὴν κακίστην ἀιχμάλωτον ἐν δόμοις
δέσποιν' ἀνέξῃ σοὶ λέχους κοινουμένην;
μὰ τὴν ἄνασσαν, ἣν σὺ γῆν ἐμοῖς δόμοις
βλέπουσ' ἂν αὐγάς, τἄμ' ἐκαρπὸν ἂν λέχη.
κἀγὼ κλύουσα τόσ' ἐσειρήνων λόγους,
σοφῶν, πανούργων, ποικίλων καλημάτων,
ἔζωνεμώθην μωρία. τί γάρ μ' ἐχρῆν
πόσιν φυλάσσειν, ἣ παρῆν ὅσων ἔδει;
πολὺς μὲν ὄλβος. δωμάτων δ' ἐγὼ μέτα
πᾶσιν δ' ἐγὼ μὲν γνησίοις ἔπικτον ἂν,
ἥδ' ἡμιδούλοις τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενέσι.
Ἀλλ' ὅ ποτ' ὅ ποτ', ὃ γὰρ εἰσέπαξ ὁρῶ,
Χρὴ τόσγε νῦν ἔχοντας, οἷς ὄζει γυνή,
Πρὸς τὴν σὴν οἰκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἑαυτῶν
Γυναῖκας. οὗτοι γ' ἀσπαλοι κακῶν.
Ἡμῖν κόρδ' αἴνεσις, συμφθείρῃ λέχος.
Ἡδ' ἀμπλακεῖσα, σωφρονεῖν αὐτὴ θέλῃ.
Πολλαὶ δὲ μαργότητι. κἀντὸς ὕβρεως δόμοι
Νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πῶς τάδ', εὖ φυλάσσετε
Κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.
Ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν ἐκ θύραθεν εἰσόδοι
Δρῶσιν γυναιξὶν, ἀλλὰ πολλὰ, κἀκά.
Ἄγαν δ' ἐφῆκας γλώσσαν εἰς τὸ σύμφορον·
συγγνωστὰ μὲν δὴ σοὶ τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεὼν
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείους φύσεις.

ὀρ Σοφόν γε χρῆμα τὸ δι' ἀξανστος βροτοῖς,
» Λόγος ἀλισκῇ τῷ ἐναντίῳ πάρα.
ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων,
ὁρῶν τε τὼν σὴν, καὶ γυναικὸς Ἕκτορος,
φυλακὰς ἔχων ἐμμονον, εἶτ' αὐτὸς μόλῃς,
εἶτ' ἐκφοβηθεὶς ἀιχμαλωτίσῃς φόβῳ
γυναικός, οἵκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλῃς.
ἦλθον δὲ τὰς σὰς καὶ μόνῳ ἐπισταλάς.
εἰ δ' ἐξεδίδουν ὥσπερ ἐξεδίδου λόγος,
πέμψω σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ', ἐμοὶ γὰρ ὄλβια πρᾴνει,
σὺν ζῶσι παισὶ ναίειν αὐδῶν, σὸ πατρὸς κάκα.
ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα,
γυναῖκ' ἐμοὶ δίδως, εἶθ' ὑπέσχετο ὕστερον
ᾧ νῶν σ' ἔχουσι, Τρωάδ' εἰ πόλιν πολιν-
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δι' ὕβρ' ἐνόσησε γόνος,
σῷ μὲν σωτῆρα πατρὶ, τόνδ' ἐλισσόμην
γάμους ἀφεῖναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας,
καὶ τὸν παρόντα δαίμον'. ὡς φίλων μὲν ἂν
γήμαι μ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἐλαστὸν δ' ἓν ῥᾴδιον,
φόβῳ γὰρ ἀπ' οἴκων, ἃς ἐγὼ φόβῳ φυγάς.
ὅδ' ὢν ὕβρεως εἵς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνου,
πάς θ' αἱματωπὸς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
κἀγὼ ταπεινὸς ὧν τύχαις ταῖς οἰκοθεν,
ἤλγουν μὲν ἤλγουν, συμφορᾶις δ' ὑφιέμην.
σῶν δὲ σοφισθεὶς ᾠχόμην ἄλλων γάμων.
νῦν δ' ἐπεισελὴ πόδ' ἐπέτεις ἐχθρᾶς τύχας,
καὶ ξυμφορᾶν τήνδ' εἰσιδοῦσ' ἀμηχανεῖς,
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων, καὶ πατρὸς λώσω χρεί.
» Τὸ συγγνῶναι γὰρ ἀεινόν. ᾧ τε τοῖς κακοῖς,
» Οὐκ ἔστιν ὅδε μᾶλλον ἐπιστολὰς εἰκεῖν φίλοις.

ἐρ νυμφόν

ὀρ νυμφόν μάτων μὴν τῶν ἐμῶν, πατήρ ἐμός
μέριμναν ἔξει, κἀκ ἐμοῦ κρινεῖ τάδε.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδε μ' ἐκπέμψον δόμων,
μὴ φθῇ με προσβὰς σῶμα, καὶ μολὼν ποσὶν
ἢ παισὶν οἴκους μ' ἐξερημώσας μαθὼν
Γηλεύς, μετέλθοι πωλικοῖς δι' ὠγμασι.
ὀρ θάρσει γέροντος χεῖρα. τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῇς παῖδ', ὃς εἰς ἐμ' ὕβρισε.
τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη,
βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔκκεν φόνα
πρὸς τῆσδε χειρὸς, ἣν πάρος μὲν οὐκ ἐρᾷ,
τελεμένῳ δὲ, Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἢν δορυξένῳ ἐμῷ
μείνωσιν ὅρκοι πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
δώσει γαμεῖν σφε μηδὲν, ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
πικρῶς ἡ πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην
ἄνακτα Φοῖβον. ὃ δὲ νιν μετάστασις
γνώμης ὀνήσει, θεῷ δ' ἰσόντα νῦν δίκας.
ἀλλ' ἔκτ' ἐκεῖνα, διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
κακῶς ὀλεῖται. γνώσεται δ' ἐχθραν ἐμήν.
» Ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
» Δαίμων δίδωσι, κἀκ ἐᾶ φρονεῖν μέγα.
χο ὦ Φοῖβ', ὃ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
σὺν τειχῆ πάγον, καὶ πέντε
κυανέαις ἵπποις διφρεύων
ἅλιον πέλαγος
τίνος ἕνεκ' ἄτιμον ὀργᾷ
ναυ χέρα τεκτοσύνας
Ἐννάλιόν δορὶ μέσῳ προδέντες,
τάλαιναν μεθέστε τάλαιναν Τροίαν;

πλείστας δ' ἐπ' ἀλιτοῖσιν Σιμοεντίοις
δύ' ἵππους ὄχους ἐζεύξατε,
καὶ φονίους ἀνδρῶν ἁμίλλας
ἔθετ' ἀστεφάνους.
ἀλλ' ἦ φθίμενοι βεβᾶσιν
Ἰλιάδαι βασιλῆ
θυ. σὺ δ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἢν Τροίᾳ
θεοῖσιν λέλαμπεν καπνῷ θυώδη.
βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχου παλάμαις.
αὐτὰ τ' ἠλλάξαθ' φόνον θανάτῳ
πῶς τέκνον ἀτώνυμα.
θεὸ θεὸ νιν
κέλευσμ' ἐπισράφη
μαντόσυνον, ὅτε νιν
Ἀργόθεν πορεύθεις
Ἀγαμεμνόνιος πέλας
ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων ματρὸς φονεύς.
ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων
ἀγοραὶ, ἀχόρους ξυναχὰς
μέλπουσ' ὑστάνων τεκέων ἄλοχοι.
ἐκδ' ἔλειπον οἴκους
πῶς ἄλλον σύνα
ποῖ δ' ἐχὶ Σοὶ μόνᾳ
δύσφρονες ἐπέπεσον.
ὦ Φίλοισι λύπα.
νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον.
δέδια δὲ Φρυγῶν καὶ πῶς σύναρτος γᾶς
σκηπτὸς σταλάσσων αἵδια φόνου.

πη φθιώ

πη φθιώτιδες γυναῖκες, ἰσορρόπως μοι,
σημήνατ'. ἀθρόαι γὰρ ἐκφέρετε λόγους,
ὡς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
φρένας τάδ'. ἦλθε δ' ἐκμαθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἔχων,
ει εἰ τοῦτ' ἀληθές. τῶν γ' ἐλευθέρων φίλων
δεῖ σοῦ κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
χο Πηλοῦ, ἐκφῶς ἤλυσας. δεῖ ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν, ὧν οἶσθ' ἔξα τυγχάνω ἰακοῖς.
Βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἰκέτας φυγὰς δόμων.
πη τίνα φόβον τυχοῦσα; διάφρασαί μοι.
χο πόσιν τρέμουσα μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.
πη μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων;
χο ναὶ, καὶ γυναικὸς ἀιχμαλωτίδος φόβῳ.
πη σοὶ πατρὶ δ' οἰκεῖος, ἢ τίνος λέκτρῳ μέτα;
χο Ἀγαμέμνονος νιν πᾶις βέβηλ' ἄγων χθονός.
πη ποίαν προφάσιν ἐλπίδ', ἢ γῆμαι θέλων;
χο καὶ σὸν παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.
πη κρυπτὸς κατασὰς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ.
χο ἄγνοις ἐν ἱδρυθεῖς λοξίου Δελφῶν μέτα.
πη οἰ μοι. τόδ' ἦδη δεινὸν ὃ δόλου τάχος
χωρήσεται ζῆλος πυθικὴν πρὸς ἑστίαν,
καὶ τἀνθάδ' ὄντα, τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;
ἄγγ ἰὼ μοι μοι.
οἵας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας
Σοί τ' ὦ γεραιὲ, καὶ Φίλοισι δεσπότᾳ.
πη ἆ. ἆ. πρόμαντις θυμὸς ὡς ἁ πρόσθ' ἔλιῶν.
ἄγγ ἦ τί ἐστι Σοὶ πᾶις παιδὸς, ὡς μάθω γόβρου
Πηλοῦ. κτάσθαι φασγάνων πλευρὰς ἐχθ
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν, ἢ μυκηναίᾳ ξένῳ.

χο ἆ. ἆ. τί δράσεις ὦ γεραιέ; μὴ πέσῃς.
ἔπαιρε σαυτόν. Γ. οὐδὲν εἰμ'. ἀπωλόμαν.
φρούδη μὲν αὐδὴ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.
ἄγ ἄκουσον εἰ καὶ τοῖς φίλοις ἀμυνάθειν
χρήζεις τὸ πραχθὲν, σὸν κατορθώσας δέμας.
πη ὦ μοῖρα γήρως ἐσχάτοις πῶς τέρμασιν,
οἵα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις;
πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
σήμαιν'. ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκοῦσ' ὅμως θέλω.
ἄγ ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον,
τρεῖς μὲν φαεννὰς ἡλίου διεξόδους
θέᾳ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν.
καὶ τοῦθ' ὑποπτόν τῶν ἄρ'. εἰς ἢ συστάσεις.
κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
Αγαμέμνονος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν,
εἰς οὖς ἑκάστῳ δυσμενεῖς ἤυδα λόγους.
ὁρᾶτε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ,
χρυσοῦ γέμοντα γύαλα θησαυρὸς βροτῶν.
τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος,
δεῦρ' ἦλθε, Φοίβου ναὸν ἐκπερσαι θέλων.
κἀκ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν.
ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ'. εἴς τε βουλευτήρια
ἰδίᾳ θ' ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέσταται,
φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.
ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλλάδος Παρνησίας
παιδεύματ' οὐδὲν τῶνδέ πω πεπυσμένοι,
λαβόντες ἦμεν, ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν,
σὺν προξένοισι μάντεσίν τε πυθικοῖς.
καί τις τόδ' εἶπεν, ὦ νεανία, τί σοι
θεῷ κατευξόμεσθα; τίνος ἥκεις μέτα;
ὅδ' εἶπε

ὅδ' εἶπε, Φοίβῳ τοῦ πάροιθ' ἁμαρτίας
δίκας παρασχεῖν βούλομεσθ'. ἤτησα γὰρ
πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.
κἀνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα,
ἐφαίνεθ', ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς
ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς. ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
κρηπῖδος ἐντὸς, ὡς πάρος χρηστηρίων
εὔξαιτο Φοίβῳ. τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις,
τοῦδ δὲ ξιφήρης ἆρ' ὑφειστήκει λόχος,
δάφνῃ σκιοθείς. ὧν Κλυταιμνήστρας τόκος
εἷς ἦν ἁπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
χ' ὧ μὲν, κατ' ὄμμα στὰς, προσεύχεται θεῷ.
οἱ δ' ὀξυθήκτοις φασγάνοις ὡπλισμένοι,
κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Αχιλλέως λάθρᾳ.
χωρεῖ δὲ πρύμναν. οὐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπεὶς
ἐτύγχαν'. ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος
κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας.
ἔστη πὶ βωμοῦ γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν.
βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε,
τίνος μ' ἕκατι κτείνετ', εὐσεβεῖς ὁδοὺς
ἥκοντα; ποίας ὄλλυμαι πῶς αἰτίας;
τῶνδ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας.
ἐφθέγξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις.
πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος,
τρούτεινε τεύχη, καὶ φυλάσσετ' ἐμβολὰς,
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερί.
ἀλλ' οὐδὲν ἤνυεν. ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη
οἴστοί μεσάγκυλ', ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι
σφαγεῖς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος.
δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου

βέλεμνα παιδὸς ὡς δέ μιν περισταδὸν
κύκλῳ κατεῖχον ὀ διδόντες ἀμπνοὰς.
βωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν,
τὸ τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν,
χωρεῖ πρὸς αὐτούς. οἱ δ' ὅπως πελειάδες
ἱέρακ' ἰδοῦσαι, πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
πολοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες, ἔκ τε τραυμάτων,
αὐτοί θ' ὑπ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους.
κραυγὴ δ' ἐν εὐφήμοισι δύσφημος δόμοις
πέτραισιν ἀντέκλαξεν εὐδία δ' ὅπως
ἔστη φαεννοῖς δεσπότης στίλβων ὅπλοις,
πρὶν δή τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγξατο
δεινόν τε, καὶ φρικῶδες ὦρσε δὲ στρατὸν
στρέψας πρὸς ἀλκὴν, ἔνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ
παῖς, ὀξυθήκτῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς
δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
πολλῶν μετ' ἄλλων. ὡς δὲ πρὸς γαῖαν πιτνεῖ,
τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; τίς οὐ πέτρον
βάλλων, ἀράσσων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
τὸ καλλίμορφον, τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων.
νεκρὸν δὲ δή νιν κείμενον βωμοῦ πέλας,
ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων.
ἡμεῖς δ' ἄναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν,
κομίζομεν νιν σοὶ κατοιμῶξαι γόοις
κλαῦσαί τε πρέσβυ, γῆς τε κοσμῆσαι τάφῳ.
τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς,
δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρα Ἀχιλλέως.
ἐμνημόνευσε δ' ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς,
παλαιὰ νείκη. πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός;

χο καὶ μὴν

χο καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ φοράδην αὐτὸς
Δελφίδος ἐκ γῆς, δῶμα πελάζει.
τλήμων ὁ παθών. τλήμων δὲ γέρον
καὶ σύ. δέχῃ γὰρ τὸν Ἀχίλλειον
σκύμνον ἐς οἴκους, οὐχ ὡς σὺ θέλεις.
αὐτός τε κακοῖς πήμασι κύρσας,
εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας.
πη ἰώμοι ἐγώ. κακὸν οἷον ὁρῶ
τόδε, καὶ δέχομαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς.
ἰώ μοι μοι. αἶ. αἶ.
ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν.
ᾠχόμεθ'. οὐκέτι μοι γένος οὐκέτιμοι τέκνα
λείπετ' ἐν οἴκοις,
ὦ σχέτλια παθὼν ἐγὼ, εἰς τίνα
δὴ φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι;
ὦ φίλιον στόμα, καὶ γένυ, καὶ χέρες.
εἴθέσ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων
Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.
χο οὗτος μὲν οὖν ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν γέρον,
θανών. τὸ σὸν δ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον.
πη ὦ γάμος, ὦ γάμος,
ὃς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἀμὰν
ὤλεσας. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ. ὦ παῖ.
μή ποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ὤφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον
ἀμφιβαλέσθαι
Ἑρμιόνας ἀΐδαν ἐπὶ σοὶ τέκνον,
ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μήδ' ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς
αἷμα τὸ διογενές ποτε

φοίβου

Φοίβε Βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.
χο ὀτοτοί ὀτοτοί.
θανόντα σεαυτὸν γόοις
νόμῳ τῷ νορτόρῳ κατάρξομαι.
πη ὀτοτοί ὀτοτοί.
δάκρυχα τάλας ἐγὼ
γοῤῥῶν καὶ δυσυχὴς δακρύω.
χο θεὸν γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράς.
πη ὦ φίλον, δόμον ἔλειπες ὄρφνῳ,
ἰώ μοι μοι,
παλαίτωρον ἐμὲ γόρον
τ', ἄπαιδα νοσφίζας.
χο θανεῖν σε πρέσβυ, χρὴ πάρος τῶν σῶν τέκνων.
πη ὃ παραράξομαι κόμαν,
ὃν ἐπιθήσομαι
ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χορὸς ὀλοόν.
ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων
μ' ἐσόρησε φοίβος,
χο ὦ κακὰ παθὼν, ἰδοὺ τε, δυσυχὴς γόρου,
τίν' ἀϊῶνα γ' εἰς τοὐπίσω ἔξεις;
πη ἄτεκνος, ὄρφνος, ὃν ἔχων πόρας κακῶν,
διαντλήσομαι πόνους εἰς ἄϊδαν.
χο μάτην δέ σ' ὧν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.
πη ἀμπάμμυκα πάντα φροῦδα κεὔτ',
κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω.
χο μόνος μόνοισιν ὢν δόμοις ἀναρέφῃ.
πη δέδιστι μοι πόλις, πόλις.
σκῆπτρά τ' ἐρέπω τάδ' ἐπὶ γαῖαν.
σύ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πίτνοντα πρὸς γαῖαν.
χο ἰώ. ἰώ

χο ἰώ. ἰώ.
τί κελεύηται; τίνα δὲ δαΐδα μαθεῖν;
κόραι λύσετ' ἀθρήσατε.
δαίμων ὄλεθρος λύβιλλα ἀνδρὸς
πορθμεύομαι δὴ, τῷ ἱπποβότᾳ
Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει.
θε Γηλοῦ, χαίρειν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
ἥκω Θέτις, λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μέν σοι τοῖς παρεσῶσιν κακοῖς,
μηδὲν λίαν γε δυσφορεῖν παρήνεσα.
καὶ γὰρ, οἶδα κλαυστὸν ἐχθρῶν πίτνον τέκνα.
ἀπόλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
Ἀχιλλέα τελοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
ὧν δ' ἕνεκ' ἦλθον, σημανῶ. σὺ δ' ἔνδεχου.
τὸ μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον,
θάψον, προδοῦσα πυθικὴν πρὸς ἐχθραν.
Δελφοῖς ὀφλόν, ὡς ἀπαγγέλλει τάφου
φόνον βίαιον θ' ὁρεσείας χόρος.
γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γὰρ χρὴ κατοικῆσαι γόνον,
Ἕλλῃ σταλλαχθεῖσαν δυναίοις γάμοις.
καὶ παῖδα τόνδε, τὸν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
λελειμμένον δὴ Βασιλέα. πάκτον δὲ χρὴ
ἄλλον δ' ἄλλα διαπρᾶν Μολοσσικὰ
δυσδαιμονοῦντας. ἀγαθὸν γὰρ ὧδ' ἀνάσσειν
γῆν γυναῖκα δεῖ τὸ σόν, λιαμὸν γόρον,
Τροίας. καὶ γὰρ θεοῖσι λιάκεινος μέλει,
κἀπῆρε πεσοῦσης Παλλάδος πομπεῖα.
σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῇς τὴν ἐμὴν σύνεσιν χάριν,
θυγατρὸς γεγῶσα, καὶ θεοῦ πατρὸς τόκος,
κακῶν

κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
ἀθάνατον, ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
κἄπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα,
τολοιπὸν ἤδη καὶ θεὸς συνοικήσεις θεῷ.
ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα,
τὸν φίλτατόν σοι παῖδ', ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς,
λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ἐντὸς εὐξείνου πόρου
ἀλλ' ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν,
νεκρὸν κομίζων τόνδε καὶ κρύψας χθονὶ,
ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν
σηπιάδος ἵζου. μίμνε δ' ἔστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν,
ἔλθω κομιστὴν σου, τόγὰρ πεπρωμένον
δεῖ σ' ἐκομίζειν. Ξηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε
παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ.
» Γᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν
» Ψῆφος κέκρανται, κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.
πη ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
Νηρέως γένεθλον, χαῖρε. ταῦτα δ' ἀξίως
σαυτῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
πάνω δὲ λύπην, σοῦ κλευούσης θεά.
καὶ τόνδε θάψας εἶμι Γηλίου πτύχας,
οὗ περσὸν εἷλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
» Κᾆτ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἔκ τε γενναίων χρεὼν.
» Δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοὺς ὅστις εὖ βουλεύεται.
» Κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμίαν ἔχειν,
» Μήδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερὰς δόμοις.
» Οὐ γὰρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων.

πολλὰ

πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρεν θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝ-
ΔΡΟΜΑΧΗ.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

Η μὲν σκηνὴ, ἐν Ἐλευσῖνι. ὁ δὲ χορὸς, ἐξ Ἀργείων γυναικῶν αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἀριστέων. τὸ δὲ δρᾶμα, ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αἴθρα.	Κῆρυξ.
Χορός.	Ἄγγελος.
Θησεύς.	Εὐάδνη.
Ἄδραστος.	Ἰφις.

Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

Η μητὴρ ἑστοῦχ' Ἐλευσῖνος
χθονὸς
τῆσδ', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσ-
πολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με, Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν,
πόλιν τ' Ἀθηνῶν, τήν τε Πιτθέως χθονὰ.
ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἴθραν πατὴρ, δίδωσι τῷ Πανδίονος
Αἰγεῖ δάμαρτα, Λοξίου μαντεύμασιν
εἰς τάσδε γὰρ βλέψασ', ἐπευξάμην τάδε
γραῦς, αἳ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς,
ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ
πάθος παθοῦσαι δεινόν. ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου, θανόντων ἑπτὰ γενναίων τέκνων,
ἄπαιδες εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἤγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ σοῦ ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρων, χθονί.
εἴργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος, ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε,
κεῖται, τό, τ' ἔγχος, τήν τε δυστυχεστάτην
στένων στρατείαν, ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων.
ὃς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς,
νεκρὸν κομιστὴν, ἢ λόγοισιν, ἢ δορὸς
ῥώμῃ γενέσθαι, καὶ τάφου μεταίτιον,

Σ μόνον

μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ
πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
ἀρότου προθύουσ', ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν,
πρὸς τόνδε σηκὸν, ἔνθα πρῶτον φαίνεται
φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
δέσμον δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος,
μενῶ πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν,
Κόρης τε καὶ Δήμητρος οἰκτείρουσα, μὲν
πολιὰς ἄπαιδας τάσδε ματέρας τέκνων,
σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματ' οἴχεται δέ μοι
κῆρυξ πρὸς ἄστυ, δεῦρο Θησέα καλῶν,
ὡς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς,
ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λυσῇ θεοὺς
» ὅσιον τι δράσας. Γάντα γὰρ δι' ἀρσένων
» Γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς, αἵτινες σοφοί.
Χο ἱκετεύω σε γεραιὰ γεραρῶν ἐκ στομάτων
πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σὸν
ἄνομοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
νεκύων, οἳ καταλείπουσι μέλη
θανάτῳ λυσιμελεῖ,
θηρσὶν ὀρείοισι βοράν,
ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων
δάκρυ ἀμφὶ βλεφάροις,
ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
καταδρύματα χειρῶν. τί γὰρ, ἃ
φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
προθέμαν οὔτε τάφων
χώματα, γας ἐσορῶ.
ἔτεκες καὶ σύ ποτ' ὦ πότνια κοῦρον
φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῶ.

μετὰ

μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας.
μετάδος δ' ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα
τῶν φθιμένων. οὓς ἔτεκον. παράπει
σον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν
τέκνον Ἰσμηνὸν, ἐμάν τ' εἰς χέρα θεῖναι
νεκύων θαλερῶν σώματα λάϊνον τάφον
ὁσίως. οὐχ ὑπ' ἀνάγκας ᾗ προπίπτου
σα, προσαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν
θυμέλας. ἔχομεν δ' ἔνδικα. καὶ σοί
τι πάρεστι σθένος, ὥστ' εὐτεκνία,
δυστυχίαν τὴν παρ' ἐμοὶ καθελεῖν.
οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερὶ θεῖναι,
νεκὺ ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδός γ' ἐμοῦ:
ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόων
διάδοχος. ἀχοῦσι προσπόλων χέρες.
ἴτ' ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ,
ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες
χορὸν, τὸν, ἀΐδας σέβει.
διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν
αἱματοῦτε, χρῶτά τε φόνιον.
» Τὰ γὰρ φθιτῶν. τοῖς ὁρῶσιν κόσμος.
ἄπληστος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων
πολύπονος ὡς ἐξ ἁλιβάτου πέτρας
ὑγρὰ ῥέουσα σταγὼν,
ἄπαυστος ἀεὶ γόων.
» Τὸ γὰρ θανόντων τέκνων,
» Ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας
» Εἰς γόους πέχυκε πάθος. ἔ. ἔ.
θηνοῦσα, τῶν ἀλγέων λαθοίμαν

Θη τίνων γόων ἤνεσα, καὶ στέρνων κτύπων,
νεκρῶν τε θρήνους; τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἠχὼ ἰάσης, ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ,
μή μοι τι μήτηρ, ἣν μετασείχω πρόσθ
χρονίαν ἀπέσαν εἰς δόμων ἔχη νέον.
ΕΑ. τί χρῆμα; καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων,
μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐφημένην,
ξένους θ' ὁμοῦ γυναῖκας, ὄχνῳ μόνον ἕνα
κακῶν ἐχούσας ἔκτε γὰρ γεραιμίων
ὄσσων ἐλαυνεσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ,
κἀμὲ δέ, καὶ πεπλώματ' ἀθεωρικά,
τί ταῦτα μῆτερ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,
ἡμῶν δ' ἀκούειν. πρόσοδον κωὐ τί γὰρ νέον.
ΑΔ. ὦ τᾶς, γυναῖκες ἆσδε, μητέρες τέκνων
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἑπτὰ στρατηγῶν. ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φροῦδόσι μ' ὡς δέσποινας ἐν κύκλῳ τέκνων.
Θη τίς δ' ὀδύνας ὠίκτρου ἐν τύλαις ὅδε;
ΑΔ. Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν Ἀργείων ἄναξ.
Θη οἵδ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες, ἢ τὸ τῆς τέκνας;
ΑΔ. δύο δ' ἄλλα νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.
Θη τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίας χέρι;
ΑΔ. οἶδ'. ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντυθεν τέκνων
Θη σὲ τοῦ κατήρη χλανιδίοις ἀνισορῶ.
λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα, καὶ πάρες γόων.
Πέρας γὰρ οὐδὲν, μὴ δι' ἀγλωσσίας ἰών.
Δ ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ
Θησεῦ σὸς ἱκέτης, καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.
Θη τί χρῆμα θηρῶν, καὶ τίνος χρείαν ἔχων;
ΑΔ οἷδ' ἣν στρατείαν ἐστρατεύσ' ὀλεθρίαν;
Θη οὐ,

Θη οὐ γὰρ ἔσιγῶν δι' ἐπόρασας Ἑλλάδα.
ΑΔ Ἐν τοῖσδ' ἀπώλεσ' ἄνδρας, Ἀργείων ἄκρους.
Θη τοιοῖσδ' ὁ πλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.
ΑΔ τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν.
Θη κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος· ὡς θάψῃς νεκρούς;
ΑΔ λαπετάγ' οἱ λιτανόντες, οὐκ ἐῶσί με.
Θη τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρήζοντες σέθεν;
ΑΔ πάντ' δύτυχοῦντες, οὐκ ἐπίστανται φρονεῖν.
Θη ξύμβολον δ' ἦλθες, ἢ πίνος χάριν;
ΑΔ κομίσαι σε Θησεῦ πᾶσ' ἄς Ἀργείων θέλων.
Θη τὸ δ' Ἄργος ἡμῖν πότερον; ἢ κόμπει μάτην;
ΑΔ σφαλῶντες οἰχόμεθα. πῶς σὺ δ' οὐκ ἴσμεν.
Θη ἰδίᾳ δοκοῦσιν οἱ τόδ', ἢ πάσῃ πόλει;
ΑΔ πάντες σ' ἐκύρουν Δαναΐδαι θάψαι νεκρούς.
Θη ἐκ τοῦ, δ' ἐλαύνεις ἑπτὰ πρὸς Θήβας ὄχους;
ΑΔ δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.
Θη ὤμοι, δ' ἐξέλωκας πᾶσλας Ἀργείων, σέθεν;
ΑΔ δι' ἐγγυητὰ ξυμφορᾶς κηδείαν δόμοις.
Θη ἀλλ' ἐξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας;
ΑΔ Τυδεῖ τε, Πολυνείκει τε ζεῦγ' ὑπεζευγνύει.
Θη τίν' εἰς ὄρωντα πῆμα δι' ἐμὴν μολών;
ΑΔ Φοίβῳ μ' ἔπεμψε λυσσάδας ἀνίγματα.
Θη τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένοις κραίνων γάμους;
ΑΔ κάπτρωσε μ' εἶναι, καὶ λέοντι πᾶσι ἐμῷ.
Θη σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;
ΑΔ ἐλθόντι φυγάδι νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας.
Θη τίς καὶ τίς εἶπε. δίνο γ' ἐξαυδᾷς ἅμα.
ΑΔ Τυδεὺς μάχλῳ ξυμπλοκῇ, Πολυνείκης θ' ἅμα.
Θη ἦ τοῖς, ἔδωκας θηρσὶν ὡς, κόρας σέθεν;
ΑΔ μάχλῳ γ' δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.

θη ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὅρους;
ἄδ Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
θη ὁ δ' Οἰδίπου, τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
ἄδ ἀραῖς πατρῴαις μὴ κασίγνητον κτάνῃ.
θη σοφὴν ἔλεξας τήνγ' ἑκούσιον φυγήν.
ἄδ ἀλλ' οἱ μένοντες, οὐδὲ ἀπόντας ἠδίκουν.
θη ἦπου σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
ἄδ ταυτὶ διδάξων ἦλθον εἶτ' ἀπωλόμην
θη μάντεις δ' ἐπῆλθες, ἐμπύρον τ' εἶδες φλόγα;
ἄδ οἴ μοι. διώκεις μ', ἦ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.
θη οὐκ ἦλθες ὡς ἔοικεν εὐνοίᾳ θεῶν.
ἄδ τί δέ; πλέον ἦλθον Ἀμφιάρεω πρὸς βίαν.
θη οὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεστράφη.
ἄδ νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με.
θη εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας.
ἄδ ὁ δήγε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα,
ἄναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω,
πιτνῶν πρὸς οὖδας. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ,
πολιὸς ἀνὴρ, εὐδαιμονῶν ἴσως πάρος.
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμαῖς.
σῶσον νεκρούς μοι, τἀμάτ' οἰκτείρας κακὰ,
καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέλνων,
αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν εἰς ἀπαιδίαν.
ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο, καὶ ξένον πόδα
θεῖναι, μόλις γεραιὰ κινοῦσαι μέλη,
πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος εἰς μυστήρια.
ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν. ὡς αὐτὰς ἐχρῆν
κείνων ταφείσας χερσὶν ὡραίων τυχεῖν.
" Σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,

" Γένη

" Γένητά τ' εἰς οὖν πλουσίους ἀπρβλέπειν,
" Ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἐρῶς ἔχῃ,
" Τά τ' οἰκτρὰ οὖν μὴ δυστυχεῖς δεδοικέναι,
" Τόν θ' ὑμνοποιὸν, αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη,
" Χαίροντα τίκτειν. ἢν δὲ μὴ πάσχῃ τόδε,
" Οὔτοι δύναιτ' ἄν, οἰκοθέν γ' ἀτώμενος,
" Τερπεῖν ἂν ἄλλους. οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.
τάχ' οὖν ἂν εἴποις, Ῥελοπίαν παρεὶς χθόνα,
πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;
ἐγὼ δίκαιός εἰ μ' ἀφηγεῖσθαι τάδε;
Σπάρτη μὲν ἡ μὴ, καὶ πεποίηλται τρόπους.
τὰ δ' ἄλλα, μικρὰ, κἀσθενῆ. πόλις δὲ σὴ
μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.
τά τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε, καὶ νεανίαν
ἔχει σε ποι μὲν ἐσθλόν. οὗ χρεία πόλεις
πολλαὶ διώλοντ' ἐνδεῖς στρατηλάτου.
χρ κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω
Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.
ἄλλοισι δὴ πόνησ' ἁμιλληθεὶς λόγῳ
θη τοιῷδ'. ἔλεξε γάρ τις, ὡς τὰ χείρονα.
" Πλείω Βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων.
" Ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
" Πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι Βροτοῖς.
" Εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει.
" Αἰνῶ δ', ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκφεφυρμένου,
" Καὶ θηριώδους θεῶν, διεσταθμήσατο.
" Πρῶτα μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν. εἶτα δ' ἄγγελον
" Γλῶσσαν λόγων δοὺς, ὥστε γιγνώσκειν ὄπα,
" Τροφήν τε καρποῦ. τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ
" Σταγόνας ὑδρηλὰς, ὡς τάγ' ἐκ γαίας τρέφῃ,

 " Αρδῃ

» Αρδη τε νηδύν. πρὸς δὲ τοῖσι, χείματος
» Προβλήματ' ἄεθον ἐξαμύναδαι θεὸ,
» Πόντου τε ναυσολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
» Εχειμὸν ἀλλήλοισιν, ὧν πένοιτο γῆ.
» Αδ' ἐς ἄσημα, κὐ σαφῆ, γινώσκομεν
» Εἰς ὧν βλέποντες, κἀμὶ ἐκ πολλάγχνων πτύχας
» Μάντεις προσημαίνουσιν, οἰωνῶν τ' ἄπο.
» Αρ' ὀ τρυφῶμεν θεὸ κατασκηνὴν βίῳ
» Δόντος τοιαύτην; ὅσιον δὴ ἀρκεῖ τάδε,
» Αλλ' ἡ φρονήσις τὸ θεῖον μεῖζον ἀνδρὸς
» Ζητεῖ. τὸ γαῦρον δ' ἐν χερσὶ κεκτημένοι,
» Δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
ἧς κἀγὼ φαίνομ' ἐκπάλαιος ὁ σοφὸς γεγώς,
ὅστις λύρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου ζυγεὶς,
ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν.
λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν,
ἤλκωσας οἶκος. χρὴν γὰρ ὅστε σώματα
ἀδίλια δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
ὄφρ' αἰμονῶντας δ' εἰς φόβος κτᾶσθαι φίλους.
» Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος
» Τοῖς τ' νοσοῦντος πήμασιν δικαίως
» Τὸν συννοσοῦντα, κοὐδὲν ἠλικηκότα.
εἰς δὲ στρατείαν πάντας Αργείους ἄγων,
μάντεων λεγόντων. θεσφατ' εἶτ' ἀτιμάσας,
βίᾳ παρελθὼν θεὸς, ἀπώλεσας πόλιν,
» νέοις παραχθείς. Οἵτινες τιμώμενοι,
» Χάρισι, πολέμου τ' αὐξάνουσ' ἄνδρ' δίκης,
» Φθείροντες ἀσπίς, ὁ μὲν, ὅπως στρατηλατῇ,
» Οδ' ὡς ὑβρίζῃ δύναμιν εἰς χέρας λαβὼν.
» Αλλος δὲ λιμοῦ ὄνεκ', ἀλλ' ἀποσκοπῶν

« τὸ

» Τὸ πλῆθος, εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.
» Τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες. μὲν οἱ ὄλβιοι,
» Ανωφελεῖς τε, πλήθονων τ' ἐρᾶσ' ἀεί.
» Οἳ δ' ἂν ἔχοντες, κἀπανίζοντες βίου,
» Δῆνοι νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος,
» Εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακά,
» Γλώσσαις πονηρῶν προσατῶν φιλούμενοι.
» Τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ μὲν μέσων, σώζει πόλιν,
» Κόσμου φυλάσσει, ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις.
κἄπειτ' ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
τί τοὺς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλὸν
χάρων ἴθι. μὴ γὰρ βεβούλευσαι καλῶς,
αὐτὸς, πιέζου τὴν τύχην ἣν σὺ λίαν
ἡμαρτες. Εν νέοισι δ' ἀνθρώποισι τόδε
» Ενεστι. συγγνώμην δὲ τῶν δ' ἔχειν χρεών.
ἀλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἄναξ ἀφιγμεθα.
ἄδ' ὅτοι δικαίαν εἰλόμην ἐμοῦ κακοῦ,
ἀδ' εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι
τούτων κολαστὴν καπιτιμητὴν ἄναξ
ἀλλ' ὡς ἀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλῃ τάδε,
σέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς. τί γὰρ πάθω;
ἄγ' ὦ γεραιὰ, στείχετε γλαυκὴν χλόην
αὖθ' λιπόσαι φυλάσσουσ' κατασροφῇ,
θεός τε, καὶ γῆν, τήν τε πυρφόρον θεὰν
Δήμητρα θέμεναι μάρτυρας πλείστε φῶς,
ὡς δεῦρ' ἡμῖν ἥκεσαν λιτὰι θεῶν.
ὡς Πέλοπος ἦν πατὴς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
ταυτὶν πατρῷον αἷμά σοι κεκτήμεθα.
τί δρᾷς; προσώσῃς ταῦτα, κἀκβαλεῖς χθονὸς
γραῦς δ' τυχόσας δεῦρ', ὧν αὐτὰς ἐχρῆν;

Z 5 « μὴ

» μὴ δῆτ'. Ἐχει γὰρ καταφυγὴν, θὴρ μὴν, πέτρων,
» Δῆλοι δέ, βωμὸς θεῶν. πόλις δὲ, πρὸς πόλιν
» Ἐπῆλθε χειμαδεῖα. τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς,
» Οὐκ ἔστιν ὅδε διατέλλος σὺν δαιμονᾷ.
χο Βᾶθι τάλαιν' ἱερῶν δαπέδων ἀπὸ Περσεφονείας.
βᾶθι, καὶ ἀντίασον γονάτων, ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα.
τέκνων τε θνατῶν κόμισαι δέμας. ὦ μέλεα γὼ,
ὃς ὑπὸ τείχεσι Κασταλείοισιν ἀπώλεσα κόρας.
ἰώμοι. λάβετε. φορέτε. πέμπετε.
λείπετε παλαίνας χέρας γεραιάς.
πρὸς γενειάδος ὦ φίλος, ὦ δυσμενέστατος Ἑλλάδι,
ἄνομαι, ἀμφιπίτνουσα σὸν
γόνυ, κὐ χέρα δειλαίαν.
οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰλιτέταν,
ἥλιν' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἰπλεμον, οἰκτρὸν ἰεῖσαν.
μήδ' ἀτάφους τέκνον, ὦ-
-χθονὶ Κάδμα χέρματα, θηρῶν,
πῶλας γὼ ἡλιλία τὰ σὰ κατίδῃς ἱκετεύω. (σιν
Βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον, ἃ πρὸς σοῖ-
γόνασιν ὤδε πίτνω, τέκνοις τάφον δὸς ἀνύσασθαι.
θη μῆτερ, τί κλαίεις, λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἆρα δυσένους γόους
κλύουσα τῶνδε; κἀμὲ γὰρ δακρύδεν.
ἔπαρε λύκου κράτα, μὴ λακερυβρόει,
σεμναῖσι Διὸς ἐγκαθίζουσ' παρειμένη.
αἰ. αἰ. αἰ. Θη. τὰ τέτων ἀχὶ σοὶ ξυνακτέον.
αἰ. ὦ τλήμονες γυναῖκες. Θη. ὃ σὺ τῶνδ' ἔφυς;
αἰ. εἴτω τί τέκνων, οἵ τε, καὶ πόλει καλόν;
θη Ὡς πολλά γ' ὄζει κἀπὸ θηλειῶν ἔφα.
αἰ. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος, ἐν δὲ δύθα φέρει.

θη ἀναχρόνου ἔλεξας, χρὴς ἐπιλυσπῆμ φίλοις
αἰ ὅστοι σιωπῶσ', εἶτα μέμψομαί ποτε.
τὴν νῶν σιωπὴν ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
δῆλ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
δείσασ', ἀφήσω τῷ φόβῳ τὸ μὴ καλόν.
ἐγὼ δέ σ' ὦ πᾶ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω, μὴ σφαλεῖς ἀτιμάσας.
σφαλεῖ γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τἄλλ' εὖ φρονῶν.
πρός τοι σέ δ', εἰ μὲν μὴ δικαιμένοις ἐχρῆν
τολμηρὸν εἶναι, κἀρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως.
νυνὶ δέ σοί τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει,
κἀμοὶ παραινεῖν τὸ φόβον φίλτατον,
ἄνδρας βιαίους, καὶ κατείργοντας δικηρούς.
τάφου τε μοίρας τ' κτερισμάτων λαχεῖν,
εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ κατασταῖναι χερί
νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος,
» παῦσαι. Τὸ γὰρ τοι, συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
» τοῦτ' ἔδ', ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ καλῶς.
ἐρεῖν δέ σ' ἤ τις ὡς ἀνανδρίᾳ χερῶν
πόλει παρόν σοι στέφανον δύλειας λαβεῖν,
δείσασ' ἄπεσης. καὶ συνὸς μὲν ἀγρίου
ἀγῶνος ἥψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον.
δέ δ' εἰς κράνος βλέψαντα, καὶ λόγχης ἀκμὴν
χρὴν ἐκπονῆσαι, δῆλος ὢν ἐφυρέθης.
μὴ δῆτ' ἐμοί γ' ὧν ὦ τέλεσον, δράσῃς τάδε.
ὁρᾷς; ἄβολος ὡς πικερτομημένη
τοῖς μερτομοῦσι γοργόν ὡς, ἀναβλέπει
σὴ πατρίς. ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξεται.
δῆλ' ἦ ψυχοι σκοτειναὶ πράσσουσιν πόλεις,
σκοτειναὶ καὶ βλέπουσιν δύλαβούμεναι.

δίκῃ

ὅκ εἰ νεκροῖσι, κἀμὲ γωαιξὶν ἀθλίαις
πῶσωφελήσων ὦ τέκνον κεχρημένας;
ὡς ὅτε ταρβῶ σὼ δίκη σ' ὁρμώμενον,
Κάδμε θ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὖθις ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν
πέπωθ'. ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
ὦ φίλτατόν μοι, τῷ δίκ τ' εἴρηκας καλῶς,
κἀμοὶ. δι πλᾶν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε.
ἐμοὶ λόγοι μὲν μὴ τορ οἱ λελεγμένοι,
ὀρθῶς ἔχοσ' εἰς τύραν. κἀπεφεννάμην
γνώμην, ὑφ' οἵων ἐσφάλην βουλευμάτων.
ὁρῶ δὲ διὰ γὰ τοῦθ', ἅπορ μενοθετεῖς.
ὡς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον πρόποις,
φθύγμ' τάδε ἐνά. πολλὰ γὼ δρᾶσας καλὰ,
ἔθ τόδ' εἰς Ἕλληνας ὀξελεξάμην,
ἀεὶ κολασὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
ὅκην ἀπαυδᾷ δωατόν ἔστι μοι πόνος.
τί γάρ μ' ὀρθοῦν οἶγε δυσμενεῖς βροτῶν,
οὐθ' ἡ τυχοῦσα σύ, χ' ὑποδραδοῦσ' ἐμοῦ,
πρώτη κελεύεις τύνδ' ὑποστῆναι πόνον.
δράσω τάδ' ἔμε, κἀμὲ νεκρὸς ἐκλύσομαι,
λόγοισι πείσων. εἰ δὲ μὴ, βίᾳ δρᾶς
ἅδε τόδ' ἔσαι, κὐχὶ σὺ φθονῶ θεῶν.
δρᾶσαι δὲ χρή σε κἀπόλλ πάσῃ τάδε.
δρᾶσι δ' ἐμοῦ θέλοντος. ἀλλά τοι λόγος
πῶλὸς, ἔχει μ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον,
κἀν γῇ κατέσκε αὐτὸν εἰς μοναρχίαν,
ἐλευθερώσας τύνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
λαβὼν δ' Ἀδράστου δόγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
εἰς πλῆθος αὐτῶν εἶμι. κἀπείσας τάδε,

λευκῶν

λευκῶν ἀθρόισιν δόμοις Ἀθηναίων κόρας,
ἥξω. παρ' ὅπλοις θ' ἥμενον, πέμψω λόγους
Κρέοντι, νεκρῶν σώματ' ὀξαιτούμενον.
ἀλλ' ὦ γεραιαὶ, σέμν' ἀφαιρεῖτε σέβη
μητρός, πῶς οἷμαι ὡς νιν Αἰγέως ἄγω,
Φίλιν προσάψας χεῖρα. τοῖς τέκνοισι γὼ
δυσλιῶν, ὅσις μὴ νιν δουλοῖ τέκνων.
κάλλιστον ὄρνιν δίδες γ', ἀνιλιάζου
παίδιον παρ' αὐτὸ κιάδι, ἂν κλύουσι δῶ.
ἱππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον,
ἐλύετε τάδ' ἢ ἐλύετ' ἀνάκτος
ὅσια πόδι θεὸς, κἀμὲ μεγάλα
πέλασγία, καὶ κατ' Ἄργ.
εἰ γὰρ ἐπὶ τόρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν
ἱκόμην, ἔτι ματρὸ ἄγαλμα
φόνιον ὀξέλοι, γαῖν ἢ Φίλαν
Ἰνάχ θεὶ τ' ὀνῆσας.
Καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν, εὐσεβὴς πόν.
Χάριν τ' ἔχει τὰν εἰσαεὶ
Τί μόχθολις. κρανεῖ ποτ' ἆρα Φίλιά μοι
τεμοῖ, τ' τέλνοισιν ταφὰς λιψόμεθα;
ἄμμιν ματρὶ πόλις, ἄμμιν Παλλάδος
νόμος βροτῶν μὴ μαίνῃ
σὺ τοι σέβεις δίκαν. τύδ' ἔσον ἀδικίᾳ
νέμῃς ἀεὶ, τὸν δυσυχῆ πάντα ῥύμ.
τέχνῳ μὲν ἀεὶ τύνδ' ἔχων, ὑπηρετεῖς
πολύ τε, κἀμοὶ διαφθορῶν κηρύγματα.
ἐλθὼν δ' ὑπὸρ τ' Ἀσωπὸν, Ἰσμηνόν θ' ὕδωρ,
σεμνῶ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε,
Θησεύς σ' ἀπαυτεῖ πῶς χάριν θάψαι νεκρὸς,

συγγενοῦ

συγγένον' οἰκτῖραι γᾶιαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
Φίλον τε θεῶν πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεών.
ἐμὲν μὲν θέλω σ' αἰνέσαι, παλίσυντος
εἶχ'. ἢν δ' ἀπίσω', οἵδε δεύτεροι λόγοι,
κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀπωθήσοντα.
στρατὸς δὲ θάσσει, δαΐξ ἑτάζεται παρών,
καλλιχόρου ἀμφὶ σεμνὸν σὺν πρεπὴς ὅδε.
κἀγὼ μὲν ἐλθὼν τ', ἀσμένην τ' ἐδ' ἐξαρ
πόλις πόνου τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ἡδέως.
ἔα. λόγων τίς ἐμπορεύων ὅδ' ὁρᾶι)
Κασ' μεῖθ' ὡς ἑοίκασ'. ὦ στάφ' οἷσ' ὅτι
κῆρυξ, ἐπίσχες, μὴ σ' ἀπαλλάξῃ πόνος.
μολὼν δ' ἀναντᾶ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν.
κῆ τίς γῆς τύραννος; ποῦ τιν' ἀγγεῖλαί με χρὴ
λόγους Κρέοντος; ὃς κρατεῖ Κάδ' μου χθονός;
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἑπτασόμους
πύλας, ἀδελφὸν χειρὶ πολωτείλους ὕπο.
θῆ πρῶτον μὲν ἥρξω τοῦ λόγου ψευδ' ὡς ἔφυς·
ζητῶν τύραννον ἦλθες· ὃ γὰρ ἄρχει
ἑνὸς ποῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις.
δῆμος δ' ἀνάσσει διασδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαύσιον, οὐχὶ τοῖς πλούτῳ δίδους
τὸ πλέον, ἀλλὰ κἀμοὶ πένης ἔχων ἴσον.
κῆ ἐν μὲν τοῦδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδου
μέτειον· πόλις γάρ, ἧς ἐγὼ πάρει μ' ἄπο,
ἑνὸς ποῦ ἀνδρὸς, οὐκέτ' ἐκπεσὼν κρατῶ,
δέσ' ἔστιν αὐτῷ, ὅστις ἐκχωρῶν λόγοις,
ποῦ κρόνος ἴδιον ἄλλος ἄλλο σε τρέφει.
ὁδ' αὐτίχ' ἥδιστος, κἀμὲ δίδας πολλοῦ χάριν
ὡσαύτως ἔβλαψ'. εἶτα διαβολαῖς νέαις
πλέψας

πλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ', ἐξέδυ δίκης.
ἄλλοσε, πῶς ἂν μὴ διορθοῦμαι λόγους,
ὀρθῶς δικάσαιτ' ἂν δῆμος εὐθύμῳ πόλει;
ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν αὐτὶ τοῦ τάχους,
κρείσσω δίδωσι γᾶ. πόνος δ' ἀνὴρ πέφυκε,
εἰ κἀμὲ πέφυκε. κἀμαθὴς δρᾶν ὕπο,
οὐκ ἂν δύναιτο πῶς τὰ κοινὰ σφαλέσθαι.
ἡ δὲ νοσοῦσ' εἶδε τοῖς ἀμείνοσιν,
ὅταν πόνηρος ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ,
γλώσσῃ καταφρὼν δῆμον, ὃς ἐν ὤμ πορίᾳ.
θῆ κομψὸς γ' ὁ κῆρυξ, κἠ παρδρυάσσεις λόγῳ.
ἐπεὶ δ' ἀγῶνα σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
ἄκουε. ἄμεινον γὰρ σὺ προὔθηκας λόγῳ.
οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον, οὐκ εἰσὶν νόμοι
κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς, τὸν νόμον κεκτημένος·
αὐτὸς παρ' αὑτῷ. κἀμὲ τόδ' οὐκέτ' ἔστι δίκαι.
γεγραμμένων γὰρ τῶν νόμων, ὅ, τ' ἀδυνὴς,
ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει.
ἔστιν δ' ὀνεῖσθαι τοῖσιν ἀδυνατωτέροις,
τὸν δύτυχοῦντα τοῦθ' ὅταν κλύῃ κἀκῶς.
νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
τἀλεύθερον δ' ἐκεῖνο, τίς θέλει πόλει
χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
καὶ ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρὸν ἐν ὁμῷ θέλων
σιγᾷ. τί τούτων ὄφελος ἰσότροπον πόλει;
καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονὸς,
ὑπάσσιν ἀστοῖς ἥδεται νεωτέροις.
ἀνὴρ δὲ βασιλεύς, ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε.
καὶ τοὺς ἀρίστους, ὃς ἂν ᾖ γνώμην φρονεῖν,
κτείνῃ

„ Κτάνῃ λεσβικὼς ἢ τυραννίδος πόρι.
„ Πῶς δ' ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
„ Οταν ζῇς ὡς λειμῶνος ἡσυχὰ στάχυ,
„ Τόλμας ἀφαιρῇ, καὶ πολωτίζῃ νέας;
„ Κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον τοῦ βίου, τί σοὶ τέκνοις;
„ Ος ἢ σοὶ τυράννῳ πλεῖον' ἐκμοχθῇ βίου,
„ Η παρθενοστόλμῳ πάλλας ἐν δόμοις καλῶς,
„ Τρυπνὰς τυράννοις ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ.
„ Δάκρυα σ' ἐκοιμάζασι. μὴ ζῶ ἐγὼ ἔτι,
„ Εἰ τἀμὰ τέκνα πῶς βίαν νυμφεύσετε.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πῶς τάδ' ἐξηκόντισα.
ἥκεις δ' ἐμή τι πῆμα γῆς κεχρημένη;
ἰλαίῳ σ' ἂν ἦλθες, εἰ σε μὴ πέμψεν πόλις,
πόθιος τὰ φωνῶν. τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
λέξαντ' ὅσ' ἂν τάξῃ τις, ὡς τάχος πολὺ
χωρεῖν. σὺ δ' οὖν ἐς ἐμὲ πόλιν Κρέοντ
ἔσω λάβων σε πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
χο φεῦ. φεῦ. κακοῖσιν ὡς ὅταν δόμων δόλῳ
„ Καλῶς, ὑβρίζῃ ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ.
λη λέγοι μ' ἂν ἥδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων,
Οἱ μὲν δόλιστο ταῦτ'. ἐμοὶ δὲ, τἀναντία.
ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ, πᾶς τε Καδμεῖος λεὼς,
Αβρασον εἰς γῆν τήνδε μὴ παρεῖναι.
εἰ δ' ἔστιν ὃν τῇ, πρὶν θεὸν δ' ὦναι σέλας,
λύζαντα σεμνὰ σεμνάτων μυστήρια,
πᾶσ' ἐξελαύνῃ, μή σ' ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς
βίᾳ προσήκοντ' ἐξὸν Αργείων πόλει.
ἰὰ μὲν πίθοι μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
σῶν ναυστολήσεις. εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων
ἡμῖν τε, καὶ σοὶ, συμμάχοις τ' ἔσται δορός.

σκέψαι

σκέψαι δὲ. καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμοῦμαι θρόνοις
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλεύθεραν ἔχων,
σιγῶν τ' ἀμείψω μῦθον ἐν βραχίοσιν.
„ Ελπὶς γὰρ ὅστις κάκιστος ἢ πολλὰς πόλεις
„ Σωπῶσ', ἀγοστὸς θυμὸν εἰς ἀπορβολάς.
„ Οταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως,
„ Οὐδεὶς ἔθ' αὑτὸν θάνατον ἐκλογίζεται.
„ Τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ὃν ἄλλον ἐκτρέπῃ.
„ Εἰ δ' ἦ παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφῳ φορᾷ,
„ Οὐκ ἂν ποθ' Ελλὰς δορίμαχος ἀπώλετο.
„ Καὶ τοῖς δυσοίνοις πάντες ἄνθρωποι λόγοις,
„ Τὸν κρείσσον' ἴσμεν. καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά.
„ Οσῳ τε πόλεμος εἰρήνης κρείσσων βροτοῖς.
„ Η πρῶτα μὲν μάχαισι πῶς φιλεστάτη,
„ Γοναῖσι δ' ἐχθρὰ, τόν τε τεκόντ' οὐ παιδίᾳ,
„ Χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ,
„ Πολέμους ἀναιρόμεσθα, καὶ τοῦ ποσοῦ νε
„ Δηλόμεθ' ἄνδρες, ἄνδρα, καὶ πόλις πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθρὸς, καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
θάπτων, νομίζων θ', ὃς ὕβρεις ἀπώλεσεν.
ὅτ' οὖν ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον
δέμας κατωνότου κλιμάκων ὀρθουμένων,
ἧς προσβαλὼν πύλαισιν, ὤμοσεν πόλιν
πορθεῖν, θεὸς θέλοντος, ὧν τε μὴ θέλῃ.
ὃ δ' ἦρπασεν Χάρυβδις ὠμοσκόπου,
πέθει πίτνου ἅρμα πρὸ δαλοῦ χάσμα.
ἄλλοι δὲ κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται,
πέτροις κατεξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
ἵν' νῦν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχᾳ Διος,
ἢ εὖ δίκαιος, οὐ κακὸς ἀρμόσαι.

» Φιλεῖν μὲν ὃν χρὴ τὸν Ϲοφὸν πρῶτον τέκνα,
» Επειτα πόλεως, πατρίδ' ἀθ', ὡς ἀνὴρ χρεών,
» Καὶ μὴ κατάξαι, σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασύς,
» Νεώς τε ναύτης ἥσυχ☉ καιρὸν Ϲοφός.
» Καὶ τοῦτό μοι τὰν δρείου, ἡ πολυμηδία.
ἐξ ἀρκείας ἰὼν Ζεὺς ὁ μισοῦμέν☉.
ὑμᾶς δ' ὑβρίζειν ὀκ ἐχέμεν ποιάνδ' ὕβριν.
ἄδ' ὦ παγκάκιστε. Θ. σὺν Ἄδρας ἔχε σόμα,
μὴ πίπτωδε τῶν ἐμῶν σὺ στὸς λόγους
βῆς. ὁ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ λυρύσων ὅδε,
ἀλλ' ὡς ἐμ' ἡμᾶς κἀπολείναδ' χρεών.
καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
ὀκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ,
ὅδε θρόνητα μεῖζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'. ἄνω γὰρ οὖν ῥέοι
τὰ πράγματ' ὅπως, εἰ πιταξόμεθα δίκ.
πόλεμον δὲ ϲῶν, δὲ ἐγὼ καθήκαμαι,
ὃς δὲ σὲ σὺν ποσὶ' ἦλθον εἰς Κάδμε χθόνα.
νεκρὸς δὲ σὺν θανόντας, ὃ Βλάπτων πόλιν,
δὲ' ἀνδροκμῆτας πρόσφερων ἀγωνίας.
θάψας δικαιῶ, τὸν Γαυελλήνων νομον
σώζων. τί τόδων ὄδιν ὃ καλῶς ἔχον;
εἰ γάρ μ' ἐκὴ πεπόνθατ' Αργείων ὕπο,
τεθνᾶσιν. ἡμύναδε πολεμίους καλῶς.
ἀνιχρῶς τ' ἐκείνοις χ' ἥκη δίκη δοίχε☉.
ἐάσατ' ἦλθ γῆ παλυφθλῶαι νεκρός.
ὅθεν δ' ἔκασον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν, πρὸς ἀέρα,
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. ὅτι γὰρ κεκτήμεθα
ἡ μίτρον αὐτὸ, πλὴν ξυοικῆσαι βιον.

κἄπιτα

κἄπιτα τὴν θρέψαϲαν αὐτὸ, δεῖ λαβεῖν·
δοκεῖς κακεργεῖν Αργος, ὃ θάπτων νεκρός;
ἥκιστα πάσης Ελλάδος κοινον τόδε,
εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν·
ἀτάφους, τίς ἔξει; δειλίαν γὰρ εἰσφέρει
τοῖς ἀλλιμοισιν, ὅστις ἦν τεθνηκόν☉.
κἀμοὶ μὲν ἦλθες δ' εἶν' ἀπειλήσας ἔτη.
νεκρὸς δὲ ταρβεῖτ' εἰκρυβῆναι χθονί;
τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γὴν
ταφέντες ὑμῶν; ἢ τίλεν' ὧν μυχῶ χθονὸς
φυσῶσιν, ἐξ ὧν εἰσὶ τις ὑμωεία;
σκαιόν γε τἀλλότρια τ' γλώσσης τόδε,
φόβος πονηρός, καὶ κρύς δεδοικέναι.
ἀλλ' ὦ μάταιοι γνῶτε τἀνθρώπων κακά.
πάλαισμα δ' ἡμῶν ὁ βι☉. δύτυχοῦσι δὲ,
οἱμὼν τάχ', οἵσι' ἐσαῦθις, οἵσι' ἦλθ Βροτῶν.
τρυφᾶ δ' ὁ δ' αἰμων. Γρὸς τε γὰρ τὸν δ' υσυχοῦς·
ὃς δύτυχήσει, τίμιος γεραίρε☉.
Οδ' ὄλβι☉ νιν πνεῦμα δ' εἰμαίνων λιπεῖν,
Υψηλὸν αἴρει. γνόντας δὲν χρεὼν τάδε,
ἀδικουμένους τε, μέτρια μὴ θυμῷ φορεῖν,
ἀδικεῖν τε τοιοῦδ', οἷα μὴ Βλάψαι πόλιν·
πῶς δῆτ' ἂν εἶπ τοὺς ὀλωλότας νεκρούς
θάψαι; δόξ ἡμιν τοῖς βέλεσιν εισιδεῖν.
ἢ δ' ἦλθ τὐθύνδ'. εἶμι, κἀγὼ θάψω βίᾳ.
ὃ γάρ ποτ' εἰς Ελλήνας ἐξοιδήσε☉,
ὡς εἰς ἐμ' ἐλθὼν, καὶ πόλιν Γανδόν☉
νόμος παλαιὸς δαιμόνων, δεφθάρκ.
θαρσεῖ. τὸ γάρ σοι τ' δίκης σώζων φάο☉,
πολλοὺς ἔτωκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λογους·

κῆ βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν
θη λέγ', εἴ τι βούλει. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
κῆ οὐκ ἄν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Αργείων λάβοις,
θη κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει πάλιν
κῆ κλύοι μ' ἄν. οὐ γὰρ, ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος.
θη θάψω νεκρὸς, γῆς ἐξελὼν Ασωπίας.
κῆ ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον
θη πολλοὺς ἔτλην δὴ, χ' ἁτέρους ἄλλους πόνους.
κῆ ἦ πᾶσιν οὖν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;
θη ὅσοι γ' ὑβρισταί. χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν.
κῆ πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας, ἥτε σὴ πόλις
θῆ τοι γὰρ πονοῦσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ.
κῆ ἔλθ' ὥς σε λόγχῃ σπαρτὸς ἐν πόλει βλαβῇ
θη τίδ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;
κῆ γνώσῃ σὺ πάσχων. νῦν δὲ τ' εἶ νεανίας.
θη οὔτοι μ' ἐπαίρεις, ὥτε θυμῶσαι φρένας
τοῖς σοῖσι κόμποις. ἀλλ' ἀποστέλλου χθονὸς,
λόγους ματαίους, ὥσπερ ἠνέγκω λαβών.
περαίνομεν γὰρ οὐδέν. ὁρμᾶσθαι χρεὼν
πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην, ἁρμάτων τ' ἐπ' ἐμβάτην,
μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα,
ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα,
Χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
αὐτός γε κῆρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν.
αὐτὸς σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων
Αδραστε, κἀμοὶ μὴ 'ναμίγνυσθαι τύχας
τὰς σάς. ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦ μοῦ μέτα,
στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
ἓν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
δίκην σέβονται. ταῦτα γὰρ ξυνόμθ' ὁμοῦ.

νίκην

" νίκην δίδωσιν. Ἡ ῥετὴ δ' οὐδὲν φέρει
" Βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῄζοντ' ἔχει.
αἴ ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν,
ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.
χο τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν;
αἴ στράτευμα μὲν Γαλλάδος κριθήσεται.
χο διὰ δορὸς εἶπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;
αἴ γένοιτ' ἂν κέρδος οἱ δ' ἀργείφατοι
φόνοι, μάχαι, στερνοτυπεῖς γ' ἀνὰ τόπον
πάλιν κτύποι φανήσονται.
χο ὦ τάλαινα, τίνα λόγον,
τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι;
αἴ ἀλλὰ τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν ἄν τις αἱρῇ
μοῖρα πάλιν. τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.
χο δικαίους δαίμονας σύγ' ἐννέπεις
αἴ τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;
χο διάφορα πολλὰ θεῶν Βροτοῖσιν εἰσορῶ.
αἴ φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι.
δίκα δίκαν ἐξεκάλεσε, καὶ φόνος
φόνον. κακὸν δ' ἀνὰ ψυχὰς
θεοὶ Βροτοῖσι νέμουσιν,
ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.
χο τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἱκοί μεθ' ἄν,
καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι;
αἴ ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι.
χο δι πότα μον ἵνα πόλιν μόλω.
αἴ εἰδείης ἂν φίλων εἰδείης ἂν ψυχὰς
ἔτι πότ' αἶσα τὶς ἄρα πότμος
ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
τῆσδε γῆς ἄνακτα;

χο πεκλημένος μὲν ἀνάκαλόμεθ' ἂν θεὸς·
ἀλλὰ φόβῳ πίσις ἅδε πρῶτα.
ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορ
παιδὸς γόνε, πύργε Ἰνάχε,
πόλει μοι ξύμμαχος γενὸ τᾷδ' ὑμνῶν.
τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἱδρυμα
πόλεῖ ἐκνομίζομαι
πῶς πυρὰν ὑβριαθῆν.
ἄγ γυναῖκες, ἥλιω πολλ' ἔχων λέγειν φίλα
αὐτός τε σωθείς. ἥρέθην γὰρ ἐν μάχῃ,
ἵν' οἱ θανόντες ἐπὶ δι' ἑπτὰ στόμων λόχοι
ἠγωνίσαντο δρῦμα Δίρκαῖον πάρα,
νικῶν τε Θησέως ἀχέλῳ. λόγος δέ σε
μακρὸν ποτ' αὔσω. Καπανέως γὰρ ὧν λάτρις
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταυβαλοῖ
χο ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόσου ἀγγέλλῃς σέθεν,
τὴν τ' ἀμφὶ Θησέως τάξιν. εἰ δὲ καὶ στρατὸς
σῶς ἐς Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλοις φίλα.
ἄγ σῶς, νὴ πεπραγμέν' ὡς Ἄδραστος ὤφελε
πρᾶξαι ξυὼ Ἀργείοισιν, ὡς ἐπ' Ἰνάχῳ
σείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.
χο πῶς γὰρ προπαις Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔσκηψεν, οἵ τε συμμεταίχοντες δορός,
λέξον. παρὼν γὰρ οἶσθ' ἀτενίσας σύφρανεῖς.
ἄγ λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς, ἡλίου καθὼν ζαφὴς
ἔβαλλε γαῖαν, ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
ἔσῃ θεατὴς, πύργον ὃν ἀγῶν λαβών.
ὁρῶ δ' φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων,
τοὐχεσφόρον μὲν λαὸν ἐλατείνοντ' ἄνω
Ἰσμηνίου πρὸς ὄχθον, ὡς μὲν ἐν λόγῳ

αὐτὸν

αὐτόν τ' ἄναλτα πᾶσ' ἀκλεινὸν Αἰγέως,
καὶ σὺν σοὶ αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένος
κόρας, παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας.
αὐτὸν μὲν Πάραλον ἐσολισμένον δορί,
ἱππῆλιν παρ' αὐτὸν Ἄρεος ἱππότην ὄχον
πῶς ἱππαπεύσιν στρατοπέδοις τεταγμένον.
ἴσος ἀριθμὸν ἁρμάτων δ' ὀχήματα
ὤρθωσε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Καδμεῖα δ' λαὸς ἦσσο πρόσθεν τάφου
νεκρὸς ὁπλίζων θέμενος, ὧν εἵλετ' ἀγών.
ἱππεῖς δ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι,
τετραόροισί τ' ἀντὶ ἅρμαθ' ἅρμασιν.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τάδε,
σιγᾶτε λαοί. σῖγα Καδμείων τέκνες,
ἀκούετ'. ἡμεῖς ἥκομεν νεκροὺς μετὰ
θάψαι θέλοντες, ὃν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, οὐδὲν δεδρόμενοι τεῖναι φόνον.
κἀδὲν Κρέοντι ποισὶ ἀντικήρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἧστ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα. πομπίμους δ' ὄχων
τετραόρων κατῆρχον ἐντὸς ὕθεν μάχης.
πόρπαν δὲ δεξιλάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραβάντας ἔσπευσαν εἰς τάξιν δορός
ἐς οἱ μὲν, σιδήρῳ δεμάχοντ' οἵσι ἔστρεφον
πώλους ὃν ἀλκὴν, ἄνδρας ὃν παραβάτας.
ἐσῆλθε δὲ Φόρβας ὃς μοναμπύκων ἄναξ
Ἰωλκίων, ἐν ἐρεχθείδαισιν ἁρμάτων ὄχον,
οἵ τ' αὐτὸ Καδμεῖον διεφύλασσον ἱππικὸν,
σωθῆναι ἀλλήλων, καὶ κράτος, πόσωντό τε.
λύσεως ἢ ταῦτα κἀκλύων ἐκεῖ γὰρ ἦν,
ὅθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται,

22 4 τἀκεῖ

τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματ' ἐκ ἔχω
τί πρῶτον εἶπω ποτόρα, τλὰς εἰς ἀραὸν
κόνιν πεσοῦσαν ἐλαύνομαι, ὡς πολλὰ παρλῶ,
ἢ τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορυμένας
ἱμάσιν αἵματός τε φοινίας ῥοάς;
τῶν μὲν πιτνόντων τῶν δὲ, θρασυθέντων σ' ἴφρων
εἰς κρᾶτα, πῶς γὰρ ἐν λυθισώντων βίᾳ,
πῶς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον.
νικῶντα σ' ἵπποις, ὡς ὑπεῖσῆλθε σφαγὴ
Κρέοντος, τὸν θέσπιν ἱππίαν λαβὼν χερὶ,
χωρεῖ πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις σὺν δυμίαν.
καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' ἐν οἴνῳ διεφθάρη,
ἀλλ' ἴετ' οὖθυς, λάμπρ' ἀναρπάζας ὅπλα.
καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν,
ἐλύτεινον, ἐκτεινοντο. καὶ παρηγύων
κελδυσμὸν ἀλλήλοισι σὼ πολλῇ βοῇ
θεῖν. καὶ τόθ' ἥδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ.
λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξωπλισμένος.
σ' εἶνες παλαιᾶς ἰῶ. ἐκλινε γὰρ κέρας
τὸ λαιὸν ἡμῶν. ἐξιὸν δ' ἀσπιδούμενον,
φοβοῦμαι τὸ κείνων. ἰῶ δ' ἀγὼν ἰσόρροπος.
κἀν τῷδε, τὴν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῶ.
ἐγὼ γὰρ τὸ νικᾶν τοῦτ' ἐκέρδαινον μόνον,
ἀλλ' ὤχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείᾳ στρατῷ.
ἐρρύηξε δ' αὐδὴν, ὥς θ' ὑπακηῆσαι χθόνα.
ὦ παῖδες, εἰ μὴ χήσετε σέβεν δόρυ
Σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἰχεται τὰ Γαλλάδος.
βάρος δ' ἐνῆρσε πᾶσι Δαναϊδῶν στρατῷ.
αὐτὸς θ' ὁπλίσμα τὸ πιδλαύειον λαβὼν,
σ' εἶνες κορυθὶς διαφέρων, ἐσφηνδύνα,

ὁμῶ

ὁμῶ τραχήλας, διὰ πικείμενον κάρα
λαιᾶς θβρίζων, κἀποδ' αὐλίζων ξύλῳ.
μόλις δέ πως ἔτρεψα εἰς φυγὴν πόδα.
ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα, διὰ ὠρχησάμην,
κἄκρασα χεῖρας. οἵδ' ἔτεινον εἰς πύλας.
Βοιὼ γὰρ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πόλιν
νέων γερόντων, ἱδρά τ' ἐξεπίμπλασεν
φοβῶ. παρὼν δὲ τειχέων εἴσω μολεῖν,
Θησεὺς ἐπέσχεν. ἐγὼ δ' ὡς πρόσω πόλιν
μολεῖν ἔφασκον, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς.
» Τοιονδὲ τὴν στρατηγὸν αἱρεῖσθ' χρεών,
» Ος ἔν τε τοῖς δεινοισιν ὄβριν ἄλκιμον.
» Μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν. ὃς πράσσων καλῶς,
» Εἰς ἄκρα βλώσαι κλιμάκων ἐνήλατο
» Ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον, ᾧ χρῆσθ' παρὼν.
νῶν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδόντ' ἐγὼ,
θεὸς νομίζω καὶ δικῶ τὰς συμφορὰς
ἔχθη ἔλασσον, τῶνδε λοιπόντων δίκην.
Ω Ζεῦ, τί δῆτα σοῦ παλαιπόρους βροτοὺς
» Φρονεῖν λέγεσι; σὺ γὰρ ἐξυρτήμεθα,
» Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
ἡμῖν γὰρ ἦν τότ' ἄλγος ἐχ ὑποστατὸν,
αὐχοί τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίοσιν,
Ετεοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένου,
μέτρια θέλοντος, ἐκ ἐχρήζομεν λαβεῖν.
κἄπειτ' ἀπωλόμεθ'. οἵδ' ἂν τόδ' ἐτύγχανες,
λαβὼν πόλιν ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα,
ὕβριζ'. ὑβρίζων τ' αὖθις ἀντεπώλεσο
» Κἄδικα κακόφρων λαός. Ω κρανοὶ βροτῶν,
» Οἱ τέξομ' ἐκτείνοντες ὡς καιρὸν πέρα

» Καὶ πρὸς πίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,
» Φίλοις μὲν εὐπείθειαν, τοῖς δὲ πράγμασιν.
» Πόλεις τ' ἔχουσαι πρὸς λόγου κάμψαι κακά,
» Φόνῳ καθαιρεῖσθ', ὀλόγῳ τὰ πράγματα.
ἀτὰρ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν,
πῶς ἐξεσώθης; εἶτ' ἄλλ' ἐρήσομαι.
ἄγ ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν πόρι,
πύλας πλῆθον, ἧπερ εἰσήει πρατός,
χο ὧν σ' ὄνειλ' ἀγὼν ἦν, νεκρὸς κομίζετο;
ἄγ ὡς οἵγε κλεινοὶς ἔπτ' ἐφέσασαν σ' ὁμοῖς.
χο πῶς φής; ὁ σ' ἄλλος πὸ μεκμηκότων ὄχλος;
ἄγ τάφῳ πίπτονται πρὸς Κιθαιρῶνος πυχαῖς.
χο τὸ κεῖθεν ἢ τὸνθένδε; τίς σ' ἔθαψε νιν;
ἄγ Θησεὺς σκιώδης ἔνθ' ἐλευθερὶς πέτρα.
χο ὃς σ' ὃν ἔθαψε πῆ νεκρὸς ἦκ' λιπών;
ἄγ ἐγγύς. πέλας γὰρ πᾶν ὅ, τί πῶς πίπτεται.
χο ἦπτ' πικρῶς νιν θεραπεῖς ἦγον ἐκ φόνου;
ἄγ ὀλεῖς ἐπέσπ τῷδε σ' ὄλος ὤν, πόνῳ.
φάσκης ἂν εἰ παρῆν', ὅτ' ἠγάπα νεκρός.
χο ἔνιψεν αὐτῶν τῶν πολαιπώρων σφαγάς;
ἄγ κἄπρωσέ γ' ὑδρίαις, κἀκ' κάλυψε σώματα.
χο σ' ἦνον μὲν ἦν βάσαγμα, καὶ φύνην ἔχον.
» Τί σ' ἀισχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά.
ἄγ ὄι μοι. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον.
χο ἄκραντ' ὀδύρη, τἄισθλί τ' ἐξάγγ σ' ἄειρε.
ἄγ σ' οκῶ μὲν. αὐτάγ' εἰσὶν ἀί σ' ἰσθάσκαλοι.
ἀλλ' εἶεν. ἄιρω χεῖρ', ἀπαντήσας νεκροῖς,
ἄλοχ τε μολπὰς ἐκχέω σ' ἀκρυβόους,
φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος πάλας,
ἔρημα κλαίων. τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
« οὐκ

» Οὐκ ἔσι, τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
» Ψυχὴν βροτείαν. χρημάτων σ' εἰσὶν πόροι.
χο τὰ μὲν, εὖ, τὰ δὲ, σ' δυσυχῆ.
πόλει μὲν εὐδιξία,
καὶ στρατηλάταις πλόρος
πλιπλάζεται τιμή.
ἐμοὶ δὲ τῶν παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη,
πικρὸν. καλὸν θέαμα σ' εἴπερ ὄψομαι,
τὰν ἀέλπτον ἡμέραν
ἰσ' ὄσα πάντων μέγιστον ἄλγος
ἄγαμόν μ' ἔτι σλυπᾷ ἀεί
χρόνος παλαιὸς πατήρ,
ὤφελ' ἀμέρα κτίσαι
τί γὰρ με σ' εἰ παίσ' ὠν;
τὸ μὲν, γὰρ ὀκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι,
πάθος περισσὸν, εἰ γάμων ἀπεζύγην.
νῦν σ' ὁρῶ σαφέστατον
καλὸν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι.
ἀλλὰ τάσ' ἤδη σώματα λούσω
τῶν οἰχομένων παίδων μελέα.
πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις,
κοινὸν ἐς ἅδην καταβᾶσα;
σέναγμον ὦ ματέρες
τῶν ὑπὸ χθονὸς
ἀΰσατ', ἀπύσατ', ἀντίφων' ἐμῶν
χο σέναγμάτων κλύουσαι.
ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
πρόσκυόρημα ματέρων,
προσαυδῶ σε τὸν θανόντα.
ἰὼ, ἰὼ τῶνγ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ.

κέ.

χο ἀϊ. ἀϊ. ἐπάθομεν ὦ
τὰ λωίστατ' ἄλγη κακῶν.
ἄσ ὦ πόλις Ἀργεία,
τὸν ἐμὸν ποτμον δὴ ἐσορᾶτε;
χο ὁρῶσι κἀμὲ πλῆτα τὼ πάλαι
ναν, τέκνων ἄπαιδα.
ἄσ προσάγετ' ὦ δυστυχεῖς σώματ' ἄμα πρὸς ἄγη
σφαγέντα τ' ὀκ ἄξει, δύ' ἀντ' ὤν ἀξίων;
ᾧν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη. Ἀσ. δύθ' ὡς πολυπτύχαισι πλὴ
χοραῖς προσαρμόσας ἐμοῖς
ᾧν ἀγκάσι τέκνα θῶμαι.
χο ἔχε. ἔχε. Ἀσ. πεμάτων γ' ἄλις βάρος.
χο ἀϊ. ἀϊ. τοῖς τεκοῦσι δ' ἀλγεῖς. Ἀσ. ἀϊετέ μοι
χο σένεις ἐτῶ ἀμφοῖν ἄχη.
ἄσ εἴθε με Καδμείων ᾤκαρον εἴχες ᾧν κονίασιν.
χο ἐμοὶ δὲ μὴ ποτ' ἐζύγη πλεμας
εἰς λιν' ἀνδρὸς σύνευν.
ἄσ Ἰδέτε κακῶν πέλαγος ὦ ματέρες
τάλαιναι τέκνων. Χο. ἰὴ μὴν ὄνυξιν
πλοκίσμεθ' ἀμφὶ δὲ σφαγὰς
κάρα λιχύμεθα.
ἄσ ἰώ, ἰώ μοι μοι
ἰὴ μὲ πέδον γᾶς ἔλοι,
δὰ δὲ θύελλα πάσαι
πυρός τε φλογμὸς
ὁ Διὸς ᾧν κάρα πέδοι.
χο πικρὸς ἐσιδεῖν γάμος.
πικρὰν δὲ Φοίβε φάλαν
ἔγημας ἃ πολύσον.
Οἰδὶ πόδα πλώματα
λιπὼν ἦλθ' Ἐρινύς.

θη μέλλω σ' ὁρῶταν ἡνίκ' ἐξάντλεις σφαγὰς
γόους ἀφήσω σοὺς ἐκεῖ μὴν ἐλλιπὼν
εἰς τὰ σὰ γε μύθους. ναῦν δ' Ἀσφάσιον ἴσορᾷς.
πόθεν ποθ' οἵδε διαπρεπεῖς δύψυχίᾳ
θυητῶν ἔφυσαν; εἰ πεύσ', ὡς σοφώτερον
νέοισιν ἀσῶν τῶν δ'. ὦ ξένοι γὰρ εἰ.
εἰσὶν γὰρ αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ
πολιήτα θ', οἷς ἦλπιζον αἱρήσειν πόλιν.
ᾧν δ' ὁρῶμαί σε, μὴ γέλωτ' ὀφλῶ,
ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ᾧν μάχῃ,
ἢ πρῶμα λόγχης πολεμίου ἐδέξατο.
κοινοὶ γὰρ ὄντες τῶν τ' ἀλαστόντων λόγοι,
κἀν τῷ λέγοντος, ὅσπερ ᾧν μάχῃ βεβὼς,
λόγχης ἰσότης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς,
ζαφρῶς ἀπήγγελ' ὅστις ὄστιν ἀγαθός.
ὀκ ἂν δυναίμην ὅτ' ὁρῶν σε τάδε,
ὅτ' ἂν πίθηδ' κεῖσι κολμῶσιν λέγῃ.
μόλις γ' ἂν ὡς αὐτὰ τἀναγκαῖ' ἐραῶ
δυναίατ' ἄν, ἐσὼς πολεμίοις ᾧν αὐτός.
ἄσ ἄκου δὴ ναῦν. κἀγὼ γ' ὀκ ἄκοντί μοι
δίδως ἔπαινον τῶν ἐγὼ βούλομαι,
φίλων ἀληθῆ, κἀδίκαι' εἰπεῖν πέρι.
ὁρᾷς τὸν ἄβρον, ὃν βέλος διέπαισ';
Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν. ᾧ βίος μὲν ἦν πολύς.
ἤκιστα δ' ὄλβῳ γαύρος ἦν. φρόνημα δὲ
ὃ δ' ᾧν μείζον εἶχεν, ἢ πρέπῃς ἀνῇ,
φεύγων τραπέζας ὅσπερ ἐξογκοῖ ἄγαν,
ταρκῶν τ' ἀπίζων. ὃ γ' ᾧν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρῆσον εἶναι. μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
φίλος τ' ἀληθὴς ἦν. φίλοις τοῖς παροῦσί τε,
κἀμὴ

καὶ μὴ παρῦσιν, ὧν ἀριθμὸς οὐ πολύς.
ἀψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
ἄκραντον οὐδὲν οὐδ' ἐς οἰκέτας ἔχων,
οὔτ' εἰς πολίτας. Τὸν δὲ δεύτερον λέγω
Ετέοκλον, ἄλλον χρηστότητ' ἠσκηκότα.
Νεανίας ἦν. τῷ βίῳ μὲν ἐνδεὴς,
πλείστας δὴ τιμὰς ἔσχεν Αργείᾳ χθονί.
φίλων δὴ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων,
οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον, ὥστε τοὺς τρόπους
δούλους παρασχεῖν χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο.
τούς τ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν
" ἤχθαιρ', Επείτοι κοὐδὲν αἰτία πόλις
" Κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν.
Οδ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἱππομέδων, τοιόσδ' ἔφυ.
παῖς ὤν, ἐτολμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς
μουσῶν τραπέσθαι, πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου
ἀγροὺς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς,
ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον, εἴς τ' ἄγρας ἰὼν,
ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
Ο τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Αταλάντης γόνος,
παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχότατος,
ἀρκὰς μὲν ἦν. ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς.
παιδεύεται κατ' Αργος. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ,
πρῶτον μὲν ὡς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
λυπηρὸς οὐκ ἦν, οὐδ' ἐπίφθονος πόλει,
οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων ὅθεν βαρὺς
μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε, καὶ ξένος.
λόχοις δ' ἐνεστὼς, ὥσπερ ἀργεῖος γεγὼς,
ἢ μυνεχώρᾳ. χ' ᾧ πότ' εὖ πράσσοι πόλις,
ἔχαιρε.

ἔχαιρε. λυπρῶς δ' ἔφερ' εἴ τι δυστυχεῖ.
πολλοὺς δ' ἐρᾶστὰς κἀπὸ θηλειῶν ὅσας
ἔχων, ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.
Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν.
οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι
δεινὸς σοφιστὴς, πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφά.
γνώμη δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμένος,
ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορός,
εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι,
φιλότιμον ἦθος, πλούσιον φρόνημα δὴ
ἐν τοῖσιν ἔργοις οὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον.
ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων
Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν.
" Τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς, αἰδῶ φέρει
" Αἰσχύνεται δὲ τἀγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ,
" Κακὸς γενέσθαι πᾶς τις. ἡ δ' εὐανδρία,
" Διδακτὸς, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκετο
" Λέγειν, ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχειν.
" Α δ' ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώσεσθαι φιλεῖ
" Πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.
χο ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ' ἔτρεφον,
ἔφερον ὑφ' ἥπατος
πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδῖσι.
καὶ νῦν ἅδας τὸν ἐμὸν
ἔχει μόχθον ἀθλίας,
ἐγὼ δὴ γηρωβοσκὸν οὐκ ἔχω
τεκοῦσα τάλαινα παῖδα.
ᾄδ καὶ μὴν τὸν Ιοκλέους γε γενναῖον τόκον,
θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰ μυχοὺς χθονὸς,
αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς.
τὸν Οἰδίπου

τὸν οἰδίπα τε παῖδα πολωνίκην λέγω,
ἡμεῖς ἐπαινέσαντες, ὀψυδρόμεθ' ἄν.
ξύνθρωμοι, πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν
φυγῇ πρὸς Ἄργος σταδαλεῖν αὐθαίρετος.
ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι;
θη ἀκούσασα, πλὴν σύ, τοῖσι πείθεσθ' λόγοις.
χο τὸν μὲν Διὸς πλαγάντα Καπανέα πυρί,
θη ἢ χωρεῖς ἱερὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλοις;
χο ναί. τοῦτ' ἐγὼ λέγω· ἄλλους πάντας, ἓν μᾶ πυρᾷ.
θη τὸ δίπτυχα θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας;
χο αὐτοῦ, παρ' οἰκτρὸς τόσδε συμπέσας τάφου.
θη αὐτὸς μὲν ἤδη σπουδὴν ἂν μέλοι πόνου,
ἡμῖν δὲ λέγ' οἰσθ. σειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν.
χο ἴτ' ὦ τάλαιναι μητέρες τέκνων πέλας.
θη ἥκεις Ἀδράστου τοῦτο πρόσφορον λέγοις.
χο πῶς, τὰς τεκούσας δ' χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;
θη ὅλοιντ' ἰσθᾶσαι τόσδ' ἂν ἠλοιωμένους.
πικραὶ γὰρ ὄψεις χ' ἅμα ζῶσ' τέλει νεκρῶν.
τί δίπτυχα λύσω ταῦσδε πεσθεῖναι θέλοις;
χο νικᾶς. μὴ μὴ χρὴ τλημόνως. λέγοις γὰρ εὖ
θησεύς. ὅταν δὲ τόσδε πεσθῶμεν πυρί,
» ὀσᾶ πεσάξεσθ'. Ὦ τάλαιπωροι βροτοί,
» Τί μὰτ' ἄδε λόγχας, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους
» Τί θεσθε; πάυσασθ'. ἀλλὰ λήξαντες πόνων,
» Ἀσκὴ φυλάσσεθ', ἥσυχοι μεθ' ἡσυχῶν.
» Σμικρὸν τὸ χρῆμα τὸ βίοτ'. οὐδὲν δὲ χρὴ
» Ὡς ῥᾷστα. καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπορᾶν.
χο ἀκέτ' δύτεκνος, ἀλετ' δύπαις,
ἀλλ' δύτυχίας μετέσιν μοι
κορυτόκοις ἐν Ἀργείαις.

ἀλλ'

ἀλλ' Ἄρτεμις λοχία
προσφθέγξατ' ἄρ' τὰς ἀτέκνους.
διυσαίων δ' ὁ βίος.
πλακιτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα,
πνοὺκάτω ὑπὸ διυχείμων ἄϊσσω,
ἔπτα ματέρες, ἑπτὰ κόρας
ἐγενάμεθ' αἱ ταλαίπωροι
κλεινοτάτας ἐν Ἀργείοις.
καὶ νῦν ἄπαις, ἄτεκνος
γηράσκω δυσπνοότατος.
ὅτ' ἐν τοῖς φθιμένοις,
ὅτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμουμένη,
χωρὶς δ' ἁ τίνα τῶνδ' ἰσόσα μοῖραν;
ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα
μελέα, παιδὸς ἐν οἰκοις
κεῖται μνήματα, πένθιμοι
κραί, καὶ στέφανοι κόμας
ἀοιδαί, τὰς χρυσοκόμας
Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται.
γόοισι δ' ὀρθυομένα,
δάκρυσι νοτερὸν ἀεὶ πέπλων
πρὸς στέρνῳ πάλυχα τείχω.
καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ
Καπανέως ἥδη τύμβονθ' ἱερόν,
μελάθρων τ' ἐκτὸς
θησέος ἀναθήματα νεκροῖς,
κλεινήν τ' ἄλοχον τὸ λαταφθιμένω
τῶδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδνην,
ἣν Ἶρις ἀναξ παῖδα φυτεύσ,
τί ποτ' ἀϊδρείαν ἔσκε πέτραν;

ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,
τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
εὐά τί φέγγος, τίν' αἴγλαν
ἐδιφρεύετο τάλας;
σελάνα τε καθ' αἰθέρα
λαμπάδ', ἵν' ὠκυθόαι νύμφαι
ἱππεύουσι δι' ὀρφναίας,
ἡνίκα γάμων
τῶν ἐμῶν πόλις Αργους
ἀοιδὰς εὐδαιμονίας
ἐπύργωσε, καὶ γαμέτα
χαλκοτευχοῦς τε Καπανέως
προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν
οἴκων ἐκβαχευσαμένα,
πυρὸς φῶς καθέξουσα, τάφον τε
βατεύουσα τὸν αὐτὸν ἐν αἴδαν
καταλύσουσ' ἔμμοχθον βίοτον,
αἰῶνός τε πόνους.
„ Ηδιστος γάρ τοι θάνατος
„ Συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
„ Εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι.
χρ καὶ μὴν ὁρᾷς τήνδ', ἧς ἐφέστηκας πύλας
πυρὰν, Διὸς θησαυρόν. ἐνθὲν ἐστι σὸς
πόσις, δαμασθεὶς λαμπάσιν ἡεραυνίοις.
εὐά ὁρῶ δὴ τελευτὰν, ἣν ἔστακα. τύχα δέ μοι
ξυνάπτει ποδός. ἀλλὰ τῆς
εὐκλείας χάρισιν
ἐνθὲν ὁρμάσω,
τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
πηδήσασα πυρὸς ἔσω,

σώματ'

σώματ' αἴθοπι φλογμῷ
πόσει συμμίξασα φίλον
χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα,
περσεφονείας ἥξω θαλάμους,
σὲ τὸν θανόντ' οὔ ποτ' ἐμᾷ
προδοῦσα ψυχᾷ κατὰ γᾶς. ἰτὼ φῶς, γάμοι τε.
εἴθε τινες εὐναὶ δικαίων ἡμεναίων
ἐν Αργει φανῶσι τέκνοισιν,
ὁ σὸς δ' εὐναῖος γαμέτας
συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις, γεναίας ἀλόχῳ ψυ-
χρ κὴ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας (χάς.
γεραιὸς ἱρὶς, εἰς νεωτέρους λόγους,
οὓς οὐ κατειδὼς πόσθεν, ἀλγήσει κλύων.
ἰφ ὦ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γερῶν,
ἥκω δι' πλοῦν πένθος γε δαιμόνων ἔχων.
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ετεοκλὴν εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν,
ζητῶντ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος,
βέβηκε πηδήσασα. Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν σρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν
τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις. ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα, τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδε νιν δοξάζομεν
μάλιστ' εἶναι. φράζετ' εἰ κατοίδατε.
εὐά τί τάσδ' ὁρῶ τᾷς; ἥδ' ἐγὼ πέτρας ἐπὶ
ὄρνις τις ὡσεὶ, Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς,
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω πάτερ.
ἰφ τέκνον, καὶ τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμον γ' ὑπερβᾶσ' ἦλθες εἰς τήνδε χθονα;
εὐά ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων

κλύων. ἀκῆσαι σ' ἄν σε βάλομαι πάτερ.
ΙΦ πῶς δ' ἂν δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰσφέραι;
ΧΟ λειτὰς ἂν εἴης τῆς σοφὸς γνώμης ἐμῆς.
ΙΦ σκηνῇ δὲ τῇδε τῷ χέρειν κοσμεῖς δίκας;
ΧΟ θέλει τι κλεινὸν ἔργον ὁ στόλος πάτερ.
ΙΦ ὡς δὴ ἐπ' ἀνδρὶ πρωθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾶν.
ΧΟ εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκηνάσμεθα.
ΙΦ λάπεστα τύμβῳ νῦ πυρᾶς φαίνει πέλας;
ΧΟ φυτοῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ὄρχομαι.
ΙΦ νικῶσα νίκαν τίνα; μαθεῖν χρῄζω σέθεν.
ΧΟ πάλας γυναικὸς ἆς δίεδρος ἦλιος.
ΙΦ ὄργοις Ἀθάνας, ἢ φρενῶν ζυγὸς λίας;
ΧΟ ἀρετῇ. πόσει γὰρ σωθανοῦσα κείσομαι.
ΙΦ τί φῄς; τί τοῦτ' αἴνιγμα σημαίνει σαφὲς;
ΧΟ ἀίσσω θανόντος Καπανέως τὴνδε εἰς πυράν.
ΙΦ ὦ θύγατερ, ἃ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ῥῆις.
ΧΟ τοῦτ' αὐτὸ χρῄζω πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
ΙΦ ἀλλ' οἰκέτοι σοὶ πείσομαι δρώσι τάδε.
ΧΟ ὅμοιον. ἐγὼ γὰρ ἂν κίχῃς μ' ἐλὼν χερί.
καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν, ὦ φίλον,
ἡμῖν δὲ, καὶ τῷδ' συμπυρσμῶν πόσει.
ΙΦ ἰὼ γυῖαι, λεινὸν ὄργον ἐξεργάσω.
ΧΟ ἀπωλόμην δύστλητα πάθη,
τὸ πάντολμον ὄργον ὄψει πάλας.
ΙΦ δὴ ἄν ζῶν εὕροιτ' ἄλλον ἀβλιώτερον.
ΧΟ ἰὼ πάλας. μετέλαχες
τύχας οἰδιπόδα γόρου
μόρῳ, καὶ σὺ πόλις ἐμὰ πλάμων.
ΙΦ Οἴμοι. τί δὴ βροτοῖσιν ἐκ ὄζειν τόδε,

» Νέας

» Νέας δ' ἵς εἶναι, καὶ γόρντας ἂν πάλιν;
» Αλλ' ὦν δόμοις μὲν ἰὼ μὴ καλῶς ἔχει,
» Γνώμαισιν ὑσθέαισιν ἐξορθόμεθα.
» Αἰῶνα δ' ἐκ ἔξεσιν. εἰ δ' ἦμεν νέοι
» Δίς, καὶ γόρντες, εἴ τις ἐξημάρτανεν,
» Διπλᾶ βίᾳ λαχόντες, ἐξορθόμεθ' ἄν.
ἐγὼ γὰρ ἄλλας εἰδον ἐν τελευταίοις,
παίδων τ' ὀρασὶς ἰὼ, πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθον, κἀξεπειράθην τέκνων,
οἷον σοφεῖς πατέρα γίγνεται τέλεσαν,
ἐκ ἂν ποτ' εἰς τόδ' ἦλθον, εἰς ὃ νῦν κακόν.
ὅσ τις φυτεύσας, καὶ νεανίαν τεκὼν
ἄρειον, εἶτα τῷδε νῦν σοφίσκομαι.
εἰσὶν. τί δὴ χρὴ τὸν παλαίτερον μὲ δρᾶν
σείχειν πρὸς οἴκους; κἄτ' ὀρνιθίαν ἴδῃ
πολλῶν μελάθρων, ἀρκέσαντ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μελάθρα τῇδε Καπανέως μόλω
ἥδιστα, πρίν γε δή ποτ' ἰὼ πᾶς ἥδε μοι.
ἀλλ' ἐκέτ' ὄζειν. ἦ γ' ἐμὼ γενέσθαι
προσήκετ' ἀεὶ σύμαλα, καὶ κάρα τόδε
» κατεῖχε χερί. πατρὶ δ' ἐδὲν ἥδιον
» Γόρντι θυγατρός. ἀρσένων δὲ μείζονες
» Ψυχαὶ, γλυκεῖαι δ' ἦσον εἰς βωτοθύματα.
ἐχ ὡς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους,
σκότῳ δὲ δώσετ'. ὧνθ' ἁσπίδας ἐμὸν
δέμας γεραιὸν σωτακεὶς ἀρφθόρῳ;
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀσέων θιγεῖν;
» Ω δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων.
» Μισῶ δ' ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον,
» Νώθροισι, καὶ σφωνοῦσι, καὶ μωτθύμασιν

» Γαρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥστε μὴ θανεῖν.
» Οὓς χρὴν ἐπειδὰν μηδὲν ὠφελῶν πόλιν,
» Θανοντας ἔρρειν, κἀκποδὼν εἶναι νέοις.

ἡμι. ἰώ. τάδε δὴ παίδων, καὶ δὴ φθιμένων
ὀστᾶ φερέτε, λάβετ' ἀμφὶ πόλοι
γραίας ἀμένους. οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμη, παίδων ὑπὸ πένθους.
πολλοῦ δὲ χρόνου σώζεις μέτα δὴ,
καταλειβομένας τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
» Τίγὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ' ἔτι θνατοῖς
» Γάθος ἐξεύροις,
» Η τέκνα θανόντ' ἐριδέσθαι;

παῖς φερέω φερέω
τάλαινα μᾶτερ ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
Βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ,
ἐν δ' ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθείς.

ἡμι. ἰώ. ἰώ.
πᾷ δάκρυα φέρεις φίλα
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων
εὐδοκίμων δὴ ποτ' ἐν Μυκήναις;
ἐγὼ δ' ἐρήμος ἀθλίου πατρὸς τάλας,
ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβὼν,
οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τε κόντος.

ἡμι. ἰώ. ἰώ. ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;
ποῦ νυχευμάτων χάρις,
τροφαί τε ματρὸς, ἄϋπνάτ' ὀμμάτων τέλη,
καὶ φίλιαι προσβολαὶ προσώπων;

παῖς Βεβᾶσιν, οὐκ ἔτ' εἰσί σοι μᾶτερ τέκνα.
Βεβᾶσιν. αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη,

πυρὸς

πυρὸς τε τακότας σποδῷ.
ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν ἀΐδαν.

εὐά. πάτερ, σὺ μὲν τῆς σῶν κλύεις τέκνων λόγους.
ἆρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι πότ' ἀντιτάσσομαι
σὸν φόνον; Ιφ. εἴ γε γένοιτο τέκνον.
ὅταν θεοῦ θέλοντος, ἔλθοι μοι δίκα
πατρῷος, οὔπω κακὸν τόδ' εὕδει.

παῖς αἴ. αἴ. γόων ἅλις τύχας,
ἅλις ἀλγέων πάρεστί μοι.
στάσω. ποῦ με δέξεται γάνος
χαλκέοισιν ὅπλοις Δαναϊδῶν στρατηλατῶν,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικατάν;

εὐά. ἔτ' εἰσοραῦ σε πάτερ ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ,
φίλον φίλημα πρὰ γένυν τιθέντα σόν.
λόγων δὲ παρακέλευμα σῶν,
ἀεὶ φερόμενον οἴχετο
δυοῖν δ' ἄχη ματέρι τ' ἔλιπες,
σέ τ' οὔ ποτ' ἄλγη πατρῷα λείψῃ.

ἰφ. ἔχω τοσόνδε Βάρος, ὅσον μ' ἀπώλεσεν.

εὐά. φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδόν.
ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
συγνότατον. ἔθι γέμου φρενῶν.

ἰφ. ὦ τέκνον, ἔβας, οὐκέτι φίλον
φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρός.

Αδραστε, καὶ γυναῖκες Αργεῖαι γένος,
ὁρᾶτε παῖδας τούσδ' ἔχοντας ἐν χεροῖν
πατέρων ἀρίστων σώματ', ὧν ἀνειλόμην;
τούτοις ἐγώ σε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους,
σώζειν ὁρῶντας, ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ.

πᾶσίν θ' ὑπεῖπον τόσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ, οἵ τ' ἐν οὐρανῷ θεοί,
οἵων ὑφ' ἡμῶν στείχετ' ἠξιωμένοι.
ἄδ Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ', ὅσ' Αργείων χθόνα
δέδρακας ἐσθλά, δεομένην εὐεργετῶν.
χάριν τ' ἀγήρω γ' ἕξομεν. γενναῖα γὰρ
παθόντες, ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.
θη τί δή ποθ' ὑμῖν ἀλλ' ὑπουργῆσαί με χρή;
ἄδ χαῖρ'. ἄξιος γὰρ καὶ σύ, καὶ πόλις σέθεν.
θη ἔσται τάδ'. ἀλλὰ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
θη ἄκουε Θησεῦ τόσδ' Αθηναίας λόγους,
ἃ χρή σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
μὴ δῶς τάδ' ὀστᾶ τοῖσδ' ἐν Αργείαν χθόνα
παισὶν κομίζειν, ῥᾳδίως οὕτω μεθείς.
ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν, καὶ πόλεως μοχθημάτων,
πρῶτον λάβ' ὅρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεὼν
Αδραστον. οὗτος κύριος τύραννος ὢν
πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ.
ὁ δ' ὅρκος ἔσται, μή ποτ' Αργείους χθόνα
εἰς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν θήσειν δόρυ.
ἢν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Αργείων χθόνα.
ἐν ᾧ δὲ τέμνειν χρὴ σφάγιάσ', ἄκουέ μου,
ἔστι τρίπους σοι χαλκόπους, εἴσω δόμων,
ὃν Ιλίου πότ' ἐξαναστήσας Βάθρα,
σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ηρακλῆς ὁρμώμενος,
στῆσαί γ' ἐφεῖτο πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν.
ἐν τῷδε

ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν,
ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει.
κἄπειτα σώζειν θεῷ δός, ᾧ Δελφῶν μέλει.
μνημεῖά θ' ὅρκων, μαρτυρήμαθ' Ελλάδι.
ἢ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια, καὶ τρώσῃς φόνον,
ὀξύστομον μάχαιραν ἐν γαίας μυχοὺς
κρύψον, παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν.
φόβον γὰρ αὐτοῖς ἤν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
δειχθεῖσα θήσει, καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
δράσας δὲ ταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς,
τεμένη δ' ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἁγνισθῇ πυρί.
μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον ἰσθμίας θεοῦ.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. παῖσι δ' Αργείων λέγω,
πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ισμηνοῦ πόλιν,
πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον.
σύ τ' ἀντὶ πατρὸς Αἰγιαλεῦ στρατηλάτης
νέος καταστὰς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ,
ἀλλ' οὐ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν,
καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν ὁρμᾶν στρατὸν,
ἑπτάστολον πύργωμα Καδμείων ἔπι.
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἥξετ' ἐκτεθραμμένοι
σκύμνοι λεόντων πόλεος ἐκπορθήτορες.
κοὐκ ἔστιν ἄλλως. ἔκγονοι δ' ἂν Ελλάδα
κληθέντες, ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε.
τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.
θη δέσποιν' Αθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς.
σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ξαμαρτάνειν.
καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι. μόνον σύ με
εἰς ὀρθὸν ἵστη. σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει

ὕσης, τολοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.
χο σείχωμεν Ἀδρασθ'. ὅρκια δώμεν
τῷδ' ἀνδρὶ, πόλει τ'. ἄξια δ' ἡμῖν
τῶ με μοχθήκασι, σέβεσθε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αγαμέμνων.	Ιφιγένεια.
Πρεσβύτης.	Αχιλλεύς.
Χορός.	Θεράπων.
Μενέλαος.	Αγγελος.
Κλυταιμνήστρα.	

Προλογίζει δὲ ὁ Αγαμέμνων.

Πρέσβυ, δόμων τῶνδε
πάροιθεν
σεῖχε. Πρε. σείχω.
τί δὲ καινουργεῖς Αγά
μεμνον ἄναξ;
ἀγα πεύσῃ. Πρε. σπεύδω.
μάλα τὸ γῆρας τοῦ μὸν ἄϋπνον,
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν
ἀγα τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;
πρε σείριος, ἐγγὺς τῆς ἕπτα πόρου
πλειάδος αἴσσων ἔτι μεσσήρης.
ἀγα οὔκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων,
οὔτε θαλάσσης. σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν.
πρε τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἴσσεις
Αγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' αὖλιν,
καὶ ἀκίνητοι φύλα τῶν τειχέων.
σείχομεν εἴσω. Αγα. ζηλῶ σε γέρον.
" Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν, ὃς ἀκίνδυνον
" Βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεής.
" Τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ.
πρε καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου.
ἀγα τοῦτο δέ γ' ἐστὶ τὸ καλὸν, σφαλερὸν
καὶ τὸ φιλότιμον
γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
τοτὲ μὲν, τὰ θεῶν οὐκ ὀρθῶ θέν
τ' ἀνέτρεψε βίον,

τοτέ δ' ἀνθρώπων γνῶμαι πολλαί,
καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.
πρὲ οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέος.
» Οὐκ ἐπὶ πᾶσί σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς
» Αγάμεμνον Ατρεύς.
» Δεῖ δέ σε χαίρειν. καὶ λυπεῖσθαι.
» Θνητὸς γὰρ ἔφυς, κἂν μὴ σὺ θέλῃς.
» Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.
σὺ δὲ λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας,
δέλτον τε γράφεις
τήνδ', ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις,
καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς,
καὶ σφραγίζεις. λύεις τ' ὀπίσω,
ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
καταδάκρυ χέων.
καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς
μὴ οὐ μαίνεσθαι. τί πονεῖς;
τί νέον, τί νέον περὶ σοὶ βασιλεῦ;
φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν, πιστόν τε φράσεις.
σῇ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
πέμπεν φερνὴν, συννυμφοκόμον τε δίκαιον.
ἄγα ἐγένοντο Λήδᾳ θεσιάδι τρεῖς παρθένοι,
Φοίβη, Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος,
Ελένη τε. ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι,
μνηστῆρες ἦλθον, Ελλάδος νεανίαι.
δεινὰι δ' ἀπειλαὶ, καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
ξυνίσταθ', ὅστις μῇ λάβοι τὴν παρθένον.
τό πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεῳ πατρὶ,
δοῦναί τε, μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
ἅψαιτ' ἄριστα. καί νιν εἰσῆλθεν τάδε,

ὅρκους συνάψαι, δεξιάς τε συμβαλεῖν
μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων
σπονδὰς καθεῖναι, κἀπαράσασθαι τάδε.
ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
τούτῳ συναμύνειν εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
οἴχοιτο, τόν τ' ἔχοντ' ἀπόσασθαι λέχους,
κἀπιστρατεύειν, καὶ κατασκάπτειν πόλιν,
Ελλην' ὁμοίως, βάρβαρόν θ', ὅπλων μέτα.
ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν, εὖδέ πως γέρων
ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ
δίδωσιν ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηστήρων ἕνα,
ὅτου πνοαὶ φέροιεν Αφροδίτης φίλαι.
ἣδ' εἵλεθ', ὥσγε μή ποτ' ὤφελεν λαβεῖν,
Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
κρίνας ὅδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
Λακεδαίμον' ἀνθηρὸς μὲν εἱμάτων στολῇ,
χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι,
ἐρῶν ἐρῷσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας
Ελένην, πρὸς Ιδης βούσταθμ' ἔκδημον λαβών.
Μενέλαος οὖν καθ' Ελλάδ' οἰστρήσας μόνος
ὅρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις
τοὐντεῦθεν οὖν Ελληνες ἀΐξαντες δορὶ,
τεύχη λαβόντες ξενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
ἥκουσι τῆσδε, ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ,
ἵπποις τε, πολλοῖς θ' ἅρμασίν γ' ἠσκημένοι.
κἀμὲ στρατηγεῖν, κᾆτα Μενέλεῳ χάριν
εἵλοντο σύγγονόν γε. τἀξίωμα δὲ
ἄλλος τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
ἠθροισμένου δὲ, καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,

ἣ μεσθ'

ἦ μεθ', ἀπλοίᾳ χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένος,
ἀνεῖλεν, Ιφιγένειαν, ἣν ἔσπειρ' ἐγώ,
Αρτέμιδι θῦσαι τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
καὶ πλοῦντ' ἔσεσθαι, καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν,
θύσασι. μὴ θύσασι δ'; οὐκ εἶναι τάδε.
Κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
Ταλθύβιον εἶπον τάντ' ἀφιέναι στρατόν,
ὡς οὔποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
ὃ δήμ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
ἔπεισε τλῆναι δεινά. κἂν δέλτου πτυχαῖς
γράψας, ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν,
πέμπειν Αχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην.
τό, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος,
συμπλεῖν τ' Αχαιοῖς τοὔνεκ οὐθέλοι λέγων,
εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἶσιν εἰς Φθίαν λέχος.
Πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,
ψευδῆ συνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον.
μόνοι δ' Αχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε
Κάλχας. Οδυσσεὺς, Μενέλεως θ'. ἃδ' οὐκαλῶς
ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν
εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιὰν
λύοντα, καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες γέρον
ἀλ' εἶα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν,
πρὸς Αργος. ἃδὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα.
πιστὸς γὰρ ἀλόχω, τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.
πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν
δέλτοις ὦ Λήδας ἔρνος,
πρε λέγε, καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσσῃ
σύντο

σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῇ.
ἀγα μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἴνιν πρὸς
τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας
Αὖλιν ἀκλύσαν.
εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δή.
παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
πρε καὶ πῶς Αχιλεὺς λέκτρ' ἀμπλακὼν
οὐ μέγα φυσσῶν θυμὸν ἐπαίρει;
σοί, σῇ τ' ἀλόχῳ
ἀγα τόδε καὶ δεινὸν σήμαιν' ὅ, τι φῄς
ὄνομ' οὐκ ἔργον πα ρέχων Αχιλεύς
οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ, τι πράσσομεν,
οὐ δ', ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα,
νυμφείους εἰς ἀγκώνων
εὐνὰς ἐνδώσειν λέκτροις.
πρε δεινά γε τολμᾷς Αγάμεμνον ἄναξ.
οὕτω τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
φατίσας. ἦγες σφάγιον Δαναοῖς.
ἀγα οἴ μοι. γνώμας ἐξέσαν.
αἴ. αἴ. πίπτω δ' εἰς ἄταν.
ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα, γήρᾳ
μηδὲν ὑπείκων.
πρρ σπεύδω Βασιλεῦ. Αγα. μὴ νῦν μήτ' ἀλσώδεις ἰζου.
κρίνας μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς. Πρε, εὔφημα θρόει.
ἀγα πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων,
λεῦσσε φυλάσσων μή τι σὲ λάθῃ
τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη,
παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη
Δαναῶν πρὸς ναῦς,
πρε ἔσαι. Αγα. κλήθρων δ' ἐξόρμα.
ἦν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσας,

πάλιν ὀξορμάσεις σὺν χαλινοῖς,
ὦ Κυκλώπων ἐὶς θυμέλας.
πρὸ πισὸς δὲ φράζας τάδε, πῶς ἔβαν
λέγε δὲ, παισὶ σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ·
ἄγα σφραγῖδα φύλακα, λῶ ὦ δέλτῳ
τῇδε κομίζεις.
ἰὼ λευκαίνᾳ πόδε φῶς ἦδη
λάμπασ' ἠὼς,
πύρ τε τεθρίππων ἄν ἀελίου.
σύλλαβε μόχθων.
,, Θνητῶν δ' ὀλβιος εἰς τέλος ὐδείς,
,, οὐ δ' εὐδαίμων.
,, οὔπω γὰρ ἔφυλις ἄλυπος.
χο ἔμολον ἀμφὶ παρ' ἀκτίαν
ψάμαθον Αὐλίδος ἁλίας,
Ευρίπου δι' ὑγρὸν πόρθμον
χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν πολιοῦχον
σ' ἀγχιάλων ὑδάτων τροφόν,
τᾶς κλεινᾶς Αρεθούσας,
Αχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοι μ' αὖ,
Αχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
ἠμενέων, ὡς ὦν Τροί
αν ἐλάτους χιλιοναύσιν,
τὸν ξανθὸν Μενέλαον
ἅμ' ἔτορι πόσει
γνῶσσ', Αγαμέμνονά τ' ὐπατρίδαν
στέλλῃ ὦν τὰν Ελέναν
ἀπ' Ευρώτα δυανυτρόφου,
Γᾶρις ὁ βακχεύς ἅν ἔλαβεν,

δῶρον τᾶς Αφροδίτας,
ὅτ' ὦν ἐρισπαίαισι δροσοις
Ηρᾳ Παλλάδι τ' ὄριν ἔσειν
μορφᾶς, ἃ Κύπρις ἔσχεν.
πολύθυτον δὲ δὴ ἄλσος Αρ
τέμιδος ἵκνυθον ὁρωμένᾳ
φοινισσομένᾳ παρηΐ δ' ἐμᾷ
ἀϊσσομένᾳ νεοθαλεῖ,
ἄωτόν τε ὄρυμα, καὶ κλισίας,
ὁπλοφόρους Δαναῶν θελγ
σ' ἵππων ὄχλον τ' ἰδέαις.
κατεῖδον ἴδ δὴ Αἴαντε σωὲ δρῶ,
τὸν Οἰλέως, Τελαμῶνός τε γόνους,
τοὶς Σαλαμῖνος ἐφάνου,
Πρωτεσίλαόν τ', ὦν θάκοις
πεσὼν ἁδμήτας μορ
φᾶσι πολυπλόκοις.
Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε πᾶις ὁ Ποσει
δᾶν. Διομήδεά θ', ἃ
δυνᾶις δίσκοις ἐχαρμόνων·
πρᾷα δὲ Μηκιόνιος Αρες
ἔζου, θοῦμα βροτοῖσι,
τὸν ἀκρονησαίων τ' ὀρέων
Λασθένια τόκον. ἅμα δὲ Νι
ρέα κάλλιστον Αχαιῶν,
τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
λαιψηροδρόμου Αχιλῆος,
τὸν, ἃ Θέτις τέκε, καὶ
Χείρων ἐξεπόνασεν,
ὦδον ἀιγιαλοῖσι

πρά τε κροκάλαις
δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
ἅμιλλαν δ' δ' ἐπόνει ποδοῖν
πρὸς ἅρμα τέτρωρον
ἑλίσσων περὶ νίκας.
ὁ δὲ διφρηλάτας Βοᾶτ' Εὔ
μηλος φερητιάδας,
ᾧ καλλίστους εἰδόμαν
χρυσοδαιδάλτους στομίοισι πώλους
κέντρῳ θεινομένους. οὖν
μὲν, μέσους ζυγίους λευ
κοστίκτῳ τριχὶ Βαλιοὺς,
τοὺς δ' ἔξω σειραφόρους
ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων
πυῤῥότριχας, μονό
χαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ
ποικιλλοδέρμονας.
οἷς παρεπάλλετο
Γηλείδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα,
καὶ σύριγγας ἁρματείους.
ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον,
καὶ θέαν ἀθέσφατον,
τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων,
ὡς πλήσαιμι μείλινον ἁδονάν,
καὶ ἡδρᾶς μὲν ἦν
δεξιὸν πλάτας ἔχων
φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Αρης.
πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις,
χρυσέαις δ' εἰκόσιν
ματ' ἄκραν Νηρῆδες ἔστασαν θεαὶ,

πρύμναις

πρύμναις σῆμ' Αχιλλείου στρατοῦ.
Αργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήρετμοι
ναῦες ἔσταν πέλας.
ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας.
παῖς ἦν ταλαὸς, ὃν τρέφει πατὴρ
Καπανέως τε παῖς
Σθένελος. Ατθίδος δ' ἄγων
ἑξήκοντα νῆας ὁ Θησέως
παῖς, ἑξῆς ἐναυλόχει, θεὰν
Γαλλάδ' ἐν μωνύχοις
ἔχων πτερωτοῖσιν ἅρμασιν, θετὸν,
εὔσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
τῶν Βοιωτῶν δ' ὅπλισμα, ποντίας
πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν,
σημείοις εὐστολισμένας.
τοῖς δὲ, Κάδμος ἦν
χρύσεον δράκοντ' ἔχων
ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα.
Λήϊτος δ' ὁ γηγενὴς
ἄρχε ναΐου στρατοῦ,
Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός.
Λοκροῖς δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
Ναῦς Οἰλέως τόκος κλυτὰν
θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
ἐκ Μυκήνας δὲ τὰς κυκλωπίας,
παῖς Ατρέως ἔπεμπε ναυβάτας
ναῶν ἑκατὸν ἠθροισμένους.
σὺν δ' Αδραστος ἦν
ταγὸς, ὡς φίλος φίλῳ,
τᾶς φυγούσας μέλαθρα

βαρβάρων χάριν γάμων
πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
ἐκ Γύλου δὲ, Νέστορος
γερηνιοῦ κατειδόμαν
πρύμνας σῆμα, ταυρόπου
ὁρᾶν πάροικον Ἀλφεόν.
Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι
ναῶν ἦσαν. ὧν ἄναξ Ἰουνεὺς
ἄρχε. τῶνδε δ' αὖ πέλας,
Ἠλίδος δυνάστορες,
οὓς ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς.
Εὔρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε.
λευκήρετμον δ' Ἄρη
τάφιον ἦγεν. ὧν Μέγης
ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα,
τὰς Ἐχίδνας λιπὼν
νήσους, ναυβάταις ἀπροσφόρους.
Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος,
δεξιὸν κέρας
πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε.
τῶν, ἆσσον ὥρμει πλάταισιν
ἐσχάταισι συμπλέκων
δώδεκ' εὐστροφωτάταισι
ναυσὶν ὡς ἄϊον καὶ ναυβάταν
εἰδόμαν λεὼν,
ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι
βαρβάρους βαρίδας,
νόστον οὐκ ἀρρίσετο.
ἔνθα δ' ἄϊον εἰδόμαν
νάϊον πόρευμα.
τάδε κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου.

μνήμην σώζομαι στρατεύματος.
πρέ Μενέλαι, τολμᾷς δεῖν, ἃ σ' οὐ τολμᾶν χρεών.
με ἄπελθε. λιαν γε δεσπόταισι πιστὸς εἶ.
πρέ καλὸν γέμοι τοὔνειδος ἐξωνείδισας.
με κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἃ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
πρέ οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φερῶ.
με οὐδέ σε φερεῖν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακά.
πρέ ἄλλως ἁμιλλᾷ ταῦτ'. ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.
με οὐκ ἂν μεθείμην. Πρ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι.
πρέ σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.
με Ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.
πρε μέθες. μακροὺς δὲ δοῦλος ὢν λέγεις λόγους.
με ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
ἐξαρπάσας ὅδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ
Ἀγαμέμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.
ἀγ ἔα. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος, καὶ λόγων ἀκοσμία;
πρε οὗ μός, οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.
ἀγ σὺ δὴ τί τῷδε εὐ ἔρειν ἀφῖξαι Μενέλεως, βίᾳ τ' ἄγεις;
με Βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας λάβω.
ἀγ μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύ-
-ψω Βλέφαρον Ἀτρέως γεγώς;
με τήνδ' ὁρᾷς δέλτον κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν;
ἀγ εἰσορῶ. καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χερῶν.
με οὐ, πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς ἅπασι τἀγγεγραμμένα
ἀγ ἦ γὰρ ἦσθ' ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι σήμαντρ' ἀνείς; θρᾷ
με ὥστε σ' ἀλγῦναί γ' ἀνοίξας ἃ σὺ κἀκ' εἰργάσω λά
ἀγ πῦ δὴ κἄλαβες νιν; ὦ θεοὶ σῆς ἀναισχύντου φρενός.
με προσδοκῶν σὺν παῖδ' ἃ τ' Ἄργος εἰστράτευ μ' ἀφίξετο
ἀγ τί δὴ σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου τόδε;
με ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε. σὸς δὲ δ' λὸς οὐκ ἔφυν.

ἀγ ἐχὶ σφυᾶς; χὴ ἐμὴν οἰκεῖν οἶκον ἀκ ἐάζομαι;
με πλάγια γὰρ φρονεῖς. τὰ μὲν, νεῦ,-
-τὰ δὲ, πάλαι, τάδ' αὐτίκα.
ἀγ ἐκ μεμόψυσαι. γονυρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον ζοφῆ.
με Νῦς σ' ἐγ' ὁ βέβαιος ἄδικον κτῆμα, κὰ ζαφὲς φίλος
βάλομαι σὲ σ' ὀχελέγξαι. ζ σὺ μή τ' ὀργῆς ὕπο
ἀκτρέπτο τἀληθές. ὄκοι κατανῶ λίαν σ' ἐγώ.
οἶδ' ὅτ' ἐκ τόδ' ἄζεις ἀρχὴν Δαναΐδαις πρὸς Ἰλιον,
ζοῦ δοκεῖν μὴ ἀχὶ χρήζων, ζοῦ δὲ βέλεσθ' θέλων;
ὡς τἀφανὲς μὴ ἀπάτης σὲ ξιφίας πρόσθιγάνω,
κὰ θύρας ἔχων ἀκλῆστος ζοῦ θέλοντι δημοτῶν,
κὰ διὰ ὁς πρόσρησιν ἐξῆς ὠᾶσι, κεἰ μή τις θέλοι,
χεῖς πρόπολις ζητῶν πρᾶσθ' τὸ φιλότιμον ἐν μέσῳ
κᾆτ' ἐπεὶ κἄ ἔχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλος βόσκε
τοῖς φίλοισιν ὃς ἔτ' οἶσθα τοὺς πρίν, ὡς πρόσθεν φί-
δινατρόσιτος. ἔσω τε κλῄθρων ἀπάνιθ'; (λου.
" -Ἀνδρα σ' ὁ χρεὼν
" Τὸν ἄγαθὸν, πράσσοντα μεγάλα.-
" -Τὸς πρώτους μεθιστάναι,
" Ἀλλὰ κὰ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις.
" Ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ὄσιν δύτυχῶν.
τοῦτα μὲν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε-
-πρῶθ' εὕρω κακόν.
ὡς σ' ὁ δ' Αὐλιν ἦλθες ἄθλιος, χ' ὦ πανελλήνων τρα
ὁ δ' ἐγ ἦδ', ἀλλ' ἐξεπλήσθ τῇ τύχῃ τῇ τ' θεᾷ, (χὸς
ὁ εἷας πομπῆς ἀπανίζων. Δαναΐδαι δ' ἀφίγμαι
ναῦς δι' ἀγγελλον. μάτην δὲ μὴ πνεῖν ἐν Αὐλίδ.
ὡς σ' ἄνολβον εἶχες ὄνομα, σύγχυσίν τε, μὴ νεᾶν
χιλίων ἄρχων. Γειάμετε-
-πεδίον ἐμπλήσας ὁρᾶς,

κἀμὲ

κἀμὲ παρεκάλεις. τί δράσω; τίν' α-
-δὲ πόρον εὕρω ποθ';
ὥστε μὴ στερῶντα σ' ἀρχᾶς, ἀρπέσαι καλὸν κλέος;
κᾆτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὺν θῦσαι κόρῃ
Ἀρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθ Δαναΐσιν,-
-ἡδεῖς φρενῶν,
ἄσμενος θύσειν ἐτοίμης παῖδα. ζ πέμπτῳ ἐνιαυ
τὸ βία, μὴ θεὸν λέξῃς, σὴ δ' ἁμαρτί, παῖδα σὺν
δυσὶ ἀρπέλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμηλίην
κᾆθ' ἑτοιμορέψας, λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γρα
ὡς φονεὺς ἀκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσῃ μάλιστά γε. (φᾶς
ὅτος αὐτός ὅσιν ἀληθὴς, ὁτάδ' ἥκουσεν σέθεν.
" Μυρίοι ᾖ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα,
" Ἐκπονοῦσ' ἔχοντες. εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς. (κως
" Τἀ δὲ, τῶν γνώμας πολιτῶν ἀσωμένα, τάδ' ἐνδὸ
" Ἀδικώτατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξαντ πόλιν.
" Ἑλλάδος μάλιστ' ἐγωγε τῆς παλαιπώρου σέβω,
" Ἣ θέλουσα βαρβάρου ἐλευθέρα βαρβάρους οὖσ' ἐδούλωσε
" καταγελῶντας ἐξανῆκεν δι' σὲ, κἠ τῇ σῷ κόρῃ.
" Μηδ' ἐν' ἀν χρεὼν ἔκαλε πρὸς ἄτῳ θείμην χθονός,
" Μὴ δ' ὁπλων ἄρχοντα νεῶν χρὴν σφαγῆναι ἐχθρ
Πόλεως, ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξυνεσιν ἣν ἔχων τυχῇ
Δεινὸν κασιγνήτοισι γίνεται λόγος,
Μάχας θ', ὁτάν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ὅπλ.
Βάλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα μὴ λίαν ἀν ὦ
βλέφαρα πρὸς τἀναισχῆ ἀγαγὼν, ἀλλὰ σωφρονέστερος
ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. Ἀνὴρ γὰρ ἀσχρὸς, ἀσχρὰ δ' φιλεῖ.
εἰπέ μοι τί δεινὰ φυσᾷς, ἁιματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τόδ, κέκρησαι; λέκτρ-
ὁρᾷς γ' κρηπὰ λαβεῖν;

ὅπ ἔχοι μ' ἀὴ ϛι παραχεῖν. ὧν γ' ἐλπήσω κἀκῶς,
ἥξεις. εἶτ' ἐγὼ δίκλω δίωσω κακῶν ὁ μὴ σφαλείς;
ἢ δ' ἄκνει σε τὸ φιλόλμον τὸ μόν; ἀλλ' ὧν ἀγκάλαις
δύπρεπῆ μυᾶκα χρίζῃς, τὸ λελογισμένον παρεὶς
" καὶ τὸ καλὸν ἔχειν; γονῆρ φωτὸς ἡδυ ἀκαλιά.
εἰ δ' ἐγὼ γνὸς πρόδωρ ὃκ ἐν μετετέθλω δύβολίᾳ,
μάνομαι; σὺ μᾶλλον ὅσις ἀκλείας κακὸν λέχος
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεὸ ϛι τλὼ τύχῳ δυδύνος ἐν.
ὤμοσαν γὸν Τυνδάρειον ὅρκον οἱ κακόφρονες
φιλόγαμοι μνησῆρες. ἤδιεγ' ἐλπίς. οἶμαι ἦ θεὸς
δῆ ἐπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σύ, κἠ τὸ σὸν δόκ Θ.
ὃς λαβὼν στράτευγ', οἶμαι δ' εἴσπ μοῖρα φρενῶν
οὐ κακῶς παγχίας ὅρκους, ⁊ σωπναγκασμένους.
τἀμὰ δ' ὃκ ἀκκτινῶ' γὼ τέλνα. κἠ τὸ σὸν μὲν εὖ
πρᾶξα δίκης ἔσται κακίσης δύνιδος ἰμωφλία.
ἐμὲ δ' σωτήξουσι νύκτες, ἡμέραι τε δακρύοις,
ἄνομα δρῶντα, κὐ δίκαια πᾶδας, ὃς ἐγέναμεν.
τοῦτά ϛι βραχέα λέλειται, κἠ σαφῆ, κἠ ῥᾴδια.
εἰ δὲ μὴ βόλει φρονεῖν εὖ, τἄμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
χο οἵδ' ἂν διάφοροι τῶν πάρΘ λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι φείδεσθ τέκνων.
με ἀἰ. ἀἰ. φίλος ἆρ' ὀχεῖ μεκτήμλω τάλας.
ἀγ εἰ οὖν φίλος γε μὴ θέλεις ἀρκλωῖαι.
με δείξῃς δὲ πᾶ μοι πατρὸς ἐκ ταυτὸ γεγώς;
ἀγ σωσωφρονεῖν ϛι βόλο μ', ἀλλ' ὁ σωνοσεῖν.
με Ες κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλος.
ἀγ εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.
με δίκ ἄρα δοκεῖ ϛι τάδε πονεῖν σοὶ Ελλάδι;
ἀγ Ελλὰς δὲ σοὶ ϛι ἦ θεὸν νοσεῖν ζυνα.
με σκκπτέον νυν αὐχεῖς, σὸν κασίγνκτον πᾶδός.
ἐγὼ

ἐγώδ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλος τ' ἐπ' ἄλλος. Αγ, ὦ Πανελλήνων ἄναξ
Αγάμεμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων,
ἣν Ιφιγένειαν ὠνόμασας πρόσθ' ἐν δόμοις.
μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας λέμας.
καὶ πᾶς ορέστης, ὥστε τεθραμμένος ἰδλῳ,
χρόνου παλαιὸν δ' ὠμάτων ἐκδημος ὤν.
ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον, Εὐρυτον πάρα,
κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπτυν βάσιν,
αὐταί τε πῶλοί γ'. εἰς δὲ λειμώνων χλόην
βαθεῖμλν αὐτάς, ὡς βορᾶς γλυσάλατο.
ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκδυῆς χάριν
ἥκω. πέπυσται γὰρ στρατός. ταχεῖα δὲ
δλιπξε φήμη παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
πᾶς δ' εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν. οἱ δ' δυσαίμονες,
" Ερ πᾶσι δηλοί, καὶ περιβλεπτοὶ βροτοῖς.
λέγουσι δ', ὑμέναιός τις, ἢ τί πράσσεται,
" πόθον ἔχων θυγατρὸς Αγαμέμνων ἄναξ,
ἐλόμισε παῖδα; τῶνδ', ἁρπάσας τάδε,
Αρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα
Αὐλίδος ἀνάσσῃ. τίς νιν ἄξεταί ποτε;
ἀλλ' εἶα. τἀπὶ σοῖσι δ' ἐξάρχου κανᾶ.
στεφανδδε κρᾶτα. καὶ σὺ Μενέλεως ἄναξ,
ὑμέναιον δύτρέπιζε. καὶ ἦ στέγας
λωτος βοάδω, καὶ ποδ' ὧν ἔσω κτύπος.
ἀγ φῶς γὰρ τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ.
ἐπέμνεσ'. ἀλλὰ στείχε δ' ὠμάτων ἔσω.
τἀδ' ἄλλ', ἰόσης τῆς τύχης ἔστε καλῶς.
οἴμοι. τί φῶ δλύσπνους; ἄρξομαι σέθεν

εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.
» Ἡ δυσγένεια δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον.
» Καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει,
» Ἀνολβά τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν,
» Ἅπαντα ταῦτα. προστάτηνγε τοῦ βίου
» Τὸν δῆμον ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν.
ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ.
τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖτις αἰδοῦμαι τάλας,
εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
εἶεν τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς, ἃ μοι πάρα,
ἐλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἃμ' ἕσπετο
θυγατρὶ νυμφεύουσα. καὶ τὰ φίλτατα
δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακούς.
τήνδ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τὶ παρθένον;
ᾅδης νιν ὡς ἔοικε νυμφεύσει τάχα.
ὡς ᾤκτισ' οἶμαι γὰρ νιν ἱκετεῦσαι τάδε.
ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
γήμειας αὐτὸς, χ' ὥστις ἔστι σοι φίλος.
παρὼν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται
οὐ συνετὰ συνετῶς. ἔτι γὰρ ἐστι νήπιος.
αἴ. αἴ. τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον.
γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὅς μ' εἴργασται τάδε
χο κἀγὼ κατῴκτειρ', ὡς γυναῖκα δεῖ ξένην.
ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν.
με ἀδελφὲ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.
ἀγ δίδωμι. σὸν γὰρ τὸ κράτος. ἄθλιος δ' ἐγώ.

με Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦ μοῦ πατρὸς
τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρέα.
ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τἀπὸ καρδίας σαφῶς,
καὶ μὴ πίτηδες μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
ἐγώ σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ,
ᾤκτειρα, κἀυτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν,
καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
οὐκ εἰς σὲ δεινός. εἶμι δ' οὗπερ εἶ σὺ νῦν.
καί σοι παραινῶ μήτ' ἀπεκτείνειν τέκνον,
μήτ' ἀνθελέσθαι τοῦ μόν. οὐ γὰρ ἐνδίκον
σὲ μὲν στενάζειν, τἀμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,
θνήσκειν τε σοῦ σοῦς, σοῦ δ' ἐμοὺς ὁρᾶν φάος.
τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους
ἄλλους λάβοι μ' ἄν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;
ἀλλ' ἀπελέσας ἀδελφὸν, ὅν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν,
Ἑλένην ἕλωμαι τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ;
ἄφρων, νέος τ' ἦν πρίν. τὰ πράγματα δ' ἐγγύ-
σκοπῶν ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα. (θεν
ἄλλως τέ μ' ἔλεως τῆς παλαιπώρου κόρης
εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννοουμένῳ,
ἣ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων
μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
ἴτω στρατιὰ διαλυθεῖσ' ἐξ Αὐλίδος.
σύδ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὸν
ἀδελφὲ, κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
μή μοι μετέστω. σοὶ νέμω τοῦ μὸν μέρος.
ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων.
εἰκὸς πέπονθα. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
στέργων, μετέπεσον, Ἀνδρὸς οὗ κακοῦ τρόποι

Τοιοίδε χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ἀεί.
χο γενναῖ' ἔλεξας, Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
πρέποντα. προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν
ἄγα αἰνῶσε Μενέλαος, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
ὑπέθηκες ὀρθῶς τοὺς λόγους, σοῦ τ' ἀξίως.
ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται,
με πλεονεξίαν τε δωμάτων. ἀπέπτυσα
τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν.
ἀγ ἀλλ' ἥκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.
με πῶς; τίς δ' ἀναγκάσεισε τήνγε σὴν κτανεῖν;
ἀγ ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.
με οὔκ, εἴ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστελεῖς πάλιν.
ἀγ λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομαι.
με τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.
ἀγ Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.
με οὔκ, ἢν θάνῃ γε πρόσθε. τοῦτο δ' εὐμαρές.
ἀγ τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.
με κοὐδὲν γ' ἄχρηστον, οὐδὲ χρήσιμον παρόν.
ἀγ ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας, ὅμ εἰσέρχεται;
με ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοι μὲν λόγον;
ἀγ τὸ Συσύφειον σπέρμα πάντ' ὄιδεν τάδε.
με οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεύς, ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ.
ἀγ ποικίλος ἀεὶ πέφυκε τοῦ γ' ὄχλου μέτα.
με φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται δεινῷ κακῷ.
ἀγ οὐκοῦν δοκεῖ νῦν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέ σοις
λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
κἄμ' ὡς ὑπέστην θῦμα. κᾆτα ψεύδομαι
Ἀστέμιδι θύσειν, ὃς ξυναρπάσας στρατόν,
σὲ κἄμ' ἀποκτείναντας Ἀρτείους κόρην,

σφάξαι

σφάξαι κελεύσει. κἂν πρὸς ἄργος ἐκφύγω,
ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν κυκλωπίοις
ξυναρπάσουσι, καὶ κατασκάψουσι γῆν.
τοιαῦτα τἀμὰ πήματ'. ὦ τάλας ἐγὼ,
ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
ἓν μοι φύλαξον Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε
μάθῃ, πρὶν ᾅδῃ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών.
ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις, πράσσω κακῶς,
ὑμεῖς τε σιγὴν ὦ ξέναι φυλάσσετε.
χο μάκαρες, οἱ μετρίας θεοῦ
μετά τε σωφροσύνας μετέσχον
λέκτρων Ἀφροδίτας,
γαλανείᾳ χρησάμενοι,
μαινόμεν' οἴστρων. ὅθι δὴ
δίδυμ' ἔρως χρυσοκόμας
τοξ' ἐντείνεται χαρίτων.
τὸ μὲν, ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ,
τοδ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.
ἀπενέπω νιν ἁμετέρων
Κύπρι καλλίστα θαλάμων.
εἴη δέμοι μετρία μὲν
χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι.
καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας
πολλὰν τ' ἀποθείμαν.
» Διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν,
» Διάτροποι δὲ τρόποις οδ' ὀρθὸς,
» Ἐσθλὸν σαφὲς ἀεί.
» Τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι,
» Μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετάν

» Τό, τε

» Τὸ, τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
» Τάν τ' ἐξαλλάσσουσαν ἔχει
» Χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν,
» Τὸ δέον ἔνθα δόξαν φέρει.
» Κλέος ἀγήρατον, βιοτὰν,
» Μεγα τι θηρεύειν ἀρατὰν,
» Γυναιξὶ μὲν κατὰ Κύπριν
» Κρυπτὰν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
» Κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπληθὴς
» Μείζω πόλιν αὔξει.
ἔμολες ὦ Γάρις ἦ τε σύ γε
Βουκόλος Αργενναῖς ἐτράφης
ἰδέαις παρὰ μόσχοις,
βάρβαρα συρίζων φρυγίων
αὐλῶν, Ολύμπου καλάμοις
μιμήματα πλέκων.
εὔθηλοι δὲ τρέφοντο βόες,
ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεᾶν,
ἅσ' Ελλάδα πέμπει,
ἐλεφαντοδέτων ἐπάροιθεν
δόμων, ὃς τᾶς Ελνας
ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
ἔρωτα δέδωκας
ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης
ὅθεν ἔρις ἔριν Ελλάδα σὺν δορὶ.
ναυσί τ' ἄγει
ἐς Τροίας πέργαμα.
χο ἰώ. ἰώ.
μεγάλαι μεγάλων εὖδαι μονίαι
τὴν τοῦ βασιλέως
ἴδετ'

ἴδετ' Ιφιγένειας ἄνασσαν ἐμὴν.
τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,
ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκα
σ', ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἥκουσι τύχας.
θεοί γ' οἱ κρείσσους, τ' ὀλβοφόροι,
τοῖς οὐκ εὖ δαίμοσι τῶν θνατῶν
στῶμεν Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα.
τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχλων
ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν,
ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώ μῃ
μὴ ταρβήσῃ νεωστί μοι μολὸν
τὸ κλεινὸν Αγαμέμνονος,
μὴ δὲ θόρυβον, μήδ' ἔκπληξιν
ταῖς Αργείαις ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν.
κλυ ὄρνιθα μὲν τόνδ' δ' αἴσιον ποιούμεθα,
τὸ σόν τε χρηστὸν, καὶ λόγων εὐφημίαν.
ἐλπίδα δ' ἔχω τίν', ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
πάρει μι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων
ἔξω πορεύεθ' ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ.
καὶ πέμπετε εἰς μέλαθρον, εὐλαβούμενοι.
σύδ' ὦ τέκνον μοι λεῖπε πωλικοὺς ὄχους,
ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον, ἀσθενές θ' ἅμα.
ὑμεῖς δὲ νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι,
δέξασθε, καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.
καὶ μοι χερός τις ἐνδότω στηρίγματα,
θάκου ἀπήνης, ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
αἵδ' ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν.
» Φοβερὸν γὰρ ἀπαρά μυθον ὄμμα πωλικόν.
καὶ παῖδα τόνδε τὸν Αγαμέμνονος γόνον,
λάζυσθ' Ορέστην. ἔτι γὰρ ἐστι νήπιος.
τέκνον,

πέλινον, καθυδρεῖς πωλικῶν λαμεὶς ὄχῳ;
ἔδρει δ' ἀδελφὴς ἐφ' ὑμεναίοις δύτυχῶς.
ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐβλάστομεν,
λήψει, τὸ νεῦδος παιδὸς ἰσόθεον γόνου.
ἐξῆς κάθηδε δούρατος πτόλιν τέκνου
πρὸς μητρὸς Φιγγείας μακαρίαν δέμας
ξένοισι ταῖσδε πλησία καθεῖσα δόμοις,
καὶ δούρατος δὴ πατρὸς πρόστιπτε, σὸν φίλον.
ΙΦΙ. ὦ μῆτερ, ἱκεσίαμβάτ' ὀργιάδης δέ μοι,
πρὸς σόρνα πατρὸς, σόρνα τἀμὰ πορεύεσθαι;
ΚΛΥ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Ἀγαμέμνων ἄναξ,
ἥκομεν, ἐφετμαῖς σὴν ἀπισθόμενοι σέβων.
ΙΦΙ. ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ σόρν' ὦ πάτορ
ἱκεσίαμβα, προσβαλεῖν δόμοις χρόνῳ.
ποδῶν γὰρ ὄμμα δὴ σὸν. ὀργιάδης ἥ μή.
ΑΓ. ἀλλ' ὦ τέκνον χρὼ, φιλοπάτωρ σ' ἀεί ποτ' ἦ
μάλιστα παίδων τῶνδ', ὅσους ἐγὼ τέκνων.
ΙΦΙ. ὦ πάτορ, ἐσεῖδόν σ' ἀσμενῆ πολλῷ χρόνῳ.
ΑΓ. καὶ γὰρ πατήρ σε. τόδ' ἴσον ἑκατέρῳ λέγεις.
ΙΦΙ. χαῖρ'· εὖ δέ μ' ἀγαθὸν πρός σ' ἐποίησε πάτορ.
ΑΓ. δῆ οἶσθ' ὅπως φῶ ἔσχον, ἢ μὴ φῶ τέκνον.
ΙΦΙ. ἔα. Ὡς ὁ βλέπεις μ' ὀδύκηλεν, ἄσμενός μ' ἰδών.
ΑΓ. πολλ' ἀνδρὶ Βασιλεῖ, καὶ στρατηλάτῃ μέλει.
ΙΦΙ. πρὸς ἐμὸν γενὸν νῦν, καὶ μὴ 'πὶ φρονῆδας πρέσσω.
ΑΓ. ἀλλ' εἰμὶ πρᾶος σοὶ νῦν ἅπας, κοὐκ ἄλλοθι.
ΙΦΙ. μέθες νῦν ὀφρῶ. ὄμμα τ' ἐκτένον φίλον.
ΑΓ. ἰδοὺ γέγηθ', ἕως γένηθάσ' ὁρῶν τέκνου.
ΙΦΙ. λᾶστα τὰ λεῖβδ' ἀπ' ὀμμάτων σέβεν;
ΑΓ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πρὸσ' ἀπουσία.
ΙΦΙ. δοῦλοι σοὶ, ὅ, δοῦλ' φής. δὴ οἶσθα φίλτατ' ἐμοὶ πάτορ.

ΑΓ. σωστὰ λέγεις, μᾶλλον εἰς οἶκτον μ' ἄγεις.
ΙΦΙ. ἀσώστα μὴν γ' ὀρθῶν, εἰσέ γ' οὐφρανῶ.
ΑΓ. παπαῖ. τὸ σιγᾶν δ' ὀδύνῳ σε δ' ἤνεσα.
ΙΦΙ. μὴ' ὦ πάτορ κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέβεν.
ΑΓ. θέλω γε. τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχω ἁλῶμαι.
ΙΦΙ. ὅλοιντο λόγχαι τὼ τὰ Μενέλεω κακά.
ΑΓ. ἄλλως ὀλεῖ πρόδην, ἅμ' ἀπολέσαντ' ἐχθ.
ΙΦΙ. ὡς πολλὼ ἀπῆδε χρόνον δ' Αὐλίδος μυχοῖς.
ΑΓ. καὶ νῦν γέ μ' ἰσχει δὴ ζυμπέλαν στρατόν.
ΙΦΙ. πῶς οὖν φεύγας λέγουσιν ὠκεῖαι πάτορ;
ΑΓ. ὅ μή ποτ' οἰκεῖν. ὠφελ' ὁ πρεσβεύσας.
ΙΦΙ. μακρὰν ἀπαίρεις ὦ πάτορ λιπὼν ἐμέ;
ΑΓ. εἰς ταὐτὸν ὦ θυγάτορ σὺν θ' ἥκεις σῷ πατρί.
ΙΦΙ. φοῦ.
εἰτ' ἰὼ καλόν μοι, εἴτ', ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
ΑΓ. αἰτεῖς τί; νὴ Δί πλοῦς, ἵνα μνήσῃ πατρός.
ΙΦΙ. σοὶ μητρὶ πλεύσασ', ἢ μόνη πορεύσομαι.
ΑΓ. μόνη μονωθεῖσ' ἀφ' πατρός, καὶ μητρός;
ΙΦΙ. πῶς μ' οὐ λόγοις ἀλώσομαι δικαίοις πάτορ;
ΑΓ. ἔα γέτ'. ὀρθῶς τοι τάδ' εἰσηύρες κόρας.
ΙΦΙ. σῶσόν μ' ἐκ φεύγων μοι, θεμιτὸν εὐτάκει πάτορ.
ΑΓ. θύσαι μὲ θυσίαν πρῶτα δεῖ ζῶν θάδε.
ΙΦΙ. ἀλλ' ἔξω ἱερὸς χρὴ τόδ' ὄσιος σωθῆναι.
ΑΓ. εἶσιν σὺν χερνίβων γὰρ ἐξῆν πέλας.
ΙΦΙ. σκόμμα δ' ἀμφὶ βωμὸν ὦ πάτορ χρεὼς;
ΑΓ. ζηλῶ σε μᾶλλον ἢ μὲ, τὸ μηδὲν φρονεῖν.
χώρᾳ δὲ μελάθρων ὧν ὀφθῶσι κόραις.
πικρὸν μ' φίλημα δ' ὄσα, δεξιάν τ', ἐμοὶ,
μέλλοσα λαρὸν πατρὸς ἐκλείψειν χρόνον.
ὦ σόρνα, καὶ παρθένιοι, ὡς ἐκπαθεῖ ὄσαι,

ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις,
Ἑλένητε. πάνω τοὺς λόγους. ταχεῖα γὰρ
νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων ψαύσαντά σου.
ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε
Λήδας γένεθλον, εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν,
μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.
ἀρρωστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατήρ.
κλυ οὐχ ὧδ' ἀσύνετός εἰμι. πείσεσθαι δέ με
κἀυτὴν δόκει τάδ', ὥστε μή σε Νουθετεῖν,
ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην.
ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τοῦ χρόνῳ συνισχάνει.
τοὔνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας.
γένους δὲ ποίου, χ' ᾧ πόθεν, μαθεῖν θέλω,
ἀγ Αἴγινα θυγάτηρ ἐγείνατ' Ἀσωποῦ πατρός.
κλυ τάυτην δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν ἐζευξέτις.
ἀγ Ζεύς. Αἰακὸν δ' ἔφυσεν Οἰνώνης πρόμον.
κλυ τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα;
ἀγ Πηλεύς. ὁ Πυλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
κλυ θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβών;
ἀγ Ζεὺς ἠγγύησε, καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
κλυ γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
ἀγ Χείρων ἵν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλείου βάθρα.
κλυ οὗ φασι κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος;
ἀγ ἐνταῦθ' ἔδαιεν Πηλέως γάμους θεοί.
κλυ Θέτις δ' ἔθρεψεν, ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;
ἀγ Χείρων, ἵν' ἤθη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν.
κλυ φεῦ.
σοφόσ' ὁ θρέψας, χ' ᾧ δίδοσ' σοφώτερος.
ἀγ τοιόσδε

ἀγ τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
κλυ οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
ἀγ Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὅροις.
κλυ ἐκεῖσ' ἀπάξει σὴν, ἐμήν τε παρθένον;
ἀγ κείνω μελήσει ταῦτα τοῦ κεκτημένῳ.
κλυ ἀλλ' εὐτυχείτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
ἀγ ὅταν σελήνης εὐτυχὴς ἔλθῃ κύκλος.
κλυ προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;
ἀγ μέλλω γ'. ὑπὲρ τάυτη καὶ καθέσταμεν τύχη.
κλυ κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐσύστερον;
ἀγ θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς.
κλυ ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
ἀγ ἐνθάδε πάρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
κλυ καλῶς δ', ἀναγκαίως τε. συνένεγκαι δ' ὅμως.
ἀγ οἶσθ' ὁ οὖν δρᾶσον ὦ γύναι; πιθοῦ δέμοι.
κλυ τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν.
ἀγ ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος,
κλυ μητρός τι χωρὶς δράσεθ' ἄν με δρᾶν χρεών;
ἀγ ἐκδώσομεν σὺν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.
κλυ ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν;
ἀγ χώρει πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τῇ μέλει.
κλυ λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
ἀγ ἐγὼ παρέξω φῶς, ὁ νυμφίοις πρέπει.
κλυ οὐχ ὁ νόμος οὗτος. καὶ σὺ δὲ φαῦλ' ἡγῇ τάδε.
ἀγ οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ
κλυ καλὸν τεκοῦσαν τὰ μάγ' ἐκδοῦναι τέκνα.
ἀγ καὶ τάσγ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
κλυ ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
ἀγ πιθοῦ. Κλυ. μὰ τὴν ἄνασσαν ἀργείαν θεάν.
ἐλθὼν δὲ, τάξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγὼ,

ἃ χρὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοις
ἀγ ὄιμοι. μάτην ἦξ'. ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,
ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.
σοφίζομαι δέ. κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις
τέχνας πορίζω, πανταχῆ νικώμενος.
ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ,
τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχὲς
ἐξιστορήσων εἶμι. μόχθον Ελλάδος.
» Χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν, τρέφειν
» Γυναῖκα χρηστὴν, κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν.
χο ἥξει δὴ σιμόεντα, καὶ
δίνας ἀργυροειδεῖς,
ἄγυρις Ελλάνων στρατιᾶς,
ἀνά τε ναυσὶν. καὶ σὺν ὁπλοις
Ιλιον ἐς τὸ Τροίας
φοιβήϊον δάπεδον.
τὰν Κασσάνδραν ἵν' ἀκούω
ῥίπτειν ξανθὸς πλοκάμους,
χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ
παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι-
στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων
Τροίας, ἀμφί τε τείχη
Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Αρης
πόντιος εὐπόροισι πλάταις
εἰρεσίᾳ πελάζῃ
σιμουντίοις ὀχετοῖς
τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν
Διοσκούρων Ελέναν,
ἐκ Γριάμου κομίσαι θέλων

εἰς γᾶν

εἰς γᾶν Ελλάδα, δοριπόνοις
ἀσπίσι, καὶ λόγχαις Αχαιῶν
πέργαμον δὲ, φρυγῶν πόλιν,
Λαΐνους περὶ πύργους
κυκλώσας Αρεϊ φοινίῳ,
λαιμητόμους κεφαλὰς
σπάσας πόλισμα Τροίας,
πέρσας κατάκρας πόλιν,
θήσει κόρας πολυκλαύτους,
Δάμαρτά τε Γριάμου.
ἁδὲ Διὸς Ελένα,
κόρα πολύκλαυτος ἐσεῖται,
πόσιν προλιποῦσα.
μήτ' ἐμοὶ,
μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
ἐλπὶς ἁδέποτ' ἔλθοι,
ὅιαν αἱ πολύχρυσοι Λυ
δαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
στήσουσι παρ' ἱστοῖς μυ
θεῦσαι τάδ' ἐς ἀλλήλας.
τίς ἄρα μ', εὖ πλοκάμους κόμας
ἔρυμα δακρύοεντ' ἀκούσας
πατρίδος οὐλομένας ἀπολωτιεῖ.
διά σε τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
εἰ δὴ φάτις ἔτυμος,
ὃς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ
Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
εἴτ' ἐν δέλτοις πιερίσι
μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπους
ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως.

ἀχι πῶς τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
τίς ἂν φράσει προσπόλων τὸν Πηλέως
ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα;
δόλῳ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πύλας.
οἱμωγὴ γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες, ἐνθάδε
θάσσουσ' ἐπ' ἀκτὰς οἵδ' ἔχοντες δύνισλας
ἄπαιδες. ὅτῳ λήνος ἐμπέπλωκ' ἔρως
πᾶσι στρατείας Ἑλλάδι γ' ὅλῃ ἄνδρ' ἑνός.
τὸ μὲν μὴν ὄν γε λίλαιον, ἐμὲ λέγειν χρεών.
ἄλλος δὲ ὁ χρήζων, αὐτὸς ὑπὲρ αὑτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον, ἧδε Πηλέα,
Μένω τε λεπτᾶς ταῖσδε Εὐρίπου νοτᾶς,
Μυρμιδόνας ἴσχων, ὅτι μ' ἀεὶ προσκείμενοι
λέγουσ', Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον
ἔτ' ἐκμετρήσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;
» Δρᾶν', εἴτι δράσεις, ἢ πάλ' οἴκαδε στρατόν.
» Τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελήματα.
κλυ ὦ παῖ θεᾶς νηρηΐδος, ἔνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσας. ἐξέβην πρόδωμάτων
ἀχι ὦ πότνι' αἰδώς, τίνος τινα λύσασω ποτὲ
γυναῖκα μορφὴν δύπρεπῆ κεκτημένην;
κλυ ὃ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνόειν, ὃς μὴ πάρος
κατεῖδες. αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
ἀχι τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναϊδῶν ἐς σύλλογον
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀπίστιν πεφραγμένους;
λυ Λήδας μέν εἰμι παῖς. Κλυταιμνήστρα δέμας
ὄνομα. πόσις δέ μοι σὶν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀχι καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.
αἰσχρὸν δέ μοι γυναῖκ' ἰσυμβάλλειν λόγους.

λυ δεινόν. τί φεύγεις; δεξιάν γ' ἐμὴ χερὶ
σώσαιμ', ἀρχὴν μαλακείαν νυμφευμάτων.
ἀχι τί φῄς; ἐγὼ σοὶ δεξιάν; αἰδοῦμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνονα, εἰ ψαύοιμεν, ὧν μὴ μοι θέμις.
κλυ θέμις μάλιστα, τλῆμον ἐμοὶ ἐπεὶ γαμεῖς
παῖδ'. ὦ θεᾶς πᾶν πόντιας νηρηΐδος.
ἀχι ποίας γάμους ἔφηδ'; ἀφασία μ' ἔχει μῦσαι.
εἰ μὴ τί παρανοῦσα, καινουργεῖς λόγον.
κλυ πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν ἀνδρῶν φίλοις
καινὸς ὁρῶσι, κοὐ γάμοι μεμνημένοις.
ἀχι ὅπως ποτ' ἐμνήσθην σε παῖδα σὸν μύσαι.
δόλῳ δ' ἦλθ' Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
κλυ τί δῆτ' οὖν εἶη; σὺ πάλιν οὐ λόγους ἐμοὺς
θαύμαζ'. ἐμοὶ γὰρ θαῦμα τ' ὄφλει τὰ πρὸς σοῦ
ἀχι εἰκάζειν. κοινὸν ὄφλειν εἰκάζειν τάδε.
κλυ ἄμφω γ' ὁ ψευσόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
ἀλλ' ἦ πέπονθα δεινά. μνήσομαι γάμους
ἀφ' ὧν τυχεῖν, ὡς ἔφασαν. αἰδοῦμαι τάδε.
ἀχι ἴσως ἐκβρύτομος σε μὲ, νῷ σέλας.
κλυ ἀλλ' ἀμελίᾳ λόγος αὐτά, καὶ φαύλως φέρει.
χαῖρ'. ὁ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασιν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψευδὴς γενομένη, καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.
ἀχι καὶ σοὶ τόδ' ὄφλει ἀφ' ἐμοῦ. πόσιν δὲ σὸν
σείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω.
θρᾳ ὦ ξέν' Αἰακοῦ γένεθλον, μεῖνον, ὡς σέ τοι λέγω,
τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα νῷ σὲ τ' Ἤδας κόρῃ.
ἀχι τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὡς τάραβος καλεῖ
θρᾳ δῆλος. ἐχ ἄθρωμαι τῶνδ'. ἡ τύχη γάρ μ' ὀκ ἐᾷ.
ἀχι τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί. χωρεῖς τἀμὰ, κἀγαμέμνονος
θρᾳ τῶνδε νῷ πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος πατρὸς

ἀχι ἔστάμην. φράζ' εἴτι χρήζῃς, ὧν μ' ἐπέσχες ἕνεκα.
θρᾳ ἦ μόνῳ πάροιθεν ἦσθα παῖδ' ἐφεστάναι πύλαις;
κλυ ὡς μόνοις λέγοις ἂν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλείων δόμων
θρᾳ ὦ τύχη, προνοιάθ' ἥ μή, σῶζε δ' ὃς ἐγὼ θέλω.
ἀχι ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἀν ὤσειε χρόνον. ἐχθρὸν δ' ὄγκον ἀνά
κλυ σπεῖρας ἐκβαίη μὴ μέλαθρα, εἰπὲ μοι χρήζῃς λέγειν.
θρᾳ οἶσθα δῆπου ὅστις ὢν ἐμοὶ, κοὐ πέπλοις δύνῃ ἐφῶν;
κλυ οἶσθα σ' ὄντ' ἐγὼ, παλαιὸν σωμάτων ἐμῶν λάβρον.
θρᾳ χ' ὥστε δῶμα ταῖς σαῖς φρεναῖς ἐλαβεν-
-Ἀγαμέμνων ἄναξ;
κλυ ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν, κἀμὸς ἦσθ' ἀεί ποτε.
θρᾳ ὥσθ' ἑκὰς. καὶ δοῖ μ' ἦ δύνῃ εἰμι. σῷ δ' ἦσον πόσει.
κλυ ἐκάλυπτε νῶν πτερωτὴ πῆμ', ὄσλινας λέγεις λόγους.
θρᾳ παῖδα σὸν παῖδ' ὁ φύσας αὐτόχθρ μέλλῃ λιβανεῖν
κλυ πῶς; ἀπώλεσ' ὦ γεραιὲ μῦθον. ὃ γὰρ εὖ φρονεῖς.
θρᾳ φασγάνῳ λοβὸν φονεύων ἦ παλαιπώρᾳ δίεξιν
κλυ ὦ τάλαιν' ἐγώ. μεμνῆσ' ἄρα τυγχάνῃ πόσις;
θρᾳ ἀρτίφρων πλὴν εἰς σὲ καὶ σὸν παῖδα,-
-οὗτος δ' ὃ φρονεῖν.
κλυ ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐ πάρων ἀλασθόρων;
θρᾳ θέσφαθ', ὡς γε φησὶ Κάλχας,-
-ἵνα πορεύηται στρατός.
κλυ ποῖ; τάλαιν' ἐγώ. τάλαινα δ',-
-ὦ πατὴρ μέλλει κτανεῖν.
θρᾳ Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένῃ ὦν-
-Μενέλεως ὅπως λάβῃ.
κλυ εἰς ἀρ' Ἰλιγένειαν Ἑλένης νόσος ὧν πεπτωμένῳ;
θρᾳ πάντ' ἔχεις. Ἄρτεμιδι θύσειν-
παῖδα σὸν μέλλῃ πατήρ.
κλυ ὁ δὲ γάμῳ τίν' εἶχε τῷδε πρόφασιν,-
-ἢ μ'

-ἦ μ' ἐνόμισ' ἐλθόντα δόμων;
θρᾳ ἵν' ἀγάτης χάρισσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσασα σὴν
κλυ ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ κἀμοῦ σοῦ,-
-καὶ μήτηρ σέθεν. (ἔτλη.
θρᾳ οἰκτρὰ πάσχεσθ' ὑμεῖς ἀμφὶ σοὶ δ' ὀλοὰ δ' Ἀγαμέμνονι
κλυ οἴχομαι τάλαινα. δακρύουσ' ὄμματ' ἐκείσε στέγε.
θρᾳ εἰσορᾷς ἀλγεινόν, τὸ τέκνων στερομένῳ δακρυρροεῖν
κλυ σὺ δ' ὦ πάτερ ὦ γέρον ποθεν φῶς εἰσέβης πεπυσ'
θρᾳ δ' ἕλεσθ' ὦ χόμενα φρόνημα σοί- (μένος;
-πῶς τὰ πρὶν γεγραμμένα.
κλυ ὄκ οἶδ', ἢ ξυγκελεύσω παῖδ' ἄγαν θανασιμῶσαι;
θρᾳ μὴ μὲν δῆτ' ἄγειν. φρονῶν γὰρ ἔτυχε-
σ' ὃς πόσις τότ' εὖ.
κλυ κἄστα πῶς φρονῶν δ' ἕλεσθ' ὄκ ἐμοὶ δόλῳ λαβεῖν;
θρᾳ Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς καλῶν τῶνδ' ἄπιθ'.
κλυ ὦ τέκνον Νηρῇδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;
ἀχι ἔκλυον δόσαν ἀθλίαν σε. κἀδ' ἐμὸν δ' φάος φρῶ
κλυ παῖ δὰ μὰ κατακτενοῦσι δολώσαντες γάμοις;
ἀχι μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κἀχ ἁπλῶς ὅτῳ φρῶ.
κλυ ὄκ ἐπαισθήσῃ δόμων πτώσεσθαι τὸ σὸ γόνυ,
θυητὸς ἐλ θεᾶς γεγῶτα. τί γὰρ ἐγὼ σεμνώσομαι;
Ἐπὶ τίνος ἀσφάλειον μοι μᾶλλον, ἢ τέκνα πίτνει;
ἀλλ' ἄμμνον ὦ θεᾶς παῖ, σῇ τ' ἐμῇ δύσπραξίᾳ,
σῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ. μάτην μέν, ἀλλ' ὅμως
δοῖ κατασχέσω ἐγώ νιν ἦ μὴν, ὡς γαμεμένῳ.
νεῶν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω. δοῖ δ' ὄνειδος ἐξέ-
ὅστις δὲ ἥμωας, εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γὰρ παλαίνης παρθένῳ Φίλης πόσις,
πῶς γενειάδος πῶς σῆς δεξιᾶς, πρός τε μητρὸς
ὄνομα γ' ἐσόν μ' ἀπώλεσ', ὥσθ' ἁμιλλᾶσθαι χρεών

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος οὐδεὶς μελᾷ μοι. τὰ δ' -
-Αγαμέμνονος κλύεις
» ὠμά, κἠ πάνζολμ'. ἀφῖγμαι δ' ὥσπερ εἰζρᾷς χωὐκ
» ναυλικὸν πράζουμ' ἄναρχον, ἀλλὰ τοῖς κακοῖς θρασύ
» χρήσιμον δ' ὅταν θέλωσιν. ἢν δὲ τολμήσῃς σύμα
χεἰρ ὑπορτεῖναι, σεσώσμεθ'. εἰ δ' μή, οὐ σεσώσμεθα.
χο Δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φόβει φίλτρον μέγα
» γᾶσίν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑποδρὰς μνᾶται τέκνων.
ἀχι ὑψηλόφρων μοι θυμὸς ἄρεται πρόσω,
ἐπίστασαι δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀχαλᾶν.
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν εὖ ζωγκωμένοις.
χο λελογισμένοι γὰρ οἱ σοφοὶ σὺ εἰσὶ βροτῶν,
ὀρθῶς διαζῶν τὸν βίον γνώμης μέτα.
» Εστιν μὲν οὖν ἰὼ πολὺ, μὴ λίαν φρονεῖν.
Εστιν δὲ χ' ὅπα χρήσιμον, γνώμαν ἔχειν.
ἐγὼ δ' ὃν αὐδῶς σύσεβεστάτα τραφεὶς
Χείρωνος, ἔμαθον τοῦτ' πρόσωπ' ἁπλοῦς ἔχειν.
καὶ τοῖς Ατρείδαις, ἢν μὲν ἡγῶνται καλῶς,
πεισόμεθ'. ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πφόμεθα,
ἀλλ' ὀνθάδ' ὃν Τροίᾳ τ' ἐλεύθρᾳν φύσιν
παρέχων Αρει δ' κατ' ἐμὲ, κοσμήσω σθεί.
σὲ δ' ὦ χέτλια παθοῦσα πῶς τῶν φιλτάτων.
ἃ δὲ μὴ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,
τοσοῦτον οἶκτον πυρὶ βαλὼν κατασελῶ,
κοὔποτε κόρη σὴ πῶς πατρὸς σφαγήσεται,
ἐμὴ φαλωθεῖσ'. οὐ γὰρ ἐμπλέκῃ πλοκὰς
ἐγὼ παρέξω σῷ πόσει τοῦ μὴ δ' ἔμας.
τοὔνομα γὰρ εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦραρο
τοῦ μὴ, φονεύσει παῖδα σήν. τὸ δ' ἄλπον,
πόσις

πόσις σός. ἁγνὸν δ' οὐ λίαν δεῖ σῶμ' ἐμόν.
εἰ δὶ ἐμ' ὀλεῖται διά τε σὴν ἐμὰς γάμους,
Η δεινὰ πλάζα, κἠκ ἄνειπτα παρθένῳ,
θαυμαστὰ δ' ὡς κἀάξει ἐτιμασμένη.
ἐγὼ κάκιστος ἐν ἄρ' Αργείων ἀνήρ.
ἐγὼ τομπδὲν, Μενέλεως δ' ὃν ἀνδράσιν,
ὡς σχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς,
εἴπερ φονεύει τὸ μὴν ὄνομα σῷ πόσει.
Μὰ τὸν δὶ ὑγρῶν κυμάτων πεφραμμένον
Νηρέως φυτεργὸν Θέτιδος, ἣ μ' ἐγείνατο,
Οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Αγαμέμνων ἄναξ,
Οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ, ὥστε πῶσ βαλεῖν πέπλοις.
ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις ὄνειμα βαρβάροις,
ὅθεν πεφύκασ' οἱ σπαπλάται γενῶν,
Φθία δὲ τὸ μὴν ἀθλαμὲν ἐκλήσετ',
πλειρὸς δ' πρυχύτας, χρυσιδὰς τ' ἀνάξε).
Κάλχας ὁ μάντις. τὶς δὲ μάντις ἐς ἀνὴρ,
ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγῃ
τυχών, ὅταν δὲ μὴ τύχῃ, δοίκετ'.
ἢ τῶν γαμόντων ἕκατι μυρίαι κόραι
θυρῶσι λέκτρον τὸ μόν. εἴρηται τόδε.
ἀλλ' ὕβρει δν ἡμᾶς ὕβρισ' Αγαμέμνων ἄναξ,
χἠμῶ δ' αὐτὸν αὐτεῖν τὸ μὴν ὄνομ' ἐμὸ πάρα,
θήραμα παιδός. ἡ Κλυταιμνήστρα δ' ἐ μοι
μάλις' ἐπείσθη θυγατέρ' ἐκδῶναι πόσει.
ἔδοκέ τ' ἂν Ελλησιν, εἰ πῶς Ιλιον
ἓν τῶδ' ἔκαμνε νόσος. δκ ἠρνάμεθ' ἄν
τὸ κοινὸν αὔξειν, ὧν μετ' ἐστρατεύομεν.
νῦν δ' οὐδὲν εἰμι παρά γε τοῖς σπαπλάταις.
ἓν σύμαρεῖ τε δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς,
τάχ'

τάχ' ἔσεται σίδηρος. ὃν πρὶν εἰς φρύγας
ἐλθεῖν, φόνα κηλῖσιν ἅιματι χρανῶ,
εἴ τις με τὼν σὼν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
ἀλλ' ἡσύχαζε. θεὸς ἐγὼ πέφυκά σοι
μέγιστος, ὅπερ εἰμί, ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.
χο ἔλεξας ὦ παῖ Πηλέως σὸν τ' ἄξια,
καὶ τῆ θαλάσσης δαίμονος σεμνῆς θεᾶ.
κλυ φίλη.
φῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μήτ' ὠδ' ἐῶς, μήτ' ἀρλέσαιμι τὼν χρείας·
» Αἰνοῦμενοι γὰρ οἱ γαθοὶ, πρόπολοι ἄνακ
» Μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν.
ἀισχύνομαι δὲ παραφορὸς οἰκτροὺς λόγους
ἰδίᾳ νοσοῦσα. σὺ δ' ἄνοος κακῶν ἐμῶν.
ἀλλ' ὃν ἐχθίστη χθὼν, κἄμ' ἄπωθεν ἦ,
ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δ' εὐτυχοῦντας ὠφελεῖν.
οἴκτειρε δ' ἡμᾶς. οἰκτρὰ γὼ πεπόνθαμεν.
ἦ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰκεῖσ' ἔχω,
κρύφιον κατέσχον ἐλπίδ'. εἶτά σοι τάχα
ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις,
θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὅσε φυλάξασ' χρεών.
ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δ' ἦ κοὐ τέλη.
σοῦ γὰρ θέλοντος, παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
βούλει νιν ἱκέτιν σὸν πόδ' ἐκπύσαι γόνυ;
ἀπαρθόνους τὰ μὲν τάδ'. εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ,
ἥξει δι' αὐδῆς ὅμιλ' ἔχουσ' ἐλεύθερον,
ἢ μὴ παρόσης ταῦτα τυγχάνω σέθεν.
ἀχι μήνετω κατ' οἶκον. σεμνὰ γὼ σεμνοῦντ'.
κλυ ὅμως δ' ὄδυνας δυσκόλου, ἀισθάνῃ χρεών.
ἀχι σὺ μήτε σὼ παῖδ' ἔξω ὄψιν εἰς ἐμὴν,

μήτ'

μήτ' εἰς ὄνειδος ἅμαθὲς ἐλθωμὲν γυναι.
» Στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἀργὸς ὢν τῶν οἰκοθεν,
» Λέχας πονηρὰς κὴ κακοστόμους φιλεῖ.
πάντως δὲ μ' ἱκετεύοντες ἥξετ' εἰς ἰσον,
εἶτ' ἀνικέτευτος ἦς. ἐμοὶ γὰρ ἐς ἀγὼν
μέγιστος, ἡμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
ὡς φῶ γ' ἀλώσασ', ἰδὶ μὴ ψευσθῶς μ' ὁρᾶν.
ψευσθῆ λέγων σὲ, κὴ μάτην ἐγκρτομῶν,
θανοίμι. μὴ θανοίμι δ', ἦν σώσω κόρω.
κλυ ὄναιο, σωσεχῶς λυσυχοῦντας ὠφελῶν.
ἀχι ἄκουε δὴ νῦν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς.
κλυ τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουσίου γέ σου.
ἀχι πειθὼ μεθ' ἁβλὺς πατρὸς βέλτιον φρονεῖν.
κλυ κακός τίς ὅστις κὴ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
ἀχι Αλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσι λόγους.
κλυ ψυχρὰ μὲν ἐλπίς. τί δὲ χρή με δρᾶν φρονοῦν.
ἀχι ἱκέτου ἐκεῖνον πρῶτα μὴ κτείνῃς τέκνα.
ἁβὺ δ' αὐλοβαίνει, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.
εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', ὀ τὸ μὲν χρεὼν
χωρεῖν. ἔχει γὼ δόξαν τὼν σωτηρίαν
ἐμοῦ τ' ἀμείνων πρὸς φίλων γενήσομαι.
στρατός τ' ἂν ὀ μεμψαιτό μ' εἰ τὰ πράγματα
λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον, ἢ ὀργῇ.
καλῶς δὲ κραυθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις,
σοί τ' ἂν γένοιτο καὶ ἐμοὶ χωρεῖς τάδε.
κλυ ὡς σώφρον εἶπας δρᾶσέον δ' ἃ σοι δοκεῖ.
ἦν δ' αὖ τὰ μὴ πράσσωμεν, ἂν ἐγὼ θέλω,
τῶ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; πῶ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εὑρεῖν σὸν χορ' ἐπίκερον κακῶν;
ἀχι ἡμεῖς σε φύλακες, ὃ χρεὼν φυλάσσομεν,

μὴ ζῶς

μήτις σ' ἴδῃ στείχουσαν ἐπῳημένην
Δαναῶν δι' ὄχλου, μὴ δὲ πατρῷον δόμον
αἴσχυν'. ὁ γὰρ τοι Τυνδάρεως, οὐκ ἄξιος
κακῶς ἀκοῦσαι. ἐν γὰρ Ἕλλησιν μέγας.
πλυ ἔσιμι τάδε; ἄρχε. σοὶ με δουλεύειν χρεών
εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύγε,
ἐθλῶν κυρήσῃς. εἰ δὲ μή, τί δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν;
χο τὶς ἆρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ λίβυος,
μετά τε φιλοχόρου κιθάρας;
συρίγγων θ'. ὑπὸ καλαμόεσσαν
ἔσασαν ἰαχάν,
ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἳ καλλιπλόκαμοι
Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
ἐν γᾷ κρύσσαι
Πηλέως εἰς γάμου πλοῦν
μελῳδοὶ, Θέτιν ἰαχὴ
μασι, τόν τ' Αἰάκίδαν
κεντεῦρων ἐν ὄρεσι κλύσσαι
πυλιάδα καθ' ὕλαν.
ὁδὲ Δαρδανίδας, Διὸς
λέκτρων τρύφημα φίλον
χρυσείοισιν ἄφυσε λοιβᾶν
ἐν κρατήρων γυάλοις
ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
παρὰ δὲ λευκοφαῆ
Ψάμαθον εἰλισσόμεναι
κύκλια πεντήκοντα κόραι
Νηρῆος γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάταισι, στεφανώδη τε χλόᾳ

Θίασος

Θίασος ἔμολεν ἱπποβότας
κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν,
κρατῆρά τε Βάκχου.
μεγάς δ' ἀνέκλαγον ὠ νηρηὶ κόραι,
παῖδες ἀθεσκελάδες. μέγας φῶς.
μάντις ὁ φοῖβος, ὁ μεσάμ
τ' εἰδὼς γεννάσῃς
χείρων, ἐξονόμασεν,
ὃς ἥξει χθόνα λογχᾷ
ῥέσι σὺν Μυρμιδόνων
ἀσπισταῖσι, Πριάμοιο δ' εἰναὶν
γαῖαν ἐκπυρώσων,
περὶ σώματι χρυσέων
ὅπλων κφαυσοπόνων
κεκορυθμένος, ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς
ματρὸς δώρηματ' ἔχων
Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε
μαλάριον. τότε δὲ
μονες τὰς σὺπατρίδος
γάμου νυμφίδος ἔθεσαν
πρώτας, Πηλέως βυμεναίους.
σὲ δ' ἐπὶ κάρα σέψσι καλλικόμαν
δόκαμον Αργεῖοι γ' ἁλιᾶν,
ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν,
ὀρέων μόσχον ἀκήρατον,
βρότεον ἃς μάσοντες λαμόν,
ὃ σύριγγι τραφεῖσαν, ὃ
δ' ἐν βοιβλίνοις βακόλων,
παρὰ δὲ μητέρι νυμφοκόμου,
Ἰναχίδαις γάμου.

πρῶτα

» Γοῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς,
» Ἡ τὸ τᾶς ἀρετᾶς δύνασιν ἔχει
» Σθένειν τι πρόσωπον,
» Ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
» Δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν
» Θνατοῖς ἀμελεῖται.
» Ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ,
» Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
» Μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

κλυ ἐξῆλθον οἴκων προσκοπουμένη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα, κἀκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρύοισί θ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμὴ,
πολλὰς ἱείσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατὴρ βουλεύεται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσων αὐτίχ' εὑρεθήσεται.

ἀγ Λήδας γένεθλον. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
εὕρηχ', ἵν' εἴπῳ παρθένου χωρὶς λόγους,
ὃς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.

κλυ τίδ' ἐστιν, ὅσοι καιρὸς ἀντιλάζυται;

ἀγ ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα,
ὡς χέρνιβες πάρεισιν ἠυτρεπισμέναι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρειον ἐκ χερῶν,
μόσχοιτε πρὸ γάμων, ἃς θεᾷ πεσεῖν χρεὼν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.

λυ τοῖς ὀνόμασι μὲν εὖ λέγεις. τὰ δ' ἔργα σου,
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν, εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός. οἶσθα γὰρ πατρὸς
πάντως ἃ μέλλειγε, χ' ὑπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ'

λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸς τῆσδε, κἀδ' αὐτῆς φράσω.

ἀγ τέκνον, τί κλαίεις; οὐδέσθ' ἡδέως ὁρᾷς.
εἰς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα, πρόσθ' ἔχεις πέπλους.

ἰφι φεῦ.
» Τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα,
κἀν ὑστάτοισι κἀν μέσοισι πανταχοῦ.

ἀγ τίδ' ἐστιν, ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε,
σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων;

κλυ εἶφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως πόσι.

ἀγ οὐδὲν κέλευσμ' οὐδείγ', ἐρωτᾶσθαι θέλω.

κλυ τὴν παῖδα τῆς σὴν, τήν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;

ἀγ ἔα.
τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μή σε χρή.

κλυ κἀκεῖνό μοι τοπρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.

ἀγ σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις.

κλυ οὔκ, ἀλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι.

ἀγ ὦ πότνια τύχη, καὶ μοῖρα, καὶ δαίμων γ' ἐμός.

κλυ κἀμός τε, καὶ τῆσδ', εἷς τριῶν δυσδαιμόνων,

ἀγ τίν' ἠδίκησαι; Κλυ. τοῦτ' ἐμοῦ πεύθῃ πάρα.
ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων, οὐ τυγχάνει.

ἀγ ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου.

κλυ πάντ' οἶδα, καὶ πέπυσμ', ἃ σύγε μέλλεις με δρᾶν.
αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντος ἐστί σου,
καὶ τὸ στενάζειν πολλὰ μὴ κάμνῃς λέγων.

ἀγ ἰδοὺ σιωπῶ. τὸ γὰρ ἀναίσχυντόν με δεῖ
ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ.

κλυ ἄκουε δὴ νῦν. ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,

κἀκέτι παρῳδοῖς χρυσὸμεθ' ἁνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τῦτ' ὀνειδίσω
ἐγὼ μες ἁλισάμ με, κἄλαβες βίᾳ,
τὸν πρόδεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανὼν,
βρέφος τε τὸμὸν σῷ προσέρισας πάλῳ,
μασῶν βιάιως τῶν ἐμῶν ἀποστάσας.
καὶ τῶ Διὸς δ' ε παῖδ', ἐμώ τε συγγόνω,
ἵπποισι μαρμαίροντ', ἐπεστρατῦσάτην.
πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο
ἱκέτην γενόμενον, τὰ μὰδ' ἔχες αὖ λέχη.
ὅσοι καταλλαχθέισα περὶ σὲ, καὶ δόμος,
συμμαρτυρήσειεν ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή
ἐς τ' Αφροδίτην σωφρονοῦσα, καὶ τὸ σὸν
μελαθρον αὐξῆσ', ὥστ' εἰσιόντα τε
χαίρειν, θύραζέ τ' ἐξιόντ' δύσλαιμονεῖν,
Σπάνιον δὲ θηρῦμ' ἀνδρὶ τοιᾶυτην λαβεῖν
Δάμαρτα, φλαῦραν δ' ὃ πᾶνις γυναῖκ' ἔχειν.
τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
τόνδ'. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς.
κἄν τις σ' ἔρηται τίνος ἕκατί νιν κτενεῖς,
λέξον, τί φήσῃς; ἢ, με χρὴ λέγειν τὰ σὰ;
Ελένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ καλὸν γένος
κακῆς γυναικὸς μισθὸν, ἀποτίσαι τέκνα,
ταχθεῖσα, τοῖσι φιλτάτοις ὠνόμεθα.
ἄγ', ἢν σρκτῦσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
ἀμὶ γενήσῃ δ' ἀμὰ μακρᾶς ἀπουσίας.
τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
ὅταν θρόνος τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενούς,
κενὸς δὲ παρθενῶνας. ἐπὶ δὲ σακρύοις
μόνη κάθημαι, τήνδε θρηνῳδοῦσ' ἀεὶ.
ἀπώλεσέν σ' ὦ τέκνον ὁ φυτοῦσας πατὴρ

κὠὐκὸς κτανὼν, δν' ἄλλῳ, δ' ἄλλη χθρί,
τοιόνδ' ε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς σὸν δόμους,
ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον,
ἐφ' ᾗ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες οἱ λελειμμένοι,
σ' ἐξόμεθα δ' ἔξειν, ἢν σε λίξασθαι χρεών.
μὴ δ' ἦτα πρὸς θεῶν, μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ
κακὴν γενέσθαι πρὸς σε, μήτ' αὐτὸς γένῃ.
εἶεν.
θύσεις δὲ τλῆ παῖδ', ἧς θανεῖν σὺ χρᾳς ὁρᾷς;
τί σοι κατόξει, τἀγαθὸν σφάζων τέκνου,
νόσου πονηρὸν οἰκοθεν γ' ἀιχρῶς ἰὼν;
ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν δύχεσθ' τί σοι;
ὅτ' ἄρ' ἀσπίστος σὺν θεὸς ἡγοίμεθ' ἄν,
εἰ τοισιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν.
ἦκων δ' ὁ Αργος πρὸς τίνος τέκνοισι σοῖς;
ἀλλ' ὁ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ πρόσθεν λέγοι
παίδ' ὧν σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενον κτάνῃς ἑνά;
τοῦτ' ἦλθον ἦδη δεῦρ' λόγων. ἢ σὺ πρᾶξαί σοι
μόνον δίκαιον, καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ,
ὃν χρὴ δίκαιον λόγον δ' Αργείοις λέγειν.
βούλεσθ' Αχαιοὶ πλεῖν φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
κλῆρον τίθεσθε παῖδ', ὅστ' θανεῖν χρεών.
δ' ἴσῳ γὰρ ὧν τῶν παῖδ'. ἀλλά μή σ' ἀζαίρεσον
σφάγιον παραχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὸν,
ἢ Μενέλεων πρὸς μητρὸς Ερμιόνην κτανεῖν,
ὅπερ τὸ πρᾶγμ' ὧν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἡ τὸ σὸν
σώζουσα λέκτρον, παιδὸς ὑσθρήσομαι.
ἢ δ' ἀζαμαρτῦσ', ἐτώσροφον νεανίδα
Σπάρτῃ νομίζσ', δυτυχὴς γενήσεται.
τοῦτων ἄμειψαί μ', εἰ μὴ καλῶς λέγω.

εἰ δ' εὖ λέλεκται νῷν, μὴ δίηγε κτάνῃς
τῷ σὴν τε, κἀμὲ πᾶσιν, ⟨ὦ⟩ σώφρων ἔσῃ
πιθοῦ. τὸ γάρ σοι τέκνα συνσώζῃ, καλόν
Ἀγαμέμνονι. δοῦναι πρὸς τάδ' αὐτέ σοι βροτῶν.
Εἰ μὲν γὰρ Ὀρφέως εἶχον ὦ πατὴρ λόγον
Πείθειν ἐπᾴδων ὥστε, ὁ μαρτεῖν μοι πέτρας,
Κηλεῖν τε τοὺς λογισμοὺς ὃς ἐβδόμῳ,
Ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον. νῦν δὲ τἀπ' ἐμοῦ σοφὰ
Δάκρυα παρέξω. ταῦτα γὰρ δυνατόν μεθα.
Ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἁγνὰ πῶς σέθεν;
Τὸ σῶμα τὸ μὸν, ὅπερ ἔπεκτεν ἥλιος,
Μή μ' ἀφέλησθε ἄωρον. Ἡ δὺ γὰρ τὸ φῶς
Βλέπω μόν. τὰ δὲ ὑπὸ γῆς, μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς.
Πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ πάλιν ἐμέ.
Πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δὸς ἐμόν,
Φίλας χάριτας ἐδώκα, λυπεῖ δ' ἐξάμιλλα.
Λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ' ἄρασ' ὦ τέκνον,
Εὐδαίμονα θανόντα γῶν δόμοισιν ὄψομαι
Ζώσάν τε, καὶ θάλπουσαν ἀξίως ἐμοῦ;
Οὐ μὸς δ' ὅδ' ἦν ἂν πολὺ σὸν ἁγαστωμύλης
Γύψον, ὃ νῦν ἀνιλιάζομαι χρεί.
Τί δ' ἆρ' ἐγώ σε πρέσβυν; ἆρ' εἰσπέξομαι
Ἐμῶν φίλαισιν ἀγκάλαις δόμων πάτορ,
Πόνων λύπης ἀκριβῆ τροφάς;
Τότ' ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω.
Σὺ δ' ἐπίλεπτος, καὶ μ' ἀκτεῖναι θέλεις.
Μή, πρός γε Πέλοπος, καὶ πρὸς Ἀτρέως πατρός,
Κἀπὸ τῆσδε μητρός. ἢ πρὶν ὠδῖνάς ἐμέ,
Νῶν δυσ-τέραν ὠδῖνα τὴν δ' ἐλαμβάνῃ.
Τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων,

Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ μῷ πάτερ;
Βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὄμμα δός, φίλημά τε.
Ἵν' ἀλλὰ τοῦτο λατθάνω δ' ἔχω σέθεν
Μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πιθῇ λόγοις.
Ἀδελφε, μίκρος μὲν σύγ' ἐπίκαιρος φίλοις-
Ὅμως δὲ σὺν δάκρυσιν ἰλίτης γένυ πατρός.
Τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν. ἄλαθημά τι
Κἀν νηπίοις γε τῶν καλῶν ἐγγίνεται.
Ἰδὲ σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδ' ὦ πάτερ.
Ἀλλ' ἄκλεσαί με, καὶ κατοικτίρου βίου.
Νάι, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεθα δίνω φίλω.
Ὄμμ', νεοσσός εἰμι, πᾶδ' ἀυξημένη.
Ἔν συντεμοῦσα; πάντα νικήσω λόγου.
Τὸ φῶς τοῦδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν.
Τὰ νέρθε δ' οὐδέν. μαίνεται δ' ὃς εὔχεται
Θανεῖν. κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς.
Ὦ τλῆμον Ἑλένη, σὰ διὰ σὲ, καὶ τοὺς σοὺς γάμους.
Ἀγὼν Ἀτρείδας, καὶ τέκνοις ἥκει μέγας.
Ἐγὼ τάτ' οἰκτρὰ συντετός εἰμι, καὶ τά μὴ,
Φίλων ἐμαυτοῦ τέκνα. μαινοίμην γὰρ ἄν.
Δεινὸς δ' ἐχθρὸς μ' ἐστὶ τολμῆσαι γύναι.
Δῆλος δὲ, καὶ μὴ τοῦτο γὰρ πρᾶξαί με δεῖ.
Ὁρᾷς ὅσον στράτευμα νεώφρακτον τοῦδε,
Χαλκέων ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι
Οἷς νόσος δεῦρ' ἐς Ἰλιὰ πύργους ἔπι,
Εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει.
Οὐδὲν ἔστι Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον.
Μέμνησ' Ἀφροδίτης τῆς Ἑλλήνων στρατῷ
Πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα,
Παῦσάι τε λέκτρων ἁρπαγὰς ἑλληνίδας

,, Οἳ τὰς ἐν Αργεῖ παρθένους κτείνουσί μου,
,, Υμᾶς τε, κἀμὲ, θέσφατον εἰ λύσω θεᾶς.
,, Οὐ Μενέλεώς με καταδεδούλωται τέκνον,
,, Οὐδ' ὦ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα
,, Αλλ' Ελλὰς, ἣ δεῖ κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω,
,, Θῦσαί σε. τούτου δ' ἥσσονες καθέσταμεν.
,, Ελευθέραν γὰρ δεῖ νιν ὅσον ἐν σοὶ τέκνον,
,, Κἀμοὶ γενέσθαι, μὴ δὲ βαρβάροις ὕπο,
,, Ελληνας ὄντας, λέκτρα συλλᾶσθαι βίᾳ.
κλυ ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
οἳ ἐγὼ θανάτου σου μελέα.
φεύγει σε πατὴρ ᾅδην παραδούς.
ἰφι οἳ ἐγὼ μῆτερ μῆτερ. ταυτὸ γὰρ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης,
κοὐκέτι μοι φῶς,
οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.
ἰώ. ἰώ. νιφοβόλον
φρυγῶν νάπος,
Ιδας τ' ὄρεα, Πρίαμος ὅθι ποτὲ
βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε,
μητρὸς ἀπόπρον ὀσφίσας.
ὦ μόρῳ θανατόεντι,
Γάριν, ὃς ἰδαῖος, ἰδαῖος
ἐλέγετ' ἐλέγετ' ἐν φρυγῶν πόλει,
μή ποτ' ὤφειλε τὸν ἀμφὶ
βουσὶ βουκόλον τραφέντ'
Αλέξανδρον οἰκίσαι
ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι
νυμφᾶν κεῖν[illegible],
λειμών τ' ἄνθεσι

θάλλων

θάλλων χλωροῖς,
καὶ ῥοδόεντ' ἄθεα ὑακίν
θινά τε θεαῖσι δρέπειν,
ἐνθάποτε Γαλλὰς ἔμολε, καὶ
δολιόφρων Κύπρις,
Ηρα θ', Ερμᾶς θ' ὁ Διὸς ἄγγελος.
ἁμὲν, ὦ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις,
ἁδὲ, δορὶ Γαλλὰς,
Ηρα τε Διὸς ἄνακτος
εὐναῖσι βασιλίσι,
κρίσιν ἐπὶ συγνὰν,
ἔρριν τε τᾶς καλλονᾶς.
ἐμοὶ δὲ θάνατον, ὄνομα μὲν
φέροντα Δαναΐδαισιν ὦ κόραι.
χρ προθυμάσ' ἔλαβεν Αρτεμις πρὸς Ιλιον.
ἰφι ὁδὲ τεκών με τὰν τάλαιναν,
ὦ μῆτερ, ὦ μῆτερ,
οἴχεται προδοὺς ἐρήμον.
ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὰν
πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν,
φονεύομαι, διόλλυμαι
σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν,
ἀνοσίου πατρός.
μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
πρύμνας ἅδ' Αὐλὶς δέξασθαι
τούσδ' εἰς ὅρμους, εἰς Τροίαν
ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν
μήτ' ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν,
Ζεὺς μειλίσσον αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν λαίφεσι χαίρειν.

τοῖς δὲ, λύπαν, τοῖσδ' ἀνάγκαν.
τοῖσδ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ, στέλλειν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.
ἢ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος,
ἢ πολύμοχθον ἁμερίων;
χρεὼν δέ τι
δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.
χο ἰώ. ἰώ. μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα
τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα τυνδαρὶς κόρα.
ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν
τυχοῦσαν, οἵας μή πότ' ὤφελες τυχεῖν.
ἰφι ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
κλυ τόντε τῆς θεᾶς παῖδ' ὦ τέκνον γ', ᾧ δεῦρ' ἐλήλυ-
ἰφι διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα- (θας.
-Δμῶες, ὡς κρύψω δέμας.
κλυ τί δὲ φεύγεις τέκνον;-
-ἰφι τὸν Αχιλλέα, τὸν, ἰδεῖν αἰσχύνομαι.
κλυ ὡς τί δή;-
-ἰφι τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φερεῖ.
κλυ οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπραγμένα
ἀλλὰ μιμν'. οὐ σεμνότητος ἔργον, ἢν δυνώμεθα.
χο ὦ γύναι τάλαινα, Λήδας θύγατερ.-
-κλυ οὐ ψευδῆ θροεῖς.
χο δεῖν' ἐν Αργείοις βοᾶτε.-
-κλυ τίνα βοήν; σήμαινέ μοι.
χο ἀμφὶ σῆς παιδός. Κλυ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λό-
χο ὡς χρεὼν σφάξαι νιν.- (γον.
-κλυ κοὐδεὶς. τοῖσδ' ἐναντίον λέγει;
χο εἰς θόρυβον ἐγώ τοι, καὶ τὸς ἤλυθον.-
/κλυ οὐ τίν' ὦ ξένε;

ἀχι σῶμα

ἀχι σῶμα λευσθῆναι πέτροισι.-
/κλυ μῶν κόρην σώζειν ἐμήν;
ἀχι αὐτὸ τοῦτο.-
/κλυ τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν;
ἀχι πάντες Ελληνες.-
/κλυ στρατὸς δὲ μυρμιδόνων οὔ σοι παρῆν;
ἀχι πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός.-
/κλυ δι' ἄρ' ὀλώλαμεν τέκνον.
ἀχι οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσον'.-
/κλυ ἀπεκκρίνω δὴ τί;
ἀχι τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν.-
/κλυ δίκαια γὰρ.
ἀχι ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι.-
/κλυ κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο.
ἀχι ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ.-
/κλυ Τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν.
ἀχι ἀλλ' ὅμως ἀρήξημέν σοι.
/κλυ καὶ μάχῃ πολλοῖσιν εἷς;
ἀχι εἰσορᾷς τεύχη φορόντας τούσδ'
/κλυ ὄναιο τῶν φρενῶν,
ἀχι ἀλλ' ὀνισόμεσθα. Κλυ. παῖς ἄρ' οὐκέτι σφαγήσετε;
ἀχι οὐκ ἐμοῦ γ' ἑκόντος Κλυ, ἥξει δ' ὅστις ἅψετε κόρης;
ἀχι μυρίοι γ'. ἄξει δ' Οδυσσεύς.-
/κλυ ἆρ' ὁ Σισύφου γόνος;
ἀχι αὐτὸς οὗτος.=
/κλυ ἰδίᾳ πράσσων, ἢ στρατοῦ ταχθεὶς ὕπο;
ἀχι αἱρεθεὶς ἑκών.=
/κλυ πόνηρά γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν.
ἀχι ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν. Κ. ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας;
ἀχι δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης.=

 =κλυ ἐμὲ

=κλυ ἐμὲ δὲ τὶ χρὴ δρᾶν τότε;
ἀχι ἀντέχου θυγατρός. Κλυ. ὡς τοῦδ' οὕνεκ' οὐ σφαγήσεται.
ἀχι ἀλλὰ μὴν εἰς τοῦτό γ' ἥξει. Ιφι. Μῆτερ, εἰσακούσατε
» Τῶν ἐμῶν λόγων. μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμουμένην
» Σῶ πόσει. τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν, καρτερεῖν οὐ ῥᾴδιον
» Τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας.
» Ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὁρᾶν χρὴ, μὴ διαβληθῇς στρατῷ.
» Καὶ πλέον πράξωμεν οὐδέν. ὃς δὲ συμφορᾶς τυχῇ,
» Οἷα δ' εἰσῆλθέν μ' ἄκουσον μῆτερ ἐννοουμένην.
» Κατθανεῖν μέν μοι δέδοκτο. οὗτος δ' αὐτὸ βούλομαι
» Εὐκλεῶς πρᾶξαι, παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενές.
» Δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν μῆτερ, ὡς καλῶς λέ
» Εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀπεβλέπει, (γω
» Κἂν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν,=
» =καὶ Φρυγῶν κατασκαφαί.
» Τάς τε μελλούσας γυναῖκας, ἧν τι δρῶσι βάρβαροι
» Μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾶν τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος
» Τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον,=
» =ἥν τιν' ἥρπασεν Γάρις.
» Ταῦτα πάντα κατθανοῦσα, ῥύσομαι. καί μου κλέος
» Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθερώσα μακάριον γενήσεται.
» Καὶ γὰρ οὐδέτοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών.
» Πᾶσι γάρ μ' Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνη.
» Ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
» Μυρίοι δ' ἐρέτμ' ἔχοντες πατρίδος ἠδικημένης,
» Δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθρούς τε,=
» =χ' ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν.
» Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὖσα, πάντα κωλύσει τάδε.
» Τί τὸ δίκαιον τοῦ γ'; ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος;
» Κᾆπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης μο/
» Πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς οὕνεκ', οὐ δὲ κατθανεῖν (λεῖν

» Εἷς γ' ἀνὴρ, κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φάος
» Εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τοὐμὸν Ἄρτεμις λαβεῖν,
» Ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ θνητὸς οὖσα τῇ θεῷ;
» Ἀλλ' ἀμήχανον. δίδωμι σῶμα τοὐμὸν Ἑλλάδι.
» Θύετ'. ἐκπορθεῖτε Τρόιαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
» Διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες ὄντοι, καὶ γάμοι, καὶ δόξ' ἐμή
» Βαρβάρων δ' Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' οὐ βαρβάρους
» Μῆτερ Ἑλλήνων. τὸ μὲν, γὰρ δοῦλον, οἵδ' ἐλεύθερσι.
χο τὸ μὲν σὸν ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει.
τὸ τῆς τύχης δὲ, καὶ τὸ τῆς θεοῦ, νοσεῖ.
ἀχι Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν με τις θεῶν
ἔμελλε θήσειν εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
Ζηλῶ δὲ τοὺς μὲν, Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δέ σε.
εὖ γὰρ τόδ' εἶπας, ἀξίως τε πατρίδος,
τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπλιποῦσ' ὅσου κρατεῖ,
ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ ἀναγκαιάγε.
μᾶλλον δὲ λέκτρον σῶν πόθος μ' εἰσέρχετο.
εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα. γενναία γὰρ εἶ.
ὅρα δ'. ἐγὼ γὰρ βούλομαί σ' εὐεργετεῖν,
λαβεῖν τ' εὖ οἴκους. ἄχθομαί τ', ἴστω θέτις,
εἰ μή σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης
» ἐλθών. ἄθροισον, ὁ θάνατος δεινὸν κακόν.
ἰφι λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη.
ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρχει, μάχας
ἀνδρῶν τιθεῖσα, καὶ φόνους. σὺ δ' ὦ ξένε,
μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ, μήδ' ἀπκτείνῃς τινά.
ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἢν δυνώμεθα.
ἀχι ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
λέγειν, ἐπεί σοι τάδε δοκεῖ. γενναῖα γὰρ
φρονεῖς, τί γὰρ τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν;
ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε.

ὡς οὖν ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
ἐλθὼν, τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἐάσων σ'. ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
χρήσῃ δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἰδῇς.
οὔκουν ἐάσω σ' ἀφροσύνῃ τῇ σῇ θανεῖν.
ἐλθὼν ἢ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς,
καραδοκήσω σὺν ἐκεῖ παρουσίαν.

ἰφι μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
κλυ ἔχω τάλαινα πρόφασιν, ὥστ' ἄλγειν φρένα.
ἰφι παῦσαί με, μὴ κάκιζε. τάδε δ' ἔμοι πιθοῦ.
κλυ λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσῃ τέκνον.
ἰφι μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους.
κλυ τί δῆτα τόδ' εἶπας ὦ τέκνον, ἀπελέσασά σε;
ἰφι οὐ σύγε. σέσωσμαι κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεὴς ἔσῃ.
κλυ πῶς εἶπας; οὐ πρνθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών;
ἰφι ἥκιστ', ἐπεί μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
κλυ τί δ' ἀι, τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
ἰφι βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα τῆς Διὸς κόρης.
κλυ ἀλλ' ὦ τέκνον, σοι πείσομαι. λέγεις γὰρ εὖ.
ἰφι ὡς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
κλυ τί δὰι κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
ἰφι μήδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψῃ πέπλους.
κλυ εἴπω δὲ πρὰ σοῦ φίλον ἔπος τί παρθένοις;
ἰφι χαίρειν γ'. Ὀρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
κλυ προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη.
ἰφι ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
κλυ ἔσθ' ὅτι κατ' Ἄργος δρῶσά σοι χάριν φέρω;
ἰφι πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ στύγει, πόσιν τε σόν.
κλυ δεινοὺς ἀγῶνας διὰ σὲ κεῖνον δεῖ δραμεῖν.

ἰφι ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν
κλυ δόλῳ δ' ἀγεννῶς Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.
ἰφι τίς μ' εἰσιν ἄξων πρὶν σπαράξεσθαι κόμας;
κλυ ἐγὼ μετά γε σοῦ.
ἰφι μὴ σύγ'. οὐ καλῶς λέγεις,
κλυ πέπλων ἐχομένη σῶν. Ἰφι. ἐμοὶ μῆτερ πιθοῦ.
μέν, ὡς ἐμοί τε, σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶν δέ τις με πεμπέτω
Ἀρτεμίδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
κλυ ὦ τέκνον, οἴχῃ. Ἰφι. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ, μόλω.
κλυ λιποῦσα μητέρα. Ἰφι, ὡς ὁρᾷς γ' οὐκ ἀξίως,
κλυ σχὲς μὴ με προλίπῃς. Ἰφι. οὐκ ἐῶ στάζειν δάκρυ.
ὑμεῖς δ' ἐπαυφημήσατ' ὦ νεάνιδες
παιᾶνα τὴν μὴ συμφορᾷ Διὸς κόρην
Ἀρτεμιν. ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία.
κανᾶδ' ἐναρχέσθω τις αἰθέσθω δὲ πῦρ,
προχύταις καθαρσίοισι. καὶ πατὴρ ἐμὸς
ἐνδεξιούσθω βωμόν, ὡς σωτηρίαν
Ἕλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.
φι ἄγετέ με τὰν Ἰλιοῦ
καὶ φρυγῶν ἐλέπτολιν.
στέφεα περίβολα δίδοτε, φέρε
τε, πλόκαμος ὅδε κατασέχειν.
χερνίβων τε παγαῖσιν
ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναόν,
ἀμφὶ βωμὸν Ἀρτεμιν,
τὰν ἀνάσσαν Ἀρτεμιν,
τὰν μάκαιραν.
ὡς ἐμοίσιν εἰ χρεὼν
αἵμασι, θύμασί τε,

θέσφατ'

θέσφατ' ἐξαλείψω.
χο ὦ πότνια, πότνια μῆτερ,
ὡς δάκρυα γέ σοι
δώσο μὲν ἁμέτερα.
παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρέπει.
ἰφι ὦ νεάνιδες,
συνεπαείδετ' Ἀρτεμιν,
Χαλκίδος ἀντίπορον,
ἵνα τε δόρατα
μέμονε δάϊα δι' ἐμὸν ὄνομα,
τᾶς γ' Αὐλίδος στενοπόροις
ὅρμοις. ἰὼ γᾶ μῆτερ,
ὦ πελασγία,
Μυκῆναί τ' ἐμαὶ θεράπαιναι
χο καλεῖς πόλισμα Περσέως,
κυκλωπίων πόνον χερῶν.
ἰφι ἔθρεψας Ἑλλάδι μέγα φάος
θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.
χο κλέος γὰρ οὔ σε μὴ λίπῃ.
ἰφι ἰώ. ἰώ. λαμπαδοῦχος ἀμέρα,
Διός τε φέγγος, ἕτερον,
ἕτερον αἰῶνα,
καὶ μοῖραν οἰκήσο μὲν.
χαῖρέ μοι φέλον φάος
χο ἰώ. ἰώ. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου
καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν
στείχουσαν, ἐπὶ κάρα στέφη
βαλλομέναν, χερνίβων τε παγαῖς,
βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,
ῥανίσιν αἱματοῤῥύτοις
θηνοῦσαν,

θανοῦσαν, εὐφυῆ τε σώματος
δέρην σφαγεῖσαν, εὔδροσοι παγαὶ
πατρῷαι μένουσί σε χέρνιβές τε,
στρατός τ' Ἀχαιῶν θέλων
Ἰλιου πόλιν μολεῖν.
ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
κλήσω μὲν Ἀρτεμιν θεῶν ἄνασσαν,
ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
ὦ πότνια θυμασι βροτησίοις
χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν
καὶ δολόεντα Τροίας ἕδη.
Αγα μέμνονά τε λόγχαις
Ἑλλάδι κλεινότατον στέφανον
δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν
κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.
ἄγγ ὦ τυνδαρεία παῖ Κλυταιμνήστρα δόμων
ἔξω πέρασον, ὡς κλύοις ἐμῶν λόγων.
κλυ φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
ταρβοῦσα τλήμων, κἀκπεπληγμένη φόβῳ.
μή μοι τιν' ἄλλην ξυμφοράν ἥκεις φερων
πρὸς τῇ παρούσῃ; Αγγ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι.
θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.
κλυ μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.
ἄγγ ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα. πᾶν πεύσῃ σαφῶς
λέξω δ' ἀπαρχῆς, ἤν τι μὴ σφαλεῖσά μου
γνώμη, ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
Επει γὰρ ἱκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
Αρτέμιδος ἄλσος, λείμακάς τ' ἀνθηφόρους,
ἵν' ἦν Αχαιῶν σύλλογος στρατεύματος,

σκὼ

σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Αργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ'. ὡς δ' ἐσεῖδεν Αγαμέμνων ἄναξ
ὑπὲρ σφαγὰς στείχουσαν εἰς ἄλσος κόρην,
ἀνεστέναζε. κἄμπαλιν στρέψας κάρα,
δάκρυα προῆγεν ὀμμάτων, πέπλον προθείς.
ἡδὲ, σταθεῖσα τοῦδ τεκόντι πλησίον,
ἔλεξε τοιάδ'. ὦ πάτερ, πάρειμί σοι.
τὸ μὲν δὲ σῶμα τοῦ ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,
καὶ τοῦ ἁπάσης Ελλάδος γαίας ὑπὲρ,
θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα πρὸς Βωμὸν θεᾶς,
ἄγοντας εἴπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
καὶ τοὐπ' ἐμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου
δώρου τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοισθε γῆν.
πρὸς ταῦτα, μὴ ψαύσῃ τις Αργείων ἐμοῦ
σιγῇ. παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐθάμβησε κλύων
εὐψυχίαν τε, κἀρετὴν τ' παρθένου.
στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τόδ' ἦν μέλον,
εὐφημίαν ἀνεῖπε, καὶ σιγὴν στρατῷ.
Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον
ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπάσας
κολεῶν ἔσωθεν. κρᾶτά τ' ἔστεψεν κόρης,
ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ Βωμὸν θεᾶς
λαβὼν κανοῦν, ἔθρεψε χερνιβάς θ' ὁμοῦ,
ἔλεξε δ', ὦ θηρόκτον Αρτεμι, παῖ Διός,
τὸ λαμπρὸν εἱλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὅγε σοι δωρούμεθα,
στρατός τ' Αχαιῶν, Αγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
ἄχραντον αἷμα, καλλιπαρθένου δέρης.
καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα,

Τροίας

Τροίας τε πέργα μ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
εἰς γῆν δ' Ατρεῖδαι, πᾶς στρατός τ' ἔστι βλέπων.
ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν, ἐπεύξατο,
λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ'. ἵνα πλήξειεν ἄν
ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῄει φρενὶ
κἄστην νενευκώς. θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν.
πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ᾔσθετ' ἄν σαφῶς
τὴν παρθένον δ' οὐκ οἶδεν οὗ γῆς εἰσέδυ.
Βοᾷ δ' ἱερεὺς ἅπας δ' ἐπήχησε στρατός,
ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος
φάσ μ', οὗγε μηδ' ὁρωμένου πίστις παρῆν.
ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ', ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ,
ἰδεῖν μεγιστη, διαπρεπής τε τὴν θεαν
ἧς αἵματι Βωμὸς ἐῤῥαίνετ' ἄρδην τῆς θεοῦ.
κἀν τῶδε Κάλχας, πῶς δοκεῖς, χαίρων ἔφη,
ὦ τοῦδ' Αχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
προὔθηκε Βωμίαν ἔλαφον ὀρειδρόμον;
ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
ὡς μὴ μιάνοι Βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ,
ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο. καὶ πλοῦν οὔριον
δίδωσιν ἡμῖν, Ιλίου τ' ἐπιδρομάς.
πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης
χώρει τε πρὸς ναῦν, ὡς ἡμέρα τῇδε δεῖ,
λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχούς,
Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν ἐπεί δ' ἅπαν
κατηνθρακωθη θῦμ' ἐν Ηφαίστου φλογὶ
τὰ πρόσφορ' ἠυξαθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.
πέμπει δ' Αγαμέμνων μ' ὡς τέ σοι φράσαι τάδε,
λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ.

 καὶ

καὶ πόξαν ἔχων ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
ἐγὼ παρὼν δέ, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν, λέγω,
ἅπασι σαφῶς σοι πρὸς θεὸς ἀφιγμένα.
λύπης γ' ἀφαίρει τῷ πόσει πάρες χόλον
» Ἀπροσπόκητα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν.
» Σώζεσθ', ὃς φιλεῖσιν ἡμᾶς γὰρ τόδε,
» Θανεῖσαν εἶδε, καὶ βλέπουσαν παῖδα σήν.
χο ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου
ζῶν θ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.
κλυ ὦ παῖ θεῶν τὸ, μὴ λέμμα γέγονας,
πῶς σε προσείπω; πῶς δ' ἐφῶ;
παραμυθεῖσθαι τόσδε μάτην μύθοις.
ὡς σε πένθος λυγρὸν παυσάμενον.
χο καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ σείχει,
τόσδ' αὐτὸς ἔχων σοι φράζειν μύθους.
ἀγ γύναι, θυγατρὸς ἔνδ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν,
ἐκ γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
χρὴ δ' ἐσλαβοῦσαν τόνδε μόχον ναυγενῆ,
εἰσειν πρὸς οἴκους, ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὁρᾷ
καὶ χαῖρε. χρόνιάγε τἀμά σοι προσφθέγματα
Τροίᾳ θέσθαι. καὶ γένοιτό σοι καλῶς,
χαίρων Ἀτρείδῃ, γῇ τ' ἴκοι Φρυγίαν.
χο χαίρων δ' ἐπάνηκε,
κάλλιστά μοι σὺν λαῷ πόλιν ἐλών.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ορέστης ἐπὶ χρησμῷ ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, παρακινηθεὶς, ὃ παρ' αὐτοῖς ἦν μόμβημα τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι πανείκελον. παραγενόμενος δ' ἐκεῖ σὺν τῷ νεῷ, καὶ φανεὶς, ὡσὰν ὑπ' ὀνείρων ἅμα τῷ Φίλῳ συλληφθείς, ἀνήχθη ἐπὶ τὸν ἐπὶ αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τῇ Ἀρτέμιδος ἱερὸν σφάγιον γένωνται. αὐτὸν γὰρ καταπλουσάντας ξένους, ἀπὸ σφατοῦ. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑποκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰφιγένεια.	Βασιλεύς.
Ορέστης.	Θόας.
Πυλάδης.	Ἀγγελος.
Χορός.	Ἀθηνᾶ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

Ἀπὸ
βλωσσὸς interlarly dolo a trustw. talamone
ρανοπευς πειθος or pelio
επεως forbrica Στροφὴ Αναχιβία Ἀτρεύς
tov eg troiam Πύλαδας Ἐλθεῖν αντ.

ΕΥΠΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ελοψ ὁ ταντάλειος εἰς
Πίσσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου
γαμεῖ κόρην.
ἐξ ἧς, Ατρεὺς ἔβλαστεν. Ατρέως δὲ παῖς
Μενέλαος, Αγαμέμνων τε. τοῦδ' ἔφυν ἐγὼ
τῆς τυνδαρείας θυγατρὸς Ιφιγένεια παῖς,
ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἑλίσσων, κυανέαν ἅλα στρέφει,
ἔσφαξ' Ελένης οὕνεκ', ὡς δοκεῖ πατὴρ
Αρτέμιδι κλεινᾶς ἐν πτυχαῖς Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ελληνικῶν συνήγαγ' Αγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ιλίου θέλων
λαβεῖν Αχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ελένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν, φέρων.
δεινῆς τ' ἀπλοίας, πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων,
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε.
ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ελλάδος στρατηγίας
Αγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ιφιγένειαν Αρτεμις
λάβοι σφαγεῖσαν. ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
κάλλιστον εὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ,
τίκτει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
ἣν χρή σε θῦσαι. καὶ μ' Οδυσσέως τέχναις
μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Αχιλλέως.
ἐλθοῦσα

ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ ταλαιν', ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ', ἐκαινόμην ξίφει
ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
Αρτεμις Αχαιοῖς. διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ', εἰς τήνδ' ᾤκισεν ταύρων χθόνα,
οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς,
εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με,
ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεά
Αρτεμις ἑορτῆς, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
θύω γὰρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ελλὴν ἀνήρ.
κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄῤῥητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾷς.
ἃ καινὰ δ' ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἐστ' ἄκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς,
οἰκεῖν ἐν Αργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
εὕδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ
φεύγειν δὲ κἀξω στᾶσα, θριγκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πιτνόντα. πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
μόνος δ' ἐλήφθη σύλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πατρῴων. ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖμαι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
κἀγὼ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
τιμῶσ' ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανούμενον
κλαίουσα. τοὔναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε.

τέθνηκ' Ορέστης, ὃ κατηρξάμην ἐγώ.
Στρόφιοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.
θνήσκουσι δ' ὡς ἂν χρήζοντες βάλωσί με.
ὁ δ' ὢν σωθῆναι τοὺναρ εἰς φίλους ἔχω.
Στροφίῳ γὰρ ἐπὶ τῷ πᾶς, ὅτ' ὠλύμπιον ἐγὼ
νικῶ δι' ἁρμάτων βάλομαι δίσκον χερός.
παρῆλθε πάντα. ταῦτα γὰρ δικαίμεθ' ἂν
σὺ τῷ πρὸς πόλιν, ἃς ἔσφαλε ἡμῖν ἄναξ
Ἑλλὰς ἁπᾶσα χωὐκαία. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
ἥπτω τινὸς πάρεσμεν ἂν ἐμὲ εἴσω δόμων,
ἣν οἵδε ναΐῳ τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ὀρέ ὅρα, φυλάσσε, μήτις ἐν στέγῃ βροτῶν.
πυλ ὁρῶ. σκοπεῖται δ' ὄμμα πανταχῇ τρέφων.
ὀρέ Φύλασσ', ὡς κεῖσαι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς.
ἐν Ἄργεσφιν ναῦν πεντήκοντ' ἐσέλαμεν;
πυλ ἐμοὶ γ' Ὀρέστα. σοὶ δὲ σωθῆναι χρεών.
ὀρέ κἀγὼ Φωκὶς ἄλλων δ' ἁπτόμεσθα φόνων;
πυλ ἐξ αἱμάτων γὰρ ξάνθ' ἔχω τριχώματα.
ὀρέ θεοκλυτεῖς δ' ὧν ὧνπερ σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα;
πυλ τῶν κατθανόντων τἀκροβύνια ξέσας.
ὀρέ ἀλλ' ἐγκυλίσθητ' ὀφθαλμοὶ εὖ σκοπεῖν χρεών.
ὦ Φοῖβε, πτίμ' ἂν τήνδ' ὃν ἄρλιτ' ἤγαγες
χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς ἀμ' ἐπισάμιν,
μητέρα κατακτάς. δίαθυμος δ' Ἐρινύων
ἁλωσόμεθα φυγάδες ἐξέδροι χθονός,
δρόμῳ τε πολλὰς ἐξέπλησα καμπίμους.
ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα, πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοι μ' ἐς πέλας, πόνων τ' ἐμῶν,
ὃς ἐξεμόχθην πόδα πολῶν καθ' Ἑλλάδα.
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν ταυρικὴς μ' ὅρους χθονός,

ἐνθ' Ἀρτέμιδος σὴ σύγγονος βωμὸς ἔχῃ,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε
εἰς τόνδε ναὸς ὀρανὸς πεσεῖν ἄπο.
λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχῃ τινί,
κλέψωμεν ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δόξαι τόδ' ἐνθένδ' ὀδὲ ἐρρύθη πόρας,
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἄμπνοὰς ἔξειν πόνων.
ἥκω δὲ πειθοῖς οἷς λόγοισιν ἐνθάδε
ἄγνωστον εἰς γῆν ἄξενόν σε δ' ἰσορῶ
πυλάδην. σὺ γάρ μοι τόδε συλλήπτωρ πόνων.
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς
ὑψηλά. πότερα, δῶμάτων πῶς ἀμβάσεις
λήσομεθα; πῶς ἂν δὴ μάθοιμεν ἄν,
ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς;
ὧν ὀδὲν ἴσμεν. ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
ληφθῶμεν, εἰς βάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεκροὶ πεσεῖν
φεύγωμεν, ἢ πρὸς δεῦρο φωνοσκήψαμεν.
πυλ φεύγωμεν μὲν δὴ ἀνείλετον, ὀδὲ εἰώθαμεν.
τὸν τοι θεὸν δὲ χρησμὸν ὀκνεῖν χρεών.
ναὸν δ' ἁπάλλαχθέντες, κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ', ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας
νεὼς ἄπωθεν, μήτις εἰσιδὼν σκάφος,
βασιλεῦσιν εἴπῃ, κἄπειτα ληφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λευκαίνῃ μόλις,
ἁλμυτέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα, πάλας πῶς φρουροῦντα μηχανάς.
ὅρα δέ· γ' εἰσὼ τριγλύφων, ὅπου κρημνοῦ
δέμας καθεῖναι. τοὺς πόνους γὰρ οἱ γαθοὶ
τολμῶσι. δειλοὶ δ' εἰσὶν ὀδὲν ὀφελεῖν.

ὀρέ ὄντοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἄρωμεν πάλιν;
ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας. πειστέον. χώρει νεκρῶν ὁρῶν
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται,
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον. τολμητέον.
» Μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.
ἰφι. εὐφαμεῖτ' ὦ πόντου
δισσὰς συγχωρούσας πέτρας
Εὐξείνου ναίοντες.
ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
δίκτυν οὐρεία,
πῶς σὰν αὐλὰν εὐσύλων
ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς,
πόδα παρθένιον
ὅσιον ὁσίας
κληδούχου δούλα πέμπω,
Ἑλλάδος εὐίππου πύργους,
καὶ τείχη, χόρτων τ' εὐδένδρων
ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν,
πατρῴων οἴκων ἕδρας.
χο. ἔμολον. τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
τί με πῶς ναοὺς ἄγαγες, ἄγαγες;
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τρόιας πύργους
ἐλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
χιλιοναύτᾳ μυριοτεύχοις
τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.
ἰφι. ὦ δμωαὶ, δυσθρηνήτοις
ὡς θρήνοις ἔγκειμαι,
τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς βοᾶν
ἀλύροις

ἀλύροις ἐλέγοις,
ἔ. ἔ. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν
αἵ μοι συμβαίνουσ' ἄτρ
σύγγονον ἁμὸν κατὰ
κλαιομένα, ζωᾶς
οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων
νυκτὸς, τᾶς, ἐξῆλθ' ὄρφνα
ὠλόμαν, ὠλόμαν.
οὐκ εἰσ' οἶκοι πατρῷοι.
οἴ μοι. φροῦδος γέννα.
φεῦ. φεῦ. τῶν Ἀργεῖ μόχθων.
ἰὼ δαῖμον ὃς τὸν
μόνον με κασίγνητον συλᾶς,
ἀΐδα πέμψας ὦ τάσδε
χρὰς μέλλω, κρατῆρά τε
τὸν φθιμένων
ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις,
πηγάς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων,
Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς,
ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,
ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖ
τ'. ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
τεῦχος, καὶ λοιβὰν ἀΐδα.
ὦ κατὰ γαίας
Ἀγαμεμνόνειον θάλος.
ὡς φθιμένῳ τάδε σοι
πέμπω. δέξαι δ'. οὐ γὰρ πάρος
τύμβου σοι ξανθὰν χαίταν,
οὐ δάκρυ οἴσω.
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
ff 5 πατρίδος,

πατρίδος, κὲ μᾶς, ἔνθα δοκίμα
κεῖμαι, σφαχθεῖσα τλάμων.
χο ἀντιψάλμους ᾠδὰς
ὅμνοντ' ἀσιήταν σοι
βάρβαρον ἰαχὰν,
δέσποιν' ἐξαυδάσω
τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν,
νέκυσιν μέλεον.
τάν. ἐν μολπαῖς ἀΐδας
ὑμνεῖ, δίχα παιάνων.
ἰφι ὄι μοι τῶν ἀτρειδᾶν οἴκων.
ἔρρει φόως σκήπτρων.
ὄι μοι πατρῴων οἴκων.
τίν' ἔκ τῶν εὐόλβων
Αργει βασιλέων,
ἀρχά. μόχθος δ' ἐκ μόχθον
ἀΐσσει δινευούσαις ἵπποισιν
πτανοῖς. ἀλλάξας
δ' ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος.
ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀδύνα,
φόνος ἐπὶ φόνῳ,
ἄχεα ἄχεσιν.
ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθὲν
τῶν Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει
ποινάγ' ἐς οἴκους. σπεύδει
δ' ἀσπούδας ἐπὶ σοὶ δαίμων,
ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας,
καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ ἀρχᾶς
λοχείαν.

λοχείαν, στερρὰν παιδείαν,
μοῖραι συντείνουσι θεαί,
ἁ μνασευθεῖσ' ἐξ Ελλάνων,
ἃν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ
Λύδας, ἁτλάμων κούρα
σφάγιον πατρῴα λώβα.
καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον
ἔτεκεν, ἔτρεφεν εὐκταίαν
ἱππείοισιν ἐν δίφροισι
ψαμμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν
νύμφαιον, οἴμοι δύσνυμφον,
τῷ τὰς Νηρέως κούρας.
αἴ. αἴ. νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
δυσχόρτους οἴκους ναίω.
ἄγαμος. ἄτεκνος. ἄπολις. ἄφιλος.
οὐ τάν Αργεῖ μέλπουσ' Ηραν. οὐ, ἱστοῖς-
-ἐν καλλιφθόγγοις
κερκίδι Γαλλάδος ἀτθίδος εἰκὼ
Τιτάνων ποικίλλουσα,
ἀλλ' αἱμορράντων, δυσφόρμι
γγὰ ξείνων αἱμάσσουσ' ἄταν,
βωμοὺς οἰκτράν τ' αἰαζόντων,
οὐδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον
καὶ νῦν κείνων μέν μοι
λάθα, τόνδ' Αργεῖ δμαθέντα,
κλαίω σύγγονον.
ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
ἔτι βρέφος ἐν χερὶ
ματρὸς, πρὸς στέρνοισί
τ' Αργεῖ σκηπτοῦχον Ορέσταν.

χο καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίας
Βοσφορβὸς, ἥκει σημανῶν τί δὴ νέον.
βα Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἀγγέλων ἐμῶν λόγων.
ἰφ τί δῆτα τοῦ παρόντος ἐκπλήσσουσι λόγοι;
βα ἥκουσιν εἰς γῆν κυανέαν συμπλεγάδων
πλάτᾳ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾶς Φίλον πρόσφαγμα, καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι χρύνιβας δὲ, καὶ καπάργματα
ἐκ ἀὼ φθάνοις ἂν δύστεπτ' πτισμάτα.
ἰφ ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
βα Ἑλλῆνες ᾧ τοῦτ' ὄισθα, κἀ πόραιτόρω.
ἰφ ἀλλ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
βα Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἅτερος θατέρου.
ἰφ τὸν ξυζυγα δὲ τὸν ξένον τί τὄνομ' ἦν;
βα ἀλλ' εἰς τόδ' οἶσθ'. ὁ γὼ εἰσηλθόμην.
ἰφ πῶς δ' εἵλετ' αὐτὸν, καὶ τυχόντες εἵλετε;
βα ἀκταῖσιν ὧν ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.
ἰφ καὶ τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία;
βα βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἁλίᾳ δρόσῳ.
ἰφ ἐκεῖσε δὴ πάνελθε πῶς νιν εἵλετε;
τρόπῳ θ' ὁποίῳ; τόλμ' γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἥκουσιν. ἀλλέπω βωμοὺς θεᾶς
Ἑλλωικαῖσιν ἀξεφοινίχθη ῥοαῖς.
βα Ἐπεὶ τὴν εἰσρέοντα δὴ συμπλεγάδων
βοῦς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἰῶν ἁλὸς διαῤῥὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
κοιλωπὸς ἅρμος, πορφυρόλικα τ' ἔγγαυ.
ἐνταῦθα δισσὼ εἶδ' ἐγὼ νεανίας
Βοσφορβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν,

ἄκροισι

ἄκροισι λακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.
ἔλεξε δ' ὀχ' ὁρᾶτε, δαίμονες ἶνες
θάσσουσιν οἰδε, θεοσεβὴς δ' ἡμῶν ἐγὼ,
ἀνέσχε χεῖρα, καὶ πρόσοδον ἔφραζ' εἰσιδών.
ὦ πόντιας παῖ Λδυκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα γαλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ.
εἴτ' ὢν ἐπ' ἀλιτὰς θάσσεχον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν σύγενῆ
ἕλικτε πρωτήκοντα Νηρίδων χορόν.
ἄλλος δὲ ἐς μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
ἐγέλασεν σύχας. ναυτίλος δ' ἐφθαρμένος
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοὺς νόμους φοβῶ
κλύοντας, ὡς θύοιμεν ᾠθάδες ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν,
ὑπεραὶ τε τῇ θεῷ σφάγια τἀπιχώρια.
κἄμ' ὠθοῦσι πέτροις ἅτερος λιτῶν ξένων,
ἔσκε, κάρα τε διετίναξ' ἄνω, κάτω,
κἀπέσφαξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κωμαγὸς ὡς,
Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' ὀχ ὁρᾷς
ἁδὸς ἀκάκαναν, ὡς μὲ βόλεται κτανεῖν,
δεινᾶις ἐχιδναις εἰς ἐμὲ ἐσομωμένη;
ἦδη δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνεύσα, καὶ φόνου,
πέπλοις δρέουσ' μητρὸς ἀγκάλαις ἐμοὶ
ἔχουσα, πετρίνου ὀχθου ὡς ἐτεμβάλη.
οἴμοι. κτενεῖ με. ποῖ φύγω; παρὼν δ' ὁρᾶν
δοκοῦσ' ἃ μορφῆς σχήματ' ἄλλ' ἀλλάσσετο.
φθογγάς τε μόχθων, καὶ κωκυτοὺς ὑλάγματα,
ἃς φασ' ὄρεννυς ἰάχας μιμήματα.
ἡμεῖς δὲ συστάλγντες ὡς θανούμενοι,

σιγῇ

σιγῇ καθήμεθ'. ὁ δὲ, πόδι' ἀσπάσας ξίφος,
μόχθοις ὀρόζας εἰς μέζας λέων ὅπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἰείς,
δρυκῶν ὀρινθὺς θεὰς ἀμφὶ εαδ τάδ' ἐ,
ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐζανθεῖν ἅλος.
λαμὴν ὁρᾶτε πᾶς ὡς ὁρᾷ βαφόρβια
πίπτοντα, καὶ πορθμὸν, ἐζωπλίζετο,
κώλας τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχωρίους.
πῶς δ' ὕστραφεὶς γὰρ, νῷ νεανίας ξένος
φάλαγξ μάχεσθ' βακχάς ἠγόμεθα.
πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ὧν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεὶς
τάζων ἀφρῷ γόμφῳ. ὡς δ' ἐσείδομεν
πρόζγα πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔχεν πόνον,
βάλλω, ἀράσσω. ἄτορ δὲ τοῖν ξένοιν,
ἄφρόντ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτημέλῃ,
πέπλων τε πρὸ κάλυπτρ' ὑπὲλικοις ὑφαῖς,
καρσὶ λιῶν μὲν τἀπόντα τραύματα,
φίλον δὲ θραπείαισιν ἀνδρ' ὑργετῶν.
ἔμφρων δ' ἀναίξας ὁ ξένος πεσήματος,
ἔγνω λε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
καὶ τὴν παρβαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας.
ὤμωξέ θ'. ἡμεῖς δ' ἐλ ἀνέμεν πέτρας
βάλλοντες, ἄλλ' ἄλλοθεν προσκείμενοι.
ὅ δ' ἐλ τὸ λεινὸν παρακέλδυσμ' ἠκόζαμεν.
φυλάσσ', θανούμεθ'. ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
κάλλιστ', ἔστ μοι φάσγανον παρὰς χερί·
ὡς δ' εἴδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λεπαίας ἐζεπίμπλαμεν πάπας.
ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτροι προσκείμενοι,

ἔξαλμον

ἔξαλμον αὐτὸς εἰ δὲ τόσθ' ὡσαίατο,
ὅλις τὸ νῦν ὑπεῖκον πρασσον πέτροις,
ἀλλ' ἰὼ ἄπισον. μυρίων γὰρ ἐκ χθονὸς
ὄσλεις τὰ τ' θεῖ θύματ' εὐτυχῆ λαβών.
μολὶς δ' ἐνιν τόλμα μὲν ὃ χρῄζομεν,
κυκλῷ δὲ πόδι βάλλοντες, ἐζεκλίψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν', εἰς ὃ γλῶ γόνυ
καμάτῳ καθεῖζαν. πῶς δ' ἀνάλιτα τῆσδε γῆς
νομίζομεν νιν. ὅσθ' ἑσιδὼν, ὅδον τάχος
ὡς χόρνιβάς τε, καὶ σφάγι' ἐζέπεμπε σοι.
δύχα δ' τοιάδ' ὦ νεᾶνι σοι ξένων
σφάγια παρεῖναι, κἂν ἀναλισιμὸς ξένος
τοιόσδε σὸν σὸν Ἕλλας ἀκτίσει φόνον,
δίκας τίνασα τῆς ἐν Αὐλίδ' σφαγῆς.
θαυμας' ἔλεξας, τὸν φανέντ' ὅστις ποτὲ
Ἕλλων θεὸν ἐκ γῆς, πόντου πλάγν ἄξενον.
εἰσν. σὺ μὲν νόμιζε σῶν ξένος μολών.
τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φρονλίσμεθα.
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένος
γαλλως ἦδα, καὶ φιλοικτίρμων ἀεὶ
εἰς τὸ μόφυλον ἀναμετρομένη σάκπρν,
Ἕλλωσας ὤφρας ἀνίκ' εἰς χόρας λάβοις.
νῦν δ' ἐζ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα
δοκῶ Ὀρέσλῳ μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
σὺς ναὸς μελάψεσθ' οἵτινες ποθ' ἥκετε.
ἡ τοῦτ' ἀρ' ἦν ἀλήθεις. ἀχθόμλω φίλαι.
οἱ δυσυχεῖς γὰρ, τοῖσιν εὐτυχεσδρόις,
Αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, δ' φρονδσιν εὖ.
ἀλλ' ὅτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
δ' πορθμὶς, ἥτις δὰ πέτρας συμπλυγάσ' ἀε

ἐλζόλω

Ελφνίω ἀπήγαγ' ὧν θάσ', ἣ μὲ ἀπώλεσεν,
Μενέλαόν θ' ἵν' αὐτὸς ἀντελμωργάσμην,
τιὼ ὧνθάσ' Αὐλιν ἀνιηθεῖσα τῆς ἐμῆς,
οἵ μ' ὥστε μόχον Δαναΐδαι χειρούμενοι,
ἔσφαζον. ἱρεὺς δ' ἦν ὁ γενήσας πατήρ.
οἵ μοι. κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνήμονα.
ὅσας γενέσθ χεῖρας ἐξηκόνησα
γονάτων τε τῶν τέκνου ἐξαρτωμένη,
λέγουσα τοιάδ', ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
νυμφεύματ' ἀεχρὰ πρὸς σέθεν. μήτης δ' ἐμὴ
σέθεν καταλυτείνοντος, Αργεῖαι τέ νιν,
ὑμνέσιν ὑμεναίοισιν. αὐλεῖται δὲ παῦ
μέλαθρον, ἡμεῖς δ' ὀλλύμεθα πρὸς σέθεν.
ἄθλιος Αχιλλεὺς ἦν ἄρ', ἐχ ὁ Πηλέως,
ὃν μοι προσεῖπας πόσιν, ὧν ἁρμάτων δ' ὄχοις,
εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπορθμεύσας δόλῳ.
ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα δίχα καλυμμάτων
ἔχουσ', ἀδελφὸν ἔσχον εἰλόμην χροΐ,
ὃς νῦν ὄλωλεν. ὃ κασιγνήτη τύμα
σωπῶ' ἐπὶ ἀισθῆς, ὡς ἰδοὺ Εἰς Πηλέως
μέλαθρα. πολλὰ δ' ἀπωθέμην ἀπαίσματα,
εἰς σοῦς ὡς ἥξουσ' ὧν Αργος ὧν πάλιν.
ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ὧν οἴων κακῶν
ἔρρεις Ορέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.
» Τὰ τῆς θεᾶς μέμφομαι ζῶ ἴσματα,
» Ηἵς βροτῶν μὲν ἐν ἔψηται φόνοι,
» Η καὶ λοχείας, ἢ νεκρᾶ θίγη χροΐν,
» Βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη.
» Αὐτη δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.
» Οὐκ εὖ' ὅπως ἔτεκεν ἀν ὁ Διὸς δ' ἄμαρ

Λητὼ

» Λητὼ τοσάυτην ἀμαθίαν, ἐγὼ μὲν οὐ
τὰ Ταντάλα θεοῖσιν ἐσιάματα,
ἔπισα κρινω, παιδὸς ἡδῆναι βορᾶ.
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους
εἰς τὸν θεὸν τὸν φαῦλον ἀναφέρειν λοιπῶν
» Οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
κύανεαι, κύανεαι
σύνοδοι θαλάσσας,
ἣν Ισρος ὁ ποτώμενος Αργοθεν καὶ ἄδσιθεν
σύξενον ἐπ' οἶδμα
διεπέρασεν ποτε
Ασιήτιδα γαῖαν,
Εὐρώτας διαμείψας
τίνες ποτ' ἆρα τὸν ὑδρον
καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώτα.
ἢ ῥεύματα σεμνὰ Διρκας
ἔβασαν ἔβασαν ἄμιλτον
ἄλσος, ἔνθα κάρα
διατέγγει Βώμιος,
καὶ περὶ λιονας νὰ
ὧν αἷμα βροτοφόν,
ἢ ροθίοις ἐλατίνοις,
διικρότοισι κώπαις
ἔπλευσαν ἐπὶ ὠόντια κύματα
ναΐου ὀχήμα
λινοπόροις αὔραις,
φιλοπλόστου ἄμιλλαν
αὐξοντες μελάθροισιν.
» Φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐγένετ' ἐπὶ
» Γήμασι βροτῶν ἄπλησος ἀνθρώποις.

» Ολβε Βάρος, οἱ φέρονται
» Γλαυκτες ἐπ᾽ οἶσμα, πόλεισιν,
» Βαρβάρες περῶντες.
» Κοιναὶ δ᾽ ὄξαι γνώμαι
» Δ᾽ ὅις μὴν ἄκαιρος ὄλβε,
» Τοῖσδ᾽ ἐς μέσον ἥκει.
πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
πῶς φινεΐδας ἀΰπνες
ἁλιτὰς ἐπέρασαν,
παράλιον ἀιγιαλὸν
ἐπ᾽ Αμφιτρίτας ῥοθίῳ
δραμόντες, ὅπε πεντήκοντα κορᾶν
τῶν Νηρήδων χοροὶ
μέλπεσιν ἐγκυκλίοις,
καὶ πλησιστίοισι πνοαῖς,
συρίζοντων ἡμῖν πρύμναν
ζυναίων πνευμάτων,
αὔραις ἐν νοτίαις, ἢ
πνοιαῖσι Ζεφύρε, τὰν
πολυόρνιθον ἐπ᾽ ἄϊαν,
λευκὰν ἀκτὰν Αχιλῆος
δρόμος ἱππιάδιος, δὺ
ξένον ἡμῖν πόντον.
εἰθ᾽ εὐχαῖσι σωφροσύνας
λήξας Ελένα φίλα παῖς
ἐλθοῦσα τύχοι, τὰν
Τρωάδα λιποῦσα πόλιν
ἵν᾽ ἀμφὶ χάιταν δρόσον ἀεὶ
ματρὶ χέλιχθεῖσα, λαιμοτόμω
δεινοῦ φοίνας χερὶ βάνη,

ποινὰς

ποινὰς δ᾽ ὅσ᾽ ἀντιπάλευς.
ἦδις᾽ ἄμ τὰν δ᾽ ἀγγελίαν
δέξαί μεθ᾽, Ελλάδος ἐκ γᾶς
πλωτῆρων εἴτις ἔβα,
δ᾽ δέλειας ἐμέθεν δή
λαίας, ὠκυπόνους. καὶ
γὰρ ὀνείρασι συμβάλην
οἴκοις, πόλιά τε πατρώαν
τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύσω,
κοινὰν χάριν ὄλβῳ
ἰφι. ἀλλ᾽ οἷδε χέρας δεσμοῖς δισσύμοις
συνερῳδόντες, χωρεῖσι νέον
πρόσφαγμα θεᾶς. σιγᾶτε φίλαι.
τὰ γὰρ Ελλήνων ἀλιρροθίνια δή,
ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει,
δεῖ᾽ ἀγγελίας ψυδρεῖς λάβε βαρβάρος ἀνήρ.
ὦ τότοι, εἴ σοι τάδ᾽ ἀρεσκόντως
πόλις ἦλε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
ὡς ὁ παρ᾽ ἡμῖν νόμος ὐχ ὁσίας
Ελλησι δίδως, ἀναφαίνει.
ἰφι. ἔεν. τὰ τᾶς θεᾶς μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχοι
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱεροί, μυχίοι᾽ ὧσι δέσμιοι.
ναὸς δ᾽ ἔσω σείχοντες σύτρεπίζετε
ἄχρι᾽ πὶ τοῖς παρθένοις, καὶ νομίζεται.
φεῦ. τίς ἆρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ᾽ ὑμᾶς ποτε
πατήρ τ᾽. ἀδελφή τ᾽, εἰ γεγῶσα τυγχάνοις
ὅσιον σεφθεῖσα δισσύχων νεανιῶν,
ἀνάδελφος ἔσαι. τᾶς τύχας τις οἶδ᾽ ὅτι
Τοιαῖδ᾽ ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν;

» Εἰς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν.
» Ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
πόθεν, ποθ' ἥκετ' ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς δὲ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω.
ὀρέ τί ταῦτ' ὀδύρῃ, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν
κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἶ ποτ' ὦ γύναι;
» οὔτοι νομίζω σοφὸν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν,
» οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοῦ λέθρου νικᾶν θέλῃ,
» οὐθ' ὅστις ᾅδην ἐγγὺς ὄντ', οἰκτίζεται,
» Σωτηρίας ἂν ἐλπίς. ὡς δύ' ἐξ ἑνὸς
» Κακὼ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
» Θνήσκει θ' ὁμοίως. τὴν τύχην δ' ἐᾶν χρεών.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ. τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ἐπιστάμεσθα, καὶ γινώσκομεν.
ἰφι πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Γυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
ὀρέ ὅδ'. ἔστι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
ἰφι ποίας πολίτης πατρίδος ἕλληνος γεγώς;
ὀρέ τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε, πλέον λάβοις γύναι;
ἰφι πότερον, ἀδελφὼ ματρὸς ἐστὸν ἐκ μιᾶς;
ὀρέ φιλότητι γ' ἐσμὲν, οὐκ κασιγνήτω γύναι.
ἰφι σοὶ δ' ὄνομα ποιὸν ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
ὀρέ τὸ μὲν δίκαιον, δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἄν
ἰφι οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ. τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
ὀρέ ἀνόνυμοι θανόντες, οὐ γελώμεθ' ἄν.
ἰφι τί δὲ φρονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
ὀρέ τὸ σῶμα θύσεις τοὐμόν, οὐχὶ τοὔνομα.
ἰφι οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας, ἥτις ἔστι σοι;
ὀρέ ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.

ἰφι χάριν

ἰφι χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
ὀρέ τὸ κλεινὸν Ἄργος, πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
ἰφι πρὸς θεῶν ἀληθὼς ὦ ξέν' ἐκεῖθεν γεγώς;
ὀρέ ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι.
ἰφι φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος, ἢ πόιᾳ τύχῃ;
ὀρέ φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἑκὼν, ἑκών.
ἰφι ἆρ' ἂν τί μοι φράσειας, ὧν ἐγὼ θέλω;
ὀρέ ὡς ἐν παρέργῳ τοῦτ' ἐμῆς δυσπραξίας.
ἰφι ἐμὴν ποθεινὸς γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών.
ὀρέ οὔκουν ἐμαυτῷ γ', εἰ δὲ σοι τοῦτ' ἔρα.
ἰφι Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἁπανταχοῦ λόγος.
ὀρέ Ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μήδ' ἰδὼν ὄναρ.
ἰφι φασίν νιν οὐκετ' οὖσαν, οἴχεσθαι δορί.
ὀρέ ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραν τ' ἠκούσατε.
ἰφι Ἑλένη δ' ἀφίκται δῶμα Μενέλεω πάλιν
ὀρέ ἥκει κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
ἰφι καὶ ποῦ στι. κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακόν.
ὀρέ Σπάρτη ξυνοικεῖ τοῦδ' παρὸς ξυνευνέτη.
ἰφι ὦ μισος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνη.
ὀρέ ἀπέλαυσα κἀγὼ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
ἰφι νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται.
ὀρέ ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
ἰφι πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
ὀρέ ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς. λέξω δ' ἐγώ.
ἰφι Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
ὀρέ ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
ἰφι ὦ πότνι, ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
ὀρέ οὔπω νενόστηκ' οἶκον. ἔστι δ' ὡς λόγος.
ἰφι ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εὖ πάτραν τυχών.
ὀρέ μηδὲν κατεύχου. πάντα τὰ κείνου νοσεῖ.

ἰΦι Θέτιδίες δ' ὁ πῆς νηρῇδος ἔστι παῖς ἔτι;
ὀρέ ὄκ ἔστιν ἄλλως λέκτρ' ἐγημεν Αὐλίδι.
ἰΦι δόλια γὰρ, ὥσγε φασὶν οἱ πεπονθότες.
ὀρέ τίς ἦ, πόθ', ὡς εὖ πωθάνη τἀφ' Ελλάδος;
ἰΦι ἐλεύθερ' εἰμι. πᾶς ἔτ' ὄσ', ἀπωλόμην.
ὀρέ ὀρθῶς πεθεὶς ἀρ' εἰσφέναι τἀκεῖ μάτην.
ἰΦι τί δ' ὁ στρατηγὸς, ὃν λέγασ' σὺν δαιμονεῖν;
ὀρέ τίς; ὃ γὰρ ὄνυ' ἐγ' ᾠδα πῶν σὺν δαιμόνων.
ἰΦι Ατρέως ἐλέγετο δύο γε Αγαμέμνων ἄναξ.
ὀρέ δύο οἶδ'. ἄπελθε τῷ λόγῳ τάδε μάτην.
ἰΦι μὴ πῶς θεῶν, ἀλλ' εἰφ', ἵν' σὺν φρονῶ ξένε.
ὀρέ τέθνηκ' ὁ τλήμων, πῶς δ' ἀπώλεσεν ζύνα.
ἰΦι τέθνηκε; ποία συμφορᾶ; τάλαιν' ἐγώ.
ὀρέ τίδ' ἐσφάλας ὦδε; μῶν πόσιν δοκεῖ σοι;
ἰΦι ὄμ' ὄλεσον αὐτὸ τὸν πάροιθ' ἀνασφάω.
ὀρέ δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
ἰΦι ὦ πανδάκρυτος ἡ μετάνδικα, κ' ὡ μετανάω.
ὀρέ παῦσαι νυν ἤδη, μηδ' ὀρωτήσης πόρα.
ἰΦι πόσον δέχ', εἰ ζῇ τῷ παλαιτώρῳ δάμαρ.
ὀρέ ὄκ ἔστι. πῶς γὰρ ἔτ' ἔτ', ὅτος ὤλεσεν;
ἰΦι ὦ σωφρονεστέρας ἔκος, ὡς τί δὴ θέλων;
ὀρέ πατρὸς θανόντος, τήνδε λιμῶρ' ἐμὲ Θ.
ἰΦι φεῦ.
ὡς εὖ μάκον δίκαιον εἰσέπραξαν.
ὀρέ ἀλλ' ὁ τὰ πρὸς θεῶν δυτυχεῖ, δίκαιος ὤν.
ἰΦι λείπῃ δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Αγαμέμνων γόνον;
ὀρέ λείπεται γε Ηλέκτραν γε παρθένον μίαν.
ἰΦι τί δ', σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
ὀρέ δόλιόν γε, πλὴν θανεῖν· ὄχ' ὁρᾶν φάος.
ἰΦι τάλαιν' ἐκείνη, κ' ὡ μετανῶ αὐτὴν πατήρ.

κακὴ

ὀρέ κἀμὲ μὴ γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλεσον.
ἰΦι ὁ τὸν θανόντος δ' ἔστι πῶς Αργεῖ πατρός;
ὀρέ ἐς ἄθλιόν γε, κἀλαμὸν, κἠ πανταχῇ.
ἰΦι Ψευδεῖς ὀνειροι χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
ἄθ' οἱ Σοφοίγε δαίμονες μεμηγμένοι,
πλωῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστροι.
πολὺς παραγμὸς ἦν τε τοῖς θεοῖς ἦνι,
κἀν τοῖς Βροτείοις. ἦν ἢ λείπεται μόνον,
ὅτ' οὐκ ἄφρων ὤν, μάτην πειθεὶς λόγοις,
ὄλωλα, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
Χο Φεῦ. φεῦ. τίδ' ἡμεῖς, οἵ τ' ἐμοὶ γεννήτορες,
Αρρεῖσιν; ἆρ' οὐκ εἰσί; τὶς φράσειεν ἄν;
ἰΦι ἀλάσατ'. εἰς γὰρ δ' ἦλιν ἥκομεν λόγου,
ὑμῖν τ' ὄνησιν ὦ ξένοι κατασ' ἅμα.
ἰὰ μοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ὅτῳ γίγνεται,
εἰ πᾶσι ταυτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
θέλεις ἂν εἰσώσαιμί σ' ἀγγέλαι τί μοι;
πῶς Αργος ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς εἶμι φίλοις
δ' ἔλπομ' τ' ἐνεγκεῖν, ἦν, ὡς οἰκτείρας ἐμὲ,
ἔγραψεν ἀχμάλωτος, οὐ τῷ ἐμῷ
φονέα νομίζων χεῖρα, τὸ νόμῳ δ' ὕπο
θυήσκειν γε, τῆς θεᾶς τἀῦτα δίκαι' ἠγωνίσω;
σὺν ὧν ἔλθω γ' ἔχων, ὅσους ἀγγέλαι μολὼν,
εἰς Αργος αὖθις τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς σὺν ἐμῷ φίλῳ ξυνὶ.
σύδ', εἰ γ' ὡς ἔοικας ὅτε δυσμενὴς,
καὶ τὰς Μυκήνας ἦλθα, κ' ὃς κἀγὼ θέλω,
σώθηθι καὶ σὺ μοῦ λαβὼν, οὐκ ἀκρον λαβὼν,
διφρῶν ἑκάτι γραμμάτων, σωτηρίαν
ἔχος δ' ἐπισπᾷ πόλις ἀναγκάζει τάδε,

θεᾷ γενέσθω θῦμα χωρισθεὶς σέθεν.
ὀρ καλῶς ἔλεξας τἆλλα, πλὴν ὦ ὦ ξένη.
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι, βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γὰρ εἰ μ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὐκοῦν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τιθέσθαι, κἀυτὸν ἐκδῦναι κακῶν,
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷδε μὲν δέλτον δίδου.
πέμψει γὰρ Αργος ὡστέ σοι καλῶς ἔχειν
» ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων, κτεινέτω. Τὰ τῶν φίλων
» Αἴσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς,
» Αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
» Ον οὐδὲν ἧσσον, ἤ με φῶς ὁρᾶν θέλω.
ἰφι ὦλῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος.
τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων,
ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φόροντα. σὺ δὲ θανῇ. πολλὴ δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
ὀρέ θύσει δὲ τίς με, καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
ἰφι ἐγώ. θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.
ὀρέ ἄζηλά γ' ὦ νεᾶνι. κοὐκ εὐδαίμονα,
ἰφι ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον.
ὀρέ αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας.
ἰφι οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι.
ὀρέ ὁδὲ σφαγεὺς τις, εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρή;
ἰφι εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν, οἷς μέλει τάδε.
ὀρέ τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνῳ;

ἰφι πῦρ ἱερὸν

ἰφι πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας
ὀρέ φεῦ.
πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν;
ἰφι μάταιον εὐχὴν ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
ἤυξω. μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
οὐμὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις ἀργεῖος ὤν.
ἀλλ' ὤνγε δυνατὸν, οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.
πολύν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόῤῥυτον γάνος,
ξουθῆς μελίσσης εἰς πῦρ ἐμβαλῶ σέθεν.
ἀλλ' εἶμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
ὄισω. τὸ μὲν τοιδυσμενὲς μὴ μου λάβῃς.
φυλάσσετ' αὐτοὺς πρόσπολοι δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἀελπτατῶν ἐμῶν φίλων τινὶ,
πέμψω πρὸς Αργος, ὧν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας, οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα, πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
χο κατολοφύρομαί σε
τὸν χερνίβων ῥανίσι
μελόμενον αἱμακταῖς.
ὀρέ οἶκτος μὲν οὔ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ' ὦ ξέναι.
χο σὲ δὲ τύχας μάκαρος
ὦ νεανία,
σεβόμεθ'. εἰς πάτραν
ὅτί ποτ' ἐπεμβάσῃ
πυ Αζηλα τοῖς φίλοισι θνησκόντων φίλων.
χο ὦ σχέθλιοι πομπαί.
φεῦ. φεῦ, διόλλουσαι.
αἴ. αἴ. αἴ. αἴ.
πότερος, ὁ μέλλων,

ἔτι γὰρ ἀμφίφλογα
δίδυμα μέμονε φρὴν
σὲ πάρος, ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.
ὀρέ Γυλάδη, πέπονθας ταυτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
πυλ οὐκ οἶδ'. ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με
ὀρέ τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ' ἡμᾶς, τούς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους,
νόστον τ' Ἀχαιῶν, τόντ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ', Ἀχιλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον', ὡς ᾤκτειρεν. ἀνήρωτα τ' ἐμὲ,
γυναῖκα, παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν ἀργεία τις. οὐ γὰρ ἄν ποτε
δέλτον τ' ἔπεμπε, καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ' Ἄργος, εἰ πράσσει καλῶς.
πυλ ἔφθης με μικρόν. ταυτὰ δὲ φράσας λέγεις,
πλὴν ἕν. τὰ γὰρ τῶν Βασιλέων παθήματα,
ἴσασι πάντες, ὧν ὑπερφήτις ἦν.
ἀτὰρ διῆλθε χ' ἅτερον λόγον τινά
ὀρέ τίν'; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
πυλ αἰσχρὸν θανόντος σου βλέπειν ἡμᾶς φάος.
κοινῇ τ' ἔπλευσα. δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κάκην κεκτήσομαι,
Ἄργει τε, Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί.
δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοὶ,
προδούς σε, σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος.
ἢ καὶ φονεύσας ὑπὸ νοσοῦσι δώμασιν,
ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι,
καὶ

καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρωθῆναι δέμας.
φίλον γεγῶτα, καὶ φοβούμενον ψόγον.
ὀρέ εὔφημα φώνει. τἀμὰ δεῖ φέρειν κακά.
ἁπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἴσω διπλᾶς
ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν, κἀπονείδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ
κτενῶ. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ', οὐ κακῶς ἔχει,
πράσσονθ' ἃ πράσσω πρὸς θεῶν, λύσειν βίον.
σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
μέλαθρ'. ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ, καὶ δυστυχῆ.
σωθεὶς δὲ, παῖδας ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἢν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν. οὐδ' ἄπαις δόμος
πατρῷος οὑ μὸς ἐξαλειφθείη πότ' ἄν.
ἀλλ' ἕρπε. καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός.
ὅταν δ' εὖ Ἑλλάδ', ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς,
πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ὑπὸ σκήπτῳ τάδε,
τύμβον τε χῶσον, κἀπίθες μνημεῖά μοι.
καὶ δάκρυ ἀδελφὴ, καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἁγνισθεὶς φόνῳ,
καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτὲ,
ἔρημα κήδη, καὶ δόμους προδοὺς πατρός.
καὶ χαῖρ'. ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' εὗρον φίλων,
ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ,
ὡς πολλ' ἐνεγκὸν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὤν, ἐψεύσατο.
τέχνην δὲ θέμενος, ὡς πρὸ σώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλασεν αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
ὦ πάντ' ἐγὼ δοὺς τἀμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
μητέρα

μητρὸς κατακτὰς αὐτὸς αὖ τὰ πόλυμαὶ.
πυλ ἔσται τάφῳ σοι κἀκ πασιγνήτης λέχῳ.
ἀλλ' οὐ πρόδιλω τῶ τάλας, ἐπεί σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέποντ' ἔξω φίλων.
ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ δίκαιον ἐκφυγεῖν μέ πω
μάντευμα. κἀπίστιν ἐγχύς ἐσμεν φόνου.
» Αλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡλίου λυσπραξία.
» Λίαν δισδόξα μεταβολὰς, ὅταν τύχῃ.
ὀρέ σίγα. τὰ φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἐπὶ
γῶν ἡ γὰρ ἦλθε δωμάτων ἔξω πόρᾳ.
ἰΦι ἀπέλθετ' ὑμεῖς, καὶ παρδυτρεπίζετε
τἄνδρ' μολόντες, τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῆ.
δέλτος μὲν ἄδε πολύθρηνοι δακπυχαὶ
ξένοις πάρεισιν. ἃ δ' ὦν κοῖσδε βάλομαι,
ἀκούσατ'. οἶδεις αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ,
ὅταν γε πῶς τὸ βάρβος εἰς φόβος πέσῃ.
ἐγὼ σέ, ταρβῶ μὴ πονοσήσας χθονὸς,
θῆται παρ' οἶδεν τὰς ἐμὰς ὠδῖνολὰς
ὁ τἀνδρὸς μέλλων δέλτον εἰς Αργος φορεῖν.
τί δῆτα βάλῃ; τίνος ἀμηχανεῖς πόρι;
ὀρέ ὄρνυ δ' ἄτω μοι τάσδε πορθμεύστην γραφάς
ἰΦι πρὸς Αργος, ὅσια βάλομαι πέμψαι φίλων.
ὀρε ἢ καινὰ δώσεις ὧδε σὺς αὐτὸς λόγους;
ἰΦι τί χρῆμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.
ὀρέ εἰς γῆς ἀφῆστιν μὴ θανόντα βαρβάρου.
ἰΦι δίκαιον εἶπας. πῶς γὰρ ἀγγείλῃν ἄν;
ὀρέ ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
ἰΦι ναὶ, πείσω σφε, κἀυτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
ὀρὲ ὄμνυ σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον ὅσπερ δύσεβὴς.
πυλ δώσω. ἰΦι. λέγῳ χρὴ πυλάδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

πυλ τοῖς

πυλ τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀρδώσω τάδε.
ἰΦι κἀγώ σε σώσω ναυτας ἔξω πέτρας.
ὀρέ τὶν δ' ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν;
ἰΦι Αρτεμιν, ἣν πατρὸς δ' ὠμάσιν ζυμὰς ἔχω.
πυλ ἐγὼ δ' ἀνακτὰ γ' Οὐρανὸν σεμνὸν Δία.
ἰΦι εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ;
πυλ ὄνοσος εἶμι. τί ἦ σύ μη σώζασά με;
ἰΦι μὴ ποτε κατ' Αργος ζῶσ', ἐχθρὸν θέλω πόδα.
πυλ ἄκουε δὴ νῦν, ὧν παρηλθομὲν λόγων.
ἰΦι ἀλλ' οὖν ἔσται καινὸς, ἢν καλῶς ἔχῃ.
πυλ ἀφαίρετόν μοι δῶρος τόδ', ὡς ἄνους πάθῃ,
ἢ δ' δέλτος ἐν ξυλίνοις χρήμασιν μέτα
ἄφαντος γένηται σῶμα δ' ἐκδώσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἐμπεδον.
ἰΦι ἀλλ' οἶδ'. δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ,
τἀνόντα, κἀγγεγραμμένα ἐν δέλτοι πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦν μὲν ἐκσώσῃς γραφὰς,
σὺν τὶ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα.
ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανιδῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώζας, σοὺς λόγους σώσεις ἐμοί,
πυλ καλῶς ἐλεξας. ἐν θεοῖν, ἐμὸς θ' ὑπόρ.
σήμαινε δὴ ὦ χρὴ τάσδ' ὠδῖνολὰς φορεῖν
ἰΦι πρὸς Αργος, ὅ, τι τε χρὴ κλυοντά σε λεγεῖν.
ἀγγελλ' Ορέστῃ παιδὶ τἀγαμεμνόνος,
ἢ μ' Αὐλίδ' σφαγεῖσ', ὡς δέλτ' τάδε
ζῶσ' Ιφιγένεια, νῦν δ' ἐκεῖ σ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
ὀρέ πῶς δ' ἐς ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἦκ' πάλιν;
ἰΦι ἥνδ', ὡς ὁρᾷς σύ. μὴ λόγοις ἐκπλήσσε με.
πόμισαί μ' ὅτ' Αργος ὦ σύναιμε πρὶν θανεῖν,

ἐκ βαρβάρου

ἐκ βαρβάρας γῆς, ἣν μετάσχοῦν θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενολυτοῦνας ἡμᾶς ἔχω.
ὀρέ γυλάσσῃ τί λέξω; πρὸς ποτ' οὖνθ' εὑρήμεθα;
ἰφι ἢ ζοῖς ἀραίαι σ' ὠμασιν ψφήζομαι
ὀρέσθ', ἵν' ὦλις ὄνομα σ' ἰς κλύων μάθῃς.
πυλ ὦ θεοί.
ἰφι τί σοῦ θεὸς ἀναπαλεῖς φ' οἷς ἐμοῖς;
πυλ σ' ἐμ. πρ' αἰνε σ'. ἀζ' ἐβλω γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' ἂν ὁρῶτῶν σ' εἰς ἅπις ἀφίξομαι;
ἰφι λέγ', ὄνεκ' ἔλαφον ἀνιστάσ' μ' θεὰ
Ἄρτεμις, ἔσωσέ μ', ἰὼ ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
σφαγῶν ὃν ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν.
εἰς τήνδε σ' ἦκισ' αἶαν. ἀλλ' ὧν ἐπολάσ,
τάσ' ὄθιν φ' σ' ἔλαφισιν ἐγγεγραμμένα.
πυλ ὦ ῥᾳδίοις ὄρνισι πορθμεύσεσθε με,
κάλλιστα σ' ὁμόσασ', ὃ πολὺ χήσω χρόνου.
τόνδ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδῶ ὁμῶν.
ἐσ' ὃ φόβω σοι σ' ἔλεγον, ἀποδίδωμί τε
Ὀρέστα, πῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
ὀρέ σ' ἔχομαι. παρεὶς δ' ἐγραμμάτων δι' ἁπτυχᾶς,
τλῶ ἡδονῶ πρῶτ', ὃ λόγοις αἰρήσομαι.
ὦ φίλτατ' ἀπι μοι σύγγον' ἐκπεπληγμένῃ.
ὅμως ἀπισῶ. πορθμεύσῶ βραχίονι,
εἰς τόρψιν ἐμ πυθόμενο θαυμάς' ἐμοί.
χο ξεῖν', ὃ δικαίως τῆς θεᾶ τῶ πρόσπολον
χρατνῆς, ἀβίκτοις πορθμεύσῶ πτέπλοις χορᾶς.
ὀρέ ὦ συγκασιγνήτη τε, μὰκ ταυτὸ πατρὸς
Ἀγαμέμνονο γενῶσα, μή μ' ἀφρτέφσ
ἔχσ' ἀδελφὸν ὃ δικῶν ἔξειμ ποτέ.
ἰφι ἐγὼ σ' ἀδελφὸν ὃν ἐμόν; ὃ πάσῃ λέγων;

τὸ δ' Ἄργος αὐτὸ μεσόν, ἥ τε Ναυπλία.
ὀρέ ἔκες' ἐκεῖ σός ὦ τάλαινα σύγγονο.
ἰφι ἀλλ' ἡ λάκαινα τωδ' ἀεί σ' ἐγείναο;
ὀρέ Πέλοπός τε παῖδ' παιδὸς ἐκ πέφυκ' ἐγώ.
ἰφι τί φής; ἔχεις δ' τῶνδ' ἔ μοι τεκμήριον;
ὀρέ ἔχω. πατρῴαν ἐκ δόμων δ πωβάντ.
ἰφι δέξαι λεγέ μὲν χἠ σε, μανθάνῃ δ' ἐμέ.
ὀρέ λέγοι μ' ὦ ἄκατε πρῶτον Ηλέκτρα τάδε.
Ἀτρέως, Θυέστ τ' εἶδ' ἃ γνωμεύω ὀρίμ. οἶσθα
ἰφι ἦκτα χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἐν πόρῃ.
ὀρέ ταῦτ' ὃν ὑφήνασ' οἶσθ' ὃ σύπηνοις ὕφαις;
ἰφι ὦ φίλτατ, ἐγγὺς τῶ ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν.
ὀρέ εἰκώ τ' ὦ ἰσοῖς, ἥλιε μετάστασιν;
ἰφι ὑφήνα ἐν τόδ' εἴδος δυμόροις πλοκαῖς.
ὀρέ ἐν λάτρᾳ δ' ὃν αὖλιν μητρὸς ἀνέσ' ἔξω πάρας;
ἰφι οἰσ'. ὃ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
ὀρέ τί γὰρ κόμας σὰς μητρὶ σ' δῶκα σῇ φέρῃ;
ἰφι μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τὸ μὲ τάφῳ.
ὀρέ ἃ σ' εἶδον αὐτὸς, τάσ' ἐ φράσω τεκμήρια.
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λογχῶ πατρός.
ἰῶ χερσὶ πάλλων, παρθένον πισάτιδ' α
ἐκτησάθ' ἱππο δάμειαν Οἰνομάου λιτανὰν,
ἣν παρθενῶσι ζοις ἐκπερυμνίδι.
ἰφι ὦ φίλτατ, ὃδε ἄλλο, φίλτατος γ' ἔ,
ἔχω σ' Ὀρέστ πολυγόνου
χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
Ἀργόθεν ὦ φίλος.
ὀρέ κἀγὼ σε τῶ θαυδάκρυ, ὡς δ' ἐξάζεται.
ἡδὺ δ' ἁκρυα, ἁκρυα, ἡδὺ δ' γόο ἅμα χαρᾶς,
τὸ σύμμοιζει βλέφαρον, ὡς ἀύτως ἁ' ἐμοῦ.

ἰφι τὸ δ'

ἰφι τόδε τι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις
νεαρὸν τροφοῦ,
νεαρὸν ἐν δόμοις,
ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν ἐμοῦ.
ψυχὰ, τί φῶ;
θαυμάτων πέρα,
καὶ λόγου πρόσω, τάδ' ἐπέβα.
ὀρέ τολοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
ἰφι ἄκοπον ἡδονὰν ἔλαβον ὦ φίλαι.
δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πεὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγῃ ὦ κυκλωπίδες ἑστίαι,
ὦ πατρὶς Μυκήνα φίλα,
χάριν ἔχω ζωᾶς,
χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε, δόμοις
ἐξεθρέψω φάος.
ὀρέ γένοι μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφορὰς
ὦ σύγγον, ἡμῶν δυστυχὴς ἔφυ βιος.
ἰφι ἐγὼ μέλεος οἶδ' ὅτε φάσγανον
δέρα θῆκέ μοι
μελεόφρων πατήρ.
ὀρέ οἴ μοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρῶν σ' ὁρᾶν ἐκεῖ.
ἰφι ἀνυμέναιος σύγγον, Αχιλλέως
εἰς κλισίαν λύκων
δολίαν ὅτ' ἀγόμαν.
παρὰ δὲ βωμὸν ὧν
δάκρυα, καὶ γόοι.
ὀρέ φεῦ φεῦ χερνίβων ἐκεῖ.
ἰφι ὤμοξα κἀγὼ τόλμαν, ὧν ἔτλη πατήρ.
ἀπάτορ, ἀπάτορα

πότμον

πότμον ἔλαχον.
ὀρέ ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ,
εἰ σόν γ' ἀδελφὸν ὦ τάλαιν' ἀπώλεσας
δαίμονος τύχᾳ τινός.
ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας.
ἰφι δεῖν' ἔτλαν, δεῖν' ἔτλαν,
ὤ μοι σύγγονε.
πρὰ δ' ὀλίγον ἀμφέφυγες
ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
δαϊχθεὶς χειρῶν. ἁ
δ' ἐπ' αὐτοῖσι τὶς τελευτὰ,
τίς τύχα μοι συγχωρήσειν;
τίνα σοι πόρον εὑρομένα,
πάλιν ἀκὴ πόλεως,
ἀκὴ φόνου πεμψω
πατρίδ' ἐς Αργείαν,
πρὶν ὦν ξίφος
αἵματι σῷ παλαῖσαι.
τόδε τόδε σὸν ὦ μελέα ψυχὰ,
χρέος ἀνευρίσκειν,
πότερον, κατὰ χερσὸν, οὐχὶ ναί,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ.
θανάτῳ πελάσεις ἄρα,
βάρβαρα φῦλα,
σὺ διόδους ἀνόδους στείχων,
διὰ κυανέας
μὴν στενοπόρου

hh πέτρας,

πέτρας, μακρὰ λέλυθε
ναίοισι σ' ῥασμοῖς
τάλαινα τάλαινα
τις ἄρ' ὄρη τάσ' ἄν,
ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ
τι τῶν ἀσυλήτων
πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
λύσειν τοῖν μόνοιν Ατρείδαιν
φανεῖ καλιῶν ἔκλυσιν;
χο. ἐν τοῖσι θαυμασοῖσι, κἀμὲ μύθων πέρα,
τάλλ' εἴδομ αὐτή. κἀκλύσω, ἀπαγγελῶ,
τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων
Ορέστα, χερῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν.
λήξαντα δ' οἴκτων, λιὰπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεὼν,
ὅπως τὸ λῷστον ὄνομα τῆς σωτηρίας
λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεθα βαρβάρου.
» Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κρύπτοντας τύχας,
» Καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
ὀρ. καλῶς ἔλεξας. τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τὸν λεξ ἡμῖν. ὃν δ' ἔτι προθύμως ἔχει
δείσαντ' τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει
ἰφ. σὸν δ' ἐμὲ μὲν ἐσῴσατ', σὸν δ' ἀπέκτασε λόγος,
πρῶτον πυθέσθαι τίνα σωτ' Ηλέκτρα πότμον
ἔλαχε. βίοτος φίλα γὰρ ἐσαι πάντ' ἐμοί.
ὀρ. τὸν λε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' οὐδ' αἱμονα.
ἰφ. ὄντος λε ποσίαπος, κἀμ τίνος πέφυκε παῖς;
ὀρ. Στρόφιος ὁ φωκικὸς, τὸν δ' ἐκλήζεται πατήρ.

ἰφ. ὃν δ' ἔστιν Ατρέως θυγατρὸς ὁμογενὴς ἐμοί;
ὀρ. ἀνεψιὸς γε, μὸν ἐμοὶ ξυμφορᾶς φίλος.
ἰφ. ὀλοιῶ τὸν ὄντος, ὅστε πατρὶ κτανεῖν με;
ὀρ. ὀκ οἶδ. χρόνος γὰρ στρόφιον οἶδ' ἅπαντα λυπᾶ.
ἰφ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τ' ἐμῆς ὁμοσπορᾶς.
ὀρ. κἀμοῦ γε σωτὴρ, ὄχι συγγενὴς μόνον.
ἰφ. τὰ δὴ νὰ δ' ὀργὰ πῶς ἔτλης μητρὸς πέλας;
ὀρ. σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ ξυμφορᾶν ἐμῶν.
ἰφ. ἦ δ' αὐτία τις αὖθ' ὅστε κτεῖναι πόσιν;
ὀρ. ἔα τὰ μητρὸς. ὀδὲ σοι κλύειν καλόν.
ἰφ. σιγῶ. τὸ δὲ Αργος πῶς σε ναῶν ἀρβλέπω;
ὀρ. Μενέλαος ἄρχει. φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
ἰφ. ἦπου νοσοῦντας θεοὶ ὕβρισεν δόμους;
ὀρ. ὄκ, ἀλλ' ὀρινύων λεῖμα μ' ἐκβάλλει χθονός.
ἰφ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἀνθάδ' ἀγγελὴς μακείς;
ὀρ. ὦφθημεν ὀ ναῦ πρῶτον ὄντες ἄβλιοι.
ἰφ. ἔγνωκα μητρὸς ὄνεκ' ἀλάστορα θεαί.
ὀρ. ὥστε' αἱματηρὰ δόμοι ἐπεμβαλεῖν ἐμοί.
ἰφ. τί γάρ ποτ' εἰς γὲ τὴν δ' ἐπορθμεύσας πόδα,
ὀρ. Φοιβὸς κελεύσας θεσφάτοις, ἀφικόμην
ἰφ. τί χῆμα δρᾶσαι; ῥῆτον, ἢ σιγώμενον;
ὀρ. λέγοι μ' ἄν. ἀρχαὶ δ' ἄδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν κακὰ,
εἰς χεῖρας ἦλθε, μετὰ δρόμους ὀρινύων
ἀλώμενθα φυγάδες. ὕστερον μοι ποδὸς
εἰς τὰς Αθήνας δὴν ἔπεμψε Λοξίας,
δίκαιον παρασχεῖν τὰς ἀνωνύμους θεάς.

ἔστιν γὰρ οὐσία ψῆφος, ὧν Ἄρης ποτὲ
Ζεὺς εἶσατ' ἐκ τοῦ μὴ χρῶν μάσματος.
ἐλθόντα δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μὲν δόξεις ξένων
ἑκὼν ἐλέξαθ', ὡς θεοὺς συγόμενον.
οἵδ' ἔχομ' ἀεδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
παρέχομ' οἴκων, οὐτις ὢν ταυτῷ σεγῇ
σιγὴ δ' ἐκτήνατ' ἀπόφθεγμ' ἐμόν, ὅπως
δαιτὸς γενοίμην, πώματός τ' αὐτὸς δίχα.
εἰς δ' ἄγνος ἵδρυμ' ἶσον ἅπασι βακχίοις,
μέτρημα πληρώσαντες, εἶχον ἡδονήν.
κἄγωγ' ἀζελέγξαι μὲν ξένους δὴ ἤξίουν,
ἤλγουν δὲ σιγῇ, κἀδόκουν δὴ εἰδέναι,
μέγα σφάζων, ὄνεκ' ἰῶ μητρὸς φονεύς.
κλύω δ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυσυχῆ
τελεῖν γυναῖξι, κἄπι τὴν νόμον μολεῖν,
χοῦρες ἄγκος παλλάδος ἰμαῶν λεών.
ὡς δ' εἰς Ἄρεως ὄχθον ἦκον, ὃν δίκαιον
τ' ἔσω, ἐγὼ μὲν βάτρον λαβὼν βάτρου,
τὸδ' ἄλλο πρέσβειρ' ἵππου ἰῶ ὀρίννυμι,
εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πρί,
φοίβος μ' ἔσωσε μαρτυρῶν. ἴσας δέ μοι
ψήφους δίηρίθμευσε παλλὰς ὠλένῃ.
νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πράτηρια.
ὅσαι μὲν ὧν ἔζουσ' ἐφοβήθησαν δίκην,
ψῆφον παρ' αὐτὸν. ἱδρὸν ὠθίζανθ' ἕχειν.
ὅσαι δ' ὀρίννυσιν δὴ ἐπωιδὴν ἔχειν νόμῳ,
θρόμοις ἀνίσχουσιν πλάσσουσί μ' ἀεί,

ἕως δὲ

ἕως δὲ ἀγνὸν ἦλθον ἀὖ φοίβου πέδον.
καὶ πρόδρομ' ἀσύτῳ ἐνταθεὶς νῆσις Βορᾶς,
ἐπώμοσ' αὐτὸ ἴδιον ἀρρήξειν θανών,
εἰ μή με σώσει φοίβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
ὑντοῦθεν αὐδῶ τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβών
φοίβος μ' ἔπεμψε δοῦρο δοιοτετὲς λαβεῖν
ἄγαλμ', Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί.
ἀλλ' ἦν πόρ' ἡμῖν ὧδε σωτηρίαν,
σύμπραξον, ὡς γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας,
μανιῶν τε λήξω καί σε πολυλιώτῳ σκάφῃ
σείλας, Μυκήναις ἐγκατασίσω πάλιν.
ἀλλ' ὦ φίλην', ὦ κασίγνητον κάρα,
σῶζον πατρῷον οἶκον. ἔκσωζον δ' ἐμέ,
ὡς τ' ἄμ' ὄλωλε πάντα Ⓒ τὰ Πελοπιδῶν,
τρανίον εἰ μὴ λῃψόμεσθα θεᾶς βρέτας.
χο δεινὴ γὰς ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν,
τὸ Ταντάλειον ἄσθμα, δᾷ πόνων τ' ἀεί.
ἰφι τὸ μὲν πρόθυμον πρίν σε δοῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἀργῷ γυναῖξι, Ⓒ σὲ σύγγον' εἰσιδεῖν.
θέλω δ' ἄπορ σύ, τοί τε μετασῆσαι πόνους,
νοσοῦντά τ' οἶκον. ἐχί τῷδ' κτανόντι με
θυμαμμίνη, πατρῷον ὀρθῶσαι θέλω.
σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμ' ἄν.
σῶσαί με δ' οἰκος. τλῶ θεοὺς δ' ὅπως λάθω,
δείδοικα, καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κενὰς
κρυπτὸς ἀς εὕρῃ λαίνας ἀγάλματος.
πῶς δ' ὁ θανοῦμαι; τίς γ' ἔσται μοι λόγος;

ἀλλ᾽ εἰ μὲν ᾧν ἥδε τῶθ᾽ ὁμῶ γυνὴ σοὶ,
ἄγαλμά τ᾽ οἴσεις, ἡμᾶς δ᾽ ἐπ᾽ εὐπρεπεστάτοις
ἄξεις, τὸ κινδυνεύσιμον γίνεται καλόν.
τάδε δὲ χωρὶς θεῖσ᾽, ἐγὼ μὲν ὀλοῦμαι,
σὺ δ᾽ ἂν, τὸ σαυτῆς εὖ μελὲν θοῦσ᾽ εὖ, νόστου τύχοις.
ἐμοὶ μὴ φθονήσῃς, ὀλέσαι με εἰ θανεῖν χρεών,
σώσασά σ᾽. ὡς γὰρ ΑΛΚ. ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
θανὼν, πεθήνος. τὰς δὲ γυναικὸς, ἀσφαλῆ.

ΟΡ. ὃς κἂν γενοίμην σοῦ τε, καὶ μητρὸς φονεύς.

ΑΛΚ. ἅλις τὸ κείνης αἷμα. κοινόφρων δέ μοι.

καὶ ζῆν θέλοι μ᾽ ἂν, καὶ θανὼν, λαχεῖν ἴσον.

ΟΡ. ἥξω δίκην, ἢ πατὴρ κάτοικος ἡνταυθοῖ πέσῃ,
πῶς οἶκον, εἰ σε κατθανὼν μὴ νῷ μέτα.

ΧΟ. γνώμης δ᾽ ἄκουε. εἰ προδόντες ἴωμεν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν λοξίας ἐθέσπισεν
κομίσαι μ᾽ ἄγαλμα θεᾶς, πόλισμ᾽ εἰς Ἑλλάδος,
κἠμοῦ πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
σταθεὶς τὰδ᾽ εἰς ἓν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

ΙΦ. πῶς δ᾽ ἂν γένοιτ᾽ ἂν, ὥστε μὴ θ᾽ ἁμᾶς ἱκτανεῖν,
λαβεῖν θ᾽ ἃ βουλόμεσθα; πῆδε γὰρ νόει
νόστου πρὸς οἴκους. ἥδε βούλησις, πάρα.

ΟΡ. ἆρ᾽ ἂν τύραννον δολίσαι δυναίμεθ᾽ ἄν;

ΙΦ. δόλῳ τόδ᾽ εἶπας. ξιφοφονεῖν ἐπήλυδας

ΟΡ. ἀλλ᾽ εἴ σε σώσει, κἀμὲ, κινδυνευτέον.

ΙΦ. ἐκ ἂν δυναίμην. τὸ δὲ πρόθυμον ἥνεστα.

ΟΡ. τί δ᾽ εἶμι ναῷ τῷδε λαφύσσειας λάθρᾳ;

ΙΦ. ὡς λῃστὰς κτείνοντες ἐξωθεῖμεν ἄν.

ΚΛΕΠΤΩΝ

ΟΡ. Κλεπτῶν γὰρ ἡ νὺξ, ἢ δ᾽ ἀληθείας τὸ φῶς.

ΙΦ. εἶσ᾽ ἔνδον· ἱροὶ φύλακες, ὃς δ᾽ ἁλῶμεν.

ΟΡ. οἴμοι. διεφθάρμεσθα. πῶς σωθεῖμεν ἄν;

ΙΦ. ἔχεις δόλιόν μοι καινὸν ἐξευρημάτων.

ΟΡ. ποῖον τί; δεῖξον μετάδος· ὡς κἀγὼ μάθω.

ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χήσομαι σοφισμασιν.

ΟΡ. δεινὰ γὰρ ἀεὶ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.

ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.

ΟΡ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.

ΙΦ. ὡς δ᾽ θέμισγε λέξομεν θύμῃ θεᾷ,

ΟΡ. τίν᾽ αἰτίαν ἔχουσ᾽; ὑποπτεύω τί γάρ.

ΙΦ. ὡ καθαρὸν ὄντα. τὴν δ᾽ ὅσιον δ᾽ ὤσω φόνῳ.

ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ᾽ ἁλίσκεται;

ΙΦ. πόντῳ σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι.

ΟΡ. ἐς ὃν δόμοισι Βρέτας, ἐφ᾽ ᾧ πεπλεύκαμεν;

ΙΦ. κἀκεῖνο νίψαι σὸν θιγόντος ὡς δρᾷ.

ΟΡ. ποῖ δῆτα πόντου νοτερὸν εἰσφέρω ἕλκος;

ΙΦ. ἐς ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.

ΟΡ. οἱ δὴ τις ἄλλος ἔνι χοροῖν οἴσει Βρέτας;

ΙΦ. ἐγὼ. θιγεῖν γὰρ ὅσιον ἐς ἐμοὶ μόνῃ.

ΟΡ. πυλάδης δ᾽ ὁδ᾽ ἡμῖν ὧδε τεταξεται φόνου;

ΙΦ. ταυτὸν χοροῖν οἱ λέξεται μίασμ᾽ ἔχων.

ΟΡ. λάθρᾳ δ᾽ ἀνακτος, ἢ σιδήρῳ δρᾶσεις τάδε;

ΙΦ. πείσαντα μυθοις. ὃ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.

ΟΡ. κἀμὲ μὲν νεώσγε πίτυλος δύπρῳρος πάρα.

ΙΦ. οἱ δὴ μέλῃ χρὴ τἄλλ᾽, ὅπως ἕξει καλῶς.

ΟΡ. ἑνὸς μόνα δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.

ἀλλ' ἀντίαζε, καὶ λόγους πείστηρίους
» εὕρισκ'. Ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
τὰ δ' ἄλλ', ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.
ἰφι ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τἄ μ' ἐν ὑμῖν ἐστιν, ἢ καλῶς ἔχειν,
ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ στερηθῆναι πάτρας
φίλου τ' ἀδελφοῦ, φιλτάτου τε συγγόνου.
καὶ πρῶτα μέν μοι τοῦ λόγου τάδ' ἀρχέτω.
» Γυναῖκες ἐσμὲν φιλόφρον ἀλλήλων γένος
» Σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφελέσταται
σιγήσαθ' ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε
» φυγάς. Καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίστις παρῇ.
ὁρᾷτε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους,
ἢ γῆς πατρῴας νόστον, ἢ θανεῖν ἔχει.
σωθεῖσα δ' ὡσαὶ καὶ σὺ κοινωνῆς τύχης,
σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σὲ δεξιᾶς,
σὲ, καὶ σ' ἱκνοῦμαι σὲ δὲ φίλης παρηΐδος
γονάτων τε, καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων,
μητρὸς, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν; ἢ τὶς οὐ θέλει
φθέγξασθαι ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους.
ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.
χο θάρσει φίλει δέσποινα, καὶ σώζου μόνον,
ὡς ἔκγ' ἐμοῦ πάντα σιγηθήσεται.
ἴσω μέγας Ζεὺς, ὧν. ἐπισκήπτεις πέρι
ἰφι ὄναισθε μύθων, καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους,
ὡσ' αὐτίχ'

ὡς αὐτίχ' ἥξει τῆσδε τύραννος χθονὸς,
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασθαι ξένων.
ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτύχας,
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
σῶσόν με. καὶ νῦν τούσδε τ', ἢ τὸ λοξίου
οὐκέτι βροτοῖσι διάφ' ἐτήτυμον στόμα,
ἀλλ' εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
εἰς τὰς Ἀθήνας. καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρέπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.
χο ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας
πόντου δειράδας ἁλκυὼν,
ἔλεγον οἴτον ἀείδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν. vox ecclesiae
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς.
ἐγώ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ' Ἀρτέμιν λοχείαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
Φοινικάδ' ἁβροκόμαν
δάφναν τ' εὐερνέα, καὶ
γλαυκᾶς θάλλον ἱερὸν ἐλαίας,
Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ' εἱλίσσουσαν ὕδωρ
κύκνειον, ἔνθα κύκνος μελῳδὸς
μούσας θεραπεύει,
ὠπολλαὶ δακρύων λιβάδες,

αἳ παρηΐδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἁνίκα πύργων
ὀλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν,
πολεμίων ἐρετμοῖσι, καὶ λόγχαις.
ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἦλθον
ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κόραν,
παῖδ' ἀγαμεμνονίαν λατρεύω,
βωμούς τε μηλοθύτας
ζητοῦσ', ἄταν διαπαν
τὸς δυσδαίμον'. ἐν γὰρ ἀνάγκαις
οὐ κάμνεις σύντροφος ὤν.
μεταβάλλει δυσδαιμονία.
Τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι,
Θνατοῖς βαρὺς αἰών,
καὶ σὲ μὴ πότνι' ἀργεία
πεντηκόντορος, οἴκον ἄξει.
συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
κάλαμος ὀρείου Πανός,
κώπαις ἐπιθωΰξει.
ὁ φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων
κέλαδον ἑπτατόνου λύρας,
ἀείδων, ἄξει λιπαρὰν
Εἰς Αθηναίων ἐπὶ γᾶν
ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα,
βήσῃ ῥοθίαις πλάταις.

ἀέρι

ἀέρι δ' ἱστία, πρότονοι κατὰ
πρῷραν ὑπὲρ στόλον
ἐκπετάσουσι πόδα
ναὸς ὠκυπόμπου.
λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην,
ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ.
οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
λήξαιμι θοάζουσα.
χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
παρθένος εὐδοκίμων γάμων
παρὰ πόδ' εἱλίσσουσα φίλας
ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
ἐς ἁμίλλας χαρίτων
χαίτας ἁβροπλούτοιο
ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
φάρεα, καὶ πλοκά-
μους περιβαλλομένα,
γένυσιν ἐσκίαζον.
θό. ποῦ δ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
ἑλληνίς, ἣ δὴ τῶν ξένων κατήρξατο;
ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;
χο. ἥδ' ἐστιν, ἥ σοι πάντ' ἄναξ ἐρεῖ σαφῶς.
θό. ἔα τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων
Αγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
ἰφι. ἄναξ ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παρασάσει.
θό. τί δ' ἐστιν Ιφιγένεια καινὸν ἐν δόκοις;

ἰφι ἀπέπτυσ'

ἰΦι ἀπώπτυσ᾽. ὁσία γὰρ ἀνδρὶ μὴ ξένους κτάνειν.
Θό τί φροιμάζη νεοχμόν, ἀξιάνδρα σαφῶς.
ἰΦι ὦ καθαρά μοι τὰ θύματ᾽ ἠγρεύσασθ᾽ ἁγνά.
Θό τί τοῦτ᾽ ἀνάξιον λέγεις; ἢ δόξαν λέγεις;
ἰΦι Βρέτας τὸ σὸν θεᾶς πάλιν ἔβρας ἀπεστράφη.
Θό αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
ἰΦι αὐτόματον. ὄψιν δ᾽ ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
Θό ἦ δ᾽ αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;
ἰΦι ἦλθ᾽. ὀδὲν ἄλλο. πλεινὰ γὰρ πλεθράκαιρον.
Θό ἀλλ᾽ ἦ νιν ἔκανον βαρβάρων ἀλιτῆς ἔπι;
ἰΦι οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κελεπνιῶσι.
Θό τίν᾽; εἰς ὄρος γ᾽ τοῦ μαθεῖν πεπόημαι.
ἰΦι μητρὸς κατειργάζανθ᾽ οἱ ξένοι τῶν ξίφη.
Θό Ἀπολλον, ὀδ᾽ ἐν βαρβάροις τόδ᾽ ἔτλη τις ἄν.
ἰΦι πᾶσις ἀνωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.
Θό ἦ τῶνδ᾽ ἕκαλι λῆτ᾽ ἄγαλμ᾽ ἔξω φορεῖς;
ἰΦι σεμνὸν γ᾽ ἵνα ἀμβὲρ, ὡς μετασήσω φόνον.
Θό μίασμα σ᾽ ἔγνως τὸν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
ἰΦι ἤλεγχον, ὡς θεᾶς Βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
Θό ἔφην σ᾽ ἐφρενῶν Ἑλλὰς, ὡς ἡδὺ καλῶς.
ἰΦι καὶ νῦν καθεῖσαν πέλεας ἦλθ᾽ μοι φρενῶν.
Θό τῶν Ἀργόθεν τί φίλτρον ἀγγέλοντί σοι;
ἰΦι τὸν μόνον ὀρέστου ἐμὸν ἀδελφὸν ἐτύχειν.
Θό ὡς ἦν σφε σώσαις ἡδονᾶς ἀγγέλμασιν;
ἰΦι οὐ πατρὸς ἀγχίστιν ζῶσ᾽, οὐ καλῶς πράσσουσ᾽ ἐμόν.
Θό σὺ δ᾽ εἰς τὸ θεῖον ἐξέφυσας εἰκότως.
ἰΦι πᾶσάν γε μοῦσ᾽ Ἑλλὰδ᾽, ἢ μ᾽ ἀπώλεσεν.

τί δῆτα

Θό τί δῆτα δρῶμεν φράζε τοῖς ξένοις πρὸς;
ἰΦι τὸν νόμον ἀνάγκη τὴν πεπεισμένον σέβειν.
Θό ἐκδὺς γὲ δρύῳ χθονίβες, ξίφος τι σόν.
ἰΦι ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
Θό πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;
ἰΦι Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.
Θό ὁσιώτερον γὰρ τῇ θεῷ πέλοιεν ἄν.
ἰΦι κἀγὼ τἀμὰ γ᾽ ὅτῳ μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι
Θό ἴδιον πῶς ἂν τὸν ναὸν ἐκπίπτει λυθέν;
ἰΦι δρημιὰς δεῖ. κἀμὲ γ᾽ ἄλλα δράσομεν.
Θό ἆγ᾽ ᾗθα χρὴ ζεῖς. ὁ φίλος τἄρρητ᾽ ὁρᾶν.
ἰΦι ἁγνιστέον μοι τὸ τῆς θεᾶς βρέτας,
Θό εἰσῆγε κλῆς ἐβάλετ᾽ νιν μητροκτόνῳ.
ἰΦι ὁ γὰρ ποτέ νιν ἀνεκάμψω βάθρων ἄπο.
Θό δίκαιον ἦ ὑσέβεια, κἀμὲ πρόμηθία.
ἰΦι οἶδα νῶν ἄμοι γνέσθω. Θό. σὸν τὸ σημαίνειν πόλει.
ἰΦι δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. Θ. ποῖ δέ σ᾽ ἐκφύγοιεν ἄν;
ἰΦι πέσοι Ἑλλὰς οἰδέν᾽ ὀδέν. Θ. ἰὼ ὦ δεσμὰ προσπολεῖ
ἰΦι κἀκνομιζόντων ἢ δόλῳ σῶν ξένος. Θό. ἔσται τάδε.
ἰΦι κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίῳ πρόσθεν φλογὸς
σῶν τέμοι σύμπεμπ᾽ ὀπαδῶν. Θ. οἶδ᾽ ὁμαρτήσουσί σοι.
ἰΦι ὦ πόλει πέμψον τίν᾽, ὅσους σημανεῖ. Θ. ποίας τύχας;
ἰΦι ὧν δόμοις μίμνειν ἅπαντας. Θ. μὴ σιωπαντῶν φόνῳ;
ἰΦι μυσαρὰ γὰρ τὰ ποιάδε ἐστί. Θ. σείχε, κἀγὼ σήμαινε σὺ,
μηδὲν εἰς ὄψιν ἐλάζειν. ἰφι. εὖγε κηδεύεις πόλιν.
κἀγὼ φίλων δ᾽ ὀδεὶς μᾶλιστα Θό. τοῦτ᾽ ἔλεξας εἰς ἐμὲ
ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.

ἰΦι σὺ δὲ

ἰΦι σὺ δ' μλύνω αὐτὸς πρὸς ναῶν τῇ θεῷ . Θ. τί χρῆμα
ἰΦι ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον.- (δρᾶω;
Θο -καθαρόν, ὡς μολὼς πάλιν;
ἰΦι πίνακα δ' ἀὼ ἔξω πρῶσιν οἱ ξένοι. Θ. τί χρή με δρᾶν
ἰΦι πέπλον ὀμμάτων πρόθεσιν. Θ. μὴ παλαμναίαν λάβω
ἰΦι ἢν δ' ἄταν δόλῳ χρονίζῃ. Θ. τοῦδ' ὅρον τίς ἐστι μοι;
ἰΦι βαυμάσης μηθέν.-
Θο -τὰ δ' θεοῦ πρᾶος ὢν δὴ χολῆ καλῶς
ἰΦι εἰ γὼ ὡς θέλω καθαρμὸς ὅσ' ἐπέβοι. Θ. σωθῇ χρόνος
ἰΦι τόσσ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἥλιε δώματων ὁρᾷ ξένας,
κὴ θεᾶς κόσμος, νεογνός τ' ἄρσενας. ὡς φόνῳ φόνον
μυζαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων, τά τ' ἀλλ'
πρόθεμέμω ἐγὼ ξένοισι, κἀμὶ θεᾷ καθάρσια. (ὅσα
ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίτας τοῦδ' ἐχθρὸν μάσμα
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνοὺς θεοῖς, (τῶ-
ἢ γάμων σείχῃ σταλαγῶν, ἢ τόκοις βαρυύτης,
φούγετ', ὄζισαθε, μὴ τῷ πρωτέσῃ μυσὸς τόδε.
ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθένε, ἣν νίφω φόνον
τῶνδε, ᾧ θύσωμεν ὃ χρή, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
δύτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τάλλα δ' ὁ λέγος,
χοὶς τὰ πλείον' εὐδόσι θεοῖς, οἱ τε σιμαίνω θεᾷ. ὁμῶς
χο δύπας ὁ λατὸς γόνθ', ὃν ποτε τέκε
ἁλλίαρ ὢν καρποφόροις
γυάλοις χρυσοκόμαν
Φοίβον ὢν κιθάρᾳ ὄφόν,
ἅ τ' ὢν τόξων
ὄυσοχία γάννυται

φρὴν

φρὴν νιν ἀχὴ δ' ἁδράδος ὢν αλίας,
λοχεία κλῃνὰ λιπὸσ', ἃ
σάλιτων ματρὶ ὑδάτων,
τὰν Βαλιχδύτιδα Διονύσῳ
Γαρνασιον κορυφαὶν,
ὅθι ποικιλονώτος οἰνωπὸς δρᾶ
ὢων, σκιδρᾷ κατὰ χαλκος
ὄυφυλλῳ δ' ἀφνᾷ γᾶς
πελώριον τόρας ἀμ
φὶ ἐπὶ, μαντεῖον χθόνιον,
ἔπι μιν, ἔπι Βρέφῳ ἔπι Φίλας
ἐπὶ ματρὸ ἀγκάλαισι βρώσκων,
ἔκανες ὦ φοῖβε, μαντείων δ' ἐπὲ
βας ζαθέων, τριπόδ' τ' ὢν χρυσέῳ
βάσδς, ὢν ἀψυδεῖ θρόνῳ,
μαντείας βροτοῖς ἀναφάινων,
θεσφάτῳ ἐμῶν ἀδύτων,
ὡσπερ Κασταλίας ῥεέθρων
γείτων, μέζον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θεμὶν δ' ὢν γᾶς ἰὼν, πᾶσι ἀπφάζατο,
ἀχὴ ζαθέων χρυσηλάτων νύχια
χθὼν ἐπιλώσατο φάσματα.
οἱ πολέσιν μορόπων,
τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπδ',
ὅσα τ' ἐμελλε τυχεῖν,
ὕπνῳ ἐν δινοφόρᾶς γᾶς,
ὄυνὰς ἐφραζον . γαῖα δὲ

μαντεῖον

μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν,
φοίβου φθόνῳ θυγατρός. ταχύπους
δ' ἐν ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἄναξ,
χεῖρα ψεδνὸν ἔλεξ', ἐκ Διὸς θρόνων,
πυθίων δόμων
χθονίαν ἀφελεῖν
θεᾶς μῆνιν, νυχίους τ' ἐνοπάς,
γέλασε δ' ὅτι τέκος, ἄφαρ ἔβα,
πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔσεισε κόμαν,
παῦσε νυχίους ὀνείρους.
ἀὲρ δὲ λαθοσύναν
νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν
καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε λοξίᾳ,
πολυάνορι δ' ἐν ξενό
ἐντι θρόνῳ θάρσει βροτοῖς
θεσφάτων ἀοιδαῖς.
ἄγγ ὦ ναυφύλακες, βώμιοί τ' ὠλστάτ',
Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε, πῦ κυρεῖ βεβώς;
καλεῖ τ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας,
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.
χο τίδ' ἐστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;
ἄγγ βεβᾶσι φρουδοὶ δίπτυχοι νεανίαι,
Αγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων,
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ελλάδος νεώς.
χο ἄπιστον εἶπας μῦθον. ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα

ἄνακτα χώρας, φρουδὸς ἐκ ναοῦ συθείς.
ἄγγ ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.
χο οὐκ ἴσμεν. ἀλλὰ σεῖχε, καὶ δίωκε νιν.
ὅπου κυρήσας, τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
ἄγγ ὁρᾶτ'. ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος,
μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
χο μαίνῃ. τίδ' ὑμῖν τοῦ ξένων δρασμοῦ μέτα;
ἄγγ οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
χο οὔ, πρίν γ' ἂν εἴποι τοὔπος ἑρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ἄγγ ὠὴ χαλᾶτε κλῆθρα. τοῖς ἔνδον λέγω.
καὶ δεσπότῃ σημήναθ' οὕνεκ' ἐν πύλαις
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν
θό τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
ἄγγ ψευδῶς ἔλεγον αἵδε. καί μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς ἦς. σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα.
θό τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
ἄγγ αὖτις τὰ τῶνδε σημανῶ. τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ', ἄκουσον. ἢ νεᾶνις, ἢ νθάδε
βωμοῖς παρίστατ' Ιφιγένει, ἔξω χθονὸς
σὴν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
ἄγαλμ' ἔχουσα. δόλια δ' ἦν καθάρματα.
θό πῶς φῄς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
ἄγγ σωζοῦσ' Ορέστην. οὐδὲν γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
θό τὸ ποῖον; ἆρ' ὃν τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
ἄγγ ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο.

Θό ὦ θαῦμα. πῶς σε μεῖζον ὀνομάζας τύχω;
ἄγγ μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὸν φρόν' ἀλλ' ἀκούσας μου
σαφῶς σ' ἀθρήσας, κἠ κλύων, ἐκφρόντιζον
δίωγμὸς ὅσος σῶν ξένων θηράσεται.
Θό λέγ'. εὖ γὰρ εἶπας. ὀγχὶ πλὴν πόρου
φθάνουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τὸ μὴ δέρυ.
ἄγγ ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
ἔνθ' ναῦς ὁρίσας κρύφιος ὧν ὡρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, ὡς σὺ σ' ἕσμα συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένισε' ἀκτὴ πρόσω
Ἀγαμέμνονος πάλαι, ὡς ἀπὸ ῥέθρων φλόγα
θυσίαν, κἀμὲ καθαρμόν, ὃν μετῆλθετο.
αὐτὴ δ' ὅπαθε σ' ἑσμὸ ἔχουσα τοῖν ξένοιν,
ἔσειχε χορσὶ, κἀμὲ τὰδ' ὧν ὕποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι Ἕλλησι πρεσβεύουσιν ἀνάξ.
χρόνῳ δ' ἵν' ἡμῖν ὁρᾶν τι δ' ἐν δόκει πλέον,
ἀνολόλυξε, κἀπεσίλε βάρβαρα
μέλη ματεύων, ὡς φόνον νίζουσα δή.
ἐπεὶ δὲ λαρὸν ἦμαρ ἤμελλον χρόνου,
εἰσῆλθον ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξένοι,
κτάνοιεν αὐτὴν. ὁρᾶτε ταῦτ' οἰκείαν.
φόβῳ δ' ἃ μὴ χρὴ εἰσορᾶν, καθήμεθα
σιγῇ. τέλος δὲ πᾶσιν ὧν αὐτὸς λόγος,
εἰσῆν ἵν' ἦσαν, καὶ πόρ' ἐκ ἐωμένοις.
κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος,
ταρσῷ κατηρτ πίτυλον ἐπῃωρημένον,
ναύτας τε πρυτήνοντ' ὠδῖ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας

ἔχοντας. εἰς δ' ἕσμῶν δὲ σῶν νεανίας
ἐλεύθερος πρύμνηθεν ἑστῶτας νεώς,
κοντοῖς δὲ πρῳρεῖς εἶχον. οἵδ' ἐπωτίδων
ἀγκύρας ἔβαινον πέρι. οἵδε, λιμένας
ἀσυδοῦντες, ἦγον δ' ἀκτὰ χορδῶν πρυμνήσια.
πόντῳ δὲ δύντες, τῷ ξένῳ καθιέσαν.
ἡμεῖς δ' ἀφθόνως ἕντες, ὡς ἐσείδομεν
βύβλια τε χρήματ', εἰχόμεσθα φθ ξένης,
πρυμνήσιόν τε. ἐκ δ' εὐθυντηρίας,
οἰακας ἔβαρβαρον δύπρυμνα νεώς.
λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμεύσετε,
πλέποντες ἐκ γῆς ἔσανον, καὶ θυηπόλον;
τίνῳ τις ὢν, τίνα δ' ἀπεμπολᾶς χθονός;
ὅσ' εἶπ' ὀρέστης πᾶσ' ὁμαιμῳ, ὡς μάθοις,
Ἀγαμέμνονος πάλαι, τίνα δ' ἐμὲ νομίζομαι
λαβὼν ἀδελφὴν, ὧν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' ὅδε ἦν ποσὸν εἰχόμεσθα φθ ξένης.
καὶ πρός σ' ἔπειθ διεβιάζομεθά νιν.
ὀβρῳ τὰ δεινὰ πλήγματ' ὧν γενάδλων.
κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον δὴ εἶχον χροΐν,
ἡμεῖς τε. πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκρατόμενοι,
κἠ κῶλ' ἅπ ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
εἰς πλευρὰ, κἠ πῶς ἵππαρ ἠκοντίζετο,
ὥστε ξωὰ πεῖν, καὶ σωα ποκαμεῖν μέλη.
δόλοις δὲ σιμάντροισιν ἐσφαγισμένοι,
ἐφθύγομεν πῶς ἱερήνου οἱ μὲν, ἐν κάρᾳ
κἀθαι μ' ἔχοντες πρῶμαθ', οἱδὲ ἐν ὁμαδίῳ.

ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως,
ἐμαρνάμεσθα, καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται, πρύμνης ἐπι
σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω
κἀν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα,
λαβὼν Ορέστης ὦμον εἰς ἀριστερόν.
Βὰς εἰς θάλασσαν, κἀπὶ κλίμακος θορὼν,
ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσήμου νεώς.
τὸ δ' οὐρανοῦ πέσημα τοῦ Διὸς κόρης
ἄγαλμα, νηὸς ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
βοήν τιν', ὦ γῆς ἑλλάδος ναῦται νεὼς,
λάβεσθε κώπαις, ῥόθιά τε λευκαίνετε.
ἔχομεν γὰρ ὧνπερ οὕνεκ' εὔξεινον πόρον
συμπληγάδων ἔσωθεν εἰ σεπλεύσαμεν.
οἱ δὲ, στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι,
ἔπαισαν ἅλμην. ναῦς δ' ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει. στόμια διαπερῶσα δὲ
λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο.
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης, νεὼς
ὤθει πάλιν πρυμνήσι. οἱδ' ἐκαρτέρουν,
πρὸς κῦμα λακτίζοντες. γῆν δὲ πάλιν
κλύδων παλιῤῥοὺς ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὴ
Αγαμέμνονος παῖς εὔξατ' ὦ Λητοῦς κόρη,
σῶσόν με τὴν σὴν ἱερείαν πρὸς ἑλλάδα
ἐκ Βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς.
φιλεῖς δὲ σὺ σὸν κασίγνητον θεά.

φιλεῖν

φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὁ μαίμονας δόκει.
ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσι κόρης,
παιαῦνα γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας
κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἤει σκάφος.
χ' ὧ μέν τις εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσίν.
ἄλλοι δὴ, πλεκτὰς ἐξανῆπτον, ἀγκύρας.
κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν ἄναξ τύχας.
ἀλλ' ἕρπε δεσμὰ, καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν.
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ' ἀνάκτωρ, Ιλιόν τ' ὠλοσκοπεῖ,
σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος.
καὶ νῦν παρέξει τὸν Αγαμέμνονος γόνον
σοὶ, καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν ἐν χεροῖν,
λαβεῖν τ' ἀδελφὴν, ἣ φόνον τὸν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἁλίσκεται,
Χο ὦ τλῆμον Ιφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανῇ, πόλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
Θό ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε Βαρβάρου χθονὸς,
οὐκ εἶα πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας,
παράκτιοι δραμεῖσθε, κἀκβολὰς νεὼς
Ελληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ
σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
οἵδ' ὠκυπομποὺς ἕλξετ' εἰς πόντον πλάτας,
ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκ τε γῆς ἱππεύμασι

 λαβόντες

λαβόντες αὐτὰν, ἢ κατασύφλα πέτρας
ξίφωμιν, ἢ σκόλοψι πήξωμιν δίεμας
ἡμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱερὰς βακχευμάτων,
γυναῖκας ἄνθις, ἡνίκ' ἂν φολίω λάβω,
ποινασόμεσθα. νῶν ἴ τῶν πρόκμιλα
ὡσδίω ἔχοντες. ὁ μὲν δὴ ἥσυχοι.

ἄθη ποῖ ποι δίωγμὸν τόνδε πορθμεύσας ἄναξ
Θόας; ἄκουσον πᾶσδ' Αθηναίας λόγου.
παῦσαι δίωκων, ξύμμαχ' ἁρμῶν στρατῶ.
ὡς πρωμνίοις γὰρ θεσφάτοισι λοξίου
δεῦρ' ἦλθ' Ορέστης, τῶν τ' ὀρεννύων χόλον
φεύγων, ἀδελφῆς τ' Αργος εἰσπέμψων δίεμας,
ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὼν ἄξων χθόνα.
πῶς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος. ὃν δ' ἀκτενεῖν
δόκεις Ορέστα πρυτίω λαβὼν στόλω
ἦλθ' ἐποστείλων χάριν ἐμὼν ἀλύμονα
πόντου τίθησι, νῶτα πορθμεύων πλάτη.
μαθὼν δ' Ορέστα τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς,
ἕλυδε γὰρ αὐδίων, καίπερ ὀ παρὼν θεᾶς,
χώρᾳ λαβὼν ἄγαλμα, σύγγονόν τε σήν.
ὅταν δ' Αθήνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
χῶρος τίς ὅστις Ατθίδος πῶς ἐγγάιος
ὀρόσει, γάτων δ' εἰράσιος Καρυστίας,
ἱερὸς, Αλὰς νιν οὔ μὸς ὀνομάζει λεώς,
ἐνταῦθα τάξας ναόν, ἱδρύσαι Βρέτας,
ἐπώνυμον δ' ταυρικῆς, πόνων τε σῶν,
ὃς ἀζεμόχθεις πόδι πολῶν καθ' Ελλάδ' α

οἴστροις

οἴστροις δρεννύων. Αρτεμιν δέ νιν βροτοὶ,
πολιπόρ υμνήσουσι ταυροπόλον θεὰν,
νόμον τε θεᾶς τόνδ', ὅθ' ἑορτάζει λεὼς
δι σῆς σφαγῆς ἄποιν'. ὦ ἄναξ τῶν ξίφος
σῶν πῶς ἀνδρὸς, ἃ μάτ' ἀγανύετο,
ὁσίας ἑκὰν θεᾶς, ὅπως ἐμὰς ἔχει.
σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς Ιφιγένεια κλίμακας
βαρβαρωνίας δεῖ πᾶσδε κληδοχεῖν θεᾶς.
ἃ δ' τεθάφθαι κατθανοῦσα, τῶ πέπλων
ἄγαλμά σοι θήσασ' ὑπάνυξ ὑφὰς,
ἃς ἀν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
λείπωσ' ἐν οἴκοις. πάσδε δ' ἐκπέμψω χθονὸς
ἑλληνίδας γυναῖκας ἀξεφίεμαι,
γνώμης δικαίας ἕνεκ' ἐκσώσασά σε.
καὶ πρίν γ' Αρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κείνασ' Ορέστα, καὶ νόμισμ' εἰς ταυτόν
νικᾶν ἰσόρρεφς, ὅσπερ ἂν ψήφους λάβῃ.
ἀλλ' ἐκνομίζω σὲ καὶ σύγγονον χθονὸς
Αγαμέμνονος πάλαι. κἀ σὺ μὴ θυμοῦ Θόας.

βό ἄναξ Αθάνα, τοῖσι σοῖς θεῶν λόγοις,
ὅστις κλύων ἄπιστος, δὲ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ' Ορέστην τ' εἰφρόνων Βρέτας θεᾶς
» βέβηκ', ἀδελφῆς τ' ὄχθ' ὑμεῖς τί γὰρ
» χρὸς σοῦ ἀδόντας θεὸς ἄμεινον ἂν κλύοι;
ἔτωσαν εἰς σὸν σῶν θεᾶς ἀγάλματος
γαῖαν καθιδρύσαντό τ' δυτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ κἀγὼ πᾶσδ' Ελλάδ' εἰς δυσαίμονας

ii 4 γυναῖκας

γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίετρ'.
πάνσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νηῶν τ' ἔρετμα, οἱ τάδ' ὡς δοκεῖ θεὰ,
αἰνῶ. τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε, καὶ θεῶν κρατεῖ.
ἀθη ἴτ' ὦ πνοὰι ναυσθλοῦσαι τὸν Αγαμέμνονος.
παῖδ' εἰς Αθήνας. συμπορεύομαι δ' ἐγὼ,
σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
ἀθη ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῇ σωζομένης
μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
χρ ἀλλ' ὦ σεμνὴ πρά τ' ἀθανάτοις,
καὶ πρὰ θνητοῖς παλλὰς Αθάνα,
δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπνὸν, κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
ὦ μέγα σεμνὴ νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΕΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΒΑΣΙ-
λείᾳ, ὑπὸ Ιωάννου Ἑρβαγίου. Ετει ἀπὸ
Χριστοῦ γενήσεως ἀφλζ. μη-
νὶ ἐλαφηβολιῶνι
ἱσταμένῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

EVRIPIDIS RHESVS.

Constantinus Henricus Straussius

Ρῆσος, παῖς μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ, καὶ Τερψιχόρης, μουσῶν μιᾶς. Θρᾳκῶν δὲ ἡγούμενος, εἰς Ἰλιον παραγίγνεται νυκτὸς, στρατευομένων τῶν Τρώων πρὸς ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. οὗτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες, ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κινδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ὑπεφανεῖσα, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νοθον ὑπενόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου. τὸν γὰρ σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. ἐν μὲν τοι ταῖς διδασκαλίαις, ὡς γνήσιον ὑπεγέγραπται καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν ἀντῷ πολυπραγμοσύνη, τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τρόιᾳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωϊκῶν, οἱ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Χορὸς φυλάκων.

Ἕκτωρ.	Ὀδυσσεύς.
Αἰνείας.	Διομήδης.
Δόλων.	Ἀθηνᾶ.
Ἄγγελος.	Γάρις.
Ποιμήν.	Μοῦσα.
Ρῆσος.	Ρήσου ἡνίοχος.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

Βᾶθι πρὸς εὐνὰς τὰς
ἑκτορέους
τίς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος
βασιλέων,
ἢ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κλῃδόνα μύθων,
οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν
πάσης στρατιᾶς,
πόλεως Τρόιας προκάθηντο.
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους
Ἕκτορ. καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.
ἕκ τίς ὅδ' ὦ φίλος εἶ; φθέγγου τίς ἀνήρ.
τί τὸ σῆμα θροεῖ.
τίνες ἐκ νυκτὸν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ', ἐνέπειν χρή.
χο φύλακες στρατιᾶς. Ἕκτ. τί φέρῃ θορύβῳ;
χο θάρσει. Ἕκ. θαρσῶ. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;
χο -οὐκέτι.
ἕκ τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν ἤδη,
κινεῖς στρατιὰν, εἰ μή τιν' ἔχων
νυκτηγορίαν. οὐκ οἶσθα δορὸς
πέλας ἀργείου, νυγίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;
χο ὁπλίζου χερὰ σύμμαχον Ἕκτορ.
Βᾶθι πρὸς εὐνάς;
ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν. ἐφύπνιον.

πέμπε Φίλας ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον.
ἁρμόζατε ψαλίοις οὖν ἵππους.
τίσθ' ἕως ὧν Παν θοίσθαν, ἢ νὸν
Εὐρώπας Λυκίων ἀγὼν ἀνθρώπων;
πᾶ σφαγίων ἔφοροι,
πᾶ δὲ γυμνητῶν μέναρχοι;
τοξοφοροί τε Φρυγῶν,
ζεύγνυτε λιπρόδετα τόξα νευρᾶις.
ἐκ τὰ μὲν, ἀχέλως λείματ' ἀκτάν.
τὰ δὲ, θρασυμίδης. κἀσθεὶς καθαρῶς,
ἀλλ' ἢ κρονίδα Παν ὸς τρομερᾷ
μάστιγι φοβῇ. φυλακὰς δὲ λιπὼν,
κινεῖς στρατιάν. τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλά γ' εἰπὼν,
ὀλίγ' ἐμὲ πρανῶς ἀπέδειξας.
χο πυρσεύθει στρατὸς ἀργόλας Ελίκης
πᾶσαν ἀν' ὄρφναν.
λίπετε δὲ νεῶν πυρσοῖ σταθμά.
πᾶς δ' ἀγαμέμνονείαν πρόσθε στρατὸς
ἐννύχιος σὺν θορύβῳ σκιδνᾶν,
νέαν τιν' ἐλέμενοι βάξιν.
ὁ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατός.
οἱ γὰρ ὑποπτεύουσι τὸ μέλλον
πλοῦτον ἄγγελος, ὡς ἂν μὴ ποτὲ
ζυνὰ μέμψιν ὀλῇ ἡμᾶς εἰπών.
ἐκ Εἰς καιρὸν ἦλθες, καὶ πόρ' ἀγγέλων φόβου.
ἄνδρες γὰρ ἐλαγῆς πᾶσδε νυκτόρῳ πλάτᾳ
λαθόντες ὄμμα τὸ μὸν ἁρπαδὸς, φυγεῖν
μέλλουσι, σάνδ μ' ἔννυχος φρυκτωρία.

ὦ δαῖμον,

ὦ δαῖμον, ὅστις μ' ὀυτυχοῦντ' ἐνόσφισας
βοὸς λέοντα, πρὶν τὸν Αργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα θρῶσ' ἀναλῶσαι δορί.
εἰ γὰρ φανοῖ μὴ ξυνέχον ἡλίου
λαμπῆρες, ὅν ἂν ἔχον ὀυτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι, τὴν δ' ἀκτὴν σκιῶν μολεῖν,
στείνων Αχαιὰς πᾶσιν πολυφόνῳ χερί.
κἀγὼ μὲν ἐν πρόθυμος ἦναι δόρυ
ἐν νυκτὶ, χρῆν δαίτ' ὀυτυχεῖ ξύμμετρον.
ἀλλ' οἱ σοφοί με, καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
μάντεις, ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
ἔπειτ' Αχαιῶν μηδένα σὺν χρόνῳ λιπεῖν.
οἵδ' ὀλύουσι τὴν ἐμὴν θυοσκόπων
βλάβ. ἐν ὄρφνᾳ δραπέτης μέγας θοίνᾳ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ,
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν, λῆξαί θ' ὕπνου,
ὡς ἂν ζυν ὸν καὶ νεὼς θρώσκων ἔπι,
νῶτον χαράξῃς, κλίμακας ῥάνιν φόνῳ.
οἵδ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι,
Φρυγῶν ἀρέτας ἐκμάθωσι γυμνητεῖαν.
χο Εκτορ, τάχιος πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον.
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν, ὀκίσμων ῥοῆς.
ἐκ τίς γὰρ πυρσεύθην πρόφασις Αργείων στρατόν;
χο δεῦρο δεῦρ'. ὑποπτον δ' ὄρθιον κάρτ' ἐμοὶ φρενί.
ἐκ τῶνδ' ἂν φοβηθεὶς, ἴδοι δ' ἁμαίνων τόδε.
χο ὄτοτοι πρὶν ἦλθον πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
ἐκ ὀλ' ὦ δύ' ἐγ' ἀνόητος ἐστέσην ἐν προσῳ δορός.
χο σὺ ταῦτ' ἔπραξας. καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
ἐκ Απλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὁπλίζειν χθόνα.
χο καὶ μὴν ὅδ' Αἰνείας καὶ μάλα σπουδῇ πόδος

σείχη, νέου γε πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
ἀινέ. Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτορ ἦλθες στρατοῦ
τὰς σὰς πρὸς ὄχνας φύλακιος ἐλθόντες φόβῳ,
νυκτηγορδοι, καὶ κεκίνηται στρατός,
ἕκ. Αἰνεία, πύκαζε τοὔγχεσιν λέμας τὸ σόν.
ἀινέ. τίδ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλῳ κρυφαῖος ἑστάναι κατ' οὖφόν γε;
ἕκ. φόβου γάσιν ἄνδρες, καπιβάίνουσιν νεῶν.
ἀινέ. τί τόδ' οὐκ εἰπὼν ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ἕκ. ἄϊθυσι πᾶσαν νύκτα λαμπάσιν πυρός
καί μοι δοκοῦσιν ὁ μόλις ἐσάνειον,
ἀλλ' ἐκκαίοντες πύρσ' ἐπ' οὐσέλμων νεῶν,
φυγῇ πῶς οἴκους τοῖσδ' ἀφορμῶσι χθονός.
ἀινέ. σύ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τάδ' ὁ πλίζῃ χορός;
ἕκ. φόβου γοντας αὐτούς, καπιβρώσκοντας νεῶν,
λογχῇ καθέξω, καπικείσομαι βαρύς.
ἀεχρὸν γ' ἡμῖν καὶ πρὸς ἀεχμὴν κακόν,
θεοῦ δίδυμος, πολεμίους ἄνδρ' μάχης
φόβῳ δὲ ἐᾶσαι, πολλὰ δράσαντας κακά.
ἀινέ. εἰθ' ἦδ' ἀνὴρ σύβουλος ὡς δρᾶσαι χρεών.
" Ἀλλ' ὁ γὰρ ὠὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
" Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γόνῳ.
σὲ μὲν μάχεσθαι, σοῦ δὲ, βουλεύειν καλῶς,
ὅσοις πυρὸς λαμπῆρας ἐξήρθης κλύων
φόβῳ Ἀχαιοὺς, καὶ στρατῷ μέλλεις ἄγειν,
τάφρου ὑπορβὰς νυκτὸς ἐν κατασάσει.
καίτοι πράσας κοίλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπ' χθονὸς
φύγοντας, ἀλλὰ σοὶ βλέποντας εἰς δόρυ,
νικᾶσθαι μὲν, τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν.

πῶς γὰρ

πῶς γὰρ πράσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατοῦ,
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλεῖ ἱππηλάτης;
ἦ ἆρα μὴ θράσαντες αὐτύγων χνόας,
νικῶν δ' ἐφέσθον πᾶσι ἐχθρὸν Πηλέως,
ὃς σ' ὀλέσασι ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
ὀδ' ὁ δ' Ἀχαιὸς ὡς δοκεῖς ἀναρπάσαι
ἄθθων γὰρ ἀνὴρ, καὶ πεπύργωται χρεί.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
εὕδειν ἐῶμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ,
πέμπειν δοκεῖ μοι λίαν μὲν ἄρωνται φυγῇ,
σείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ.
εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου,
βουλευσόμεθα τἀνδ' ἐχω γνώμῃ ἄναξ.
τάδε δοκεῖ, τάδε μεταβάλλεσθαι νόει.
σφαλῶσ' δ' ὁ Φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
τί γὰρ ἄμεινον, ἢ
ταχυβάταν νεῶν κατόπιν μολεῖν
πέλας, ὅπου πόθ' ἅρμα δαΐοις
πυρὰ κατ' αὐτὶ πρῴρας ναυστάθμων βαλεῖν.
νικᾶτ', ἐπεισθὴ πᾶσιν αὐδάνει τάδε.
σείχων δὲ κόσμῳ συμμάχοις. τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ' ἀκόσας νυκτόρους ἐκλείψεις.
ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
ἔᾳ μὲν ἡμῖν ἐχθρῶν μηχανὰς σκοπεῖν,
σὺ πάντ' ἀκούσῃ, καὶ παρὼν εἴσῃ λόγου.
ἐὰν δ' ἀπαίρω εἰς φυγὴν ἐρημώμενοι,
σάλπιγθ' ἀθρόον δὲ πρόσθεν καρασθένῃ,
ὡς ὁ μὴ δύνατά μ', ἀλλὰ πρόσμιξω νεῶν

ὁλκοῖσι νυκτὸς πᾶσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατόν;
ἀλλ πέμφ' ὡς τάχιστα νῶν γ' ἀσφαλῶς φρονεῖς,
σωὶ δοῖ δὲ μ' ὄψει καρτερὸν δ' ὅταν δέῃ.
ἐκ τίς δῆτα Τρώων, οἳ πάρεσμεν ἐν λόγῳ, λοχῶ
θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
τὶς ἂν γένοιτο πᾶσδε γῆς δυσεργέτης;
τίς φησιν; ἄνοι πάντ' ἐγὼ δυπήσομαι
πόλει πατρῴᾳ, συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
δὸ ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδ' ἐκινδύνου θέλω
ῥίψας, κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργεῖων μολεῖν.
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα,
ἥξω πὶ τόνοις. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
ἐκ ἐπώνυμος μὲν κάρτα, καὶ φιλόπολις
δολων. πατρὸς δὲ καὶ πρὶν συλλεὰ δόμου,
νῦν δ' ἰς ποδὸς ἔθηκας δυκλεέστερον.
δὸ δεῖν πονεῖν με χρή. πονοῦντα δ' ἄξιον
" μισθὸν φορεῖν. γαυπὶ γὰρ προσκείμενον
" κόρδαξ πρὸς ὦγκον, τὸν χάρμη τίκτῃ δὶ πλῶν.
ἐλ ναὶ. καὶ δίκαια τοῦτα, κοὐκ ἄλλως λέγω,
τάξαι δὲ μισθὸν πλεῖν ἐμῆς τυραννίδος.
δὸ ὃ σῆς ὁρῶμεν πολυόχθου τυραννίδος.
ἐκ σὺ δ' ἀλλὰ γήμας, Γελαμδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
δὸ δεῖ δ' ἐμαυτὸν μείζονων γαμεῖν θέλω
ἐκ χρυσὸς γάρ ὅτι, εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας.
δὸ ἀλλ' ἐς γ' οἴκους. ὁ βίος σωτὴρ ἡμῶν.
ἐκ τί δῆτα χρήζεις, ὧν κεκλύθυμι ἐγώ;
δὸ ἵππων Ἀχαιϊκῶν, δέσποτ' ἐμοὶ ξυναίνεσον,
ἐκ δόσω σὺ δ' αὖτε πλῶν στρατηλάτας νεῶν.
δὸ κτεῖν', ὅσ' ἀπάντων Μενέλεω κεφαλὴν χέρας.
ἐκ ἐμοὶ γὰρ Οἰλέως παῖδ' ἀμ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν.

δὸ κακὰ

δὸ κἀκοὶ γενέσθαι χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.
ἐκ τίν' ὃν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀκινδύνως θέλεις;
δὸ οὐ προδώσειν εἶπον, ἔστι χρυσὸς ὃν δόμοις.
ἐκ καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἵρησῃ παρών;
δὸ θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.
ἐλ τί δῆτα μεῖζον τῶνδε μ' αἰτήσεις γέρας;
δὸ ἵππους Ἀχιλλέως. χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν.
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύδοισι δαίμονος.
ἐκ οὐ μὴν δρῶντί γ' αὐτοῦ ἵππον ἐμοί.
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες,
τὸν Πηλέως φόβοσι θέσιον γόνον.
δίδωσι δ' αὐτὸς πωλοδαμήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι πόνοι.
ἀλλ' ὅσ' ἐπάρας ψεύδομαι. δώσω δ' ἔγωγε
κάλλιστον οἴκοις κτῆμ'. Ἀχιλλέως ὄχον.
δὸ ἀνὼ λαβὼν δὲ φημὶ κάλλιστον φρυγῶν
δ' ὧρον δ' ἑκατὸν ῥῖ ἐμῆς δυσπλαγχνίας.
σὲ δ' ὁ φθονεῖν χρή. μυρί' ὅσ' ἄλλα σοι
ἐφ' οἷσι τόρψω πᾶσδ' ἀειτεύων χθονός.
χο μέγας ἀγὼν. μεγάλα δ' ὠνοσεῖς ἐλεῖν.
μακάρι' ὦ γύμνασ κυρήσας ἔσῃ,
πόνῳ δ' ὀκλεής.
μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν,
τάδ' ἐθέσφατ' ὠιδ' ἔτω δίκα.
τὰ δὲ παρ' ἀνδράσι, τέλλα σοι φαίνεται,
δὸ σείχοι μ' ἄν. ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἐφίεσθ',
σὺν ὑπερπόνοις σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι.
κεῖθεν δ' ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
χο ἐπεὶ τίν' ἄλλην πᾶσδ' ἔξεις σολήν;
δὸ πρέσβυσταν ὀργῶ, κλεπτικοῖς τε βήμασι.

χο. Σοφᾷ παρ' ἀνδρὸς καὶ σοφὸν λι μανθάνειν.
λέξον τίς ἔστι τῶδε σώματος σφαγή.
δι. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν,
καὶ χῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θύσω κάρᾳ,
βάσιν τε χερσὶ πρωδίαν καθαρμόσας,
καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι,
λύκος λέλυθον πολεμίοις δυσβούλευτον,
τάφροις πελάζων, Ἕλλησιν πρόβλημα σιν.
ὅταν δ' ὄρημον χῶρον ἐμβαίνω πόλει,
δίδαμός εἰμι. τῆδε σύγκειται δόλος.
χο. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς, ἐκεῖσε, καὶ πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅσιος Φηλητῶν ἄναξ.
ἔχθος δὲ τόδε γε, δύτυχεῖν μόνον σε δεῖ.
δι. σωθήσομαί τε, καὶ λιτανὸν ὀδυσσέως,
οἴσω κάρα σοι. σύμβολον δ' ἔχω σαφές.
φύσεις δόλωνα ναῶν ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
ἢ παῖδα Τυδέως. ὀδὶ δ' ἀναιμάκτῳ χορὲ
ἥξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθονα.
χο. Θυμβραῖε, καὶ Δάλιε, καὶ Λυκίας
ναοὺς ἐμβατεύων
Ἀπόλλων, ἃ δίας κεφαλὰς μόλεις
ξήρης, ἵκου δ' ἐννυχίου
ἄγαμαν, σωτῆρα
ἀνδρὶ πομπᾶς
τῷ γυνᾷ, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.
ὦ παγκρατές, ὦ Τροίας
τείχη παλαιὰ δείμας.
μόλοι δὲ ναυκληρίᾳ, καὶ σχαλίδος
Ἑλλάδος διόπας
ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας,

οἰκῶν

οἰκῶν πάτρας Ἰλιάδος.
φθιάδων δ' ἵππων ὠδῖ
ἀντυγα βαίνω
δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιῶν ἄρα
τὰς, πόλιν θ' ἁλοῦσαν
Φηλεῖ δίδωσι δαίμων.
ὦδῖ πρὸς οἴκων, ἔτι τι
πρό τε γᾶς ἔτλαμόν θ',
ναύσταθμα βὰς καλὰ δεῖν.
ἄγαμαι λήμαρχος, ἢ ταμία
ὦδε ἀγαθῶν. ὅταν ἢ
φλυσάλιος ἐν πελάγει,
καὶ ἁλδύει πόλις,
ἔστι φρυγῶν λις ἔστιν ἄλκιμος.
ἐγὼ δὲ βάρβος ἐν ἀχμαῖς ποτὶ Μυσῶν
ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀπίζει.
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιῶν
ὁ πεδοτριβὴς σφαγεὺς
στάσει ἐν Ἰλισίαις,
τετράπουν μίμον ἔχων ὠδῖ
θηρὸς, ἔλοι Μενέλαν.
λιτανὰν δ' Ἀγαμεμνόνος
κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλέναι,
να κακόγαμβρον ὃν χόρας γόον
ὃς ὦδῖ πῶλον,
ὃς ὠδῖ ταὼ Τροίαν χε
λιόναν πλυθ' ἔχων σχαλιάν.
ἄγγ ἄναξ, τοιάδ' ἐστὶ σιν ἄγγελος.
εἶμι γὰρ ἐκ πολλοῖ τοῦ διὰ σοὶ φέρω μαθεῖν.
ἢ πολλ' ἀγρώστας σκαιὰ προσκειται φρενί.

ἐγὼ γὰρ

καὶ γὰρ σὺ πόιμνας πλεισότους τοὺχεσφόρους
ἥκω ἔοικας ἀγγελῶν, ἵν' ὁ πρέπῃ.
οἶδ' οἶδα σ' ὦσμα τὸ μόν, ἢ θρόνυς πατρός,
ὅις χρὴ γεγωνεῖν δύτυχοῦντα πόιμνια;
ἄγ. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμέν. οἶδ' ἄλλως λέγω,
ἀλλ' ὀδὲν ἦσσόν σοι φέρω λιπαρὺς λόγυς.
ἐκ. πᾶσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείας τύχας.
μάχας πρὸ χθρῶν ⟨τ'⟩ ὄρη βαστάζομεν.
ἄγ. τοιαῦτα κἀγὼ σιμαιῶν ἐλήλυθα.
ἀνὴρ γὰρ ἄλκης μυρίας στρατηλατῶν,
σείχῃ Φίλος σοι, σύμμαχός τι τῇ σῇ γῇ.
ἐκ. ποίας πατρῴας γῆς ὁρμώμενος πέδου;
ἄγ. Θρήικης. πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκει.
ἐκ. Ῥῆσον λιποῦντ' ἔλεξας ὧν Τροίᾳ πόλιν;
ἄγ. ἔγνως. λόγυς δὲ σ' οὐ τόσον μ' ἐκόμισας.
ἐκ. καὶ πῶς πρὸς Ἴλιος ὀργάσ' παρβύετον,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος τ' ἀμαξιτοῦ;
ἄγ. ὃν οἶσθ' ἀκριβῶς. εἰ χάσαι γε μὴ πάρα.
νυκτὸς γὰρ ἔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χθρός.
φόβον δ' ἀγρώστας, οἳ κατ' ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν αὐτόχειρον ἑστίαν χθονός
παρέσχε, θρυμμὸν νυκτὸς ὠθοῦντα μολών.
πολλῇ γὰρ ἠχῇ θρήικι⟨ο⟩ ῥέων στρατὸς,
ἔσειχε. θάμβει δ' ἐκπλαγόντες, ἔμολν
πόιμνασ' οὐ ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλῃ
λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων στέγας.
πρὶν δ' ἦ λιὼν τὸν γῆρων ὀχ ἑλλωικὸν
ἐλεξάμεθα, καὶ μετέσημεν φόβ⟨ο⟩ν.
σείχων δ' ἄνακτος πρόξβρυνητὰς στρατοῦ
ἀνισόρικα

ἀνισόρικα θρηικίοις πρόσφθέγμασι,
τίς ὁ στρατηγός, καὶ τίν⟨ο⟩ κεκλημέν⟨ο⟩,
σείχῃ πρὸς ἄστυ, Περικλέα σύμμαχος.
καὶ πάντ' ἀκούσας, ὧν ἐθέλω μαθεῖν,
ἔσω. ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
ἔσω⟨θ'⟩ ὑν ἵπποισι, θρηικίοις τ' ὀχήμασιν.
χρυσῆ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρον
πώλων ἔκλινε, χίον⟨ο⟩ς ἀγαυοτέρων.
πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
ἔλαμπε. γοργὼ δ' ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς
χαλκῆ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσλεπτος.
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐλυτύπει φόβον.
στρατὸς δὲ πλῆθ⟨ο⟩ς ὁπόσ' ἂν ὑν ψήφῳ λόγων
θεᾶς δωσαίμην. ὡς ἁπλάσου λῷ ἰδεῖν.
πολλοὶ μὲν ἱππεῖς, πολλὰ πελτασῶν τέλη,
πολλοὶ τ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὅχλος
γυμνὴς ὁμαρτεῖ, θρηικίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνήρ,
ὃν ὅτε φοβοῦμαι, τόθ' ὑποστάθεις σκοπεῖ,
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.
ὅταν πολίτας εὖ σκοπῶσι δαίμονες,
ἑρπτὴ κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθά.
πολλὰς, ἐπῴδὴ τὸ μὲν δύτυχεῖ σθρυ,
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ὄσιν, εὑρήσω φίλους.
ἀλλ' ὀδὲν αὐτὸν λεόμεθ', οἵπινες πάλαι
μὴ ξυμπονῶσιν ἡνίκ' ἐξώσης Ἄρης
ἔφασε λαίφη πᾶσ' ἐς γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔσειξεν ὅι⟨ο⟩ς ὢν Τροίας φίλ⟨ο⟩ς.
Ἥκω γὰρ ὀν δαῖτ' ὁ παρὼν κωμγέτας
Αἴσῃσι λείαν, ὀδὲ συγκαμὼν σθεί.

ὀρθῶς

χο ὀρθῶς ἀπίζῃς, κἀπίμομφ' εἰ Φίλοις.
σ'ἐχθρὰ δ'ἀεὶ θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.
ἕκ ἀρκεῖθ' οἱ σώζοντες Ἴλιον πόλιν.
χο πεποιθὰς ἦσθ' ἐπολεμίξατ' Ἀργείοις;
ἕκ πεποιθα. σ'ἔμελε τὸν πόρον σέλας θεᾶς.
χο ὅρα τὸ μέλλον. πολλὰ ἀναστρέφει θεός.
ἑκ μισῶ Φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.
ἄγγ ἄναξ, ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον,
φόβῳ γὰρ οἶτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνον.
χο ὃσ' δ'ἂν ἐπείσπρ ἦλθε, σύμμαχ' μὴν ὅδ',
ξένῳ δὲ, πῶς πράπεζαν ἥκετ' ξένων.
χαίρει γὰρ αὐτὸς πελαμῶν δίωλεκο.
ἕκ σὺ τ' εὖ παραινεῖς, κἀγὼ καιρίως σκοπεῖς.
ὁ χρυσοτυχὴς δ' ἕνεκ' ἀγγέλου λόγων
Ῥῆσος, παρέστω τῇδε σύμμαχος χθονί.
χο Ἀδράστεια μὲν ἁ Διὸς πᾶις,
ἔργοις σοφάτων φθόνον.
φάσω γὰρ δὴ ὄζον μοι
ψυχᾷ πῶς Φιλίας ὄσιν εἰπεῖν.
ἦκεις ὦ ποταμὸν πᾶι,
ἦκεις, ἐπλάθης Φιλίᾳ πῶς αὐλῶν.
ἀσπασὸς ἔπεισε χρόνῳ
πόρις μάτηρ, ὅτε καλλιγέφυ
ρος ποταμὸς πορδύει
Στρυμὼν, ὃς ποτε τᾶς μελῳδᾶς
μόσας δι' ἀμυράτων
δινηθεὶς ὑδροφόρης,
κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἄβαν.
σύ μοι Ζεὺς, ὁ φανεὶς
ἦκες δίφρου σὺν Βαλιαῖσι πώλοις.

νεῦ ὦ

νεῦ ὦ πατρὶς, ὦ φρυγία,
ξυὺ θεῷ νεῦ σοι τὸν ἐλευθέριον
κλῶα παρεῖσιν εἰπεῖν.
ἆρα ποτ' αὖθις ἁ παλαιὰ
Τροία σὺν πώποτας παναμέρευσει,
θιάσους ὀρώτων
ψάλμασι, κὴ κυλικῶν οἰνοπλανήτοις
κωμοσλεξίαις ἁμίλλαις,
κὴ πόντου Ἀτρεισιᾶν
Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παῖ ἄκτᾶς.
ὦ Φίλα, εἶθε μοι
σᾶ χορὶ κὴ σῷ δυεῖ πρὰ
ξας τάδ', ὃν οἶκον ἔλθοις.
ἔλθε, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον
πλεῖσ'α πώβαλὸ κατ' ὄμμα τέλταν,
δυχμίαν πεσ'αίρων,
χιτᾶν παῖ ἀὔτυγα κώλοις ὀρεθίζων,
δίβολον τ' ἀκοντα πάλλων.
σὲ γὰρ ὄτις κωμοστᾶς,
ἀργείας πότ' ἐν Ἥρας σ'ατεύδοις χορδύσει,
ἀλλὰ νιν ἄσλε γᾶ
καταφθιμένον θρηκὶ μόρῳ
Φίλτατον ἄχθος οἰσει.
ἰώ. ἰώ. μεγας ὦ Βασιλεῦ, καλὸν ὦ Θρήκη
σκύμνον ἐθρέψας πολιαρχον ἰσ'εῖν.
οἰσ'ε χρυσόλεκον σώματος ἀλκὰν,
κλύε δὲ κόμπους λωσ'ωνοκρότους,
πᾶδα πορπάλων σὺν κελαδ'ῆντας.
θεὸς ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἄρης
ὁ σρυμόνι' πῶλος ἀοιδᾶ

μόσης

μόσπις ἥκων καταπνεῖσε.
ξῆ χαῖρ' ἐθλὸς ἐθλὸ πᾶι, τύραννε πᾶσλε γᾶς
Ελικῶρ. παλαιᾶς σ' ἡμέρας προσεννέπω.
χαίρω δέ σ' εὐτυχόντα, καὶ προσίμιον
πύργοισιν ἐχθρῶν. συγκατασκάψω δ' ἐγὼ
τείχη πάρειμι, τὴν νεὼν πρῆσαι σκάφη.
ἒκ πᾶι τ' μελῳδὸ μητρὸθ μασῶν μᾶς,
θρηκός τε ποταμὸ Στρυμόνοθ, φίλῳ λέχει
τᾶλήθες αἰεί, καὶ δίπλοᾶς πέφυκ' ἀνήρ.
πάλαι πάλαι χρὴ τῆδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τὰ πίσ' Αργείων ὕπο,
Τροίαν ἑᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
ἀγαθὰ γὰρ λέξεις ὡς ἄπλητος ὢν φίλοις,
ὀκ ἦλθες, ὀδ' ἤμωας, ὀδ' ἐπισράφης.
τίς γάρ σε κῆρυξ, ἢ γερόντια φρυγῶν
ἐλθόσ', ἀμαυρὰ δὲ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποίων δὲ λώρων κόσμον ὀκ ἐπέμψαμεν;
σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν, βάρβαρός τε, βαρβάροις
Ελλησιν ἡμᾶς πρόσπτες τὸ σὸν μέροθ.
καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος, μέγαν
Θρηκῶν ἄνακτα τῆδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερί,
ὅτ' ἀμφὶ Γάγγαιόν τε, Παιόνων τε γᾶν,
Θρηκῶν ἀείσοις ἐμπεσὼν ἱππ|σόμα,
ἔῤῥηξα πέλτᾳ. σοὶ δὲ δολώσας λεὼν,
παρεσχον ὧν σὺ λακτίσας πολλὰ χάεις,
Φίλων νοσούντων, ὕστεροθ βοηδρομεῖς.
οἰδ' ὀδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
πάλαι παρόντες οἱ μὲν, ὧν χωσοῖς τάφοις
κεῖνται πεσόντες, πίστις δ' σμικρὰ πόλει,
οἰδ' ὠθάδ' ὅπλοις, καὶ παρ' ἱππείοις ὀχοις.

ψυχαὶ

ψυχαὶ ἄπεσιν, δίψιόν τε πῦρ θεὸ
μιῦσι καρτρῶντες, ὀκ ὧν δεμνίοις
πυκνὰ ἄμυσιν, ὡς σὺ δεξιώμενοι.
ταῦθ' ὡς αὖ εἰσῆς Εκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
καὶ μεμφομαί σοι, καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
ξῆ τοιὸς εἰμι κἀνὸς, εὐθεῖαν λόγων
τέμνων κέλευθον, ὃς δίπλοᾶς πέφυκ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ μεῖζον, ἢ σὺ πᾶσ' ἀτῶν χθονός,
λύπη πόθος ἥπαρ ἀυσφορῶν ἐτρόμευν.
ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι σκυθῆς λεὼς
μέλλουσι νόσον τὴν πρὸς Ιλιον πρᾶξαι
ξυνῆψε πόλεμον. δύξενός δ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς ἀκτὰς, θρῆκα πορθμεῦσαι στρατόν.
ἔνθ' ἅμαξα πρὸς πέλαθ' εἰς γαῖαν σκύθης
κυτ λεῖον λόγχῃ, βρόχῳ τε συμμιγῆς φόνῳ.
τοιάδ' οἱ μὲ ἀπεῖργε συμφορὰ, πέδον
Τροίας ἱκέσθαι, σύμμαχόν τε σοὶ μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπρᾶξα, τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα,
τάξας ἔτ' ἄσμον εἰς δόμους φρέναι,
ἥκω πρᾶξας ναυσὶ πόντιον σόμα.
τἀδ' ἄλλα πεζὸς γῆς πρῶν ὀρίσματα,
ἔχ ὡς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστρας,
ὀδ' ὧν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενοθ,
ἀλλ' ὅπλα πόντου θρήκιου φυσήματα
κρύσταλλόπικτα, Παίονάς τ' ἐπιζάσσ,
ξὺν τοῖσδ' ἀόπλοις, δίαν πλᾶς πορπήμασιν.
ἀλλ' ὕσδρου ἧ ᾗ ἦλθον, ὧν λαιρῶ δ' ὅμως.
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δ' ἑκατὸν ἀιχμάζεις ἔχος,
κὐδὲν πράσσεις. ἡμῖραν δ' ἐξ ἡμέρας
πέμπεις, κυβεύων τὴν πρὸς Αργείας Αρην.

ἐμοὶ δὲ φῶς γῶ ἡλίου καταρλίψει,
πορ'ίανὺ πύργος σάθμοις ἐπφαιτσεῖν,
λιτεῖναί τ' Αχαιὸς. θ' ἱτόρᾳ τ' ἄτω Ιλίδ
πῶς οἶκον εἶμι, σωτεμῶν σῦν σὸς πόνος.
ὑμῶν δὲ μήλις ἀαπί σ' αἰρίετω χορί.
ἐγὼ γ' ἔξω σὺν μέγ' αὐχῶντας σθεί
πορίας Αχαιὸς, λαίπορ ὕσδρομ μολώμ.
χο ἰώ. ἰώ. Φίλα θροεῖς.
Φίλος Διόθεν εἰ μόνΘ.
φθονομ ἄμα χομ ὕπατΘ Ζεὺς
θελοι ἀμφὶ ζοῖς λόγοισιμ
εἴργμ. τὸ δὲ νάϊομ Αργόθεν σδρν,
ὅτε πρίμ, ὅτε νῶν λιν ἀνσῴμ,
ἐπόρθυσε σέθεν κρείσσω.
πῶς μοι Αχιλλεὺς τὸ σὸμ
ἔγχΘ ἀν σμίαιτο,
πῶς σ' Αἴας ἐκωμείναι;
εἰ γὰρ ἐγὼ τόσ' ἦμαρ εἰ
σίσθι μ' ἄναξ, ὅπως πολυφόντ
χειρὸς ἀφνάσαιο λόγχα.
ρῆ ποιῶ τα μὴν ζοι σ' μαλιρᾶς ἀπτοσίας
πρᾶξαι παρίξω. σὼ σ' Ασφασεία λέγω,
ἐπεισλὼν ἐχθρῶμ τήνσ' ἐλσυθρᾶν πόλιμ
βῶμῶν, θεοισί τ' ἀλιροβίνι ἀξέλης,
ξὼ σοὶ στρατσύμ γλῶ ἐπ' Αργείαν θέλω,
κὰι πᾶσαμ ἐλθὼν Ελλάσ' ἐκπόρσαι σθεί,
ὡς ἂν μάθωσιμ σ' μορεῖ πάσχμ κακῶς.
ἔκ εἰ τῶ παρόντος τῶ σ' ἀπαλλαχθεὶς κακῶ,
πόλιμ νεμοίμλω ὡς τοπρίν ποτ' ἀσφαλῆ,
ἢ κάρτα πολλοῖς θεοῖς ἂν εἰσ'είλω χάειμ.

τὰ σ'

τὰσ' ἀμφίτ' Αργος, κὰι νομὸμ σ' Ελλάσδος,
ἀχ ὥλε πορθεῖμ φάσλ' ὡς λέγς σθεί.
ῥῆ ὃ τόσ' ἀεισέας φασιμ Ελλήνωμ μολεῖμ;
ἐλ λὸ μεμφόμεθάγ', ἀλλὰ σλω ελάννομεν.
ῥῆ ὀκὸν κτανόντες τόσ' ε, πάντ' εἰργασμεθᾶ.
ἔκ μὴ νῦν τὰ πρέρω, τὰγύθεν μεθεὶς, σκόπ.
ῥῆ ἀρκεῖμ ἔοικέ ζοι παθεῖμ, δρᾶσαι δὲ μή.
ἔκ πολλῆς γὰρ ἄεχω κἀνθάσ' ὧμ τυραννίδᾶ.
ἀλλ' εἴτε λαιοῦ, εἴτε σλεξίου κράς,
εἴτ' ἐν μέζοισι συμμάχοις πάρεσί ζοι,
πέλτλω δρεῖσαι, ἢ κατασῆσαι στρατόν.
ῥῆ μόνΘ μάχεσθ πολεμίοις Εκτορ θελω.
εἰ σ' ἀεχερὸμ ἡγῆ μὴ σωεμπρᾶσαι νεῶμ
πρύμνας, πονήσας τὸμ πάρΘ πολὺ χρόνοιμ,
τάξομ μ' Αχιλλέως κὰι στρατὸ ἡγεῖ σόμα.
ἔκ ὅπες ἐκείνῳ βάρομ γ' τάξαι σθεῖν.
ῥῆ κὰι μὴν λόγος ἰῶ ὡς ἔπλυσ' ἐπ' Ιλιομ.
ἔκ ἔπλυσε. κὰι πάρεσιμ. ἀλλὰ μὴν ἰῶμ,
στρατηλάταισιμ τ' σωαίρεται σδρν.
ῥῆ τὶς σ' ἢ μετ' αὐτὸμ ἄλΘ ζυσδξεῖ στρατὸ;
ἔκ Αἴας ἐμοὶ μὲν τῶδέμ ἡπάσθ σθλεῖ,
χ' ὧ τυσ'έως πᾶς. ἔστ σ' ἄε μυλώτακτομ
λρόστμ' Οσ'υσεὺς, λῆμάτ' ἀρκόντως θρασύς.
κὴ πλεῖστα χώραν τήνσ' αὐτὴρ κατθυβείσας.
ὃς εἰς Αθλωᾶς σκηνὴμ ζ'αγχος μολὼμ,
κλέψας ἄγαλμα, ναῶς ἐω Αργείωμ φόρει.
ἤδ' σ' ἀγύρτης, πλωχικῶμ ἐχὼμ στολῶμ,
εἰσῆλθε πύργος. πολλὰ σ' Αργείος κακὰ
ἠργᾶσω, πεμφθεὶς Ιλίδ κατάσκοπος.
κτανὼμ δὲ φρουρὸς, κὰι παρασ'άτας πυλῶν,

Bb 2 ἐξῆλθεν

ἀξῆλθον ἀεὶ δ' ὧν λόχοις εὐείσ ιεται δ',
θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστ⊖ πέλας
θάσσων. κακῶ δὲ μὴ μέρῳ παλαίομεν.
ξη οὐδεὶς ἀνὴρ δύ'ψυχ⊖, ἄξιοι λάθρα
" κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν ηζ σύμα.
ἔσχον δ', ὅτ' ἦεν φὴς σὺ κλωπικαῖς ἕδραις,
καὶ μηχανᾶσθ', ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
πυλῶν ἐπ' ἀξόδοισιν ἐμπέσας ῥάχιν,
σήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.
λήσειν γὰρ ὄντα, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεινὴν ὧδε κατθανεῖν μόρῳ.
ἐλ νῶν μὲν καταυλίσθητε. καὶ γὰ σύφρονή.
δείξω δ' ἐγώ σοι χῶρον, ὅθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τῶ τεταγμένῳ δίχα.
ξυνθήματα δ' ἡμῖν φοιβ⊖ ἰω τι καὶ δέη,
μέμνησ' ἀλύσας, θρηκί τ' ἄγγελον στρατῷ
ἡμᾶς δὲ βάντας, χρὴ πρὸ ταφῶν τάξεως
φρουρεῖν ἐχθρὸν, καὶ νεῶν κατάσκοπον
δέχθαι. ξόλωνα καὶ γὰρ ἐπορ'ὄδι σῶς,
ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι τρωϊκοῖς.
χο τίν⊖ ἀφυλακά; τίς ἀμείβει
τὰν ἐμὰν πρῶτα;
δύνεται σύμεῖα. καὶ ἐπᾷ πορεῖ
πλειάσιες ἀυθρίαι.
μέζα δ' ἀϋτὸς ὁρανὸ ποτᾶτ.
ἔγρεσθε, τί μέλετε, κοιτᾶν;
ἔγρεσθε πῶς φυλακάν.
τί λύσετε μιμάδος ἄγλαν;
ἀὼσ δὴ πέλας, ἀὼς
γίγνεται, καὶ ζὸς πῶ δύμων.

ὅδε γάρ

ὅδε γάρ ὄδιμ ἀνήρ.
ἡμ τίς ἐκηρύχθη πρώτιστω φυλακήμ;
ἡμ Μυγδόν⊖ ἥδε φασιμ Κόρυβον.
ἡμ τίς γ' ἐπ' αὐτῷ;
ἡμ Κίλικας παίων στρατὸς ἤγειρεν.
ἡμ Μυῶι δ' ἡμᾶς,
ἡμ ὀκδὴ Λυκίας πέμπτῳ φυλακίμῳ
βάντας ἐγείρειν
καιρὸς ἵλληρα ηζ μοῖραν.
ἡμ καὶ μὶν ἀΐω Σιμοεντ⊖
ἡμφὶ νὰ κοιτας
φονίας, ὑμνεῖ πολυχρυσότατα
γυρῦ παισὶ λέτωρ
μελοπτιὸς ἀκτὰ νις μόριμνα.
ἤδη δὲ νέμεσι κατ' Ἴδαν
πτίμνιαι. νυκτὸς ὁρόμα
συεργ⊖ ἰὰν καταλύω.
θέλγει δ' ὄμμακος ἕδραν
ὕπν⊖. ἄδικος γὰρ ἕβα
βλεφάροισι πῶς ἀὸς.
ἡμ τί ποτ' ἀπελάθει σκοπὸς, ἢ ναῶν
ἕκτωρ ὤτρωνε κατόπαν.
ἡμ ταρβῶ, χρονι⊖ γ' ἄπεστιν.
ἡμ ἀλλ' εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν
διόλωλε, τάχ' ἂν εἴη φοβερόν.
ἡμ αὐδῶ Λυκίας πέμπτῳ φυλακίμῳ
βάντας ἐγείρειν
ἡμᾶς, κληρὸς ηζ μοῖραν.
ξλυ Διομήδες, ὃν ἤλιθας; κύνος ψόφ⊖
πάζει δὴ ὦτων; τοῦχέων ἐνὰ κτύπον;

δίο ἔκ, ἀλλὰ δίεσμα πωλικῶν ἀξ αὐτύγων,
κλάζει σιδήρα. κἀμέ γοι, πρὶν ἡδόμην
δίεσμῶν ἅραγμόν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος.
ὀδυ ὅρα κατ' ὀρφναν μὴ φύλαξιν ὠτύχης.
δίο φυλάξομαί γοι λίαν σκότῳ λιθὲς πόδα.
ὀδυ ἦν δ' ἔν ἐγείρῃς, οἶδα σώθημα στρατός;
δίο φοίβου δόλων θ' ὁσία σύμβολον κλύων.
ὀδυ ἔα. δύνας ὄρημας τάσδε πολεμίων ὁρῶ.
δίο καὶ μὴν δολωνὸς τάδ' ἔφραζεν Ἕκτορος,
κοίτας ἐφ' ὧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε.
ὀδυ τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ πῃ;
δίο ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανᾶται σίνασθαι νυκτός.
ὀδυ θρασὺς γὰρ Ἕκτωρ νῷν, ἐπεὶ κρατεῖ θράσους.
δίο τί δ' ἦτ' ὀδυσσεῦ δρῶμεν; ἁ γὰρ εὕρομεν
τόνδ' ἄνδρ' ἐν σύναις, ἐλπίδων δ' ἡμᾶς τομίας.
ὀδυ σείχωμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμους πέλας.
σώζει γὰρ αὐτόν, ὅσπερ σύτυχη θεῶν,
τίθησιν. ἡμῖν δ' ἁ βίαστον τύχα.
δίο ἐκδὺς ἐπ' Αἰνείαν, ἢ τὸν ἔχθιστον φρυγῶν
πάσειν μολόντες, χἠμῶν κάρα τομεῖν ξίφει.
ὀδυ πῶς δ' ἂν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν,
ζητῶν δύνησι τόσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
δίο ἀλλ' ἡνίκ' ἂν μὴ νοὶ ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
δράσαντε μηδὲν πολεμίοις νεώτερον,
ὀδυ πῶς δ' ἁ δίεσφακας; ἁ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον δόλωνα σώζομεν τάδε
σκυλεύματ'; ἢ παῦ στράτοπεδον δόκει.
πείθε πάλιν. σείχωμεν. εὖ δ' εἶπ' τυχεῖν.
ἀθη πεῖ δὴ λιπόντε Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων,
χωρεῖτε λύπῃ καρδίαν διεσκεμμένοι,
εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἕκτορ', ἢ πάσειν βίᾳ

δίεσωσεν. ἄνδρα δ' ἁ πέπυσθε σύμμαχον
Τρώεσσι μολόντα Ῥῆσον ἁ φάος πρόπας.
ὡς εἰ δίοισεν νύκτα τὴν ὅλην ἄωρον,
ἁτέ σφ Ἀχιλλέως, ἅτ' ἂν Αἴαντος δόρυ,
μὴ πάντα πόρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων, σχέθοι,
τείχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω
λόγχῃ πλατείαν εἰς δρομεῖν ποιούμενον.
ἔκτορ κατακτὰς, παῦτ' ἔχε. τὰς δ' Ἕκτορος
σύνας ἔασον, καὶ κατατόμους σφαγάς.
ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἀξ ἄλλης χορός
ὀδυ δίεσωσεν Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ἡδόμην
τοῦ σοῦ, σιωπᾷ γ' ἦρως, ὃν πόνοισι γὰρ
παρὸς' ἀμαύρᾳς τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε,
νῷν ἄνδρα δ' ἡμῖν πᾶ κατδύνασται φράσον,
πόθεν τέτακται βαρβάρα στρατοῦ μάκος.
ἀθη ὃν δ' ἐγγὺς ἦσαι, λιπὼν σιωπᾷ θρόισται στρατῷ,
ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατδύνασεν
Ἕκτωρ, ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος.
πέλας δὲ πῶλοι θρηκίων ἀξ ἁρμάτων,
λευκαὶ δίεσφανται δίαπρεπεῖς ὦν ἀυφρόνᾳ.
σίλβουσι δ' ὥστε ποταμίᾳ κύλινδ' ἅλιον.
τούτους, κτανόντες δίεσωτόν, κομίζετε.
κάλλιστον οἰκοις σκῦλον. ἁ γὰρ εὖ ὅπα
τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκτηθε πωλικόν.
ὀδυ Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε βρέτειον λεών,
ἢ μοί πάρεσσον. σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν.
δίο ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ.
τρίβων γ' ἑ τὰ τοιαῦτα, καὶ νοεῖν σοφός.
χρὴ δ' ἄνδρα τάσδε, ἅ μάλις' ἂν ὠφελοῖ,
ἀθη ἢ μὴν λαθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω

σείχοντα, φυλάκων ἔκ λινοῦ πεπυσμένον
δόξας ἀσήμους, πολεμίων μεμβλωκότων.
ὀλο πότερα, σοὶ ἄλλοις, ἢ μόνῳ πορεύεται;
ἀθη μόνῳ πῶς δύνας ὡς ἔοικεν, Ἕκτορι
χωρεῖ. κατόπτας σημανῶν ἥκει στρατῷ.
ὀλο ἐκὼν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή.
ἀθη ἦ κἂν δίκαιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον.
ἔσχον δὲ πῶς σὰς ἀ θέμις χόρους θανεῖν,
ἀλλ' ὥστ' ἥκεις μοῖσιμος φόνων σφαγάς,
τάχιον. ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
δόκησ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παρασταθεῖν,
ἀθρόοις λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον. εἰ δὲ χρὴ παθεῖν,
ἦ οἶσθ', ὀλ' ἥκασιν ἐγχύς ὧν λόγχα.
πά σὲ τὸν στρατηγόν, Ἕκτορ, κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ καθεύδεις; ὄλι ἐγειρεσθαί σε χρή;
ἐχθρῶν ὁς ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ κλῶπες ἄνδρες, ἢ κατάσκοποι πίνες.
ἀθη θάρσει φυλάσσει σ' ἥδε πρυμνήτης Κύπρις.
μέλει δ' ὅσος μοι πόλεμος, ὀλ' ἀμνημονῶ
ὑμᾶς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἐπ' ὀὐτυχοῦντι πρώτῳ στρατῷ
ἥκω, πορεύσασ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
φίλ' ὑμνοποιὸν παῖδα θρήκιον θεᾶς
μούσης. πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
πά ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πολύ.
καί μοι μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον
κείνας σε φημί, πῶλε πρὸς δεῶν πολύ.
ἥκω δ' ἀκούσας ὀ τορῶς. φήμη δέ τις
φύλαξιν ἐμπέπτωκεν, ὡς κατάσκοποι
ἥκασ' Ἀχαιῶν. χ' ὡ μὲν, οὐκ εἰδὼς λέγω.

ὀδ' εἰσὶν ὧν μολόντας, οὐκ ἔχω φράσαι,
ὧν ἄνευ δύνας ἥλυθον πρὸς Ἕκτορα.
ἀθη μηδὲν φοβηθῇς. οὐδὲν γὰρ στρατῷ νέον.
Ἕκτωρ δὲ φρουδός, θρῇκα κοσμήσων στρατόν.
πά σύ νυν μὲ πείθεις, οἵ τε πιστὸν λόγοις.
τάξιν φυλάξων ἔμ' ἐλεύθερον φόβος.
ἀθη χώρει. μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε,
ὡς δύτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾶν.
γνώσῃ δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
ὑμᾶς δ' αὐτῶ σῶν ἄγαν ὀρωμένους,
λαβρτίδ πᾶι θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.
κεῖται γὰρ ἡμῖν θρήκιος στρατηλάτης,
ἵπποι τ' ἔχονται. πολέμιοι δ' ἀθυμοῦσι,
χωροῦσ' ἐφ' ἡμᾶς. ἀλλ' ὅσον τάχιστ' ἐχεῖσθε
φρούγμ' πρὸς ὁλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
σκηπτὸν πόνου πολεμίων, σῶσαι βίον;
χο ἔα. ἔα. Βάλλε. Βάλλε. Βάλλε. Βάλλε.
θεῖνε θεῖνε. πίσσ' ἀνήρ;
λύσατε δορυ αὐλῶ
κλῶπες, οἵπινες κατ' ὄρφναν
τόνδε κινδυνεύσατον.
δίωκε δίωκε πᾶς.
τόσσ' ἔχω, καὶ τόσσ' ἔμαρψα.
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας πόδα; τίς εἶ;
ὀδυ ὃ χρή σ' εἰδέναι. θανῇ γὰρ σίμορον ὁδὸν βαίνων καλῶς.
χο ὄκνος ἐρεῖς σώφημα, λόγχῃ πρὶν δέμας σὸν μολεῖν;
ὀδυ ἴσως. θάρσει. Χ. πέλας ὡς ἴδῃ. πᾶι. πᾶι. πᾶς ὡς ἀνα-
ἡμι ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ἀλλὰ τὸν κτανόντά σε.
ὀδυ ἴσχε πᾶς ὡς. Χ. ὀ μὲν ὦ. -
ἡμι -ἄ. ἄ. φίλον ἄνδρα μὴ βόᾳς.
ἡμι τί δὴ τὸ σῆμα; ὀδυ. φοιβοῦ. / Bb 5 ἡμι

ἡμ. ἔμαθον. ἴσχε πᾶς δόρυ.
ἡμ. ὄιοἰ ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Η. ἀλλ' ἑπῇ κάτειδμεν.
ἡμ. ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐλὸν, ἢ βολαῖς ἐγκρύπτου.
ἡμ. ἀλλὰ συμμάχους παράσδω πλησίον ἐκ νυκτῶν φόβου
ἡμ. τὶς ἀνδρῶν ὁδᾶς;
τὶς, ὃς μέγα θράσος ἐπτόηξε,
χεῖρας φυγὼν ἐμάς;
πόθεν νιν κυρήσω;
τίνι πλησιάσω,
ὅστις δὴ ὄρφνας ἦλθ' ἀσημάντῳ πόλει,
διάτε τάξεως, καὶ φυλάκων ἔδρας.
θεσσαλὸς, ἢ
παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν,
ἢ νησιώτης ἀσπάσας λέκτρων Βίον.
ζεύς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας,
ὃ ποῖον δύχεται νῷν ὕπατον θεῶν;
χο. ἆρ' ἐς Οἰνοτρίας τέρψιν, ἢ τίνος πόλεως;
ἡμ. εἰ νοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μή;
ἡμ. δοκεῖς γάρ. Ημ. τί μὴν δή;
ἡμ. θρασὺς γὰρ ὃν ἡμᾶς.
ἡμ. τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς; Ημ. Οἰνοσπίαν.
ἡμ. μὴ λευκῶπος ἄντα φωτὸς ἀμύλου δόρυ.
χο. ἔβα κὴ πάρ-
κλ. πόλιν ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων,
βακτροδλύτῳ σολῇ
πυκασθεὶς ξιφήρης,
κρυφαῖος ὢν πέπλοις.
Βίον δ' ἑπαυτῶν, εἶπ' ἀγύρτης ζῆς λάτρις,
ψαφαρόχρων κάρα πέλυπινκτ' ἔχων.
πολλὰ δὲ τλὼν
Βασιλίδ' ἑστίαν Ατρειδῶν καλῶς

ἔβαζε δηθὲν, ἐχθρὸς στρατηλάταις.
ὄλοιτο δ' ὅλοιτο ναυδίκως,
πρὶν ὧδε γαῖ φρυγῶν πτόλιν ἴχνος βαλεῖν.
ἡμ. εἴτ' ὂν Οἰνοτρίας, εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει
Εκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
ἡμ. τί λάσκων; Ημ. δηλοῖζων.
ἡμ. τί δρᾶς δή; τί παρβεῖς;
ἡμ. καθ' ἡμᾶς πρᾶσαι. Ημ. τίν' ἀνδρῶν;
ἡμ. οἳ πῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς φρυγῶν στρατόν.
οἰκ. ἰώ. δαίμονος τύχα βαρεῖα. φοῦ. φοῦ
ἡμ. ἔα. σίγα πᾶς.
ἡμ. ὕβεις'. ἴσως γὰρ εἰς βόλους ἥκεις.
οἰκ. ὦ συμφορὰ βαρεῖα θρηικῶν συμμάχων.
ἡμ. τίς ὁ σφών;
οἰκ. ἰώ. δύστηνος ἐγὼ, σύ τ' ἄναξ θρηικῶν.
ὦ συγγοτάτω Τροίαν ἐσιδὼν
οἷον σε βίου τέλος εἶλεν.
χο. τὶς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων. κατ' εὐφρόνην,
ἀμβλωπες αὐγαὶ, ὅς σε γινώσκω γ' ὅλως.
οἰκ. πόλιν ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω;
πῶ δηθ' Εκτωρ
ὃν ἐναπωίδιον κοῖτον ἰαύει;
τίνι σιμήνω δουρῶν στρατιᾶς;
ὅπου πεπόνθαμεν. ἐᾷς ἡμᾶς
δράσας ἀφανῆ, φρενοβόρον
θρῆξιν πόνθος τολυπεύσας.
χο. κακὸν κυρεῖν δὲ θρηικίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, ὅπου τῶνδε γινώσκω λεύω.
οἰκ. ἐρρεῖ στρατιά. πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πλαγῇ.
οἵα μ' ὀδυρὰ τείρει φονίς

πράγματος εἴσω. πῶς δ' ἂν ὀλοίμην,
τοις θρῃξὶν πρόσθ' τολυπόδας;
χθὼν γάρ μ' ἀκλεῶς, ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον.
χο τάδ' ὄκ ἐν αἰνιγμοισι σημαίνῃ κακά.
ζαφῶς γὰρ ἀὐδᾷς συμμάχους ὀλωλότας.
οἰκ κακῶς πεπραξῃ. κἀπὶ τοις κακοῖσι πῶς,
ἄθλιστα. καίτοι δ' ἰς τόδ' ἰκάνω τόδε.
» Θανεῖν γ' ὄνκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεών,
» Λυπρ μ μὲν ὄιμαι τῷ θανόντι πῶς γὰρ ὄ;
» Τοις ζῶσι δ' ογκ, καὶ δόμων ὄνδοξία.
ἡμεῖς δ' ἀβούλως, κἀμελεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γ' ἡμᾶς ὄύναος ἐκτορεία χειρ,
ξυμβυμα λέξας, εὐδμῶν πεδοιβῆς,
κόπῳ δ' ἁμιλλητὰς, ὄδ' ἐφρούρειτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτόβοισιν, ὄσ' ἐν τάξεσιν
ἐλέγετο τύχη, πλήκτρά θ' κτ ὧν ζυγοις
ἵππων καθερμοδᾷ, ὡς ἄναξ ἐπόυδεν,
κρατοῦντας ἡμᾶς, κἀφεδρόυοντας νεῶν
πρύμναισι. φίλως δ' εὐδμῶν πεπωκότες.
ἐγὼ μελόσκ καρδίᾳ λήξας ὕπνου,
πώλοισι χόρτον πρόσθεν ἐωθινὸν
ζεύξειν πρὸς ἅλκὰ ἀφθόνῳ μέτρῳ χερὶ
λύσων ὄφῶτε πόδ' πολοῦθ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὀρφνης. ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
ἐπῆξάτην τε, κἀνεχωρείτην πάλιν.
ἤπυζα δ' αὐτοῖς μὴ πελάζειν στρατῷ.
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν ὁμάς.
οἵδ' ἀλλ'. ἐμὸν δ' οἵδ' ἐγὼ τὰ πλείονα.
εὕδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.
καί μοι καθ' ὕπνον δόξα ζις παρεῖσα).

ἵππους γ', ἃς ἔβρεψα, κἀδιφρηλάτην,
Ρησω παρεσὼς, εἰδὼ ὡς οναρ δοκῶν,
λυκας ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν.
θείνοντες δ' ὀρᾶ πωλικὴς ῥινὸς τριχα,
ὄλαωνον. ἄνδ' ὀρέγκου δ' αὐτη ἰδίων,
θυμον πνεῦσαι, κἀνεχαιτίζον φοβῳ.
ἐγὼ δ' ἀμώνων θῆρας ἀγχεγείρομαι
πώλοισιν, ὠνυχ ὢν γὰρ ἀσφαλὲς φοβ.
κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμῶν νεκρῶν.
θορμὸς δὲ κρένης δι' αὐτοῦ πηδᾷ σφαγαῖς
βάλλῃ με δ' υδὼν δισσὸν ἄιμαγος νέα.
ὀρθος δ' ἀναίσσω χἁρὶ σὼ κρνη δορὸς,
κἀμ' ἐγχ ἀυγάζοντα, νῷ θηρώμενον,
πάλει παρασὰς νεόδραν εἰς πλόκαν ξιφει,
ἀὼρ ἀκμάζων. φασγάνῳ γὰρ ἁδομὰν,
πλευρᾶς βαθείαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ πρῳρης οἰκ ὀχημα πωλικὸν
λαβοντες ἵππων, ἰέζαν φυγῇ πόδα.
ἄ. ἃ ὀδυνᾶ με τειρῃ, κἀκτ ὀδὰμαι τάλας.
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὁρῶν. πρόσω δ' ὅτῳ
πεθνᾶσιν οἱ θανοντες, ὄκ ἐχω φράσαι,
ὄδ' ἐξ ὀπτιας χειρὸς. εἰκάσαι δ' ἐμοὶ
πάρεστι λυπρὰ πᾶς φίλῳ πεπονθέναι.
χο ἡνιοχε θρηκὸς τοι κακῶς πεπραγότος,
μηδὲν δ' υδίζε πολεμίους δρᾶσαι τάδε.
Ἐκτὸς δὲ λᾴστους συμφορᾶς πεπωσμένῳ,
χωρεῖ, σωσαλγεῖ δ' ὡς ἑαυτὸν οἷς κακοις.
ἐκ πῶς ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατασκοποι
λήθουσιν ἀμφρῶς κἀκτὸς φάγγος ρα ς,
κἄτ' εἰσόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,

ὅτ' ἀξιόντας; τῶνδε τὶς τίσει δίκην,
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ φρυγῶν κακαυδοίᾳ.
πολλ' ἐγγελῶντες ὧδ' στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.
εὖ νὴ τόδ' ἴστε. Ζεὺς ὠμόσται πατὴρ,
ἢ μὴ μαράγναγ', ἢ καρανίσης μόρῳ,
μόρῃ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἑλένης
γαμηθὲν εἶναι, καὶ κακὸν νομίζετε.
χο ἰώ. ἰώ. μέγας ἐμοὶ μέγας
ὦ πολιοῦχον κράτος
τότ' ἄρ' ἐμολ', ὅτε σοὶ ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθμᾳ Ἀργείων στρατὸν,
ἐπεὶ ἀχρύπνου ὄμμ' ἐν σὺ φρόνῃ
δ' ἐκοίμασ', δ' ἐβόμξεν.
δ' μὰ τὰς σιμοφτίδ' ας
πηγὰς, μή μοι κότον ὦ ἄνασσα θῇς.
ἀναίλιος γὰρ ἔγωγε πάντων.
εἰ δὲ χρόνῳ πρᾶξ καιρὸν
ὀργ', ἢ λόγον πύθῃ,
κατά με γᾶ ζῶντα πορσύνοι.
δ' παραιτοῦμαι.
θεὸς τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; βάρβαρός τε βαρβάρῳ
γνώμῃ ὑφαιρεῖ τὸν ἐμὸν, πλέκων λόγους.
σὺ ταῦτ' ἔδρασας. δῆλον ἀν ἐξαίμεθα
δ' οἱ μαθόντες, δ' ἂν οἱ τετρωμένοι,
ἄλλον. μακρὰν δ' εἶ σε, σοφὸς λόγῳ
ὅτῳ με πείσεις μὴ Φίλιππος καταλιπανεῖν,
ἵππων δραστὴς, ὧν, ἑκὰν συμμάχους
σοὺς σοὺς φονεύεις, πόλ' ὠσκήπτων μολεῖν.
ἦλθον. τεθνᾶσιν. σὺ πρεσβεύσων πάρεις
ξυνίαν κατέχων, ἢ σὺ συμμάχους κτανών.

μὴ γάρ τι λέξῃς, ὡς τις Ἀργείων μολὼν,
ὤλεσε ἡμᾶς. τὶς δ' ἐπορθάλμων λόχος
Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε σε λαθεῖν;
σὺ προὔθου ἡμῶν ἦδ', κἀμὲ φρυγῶν στρατός.
τὶς δ' ἂν τέτρωται; τὶς τέθνηκε συμμάχων
ὧν σῶν, μολόντων, ὡς σὺ πολεμίων λέγῃς;
ἡμεῖς δὲ τετρώμεθ'. οἱ δὲ μείζονος
πάθοντες, ὄχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος.
ἁπλῶς δ' Ἀχαιῶν δ' ἀλώμεθα.
τὶς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' ὄφρόνῃ,
ῥᾳστα μολὼν ἐξ ὄρους, εἰ μὴ θεὸς
ἔφρασε νοις λιταναῖσιν; οἵδ' ἀφίγμενοι
τὸ πάμπαν ἦσαν. ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε.
χρόνον μὲν ἦδ' συμμάχοισι χρώμεθα,
ὡς πρὸν ἐν γῇ τῇδ' ἀχαϊκὸς λεώς.
κἀδεῖν πῶς αὐτὸν οἶδ' α, πλημελὲς κλύων.
ἐν οἱ δ' ἂν ἀρχόμεθα. μὴ μ' ὄρως ἔλοι
ποιητὸς ἵππων, ὥστ' ἀκρωτείνῃ Φίλης.
τοῦτ' Ὀδυσσεύς. τὶς γὰρ ἄλλος ἂν ποτὲ
ἔδρασεν, ἢ Βάλουσεν Ἀργείων ἀνήρ;
λεδδικάν' αὐτὸν. καὶ μὲ θρᾴσσῃ φρενὸς,
μὴ κἀμὲ Δόλωνα σωτυχὼν κατακτανῃ.
χρόνον γ' ἦδ' ἡ φρενὸς ὦν, δ' φαίνεται.
ἐκ οἶδ' α σὺ σὸς, ὃς λέγῃς Ὀδυσσέως.
ἡμεῖς δ' ἐκ ἐχθρῶν δ' ὄφρως πεπλήγμεθα.
σύδ' ὃν νομίζετε τοῦτ', ἐπεὶπερ οἱ δοκεῖ.
ὦ γαῖα πατρὶς πῶς ἂν φθάνοιμι σοι;
μὴ θνῄσκ'. ἄλις γὰρ τεθνηκότων ὄχλος.
ποῖ δὲ τράπωμαι λειποτοῦν μονόμν;
οἴκτος σε κλύθων δ' μὸς, δ' ἀσε).
πῶς με κηλιδώσουσιν αὐθέντων χέρες;

ἑκ ὅδ' αὐτὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
οἰκ ὄλοιθ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνετ'
γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς. ἡ δίκη δ' ἐπίστατ'.
ἑκ λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμοὺς,
ὅπως, ὅπως ἂν μὴ γκαλῇ, πορσύνετε.
ὑμᾶς δ' ἰόντας, τοῖσιν ἐν τείχει χρεὼν,
Γριάμῳ τε, καὶ γέρουσι σημῆναι νεκροὺς
θάπτειν κελεύειν λαοφόρους πρὸς ἐκτροπάς.
χρ τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης,
Τοίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη
δαίμων, ἄλλό τι φυτεύων;
ἔα. ἔα ὦ. ὦ.
τὶς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόκμητον ἐν χεροῖν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ λεύσσων τόδε πῆμα.
μου ὁρᾶν πάρεστι Τρῶες. ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς.
τιμὰς ἔχουσα μοῦσα, συγγόνων μία
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον,
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν. ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Οδυσσεὺς, ἀξίαν τίσει δίκην.
ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ,
τέκνον σ' ὀλοφύρομ'. ὦ
ματρὸς ἄλγος, οἵαν
ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν
ἢ δυσδαίμονα, καὶ μελέαν
ἀρμεμψαμένας ἐμοῦ πορευθεὶς,
ἀρ' δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.
ὤμοι ἐγὼ σέθεν. ὦ φιλία
φιλία κεφαλὰ τέκνον, ὤ μοι.
χρ ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν

ἔχοντι λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον.
μου ὄλοιτο μὲν Οἰνείδας,
ὄλοιτο δὲ Λαερτίδας,
ὅς μ' ἄπαιδα γέννας
ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο,
ἅ, θ' Ἑλέν', ἃ πολιποῦσα δόμον,
Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε, πλαθεῖ
σ' ὑπ' Ἰλίῳ. ὤλεσε μέν σε κατὰ Τροίας
φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.
μου ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς ᾅδου μολὼν,
φιλάμμονος παῖ, τοῦ ἐμῆς ἥψω φρενός.
ὕβρις γὰρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ μουσῶν ἔρις
τεκεῖν μ' ἔθηκε, τόνδε δύστηνον γόνον.
πορῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διαῤῥοὰς,
λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις,
ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας
Γάγγαιον, ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι,
μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας,
κείνῳ σοφιστῇ θρηκὶ, κἀκτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην.
κἀπεί σε τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη,
καὶ παρθενείαν, ἧκ' ἐν εὐύδρου πατρὸς
δίνας. τρέφειν δέ σ' οὐ βροτείαν ἐσχάραν
Στρυμὼν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
ἔνθ' ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο,
Θρήκης ἀνάσσων, πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν τέκνον.
καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαιμάτους
ἀλκὰς κρύσσοντ', οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν.
Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ,
εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον. ἀλλὰ σ' Ἕκτορος

πρεσβεύμαθ', ἥτε μυρία γόρασία
ἔπεμψ' ἀνελθεῖν, λάπικρῆσαι Φίλοις·
Στρ. Ἀθάνα πανὸς αἰτία μόρου.
ὄδε γ' Ὀδυσσεύς, ὅδ' ὁ Τυδέως τόκος
ἔδρασε. δράσας, μὴ δόκει λελῃθέναι.
κἀγὼ πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
μέσαι μάλισα, κἀπιχώμεθα χθονί,
μυκηναίων τε τ' ἀκρέμνητων φάναν
ἔλειξεν Ὀρφεὺς, αὐτανέψιος νεκρὸ
τόδ'· ἕνεκα κτείνασα, Μασσᾶόν τε σὸν
σεμνὸν πολίτην, κἀπὶ πλείσου ἄνδρ' ὤνα
ἐλθόντα, φοίβ῾, σύγγονοί τ' ἤσκήσαμεν.
καὶ τῶνδε μοῦνον παῖδ' ἔχασ' ὧν ἀγκάλαις
θέλων. Θρῃκῶν δ' ἄλλον ὄκ ἐπάξομαι.
ἀλ μάτην ἄρ' ἡμᾶς θρῃκιῶ στρατηλάτης
ἐδόξασ' Ἕκτορ, τῶνδε βουλεῦσαι φόνον.
ἔκ ἦλθεν τάδ'. ὅδ' ἦν μάντεως ἔδοξ' φράσαι,
Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
λεύσσων, τί μὴν ἔμελλον ὁ πέμψας Φίλοις
κήρυκας ἐλθεῖν, κἀπικρῆσαι χθονί.
ἔπεμψ'. ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
ὁ μὲν θανόντα, δ' ἀμῶς σωίζομαι.
καὶ νῦν ἕτοιμ῾ τῶνδε καὶ τεύξαι τάφου,
μὴ συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν·
Φίλος γὰρ ἐλθὼν, δυσχερῶς ἀπορχήσεται.
μὲ δὴ εἰσιγάιας εἰς μελαγχεῖμον πέδον·
τοσόνδε νύμφην τὸν φόρβ' αἰτήσομαι,
θ' καρποποιὸ παῖδα Δήμητρ῾ θεᾶς,
ψυχὴν ἀνεῖναι τόδ'. ὀφειλέτης δ' ἐμοὶ
σὸν Ὀρφέως ζώσας φανεῖσ' Φίλος.

κἀμοὶ μὲν ὡς θανόντε, καὶ λελύσεσθ' φάος,
ἔσται τολοιπόν. ὁ γὰρ ἔτ' αὐτὸν ποτε
ὅτ' εἰσιν, ὅτε μητρὸς ὄψεται δίεμας.
κρυπτὸς δ' ἐν ἄντροις πᾶσιν ὑπαργύρου χθονὸς,
ἀνθρώποισιν ἄιμων κείσεται βλέπων φάος,
Βάκχου προφήτης, ὅς τε Παγγαίαν πέτραν
ᾤκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰσιδὼν θεὸς.
Βαίην ἵ πρόνθος θ' ἁλὸς ἀκτὰς θεᾶς,
οἴσω. θανεῖν γὰρ κἀμὲ τὸν ἐκ κείνης χρεών,
θρήνοις δ' ἀδελφὰς, πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πρόθει ποτὲ,
ἔβρυσεν ὑμὶν Παλλὰς, ἣ σ' ἀπέκτανε.
τοῖον φαρέτρας λοξὸν σώζῃ Βέλος.
" ὦ πολυδύποτοι συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν,
" ὡς ὄσσις ὑμᾶς μὴ καλῶς λογίζεται,
" ἄπτας δυοῖσει, κἄτι λῴων θάψει τέκνα.
λο ὅστις μὲν ἦν ἡ μητρὶ κἀν δύεσι μέλῃ.
σὺ δ' εἰ λιπαρὴς τ' πρόσῃ μὲν θέλῃς,
Ἕκτορ, πάρεστι. φῶς γὰρ ἡμᾶς τόδε
ἔλ χωρεῖτε συμμάχους δ' ὁπλίζεσθ τάχος,
ἀνωχθε. πλῆρες αὐχένας ξυνωθεῖσθ' ὤμ.
πόνος δ' ἔχοντας. χἠ μὲν ἡμῖν τυρσηνικὴς
σάλπιγ῾ αὐδᾷ, ὡς ἐπορβάλλων στρατὸν,
τείχη τ' Ἀχαιῶν, ναυσὶν Αἴθον ἐμβαλεῖν
λο πεποιθας, Τρωσὶ θ' ἡμέραν ἐλεύθερον
ἀκτῖνα τὴν σείχουσαν ἡλίου φέρῃ.
πεῖθ' Βασιλεῖ. σείχωμεν ὅπλοις
κωμῆται μύριοι. καὶ ξυμμάχια
τάδε φράζωμεν. τάχα δ' ἀν νίκαν
θεὸν δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΑΔΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἰλίου πόρθησιν, ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε, καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι. τῶν μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει, διὰ τὸν κτίσιν τῆς ἡ, μισησάσης τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν. τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν, Κασάνδραν. Ἀνδρομάχην δὲ, Νεοπτολέμῳ. Πολυξένην δὲ, τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν. Ἀστυάνακτα δὲ, ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ, ὡς ἀποκτενὼν Μενέλεως ἤγαγεν. Ἀγαμέμνων δὲ, τὸν χρησμῳδὸν ἐνύμφα γώγησεν. Ἑκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε, καὶ θρηνήσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰ τοῦ Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ποσειδῶν.	Ταλθύβιος.
Ἀθηνᾶ.	Κασάνδρα.
Ἑκάβη.	Ἀνδρομάχη.
Χορὸς αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων.	Μενέλαος.
	Ἑλένη.

Προλογίζει δὲ ὁ Ποσειδῶν.

Ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
πόντου Ποσειδῶν ἐνθα Νηρήδων χορὸς
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσι πόδος.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
Φοῖβός τε, κἀγὼ, λαΐνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, ὅποτ' ἐκ φρενῶν
εὔνοι ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν καπνοῦται, καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖσ'. ὁ γὰρ παρνάσιος
φωκεὺς Ἐπειὸς, μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας,
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βάρος.
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κληθήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ,
ἔρημα δ' ἄλση, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταῤῥεῖ, πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις,
πέπτωκε Πρίαμος, Ζηνὸς ἑρκίου θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς, φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται. μένουσι δὲ
πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε, καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἵ τήνδ' ἐπεστρατεύσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δὲ (νικῶμαι γὰρ ἀργείας θεοῦ
Ἥρας. Ἀθάνας θ', αἳ συνεξεῖλον Φρύγας.)
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον, βωμοὺς τ' ἐμοὺς.

" Ερημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή,
" Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐ δὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων,
βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν, ἀρκὰς, τὰς δὲ, θεσσαλὸς λεὼς
εἴληχ', Αθηναίων δὲ Θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ' εἰσι, τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
στρατοῦ σὴν αὐταῖς ἡ λάκαινα τυνδαρίς
Ελένη, κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τήνδ' ἀθλίαν, τήνδ' εἴτις εἰσορᾶν θέλει,
πάρεστιν Εκάβη, κειμένη πυλῶν πάρος,
δακρυχέουσα πολλὰ, καὶ πολλῶν ὕπερ.
ἡ παῖς μὲν ἀμφὶ μνῆμ' Αχιλλείου τάφου,
οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη.
φροῦδος δὲ Πρίαμος, καὶ τέκν'. ἦν δὲ πάροιθεν
μεθῆκ' Απόλλων δρομάδα Κασάνδραν, ἄναξ
τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν τότ' εὐσεβές,
γαμεῖ βιαίως σκότιον Αγαμέμνων λέχος.
ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα χαῖρέ μοι πόλις.
ξεστόν τε πύργω μ', εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.
ἀθη ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς,
μέγαν τε δαίμον', ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τὸν πάρος, προσεννέπειν;
πο ἔξεστιν. Αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι
" Ανασσ' Αθάνα, φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν.
ἀθη ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἡ πίους. φέρω δέ σοι
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέσον λόγους ἄναξ.
πο μῶν ἐκ θεῶν τοῦ, κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,

ἢ Ζηνὸς

ἢ Ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
ἀθη οὐκ, ἀλλὰ Τρόιας οὕνεκ', ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.
πο ἦπου δὴ ἔχθραν τὸν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν,
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
ἀθη ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε. κοινώσῃ λόγους,
καὶ συμπονήσεις, ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω.
πο μάλιστ'. ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον, Αχαιῶν οὕνεκ' ἦλθες, ἢ φρυγῶν.
ἀθη σοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Αχαιῶν, νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
πο τίδ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰ ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ;
ἀθη οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς;
πο οἶδ' ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ.
ἀθη κοὐδὲν γ' Αχαιῶν ἔπαθεν, οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
πο καὶ μὴν ἔπερσαν τ' Ιλιον τῷ σῷ σθένει.
ἀθη τοιγάρ σφε σὴν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
πο ἔτοι μ' ἃ βούλει τἀπ' ἐμοῦ, δράσεις δὲ τί;
ἀθη δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
πο ἐν γῇ μένουσιν, ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ἀθη ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ιλίου,
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον, καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει, γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Αχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σύ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχες. Αἰγαῖον πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα, καὶ δίναις ἁλός.
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν,
ὡς ἂν τολοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν

εἰδῶσ' Αχαιοὶ, θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
πρ ἔσται τάδ'. ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοράδες,
Σκῦρός τε, Λῆμνός θ', αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι,
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσι νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ολυμπον. καὶ κεραυνίους Βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς, ἐκ χερῶν καραδόκει,
ὅταν στράτευμ' Αργείων ἐξίῃ κάλως.
» Μῶρος ἡ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
» Ναούς τε, τύμβους θ' ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
» Ερημία δοὺς, αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον,
χο ἄνα δύσδαίμον, πεδόθεν κεφαλὴν
ἐπάειρε δέρην. οὐκέτι Τρόια
τάδε, καὶ Βασιλεῖς ἐσμὲν Τρόιας.
μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα.
μὴ δὲ προσίστη πρῷραν Βιότου,
πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
ἑκά αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν;
ἦ πατρὶς ἐρρέει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις,
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἦσθ' ἄρα.
τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
τί δὲ θρηνῆσαι; δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἀρθρῶν ἡλίσιος, ὡς διάκειμαι,
νῦν τ' ἐν στέρροις λέκτροισι ταθεῖσ'.
οἴ μοι κεφαλῆς, οἴ μοι κροτάφων,
πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἱλίξαι.

ἐς διαδοῦναι νῶτον, ἄκανθαν
τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ὧν τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους.
μοῦσα δέχ' αὐτὴ τοῖς δυστήνοις,
ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ιλιον ἱεραὶ, αἱ κώπαις
δι' ἅλα πορφυροειδέα, καὶ
λιμένας Ελλάδος εὐόρμους
αὐλῶν παιᾶνι συγνῷ,
συρίγγων τ' εὐφθόγγῳ φωνᾷ
βαίνουσαι, πλεκτὰν Αἰγύπτου
παιδείαν ἐξηρτήσασθε.
αἶ. αἶ. Τροίας ἐν κόλποις,
τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
συγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν
τόν τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν, ἃ σφάζει μὲν
τὸν πέντηκοντ' ἀροτῆρα τέκνων,
Πρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Εκάβην
εὐ τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ὤ μοι θάκους, οὓς θάσω,
σκηναῖς ἔφεδρος ἀγαμεμνονείαις.
δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων
κουρᾷ ξυρηκεῖ πενθηρεῖ
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι, καὶ νοῦραι, καὶ δύσνυμφοι,
τύφεται Ιλιον. αἰάζωμεν.
μάτηρ δ' ὥς τις πτηνοῖς κλαγγὰν
ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γὼ

μολπαὶ, δ' ταὶ αὐταὶ, οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Πειάμῳ διερειδομένᾳ
ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
σὺν κόμποις ὄβριμον θεάς.
χο Εκάβη, τί θροεῖς; τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις;
ἆρα γν' μελάθρων, οὓς, ὃς οἰκτίζει,
ἆρ' ἤκουσ', φόβῳ δ' ἄϊσσε
Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν ἀιάζουσιν.
ἑκά ὦ τέκνα, Αργείων πρὸς ναῦς ἦ
δὴ κινεῖται κωπήρης χείρ.
οἴ' ἐγὼ τλάμων. τί θέλουσ'; ἦπου δή μοι τάλαιναν
ναυβλώστοισι πατρώας ἀπὸ γᾶς;
χο ὄκνει δ'. εἰκάζω δ' ἄταν.
ἰώ. ἰώ. μέλεαι μόχθων, ἐπακουσώμεθα.
Τρῳάδες ἔξω κομίζαθ' οἴκων.
στέλλουσ' Αργεῖοι νόστον.
ἑκά ἔ. ἔ. μὴ νῶν μοι τὰν βακχεύσαιν
Κασάνδραν πέμψαθ' ἔξω,
ἀισχύλων Αργείοισι μαινάδ'. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλ- (γυνᾶδ.
ἰώ. τροία τροία δύστανε, δρῴρεις.
δύσανοι δ' οἱ σὲ λιπόντες,
κοὐ ζῶντες, καὶ θανόντες.
στρ. α. χο οἴ μοι. τρομερὰ σκιρτὰς ἔλιπον
τάσδ' Αγαμέμνονος, ἐπαίξαθ' ὁμάδῳ
Βασίλεια σέθεν, μή με λιτείνῃς
δόξῃ Αργείων κεῖται μέλεαν.
ἢ ἰὼ πρύμνας ἥδη ναύτης
στέλλονται κινεῖν κώπας.
ἑκά ὦ τέκνον, ὀρθούσθαν ψυχὰν
ἐκπλαγθεῖσ'

ἐλπλαγθεῖσ' ἦλθον φείλας.
ἦδη ζυς ἔβα Δαναῶν κῆρυξ,
ὤμοι, πρόσημα δόλια τλάμων.
χο ἐχθρὸς πτολίεσσι κλήρου. Εκά. ἰώ. ἰώ.
χο τίς μ' Αργείων, ἢ Φθιωτᾶν,
ἢ νησαίαν ἥξει χώραν
δύστανον πορθήσων Τροίας. φοῦ. φοῦ.
ἑκά ὤμοι, σ' ἃ τλάμων, πρὸ πόλεως
σκυλεύσω γραῦς, ὡς κηφίσ.
δόλια νεκρῶν μορφᾶς
νεκύων ἀμφινυμὰ πρὸς πυθύροις.
ἢ παίδων θρεπτήρας
ἀρχαγὸς εἶχον ὁμάς.
χο αἰ αἰ. ποίοισιν δ' οἴκοις
ταὶ σαὶ λύμαν ὑπεστάσεις;
ἑκά ὀκ ἰσθαίοις ἰσοῖς κορίσθαις
δυνδύσω ὑπαλλάξω,
νέας τοι τεκέων σώματα λυώσω,
νέα τοι μόχθος ἔξω κρείσσος,
ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ελλάνων.
ἔρρε νὺξ αὐτᾶ, τὸ δόλιόν μου,
ἢ πρηνὰς ὑδρυομένας,
πρόσπολοι οἰκτρὰ
τὸ σεμνῶν ὑδάτων ἔβαν.
χο ταὶ κλῃδαὶ εἴθ' ἔλθοιμεν
Θησέως δύδαίμονα χώραν.
ἑκά μήθ' ἅ γ' ἐνᾶ γ' Εὐρώτα
ταὶ ἐχθίσταν θοράπναν ἔλθῃς,
ἵνθ' αὐτάσω Μενέλα δόλαν
τὰς Τροίας πορθητᾶς.

ταὶ

τὰν Γλωσσὸν σεμναὶ χώραν,
κρηπῖδ' ὀλύμπου καλλίστην
ὄλβου βείθρων φάμαν ἥκω
σ' ὄψεσθαι τ' εὐκαρπίᾳ.
τάδε δισσοτόκα μοι μετὰ ταὶν ἱεραὶν
Θησέως ζαθέαν χώραν,
καὶ τὰν αὐτναίαν Ηφαίστου
φοινίκας αὐτήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματρὸς ἀλάομαι
κηρύσσουσ', σεφάνοις τ' ἀρεταῖς,
τάν τ' ἀγχισύγκλυτον γαῖαν
Ιονίῳ ναύται πόντῳ, ἢ κυανόστολοι
ἅν ὑδραίνει καλλισύλλων
ὀξυβαὰς χάλκεαν πυρσοῦσαν
Κράνθις, ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων,
δῖαν δρόμῳ τ' ὀλβιζων γαῖαν.
χο Ὦ μῶ Δαναῶν ὄσσ' ἀπὸ σκαλμῶν
κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίας,
ἔβαν ὑμῶν.
σέβας γὰρ δὴ
χθονὸς ἥδη.
ταλ Ἑκάβη, πυκνὰς γὰρ ὁδοὺς μ' εἰς Τροίαν ὁδεύσας
ἐλθόντα κήρυκ' ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ.
ἐγνωσμένως δὲ καὶ πάροιθέ σοι μάλα,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
ἑκά τόδε τόδε φίλαι Τρῳάδες, ὀφθὸν ὤμοι πάλαι
ἦσθ' ἡ κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ὦν ὑμῖν φόβος.
ταλ αἰαῖ. τί νάγ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ φθιάδος εἰπασγ', ἢ Καδμείας χθονός.
ταλ κατ' ἄνδρ' ἑκάστη, κοὐχ' ὁμοῦ λελόγχατε. τίν'

ἑκά τίν' ἄρα, τίν' ἔλαχον; τίνα πότμος δύτυχὴς,
τὴν Ἰλιάδων μένει;
ταλ οἰσθ'. ἀλλ' ἕκαστα πυθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
ἑκά τὸμὸν δὲ τίς ἆρ' ἔλαχε τέκνος
ἴσμεν, τλάμονα Κασάνδραν;
ταλ ἀζαίρετόν νιν ἔλαβον Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἑκά ἢ τᾶς λακεδαιμονίας νύμφας δόλαν;
ἰώ μοι μοι.
ταλ ἄκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφοδυτήρια.
ἑκά ἦ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾇ γοργὰς ὁ χρυσοκόμας
σῶκον ἄλεκτρον ζωάν;
ταλ ὄρνις ἐτόξευσ' αὐτὴν ὡς ἔνθεον κόρης.
ἑκά ὦ τέκνον ζαθέας
κλεινίσιν, καὶ πὸ χρόος σῶ,
δυστῶν στερεῶν ἰσόρας τολμᾶς.
ταλ ἆ γὼ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ἑκά τί δὲ νεοχμὸν ἄτως ἐμέθεν
ἐλάβετε; τέκνος πᾶ μοι;
ταλ Πολυξένᾳ ἔλεξας, ἢ τίν' ἴσορρεῖς;
ἑκά τάδε, ὤμοι πάλος ἔζυξεν
ταλ τύμβῳ τέτακται πρὸς Ἀχιλλέως.
ἑλέ ὤμοι ἐγώ. πάφος πρόσπολον ἐτεκόμαν
ἄτας τίς ὅδ' ἰὼ νόμος, ἢ
τί θέσμιον ὦ Φίλιος Ἑλλάνων;
ταλ δυσδαιμόνιζε παῖδα σήν. ἔχε καλῶς.
ἑλέ τί τόδ' ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λύσεις;
ταλ ἔχε πότμος νιν, ὥστ' ἀπολλάχθαι κακῶν.
ἑλέ τίδ' ἢ τὸ χαλκεομίτορος
Ἑλένης δάμαρ Ἀνδρομάχη τάλαινα,
τίν' ἔχει τύχαν;

ταλ καὶ τίνα δ'

στάλ καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
ἑκά ἐγὼ δέ, ὦ δέσποτον, ἃ ποικιλόμορον
χερὶ δίνομαι βάκτρου
γοραίῳ κάρα;
στάλ Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δάλλων ἔχει.
ἑκά ἔ. ἔ. ἄραστε κρᾶτα κόσμου.
ἔλκ' ὀνύχεσι δίπτυχον παρείαν.
ἰώ μοι μοι. μυσαρῷ, δολίῳ τε λέχει
φωτὶ δόλιον
πολεμίῳ, δίκας,
παρανόμῳ πάλαι.
ὃς πάντα τὰ λεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', ἄνθις ἐ
κεῖσε, δίπτυχα γλώσσας,
ἃ φίλατά πρότορα φίλα
ζυθέμεν' πάντων.
γοᾶδ' ὦ Τρωάδες με.
βέβακα δύστοτμον. οἴχομαι
ἃ τάλαιν', ἃ δύσυχεστάτῳ πόσει πεσοῦσα λιπήρει.
χό τὸ μὲν σὸν οἶδα πότνα. τὰς δ' ἐμὰς τύχας,
τίς ἆρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
στάλ ἴτ'. ἐλπομίζειν δ' οὐδὲν Κασάνδραν χρεών,
ὅδ' τάχιστα δμῶες, ὡς στρατηλάτου
εἰς χεῖρας δ' ὀρθὸς νιν. εἶτα τὰς ἐλεγμόνας
τοῖσιν ἄλλοις ἀιχμαλώτισσας λέγω.
ἔα. τί πούκνης ὕδατα σέλας;
πίμπρασιν, ἢ τί δρῶσι Τρωάδες μυχούς,
ὡς ἀζάγεσθ' ἵππασι μέλλουσαι χθονός,
πρὸς Ἄργος αὐτὸν τ' ἐμπυρῶσι σώματα
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τἀδύθρορον
ὦ τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φορᾷ κακά.

ἄνοιγ'

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ.
ἑκά δόλιος. δ' πλησίασιν. ἀλλὰ πᾶς ἐμὴ
μαινὰς βοάζει δοῦρο Κασάνδρα φρόνημα
ἄνεχε. πάρεχε φῶς.
φέρω. σέβω φλέγω
λαμπάδι τόδ' ἱερόν.
ὦ ὑμέναι' ἄναξ,
ἐπὶ δ. ἐπὶ. μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ κατ' Ἄργος ἐ γαμηλίαν.
ὑμέν, ὑμέναι ἄναξ.
ἐπεὶ σὺ μᾶτερ, ὦδε δάκρυσι, τὸν
γόοισι τὸν θανόντα
πατέρα, πατρίδα τε
φίλαν κατασφάσασ' ἔχεις
ἐγὼ δ' ὧδε γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
εἰς αὐγάν, εἰς ἄγλαΐαν
ὦ ὑμέναι' ὦ Ζεῦ παρθένων ὧδε λέκτροις
δόσις, ὦ Ἑκάτα φάρος.
παρθένων ὧδε λέκτροις, ἃ νόμος ἔχει
πάλαι πόδ' ἀνθρώπων.
ἄναγε χορόν, θυάν, δύοι,
ὡς ὦδε πατρὸς ἐμὸν μακαριωτάτας τύχας
ὁ χορὸς ὅσιος, ἄγε σὺ Φοίβε νῶν,
ἐπὶ σὸν δ' ἀφίκνεισαι
ἀνάκτορον θυηπολῶ.
ὑμήν. ὦ ὑμήν. ὑμήν.
χόρευε μᾶτερ, χόρευε. ἄναγε πόδα σόν.
ἅλιστε τάδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν,

φέρουσα

φόρβας Φιλτάτας βάσιν.
βοᾶσατ᾽ εὖ τὸν ὑμέναιον, ὦ
μακαρίαις ἀοιδαῖς,
ἰαχαῖς τε νύμφαν.
ἔτ᾽ ὦ καλλίπωλοι φρυγῶν
κόραι, μέλπετ᾽ ἐμὸν γάμον,
τὸν περιφανῆ σύνευνον, πόσιν ἐμέθεν.
χο Βασίλεια, βακχεύσαν᾽ ὀλόλυξον κόρῳ,
μὴ κᾶφον ἄρῃ βᾶ μ᾽ ὀν Ἀργείων στρατόν.
ἑκά Ἡφαιστε, σ᾽ ἀσ᾽ ἐχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πικράν γε τήνδ᾽ ἀναιθύσσεις φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι τέκνον,
ὡς ὀχ ὑπ᾽ ἀσπίδος, ὀδ᾽ ὑπ᾽ ἀργείου δορὸς,
γάμους γαμεῖσθ᾽ τόσδ᾽ ἐδόξαζον ποτέ.
παράδυς ἐμοὶ φῶς. ὀγὼ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς βοάζουσ᾽, ἀλλ᾽ ἐσ᾽ ἄλεσ᾽ ἀεὶ τύχαι τέκνου
ἐσωφρόνησαν, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἐν ταυτῷ μένῃς.
εἰσφρεῖτ᾽ ὦ πόδας, ἁλάκρυά τ᾽ ἀνταλλάσσετε
τοῖς πρόσθε μέλεσι Τρῳάδες γαμηλίοις.
κα μᾶτερ, πύκαζε κρᾶτ᾽ ἐμὸν μιλτηφόρου,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
Ⓒ πεμπτὸς τε. κἀν μὴ τἀμὰ σοὶ προθυμάν᾽ ᾖ,
ὦθει βιαίως. ὀ γὰρ ὀκ λόγος.
Ἑλένης γαμεῖ με δ᾽ ὑσυχέστερον γάμου,
ὃς τ᾽ Ἀχαιῶν κλῆνας Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν, λέκτρα πορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀσ᾽ ἐλθὼν, καὶ πατρὸς λαβὼν ἐμοῦ.
ἄλλά τ᾽ ἐάσω. πέλεκυν ὀχ ὑμνήσομαι,
ὃς εἰς πρόχνυν τὴν ἐμὴν εἶσι, χ᾽ ἁβρόν.
μητροκτόνος τ᾽ ἀγῶνας, ὃς ὄ μοι γάμοι
θήσουσιν,

θήσουσιν, οἶκων τ᾽ Ἀτρέως ἀνάστασιν.
πόλιν τε δείξω τήνδε μακαριωτέραν,
ἢ σὺν Ἀχαιοῖς. σπέρμα βακχευμάτων,
οἳ δ᾽ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν πόλιν
θηρῶντες Ἑλένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ,
τὰ φίλτατ᾽ ὤλεσ᾽, ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν
τέκνων ἀσ᾽ ἐλθὼν δίς γυναικὸς ἕνεκα.
καὶ ταῦθ᾽, ἑκάστης, κὐ βίᾳ λελησμένης.
ἐπεὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, ὑγῆς ὄρος ἀρεσθρέμνοι,
ὀδ᾽ ὑψιπύργοι πατρίδος ὃς δ᾽ Ἄρης ἔλοι,
ὁ παῖδες εἶδον, ὁ δ᾽ ἄμαρτος ἐν χθονὶ,
πέπλοις σωτειλήσαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ᾽ οἶκοι, τοῖσδ᾽ ὁμοῖ᾽ ἐγίνετο.
χήραί τ᾽ ἔθνησκον. οἱδ᾽ ἄπαιδες ἐν δόμοις,
ἄλλοις τέκν᾽ ἐλθρέψαντες. ὀδὲ πῶς τάφοις
ἔδοσις αὐτὸν ἄμα γῇ δεδόρκασε].
πυθέσθ᾽ ἐπαίνου τὸ στράτευμ᾽ ἐπάξιον.
Σιγᾶν ἄμεινον τἀφρά. μὴ ὄ μᾶσσί μοι
Ἰφιστ᾽ ἀοιδὰς, ἥτις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ, πρῶτα μὲν τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον. ὃς δ᾽ ἔλοι δόρυ,
νεκρὸν γ᾽ ὀν οἰκεῖς φρέμνοι φίλων ὕπο,
ἐν γῇ πατρῴᾳ πρόβολὰς εἶχον χθονός.
χρῄσιν πόδιστα λόντες, ὧν ἐχρῆν ὑπο.
οἱοὶ δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ φρυγῶν,
ἀεὶ κατ᾽ ἦμαρ σὺν δάμασσι, καὶ τέκνοις
ὤκουν, Ἀχαιοῖς, ὧν ὑπῆρχον ἡδοναί.
πᾶσ᾽ Ἕκτορός σοι λύπη, ἄκουσον ὡς ἔχῃ.

δέξας ἀνὴρ ἄριστος, οἴχεται θανών.
καὶ τόδ' Ἀχαιῶν ἴξις ἀθρόα ζέται.
εἰσὶ ἦλθον οἶκοι, χρεὼν ὤν, ἐλαύθανον.
Πάρεις δ' ἔγημε τὸν Διός. γάμους δὲ μὴ,
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ὡς δόμοις.
» φθονῶ μὲν οὖν χρὴ πολεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ.
» Εἰσὶ' εἰς πόλ' ἔλθοι, στέφανον δὲ μὴ χέρος πόλῃ.
Καλῶς ὀλεῖσθε. μὴ καλῶς δ', δυσκλεεῖς.
ὧν ὄνεκ' ἀ χρὴ μῆτερ οἰκτείρειν σε χλιαν,
ἢ τάμὰ λέκτρα. σοῦ γ' ἐχθίστος ἐμοί,
καὶ σοὶ, γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθορῶ.
χο ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
μέλπῃς θ', ἃ μέλπτοσ', ἀ σοφὴ δείξεις ἴσως.
στρ α εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἀγεβάκχευσε φρένας,
ὅτκαν ἀμαθεῖ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἀξέπεμπες οὐ χθονός.
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ, καὶ δοκήμασιν σοφὰ,
ἀλλ' οὐ κρείσσω τ' τὸ μηδὲν ὢν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστ' τ' Πανελλήνων ἄναξ
Ἀτρέως Φίλος πᾶς, πᾶσι' ὄρωτ' ἀχαιεῖν
μαινάσιν ὑπέστη. κἀμὲ πῶγις μὲν εἷμ' ἐγὼ,
ἀτὰρ λέχος γε πᾶσι' ἂν δοκεῖν ἐκτησάμην.
ἀ Ζεῦ μὲν, ὃ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
ἀργεῖ' ὀνείδη, ἀ φρυγῶν ἐπαινέσεις,
ἀνέμοις φορεῖσθ' παραδίδωμι, ἔπτα δὲ μοι
πρὸς ναῦς. καλὸν νύμφευμα Ζεὺς στρατηλάτᾳ
σύνι' ἀνίκ' ἂν σε Λαρτίου χρὴ ζοι τόκος,
ἄγαμ' φορεῖσθ. σώφρονα δ' ἐστὶ λάτρις
γυναικὸς, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
κα ἡ δλένης ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τὸ νόμα

κήρυκες

κήρυκες ὦ; ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
οἱ πόλεσι τυράννοις, καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὸν ἐμὸν φῶς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα. πρὸς δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἱ φασιν αὐτὸν εἰς ἐμ' ἁρμὸν συμβύοι,
αὐτὸ θανεῖσθ; τἄλλα δ' ὀκ ὀνείδιῶ.
δύσλιος δὴ ὄλωλ' διὰ νιν μόνῃ παθεῖν.
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἄμα, καὶ φρυγῶν κακά
δέξει πόλ' ἔναι. δίκα γ' ἀντλήσας ἔτη
πρὸς τοισιν ὑθάδ', ἐξέταν μόνος πάτραν.
ἔδ' δ' ἐγὼν δύσαυλον ὠλίσας πόρας,
δόμοι Χαρυβδις, ἀμοιβοσορειβάτης
κύκλωψ, λιγυσὶς θ' ἡ συῶν μορφάτριαι
Κίρκη. θαλάσσης δ' ἀλμυρὰ ναυάγια,
λωτὸς τ' ἄρωτες, ἥλιος θ' ἁγναὶ βόες,
αἱ σάρκα φωνήσουσαν ἥσουσιν ποτε,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρων. ὡς δ' ἡ σωτηρία.
ζῶν εἰσ' ὃν ἄδω. κἀλιφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κἀκ' ὑπ' δόμοισι μυρί' ἐνῆσαι μολών.
ἀλλ' ἀ γὰρ τί σὸν Ὀδυσσέως ἀθανατίζω πόνους;
σεῖχ', ὅπως τάχιστ' δι' ἄδου νυμφίῳ γημώμεθα.
ἢ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, δι' ὑπ' ἡμέρας,
ὦ δόλιε δόλιε σεμνον πράξειν Δαναϊδῶν στρατηλάτα.
κἀμὲ τοι νεκρὸν φάραγξι, γύμνων θ' ἐκβεβλημέ-
νον δι' ἄλα χιμάῤῥῳ ξεσσαι νυμφίᾳ πέλας τάφου. (νιν
θυρσοι δώσουσιν δ' ἄδαδε τὸν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τῶν φίλτατά μοι θεῶν, ἀγάλματ' ὄλβια,
χαίρετ', ἐκλείψω ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην
ἔτ' ἄτ' ἐμὰ χρωτὸς παραγμοῖς, ὡς ἔτ' ὂν ἀγνὴ χρόα.
δῶ θοαῖς αὔραις φορεῖσθαί ζοι. τάδε δ' ὦ μαντεῖ ἄναξ.

πρὸ σκάφος τόδ' ἐρασσῆδ'; ποῖ ποτ' ἐμβαίνων μέ
δόμετ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἱστίοις παρασδοκῶν, (χρῆν;
ὡς μίαν βιῶν ὁρίννων πῆσδ' ἐμ' ἀξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι μῆτερ. σ' ἀκρύσης μηδὲν ὦ Φίλη πατρὶς
οἵτε γῆς ὤνδρ' ἀδελφοί, χ' ὧ τεκὼν ἡμᾶς πατὴρ,
δ' μαλερὰν σ' ἐξεδέμ'. ἧξω σ' εἰς νεκρὸς νικηφόρος,
κἠ δόμος πορῶσ' Ἀτρεισ'ῶν, ὧν ἀπωλόμεδ' ὑπο.
χο Ἐκάβης γοραιᾶς φύλακες. δ' σ' ἐδύρκατε
πέπτοιναν ὡς ἄναυδος εἰς ἅδλιω πίτνει;
δέ μ' ἀνέλπίψεδ', ἢ μεθηκεδ'; ὦ κακὼ,
γραῖαν πεσδσαν ἄρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν.
ἑκά ἐατέ μ', ὄροι Φίλα τἀμὴ Φίλ' ὦ κόραι,
κεἰδὼς πεσδσαν. πῶμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε, κἀπέπονθα, κἄτι πείσομαι.
» Ω θεοί. κακὸς μὲν ἀνακαλῶ σὺς συμμάχους
» Ομως δ' ἐχθρὸς σχῆμα κἀκλήσκειν θεὸς,
» Οταν τις ἡμῶν σ' ὑσυχῆ λάβῃ τύχῃ.
πρῶτον μὲν ὃν μοι τἀγάθ' ἀξάσαι φίλον.
τοῖς γὰρ κακοῖσι, πλείον' ὄικον ἐμβαλῶ.
ἦμδν τύραννοι, κεἰς τύραννι' ἐγκαμάμιλλ.
κἀμ ταῦθ' ἁσυδύοντ' ἐγκναμίλλ τέκνα,
δὲ κἀριθμὸν ἄλλος, ἀλλ' ὑπορτάτος φρυγῶν.
δ' τρωὰς, δ' ἑλλὶς, δὲ βάρβαρ Θ-
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειν ἂν ποτε.
κἀκεινά τ' εἶδον δυοῖ πεσόνθ' ἑλλὶνικῶ.
τριχὰς τ' ἐτμηθὶν τάσδ' ἐπὶ τύμβον νεκρῶν
κἠ τὸν φυτοργὸν Πρίαμον, δὲ ἄλλων πάρα
κλύσδ' ἐκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγόντ', ἐφ' ἑρκίῳ πυρᾷ
πόλιν θανοῦσαν. ὡς δ' ἔθρεψα παρθένους,
εἰς ἀξίωμα

εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἀφαίρεσιν
ἄλλοισι θρέψασ', ἐκ χορῶν ἀφηρέθην.
κἄδ' ἀξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτὴ τ' ἐκείνας ὄψετ' οὐδεὶς ποτε.
τὸ λοιδιον δὲ θεσμὸς ἀθλίων κακῶν,
δ' ἄλη γυνὴ χρεὼς εἰς δόμους ἀφίξομαι.
ἆδ' ὄδε γήρᾳ τῷδε συμφορώτατα,
τόξοις με πωδήσουσιν, ἢ θηρῶν λάτριν
κλῆδας φυλάσδειν. τὸν τελοῦσαν Ἑλένην,
ἢ σκοποῦσιν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν,
ξυνοῦσιν νώτοις Βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
τὴν χηρᾶν πρὶν πρυχνὸν εἰμένην χρόα
πέπλων λακισματ', ἀσθμὶν ὀλβίοις ἔχειν.
οἰ γὼ τάλαινα. δ' ἀγάμου μᾶς ὕπο
γυναικὸς, οἷων ἔτυχον, ὧν τι τύχοιμι.
ὦ τέκνον, ὦ συβακχεῖ Κασάνδρᾳ, θεοῖς
οἵαις ἐλύσας συμφορᾶς ἄγνδυμα σόν.
σύ τ' ὦ τάλαινα πῶ ποτ' εἶ πολυξόνη;
ὡς ὅτε μ' ἄρσῃ, ὅτε θήλᾳ σπορᾶς,
πολλῶν γενομένων, τὸν τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δ' ἢ τάμ' ὀρθοῖ; ἐλπίδων ποίων ὕπο
ἄγετε τὸν ἄβρὸν δὴ ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῶν δ' ὄντα δ' ὄλεθρον, σιβάδας πῶς χαμαιπετῆ,
πέτρινά τε λιπόδεμον, ὡς πεσοῦσ' ἀρφθαρῶ,
» δ' ἀκρύοις καταξανθεῖσα; τῶν δ' οὐδὲ μανθάνω
» μηδέν' νομίζετ' δύτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.
χο ἀμφί μοι Ἰλιόμ-ῶ
Μῶσα, καινῶν ὕμνων
ἄειδε γ' ἐν δακρύοις
ὦ δὲ ἀὼ τὰν δόμοις.

νῶν γὰρ μέλῳ εἰς Τροίαν ἰαχήσω,
τετραβάμονι ἵππῳ ἀπήνης
Ἀργείων ὁλοίμαν
πάλαινα δυσάλωτος.
ὅτ' ἔλιπον ἵππον, ὠράνια
βρέμοντα, χρυσοφάλαρον, ὁπλοφόρον
ἐν πύλαις Ἀχαιοί.
ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεώς
Τρωάδος ἀκρὰ πέτραν σταθείς,
ἴτ' ὦ πεπαυμένοι πόνων.
τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ἰλιάδι δισσαγενεῖ κόρᾳ.
τίς δὲ ἔβα νεανίδων,
τίς δ' ὑγραίος ἐκ δόμων;
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
δόλιον ἔχον ἄταν.
πᾶσα δ' ὑγένα Φρυγῶν
πρὸς πύλας ὥρμᾶθεν,
πτύλας ἐν ὀρείᾳ
ξεσὸν λόχον Ἀργείων,
καὶ δαρδανίας ἄτας θεᾷ δώσων,
χάλκεμ ἄζυγος ἁμβρότα πώλα.
ἑλωτὸς δ' ἀμφιβόλοι,
σι λαΐνοισι νεὼς ὦς,
σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
λάϊνα, δ' ἀπέδα τε φόνια πατρίδι
Παλλάδος θεᾶν θεᾶς.
ὦδή ὁ πόνων, καὶ χαρᾶ,
νύχιον ὦδὴ λυέφας παρεμῶ.
λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπῳ,
φρύγιά τε

Φρύγιά τε μέλεα. παρθένοι
δ' ἀόριον ἀνὰ κρόταφον ποδῶν,
βοᾶν τ' ἔμελπον εὔφρον'. ἐν
δόμοις δὲ πάμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν ἄγυλαν
ἔδαιεν παρ' ὕπνῳ.
ἐγὼ δὲ ταὶν ὀρεσβάαν
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένων,
Διὸς κόραν Ἀρτεμιν
ἐμελπόμαν χορεῖσι.
φονία δ' ἀνὰ πόλιν
βοὰ κατεῖχε πολεμίων
ἔδρας. βρέφη δὲ φίλια πρὸς
πέπλους ἔβαλε μητρὶ χεῖρας,
ἐπισκιμπτὰς λόχα
δ' ἐξέβαινεν Ἄρης,
κόρας δρύγα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφὶ βωμοῖσι
Φρυγῶν, ἐν τι δεμνίοις
καρατόμοι ὁρμίαι νεανίδων,
στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κερατρόφων
Φρυγῶν πατρίδι πένθη.
Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
ἑρμαίοις ἐπ' ὄχοις πορθμευομένην.
πρὸς δ' εἰρεσίᾳ μασῶν ἔπεδ'
Ἕλλης ἀκυάναξ ἔλικρος ἶνις.
ἰὼ ἰώ
ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρη
δύσανις ζυγία, πάρεδρος χαλκέοις
Ἕκτορος ὅπλοις, σκύλοις τε φρυγῶν
δορυθρέπτοις,

οἷσιν Αχιλέως παῖς φθιώτας,
στέψει ναοὺς ἀκρ Τροίας;
αὐ Αχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν. Εκά. ἰώ μοι μοι.
αὐ τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις; Εκά. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
αὐ τῶνδ' ἀλγέων. Εκά. ἰὼ Ζεῦ.
αὐ καὶ συμφορᾶς. Εκά. τέκεα.-
-αὐ πρὶν ποτ' ἦμεν.
ἑκά Βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία. Αν. τλήμων.
ἑκά ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. Αν. φεῦ. φεῦ.
ἑκά φεῦ δῆτ' ἐμῶν. Αν. κακῶν. Εκά. οἰκτράγε τύχα.
αὐ πόλεως. Εκ. ἃ καπνοῦτο. Αν. μόλοις ὦ πόσι μοι.
ἑκά βοᾶς τὸν παρ' ᾅδην παιδ' ἐμόν. ὦ μελέα.
αὐ σᾶς δ' ἁμαρτὸς ἄλκαρ. Εκά. σύ τ' ὦ λῦμ' Αχαιῶν.
τέκνων δὲ ποθ' ἁμῶν πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
κόμισαί μ' εἰς ᾅδου. Χο. οἵδε πόθοι μεγάλοι.
ἑκά σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη.
χο οἰχομένας πόλεως. Εκά. ὦ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα (κεῖτο
εὐφροσύναισι θεῶν.
ὁ δὲ σὸς γόνος, ἔκφυγεν ᾅδαν,
ὃς λεχέων συγερῶν χάριν,
ὤλεσε πέργαμα
Τροίας. αἱματόεντα δὲ θεᾷ
πρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φερέιν τέταται.
ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
ἑκά ὦ πατρὶς, ὦ μελέα,
καταλειπομέναν σε δακρύω.
χο νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.-
-ἑκά κἀγὼ δόμον, ἐνθ' ἐλοχεύθην,
χο ὦ τέκν', ἔρημος πόλις ἁμάτηρ
ἀκρλείπεθ'

ἀκρλείπεθ' ὑμῶν.
ἑκά οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,
δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβει
ἁμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ὦ
λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.
χο ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν.
θρήνων τ' ὀδυρμοί, Μοῦσά θ', ἣ λύπας ἔχει.
αὐ ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὅς ποτ' Αργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ' Εκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;
ἑκά ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν. ὡς τὰ μὲν, πυργοῦσ' ἄνω,
τὰ μηδὲν ὄντα. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
αὐ ἀγόμεθα λέια σὺν τέκνῳ. Τόδ' εὐγενὲς
Εἰς δοῦλον ἥκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.
ἑκά Τὸ τοῦ ἀνάγκης, δεινόν. ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
Βέβηκ' ἀκρασπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
αὐ φεῦ. φεῦ. ἄλλος τις Αἴας ὡς ἔοικε δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς. νοσεῖς δὲ χ' ἅτερα.
ἑκά ὧν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι
κακῶν. κακῶν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.
αὐ τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη,
σφαγεῖσ' Αχιλλέως δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
ἑκά οἴ γὼ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπε σαφές.
αὐ εἶδον νιν αὐτή. κἀποβᾶσα τῶν δ' ὄχων,
ἔκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν.
ἑκά αἶ αἶ τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων.
αἶ αἶ μάλ' αὖθις. ὡς κακῶς διόλλυσαι.
αὐ ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν. ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
ἑκά οὐ ταυτὸν ὦ παῖ τὸ βλέπειν, τοῦ κατθανεῖν.

» Τὸ μὴ γενέσθαι, τῷδ' θανεῖν ἴσον λέγω.
» Τὸ ζῆν δὲ λυπρῶς, κρεῖσσον ὄντι κατθανεῖν.
» Αλγεῖ γὰρ ὀλίγ' τ' κακῷ πόδημόν.
» Οσ' δ' ὐτυχήσας εἰς τὸ δυσυχὲς πεσὼν,
» Ψυχὴν ἀλᾶται δ' πάροιθ' ὐπραξίας.
» Κεινη δ' ὁ μοίως ὥσπερ ὃν ἰδεῖν φῶς,
» Τ' ἐθνηκε, κὐδὲν ὄισθ', τ' αὐτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, δι τ' ὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον, δι τύχης ἡμάρτανον.
ἓς γυναῖκ' σώφρον' ἐὐ εὑρημένα,
ταῦτ' ἐζημόχθην Εκτορ' ἡδὶ σέγας.
πρῶτον μὲν γνῶναι χαὶ πόσει, καὶ μὴ πόσει
ψόγος γυναιξὶν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκει)
χακῶς ἀκοῦσαι, ἥτις ὃν γένοιτο μωιή.
τότε παρεῖσα πόθον, ἔμμενον γ' δόμοις,
ἔσω τε μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη
ἐκ εἰσεφρόμην. τὸν δὲ νοῦν διδάσχαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρησὸν, ἐζήρκουν ἐμοί.
γλῶσσης τε σιγὴ, ὄμματ' ἦσυχον πόσει
παρεῖχον. ἤδειν δ' ἅμε χρὴ νικᾶν πόσιν
κεἰνῳ τε νίκην, ὧν ἐχρῆν παρεῖναι.
τῶν δὲ κλεινὰν εἰς στρατὸν μ' ἀχαιῶν
ἐλθοῦσ', ἀπώλεσέν μ'. ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
Αχιλλέως με παῖς ἐδουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα. δ' ὐλοῦσα δ' ὑπ' ἀνθρώπων δόμοις.
κεἰ μὴ παρῆσθ' Ελένης Τύνδαρι κάρα,
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὰ φανοῦμαι ζῆν θανόνθ'. τόνδε δ' ὦν

συγγνῶ

συγγνῶ, ἐμαυτῆς δ' εὐσεβούσης μισήσομαι.
λάθροι λέγουσιν ὡς μί' θῆλυ φρόνημα χαλᾷ
τὸ δ' ὐσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος,
» Απέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
» Καινοῖσι λέκτροις ἐξεβαλοῦσ', ἄλλον φίλει.
ἀλλ' ὀδὲ πῶλος, ἥτις αὖ διαζυχῇ
τ' σωτηραφέισης, ῥᾳδίως ἕλκῃ ζυγόν.
καίτοι τὸ θηρίων ἄλογον, ἀφθονώτερόν τ' ἔφυ.
ξυνίσει τ' ἄχρηστον, τῇ φύσει τε λείπεται.
σέ δ' ὦ φίλ' Εκτορ, εἶχον ἥνδρ' ἀρκοῦντά μοι,
ξυνίσει, γένει, πλούτῳ τε, κἀνδρείᾳ μέγαν.
ἀκήρατον δέ μ' ἐξ πατρὸς λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένιόν ἐζύξω λέχος.
κἀγὼ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυστολοῦμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ελλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' ὀκ ἐλάσσω τ' ἐμοῦ ἔχῃ κακόν
Πολυξένης ὄλεθρος, ὧν κατασφάγῃς;
» Εμοὶ γὰρ ὃ δ' ὁ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
» Ξυνεῖσιν ἐλπὶς. ὃ δὲ δοκεῖν πομαι φρονᾶν
» Πρᾶξειν τι κεδνόν. ἡδύ δ' ὄν, κἀν δοκεῖν.
χο εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς. θρῳωδᾶ δὲ
τὸ σὸν, διδάσκῃς μ' ὡς πνεύματ' κυρῶ.
ἐκά αὐτὴ μὲν ὅπου ναὸς εἰσέβην σκάφος,
ᾔσθημ' διδᾶ, κἀ κλύδ' ἐπίσαμαι.
» Ναύτας γ' ἦν μὲν μέτριος ἡ χειμὼν φορεῖν,
» Προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνῳ.
» Ο μὲν, παρ' ὀιαχ', ὁσ' ὐδὲ λαίφεσιν βιβώς,
» Ο δ' ἄντλῳ εἰργων ναός. ὧν δ' ὑπερβάλλει
» Πολὺς παραχθεὶς πόνος, ᾠδόντες τύχῃ,
» Παρεῖσαν αὐτῶν ὑμάτων δρομήμασιν.

ὅτῳ δ'

ὅτω δὲ κἀγώ. πολλ' ἔχουσα πήματα,
ἄφθεγκτός εἰμι. καὶ παρεὶσ', ἐῶ σόμα.
νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με λύσλωσ κλύσλων.
ἀλλ' ὦ Φίλη πᾶ, τὰς μὲν Ἑκτορ⊙ τύχας,
ἔασον. ἀ μὴ, σλάκρυά νιν σώσει τὰ σά.
τίμα δὲ τὸν παρόντα σλειστότω σέθεν.
Φίλον δισ⊙ὸν σλέλεαρ ἀνδρὶ σῷ τρόπων.
κἄν δρᾷς τάδ' εἰς τὸ κοινόν, ὄψεσθ' εὐφρανεῖς Φίλους,
καὶ παῖσλα τόνδ' ἐκ παισλός, ἐλευθερίψιας ἀεί,
Τροίας μέγισλον ὠφέλημ'. ἵν' οἱ ποτε
ἐξ ὧν γενόμενοι παῖδες, Ἰλιον πάλιν
κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι.
ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλ⊙ ἐμβάινει λόγ⊙.
τίν' ὧν σλεύσομαι τόνδ' ἀχαϊκῶν λάτριν
σείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ταλ Φρυγῶν ἀρίσ⊙ πρὶν ποθ' Ἕκτορ⊙ σλάσαι,
μή μ' ἐσυγήσῃς ἐξ ἑκὼν γ' ἀγγελῶ,
Δαναῶν τε κοινὰ, Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
ἀν τίσ' ὄδιν, ὡς μοι φροιμίων ἄρχει κακῶν;
ταλ ἔδοξε τόνδε παῖσλα, πῶς εἴπω λόγον;
ἀν μῶν σ' ὁ τὴν αὐτὴν σλεισόσει σέθεν;
ταλ σὺ δ' εἰς Ἀχαιῶν τῶνδε σλεισόσει ποτέ.
ἀν ἀλλ' ἐνθάσ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιτεῖν;
ταλ ἐκ ὅισ' ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.
ἀν ἐπήνεσ' ἀισχ. πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
ταλ κτείνουσι σὸν παῖσ', ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
ἀν οἵ μοι, γάμων, τόσ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
ταλ νικᾷ σ' Ὀδυσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.
ἀν αἰ. αἰ. μάλ'. ὀ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
ταλ λέξας ἀρίσ⊙ παῖσλα μὴ τρέφῃ πατρός.

τοιαῦτα

ἀν τοιαῦτα νικήσειε τ' αὐτὸ τὸ σόν.
ταλ ῥίψαι δὲ πύργων σλείσφε τρωϊκῶν ἄπο.
ἀλλ' ὡς γενέσθ', καὶ σοφωτέρα φανῇ,
μήτ' αὐτύχησον, σύγγνωσ' σ' ἀλγοῦσ' κακοῖς.
μήτε σοφίσῃ, μηδὲν ἐγὼ σόφ.
ἔχει γ' ἀλκὴν σλαμὸν. σκοπεῖν ἢ χρή.
πόλις τ' ὄλωλε, καὶ πόσις. κρατῶ δὲ σύ.
ἡμεῖς τε πῶς γυναῖκα μάρνασθ' μίαν,
εἰσίτε, τοῦτον φύσεν δ' μαχῆς σθένος.
σὺ δ' ἀσφαλῶς σόθεν. σὺ δ' ἐπίφθονόν σε χρή.
ὅτ' αὖσ' Ἀχαιοῖς βάλομαι ῥιπῆσαι κράτος.
εἰ γάρ τι λέξεις ὧν χολώσεται κρατῶν,
ὅτ' ἂν τάφοιν πᾶσι σοῖσι, ὅτ' οἰκτρὰ τύχοι.
σιγῶσα σὺ ἐύτε τὰς τύχας μεκτημένη,
τὸν τόσλε νεκρὸν ὃν κἄθαπτον ὧν λίποις,
αὐτήν τ' Ἀχαιῶν προσυμφερεσθρόων τύχοις.
ἀν ὦ Φίλτατ', ὦ πόσιος ἄμμιθεις τέκνου,
θανεῖν πῶς ἐχθρῶν, μητρὸς ἀθλίαν λιτῶν.
ἢ τὸ πατρὸς σέ σ' σύγχει' ἀκκτρεῖ,
ἢ τοισιν ἄλλοις γίνεται σωτηρία.
τόσ' ἐσθλὸν ὃν εἰς καιρὸν ἦλθε σοι πατρός,
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυσυχῆ τε, καὶ γάμοι.
οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἑλένορος ποτε,
ὄχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξσ' ἐμόν,
ἀλλ ὡς τυραννον Ἀσιάσδος πολυωπόρου.
ὦ παῖ, σλαλεύεις; ἀιδάνει κακῶν σέθεν:
τίμᾳ σλέσθαξαι χρσοῖ, καὐτύχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεί, πῆδυγας εἰς πτερῶν ἐμάς;
ὄκ εἰσιν Ἕκτορ κλόνον ἀρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξανελθὼν, σοι φόρων σωτηρίαν.

ὃ συγγόνας

ὃ συγγόνα πατρὸς, ἀκίχυς φρυγῶν.
λυγρὸν δὲ πόδα μὲ εἰς τραχήλου ὑψόθεν
πέσων ἀνοίκτως, πνοῦν μ' ἀφῆκεις σέθεν.
ὦ νέον ὠδαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνοῦμα. διακναῖς ἄρα
ἐν παργάνοις σε μαστὸς ἀξεθρεψ' ὅδε.
μάτην δ' ἐμόχθων, καὶ κατεξάνθιω πόνοις.
νῦν εἴ ποτ' οὖθις, μητέρ' ἀπάζοι σέθεν.
πρόσπιπτε νῦν τεκοῦσαν. ἀμφὶ δ' ὠλένας,
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι, καὶ σὸν ἅρμοδον.
ὦ βάρβαρ' ἀξύνετοι Ἕλλωνες καλιᾶς,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' ἀξίαν ἄτιμον;
» Ω τωσλάρδον ἕρνος, ὅ ποτ' εἰ Διός.
» πολλῶν δὲ πατρῴων φημί σ' ἐκπεφυκέναι.
» ἀλάστορ· μὴν πρῶτον. εἶτα δὲ, φθονῶ,
» φόνῳ τε, θανάτῳ θ', ὅσα γῆ τρέφει κακά.
» ὁ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζωὰν ἐκφῦσαι σ' ἐγώ.
» πολλοῖσι λῃστὴς βαρβάροις, Ἕλλησί τε.
» ὄλοιο. καλλίσων γὰρ ὀμμάτων ἄπο,
» ἀσχρῶς τὰ κλῄθρα πεδὶ' ἀπώλεσας φρυγῶν.
ἄγετε, φόρετε, ἐκπέμψατε δόμων.
σὺ δ' ἐννυδρεῖς τόδε στέρνας. ἐκ γὰρ θεῶν
σὺ μὲν μόλις θανόντα, παῖδ' τὸν σὸν θάνατον
θανάτου ἀρπάξας. κρύπτετ' ἀθλίου σέλας,
καὶ ῥίπτετ εἰς νεῶν, ὡς καλὸν γὰρ ὄρχομαι,
ὑμέναιον, ἀρπάσασα τὸ μαντεῖος τέκνου.
χο τάλαινα Τροία. μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς. καὶ λέχος συγγὸν χέρα.
ἀν ἄγε πᾶι, Φρύγιον πρόσφθεγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρῴων

πύργων

πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοὶ
πόνῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δὲ σιωπᾶτε χρὴ
λιγυκόνυχ', ὅσοις ἄνοικτος,
καὶ ἀναισχείας, φιλύμετόρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἔσῃ.
ἐκά ὦ τέλεον, ὦ πᾶι παιδὸς μογερᾶ,
συλώμεθα σὺν ψυχὺν ἀδόκως
μήτηρ, κἀγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγὼ
λύσομαι δράσω; τάδε σοὶ δίδυμα
πλήγματα κρατός, σὸν νῶτον τεκτύπτας.
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν. οἱ ἐγὼ πόλεως.
οἵ μοι δὲ σέθεν. τί γὰν ἄλλ' ἔχομεν;
τίν' ἐλπίσομεν, μικρὸν παῦσιν
χωρεῖν ὠλέθρου δόμων παντός;
χο μελιοστρόφου Σαλαμῖνος
ὦ Βασιλοῦ Τελαμών. νάσου
πολυλίμενον οἰκήσας ἕδραν,
τᾶς ὠμηστὰς ἁλμυρὰς
ὄχθοις ἰδροῖσιν ἐλαίας
πρῶτον ἔβλεψε κλάδον γλαυκᾶς, Ἀθάνας
ἱερώνιον, στέφανον,
λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις.
ἔβας ἔβας τοξοφόρων
στρατεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ,
Ἰλιον Ἰλιον ἐκπορθήσων,
πόλιν ἀμετέραν,
πατρίοις θ', ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος.
θ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον

ἀνθ'

ἄνθος, ἀστυζήλωτον πώλων.
Σιμόεντι δ' ἐπὶ δυρείτᾳ πλάταν
ἔχασε πονηροτόρου,
καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν,
ἵν' χορὸς εὐτοχίαν ὠρέλε ναῶν,
Λακεδαίνᾳ φόνον,
κανόνων τυκίσματα Φοίβᾳ.
πυρὸς δὲ φοίνικι πνοᾷ
καθέλων Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
δόλις δὲ δυοῖν πτύλοιν τείχη
πόδι δαρδανὰς,
φονία κατέλυσεν ἀσπίς.
μάταν ἄρ' ὦ χρυσέας
εἰν οἰνοχόας ἄβρὰ βαίνων
Λακεδαίνᾳδε πᾷ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα καλλίσταν λατρείαν.
ἃ δὲ σὲ γᾶ μυκηναία Τροία,
πυρὶ δαΐᾳ).
ἠϊόνες ἅλιαι ἴσχουσ', ὅσον ὄρνις
ὠκὺς ἰσάτερ ποτέεται βοᾷ.
ἀλλ' ἐμὸν, δυνάστορες.
ἃ δὲ, πᾶισδας. ἀλλὰ δὲ,
ματέρας γοραίας.
τὰ δ' ἃ δροσόεντα λατρᾷ,
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶσι,
σὺν. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ
χάρισι πᾶσα Διὸς θρόνοις
μαλιγάλακτα τρέφεις.
γειάμοιο δὲ γᾶιαν

Ελλὰς

Ελλὰς ὤλεσ' ἀσπίδ'.
ὄρνις ὄρνις, ὃς πᾶσᾶ
δαρδανίαις μελαθρᾶς πότ' ἦλθες,
ἀρπασίαισι μέλεσιν.
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῶδος ἀναψάμενος.
τὸ μὲν δὴ Διὸς
ὄνειδος, ἀκέτ' ὀρῶ,
τὸ τᾶσδε λόγχαις βρότειος ἥων
φεύγει ὀλοὸν,
εἰσδὲ γαῖαν. εἰσὶν
πύργαμοι ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσις ἐν θαλάμοισιν, ἁβρὰ
ἀσπίδων τ' ἐθεσπέσιον ἔλαβε
χρύσεος ὄχος ἁρπάσας,
ἐλπίσι γᾶς πατρίας
μεγάλαν. τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα, φρᾶσαι Τροίᾳ.
ὦ καλλιφεγγὲς ἁλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δαμάρτα νὼ ἐμοὶ χαρώσεται
Ελένη, ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ,
Μενέλαός εἰμι, καὶ κρατούμενος ἀχαιικῶν.
ἦλθον δὲ Τροίαν ἐς ὄσον δοκεῖσι με
γυναικὸς ἕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἀνδρὶ, ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων δαμάρτα ξεναπάτης ἐλήλατο.
κεἰν' μὲν δὴ δέδωκε σοὶ θεοῖς δίκην,
ὡς τός τε, κἀγὼ νῦν δορὶ πεσοῦσ' ἐλωβίτω.

ἐξ ἦκω δὲ

ἥκω δὲ τοῦ λάκαιναν. ὃ γὰρ ἡδίστου
ὄνομα δάμαρτος, ἣ ποτ᾽ ὢν ἐμὴ, λέγω,
ἄξων. δόμοις γ᾽ τοῖσδ᾽ ὢν ἀεχμαλωτικοῖς,
κατηείθμυται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
οἱ πορ γὰρ αὐτὴν ἐξεμοχθήσαν δορί,
κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἐδόκουν. εἴτε μὴ κτανὼν,
θέλοι μ᾽ ἄγεσθ᾽ πάλιν δόμους Ἀργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ᾽ ἐδόξε τοῦτο μὲν ὢν Τροίας μόρου
Ἑλένης ἑᾶσαι, ναυπόρῳ δ᾽ ἄγγει πλάτη
ἕλλησιδ᾽ εἰς γῆν. κἄτ᾽ εἰσιδεῖν δόναι κτανεῖν
ποινὰς, ὅσοι τεθνᾶσιν ὢν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ᾽ εἶα χωρεῖτ᾽ εἰς δόμους ὀπάονες.
νόμιζετ᾽ αὐτὸν, ὅτι μαιφονωτάτης
νώμης ἐπαιτάζαντες ὄψεσθ᾽ ὅταν
πνοιαὶ μόλωσι, πέμψομεν νιν Ἑλλάδα.
Ὦ γῆς ὄχημα, μᾶτερ γῆς ἔχων ἕδραν,
» Ὅσοις πότ᾽ εἶ σὺ δυσπάτωρ εἰδόναι
» Ζεὺς, εἴτ᾽ ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νὸ βροτῶν,
» Προσηυξάμην σε. πάντα γὰρ δίδοις ἀψοφεὶ
βαίνων κελεύθους, κἀξ ἀδήλου τὰ θνητὰ ἄγεις.
τίδ᾽ ἔστιν ὄχεα, ὡς ἐκαίνισας θεῶν;
ἀνῶ σε Μενέλαε, εἰ κτανεῖς δάμαρτα σὴν.
ὁρᾷς δὲ τὴνδε, φεῦγε, μή σ᾽ ἕλῃ πόθος.
αἱρεῖ γὰρ ὄμματ᾽ ἀνδρῶν. ἀξαιρεῖ πόλεις
πίμπρησι δ᾽ οἴκους. ὧδ᾽ ἔχει κηλήματα.
ἐγὼ νιν οἶδα, κἀσὺ, χ᾽ οἱ πεπονθότες.
Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ᾽ ἔστι. πῶς γὰρ χρὴ σὲ σωφρόνως σέθεν,
βίᾳ πῶς τῶνδε δ᾽ ὡμάτων ἐλπέσθαι.
ἀτὰρ χρεὼν μὲν οἶδά σοι μισεμένην,
ὅμως

θέμως δ᾽ ὀρεῖδος βάλομαι. γνῶμαι τίνες
Ἑλλήσι, καὶ σοι, τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόρι;
δὲ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ᾽ ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοὶ σ᾽ ἐβούλιον, ὄνπερ ἠδίκεις.
ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;
δὲ εἰς λόγους ἐλήλυθ᾽, ἀλλὰ σε κτανῶν.
ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ᾽ ἕνεκα
Μενέλαε, κἀμὸς σοῦ γε καὶ τῶνδε λόγους
ἐμὴν κατ᾽ αὐτῆς. τῆ γὰρ ἐν Τροίᾳ καλῶν
ὀρθὴν κάκιστα. σωτεθεὶς δ᾽ ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν ἄτως, ὥστε μηδ᾽ ἀμῶς φυγεῖν.
σχολῆς τὸ δίωρον. εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι. τῶν δ᾽ ἐνεχ᾽ ὡς μάθῃ λόγων,
δώσω τόδ᾽ αὐτῇ. πῶς δὲ δώσω χαίρειν.
ἴσως με κἀν εὖ, κἀν κακῶς δρᾶν λέγειν,
δι᾽ αὐτὰ μείψει πολεμίαν ἡγεμόνα.
ἐγὼ δ᾽ ἃ σ᾽ οἶδα δρᾷ λόγων ἴσον᾽ ἐμοῖ
κατηγορήσειν, ἀνελθεῖσ᾽ ἀμείψομαι
τοῖς οἴσι τἀμὰ, κἀκ τὰ σ᾽ ἀδικήματα.
πρῶτον μὲν Ἀχαιὰς ἔτεκεν ἥδε τ᾽ κακῶν,
Γάνυμ τεκοῦσα δολιώτερον δ᾽ ἀπώλεσεν
Τροίαν τε, κἀμὲ πρέσβυς, ὃ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πλεῖρον μ᾽ μνημ Ἀλεξανδρόν ποτε.
ὤνθρωπ δὲ τὰ πλοῖα ἄλοιον, ὡς ἔχῃ.
εἰκεινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.
κἀκ παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρου δόσις,
φρυξὶ στρατηγεῖν θ᾽ Ἑλλάδ᾽ ἀγανισάναι.
Ἥρᾳ θ᾽ ὑπέσχετ᾽ Ἀσίας, Εὐρώπης θ᾽ ὅρος,
τυραννίδ᾽ ἕξειν, εἰ σφε πείνῃν γράεις.

Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη,
δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπεκδράμοι
κάλλει, τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον.
νικᾷ Κύπρις θεάς. καὶ τοσόνδ' οὔμος γάμος
ὤνησεν Ἑλλάδ'. οὐ κρατεῖσθ' ἐκ Βαρβάρων,
οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
ἅδ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ,
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κἀνειδίζομαι.
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ὑπὲρ κάρα λαβεῖν.
οὔπω με φήσεις αὐτὰ τὰ πόσιν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρᾳ.
ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα,
ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν,
ὃν ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ, Κρησίαν χθόνα.
εἶεν. οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὸν τοὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι.
τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων ἅμ' ἑσπόμην,
ξένῳ προδοῦσα πατρίδα, καὶ δόμους ἐμούς;
τὸν θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δ' ἀδοῦλός ἐστι. συγγνώμη δ' ἐμοί.
ἐνθένδ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῆ λόγον.
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοὺς,
χρῆν μ' ἡνίκ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
λιποῦσαν οἴκους, ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο. μάρτυρες δέ μοι
πύργων πυλωροὶ, κἀπὸ τειχέων σκοποὶ,
οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον, ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.

Βίᾳ

Βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηΐφοβος, ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοι μ' ἂν ἐνδίκως πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ὧν ὁ μὲν, Βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν', ἀντὶ νικητηρίων,
πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλει, τὸ χρήζειν ἀμαθὲς ἐστι γὰρ τόδε.
χο Βασίλει, ἄμυνον σοῖς τέκνοισι, καὶ πάτρᾳ,
πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς κακοῦργος οὖσα. δεινὸν οὖν τόδε.
ἑκά ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἐνδίκα.
ἐγὼ γὰρ Ἥραν, παρθένον τε Παλλάδα,
οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μὲν, Ἀργὸς Βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς γ' ἐνθύμας Φρυξὶ δουλεύειν ποτὲ,
αἳ παιδιαῖσι, καὶ χλιδῇ μορφῆς περὶ,
ἦλθον πρὸς Ἰδην. τοῦ, γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
Ἥρα, τοσοῦτον ἔσχεν ἐρῶτα καλλονῆς.
πότερον, ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν,
ἢ γάμον Ἀθηνᾶ θεῶν τινος πειρωμένη,
ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξητήσατο,
φεύγουσα λέκτρα, μὴ μαθεῖς ποίει θεὰς,
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα. μὴ πείσῃς σοφοὺς.
Κύπριν δ' ἔλεξας. ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μείνουσ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν οὐρανῷ
αὐταῖς Ἀμύκλαις ἤγαγε πρὸς Ἴλιον.
ὧν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁσὸς δ', ἰδὼν νιν νοῦς, ἐποιήθη Κύπρις.

 τὰ μῶρα

τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ὄζειν Ἀφροδίτην βροτοῖς.
καὶ τἄνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχὴ θεᾶς.
ὧν εἰσὶ δ' ὅστις Βαρβάροις ἐδήμασι,
χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἀβέμαργώθης φρένας.
ᾧν μὲν γὰρ Ἀργὼ μικρὸ' ἔχασ' ἀντέρεφε.
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὸν φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ βέβασαν ἤλπισας καταπλύσειν
δ' ἀπάναισιν. δὸς δ' ἰὼ ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν. βίᾳ γὰρ πῶλα φὴς ἄγειν ἐμόν.
τίς Σπαρτιατῶν ἤδετ', ἢ ποίαν βολὴν
ἀνωλόλυξας Κάστορ' ἢ νεανίᾳ,
τόθ' συζυγεὶς ἔτ' ὄντος ὀκτ' ἀσταφίδος
ἐπὶ δὲ Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοί τέ σε
κατ' ἴχνος, ἰὼ δὲ δορίπετὴς ἀγωνία.
εἰ μὲν τὰ τῶνδε κρείσσον' ἀγγέλοι τόδε,
Μενέλαον ἥκειν, πᾶς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς,
ἔχων ὄρνιθος αὐταγωνιεῖν μέγαν.
εἰ δ' ὀλίγιστον χεῖρα Τρῶες, ὧδ' ἐν ἰῷ ὄλοι.
εἰς τὸν τύχην δ' ὁρῶσα, τόδε πάσχω, ὅπως
ἔπος ἓν ἐμὲ αὐτὴν, τὴν ἔρωτα δ' ἐκ ἔθελες.
κἄπτα πλεῖστα τοῖς, σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις.
πύργων καθεῖσ', ὡς μήτε σ' ἀκοῦσαι.
πῶς δῆτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχος ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ'; ἃ γυναῖκα χρὴ
δρᾶσειν ἄν, πολλὰ τὸν πάρος πόσιν.
καίτοι γ' ἔγνωσταν σε πολλὰ πολλάκις.
ὦ θυγατέρ, ἔξελθ'. οἷσθ' ἐμοὶ πᾶσιν, γάμους
ἄλλους γαμοῦσι σοῦ δ' ὕδωρ ναῦς ἀχαϊκὰς
πέμψω σωθεῖσαν. καὶ παῦσον μάχης

Ἕλλωσας.

Ἕλλωσας, ἡμᾶς τ' ἀλλὰ σοι τόδ' ἰῶ πτόλιν.
ᾗν οἷς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβρεις δόμοις,
καὶ πρόσκωπος δὴ Βαρβάρων ἐπῆλθες.
μεγάλα γὰρ ἰῶ σοι. καὶ πῶς δ' εἰσῆλθες ἀσκόπως, λαθοῦσα πόσει
τὸν αὐτὸν ἀνέρ'. ὦ κατάπτυστον κάρα,
ἰῶ χρὼ ταῶν ἐν πέπλων ὀρθοῖσιν
φείκη τρέμουσαν κρατὶ ἀπεσκυθισμένῃ
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον δ' ἀναισθείας πλέον
ἔχουσ' ὑδὲ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλαε, ἵν' εἰδῇς σοι τελευτήσω λόγον,
σεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε τιμωρίᾳ.
σαυτοῦ νόμον δ' τόνδε ταῖς ἄλλαισι θες
γυναιξὶ, θνήσκειν, ἥτις ἂν πρόδῳ πόσιν.
Μενέλαε, προγόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
τίσαι δίκαια τὰ ἐμὰ τοῖς προδοῦσι,
τὸ θηλύ τ' ὄντος ἐχθροῖς φανείς.
ἐμοὶ σὺ συμπέπλωκας εἰς ταὐτὸν λόγον,
ἐκεῖσε τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν,
ἔρωτας εἰς σὰς. χἠ Κύπρις κόμπον χάριν
λόγοις ἀνεῖται. βᾶνε λῃστήρων πέλας.
πόνος δ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακρὸς
θανεῖν, ἵν' εἰδῇς μὴ κατασχύνῃ ἐμέ.
μὴ. πῶς σε γνάτων, τὸν νόσον τὴν τ' θεῶν
προδεῖς ἐμοὶ, κτάνῃς με. συγγίνωσκε δὲ.
μισῇ, ὃς ἀπέκτειν', ἢ δ' ξυμμάχος προδοῦσ'.
ἐγὼ πρὸ κείνων, καὶ τέκνων σε λίσομαι.
παῦσαι γοραιά. πᾶσι δ' ἀκτέφρονα.
λέγω δὲ προασόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν,
τήνδ' ἐκπομίζειν, ὄφρα ναυστολήσεται.

ἑκά. μή νυν νεώς σοι ταυτὸν εἰσβήτω σκάφος,
με. τίδ' ἄλλο μεῖζον βρῖθος, ἢ πάρος γ' ἔχει;
ἑκά. οὐκ ἐς θάλασσαν, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
με. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῆσδε δωμάτων ὁ νέος.
ἔστιν δ' ἄβατος ναῦς γυνὴ εἰσβᾶσά νιν,
εἰς ἣν πορεύσῃ σὺ μόνη καὶ γὴ κακῶς λέγῃς.
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία, κακῶς
κακὴ θανεῖται. Καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι βήσει ῥᾴδιον μὲν ἡ πόλις.
ὅμως δὲ τῇσδε ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ.
χο. μόρου μὲν αὐτῶν, λιᾶν ἔτ' ὢν ἐχθίονες.
ὅτῳ δ' ἐν τοῦ γὼ Ἰλίῳ
ναὸν, καὶ θυόεντα βωμὸν
πρῶτ' ὤνασ Ἀχαιοῖς
ὦ Ζεῦ, καὶ πελανῶν φλόγα,
Σμύρνης ἀιθερίας τε καπνόν,
ἐν Πορ'γάμου ἰδραὰν,
ἰσλαῖά τ' ἰσ'ᾶλα κιοτοφόρα νάπη,
χιόνι κατάρρυτα ποταμέια,
τόρμους τε πρωτόβολον ἅλιον,
ταὶ καταλαμπομέναν
ζαθέαν θοράπταναν.
φρασάτω σοι θυσίαι, χορῶν
τ' ὄλβια μοι κέλαδοι κατ' ὄρφναν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶναι,
σὺ δ' ἀώτευτα πλήθει.
μέλε μέλε μοι τάδ', εἰ φρονεῖς ἄναξ,
ἐράνιον ἔβαν ὦλβιβήκως,
ἀιθρίαν τε πόλεως ἀλαμπάνας,

ἄμ πυρὸς

ἄμ πυρὸς ἀιθομένων
κατέλυσέ τις ὁρμά.
ἰώ. ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,
σὺ μὲν φθιμένων, ἀλαίνᾳς
ἄθαπτος, ἄνυμφος.
ἐμὲ δὲ, πόντιον σκάφος
ἀΐσσον, πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λάϊνα, κυκλώπειά, δράνια νέμομαι.
τέκνων ἄ πλῆθος ἐν πύλαις
πλάκερυσι κατάχωρα σχήσῃ.
Βοᾶ Βοᾶ μᾶτερ. ὤ μοι.
μόναν δή μ' Ἀχαιοὶ
κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων,
κυανέαν ὠὴν ναῦν
ἐναλίαισι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν' ἱεράν,
ἢ δίπορον κορυφάν,
ἔδμον ἐνθα πύλαις
Γέλωτος ἔχασιν ἔδραι,
ἐνθ' ἀκάτα μελίας
μέσον πέλαγος ἰάλλει,
δίπαλτον ἱερόν
ἀνὰ μέσον πλάταν πέδοι
Αἰγαίᾳ κραιναφαὶς πῦρ
Ἰλιόθεν, ὅτι με πολύπλακτον
Ἑλλὰς λάτρευμα γᾶθεν ἐξοικίζει.
χρύσεα δ' ὑπέρτατα παρθένων
χαίτας ἔχαζε τυχαίᾳ
Διὸς κόρα. μὴ δὲ γαῖαν

ποτ' ἔλθοι λάκαιναν,
πατρῷον τε θάλαμον ἑστίας,
μὴ δὲ πόλιν Πιτάνας,
χαλκόπυλόν τε θεᾶς
δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ.
ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
μέλεα πάθεα Τρωῇσιν.
ἰώ. ἰώ. καινὰι καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι
λεύσσετε Τρώων
τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι
νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτείνοντες, ἔχουσιν.
ταλ Ἐκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος,
λάφυρα τἀπίλοιπ' ἀχιλλείου τάφου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν φθιώτιδας.
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
οὗ θᾶσσον οὕνεκ', ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φροῦδος μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγὸς, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς,
πάτραν ἀνασεύουσα. καὶ τὸν Ἕκτορος
τύμβον προσεννέπουσα. καὶ σφ' ἠτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων,
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος.
φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ', ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,

μηδ'

μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσει
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη λύπας ὁρᾶν,
ἀλλ' ἀντὶ κέδρου, περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα. σὰς δ' εὖ ὠλένας,
δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλῃς νεκρὸν,
στεφανοῖς θ' ὅσοι σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά.
ἐπεὶ βέβηκε. καὶ τὸ δεσπότου τάχος,
ἀφείλετ' αὐτὸν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες, αἱρούμεν δόρυ.
σύ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα
ἑνὸς μὲν οὖν μόχθου ἀπαλάξας ἔχω.
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς,
ἔλουσα νεκρὸν, κἀπέννιψα τραύματα.
ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναῤῥήξων τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε, κἀπὸ σοῦ
εἰς ἓν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην.
ἑκά θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα, κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
ὦ μεῖζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες. ἢ φρενῶν,
τί τόνδ' Ἀχαιοὶ παῖδα δείσαντες, φόνον
καινὸν διειργάσασθε, μὴ Τροίαν ποτε
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
ὅθ' Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
διωλλύμεσθα μυρίας τ' ἄλλης χερὸς,
πόλεως δ' ἁλούσης, καὶ φρυγῶν ἐφθαρμένων,
» βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον,
» ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλτατθ' ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής,
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχὼν,

γάμων

γάμων τε, καὶ τὸν ἰσοθέου τυραννίδος,
μακαριὸς ἦσθ' ἄν, εἰ τι τῶνδε μακάριον.
νῦν αὖτ' ἰδὼν μὲν, γνούσ τε σῇ ψυχῇ τέκνον,
οὐκ οἶσθ'. ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
δύστηνε, κρατὸς, ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τύχη πατρῴα, λοξίου πυργώματα.
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα Βόστρυχον,
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν ἐνθὲν ἐκγελᾷ,
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοῦς μὲν ἡδείας πατρὸς
κέκτησθ' ἐν ἄθροις, ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι.
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα,
ὄλωλας. ἐψεύσω μ' ὅτ' εἰσπίπτων πέπλους
ὦ μῆτερ, ἤυδας, ἦ πολὺν σοι Βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι. πρὸς τάφον δ' ὁ μηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγώ σε τὸν νεώτερον,
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
οἴ μοι. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ', αἵ τ' ἐμαὶ τροφαὶ,
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι, φροῦδά μοι. τί καί ποτε
γράψειν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Αργεῖοι ποτὲ,
δείσαντες; αἰσχρὸν τοῦ πίγραμμ' ἐν Ελλάδι.
ἀλλ' ὦ πατρῴων οὐ λαχὼν, ἕξεις ὅμως
ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπηχυν Εκτορος Βραχίονα,
σώζουσ', ἄριστον φύλακ', ἀπώλεσας σέθεν.
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρὼς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων,

ἔσταζεν

ἔσταζεν Εκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι.
φερέτε. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
ἐκ τῶν παρόντων. οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν. ὧν δ' ἔχω, λήψῃ τάδε.
» Θνητῶν δὲ μῶρος, ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν,
» Εμπληκτος ὡς ἄνθρωπος ἄλλοτ' ἄλλοσε,
» Βέβαια χαίρει τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι
» Γηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
χο. καὶ μὴν πρὸς χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων
φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
ἑκά. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,
οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὓς φρύγες νόμους
τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι.
μήτηρ πατρός σοι προστίθησ' ἀγάλματα,
τῶν σῶν ποτ' ὄντων. νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλεθ' Ελένη. πρὸς δὲ, καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν.
χο. ἓ ἓ φρενῶν ἔθιγες. ἔθιγες.
ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὢν ἀνάκτωρ πόλεως.
ἑκά. ἅδ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,
Ασιατίδων γήμαντα τὸν ὑπερτάτην,
φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός.
σύ τ' ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων Εκτορος φίλον σάκος
στεφανοῦ. θανῇ γὰρ, οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ.
ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Οδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
χο. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ' ὦ τέκνον,
δέξεται. στέναζε μῆτερ.

ἑκά αἶ. αἶ.

ἑκά ἄ.ἄ. Χο. νεἰρῶν ἴαχον.
ἑκά ἰώ μοι μοι.
χο οἴ μοι σλῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ἑκά τελαμῶσιν ἕλκη, τὰ μὲν, ἐγώ σ' ἰάζομαι,
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα σ' ὄ-
τὰ σ' ὧν νεκροῖσι, φρουτίσεις πατὴρ σέθεν.
χο ἄραος' ἄρασε χειρὶ κρᾶτα, πιτύλοις
σλῆξαι χειρός. ἰώ μοι μοι.
ἑκά ὦ φίλτατοι γυναῖκες.
χο Ἑκάβη σὲς ὤνεπε.
τίνα θροεῖς αὐσ' αὖ;
ἑκά ὀκλῶ ἄρ' ὧν θεοῖσι, πλὴν ὀύμοὶ πόνοι πόνοι,
Τροία τε, πόλεων ἔλκιστον μισσμὸν
μάτην σ' ἐβλαστὸμην. εἰ σ' ἡμᾶς θεὸς
ἔσρεψ' ἄνω πόδι βαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς αὖ ὄντες, ὥς αὖ ὑμνήθημεν αὖ,
μόσαι ἀοισλὰς σὸντες ὑσρίοις βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβου νεκρῷ.
ἐχθ γὰρ ὅια σ' εἶγε νδρτρόων σέφη.
» Δοκῶ δὲ κοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,
» Εἰ πλασίων ζις τύξεται κτεισμάτων.
Κρνὸν ἦ γάμρω μ' ὅτι τ' ζώντων τόλε.
χο ἰώ. ἰώ. μελέα μᾶτερ', ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ὠδὶ ζοι διατέγναψε βιο,
μέγας σ' ὀλβιοδεὶς, ὡς ἐκ πατρόων
ἀγαθῶν ἐγένο, σ' ἐνῶ θανάτῳ διολωλας
ἑκά ἔα. ἔα. τίνας Ιλιάσιν ταῖσ' ὧν κορυφαῖς
λβίοσω, φλογέας σ' αἰθῖσι χόρας
διόρεσοντας. μέλλ Τροία
καινὸν ζι ιακὸν πῶσέσεσθ.

ὠὐλῶ

πάλ αὐσ' ὦ λοχαγοὶς. οἵ τέταχθε πιμπρᾶναι
Πριαμι τόσ' ἄσυ, μηκέτ' ἀργᾶζαν φλόγα
ὧν χθεὶ σώζειν. ἀλλὰ πῦρ ζνιγναι,
ὡς ἂν κατασκάψαντες Ιλιάσ πόλιν,
σελώμεθ' οἰκασ' ἄσμενοι Τροιὰς ἄπο
ὑμεὶς σ' ἵν' οὗτος λογ ἔχη μορφὰς σίνε,
χωρεῖτε Τρώων παῖσ' ες, ὀρθιαν ὅταν
σάλπιγγ ἠχὼ σλῶσιν ἀρχηγοὶ σρατοῦ
πρὸς ναῦς Αχαιῶν, ὡς ἀρσελλάδε γῆς.
σύ τ ὦ γδραιὰ σλυσυχεσάτη γυῖαι,
ἕπου. μεθήκασίν σ' Οδυσσέως πάρα
οισί'. ὦ σε σλάλιω κλῆρ ἐκπέμωσ πάτρας.
ἑκά οἰ γὼ τάλαινα. ζοῦν σλὴ τὸ λοιδιορ,
καὶ τρμα πάντων ἤδιγ τ ἐμῶν καλῶν.
ἔξειμι πατρίδος. πόλις ὑφάπτεται πυεί.
ἀλλ ὦ γδραιὲ πρὸς, ἐπίσπυδον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα σλή ποτ' ἀμπνέουσ' ὧν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
πιμπρᾷ σὺ, χ' ἡμᾶς ἐξάγουσ ἤδιγ χθονὸς
σλάλας. ἰὼ θεοί. τί ζοῦν θεοὺς καλῶ;
κὴ πρὶν γ' ἐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
φέρ' εἰς πυρὰν τράμωμεν. ὡς κάλλισά μοι
συὼ σῆδε πατρίδ' κατθανεῖν πυρουμένῃ.
πάλ φῶβος ἂς σλυσίωσ πῖς σαυτὴς κακοῖς;
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείσεσθ'. Οδυσσέως δὲ χρὴ
εἰς χεῖρα δ' ναι τὴνδε, καὶ πέμωσ γδρας.
ἑκά ὀτοτοτοτοτοῖ.
κρονιε πρύτανι, φρύγιε γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδανιδ

γονᾶς

γονᾶς τάδ' ἅια πάσχομεν, δέσποιν' ἐμά.
χο δέσποιν' ἐμά. ἃ δὲ μεγαλόπολις,
ἄπολις ὀλωλώς,
οὐδ' ἔτ' ὄζει Τροία.
ἑκά ὀπτὸ τοῦ τοῦ πόθοι.
λέλαμπται Ἰλιόθεν. πόρ
γάμων πυρὶ κατάβα
τόρεμνα καὶ πόλις, ἄκρα τε τάχεως·
χο πλαγὰ δὲ κάπνος, ὡς ἴις ὁ,,
ρανία πεσοῦσα δορὶ κατεφθίνῃ γᾶ.
μελόβρα μέλαθρα, πυρὶ κατάδρομα,
δαΐα τε λόγχα.
ἑκά ἰὼ γᾶ προμάτηρ ἐμῶν τέκνων. χο. ἔ.ἔ.
ἑκά ὦ τέκνα, κλύετε. μάθετε ματρὸς αὐδάν.
χο ἰαλέμων σοῦ θανόντας ἀπύῃς,
γοραιάτ' εἰς πέδον ἴθυσα μέλεα,
καὶ χθονὶ γαῖαν κρύπτουσα δισσάς,
δυάδυχόν σοι γόνυ πίτνω
γαίᾳ σοῦ ἐμοῦ
καλοῦσα νέρθεν ἀθλίους ἀκούτας.
ἑκά ἀγόμεθα. φερόμεθα. χο ἄλγος ἄλγει βοᾷς.
ἑκά δίδυμον ὦ μέλαθρον. χο. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
ἑκά ἰὼ πόλις. πόλις σὺ μὲν γὰρ ὀλόμενθ',
ἄταφος, ἄφιλος, ἄτας ἐμᾶς ἄϊσος εἶ.
μέλας γὰρ δ' ὅστε κατακαλύψῃ
θάνατος, ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς.
ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα.
χο ἔ.ἔ. ταὼ φόνιον ἔχετε
φλόγα, δορός τε λόγχαν.
πέπτ εἰς φίλαν γαῶν ἐμπεσεῖθ' ἀνώνυμοι·

κόνις

κόνις δ' δ' ἰζα καπνῷ πτερύγι πρὸς ἀιθρίαν,
ἄϊσον οἰκῶν ἐμῶν μεθήσει,
ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν,
ἄλλα δ' ἄλλο φροῦδον.
οὐδ' ἔτ' ὄζει δ' τάλαινα Τροία.
ἑκά ἐμάθετ. ἐκλύετε
πόργάμων κτύπον.
φῶσις ἅπτει, φῶσις
ὦλ κλύσει πόλιν.
ἰὼ τρομοδρὰ, τρομοδρὰ μέλεα,
φέρετ' ἐμὸν ἴχνος.
πελ ἴτ' ὦδε τάλαιναι
δίδυμον ἀμφίπυρον βίον.
ἰὼ τάλαινα πόλις. ὅμως δὲ
πρόφρων πόδα σὸν
ὦδε πλάτας Ἀχαιῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΒΑΚΧΩΝ.

Διόνυσος ἀχθεωθεὶς, μὴ βλομένης γυναικὸς τὴν ὕβριν αὐτῷ ἀναλαμβάνῃ, εἰς μανίαν ἀπαγάγῃ τὰς τοῦ μητρὸς ἀδελφὰς, ἰωὰ κατασπάσασαι. Ἡ μυθοποιία κεῖται παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν γυναικείῳ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Διόνυσος.	Τειρεσίας.
Γυναῖκες.	Ἀγγελος.
Χορὸς Βακχῶν.	Κάδμος.
Θεράπων.	Ἕτερος ἄγγελος.
	Γυνή.

Προλογίζει δὲ ὁ Διόνυσος.

Ηκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
Σεμέλη λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί.
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεᾶς βροτησίαν,
πάρειμι Δίρκης νάματ', Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ.
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆσδε πρόσπολον
πρόσθ', ἐγγὺς οἴκων, ἀμφὶ δώμασιν δρεπτὰ
πυρφόρου θεᾶς, ἔτι τε τηροῦς ἔπι ζώσαν φλόγα.
ἀθάνατον Ἥρας μητρὸς εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον, ὃς πέδον τόδε
τίθησι θυγατρὸς σηκόν. ἀμπέλῳ δέ νιν
πέπλεξ' ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Πέρσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτρων τε τείχη, τὴν τε δύσχιμον χθόνα
Μήδων ἐπελθών, Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα
κεῖται, μιγάσιν, Ἕλλησι, βαρβάροις θ' ὁμοῦ,
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις.
εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν.
κἀκεῖ χορεύσας, καὶ καταστήσας ἐμοὺς
τελετάς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς βροτοῖς
πρώτας ἐν Θήβας πάσης γῆς Ἑλλωίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἁρπάσας χροός,
θύρσῳ τε δίδυν εἰς χέρα κισσινον, μέλον,

ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός.
Σεμέλην δὲ νυμφεύθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος,
εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν οὕνεκα κτανεῖν,
Ζῆν' ἐξεκαυχώμεθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ
μανίαις. ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν.
σκεύην τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων.
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι,
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις εἶνται πέτραις.
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,
ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν Βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὑπὲρ
φανέντα θνητοῖς δαίμον, ὃν τίκτει Διΐ.
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε, καὶ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι.
ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ, καὶ σπονδῶν ἄπο,
ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει.
ὧν οὕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα
ταὐθένδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
δεικνὺς ἐμαυτόν. ἢν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξόρους Βάκχας ἄγειν
ζητῇ, συνάψω μαινάσι στρατηλατῶν.
ὧν οὕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφήν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,

θίασος

θίασος ἐμὸς γυναῖκες, ἃς ἐκ Βαρβάρων
ἐκόμισα παρέδρους, καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
αἴρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ρέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα.
Βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε,
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δὲ Βάκχαις εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας
ἐλθὼν, ἵν' εἰσὶ, συμμεταχήσω χορῶν.
Χο Ἀσίας ἀπὸ γᾶς ἱερὸν Τμῶλον
ἀμείψασα, θοάζω Βρομίῳ
πόνον ἡδὺν, κάματόν τ' εὐκάματον,
τὸν Βάκχιον εὐαζομένα θεόν.
τὶς ὁδῷ; τὶς ὁδῷ;
τὶς δὲ μελάθροις, ἔκτοπος ἔστω;
στόμα τ' εὔφημον ἅπας ὁσιούσθω.
τὰ νομισθέντα γὰρ,
αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων τελετὰς θεῶν
εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύει,
καὶ θιασεύεται ψυχὰν
ἐν ὄρεσι Βακχεύων
ὁσίοισι καθαρμοῖς.
τά τε ματρὸς μεγάλας
ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων,
κισσῷ τε στεφανωθεὶς,
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,
Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
Διόνυσον κατάγουσαι

 Φρυγίων

Φρυγίων ἐξ ὀρέων
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχώρους ἀγυιὰς,
τὸν Βρόμιον.
ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγ-
καισι, πταμένας Διὸς Βροτᾶς,
νηδύος ἔκβολον μάτηρ
ἔτεκε, λιποῦσ' αἰῶ-
να κεραυνίῳ πλαγᾷ.
λοχίοις δ' αὐτίκα νιν
δέξατο θαλάμοις κρονίδα Ζεύς.
ἐστὶ μηρῷ δὲ καλύψας,
χρυσέαισιν συνερείδει
περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
ἔτεκεν δ' ἀνίκα μοῖραι
τέλεσαν ταυρόκερων θεόν,
στεφανώσεν τε δρακόντων
στεφάνοις, ἐνθεν ἄγραν
θηροτρόφοι μαινάδες ἀμφιβάλλον
ταὶ πλοκάμοις.
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι,
στεφανοῦσθε κισσῷ.
βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ
σμίλακι καλλικάρπῳ,
καὶ καταβαχιοῦσθε δρυὸς
ἢ ἐλάτας κλάδοισι.
στικτῶν τ' ἐνδυτὰν νεβρίδων
στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς. ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
ὁσιοῦσθ'. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει.
Βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους,

εἰς ὄρος

εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει,
θηλυγενὴς ὄχλος
ἀφ' ἱστόν, πρὰ κερκίδων
τὸ οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.
ὦ θαλάμευμα κουρήτων,
Κάθεοί τε Κρῆτες,
διογενέτορες ἔναυλοι,
τρικόρυθές τ' ἄντροις,
Βυρσότονον κύκλωμα τόδε
μοι κορύβαντες εὗρον.
ἀνὰ δὲ Βακχεία συντόνῳ
κέρασαν ἡδυβόα Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας εἰς
χέρα θῆκαν, κτύπον ἔν τ' ἄσμασι Βακχᾶν.
πρὰ δὲ μαινόμενοι σάτυροι,
ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς.
εἰς δὲ χορεύματα,
συνῆψαν τριετηρίδων,
αἷς χαίρει Διόνυσος,
ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν
ἐκ θιάσων δρομαίων
πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
ἱερὸν ἐνδυτὸν, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, λύδια.
ὅδ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον,
ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
ὁ βακχεὺς δ' ἔχων

 πυρσώδη

πυρσῶδη φλόγα πεύκας,
ἐλατηρβήκχου ἀίσσει,
βρόμῳ καὶ χορεῖς ὀρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.
ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ὦδε μέλπει·
τριάδ'. ὦ εἶτε Βάκχαι,
ὦ εἶτε Βάκχαι,
τμῶλον χρυσορόαν κλιδᾶ
μέλπετε τὸν Διόνυσον,
βαρυβρόμῳ σὺν τυμπάνῳ
εὔια τὸν εὔιον
ἀγαλλόμεναι θεόν,
ᾧ φρυγίαισι βοαῖς, ὠνοπάσι τε,
λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος
ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ
σὺν εὐχαῖς φοιτάσιν
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος.
ἡδυμέλανα δ' ἄρα
πῶλος, ἅτως ἅμα
ματρὶ φορβάδι
κῶλον ἄγαν παχύπουν,
σκιρτήμασι Βάκχας.
τει τὶς ἂν πύλαισι κάδμου ἐκκαλεῖ δόμων,
Ἀγήνορος πάϊδ'. ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπὼν, ἐπήργωσ' ἄκρον Θηβαίων τόδε.
ἴτω λις, εἰ σάγγελλε Τειρεσίας ὅτι
χιτεῖ νιν. εἶδε δ' αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι,
ἄ, τε ζωσθέμενος πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ,
θύρσος

θύρσος ἀνάπτειν, καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.
κάδ ὦ Φίλταθ', ὡς σὸν γῆρων ἀθόμην κλύων,
Σοφὸν Σοφῶ παρ' ἀνδρὸς ἦλθ' δόμοισιν ὧδε.
ἥκω δ' ἕτοιμος, τἀνδ' ἔχων σκευὴν θεᾶ.
δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἧς ἐμῆς
Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεὸς,
ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν, αὐξεῖν μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
καὶ λιγαίνειν σείσαι πολιόν, ἐξηγοῦ σύ μοι,
γέρων γέροντι τἀρεσία. σὺ γὰρ Σοφός,
ὡς δ' ἡμέραν μ' οὔτε νὺξ ἔστ', οὐδ' ἡμόρα
θύρσῳ κροτῶν γε. ὦ λελήσμεθ' ἡδέως,
γέροντες ὄντες. τει. ταῦτά μοι πάρεστ' ἄρα.
κάδ κἀγὼ γὰρ ἥβῶ, κἀπιχορήσω κἀμοῖς,
τει ὀρθὸν ὀχήσειν εἰς ὄρος πορεύσομαι.
κάδ ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμῷν ἔχοι.
τει γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
κάδ ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται.
τει μόνοι δὲ πόλεως βαλιχίῳ χορεύσομεν;
κάδ μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν. οἱ δ' ἄλλοι, κακῶς.
τει μακρὸν τὸ μέλλον. ἀλλ' ἐμοῖς ἔχει χόρος.
κάδ ἰδοὺ ξυνάπτει, καὶ ξυνωρίζει χέρα.
τει ὃ καταφρονῶ γὰρ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
κάδ οὐδὲν ὁρίζομεθα τοῖσι δαίμοσιν.
πατρὸς παραδοχὰς, ἃς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
ἐκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλλει λόγος,
οὐδ' εἷς ἀνὴρ ὁ σοφὸν εὕρηται φρενῶν.
ὀρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας ἡδέως ἀγάσσομαι,
μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμόν;

οὐ γὰρ δίκρηχ' ὁ θεὸς, εἴ τε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν, εἴ τε τὸν γεραίτερον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινάς. δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.
ἐπεὶ σὺ φέγγος Τειρεσία τόδ' οὐχ ὁρᾷς,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
Γενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπονδῆς περᾷ,
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς,
ὡς ἐπτόηται. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;
πεν ἔτιδημος ὢν μὲν, τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός.
κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακὰ,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
πλασταῖσι Βακχείαισιν. ἐν δὲ δασκίοις
ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωστὶ δαίμονα
Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς.
πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑστάναι
κρατῆρας. ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν,
πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφασιν μὲν ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου.
ὅσας μὲν οὖν εἴληφα δεσμίους χέρας,
σώζουσι πανδόμοις πρόσπολοι στέγαις.
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι.
ἰνώ τ', Ἀγαυήν θ', ἥ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω.
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι,
πάνσω κακούργου τῆσδε Βακχείας τάχα.
λέγουσι δ' ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἐπῳδὸς, Λυδίας ἀπὸ χθονὸς,
ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔοσμον κόμην,

οἰνωπὰς ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων
ὃς ἡμέρας τε κεὐφρόνας συγγίγνεται.
τελετὰς πρωτείνων εὐίους νεάνισιν.
εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
πάνσω κτυποῦντα θύρσον, ἀνασείοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
ἐκεῖνος εἰναίφησι Διόνυσον θεόν.
ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διὸς,
ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσι κεραυνίαις
σὺν μητρὶ, δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐστ' ἄξια,
ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων,
νάρθηκι Βακχεύοντ'. ἀναίνομαι πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν, νοῦν οὐκ ἔχον.
οὐκ ἀπρτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἔπεισας Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
σκοπεῖν πτερωσσοὺ, κἀμπύρων μισθοὺς φέρειν;
εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
ἐκάθησ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων, γυναιξὶ γὰρ
ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάμος,
οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
χο τῆς εὐσερείας ὦ ξέν', οὐκ αἰδὴ θεοὺς,
Κάδμον τε τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν.
Ἐχίονος δ' ὢν παῖς, καταισχύνεις γένος;

τει Οταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
» Καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν.
σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνεισί σοι φρένες.
» Θρασὺς δὲ δυνατὸς, καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ,
» Κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γὰρ ὦ νεανία,
τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δήμητηρ θεὰ,
γῆ δ' ἐστιν, ὁ πόμα δ' ὁ πότερον βούλει, κάλει.
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς,
ὁδ' ἦλθ' ὑπὸ τἀντίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος
βότρυος ὑγρὸν πόμ' εὗρε, κεἰσηνέγκατο
» θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
» λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς.
» ὕπνου τε λήθην τῶν καθημέραν κακῶν
» δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
οὗτος θεοῖσι σπένδεται, θεὸς γεγώς.
ὥστε διὰ τοῦτον τἀγάθ' ἀνθρώπους ἔχειν.
καὶ καταγελᾷς νιν ὡς ἐν ἐῤῥάφῃ Διὸς
μηρῷ διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς εἰς δ' ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
Ηρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ.
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ' οἷα δὴ θεὸς,
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
αἰθέρος, ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ηρας νεικέων. χρόνῳ δέ νιν
Βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διὸς,

ὄνομα

ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ηρά ποθ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. καὶ γὰρ Βακχεύσιμον,
καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ,
Αρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά.
στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα, κἀπὶ τάξεσιν,
φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θίγειν.
μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα.
ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα,
βάλλοντα, καὶ σείοντα βάκχιον κλάδον,
μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοὶ Πενθεῦ πιθοῦ,
μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
μὴ δ' ἢν δοκῇς μὲν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
φρονεῖν δόκει τι. τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου,
καὶ σπένδε, καὶ βάκχευε, καὶ στέφου κάρα.
οὐχ ὁ Διονυσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας ἐν τῇ Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' ἀεί.
τοῦτο σκοπεῖν γὰρ χρή. καὶ γὰρ ἐν Βακχεύμασιν
οὐδ' ἥγε σώφρον, οὐ διαφθαρήσε
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
πολλοὶ, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις.
κἀκεῖνος οἶμαι τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
κισσῷ τ' ἐρεψόμεσθα, καὶ χορεύσομεν
πολιὰ ξυνωρίς. ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοὐ θεομαχήσω σῶν λόγων πεισθεὶς ὑπο.

μαίνῃ

μαίνη γὰρ ὡς ἄλγιστα. κἄστε φαρμάκοις
ἔκπλα λάβοις ἂν ὅστ' ἄνδυ τούτων νοσεῖς.
ΧΟ ὦ πρέσβυ, Φοίβον τ' ὀρθὰ καταιχύνῃς λόγοις,
ἡμῶν τε βρόμιον σωφρονεῖς μεγαν θεόν.
ΚΑΔ ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνεσεν.
οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτῃ τε κἀν φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
κεἰ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς ὅστις, ὡς σὺ φῄς,
ψεύδοι δ' ἂν αὐτὸς λεγέσθω. κἀν κατασχύνῃ καλῶς,
ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δόξῃ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε μὴ, παντὶ τῷ γένει πρόσῃ.
ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο,
διεσπάσαντο διρκαίοσιν ἐν κευκήμασιν
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν;
ὃ μὴ πάθῃς, σὺν δόλῳ σε σέψω κἀρα
κισσῷ. μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
ΠΕΝ ἃ μὴ πρόσεισις χεῖρα. Βακχεύστις δ' ἰὼν
μήδ' ὀχλομόρξῃ μωσίαν τιν' ὡν ἐμοί.
τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον,
δίκην μέτειμι. σεῖχέ πως ὡς τάχος.
ἐλθὼν δὲ θάκους τοσσδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνῃς κἀνάτρεψον ἐμπαλιν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ.
καὶ στέμματ' ἀνέμοις, καὶ θυέλλαισι μέθες.
μάλιστα γὰρ νιν δρῶ ξυλλήψεσθαι τάδε.
οἶδ' ἀνὰ πόλιν σείσοντες, ὀχυρώσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
καινὴν γυναιξί, καὶ λέχη λυμαίνεται,
κἂν πού λάβητε, δέσμιον προδόντε

δοῦναι

δοῦναι αὐτόν, ὡς ἂν λιθοβόλοις δίκης τυχὼν,
θάνῃ, πικρὰν Βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.
ΔΙ ὦ μέτοικε, ὡς ἐκ οἶδα πᾶ ποτ' εἶ λόγων.
μέμνησ' ἔφην, καὶ πρὶν ὀργᾶσθαι φρενῶν.
σείχωμεν ἡμεῖς κἀσμε, καξαιτώμεθα
ἐκεῖνά τε τάδε, κἀπόρθητος ἀγρίᾳ,
ἐκεῖνά τε πόλεως τὸν θεόν, μηδὲν νέον
δρᾶν. ἀλλ' ἔπεστί μοι κίστινα βάκτρα μέτα.
πειθὼ δὲ σὺν ὀρθῇ σῶμ' ἐμόν, κἀγὼ τὸ σόν.
ΤΙ ὀρόντε δ' ἀσχρὸν δοῦλο πεσεῖν. ἴτω δ' ὅμως.
ΧΟ Βαλχίῳ γὰ τῷ Διὸς δ' ἄλυτέον.
ΠΕΝ πρυθεὺς δ' ὅπως μὴ πῆμα τοῖσδε δώμοις
ἔσῃ σοῖσι κάσμε, μαυλίᾳ δὲ λέγω,
ἔσῃ πράγμασιν δ' ἐμῶρα γ' ὦ μῶρε λέγῃ.
ΧΟ ὁσία ποτνία θεῶν.
ὁσία δ', ἃ πῆ γαῖ'
χρύσεα πτέρυγα φέρεις,
τάδε πρυθέως ἀΐεις.
ἀΐεις δ' ὁσίαν ὕβριν
ἅν τὸν βρόμιον τὸν Σεμέλας,
τὸν πρὸ καλλιστεφάνοις θυφροσύναις
δαίμονα πρῶτον μακάρων. ὃς τάδε ἔχει.
θιασεύμ τε χοροῖς,
μετά τ' αὐλῶν γελάσαι,
ἀκρατῶσαί τε μερίμνας,
ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν.
κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
εὐοβάσι κρατὸς ὕπνον ἀμπέλα.

Ἀχαλινωτ

» Αχαλίνωϛ σωμάτων,
» Ανομίαϛ τ' ἀφροσύνας,
» Τὸ τέλος ἡσυχία.
» Ο δὲ τὰς ἡσυχίας
» Βίοτος, καὶ τὸ φρονεῖν, ἀσφαλὲς
» Λύχνον μιμεῖται, καὶ σωτήριος
» Δῶμα. πρόσω γὰρ, ἀλλ' ὅμως ἀιθρίαι ναὶ
» Οντες, ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ἀρανίσλαι.
» Τὸ σοφὸν δ' ἡ σοφία.
» Τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν,
» Βραχὺς αἰών. ἃ δὴ τούτῳ
» Δείλις ἂν μεγάλα διώκων,
» Τὰ παρόντ' ἐχὶ φρένει.
» Μαινομένων οἵδε τρόποι,
» Καὶ κακοβούλων παρ' ἐμοιγε φωτῶν.
ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπριν, ὁ
νάσον τὰς Αφροδίτας,
ἵνα θελξίφρονες νέμον)
θνατοῖσιν ὄρωτες.
Γάφον θ', ἃν ἑκατόστομοι
Βαρβάρων ποταμῶν ῥοαι,
καρπίζουσιν ἄνομβροι.
ὅσων καλλιβοτρύων
πτόρια μόσειος ἕδρας,
σεμνὰ λιλαστὺς Ολύμπου,
ἐλεῖσ' ἄγεμε
Βρόμιε, Βρόμιε,
πολυθαλιχνίε δαῖμον.
ἐκεῖ χάριτες.
ἐκεῖ δὲ πόθος.

ἐκεῖ

ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι
θέμις ὀργιάζειν.
ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς,
χαίρει μὲν θαλίαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν εἰρή
ναν, λευκοτρόφον θεάν.
ἴσαν δ' ἐς τε τὸν ὄλβιον,
τόν τε χείρονα δῶκ' ἔχειν
οἶνος τοῦ ψιν ἄλυπον.
μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει
νύκτας τε φάος, νύκτας τε φίλας
δυαίωνα διάζειν.
σοφὸν δ' ἀπέχειν
πραπίδα, φρένα τε
πολιατᾶν παρὰ φωτῶν.
τὸ πλῆθος ὅτι
τε φαυλότερον
γνώμισε, χἠπταί τε.
τόδ' ἔστι σοι λέγοι μ' ἄν
θε πρωθεῦ, πάρεσμεν, τήνδ' ἄγραν ἠγρυκότες,
ἐφ' ἣν ἔπεμψας. δεῦρ' ἄκραν θ' ὡρμήσαμεν.
ὁ θὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος. δεῦρ' ὑπαίσσων
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν ἐκ κώπου χέρας,
δεῦρ' ὠχρὸς. δεῦρ' ἥλαξεν εὐωπὸν γένυν.
γελῶν δ', καὶ λέγων, κἀπάγειν ἐκέλευε.
εἰδέναι τε, τὸν μὸν δύπρεπὲς ποιάμενον.
ἐγὼ δ', ἀεὶ δ' ὅς εἶπον, ὦ ξέν', ἐκ ἐμὴν
ἄγω σε Πρωθέως δ', ὃς ἔπεμψέν μ' ἐπὶ σολαῖς.
ἃς δ' οὐ σὺ Βάκχας εἶρξας, ἃς σωφρονοῦσας,
κἄδησας ἐν δεσμοῖσι παυδήμους τ' ἐγὼ

Gg φρένας

φρᾶσαι γ' ἐκεῖναι λελυμμέναι πρὸς ὀργάσλας,
σκιρτῶσι, βρόμιον ἀνακαλέμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐτοῖς δεσμὰ δελύθη ποδῶν,
κλῆδες τ' ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ βροτῆς χερός.
πολλῶν δ' ὅσ' ἀνὴρ θαυμασίων ἥκει πλέως
εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ δὲ τἄλλα χρὴ μέλειν.
πγν λάζυδε χειρῶν τῶνδ'. ἐν ἁρμοῖσιν γὰρ ὢν
οὐκ ἔστιν ὅτως ὠκὺς, ὥστέ μ' ἐκφυγεῖν.
ἀτὰρ τὸ μὲν, σὺ σῶμ' ἄμορφον εἰ ξένε
ὡς εἰς γυναῖκας ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει.
πλόκαμός τε γάρ σοι τανανός, οὐ παλαίστρας ὕπο
γέγωνε παρ' αὐτῶ κεχυμένος, πόθου πλέως.
λευκὴν δὲ χρόα εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς
τῶ Ἀφροδίτην καλλονῆ θηρώμενος.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ὅστις εἶ γένος.
διό ὀκνεῖς. ἐξέσπου σ' εἰπεῖν πόλιν.
τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων;
πγν οἶσθ', ὃς τὸ Σάρδιον ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
διο ἐντεῦθεν εἰμί. Λυδία δὲ μοι πατρίς.
πγν πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα;
διο Διόνυσος ἡμᾶς ἐνέβησε, κὁ τοῦ Διός.
πγν Ζεὺς δ' ἔς' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεούς;
διο οὐκ, ἀλλ' ὃς Σεμέλην ἐνθάδ' ἐζεύξατο γάμοις.
πγν πότερα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κατ' ὄμματ' ἀνάγκασεν;
διο ὁρῶν ὁρῶντα, κἀδίδωσιν ὄργια.
πγν τὰ δ' ὄργι' ὄστι, τίν' ἰδέαν ἔχοντά τοι;
διο ἄῤῥητ', ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν
πγν ἐχθὰ δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά;
διο ἄθεμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

πγν ἐν

πγν ἐν τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω
διο ἀσέβειαν ἀσκῶν τ' ὀργὴ ἐχθαίρει θεόν.
πγν τὸν θεὸν γὰρ ὁρᾶν σὺ φὴς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
διο οἷοις ἤθελ', οὐκ ἐγὼ τασσον τόδε.
πγν καλῶς δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν λέγων.
διο δόξεις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων, οὐκ εὖ φρονεῖν.
πγν ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρο, τὸν ἄγων δαίμονα;
διο πᾶς ἀνακορύσσει βαρβάρων τάδ' ὄργια.
πγν φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολύ.
διο τάδε δ' εὖ γε μᾶλλον. οἱ νόμοι τε διάφοροι.
πγν τὰ δ' ἱερὰ, νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς;
διο Νύκτωρ τὰ πολλά, σεμνότητ' ἔχει σκότος.
πγν τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιον ὄζει, κἀθρόον.
διο Καὐτὴ ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξοῦσοι ζημίαν.
πγν δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
διο σὲ δ' ἀμαθίας, ἀσεβοῦντ' εἰς τὴν θεόν.
πγν ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος, κοὐκ ἀγύμναστος λόγων.
διο εἰ φῶς, ξένε, παθεῖν δεῖ. τί με τὸ δεινὸν δρᾶσαι;
πγν πρῶτον μὲν ἄβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
διο ἱερὸς ὁ πλόκαμος. τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
πγν ἔπειτα θύρσον τόνδε παρέδου ἐμὸν χρόνῳ.
διο αὐτός μ' ἀφαιροῦ. τόνδε Διονύσου φορῶ.
πγν εἱρκταῖσί τ' ὠδὶ σῶμα σὸν φυλάξομεν.
διο λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
πγν ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ἐν Βάκχαις στάθεις.
διο καὶ νῦν ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν ὁρᾷ.
πγν καὶ ποῦ 'στιν. ὁ γὰρ φανερὸς ὀμμασίν γ' ἐμοῖς
διο παρὼν ἐμοί. σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸς ὤν, ἐκ εἰρᾶς.
πγν λάζυδε. καταφρονεῖ με, κἀμὲ Θήβας ὁδε.
διο κἀγὼ μὲ μὴ δεῖν σωφρονῶν, ὁ σώφρονα.

πϱ ἐγὼ δ' ἀλᾶμ γε, λυϱιώτϱῳ σέθεν.
διό ἂν οἶδ' ὅτι ζῇς, ὰδ' ὁϱᾷς, ἃ θ' ὅσλις εἶ.
πϱ Πενθεὺς, Ἀγαυῆς παῖς, πατϱὸς δ' Ἐχίονος.
διό ἐνδυσυχῆσαι τόνο μ' ὠνητήδη εἶ.
πϱ χώϱᾳ. καθείϱξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότον εἰσϱᾷ κνέφας.
ἐκεῖ χόϱευε. τάσδε δ' ἂς ἀγῶν πάϱᾳ,
καὶκῶν σωτϱγὰς, ἢ δι' ἐμπολήσομεν,
ἢ χεῖϱα δ' ὅπα τῶνδε, καὶ βύϱσις κτύπα
πάντας, ἐφ' ἵπποις ἁμωΐδας κεκτήσομαι.
διό εἰχοι μ' ἄν. ὃ, τι γὰϱ μὴ χϱεών, ὅτι χϱεὼν
πάθεϊν. ἀτάϱβοι τῶνδ' ἀποινὰ ὕβϱεισμάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', οὗ δὴ εἶναι λέγῃς.
ἡμᾶς γὰ ἀδίκων, κεῖνον εἰς δ' ἐσμὸς ἄγεις.

χο Ἀχελῴα θύγατϱ,
ποτνιὰ, σὺ πάϱθῳ Δίϱκα.
σὺ γὰϱ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς,
τὸν Διὸς Βϱέφος ἔλαβες.
ὅτε μηϱῷ πυϱὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὁ τελέων ἥϱπασέ νιν
τάδ' ἀναβόησας,
βᾶθ' ὦ δι' θύϱαμ', ἐμὰν
ἄϱσενα τάνδε βάθι νηδύν.
ἀναφανδόν τόδ' ὦ
Βάκχιε Θήβας ὀνομάζειν.
σὺ δέ μ' ὦ μάκαιϱα Δίϱκα,
στεφανηφόϱους ἀπωθῇ
θιάσους ἔχθεν ἐμοῦ Διός.
τί μ' ἀνάνῃ; τί με φεύγῃς,
ἔτι ναὶ τὰν Βοτϱυώδη

Διονύσου

Διονύσου χάϱιν οἴνας,
ἔστι δι τῷ Βϱομίῳ μελήσει.
οἶαν οἶαν ὀϱγὰν
ἀναφαίνῃ χθονίου,
ἐμοῦ δ' ἐλάφους τε δϱακόντων
ποτὲ Πενθεὺς, οὗ Ἐχίωνος
ἐφύτευσε χθονίου,
ἄγϱιωπον τϱόπον,
ὃ φῶτα Βϱότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαντ'
ἀντίπαλον θεοῖσιν. ὃς μὲ Βϱόχοισι τὰν
τῷ Βϱομίῳ τάχα σωκάψει.
τὸν ἐμὸν γὰϱ ἐσ' ἐχθϱὸν
δώμαστε ἠδὲ θιασώταν,
σκοτίαις κϱυπτὸν ἐν εἱϱκταῖς.
ἐϱῷᾶς τάδ' ὦ Διὸς παῖ
Διόνυσε, σὰς πϱοφήτας
ἐν ἁμιλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε χϱυσῶτα, λιπάσωμεν
ἀνὰ θυϱσον κατ' Ὄλυμπον.
φονίᾳ δ' ἀνδϱὸς ὕβϱιν κατάσχες.
ποθι Νύσης ἄϱα θη
ϱοτϱόφα θυϱσοφοϱεῖς,
θιάσους ὦ Διόνυσ', ἢ
κϱυφαῖς κϱυπτείαις.
τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδϱοισιν Ὀλύμπου
θαλάμοις, ἔνθά ποτ' Ὀϱφεὺς
φευς κιθαϱίζων,
σώαγε δ' ἔνδϱεα μὰ

Gg 3 σαις,

σαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας.
μάκαιρ' ὦ Γιόρια,
σέβεταί σ' ὄὐι Θ.
ἧξει τε χρυσόσωρ
ἅμα Βακχεύμασι.
τόν τ' ὠκυρόαν
Λαβᾶς Αξιόν,
εἱλιοστρώφας τε μαινάσιας ἄξει,
Λύδιάν τε, γᾶν τᾶς ὄὐσαιμονίας
Βρομίοις ὀλβοδότας, πατέρα τε,
γᾶν, ἔκλυον ὄὐιππον χώραν ὕδασιν
καλλίστοισι λιπαίνῃ.
δὸ ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς.
ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.
χο τίς ὅδ' ἐ; τίς, πόθεν ὁ κέλαδος
ἀνάμ' ἐκάλεσεν ὄὐϊόν;
δὸ ἰὼ παλιν αὐδῶ,
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
χο ἰὼ ἰὼ δ' ἔασοτα, δέασοτα,
μόλε νῦν ἁμέτερον εἰς θίασον.
ὦ Βρόμιε, Βρόμιε,
πέδον χθονὸς ὧδε πότνια.
ἄ. ἄ. τὰ χὰ τὰ Γηθέως μέλαθρα
διαινάζεται πεσήμασιν
ὁ Διννᾶς ἅνα μέλαθρα.
σέβετέ νιν.
ἅμι σέβομέν ὦ.
ἴδεται λάϊνα κίοσιν ἔμβολα
διάδρομα τάδε.
Βρόμιος ἀλαξεται εἴγας ἔσω.

ἅμι. ἄπτε

ἡμι ἄπτε πόρπνιον ἄιθοπα λαμπάδι.
σύμφλεγε σύμφλεγε δόματα Γηθέως.
ἅμα ἄ. ἄ. πῦρ ὀλοῦσα, δὸ' αὐγάζει
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,
ἃν ποτε κεραυνοβόλ Θ
ἔλιπε φλόγα Διὸς βροντᾶς.
δίκετε πεδόσε τρομερὰ δώματα,
δίκετε μαινάδες.
ὁ γὰρ ἄναξ, ἄνω κάτω ἰθεὶς, ἔπεισι
μέλαθρα τάδε, Διὸς γόν Θ Διόνυσος.
δὸ Βάρβαροι γυναῖκες, ἅτινες ἐλίπετε πλαγκτὰς ὀρχάνας φόβῳ,
πῶς πέδῳ πεπήγατ'; ἤδηθ' ὡς ἔοικε Βακχίᾳ
διαλινάξαντος δῶμα Γηθέως. ἀλλ' ἐξανίστατε
σῶμα, τῇ θαρσεῖτε σάρκας, ἐξαμείψασαι τρόμον
χο ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν σὺϊὸς Βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδόν σε μονάδι ἔχοσ' ὀρθὴν ἰδέαν.
δὸ εἰς ἀθυμίαν ἀφίκετ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην
Γηθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενον.
χο πῶς γάρ; ἄρ' ἔστι μοι φύλαξ ἐμῶν, εἰς σὺ συμφορᾶς τύχῃ
ἀλλὰ πῶς ἐλεύθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών; (ις
δὸ αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως ἄπονος πόνου.
χο δέδεσέ σε σιδηρᾶς χεῖρας δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;
δὸ ταῦτα τῇ καθύβρισ' αὐτόν. ὅτι με δεσμεύσας δοκεῖ
ὅτ' ἐθίγε γ' ἀθ' ἥψατ' ἠμοῦ, ἐλπίσι δ' ἐβόσκετο.
πῶς φάσγανον ἐν ταὐτῷ εὑρὼν, ἔκαθεῖρξ' ὑμᾶς ἀγῶν
τῶδε πολυβρόχους ἔβαλε γόνασι, κἠχλαῖς ποδῶν
θυμὸν ἐλύπησεν, ἰδὼν τὰ σώματος στάζοντ' ἄπτα,
χείλεσι δηλὸς ὀδόντας. πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν,
ἥσυχος θάσσων, ἐλύσατον. ἐν δὲ τῷδε δὴ χρόνῳ,
ἀνεστίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα, μητρὸς τάφον

πῦρ αὐπνῷ. ὁσὶ ὡς ἐσείσε λώματ' ἄιθεδῃ δυκῶν,
ἦίος ἐλιεῖσε. κᾷτ' ἐλιεῖσε, σμωσιν Αχελῶον φορεῖν
ὠνέπων. ἅπας σ' ὢν ὄρτω σδλος ἰῶ, μάτιω πνοῶν
σταμεθεις δὲ τόνσε μόχθον, ὡς εμὲ πεφυγόνος,
ἔιτα ξιφ Θ κελαινον ἁρπάσας δύμων ἔσω.
κᾷτ' ὁ Βρόμιος, ὡς ἐμοιγε φαίνεται δέξαν λέγω,
φῶς ἐποιησε κατ' αὐλὴν. ὁσ' ὢδ' τῦθ' ὥρμηνθ',
ἠιοτε, κἀκ' ὄντ' φαεννόν, ὡς σφάζων ἐμέ.
πῶς ἦ τοισγ' αὐτῷ τὰ σ' ἄλλα Βάκχιος λυμαίνε
σῶμά τ' ἐρρῆξε χαμᾶζε. σιωπεβράνωτ' σ' ἅπαν
πικροτάτος ἰδὼν σλεσμὸς ὃν εμὸς κόπτ σ' ὕπο
σταμεθεις ξιφος, παρῆται, πῶς θεὸν γὰρ, ὧν αὐτὸς,
εἰς μάχιμ ἐλθεῖν ἐτόλμ. ἥσυχος σ' ἐκ Βάχας ἄτερ
σωμάτων, ἥκω πῶς ὑμᾶς, Πενθέως τ' φρονήσας.
ὡς σ' μοι σοκεῖ, ψοφεῖ γὰρ ἀρβύλη δύμων ἔσω.
εἰς πονώπι αὐτί χ ἥξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τόσων ἐρεῖ;
ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, λᾶμ πνέων ἔλθ μεγᾶ.
πρὸς Σοφ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σώφρον' σὐοργησίαν
πέπονθα σεινά. σταπεφυγέ μ' οξύθ',
ὃς ἄρτι σεσμοις ἰῶ κατιωαγκασμένθ'.
ἔα. κα. ὁσὶ ὄτιν' αὐτὸν τι τόσε; πῶς πονώπιθ'
φαίνη πῶς οικοις τοις εμοις ἔξω βεβώς;
σπεῦν πόσ' ὀργῇ σ' ἰσώθες ἥσυχον πόσε.
πόθεν σὺ σλεσμὰ σταφυγὼν ἔξω πορᾶς;
ἔα εἶπον; οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μίτις;
τις; ὡς λογος γ' εἰσφορᾶς κενὸς ἀεί.
ὃς τῶ πολυβοτρυω ἄμπελον φύει Βρομιος,
ὠνείδικας σ' οὐδὲν Διονύσῳ καλόν.
κλεῖειν κελεύω πάντα πυργον ἐν κύκλῳ.
τί δ' οχ ὑπερβαίνουσι γὰρ τείχη θεοί;

Διό Σοφὸς, Σοφὸς εἶ πλὴν ἃ σ' εῖ σ' εἶναι Σοφόν.
Πγν ἃ σ' εῖ μάλισα, ταῦτ' ἐγω' ἔφυν Σοφός.
Διο. κεῖνο σ' ἀπόδεξαι, πρῶτα σὺν λόγοις μάθε.
ἐς δ' ὄρος πάρεσιμ ἀγελῶν τί σοι.
ἡμεῖς σ' ε σοι μυθήσομν, ἃ φυξέσμεθα.
Αγγ Πενθεῦ λιρατύνων πῶσ' θηβαίας χθονὸς,
ἥκω, κισσαρῶν ἐκλιπὼν, ἵν' ὄποτε
λευκῆς χιόνος ἀνείσαν σύαγεῖς βωλαί.
Πγν ἥκεις σ' ὁποίαν πρόσθεσ' ἀπόσκωπ λόγος;
Αγγ Βάκχας πτενιάσας εἰσιδὼν, αἳ πῶσ' ἐγῶ
οἴστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόνιζαν,
ἥκω φράσαι σοι καὶ πολῖ, χρήζων ἄναξ,
ὡς σεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τε κρείσσονα.
βέλω σ' ἀκέσαι, πότερα σοι παρρησίᾳ
φράσω τὰ εἰσθν, ἢ λόγον σκιλόμεθα;
τὸ γὰρ τάχος σε φρενῶν σ' ἐδεικ' ἄναξ,
κἀγὼ τὸ ξύνθυμον, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
Πγν λέγ' ὡς ἀθῷσ ἐξ ἐμὸ πάντως ἔσῃ.
τοις γ' σικαίοις ἐχὶ θυμὸς χρεών.
ὅσῳ σ' ἂν ἔπτοις σεινότερα Βακχῶν πρὶ,
πσῶσε μᾶλλον τὴν ἀνοίγοντα τιχνὰς
γναιξὶ τόνσε, τῇ σίκῃ πεθησομν.
Αγγ ἀγελαίας μὲν Βοσκήματ' ἄρτι πῶς λέπας
μόχων ἀνεβήκεζον, ἡνίχ' ἥλιος
ἀκτινας ἐξίησι, θερμαίνων χθονων.
ὁρῶ δὲ διάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὧν ἤρχ' ἑνὸς μὲν, Αὐτονόη. τὸ δὲ σ' δευτέρα,
μήτηρ Αγαυὴ σή. τριτὸς σ' ἰνὼ χορὸς,
εὕδουσι δὲ πᾶσαι, σώμασι παρεμμένᾳ.
ἐμοὶν, πῶς ἐλάτης νῶτ' ὀρείσασαι φόβῳ,

αὖθ' ὑπὸ δρυὸς φύλλοισι πῶς πέδον κάρα
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, ἐχ ὡς σὺ φῂς
οἰνωμένας κρατῆσει, καὶ λωτὸν ψόφῳ,
θηρᾶν ἵεσθ' ὕλιν κύκλῳ ἠρξωμένας.
ἃ σὴ δὲ μήτηρ, ὠλόλυξεν ἐν μέσαις,
ἐγεῖσα Βάκχας, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκήματ' ὡς ἤκουσε ταύρου θοροφόρων βοῶν,
αὖθ' ἁρπάσασαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον,
ἀνῆξαν ὀρθαὶ θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι, παλαιαὶ, παρθένοι τε, νεάζυγες.
καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας,
νεβρίδας τ' ἀνεσείλανθ', ὅσαισιν ἀμμάτων
σώλεσμ' ἐλέλυτο, καὶ κατασίκτους δορὰς
ὄφεσι κατεζώσανθο λιχμῶσαν γένυν.
αὖθ' ἁγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνους λύκων
ἀγρίους ἔχουσαι, λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς ἦν, σπαργῶν ἔτι
βρέφη λιπούσας. ὠδὴ δ' ἐθρόει κισσίνοις
στεφάνοις, δρυός τε, μίλακός τ' ἀνθεσφόρει.
θύρσον δ' ἕς λαβοῦσ', ἔπαισεν εἰς πέτραν,
ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς.
ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
καὶ τῆδε κρήνην ἔζανεν οἴνου θεός.
ὅσαις ᾐ λεύκ' ὀπὸς τέθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι δαμῶσαι χθόνα,
γάλακτος ἐσμὸς εἶχον. ἐκ δὲ κισσίνων
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔστιζον ῥοαί.
ὥστ' εἰ παρῆδε τὸν θεὸν, τὸν, νῦν ψέγεις,
ξυνῆλθομεν δὲ Βακχίοι, καὶ ποιμένες,
κοινῶν

κοινῶν λόγων δώοντες ἀλλήλοις ὄριν,
ὡς δύνανται δρῶσι, θαυμάτων τ' ἐπάξια.
καίτις πλάνης κατ' ἄστυ, καὶ τρίβων λόγων,
ἔλεξεν εἰς ἅπαντας, ὦ σεμνὰς πλάκας
ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαυὸν μητέρ' ἐκ Βακχευμάτων,
χἄσειν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἐμοὶ λέγειν
ἔδοξε. θάμνων δ' ἐλοχίζομεν φόβαις,
κρύπτοντες αὐτὸς. ἀλ δὲ τὼ τεταγμένω
ὥραν ἐκίνει θύρσον εἰς Βακχεύματα,
ἴακχον ἀθρόῳ σόματι, τὸν Διὸς γόνον
Βρόμιον καλοῦσα. πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος,
καὶ θῆρες. οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
πύρει δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου.
κἀγὼ ξυνεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων
λόχμην κενώσας, ἔνθ' ἐκύπτομεν δέμας.
ἡδ' ἀνεβόησεν, ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ'. ἴτω ἄλλ' ἑπεσθέ μοι,
ἕπεσθε, θύρσοις δ' ἅρμα χερῶν ὡπλισμένα.
ἡμεῖς μὲν ὧν φεύγοντες, ἐξηλύξαμεν
Βακχῶν ταραγμόν. ἀλδὲ, νεμομένας χλόην
μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
καὶ τὼ, μάν' οὖθ' ὑφειδίαις βύθλον πόρει
μυκωμένω ἔχουσαν ἐν χροΐ δίκα.
ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν ταραγμασι.
εἶδες δ' ἂν ἢ πλευρὰν, ἢ δίχηλον ἐμβασιν
ῥιπτουμέν' ἄνω, καὶ κάτω κρεμαστὰ ἦ
ἐσταζ' ὑπ' ἐλάτας ἀναπιφυρμέν' αἵματι.
ταῦροι δ' ὑβρίσθ', κεἰς κέρας θυμούμενοι
πρόσθεν, ἐσφάλοντο πῶς γαίαν δέμας,
μυρίοισι

μυρίάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
θᾶσσον δὲ λευφρόσυνα Χαρικὼς ὀνδυτά,
ἢ σὺ ξυνάψαις Βλέφαρα Βασιλείοις κόραις.
χωρῶσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
πεδίων τῶν τάσεις, αἱ παρ' Ἀσωπὸν ῥοαῖς
σύναρπον ἐκβάλλουσι θηβαῖον τάχυ,
Υσίας τ' ὀρυθρὰς, αἵ τ' Κιθαιρῶνος λέπας
νόρθῳ κατῳκήκασιν. ὥστε πολέμιοι
ἐπέφασθαι, πάντ' ἄνωτε, καὶ κάτω
λευφρόν. ἦρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα.
ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔβεσαν, ὑπ' ἐσμῷ τ' ὑπο
πωτείχετ', ἐπίπρωτα εἰς μέλαν πέδον,
ὑ χαλκὸς, ὑ σίδηρος, ὡδὶ ἦ βοτρύχοις
πῦρ ἔφερον, δὲ' ἐκαίετ'. οἱδ' ὀργῆς ὕπο,
εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὕπο.
ὅπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ἄναξ.
οἳ μὲν γὰρ ὀχ' ἥμασσε λογχωτὸν βέλος.
λεῖναι δὲ θύρσοις ἔβαλλον ἐσσῦσαι χρόα,
ἔτρωμάζοντο, λἀπρονώητον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, ὀκ ἄνδυ θεῶν ἴνος.
πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα
κρήναις ἐπ' αὐταῖς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.
νίπτοντο δ' αἷμα. σαγόνα δ' ἐκ παρηίδων
γλώσσῃ δράκοντος ἔξεφαίδρυνον χροός.
τὸν δαίμον' ὃν τόνδ', ὅστις ἐς ὦ δίεστα,
δέχε πόλει τῇδ'. ὡς τάτ' ἄλλ' ὄζειν μέγας,
κἀκεῖνό φασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ λέγω,
τῶν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
» Οἶνος δὲ μηδεὶς ὄντος, ὀκ ἔστιν Κύπρις,
» Οὐδ' ἄλλο τέρπνον ὀδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

ταῦθ' ὧ

Χο ταῦθ' ὧ μὲν εἰπεῖν σοὶ λόγος ἐλεύθερος
ὃν τὸν τύραννον. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
Διόνυσος ἥσσων δ' οὐδενὸς θεῶν ἔφυ.
πρ ἦδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ἐφάπτεσθαι
ὕβρισμα Βακχῶν, ψόγος ὃν Ἕλλησι μέγας.
ἀλλ' ἀνοίγειν δεῖ. σεσὶ ἐπ' Ηλέκτρας ἰὼν
πύλας. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους,
ἵππων τ' ἅπαντᾶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χορὸς
ψάλλουσι νευρὰς, ὡς ὠθισθησόμενοι
Βάκχαισιν. ἦ γὰρ, ἀλλ' ἀνάρβατόν γε πάλει,
Λιο. εἰ πρὸς γυναῖκων πτησόμεθ' ἃ πάσχομεν.
πειθὼ μὲν οὐδὲν τῶν ἐμῶν λόγων ἔνι
γνῶναι. καλῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
ἔφημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν. Βρόμιος ὃν ἀνέξεται,
ὃς νῦν δὲ Βάκχας οὔσας ὀρῶν ἄπο.
πρ ἃ μὴ φρονοῦσας μ' ἀλλὰ σ' ἔσω φυγὼν,
σώσει τόδ', ἢ σοι πάλιν ἀνασρέψω δίκην.
Χο θυοῖμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θύεσθαί σ' ὑπὸ,
πρὸς ἰσχύοντα λακτίζοιμα βακτὸς ὤν, θεῷ.
πρ θύσω φόνον γε βῆλον ὥσπερ ἄξιον,
πολλὰ παράξας ὧν Κιθαιρῶν σπεύχας.
φυξεῖσθε πάντες. καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
βύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
Χο ἀπόρως γε τῶνδε συμπεπλεγμένα ξένῳ,
ὡς ὅτι πάσχω, ὅτι δρῶν σιγήσεται,
ὅταν ἐτ' ὄσιν εὖ κατασπᾶσαι πάλει.
πρ τί δρῶντα, δεινὰ δεινὰ δηλοῦντα δηλείαις ἐμαῖς;
Χο ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.

θεοί μοι.

πγν οἵμοι. τόσ' ἦσθ' ἄλιον εἰς με μηχανᾶς.
ἄγγ ποῖον τι; σῶσαί σ' εἰς θέλω τέχναις ἐμαῖς.
πγν ξυνέθεσθε κοινῇ ταῦτ', ἵνα βακχεύητ' ἀεί.
ἄγγ καὶ μὴν ξυνεθέμεθα, τἀτὸ γ' ὀξύ, τῷ θεῷ.
πγν ἐκφορεῖτέ μοι σθένει ὅπλα. σὺ δὲ, παῦσαι λέγων.
ἄγγ ἆ βάκχαισφ' ὦ ὀρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;
πγν μάλιστα μυρίον γε δ' ὄχλον χρυσὸν πάθημ'.
ἄγγ τίδ' εἰς ὄρωτα τῶνδε πεπόνθασι μέγαν;
πγν λυπρῶς νιν εἰσίδοι μ' ἂν ἀχθομένας.
ἄγγ ὅμως δ' ἰδεῖς ἂν ἡδέως ἃ σοι πικρά;
πγν σφῷν ἰδοι, σιγῇ γ' ἐλάσσους ἠξιωμένω.
ἄγγ ἀλλ' ἀχιχνεύσασί σε καὶν θέλῃς λάθρᾳ.
πγν ἀλλ' ἐμφανῶς. καλῶς γὰρ ἀγεῖπας τάδε.
ἄγγ ἄγωμέν σ', εἰ καὶ πιχειρήσεις ὀλῷ.
πγν ἄγ' ὡς τάχιστα τοῦδε χρόνου λίσσ' ἀφθόνως.
ἄγγ σειλάνιν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνας πέπλους.
πγν τί δῆτα τόδ' εἰς γυναῖκας ἀξ ἀνδρὸς τελῶ;
ἄγγ μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
πγν εὖγ' εἶπας αὐτὸ καὶ λίαν εἰ πάλαι σοφός.
ἄγγ Διόνυσος ἡμᾶς ἀχθομόσωσεν τάλε.
πγν πῶς ὄν γένοιτ' ἂν ἄ σύ μ' νθετεῖς καλῶς;
ἄγγ ἐγὼ σελῶ σε σωμάτων εἴσω μολών.
πγν τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδοῖός μ' ἔχει
ἄγγ ὀκέτι θεατὴς μαινάδων πρόθυμος εἶ.
πγν στολῶ δὲ τίνα φῆς ἀμφὶ χρωτ' ἐμὸν βαλεῖν;
ἄγγ κόμην μὲν ὦδὶ σῷ κρατὶ τανακὸν ἐκτενῶ.
πγν τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου, τί μοι;
ἄγγ πέπλοι ποδήρεις ὦδὶ κάρα δ' ἔστω μίτρα.
πγν ἦ κἀν πῶς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσει ἐμοί;
ἄγγ θύρσον τε χειρί, καὶ νεβρὸν στικτὸν δορᾶς.
πγν ὀκ ἂν

πγν ὀκ ἂν δρῶιμι θῆλυν ὀφθεὶς εἰς μάχην.
ἄγγ ἀλλ' αἵματ' ἔσει, συμβαλὼν Βάκχαις μάχῃ.
πγν ὀρθῶς μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
ἄγγ ᾧ φῶ τόδον γε, ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.
πγν εἰ πῶς δόλι ἀσεῖ εἶμι, κἀδόμενος λαθών;
ἄγγ ὁδὸς δρήμης ἴμεν. ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
πγν πᾶν πρεῖσσον, ὥστε μὴ γελᾶν βάκχας, ἐμοί.
ἄγγ ἐλθὼν τ' ὄν οἴκους, αὖ δοκῶ βουλεύσομαι.
πγν ἔξεστι πάντα· τοὐμὸν οὐ πρεπὲς πάρα.
ἄγγ σείχοι μ' ἄν. ἢ γὰν ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι,
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν.
θλό ἥξει δὲ Βάκχας. ὃ θανὼν, δώσει δίκην.
γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται.
Διονυσε, νῦν σὸν ὄργιον, ὅ γ' εἰ πρόσω,
ζωσόμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔλεγχον φρενῶν,
ὄνεις ἐλαφρὰν λύσαν. ὡς φρονῶν μὲν εὖ,
ὃ μὴ θέλησεν θῆλυν ὠφλῆσαι στολήν.
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν, ὠφλίσε).
χθίζω δ' ἔνιν γέλωτα Θηβαίοις ὅπλῳ,
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεος,
ἐκ τ' ἀπειλῶν τ' πριν, αἴσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἶμι, κόσμον ἄνδρ' εἰς ᾧ δ' λαβών,
ἄπαισι μητρὸς ἐκ χοροῖν κατασφαγείς.
γνῶθεί πρόσιθι. γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διονυσον, ὃς πέφυκεν ὢν τέλειος θεὸς
δεινότατος, ἀνθρώποισί δ' ἠπιώτατος.
ἆρ' ὢν παννυχίοις χορεῖς
βασῶ ποτε λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύσας,
δρόσῳ εἰς ἀυθόρα δροσερὸν

ῥίπτασ',

βίπποσ', ὡς νεβρὸς χλοραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακι θ' ἡδοναῖς,
ἀνίκ' ἂν φοβερὸν φύγῃ
θῆρα μ' ἔξω φυλακᾶς,
σὺν πλείστων ἐπὶ ἀρκύων.
θωΰσσων δὲ κωμαγέτας,
σωτείνῃ ῥόμημα κωῶν,
μόχθοις τ' ὠκυδρόμοις τ' ἀέλλαις
θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον, ἡδυμόλπα
Βροτῶν θρεμμάτων,
σμιαροκόμα τ' ἐν ὄρνισιν ὕλας;
» Τί τὸ σοφόν, ἢ τί τὸ κάλλιον
» πρὸς θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
» ἢ χεῖρ ὑπὲρ κορυφᾶς
» τ' ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
» ὅ τι καλόν, φίλον ἀεί.
ὁρμᾶται μόλις. ἀλλ' ὅμως
πίσον τόγε θεῖον
σθένος. ἀπολυθύνει δὲ
βροτῶν τὸς τ' ἀγνωμοσύναν
τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν
αὔξοντας, συμμαινομένα δίκᾳ.
κρυπτόλυσι δὲ ποικίλως
πλαγᾷ χρόνος πόλα, τὸ
θεῖον τὸν ἄσεπτον. τό
γ' κρεῖσσον ποτὲ τὸ νόμου
γιγνώσκειν χρή, τὴ μελεταῖν.
κόφα γὰρ σ' ἀπάνα νομίζειν,
ἰσχύν τ' ἔχειν, ὁτί ποτ' ἄρα τὸ σ' αιμόνιον
τότ' ἐν χρόνῳ μαίρῳ

νόμιμον

νόμιμον, ἀεὶ φύσει τε πεφυκός.
» Τί τὸ σοφόν, ἢ τί τὸ κάλλιον
» πρὸς θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
» ἢ χεῖρ ὑπὲρ κορυφᾶς
» τ' ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
» ὅ τι καλόν, φίλον ἀεί.
Εὐδαίμων μὲν, ὃς ἐκ βαλάσσης
ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἐκίχη.
σὺν δ' αἴμων δ', ὃς ὑπέρβη μόχθων
ἐγένεθ'. ἕτερα δ' ἕτερ' ἕτερον
ὄλβῳ, τὸ δωμάτων παρῆλθεν.
μυρίαι μυρίοισιν
ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες. ἃ μὲν,
τελοῦσιν ἐν ὄλβῳ
βροτοῖς, ἃ δ' ἀπέβησαν. τὸν δὲ κατ' ἡμαρ,
ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.
σὲ τὸν προθυμον ὄνθ', ἃ μὴ χρεὼν ὁρᾶν,
ἀνδάνοντά τ' ἀπόντα, φρενθλῆ λέγω,
ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὀφθῇ τί μοι,
σκύλιν γυναικὸς μαινάδος βάκχης ἔχων,
μητρός τε δὴ σῆς, καὶ λόχῳ κατάσκοπος.
πρέπει δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴ μάλ'.
καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας, τὸ πόλισμ' ἐπίσκοπον.
τὼ ταῦρ- ἡμῖν πρόοδον ἡγεῖσθ' δοκεῖς.
τὼ σὼ κόρα τε, κρατὶ πῶς πεφυκόνε.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦδα θήρ, τεταύρωσαι γὰρ δή,
ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόοδον, ὢν ἐκ σύμπνοης.
ἐφάπτου δὸς ἡμῖν. νῶϊ δ' ὁρᾶς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν.
τί φαίνομαι δῆτ' ἐχὶ τὼ ἰσᾶς ἔτι;

ἢ τὼ

ἦ τὼ Ἀγαυῆς ἑσάνα μητρός γ' ἐμῆς ;
Διό αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὁρῶν.
ἀλλ' οὔ σ' ἔσηρας οἱ πλόκαμοι· οὐδ' ἐσηχ' ὅδε
οὐχ ὡς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρα καθηρμοζα.
Πρω γνῶθι πρόσειμι αὐτόν, ἀνάσσειμι τ' ἐγὼ,
καὶ Βακχιάζω, οὔ σ' ἔσηρας μεθόρμιζα.
Διό ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σὲ θοραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν. ἀλλ' ὀρθὸς πάρα.
Πρω ἰσὶ, σὺ κόσμει. σοὶ γὰρ ἀνακείμεθα δίκη.
Διό ζῶναι τέ σοι χαλῶσι, κοὐχ' ἑξῆς πέπλοι,
σολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσι σέθεν.
Πρω κἀμοὶ δοκοῦσι παράγκε σ' ἑξιὸν πόδα.
ταὐθόν δε σ' ὀρθῶς πρὸς τένοντ' ἔχει πέπλος.
Διό ἦπτε μετ' σῶν πρώτον ἡγήσει Φίλων,
ὅταν πρὸς λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς ;
Πρω πότερα δὲ, θύρσον δ' ἑξιᾷ λαβὼν χερὶ,
ἢ τῶδε Βάκχῃ μᾶλλον εἰκαδήσομαι ;
Διό σὺν δ' ἑξιᾷ χρή, χ' ἅμα δ' ἑξιῶ πόδι
ἄρδην νιν. ἀνῶδ' ὅτι μεθέσηκας φρενῶν.
Πρω ἆρ' οὖν δυνάμεθα τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας
αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φορεῖν ;
Διό δυνατά· οὐ, εἰ βέλτιο· τὰς τ' πρὶν φρένας,
ὅτ' εἶχες ὑγιεῖς. νῦν δ' ἐχθὸς οἵας σε δεῖ.
Πρω μοχλὸς φορώμεθ', ἢ χορὸν ἀναστάσω,
κορυφᾶς ὑποβαλὼν ὤμου, ἢ βραχίονα.
Διό μὴ σύγε τῶν νυμφῶν διολέσῃς ἰσχύματα,
καὶ καπνὸς ἔσηρας οὐθ' ἑχθὲ συείγματα.
Πρω καλῶς ἔλεξας. οὐ σθένει νικητέον
γυναῖκας. ἐλάτοισι δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
Διό κρυφῇ σὺ κρύψει, ἦν σε κρυφθῆναι χρεὼν,
ἐλθόντα

ἐλθόντα δ' ἄλσος μαινάσιν κατάσκοπον.
Πρω εἶμι· δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις ὀρθὰς ὡς,
λέκτροις ἐχεδὴ θιασότοις ἐν ἔρκεσιν,
Διό δικὴν ἐπ' αὐτοῖσ' ἀρσένων φύλαξ.
λήψῃ δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ λυφθῇς πάρος.
Πρω κόμιζε δι' μέσης με Θηβαίας χθονός
μόνον γάρ εἰμ' αὖ τῶν ἐνὶ πολεμῶν τόδε.
Διό μόνον σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις μόνον.
ἀγῶνα δ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, ὃς ἐχρῆν.
ἕπου δέ. πομπὸς δ' εἰμὶ σοὶ ἐγὼ σωτήριος.
Πρω κεἴθ' ὁ δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. Γρ. ἦ τεκοῦσά γε
Διό ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. Γρ. ὦδε τοὐμὸν ὀρχεῖ
Διό φρονῶν· ἥξεις. Γρ. ἀβροστιτ' ἐμοὶ λέγεις.
Διό ὧν χρῄζει μητρός. Γρ. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει
Διό τρυφᾶς γε ποιάσδε. Γρ. ἀξίωμ' ἐμὸν ἅπτομαι
Διό δόξης σου, δεινός, καὶ πρὸς δεινὸν ὁρᾷς πάθος.
ὥστ' ὁρᾶν σε συμβαίνει εὑρήσεις ἃ δεῖ.
ἔκτεινε Ἀγαυὴ χεῖρας, ἀνθ' ὁμοπατρίου
Κάδμου θυγατρός. τὸν νεανίαν ἄγω
τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν. ἐνίκησα γὰρ ἐγὼ,
καὶ Βρόμιος ἔσται τἄθλα δὴ αὐτὸν σημανεῖ.
Χο ἴτε θοαὶ λύσσης κύνες, ἴτ' εἰς ὄρος,
ἵν' ἡ θιασεὺς ἔχουσι Κάδμου κόραι.
ἀνοίστρησάτε νιν,
ὦδε τὸν ὑπ' γυναικομίμητον στολᾶς,
μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη.
μάτηρ πρῶτά νιν λύσσας ἀπὸ πέτρας,
ἢ σκόλοπος ὄψεται,
θηκεύοντα μαινάσιν δ' ἀπύσει.
τίς δ' ὅδε Κάδμείων μασπὴς θεοσδρόμων,

ὄλυ ὄρ⊖ ὄλυ ὄρ⊖ ἔμολ᾽ ὦ Βάκχαι;
τὶς ἄρα νιν ἔτεκεν;
ὃ γὰρ ὀξ ἄιματ⊖
γυναικῶν ἔφυ.
λεαίνας δ᾽ ὑπ᾽ ὄλυος, ἢ γοργόνων
λιβυσσᾶν, γέν⊖.
ἴτω δίκα φανερός,
ἴτω ξιφηφόρ⊖,
φονόβλαξ δαίμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίον⊖ γόνον γηγενῆ.
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ, παρανόμῳ τ᾽ ὀργᾷ
πρὸς τὰς Βάκχας ὁρμίας, ματρός τε σᾶς
μανείσας πρακτίδι,
πῶλον κόπῳ τελούμενα σὺν ἐμοὶ,
τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ
γνώμαν σώφρονα, θάνατος ἀπροφάσιστος,
εἰ τὰ τε θεῶν ἔφυ,
βροτείῳ τ᾽ ἐχθρᾷ ἄλυπ⊖ βί⊖.
τὸν σοφὸν δ᾽ φθόνῳ χαίρω θηρεύσας,
τὰ δ᾽ ἕτερα μεγάλα φανερὰ τ᾽ αἰεὶ
ὧδε τὰ καλὰ βίου
ἥμαρ εἰς νύκτα τ᾽ εὖ
ἄγον τ᾽ εὐσεβεῖν.
τὰ δ᾽ ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν
τα ζιμᾶν θεός.
ἴτω δίκα φανερός,
ἴτω ξιφηφόρ⊖,
φονόβλαξ δ᾽ αἵμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,

Ἐχίον⊖

Ἐχίον⊖ τόκον γηγενῆ.
φαίνηθι ταῦρ⊖, ἢ πολύκρανός γ᾽ ἰδεῖν
δράκων, ἢ πυριφλέγων
ὁρᾶσθαι λέων.
ἰὼ ὦ Βάκχε θυραγρέτα, Βακχᾶν
γελῶν πρόσωπ⊖
πρόβαλε βρόχον,
ὃν θανάσιμον ἀγέλαν
πεσόντα ταὶν μαινάδων.
ὦ δῶμ᾽, ὃ πρὶν ποτ᾽ ὄντ᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα
σεισώνιδι γόρτυνος, ὃς νεογνὸς
δράκοντος ἐστείβ⊖ φρεν᾽ ὠν γαίᾳ θορ⊖,
ὡς σε σῴζω, δίδυλος ὢν μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως
Χρησῖσι δόλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
τί δ᾽ ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τί μηνύεις νέον;
Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίον⊖ πατρός.
ὦ ναξ Βρόμιε, σὺ γὰ θεὸς φαίνῃ μέγας.
πῶς φής; τί τοῦτ᾽ ἔλεξας; ἢ τὶ τοῖς ἐμοῖς
χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπότοις γνώμας;
σὺ δ᾽ ἀζω ξένα μέλεσι βαρβάροις.
ἀκέστι γὰρ δεσμῶν ἐμὸν φόβῳ πέπαυσο.
Θήβας δ᾽ ἀναύδους ὧδ᾽ ἄγῃς.
ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος, ὃ Θῆβαι κράτος
ἔχεσθ᾽ ἐμόν.
συγγνωστὰ μὲν σοι, πλὴν ἐπ᾽ ἀγριαγμοῖσιν
κακοῖσι χαίρειν ὦ γυναῖκες, ἠλάλου.
ὥνεπέ μοι φράζον τινὶ μόρῳ θανήσκει,
ἄδικος, ἄδικά τ᾽ ἐκπονῶν ἀνήρ.
ἐπεὶ θράπνας πᾶσαν Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες, ἀγέβημεν Ἀσωπὸ ῥοὰς,

λέπας κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν,
πρυθύς τε, κἀγὼ, λεπτοπτερυγὲ εἰπόμην,
ξένῳ θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἐν θοείαις,
πρῶτον μὲν ὃν ποιηρὸν ἰζόμεν νάπος,
τὰ τ' ἐκπιδὼν σιγηλὰ, καὶ γλώσσης ἄπο,
σώζοντες ὡς ὁρῶμεν, οὐχ ὁρώμενοι.
ἐπεὶ δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον ὕλασι διάβροχον,
πολύκαι σι συσκιάζον, ἔνθα μαινάδες
κάθηντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τορπνοῖς πόνοις.
ἀμπλὶν γὰρ οὐτῶ θυρσον ἐκλελοιπότα
κισσῷ κομητῷ αὖθις ἐξανέσειφον.
αὖθ' ἑκλιπόυσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
Ἰνωέυς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν ὄχ ὁρῶν ὄχλον,
ἔλεξε τ. ιάδ', ὦ ξέν', ἔμπλην ἐστάμην,
οὐκ ἐξικνοῦμαι μαινάδων ὅσοι νόθων.
ὄχθον δ' ἐπεμβὰς εἰς ἐλάτινον ὑψαύχενα,
ἴδοι μ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων ἀισχρεργίαν.
πάντ' ἐλθὼν ἦλθ' τὸ ξένῳ ἐλθεῖν μ' ὁρῶ.
λαβὼν γὰρ ἐλάτης πρᾶνιον ἄκρον κλάδον,
κατῆγον, ἦγον, ἦγον εἰς μέλαν πέδον.
κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
τόρνῳ γραφόμενος· τοῦτ' ἐφοσιώθη δρόμῳ.
ὡς κλῶν ὄρεσσιν ὁ ξένος χθονὸς ἄγων,
ἐκαμπτον εἰς γῆν πρᾶγμα τ' οὐχὶ θνητὰ δρῶμεν.
Πενθεὺς δ' ἰδοὺσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι
ὄρθον μεθιεὶς δρᾶ χθονὸς βλάστην μ' ἄνω,
ἀπρέμα φυλάσσων μὴ ναχαιτίσει νιν.
ὀρθὴ δ' ὀρθὸν ἄθεον ἐσηείζετο,
ἔχουσα νώτοις ἐλατοστόλῳ ἐφήμενον.

ὤφθη δὲ

ὤφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατεῖδ' ἐμαινάδας.
ὅσον γὰρ ὄπω, δῆλος ἦν θάσσων ἄνω.
κἀκ τὴν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν. παρὼν.
ἐκ δ' αἰθέρος φωνὴ ἰὼς, ὡς μὲν εἰκάσαι
Διόνυσος ἀνεβόησεν. ὦ νεανίδες,
ἄγαν δὲν ὑμᾶς, κἄμε, τἀμά τ' ὄργια
γέλωτ ἔθεμεν. ἀλλ' ἐμπορεῖσθε νῦν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, κἀπὸ γᾶς ἀνοῦ,
εἰς γαῖαν ἐσήειξε φῶς σεμνὸν πυρός.
σιγᾶσε δ' αἰθὴρ. σῖγα δ' ὕλαμος νάπη
φύλλ' εἶχε. θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
ἀπὸ δ' ὠσὶν ἦκεν ὁ σαφὼς δεδεγμένος,
ἔστησαν ὀρθαὶ, καὶ διήνεγκαν κόρας.
ὁδ' αὖθις ἐπεκέλευσεν. ὡς δ' ἐγνώρισαν
σαφῆ κέλευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
ἔδραν πελείας ὠκύπτ' ὀχ' ἦσσονες,
πρὸς ὦμα ἔχουσαι σωστόνοις δρομήμασιν,
μήτηρ Ἀγαυὴ, σύγγονοί θ' ὁμόσποροι,
πᾶσάί τε Βάκχαι. διὰ δὲ χειμάρρου νάπης,
ἄκμῶν τ', ἐπήδων θεὸν πνοαῖσιν ἐμπαθεῖς.
ὡς δ' εἶδον ἐλάτην πρεμνότομον ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτὸν χθομάδας πρανεβόλουν
ἐρίπτορον, ἀντίπυργον ὧδ' ἄσαι πέτραν.
ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο.
ἄλλοι δὲ θύρσους ἦσαν εἰς αὐθρόον,
πρὸς θέαν τ' ὄχον δύσλυτον. ἀλλ' ὐκ ἴσχυον.
κρεῖσσον γὰρ ὕβρις τῆς παθυμίας ἔχων,
κἀθῆσο τλήμων, ἀσφαλῆ λελησμένος.
πέλος δὲ, δρυΐνους συγκόπτουσαι κλάδους,
ῥίζας ἀνεπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.

ἐπεὶ δὲ μόχθων τόρματ' ὀκ ἀζήνυτον,
ἔλεξ' Ἀγαυὴ, φόρει πόδισσασαι κύκλῳ,
πῶροβα λάβετε μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
θῆρ' ὡς ἕλωμεν. μηδ' ἀπαγγείλῃ τις δορὸς
χερὸς ἀφυφάντου. ἀνδρὸς μυρίαν χόρὰ
πῶσάνθεσαν ἐλάτῃ, κἀξανίασαν χθονός.
ὑψοῦ δὲ βάσσων, ὑψόθεν χαμαιπετὴς
πίπτει πρὸς ὄδ' ἄς μυρίοις οἰμώγμασι
Γενθεὺς. κακὸν γὰρ ἐγγὺς ὢν, ἐμαίνετο.
πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερείας φόνου,
καὶ πρόσπιτνει νιν. ὁδὲ, μίτραν κόμας ἄπο
ἐρρίψεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
τλήμων Ἀγαυὴ. κἀγὼ λέγω παρηΐδος
ψαύων, ἐγώ σοι μήτηρ εἰμὶ πῶς σέθεν
Γενθεὺς, σὺ τέκνες ἐν δόμοις Ἐχίονος.
οἰκτειρε δ' ὦ μῆτερ με, μὴ δὲ ταῖς ἐμαῖς
ἁμαρτίαισι, παῖδα σὸν κατακτάνῃς.
ἦδ' ἀφρὸν ἀζιεῖσα, κἀδιαστρόφας
κόρας ἑλίσσασ', ὃ φρονοῦσ' ἃ χρὴ φρονεῖν,
ἐκ Βακχίου κατέσχετ', οὐδ' ἐπείθετο.
λαβοῦσα δ' ὠλένας ἐρεισθρὰν χόρᾶ,
πλευραῖσιν ἀνῆκεν τὸν ἀνοσιαίμονα,
ἅπτεται ἀράσσων ὦμον ἐκ τοῦ θώρακος,
ἀλλ' οὐ θεὸς ὤμαρτεν ἐπιδίδους χροΐ.
ἰνὼ δὲ τἀτὶ θάτερ' ἀζειργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας. Αὐτονοᾶ τ', ὄχλος τε πᾶς
ἐπεῖχε Βακχῶν. ἰὼ δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή.
ὁ μὲν, σφάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων.
ἆσθ' ἠλάλαζον. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν, ὠλένα,
ἦδ' ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις. γυμνοῦτο δὲ

πλευραὶ

πλευραὶ σπαραγμοῖς. πᾶσα δ' ἡματωμένη
χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκας Γενθέως.
κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν, ὑπὸ τυφλοῖς
πέτραις, τόδ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ.
τὸ δ' ἄθλιον ζήτημα, κρᾶτα δ' ἄθλιον
ὅτου λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πῆξασ' ἐπ' ἄκρου θύρσου, ὡς ὀρεσσῴα
φορεῖ λέοντος ἆρα Κιθαιρῶνος μέσα,
λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι μαινάσιν.
χωρεῖ δὲ θήρα δυσπότμῳ γαυρουμένη,
τειχέων ἔσω τόνδ' ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
τὸν ξυγκώμαγον, τὴν ξυνεργάτιν θ' ἄγρας,
τὸν καλλίνικον, ἢ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ
ἅπειμ', Ἀγαυοῖν πρίν μολεῖν πρὸς δώματα.
Τὸ σωφρονεῖν δὲ, καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν,
κάλλιστον οἶμαι' αὐτὸ, καὶ σοφώτατον
θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα, τοῖσι χρωμένοις.
ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον.
ἀναβοήσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δρακόντος ἐκγενέτα τοῦ Γενθέως.
ὃς τὰν θηλυγενῆ σολὰν,
νάρθηκά τε πισὸν ἀϊδᾶν
ἔλαβεν, ὀλύθριον,
ταῦρον προκυσάσᾳ συμφορᾶς ἔχων.
Βάκχαι καδμεῖαι,
τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἀζεπράξατε
εἰς γόνον, εἰς δάκρυα.
καλὸς ἀγὼν ἐν αἵ
μασι σάζεσθαι χορᾶς,

πόδι βαλεῖν τέκνα.
ἀλλ', εἰς ὄρος γὰρ εἰς ὄρομας ὁρμωμένα
Πενθέως Ἀγαυὴ μητέρ', ἐν θιασώτισιν
ὄρουσις, σ' ἐχεθε κῶμον σὸν θεᾶ.
ἀγ Ἀσιάδες Βάκχαι. Χο. τί με λιὴ ὀρθεῖς ὦ.
ἀγ φέρομεν ἀφ' ὀρέων ἕλικα
νεόθρομον ὦν μέλαθρα,
μακάριον θήραμα.
χο -ὁρῶ γε, κἀί σε λέξομαι σύγκωμον. ὦ.
ἀγα ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων
νέον νιν ὡς ὁρᾶν πάρα. Χο. πόθεν ὄρμισ';
ἀγα Κιθαιρών. Χο. τί κιθαιρών;
ἀγ κατεφόνευσέ νιν.
χο τίς ἁβαλὼν πρῶτά γε;
ἀγα ἐμὸν ἐμὸν τὸ γέρας. Χο. μάκαιρ' Ἀγαυή.
ἀγα ἰλλίζομεθ' ἐν θιάσοις.
τὰς ἄλλας τὰς Κάδμου, Χο. τί Κάδμος;
ἀγα γένεθλα, γένεθλα, μετ' ἐμὲ, μετ' ἐμὲ, τόδ
σ' ἔθιγε θήρος; Χο. ξυντυχεῖς τᾷδ' ἄγρᾳ.
ἀγα μέτεχε νῦν θοίνας. Χο τί μετέχω τλάμων;
ἀγα νέος ὁ μόσχος, ἀρτιγένων
ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα
κατάκομον βάλλῃ.
πρέπει γὰρ ὥστε θήρος ἀγρίαν λύκῳ φόβαν
ὁ Βάκχιος κωμαγέτας.
Σοφὸς σοφὸς ἀνέπηλεν
ὧδε θήρα τόνδε μαινάσιν. Χο. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρότης.
ἀγα ἐπαινεῖς. Χο τί δ' ἐπαινῶ;
ἀγ τάχα δὲ Καδμεῖοι

ν᾽ πᾶς

Ὦ πᾶς γε Πενθεὺς ματέρα
ἐπαινέσεται, λαβοῦσαν ἄγραν
τάνδε λεοντόφυν
πρόσωπον ἁδίως. Αγ. ἀγάλλει.
χο γέγηθα, μεγάλα, μεγάλα, φανερὰ κἀπὶ
τάδ' ἔργα κατεργασμένα.
πλείξον νυν ὦ τάλαινα σὺ νικηφόρον
ἄγνισιν ἄγραν, ἣν φέρεσ' ἐλήλυθας.
ἀγ ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
ναίοντες, ἔλθετ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρός, ἣν ἠργάσαμεν
οὐκ ἀγκυλωτὶς Θετταλῶν στοχάσμασιν,
ἀλλ' ἰκτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κἄστα κομπάζειν χρεὼν,
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην.
ἡμεῖς δ' ταύτῃ χειρὶ τόνδ' ἐθηρεύσαμεν
χωρεῖς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
πᾶ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς πᾶ 'στιν; ἀείρέσθω λαβὼν
πλευραῖσιν πρὸς οἶκον κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς πασσαλεύσῃ πρᾶτα τριγλύφοις τόδε
λέοντος, οὗ πάρεσμα θηράσασ' ἐγώ.
κἄδ' ἐπεὶ δέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος.
Πενθεὺς ἔπεισε πρόσπολοι δόμων πάρος,
ὅδ' σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' εὑρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
διασπαρακτὸν, οὐδὲν ἐν ταυτῷ πέσῳ,
λαβὼν ἐν ὕλης κείμενον δυσευρέτου.
ἀκούσασ' γάρ τ' θυγατέρων κελεύσματα
ἥκω κατ' ἄστυ τῶνδε Βακχίου.

σωὶ τῷ

συὺ τῷδ' γυρόνῳ τειρεσίᾳ βακχῶν πρόμε.
πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος, νομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα μαινάδ' ὧν ὕπο.
καὶ τῷ μὲν Ακταίων' ἀεισία ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόῃ, Ινώ θ' ἅμα.
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλῆγας ἀθλίας
τήνδ' εἶπέ τίς μοι δῦρο βακχείῳ ποδὶ
σείχμ' Αγαυήν. ὀδὶ' ἄκραν τ' ἠκάζαμεν.
λύσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν ὀκ δύσ' αἰμόνα.
ἀγ πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεσί σοι,
πάντων ἀείστας θυγατέρας αὐείραι μακρῷ.
θυητῶν ἀπάζας εἶπον. ἀζόχως δ' ἐμὲ,
ἢ τὰς παρ' ἡσοῖς ἐκλιποῦσα κόρκις ἀς,
εἰς μέζον' ἦκω θῆρας ἀγρεύειν χορούς.
φόρω δ' ὧν ὠλόναισιν ὡς ὁρᾷς τάδε,
λαβοῦσα τἀείσεια σοῖσι πρὸς δόμοις,
ὡς ἂν κρεμαδῇ. σὺ δὲ πάτερ, δ' ἔξας χορούς.
γαυρόμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι,
κάλῃ φίλος εἰ δ' αὖτα. μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἀζειργασμένων.
κάδ ὦ πρόνθος ὁ μητρικὸν, ὁ δ' οἷόν τ' ἰδεῖν,
φόνον ταλαίναις χερσὶν ἀζειργασμένον.
καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ὧδι δαῖτα θήβας τάσδε, κἀμὲ παρακαλεῖς.
οἵ μοι, κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ὠδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν
βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' οἰκεῖος γυγώς.
ἀγ Ως δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
" γῶν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν. εἴθε παῖς ἐμὸς
βύθριος εἴη, μητρὸς εἰκαθὰς τρόπις,
γῶν ὅτ'

ὅτ' ὠν νεανίαισι θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ὀρεγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
εἰός τ' ἐκεῖνος. νουθετητέος πάτερ,
εἰ τ' ὄξι, κἀμοὶ, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς.
πόλις τις; τὶς αὐτὸν δ' ὕβρ αὖ ὀφλιν εἰς ἐμὲ
καλέσειεν, ὡς ἴσ' με τῷ δυσδαίμονα;
κάδ φοῦ. φοῦ. φρονήσασαι μὲν, ὅτι ἐσῤῥάθητε,
ἀλγήσετ' ἄλγος δεινόν. εἰ δὲ διατέλοις
ὧν τῶνδ' ἀεὶ μενεῖτ', ὧν ᾧ καθέστατε,
ἀγ ὀκ δύτυχῆσαι δόξετ', οὐχὶ δυσυχεῖν.
κάδ τίδ' ὁ καλῶς τῶνδ', ἢ τι λυπηρῶς ἔχει;
ἀγ πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' ἀιθέρ' ὄμμα σὸν μέθες.
κάδ ἰδού. τί μοι τῶνδ' ὀχυπέπτας εἰδραῖν;
ἀγ ἔθ' οὗτος, ἥσοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ.
κάδ λαμπρότερος ἢ πρίν, ἡ δὶ πετέδρου.
ἀγ τὸ δὲ πλοκμὸν ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα.
κάδ ὀκ εἶδλα τἄπος ἴσθ'. γίνομαι δ' ἔπως
ὄνος, μετασαθεῖσα τ' πάρος φρονῶν.
ἀγ κλύοις ἂν δ' ἔν γε, κἀπεικαίαι ἂν ὀρθῶς;
κάδ ὡς ἐκλελῃσμαίην', ἃ πάρος εἰπομεν πάτερ.
ἀγ εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
κάδ ἀσεβοῦς μ' ἔδωκας ὡς λέγουσ' Ἐχίονι.
ἀγ τὶς δ' ὧν γε οἰκοις πᾶσι εὐγένεσ σῷ πόσει;
κάδ Πρωθεὺς ἐμοῦ τε, καὶ πατρὸς κοινωνία.
ἀγ τίνος πρόσωπον δῆτ' ὧν ἀγκάλαις ἔχεις;
κάδ λέοντος, ὥσπερ ἔφασκον ἐγὼ θηρώμενος.
ἀγ σκέψαι νυν ὀρθῶς βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
κάδ ἔα. τί λέγω; τί φέρομαι τόδ' ὧν χερσίν;
ἄθρησον αὐτὸ, Καδμείων μάθε.
ἀγ ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἡ τάλαιν' ἐγώ.

κάδ μῶν

κάδ μῶν σοι λέοντι φάσγανον προσοικήσαι;
ἀγα ὄκ, ἀλλὰ γρηϊτως ἡ πάλαι ἔχω κάρα.
κάδ οἰμωγμὸν γε προδῷ, ἢ σὲ γνωρίσαι.
ἀγα τίς ἐκτανόν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χόρας;
κάδ σύγε μ' ἀληθεῖ, ὡς γν δ καιρῷ πάρεσ.
ἀγα λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πτήσση μ' ἔχει.
κάδ σὺ νιν κατέκτας, καὶ κασιγνήτη σέθεν.
ἀγα πῶς δ' ὤλετ', ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
κάδ ὅπερ πρὶν Ακταίωνα διέλαχον κύνες.
ἀγα τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσλαίμων ὅδε;
κάδ ἐκβακχεύσων θεόν, σάς τε βακχείας, μολών.
ἀγα ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατηράμεθ';
κάδ ἐμάνητε, πᾶσά τ' ὠργιάσθη πόλις.
ἀγα Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' ἀξίως τι μανθάνω.
κάδ ὕβριν ὑβριαθείς. θεὸν γὰρ ἠγείσθε νιν
ἀγα τὸ Φίλτατον δὲ σῶμα πᾶν παιδὸς πάτερ;
κάδ ἐγὼ μόλις τόδ' ὀργὴν ἔσχον φόρῳ.
ἀγα ἦ παῖ γ' ἄρθροις συγκεκλημένον καλῶς.
Γρηθεῖ' ἢ τί μόρος ἀφροσύνης πᾶσιν ἐμῆς;
κάδ ὑμὶν ἐγγὺς ὅμοιος, ἀσέβων θεόν.
ἀλλ' σωπᾶτε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε δόλιον δόμοις,
κἄμ', ὅσπερ ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς
θνήσκω τόδ' ὄρνος ὦ τάλαινα νηδύος.
ἄγχιστα κατθανόντ' ὁρῶ.
ὃν δ' ὦμ' ἀνέβλεπον. ὃς σωτὴρ ἔχεις ὦ τέκνον,
τὸ μὸν μέλαθρον, παῖδος ὄντ' ἐμῆς γεγώς.
πόλλ' τε τάρβος ἦδα τὸν γέροντα δὲ
δόμοις ὑβρίζειν ἦθελ', εἰ ζῶν τὸ σὸν
κάρα. δίκην γὰρ ἄξιαν

ναῦν δ'

ναῦν δ' ἐπ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι,
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, κἀξήμπλακα κάλλιστον θέρος.
ὦ Φίλτατ' ἀνδρῶν. καὶ γὰρ ὄντ' αὖ, ὅμως
τῶν Φιλτάτων ἐμοί γ' ἀεὶ μήσῃ τέκνον
ὄντι γνώσει τῶνδε θιγγάνω χερί.
τὸν μητρὸς αὖ δῶν πατρὸς πτώσσηι τέκνον,
λέγων, τίς σ' ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει γέρον,
τίς σὸν παράορε καρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ' ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ' ὦ πάτερ.
νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμὶ ἐγὼ, τλήμων δὲ σύ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεός.
τὸ μὲν σὸν ἄλγος Κάδμε, σὸς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδός, ἀξίαν μὲν, ἀλγύνει δὲ σέ.
ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη,
ἐκθηριωθεῖσ', ὄφεος ἀλκὰξει τύπον
σὺ Αρεος ἔσχες Αρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχθον δὲ μόχθων χρησμὸς ὡς λέγει Διός.
ἐλᾶς μετ' αλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.
πολλὰς δὲ πέρσει ἀναείθμῳ στρατοῦ μάχῃ
πόλεις. ὅταν δὲ λοξίου χρηστήριον
διαρπάσωσι νόστον ἄθλιον πάλιν,
χήσσασί σε, σὺ Αρης Αρμονίαν τε ῥύσεται
μακάρων τ' ὄλβον ἕξαν σὸν καθιδρύσει βίου,
σοῦ τ' ὄντος θνητὸς πατρὸς ἐλεγεγὼς λέγω
Διόνυσος, ἀλλ' Ζηνός. εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνως θ' ὅτ' οὐκ ἤθελες, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.

κάδ Διόνυσε,

κάδ Διόνυσε, λισσόμεσθά σ', ἠδικήκαμεν.
διό ὄψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς. ὅτε δ' ἔχρην, οὐκ ἤδετε.
κάδ ἔγνωκα μὲν ταῦτ'. ἀλλ' ἐπεξέρχη λίαν
διό καὶ γὰρ πρὸς ἡμῶν θεὸς γεγὼς, ὑβριζόμην.
κάδ Ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
διό πάλαι τάδε Ζεὺς οὐ μὸς ἐπῴδυσεν πατήρ.
ἀγ αἶ αἶ δέδοκται πρέσβυ, τλήμονες φυγάι.
κάδ ὦ τέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν.
σύ θ' ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι,
ἐγώ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
γέρων μέτοικος. ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμήν,
δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω πὶ βωμοὺς, καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
ἡγούμενος λόγχαισιν. οὐδὲ πάνσομαι
κακῶν ὁ τλήμων. οὐ γὰρ τὸν καταιβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας, ἥσυχος γενήσομαι.
ἀγ ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σου στερηθεῖσα, φεύξομαι.
κάδ τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφήνα πολιόχρως κύκνος;
ἀγα ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;
κάδ οὐκ οἶδα τέκνον. μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
ἀγ χαῖρ' ὦ μέλαθρον. χαῖρ' ὦ πατρῴα
πόλις. ἐκλείπω σ' ὠθὶ δυστυχίᾳ
φυγὰς ἐκ θαλάμων.
κάδ στεῖχέ νυν ὦ παῖ τὸν Ἀρισταίου.
ἀγα στέρομαί σε πάτερ. Κάδ. κἀγὼ τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτους.
ἀγα δεινῶς γὰρ δεινῶς τάνδ' αἰτίαν

Διόνυσος

Διόνυσος ἄναξ
σοὺ σοὺς εἰς οἴκους ἔφερε.
διό καὶ γὰρ ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν
ἀγέρατον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
ἀγα χαῖρε πάτερ μοι.-
κάδ χαῖρ' ὦ μελέα καὶ σύγε θύγατερ.
χαλεπῶς εἰς τόδ' ἀνήκοις.
ἀγ ἄγετ' ὦ πομποί με κασιγνήτας,
ἵνα συμφυγάδας λήψω μ' οἰκτρὰς,
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρὼν μιαρὸς,
μήτε Κιθαιρῶν ὄσσοισιν ἐγὼ,
μηθ' ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται.
Βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
χο πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
τῶνδ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρεν θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.
ΒΑΚΧΑΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΥ
ΚΛΩΠΟΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἀπὸ Ἰλίου, εἰς Σικελίαν ἀπερ-
ρίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος. εὑρὼν καὶ σκηνοῦντας
ἐκεῖ τοὺς Σατύρους, οἴνου δ' ὄντας, ἄρνας ἤμελλε λαμβά-
νειν, καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. ὧν φανεὶς δ' ὁ Πολύφη-
μος, ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σι
ληνὸς δὲ, τὸν ξένον λελοῦντα καταλαβεῖν φησι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Σιληνός. Ὀδυσσεύς.
Χορὸς σατύρων. Κύκλωψ.

Προλογίσει δὲ ὁ Σιληνός.

Βρόμιε, δι' ἃ σὲ μυρίοις
ἔχω πόνοις
νῶν, ἐξ ὅτ' ἦλθε τὸ μὲν
δυσθῆνες ἑλένας.
πρῶτον μὲν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο,
νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὤχου τροφούς.
ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς,
ἧκ' ἐξι σῷ ποδὶ πᾶσα πισὴς γενεὰ,
ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσον θέντων, δορὶ
ἐκτεῖνα. φέρε ἴδω. τὸ τ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
ὄμα Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἐλείξα βακχίῳ
καὶ νῶν ἐκείνων μείζον' ἄθλων πόνων.
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γέγων' υρσωνίων
λαοῖν ἐπῶρσεν, ὡς ὁ Λήθεως μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμην', σοὶ τέκνοισι ναυτίλοις,
σέθεν ἧκ' ζήτησιν. ἦν πρύμνης δ' ἄκρας
αὐτὸς λαβὼν, δίθυμον ἀμφῆρες δόρυ.
πᾶσ' ἐς τ' ὀρεσμοῖς ἥμενοι, γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτουν σ' ἄναξ.
ἦλθε δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ,
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδε γῆς Αἰτναίαν πέτραν,
ἵν' οἱ μονώπες παντὸς πτῶσιν θεοῦ,
Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ὄρη μὲν ἀνθρωποτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντες, ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι. καλοῦσι δ' αὐτὸν, ὦ λατρεύομεν,
Πολύφημον. ἀντὶ δ' οἰνίων βακχευμάτων,

ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι, Κλυτίων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα, νέοι πεφυκότες.
ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα, καὶ σαίρειν στέγας,
μένων, τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
Κώκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγγαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδε μ' ἁρπαγῇ δόμους.
ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν,
καθαροῖσιν ἄντροις, μῆλά τ' εἰσδεχώμεθα.
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος Σικινίδων,
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε, χ' ᾧ τε Βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες ἀλθαίας δόμους,
προσῆτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενος;
πᾷ δήμοι γενναίων μὲν πατέρων,
γενναίων τ' ἐκτοκάδων;
πᾷ δή μοι νίσῃ σκοπέλους;
οὐ τῷδ' ὑπήνεμος αὖρα,
ἃ ποιηρὰ βοτάνα,
δινῶεν θ' ὕδωρ ποταμῶν
ἐν πίστραις κεῖται, πέλας ἄν
τρων. οὔ σοι βλαχαὶ τεκέων
ψυττα. οὐ τάδ' οὐ τάδε νέμῃ.
οὔτ' οὖν κλιτὺν δροσεράν.
ὠή. ῥίψω πέτρον τάχα σου.
ὑπάγω, ὑπάγω κεράστα,
μηλοβότα στασίωρον.
Κύκλωπος ἀγροβότα,
σπαργῶντάς μοι σοῦ μαστοὺς χάλασον.

δέξαι

δέξαι θηλαῖσι σπορὰς,
ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις,
ποθοῦσί σ' ἁμερόκοιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβάλεις
ποιηροὺς λειποῦσα νομοὺς,
αἰτναίων εἴσω σκοπέλων.
οὐ τάδε βρόμιος. οὐ τάδε χοροὶ,
βάκχαι τε θυρσοφόροι.
οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ,
κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις.
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες.
οὐ νύσσαμε τὰ νυμφᾶν,
ἴακχον, ἴακχον ᾠδὰν
μέλπω πρὸς τὰν Αφροδίταν,
ἂν θηρεύων πετόμαν,
βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
ὦ φίλος, ὦ φίλε βακχεῖε,
ποῖ οἰοπολεῖς,
ξανθὰν χαίταν σείων;
ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόσπολος,
θητεύω Κύκλωπι
τῷδ' μονοδέρκτα,
δοῦλος ἀλαίνων σὺν τᾷδε
τράγου χλαίνῳ μελέᾳ, σᾶς χωρὶς φιλίας.
σι σιγήσατ' ὦ τέκνον, ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῆ
ποίμνας ἀθροίσαι προσπόλους κελεύσατε.
χο χωρεῖτ'. ἀτὰρ δὴ τίνα πάτερ σπουδὴν ἔχεις;
σι ορῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς ἑλλάδος σκάφος,
κώπης τ' ἀναλίτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

σειχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχένι,
τοὔχθη φορ'οντας κρνὰ, Βορᾶς κεχρημένοι,
κρωσσούς θ' ὕδρηλούς. ὦ παλαίπωροι ξένοι,
τίνες ποτ' εἰσίν; ἦ κἰ ἴσασι Λεωστένη
Πολύφημον, οἷος ὄζει, ἄξενον σέγλων
τήνδ' ἐμβεβῶτες, καὶ λυκωπίαν γνάθον
τήνδ' ἀνδροβρῶτα δυσυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεισι, σικελὸν αὐτναῖον πάγον.
ὀδυ ξένοι, φράσατ' ἂν ναῦς ποταμίου πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτέ τις θέλει
Βορᾶν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; βρομίᾳ πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν
Σατύρων πρὸς ἄντροις. τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
χαίρειν πρόσειπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
σιλ χαῖρ' ὦ ξέν'. ὅστις δ' εἰ φράζου, πάτραν τε σήν.
ὀδυ ἰθακος Οδυσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
σιλ οἰδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.
ὀδυ ἐκεῖνος ἔτος εἰμι λοιδόρει δὲ μή.
σιλ πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
ὀδυ ἀφ' Ἰλίου γε, καπὸ Τρωϊκῶν πόνων.
σιλ πῶς; πορθμὸν δὲ ἦλθες ἁπατρώας χθονός;
ὀδυ ἀνέμων θύελλαι δόλιόν μ' ἥρπασαν βίᾳ.
σιλ παπαί. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἀφαντλεῖς ἐμοί.
ὀδυ ἦ καὶ σὺ δόλιον πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
σιλ λῃστὰς δώκων οἱ βρόμιον ἁνήρπασαν.
ὀδυ τίς δ' ἦλθε χώρᾳ, ἢ τίνες ναίουσι νῆ;
σιλ αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ἑστορ'πατος.
ὀδυ τεῖχη δὲ πόλεως πυργώματα;
σιλ δὴ εἰσ' ὄρεμοι πρῶνες ἀνθρώπων ξένε.

ὀδυ τίνες

ὀδυ τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν, ἢ θηρῶν γένος;
σιλ Κύκλωπες. ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
ὀδυ τίνος κλύοντες; ἢ στρατηλάτου κράτος;
σιλ νομάδες. ἀκόει δ' οὐδεὶς οὐδενός.
ὀδυ σπείρουσι δ', ἢ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;
σιλ γάλακτι, καὶ τυροῖσι, καὶ μήλων Βορᾷ.
ὀδυ βρομίᾳ δὲ πῶμ' ἔχουσιν ἀμπέλου ῥοᾶς;
σιλ ἥκιστα. νομὸν γὰρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθονός.
ὀδυ φιλόξενοι δὲ, χ' ὥστοι πρὸς ξένους;
σιλ γλυκύτατα φασὶ τἀκρέα σοῦ ξένους φορεῖν.
ὀδυ τί φῄς; Βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
σιλ σοὶ μολὼν δόλῳ, ὅστις σ' κατασφάγῃ.
ὀδυ αὐτὸς δὲ Κύκλωψ, πρόσθεν; ἢ δόμων ἔσω;
σιλ φρουδὸς πρὸς Αἰτνῃ, θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
ὀδυ οἰδ' ἔνδον ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
σιλ σὺ κοἶσ' Οδυσσεῦ. παῦε δή μοι δρώμενα αὖ.
ὀδυ ὅπλοισιν ἡμῖν σῖτον, ὃ πανίζομεν.
σιλ σὺ ἔσῃ, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
ὀδυ ἀλλ' ἦλθ' λιμὸς καὶ τόδε χρήσιμον.
σιλ καὶ τυρὸς ὀπίας δῆτ', καὶ βοὸς γάλα.
ὀδυ ἐκφρόντιστε. φῶς γὰρ ἐμπεπλῆσθαι πρέπει.
σιλ σὺ δ' αὐλισθήσει ἐπὶ μοι χρυσὸν πόδα;
ὀδυ ὃ χρυσὸν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φορῶ.
σιλ ὦ φίλτατ' εἰπὼν, ὃ πανίζομεν, πάλαι.
ὀδυ καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, πᾶσι θεόν.
σιλ ὃν ἐξεύρηκα πᾶσι' ἐγὼ ποτ' ἀγκύλας;
ὀδυ ὃ Βακχίου πᾶσι, ὡς ἀφίεσθον μάθῃς.
σιλ γὼν σέλμασιν νεὼς ὄζειν, ἢ φορεῖς σύ νιν;
ὀδυ ὅσ' ἀσκός. ὃς κοὐθεὶ νιν ὡς ὀρᾷς γόμον.
σιλ ὄνος μὲν, ὅσ' ἂν τῶν γνάθων πλήσειε μόν;

ὀδυ ναὶ δὶς τόσον πῶμ', ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
σιλ καλήν γε κρήνην εἶπας. ἡδεῖαν γ' ἐμοί.
ὀδυ βουλεῖ σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
σιλ δίκαιον. ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
ὀδυ καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ', ἀσκοῦ μέτα.
σιλ φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
ὀδυ ἰδού. Σιλη. παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
ὀδυ εἶδες γὰρ αὐτήν. Σιλη. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι
ὀδυ γεῦσαι νῦν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ' παινῇς μόνον.
σιλ βαβαὶ χορεῦσαι πρᾶκαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
ἆ. ἆ. ἆ. Οδυ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάνεξέ σου κα-
σιλ ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. (λῶς;
ὀδυ πῶς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
σιλ χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον. ἔα τὸ χρυσίον.
ὀδυ ἐκφερέτε νῦν τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον.
σιλ δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλοίμην μίαν.
πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαι τ' ἐν ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθεὶς, καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
ὡς ὅσ γε πίνων, μὴ γέγηθε, μαίνεται.
ἵν' ἐστὶ τοῦτ' τοῦρθον ἐξανιστάναι.
μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ παρεσκευασμένου,
ψαῦσαι χεροὶν λειμῶνος, ὀρχηστοῦ θ' ἅμα,
κακῶν τε λῆστις, εἴτ' ἐγὼ κυνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν,
κλαίειν κελεύων, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον.
ἄκου Οδυσσεῦ. διαλαλήσομεν τί σοι.
ὀδυ καὶ μὴν φίλοιγε προσφερέσθε πρὸς φίλον.
σιλ ἐλάβετε Τρόιαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
ὀδυ. καὶ

ὀδυ καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπερσάμεν.
σιλ οὐκοῦν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν, εἵλετε,
ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει;
ἐπείγε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη.
τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσεον
κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα,
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
» λῶστον λιποῦσα. Μηδαμοῦ γένος ποτὲ
» φῦναι γυναικῶν ὤφελ', εἰμή μοι μόνῳ.
ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα
ἄναξ Οδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαὶ,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα,
φερέσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
ὀδυ οἴ μοι. Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται. τί δράσομεν,
ἀπολώλαμεν γὰρ ὦ γέρον. ποῖ χρὴ φυγεῖν;
σιλ ἔσω πέτρας τῆσδ', ὅπερ ἂν λάθοιτέ γε.
ὀδυ δεινὸν τόδ' εἶπας ἀρκύων μολεῖν ἔσω,
σιλ οὐ δεινόν. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
ὀδυ οὐ δῆτ' ἐπεὶτ' ἂν μεγάλα γ' ἡ τροία στένει,
εἰφευξόμεσθ' ἓν ἄνδρα. μυρίον δ' ὄχλον
φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
« Ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς.
» ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.
σιλ ἄνεχε. πάρεχε. τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
κύ τί Βακχιάζετ'; οὐ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα,
ἢ πρόσγε μαστοὶ εἰσιν; ἢ χ' ὑπὸ μητέρων

πλευρὰς πρέχεσι. χοινίοις τ' ἐν τεύχεσι,
πλήρωμα τυρῶν ὄζιν ἀχημελγμένων.
τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν ἐξ ξύλων
σ' ἄκρυα μεθήσει. βλέπετ' ἄνω, μὴ μὰ κάτω.
σιλ ἰοὺ ἰού· πῶς αὖ τὸν Διὸ' ἀνακεκύφαμεν, *Sophisticated*
κοὐ τ' ἄστρα, τὸν Ωρίωνα δρῶμαι.
κύ ἄρ' εὖ σὺν ὄζιν εὖ πεπεισκυασμένον;
σιλ πάρεσιν. ὁ φάρυγξ δ' ὑπερεπὴς ἔστω μόνον.
κύ ἦ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέῳ;
σιλ ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ' ἦν θέλῃς ὅλον πίθον.
κύ μέλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;
σιλ ὁμοῦ ἂν θέλῃς σύ. μή με κατάπιῃς μόνον.
κύ ἦκις· ἐπεί γ' ἂν ἐν μέσῃ σῇ γαστρὶ
πεσόντες ἀρξίεσαν' ἂν ὑπὸ σ' ἀχμάτων
ἔα, τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πῶς αὐλίοις;
λησταί γ' ἔνες κατέχουσι, ἢ κλῶπες χθόνα.
ὁρῶ γέ σοι τόσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένος,
τεύχη τε τυρῶν συμμαχῇ, γέροντά τε
πλαγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
σιλ ὤμοι, πυρέσσω συγκεκομμένῳ πέλας.
κύ ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν γρόμυ;
σιλ ὑπὸ τῶνδε Κύκλωψ. ὅτι τάδ' ἐκ ἐώων φέρω;
κύ ἐκ ἐλέγεν ὄντα θεόν με, κοὐ θεῶν ἄπο;
σιλ ἔλεγον ἐγὼ τάδ'. οἵδ' ἐφόρουν τὰ χρήματα.
κοὐ τόνγε τυρόν, ἐκ ἐώντος ἥδιον.
τὸς τ' ἄρνας ἐξεφόρουν. δ' ἡσαν τες σίσε
κλῳῶ τριπήχη. κἄτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσασθαι βίᾳ,
μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀρβλίψαι σέθεν.

κἄπφτα

κἄπφτα σωσ' ἥκοντες, εἰς τὰ σπήλαια
ζῴνυσ ἐμβαλόντες, ἀρπάσειν ζυνὶ
πέτρας μοχλεύειν, ἢ πυλῶνα καταβαλεῖν.
κύ ἄληθες. ἐᾶν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν, *Polyphemus*
θήξεις μαχαίρας, κἀμέγαν φάκελλον ξύλων *mss. gen.*
ὧνθεὶς ἀνάψεις. ὡς σφαγῶντες αὐτίκα,
πλήσασι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἐπ' ἄνθρακος
θερμὴν ἑδωνὸς πλεῖστα δρεανόμῳ.
τὰς δ' ἐκ λέβητος ἕφθ', κἀτεμὼν τά,
ὡς ἐκπλεώς γε πλαιτὸς ἱμερόσκοπος. *Lima Le gras*
ἅλις λεόντων ἔστι μοι θοινωμένῳ,
ἐλάφων τε χρόνιος δ' εἰμὶ ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
σιλ τὰ καινὰ δ' ἐκ τῆ πηδήσῃ ὦ δέσποτα,
ἥδιον ὄζιν. δ' ἡδὺ ἂν νεωστὶ γε
ἄλλοι πῶς ἄντρα τὰς' ἀφίκοντο ξένοι.
ὀδυ Κύκλωψ, ἄκλητοι ἦλθον ἐς μοῦσεῖον τῆ ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολῶν λαβεῖν,
σῶν ἕνεκ' ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
τοῦτ' δ' ἄρνας ἡμῖν ἔρος, ἀντ' οἴνου σκύφου,
ἀπημπόλα τε, κἀδίδου, πιεῖν λαβών,
ἑκὼν ἑκοῦσι. κοὐδὲν ἦν τότῳ βίᾳ.
ἀλλ' ἔρος, ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν, λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σε λάθρα πωλῶν τὰ σά.
σιλ ἐγώ; κακῶς γὰρ ὀλεῖ. ὀδυ. εἰ φοβοῦμαι.
σιλ μὰ τὸν Ποσειδῶν τὸν τεκόντα σ' ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὴν μέγαν Τρίτωνα, τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
μὰ θ' ἁλὸς κύματ', ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ' ὡς κάλλιστον, ὡς κυκλώπιον, *a Polyphemite*
ὡς δέσποτ' ἴσκε, μὴ τὰ σ' ὀδόντων ἐγὼ
ξένοι *Recte*

ξένοι σοι χρήματα. ἢ κακῶς ὄντοι κακοί
οἱ παῖδες ἀπόλοιντ', ὃς μάλιστ' ἐγὼ φίλῳ.
Χο αὐτὸς ἔχ'. ἐγὼ τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
πεπράντα σ' εἶδον. εἰδ' ἐγὼ ψεύδ' ἢ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου. σοὶ ξένος δὲ μὴ ἀδίκῃ.
Κύ ψεύδεσθ'. ἐγὼ γὰρ τόδε τοῦ βασάνου μάθους
πολλὰ πέπονθα, κἠ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ὁρᾶσθ'. πόθεν ἐπλεύσατ' ὦ ξένοι;
Cuiatius Varia. πόλεμοι; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
Ὀδυ Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος. Ἰλίου δ' ἀπὸ
πέρσαντες ἄστυ, πεύμασι θαλασσίοις
σῴζω γαῖαν ἐξωθοῦντες, ἵνα μὴ Κύκλωψ.
Κύ ἦ δὴ κακίσης, οἳ μετῆλθεν ἁρπαγάς,
Ἑλένης σκαμάνδρου γείτονι Ἰλίου πόλιν;
Ὀδυ ἔστι, πόνου τοῦ δόμον ἐξίωτ' ἐλπίσαντες.
Κύ ἀλλ' ἡδρόν στράτευμά γ', οἵτινες μᾶς χάριν
γυναικὸς, ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν φρυγῶν.
Ὀδυ θεᾶς τὸ πρᾶγμα, μηδὲν' αἰτιῶ βροτῶν,
ὑμεῖς δ' ἐς ὦ θεᾶς πεντὶς γυναῖκ' ἔπᾶ,
ἱκετεύω μήν τε, καὶ λέγομαι ἐλεύθερος,
μὴ τλῆς πῶς ἄντρα σὰς ἀφιγμένους φίλους
κτανεῖν, Βορᾶν τε φυσιεῦσι θεᾶς γνάθοις.
οἵ τοι σοὶ ὦ ναῦ πατέρ' ἔχθ' νεῶν ἔσῳσας
εἰρυσάμενοι γῆς ὧν Ἑλλάδος μυχοῖς.
ἴσθι τ' ἄθραυστος ταινάρεμνόν λιμένα,
Μαλέας τ' ἄκροι κλυθμῶνες, ἥ τε Σουνὶς
ἱερὰ Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρον πέδον,
Γραικίσιοί τε καταφυγαὶ, τά θ' Ἑλλάδος
ἀνύσφορόν τ' ὀνείδη φυγεῖν σὺν εὐδαίμονι,
ὧν καὶ σὺ κοινῶ. γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχὸς,

οἰκεῖς,

οἰκεῖς, ἵνα Αἴτνη πῦρ ἐκπνεύσεται πέτρᾳ
νόμοις δὲ θνητοῖς εἰς λόγους ἀφίξεται
ἱκέτας δέχεσθ' ποντίους ἐφθαρμένους,
ξένιά τε δόναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι.
ὃν ἀμφιβρότοισι πηχθέντας μέλη
ὀβελοῖσι, νηλεῶς καὶ γνάθοις πλῆσαι σέθεν.
ἅλις δὲ Πριάμου γᾶς ἐχήρωσ' Ἑλλάς,
πολλῶν νεκρῶν πῆξαι δυσπενθῆ φόνον.
ἄλοχός τ' ἀνάνδρους, χρᾶις τ' ἄπαιδας ὤλεσεν,
πολιάς τε πατέρας. εἰς ἓ σοὶ λελήμμενος,
σὺ συμπυρώσας δάϊτ' ἀναλώσεις πικράν,
ποὶ τρέψετέ μ' ἰὼς; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ Κύκλωψ.
πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου. τὸ δ' εὐσεβὲς
Κύ ἦ δυσεβείας ἀνθελοῦ. πολλοῖσι γὰρ
Οὖτις κέρδη πονηρὰ, ζημίαν ἠμείψατο.
παραινέσαι σοι βούλομαι. τῶν μὲν κρεῶν
μηδὲν λίπῃς τοῦδ', ὡς τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
κωφὸς γένησαι, εἰ λαλίστατος Κύκλωψ.
Κύ ὁ πλοῦτος ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός.
τὰ δ' ἄλλα, κόμποι, κἠ λόγων δύμορφίαι.
ἄκρας δ' ἁλιάς, ἃς καθιδρύεται πατήρ,
χέρσῳ κελεύω. τί τάδε πρὸς σῶσαι λόγῳ;
ζῶσος δ' ἐγὼ κρανοῦμαι φείσασθαι ξένε.
Ὀδ οἶσθ' ὅτι Ζεὺς ἐς ἐμὲ ἱκρείσσων θεός.
ἔμοι μέλῃ τὸ λοιπόν. ὡς δ' ἔμοι μέλῃ,
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ὧν τῇδε πέτρᾳ, σεῦ δ' ἐχω σκιώματα,
ἢ μόχλον ὀπίσω, ἢ λέβητος ἀλκὸς,
ἀλαυνυμένῳ ὧν σεῦ γλιχθῇ γάστερ ὑπάιαν.
ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον

κρύῳ

κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔρην κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα θρηίκιος, χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν,
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἡγῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ, κἂν μὸ θέλῃ,
τίκτουσα ποιαν. τἀμὰ πιαίνει βοτά.
ἃ ἐγὼ οὔτινι θύω, πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων.
» Ὡς τοῦ πιεῖν γε, καὶ φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν,
» Ζεὺς οὗτο ἀνθώποισι τοῖσι σώφροσι,
» Λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
» Εθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίων,
» Κλαίειν ἄνωγα. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ,
» Οὐ πάντομαι δρῶν εὖ, κατεσθιοντέ σε.
ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ.
πῦρ, καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας,
σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, τοῦ κατ' αὔλιον θεῷ
ἵν' ἀμφὶ κῶμον στάντες, εὐωχῆτέ με.
ὀδυ αἴ. αἴ. πόνους μὲν τρωϊκοὺς ὑπεξέδην,
θαλασσίους τε. νῦν δ' εὖ ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον, ἁλίμενόν τε καρδίαν.
ὦ Γαλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ,
νῦν, νῦν ἄρηξον. κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
πόνους ἀφίγμαι, κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
σύ τ' ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας
Ζεῦ, ξένι' ὅρα τάδ'. εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζῃ Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὢν θεός.
χο εὐρείας φάρυγγος ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι
ἑφθὰ, καὶ

ἑφθὰ. καὶ ὀπτὰ, καὶ ἀνθρακιᾶς ἀπχνάνειν,
βρύχειν, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι καινόμενα.
μή μοι, μὴ προδίδου.
μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἥδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων
ἀπβώμιος ἂν
ἔχει θυσίαν Κύκλωψ
αἰτναῖος, ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ.
νηλὴς ὁ τλάμων, ὅστις
δωμάτων, ἐφεστίους,
ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
κόπτων, βρύχων, ἑφθά τε δαιννύμενος,
μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα.
ὀδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω,
κοὐπιστὰ, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
χο τίδ' ἐστ' Ὀδυσσεῦ; μῶν γε θοινᾶται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
ὀδυ δισσοὺς γ' ἀθρήσας, κἀπιβαστάσας χεροῖν,
οἱ σαρκὸς εἶχον ἐντρεφέστατον πάχος.
χο πῶς ὦ ταλαίπωρ' ἦτε πάσχοντες τάδε;
ὀδυ ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον ὑψηλῆς δρυὸς,
κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔστησεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
κρατῆρα

κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον
μόχθος ἀμέλξας, λδυκὸν εἰχέας γάλα.
σκυφος τε κισσᾶ, παρέθετ εἰς εὖρ☉ τριῶν
πήχεων. Βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
Ⓒ χάλκειον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί.
ὀβελοὺς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
ξεσὸς δὲ δρεπάνῳ, ἀλλ' παλιούρου κλάδω.
αὐτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
ὡς δ' ἓν ἕτοιμα πάντα, Ⓒ θεοσυγεῖ
δίδυμα μαγείρῳ φῶτε συμμάρψας δίνω,
ἔσφαζ' ἑταίρων τ' ἐμῶν ῥυθμῷ ἕνι.
τὴν μὲν, λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
τόνδ' ὦν, τένοντος ἁρπάσας ἄκρα πόδοιν,
πάλιν πρὸς ὀξὺ γ' ὄνυχα πετραίᾳ λίθῳ,
ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε. Ⓒ καθαρπάζας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπτα πυρί.
τὰδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχρημάτιζον Κύκλωπι, καὶ διηκόνουν.
ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες, ὑμνοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον ἅμμα δ' ἐκ φόνου χροΐ.
ἐπεὶ δ' ἑταίρων τ' ἐμῶν πλησθεὶς Βορᾶς,
αὐέπεσε φάρυγγ☉ ἀνθερᾷ ἐξεὶς βαρεῖ,
εἰ σπλθέ μοι δὲ θεῖον. ἐμπλήσας σκύφ☉
μάρωνος αὐτὸ, τῷδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'. ὦ πᾶι ποντίᾳ θεὸ Κύκλωψ,
σκέψαι τόδ' ἔσον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο,
θεῖον νομίζει πῶμα Διονύσου γάν☉.
ὃδ' ἔμπλεως ὢν δὲ ἀναισχύντου Βορᾶς,
ἐδίξατ', ἔσασεν ἄμυστιν ἑλκύσας,
κἀπήνεσ'

κἀπήνεσ' ἄρας χεῖρα φίλτατε ξένων,
καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πῶς καλῇ δίδως.
ἐδόκουν δ' αὐτὸν ὡς ἐπηδόμην ἐγὼ,
ἄλλῳ ἐδώκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
δρώσει νιν οἶν☉, κἠ δίκην δώσει τάχα.
καὶ δὴ πῶς ὠδᾶς εἶπε. ἐγὼ δ' ἐπ' ἐγχέων
ἄλλῳ ἐπ' ἄλλῳ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
ᾤδει δὲ πᾶσι κλαίουσι συμφοράν ἐμοῖς,
ἄμυδ'. ἐπῆλθ' δ' ἀνδρῶν. δόξεν θὼν δ' ἐγὼ,
σιγῇ σε σῶσαι, κἄμ' ἐὰν βάλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἶπατ', εἴτε χρήσετ', εἴτ' ὀχλίζετε,
φόβῳ ἄμικτον ὠδὴν, καὶ τὰ Βακχίου
ναίειν μέλαθρα, Δωριεῖσιν νυμφῶν μέτα.
ὁ μὲν γὰρ ὄνδρ' σὸς πατὴρ, τάδ' ἤνεσεν.
ἀλλ' ἀδρανὴς γὰρ, κἀποκρύπτει πότον,
ὥσπερ πρὸς ἐξὼ τὴν κύλικι λελημμένον,
πλὴν ὀλίγας ἀλύει. σὺ δὲ νεανίας γ' εἶ,
σώθηθι μετ' ἐμοῦ, Ⓒ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀναλαβὼν Κύκλωπι πρόσφερε.
ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἐσβιμὴν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα,
ὡς δὴ μακρὸν τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χορεύσομεν, τόνδ' ὃν ἔχομεν καταφαγεῖν.
ἄκουε δὴ, νυῶν ἓν ἔχω τέμωσίαν,
θηρὸς πανοῦργον, σοῦ τε δολίας φυγήν.
λέγ', ὡς ἀσιάδος ἐκ ἂν ἥδιον φόρον
κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
ὦδὴ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θελᾷ
κύκλωπας, ἡδεῖς τῷδε Βακχίῳ ποτῷ.
ξυνῆκ', ὀρθμὸν ξυλλαβὼν, ῥυθμοῖσί νιν

σφάξαι μλνοινᾶς, ἢ πετρῶν ὦσαι κάτω.
ὀλυ ὀδὲν χοιζομ, σβλιΘ ἡ πιθυμία.
χο πῶς σλαί; ζοφομ χισ' ὄντ' ἀκόσμῳ πάλαι.
ὀλυ κώμα μλὶ αὐζομ τῷσλ' ἀπαλλάξαι λέγω,
ὡς ὁ Κύκλωψι πῶμα χρὴ σβέναι τόδε,
μόνομ σλ' ἐχοντα βιοζομ ἡσλέως ἄγλμ.
ὅταμ σλ' ὑπνώσῃ Βακχίᾳ νικώμενΘ,
ἀκρέμωμ ἐλαίας ὀζὴμ ζὺν σβόμοισί ζις,
ὁμ φασγάνῳ τῷσλ' ἀζαποξώσας ἄκρομ,
εἰς πῦρ καθήσω. κᾆθ' ὅταν κεκαυμβόμομ
ἰσλ' ὡ νιμ, ἄρας θόρμομ εἰς μέσσω βαλὼμ
Κυκλωπος ὄψιμ, ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
ναυπηγίαν σλ' ὡς εἰ ζις ἁρμόζῳ ἀνὴρ
σλὶ πλοιμ χαλινοῖμ, πρύπανομ κωπυλατεῖ.
ὅτω κυκλώσω σλαλόμ ζὺν φασφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, κἀμ σωσανῶ κόρας.
χο ἰὸ. ἰό.
γέγηθα. μαινόμεθα τοῖς εὑρήμασι.
ὀλυ κἄπφτα, κἀμ σὲ, Φίλος. γβρόντᾶ τέ,
νεὼς μελαίνης κοῖλομ ἐμβὰς σκάφΘ,
σὶπλαῖσι κώπας πᾶσλ' ἀρσελῶ χθονός.
χο ἐς ὃν ὅπως αὖ ὥσπερ ἐκ ποσλὸς θεᾶ
κἀγὼ λαβοίμλω τῷ τυφλῶνος ὄμματα
σλαλᾶ. φόνα γὰρ τῷδε κοινωνεῖν θέλω.
ὀλυ σλεῖ γᾶμ. μέγας γὰρ σλαλὸς. ὃμ ξυλλυπῆ ἐγώ.
χο ὡς κἄμ ἅμαξῶμ ἑκατὸμ ἀροίμλω βάρΘ,
εἰ τῷ Κύκλωπος τῷ κακῶς ὀλεμλύσ,
ὀφθαλμομ ὥσπερ σφηλίαν ἐκτριψόμεν.
ὀλυ σιγᾶτε νυῖ. σβλομ γὰρ ἀζεπίσαδε.
χ' ὥταν κελβύω, τοισιμ ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπλιπὼμ Φίλος,

ὧδ' ὠνδρ' ὄντας, σ' μόνΘ σωθήσομαι.
καίτοι φύγοι μ' ἄν, κἀπεβεβήκ' ἄντρα μυχῶμ.
ἀλλ' σ' δίκαιομ ἀπλιπόντ' ἐμὰ Φίλος,
ξὺμ οἷσπερ ἦλθομ σ' δῦρο, σωθῆναι μόνομ.
χο ἄγε. τίς πρῶτος; τίς σ' ὧδὶ πρώτῳ,
ταχθεὶς σ' αλῷ κώπλιμ ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρωμ ὤζας,
λαμπρᾶν ὄψιμ διακναίσει; Ημι. ὢσ' ἠ ὠνδρβῳ,
σίγα. σίγα. κἀμ σ' ἠ μεθύωμ
ἄχαριν κέλαδομ μοσιζομένΘ
σκαιὸς ἀπῳδός, κἀμ κλαυσόμενΘ,
χωρεῖγε πετρίνωμ ἔξω μελάθρωμ.
φορβὴ νιμ κώμοις παρ' δύσωμεν
ζὸμ ἀπαύστδυζομ.
πάντως μέλλ' τυφλὸς εἶναι.
ὦμμ μακάρΘ, ὡς δυιάζει,
βοτρύωμ Φίλαισι πηγαῖς
ὧλ' κῶμομ ἐκπεταδεὶς,
Φίλομ αὖσλ' ἑτῶ ἀγκαλίζωμ,
ὧδὶ σλεμνίοις τε ξανθομ
χλισλανῆς ἔχωμ ἑτοίρας
μυρόχριστος λιπαρος βό
στρυχομ. αὐσλᾷ σ', θύραι τίς οἴξει μοι;
πᾶ. πᾶ. πᾶ. πλέως μλὶ οἴνΘ.
γάνυμαι σὲ σλακτὸς ἕδης,
σκάφΘ ὁλκᾶς ὡς γεμαθείς,
πρὸ πέλμα γαστρὸς ἄκρας.
ἕωάγε μ' ὁ χόρτος δύφρομ
ὧδὶ κῶμομ πρΘ ὥραις,
ὧδὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.

φερέ μοι ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν ἐν δόμοις.
χο καλὸν ὄμμασι δεδορκὼς,
καλὸν ἐκτερᾷ μελάθρων.
φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἀμμένα δάϊα, σὸν
χροα, χ' ὡς τέρεινα νύμφα
προσερῶν ἔσωθεν ἄντρων,
στεφάνων δ' ὐ μία χρόα
περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.
ὀδυ Κύκλωψ, ἄκουον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἴ μ', ὃν πιὼν ἔδωκά σοι.
κύ ὁ Βακχίος δὲ, τίς θεὸς νομίζεται
ὀδυ μέγιστος ἀνθρώποισι εἰς τέρψιν βίου.
κύ ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
ὀδυ τοιόσδε ὁ δαίμων ὐδένα βλάπτει βροτῶν.
κύ θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ, πῶς γέγηθ' οἴνους ἔχων;
ὀδυ ὅπου τιθεῖ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
κύ ὐ τοῦ θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι.
ὀδυ τί δ' εἴ σε τέρπει γ'. ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
κύ μισῶ τὸν ἀσκόν. τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ὀδυ μένων οὖν αὐτοῦ, πῖνε, κοὐθύμει Κύκλωψ.
κύ ὐ χρήμ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ.
ὀδυ ἔχων γε αὐτὸς, τιμιώτερος φανῇ.
κύ διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι, χρησιμώτερος.
ὀδυ πυγμὰς ὁ κῶμος, λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
κύ μεθύωμεν. ἔμπας δ' οὔ τις ἂν ψαύσει ἔμου.
ὀδυ ὦ τὰν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
κύ ἠλίθιος ὅστις μὴ πιὼν, κῶμον φιλεῖ.
ὀδυ ὃς δ' ἂν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
κύ τί δρῶμεν ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
σιλ δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων Κύκλωψ;

κύ καὶ μὴν λαχνῶδες τοῦδας ἀνθηρᾶς χλόης.
σιλ καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου, πίνειν καλόν.
κλίθητι νῦν μοι, πλευρὰ θεὶς ὐδὶ χθονός.
κύ ἰδού. τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέμου τίθης;
σιλ ὡς μὴ παρώντες καταλάβῃ. Κύ. πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλει. κάθες αὐτὸν εἰς μέσον.
σύ δ' ὦ ξέν', εἰπὲ τοὔνομ', ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν.
ὀδυ Οὖτιν. χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
κύ πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
ὀδυ καλόν γε τὸ γέρας τοῦ ξένῳ δίδως Κύκλωψ.
κύ οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
σιλ οὔκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
κύ κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ὐ φιλοῦντά σε.
σιλ ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μου φῂς ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
κύ ἔγχει. πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
σιλ πῶς οὖν κέκραται φέρε διασκεψώμεθα.
κύ ἀπολεῖς. δὸς οὕτω. Σιλ. ναὶ μὰ Δί' ὐ πρὶν ἂν σέγε
στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τ' ἔτι.
κύ ὦ οἰνοχόος ἄδικος.=
σιλ ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ὦνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψι πιεῖν.
κύ ἰδοὺ καθαρὸν τὸ χεῖλος, αἱ τρίχες τε μου.
σιλ θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως. κᾆτ' ἔκπιε,
ὥσπερ ὁρᾷς πίνοντα, χ' ὥσπερ οὐκ ἐμέ.
κύ ἆ. ἆ. τί δράσεις: Σιλ. ἡδέως ἠμύστισα.
κύ λαβὼν ξέν' αὐτὸς, οἰνοχόος γέμου γενοῦ.
ὀδυ γινώσκετε γοῦν ἡ ἄμπελος τῇ μῇ χερί.
κύ φέρ', ἔγχεον νῦν. Οδυ. ἐγχέω σίγα μόνον.
κύ χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
ὀδυ ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι, καὶ μηδὲν λίπῃς.

στωικθανεῖν δ' ἐσιγῶντα χἠ ζῳὸς πώματοῦ.
κύ παπαῖ. σοφόνγε τὸ ξύλον ἦ λαμπέλας.
ὀδυ κἄμ' μὲν ἀσκὸν γε δαιτὶ πᾶς πολλῆ πολύν,
τέγξας ἄδιψον νησῶν, εἰς ὕπνον βαλεῖς.
πῦρ δ' ἐκλιπὼν ἁ, ξηρανεῖς σ' ὁ βάκχιος.
ξύ ἰὼ. ἰώ.
ὡς ἀγρώδυζα μόγις, ἄπρατος ἡ χάρις.
ὀδ' ἔρανός μοι, συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φορεῖσθ. τῷ Διὸς δὲ τὸν θρόνον
λύσω. τὸ παῦτε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας,
ὄκ ἀῶ φίλησαι μ' ἀε χάριτες περῶσί με.
ἅλις γανυμήδη τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
κάλλιστα νὴ τὰς χάριτας. ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.
σιλ ἐγὼ γὰ ὁ Διὸς εἰμι γανυμήδης Κύκλωψ.
κύ ναί μὰ Δί', ὃν ἁρπάζων γ' ἐγὼ κτῷ Δαρδάνῳ
σιλ ἀπόλωλα παῖδες. φέτλια πείσομαι κακά.
χο μεμφὴν γὰρ ὁρᾶς ἐμὰν, κἀν τρυφᾶς πεπωκότα.
οἴμοι πικρότατον ὕπνον ὄψομαι τάχα.
ὀδυ ἄγε δὴ Διονύσου παῖδες, σύγγονῆ τέκνα,
χώδυ μὲν ἀνὴρ τῶνδ' ὕπνῳ παρθμεύσ,
τάχ' ἂν ἀναδὸς φάρυγ ὠθήσῃ κρέα.
δαλὸς δ' ἐσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.
παρδυτρέπισται δ' ὀδὲν ἄλλο, πλὴν πυρός.
Κύκλωπος ὄψιν ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
χο πέτρας τε λῆμα, κἀδάμαντος ἔρωμα.
χώρᾳ δ' ὃν οἶκας, πρίν γε τὸν πατρῷα μαθεῖν
ἀπαλλαγμόν, ὡς σοὶ τἀνθρώπ' ὀδὲν σύπρεπῆ.
Ηφαι' ἄναξ ἀστυπάλαι, γείτων καπνοῦ
ὀδυ λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ', ἀπαλλάχθη ἄπαξ
σύ τ'

σύ τ' ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίσθλον ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θνητοῖς θεοσυγεῖ,
καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι τρωϊκοῖς πόνοις,
αὖτόν τε, νάστας τ' ἀχλέσπιτ' Οὐσίας,
τὸ δ' αὖθις, ὦ θεῶν ὀδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
ἢ τὼ τύχᾳ μὲν δαίμον ἡγεῖσθ χρεών,
τὰς δ' αἰμόνων δὲ, ἦ τύχης ἐλάσσονας.
χο λήψεταί τὴν πράξηλον
ὠτόνως ὁ καρκίνος
τῷ ξένῳ δαιτυμόνι.
πυρὶ γὰ τάχα
φωσφόρος ὀλεῖ κόρας,
ἤδη δ' ἁλὸς ἰωθρακωμένος
κρύπτεται εἰς ἀσοδίαν,
δρυὸς ἄπωτον ὄρνις.
ἀλλ' ἔτω Μάρων.
πρασσέτω μαινόμενος.
ἔξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς πῖ κακῶς.
κἀγὼ τὸν φιλοδιοτόφορον
βρόμιον ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν δόμιαν.
ἆρ' ὀδ' ποθεῖ δ' ἀφίξομαι;
ὀδυ σιγᾶτε πρὸς θεῶν θῆρες, ἡσυχάζετε,
σιωθέντες ἄρθρα σώματος. ὀδὲ πνεῖν ἐῶ,
ὀσκαρδαμύσσω, ὀδὲ χρεμπτιοδαίζω λύκας,
ὡς μὴ ξεγερθῇ τὸ κακὸν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμαυθῇ πυρί.
χο σιγῶμεν ἐγκάψαντες ἀυθρᾶ γνάθοις.
ὀδυ ἄγε νῦν ὅπως ἄψιδε τ' ὀδαλὸν χθρὸν,

ἔσω μολόντες. ὡς πυρὸς σ' ὄζει καλῶς.
ἀκῆρ σὺ πέξεις ὄσλινας πρώτας χρεών,
καὶ τὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν σοί τύχης κοινώμεθα.
χο ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν μακρότροποι πρὸς τ' ὠρῶν
ἐσῶτες, ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
ὀδ ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
ὀδυ ταυτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί. Χο. οὐκ ἂν πόδας
ἐσῶτες ἐκαίειν δόκιμον οἶσθ' ὀζότε.
ὀδυ ἐσῶτες ἐκαίειτε; Χο. καὶ τάδ' ὄμματε
μέτεστιν ἡμῶν κόπτεως ἢ τάφρας πολύ.
ὀδυ ἄνδρες πονηροί, κἀδέν οἶσθ' ξύμμαχοι.
χο ὅτῳ τὸν νῶτον, τὸν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ὁ βόλομαι
τυπτόμενος; οὔτοι γίνετ' πονηρία.
ἀλλ' οἷσθ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
σείχοντ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παίδα γῆς.
ὀδυ πάλαι μὲν ᾔδειν σ' ὄντα κοὐδὲν φύσει.
νῦν δ' οἶδ' ἄμφω. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χαῖρε δ' εἰ μηδὲν θρόνει,
ἀλλ' ὃν ἐπεγκέλευε', ὡς δύψυχίαν
φίλῳ κελεύσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
χο θράσω τάδ'. ὦ ζεῦ καὶ κινδυνεύομεν.
ἐκκαίετε τὸν ὀφρῦν
θηρὸς τὸ ξυνδαίτα.
τυφέτω καιέτω.
τὸν Αἰτνα μηλονόμον

τόρνδ',

τόρνδ', ἔλαφε, μή σ' ὀξυδωκήσειεν
θράσει μάταιον.
κύ ὤ μοι. κατωθρακώμεθ' ὀφθαλμὼ σέλας.
χο καλός γ' ὁ παιάν. μέλπεμοι τόνδε Κύκλωψ.
κύ ὤ μοι μάλ', ὡς ὑβείσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
ἀλλ' ὅτι μὴ φύγητε πᾶσδ' ἔξω πέτρας,
χαίροντες, ὠδὲν ὄντες. ὦ πύλαισι γὰρ
σταθεὶς φάραγγος, πᾶσδ' ἁρμόσω χοράς.
χο τί χρῆμ' ἀύτεῖς ὦ Κύκλωψ; Κύ. ἀπωλόμην.
χο ἀλχρόσγλ φαίνη. Κύ. κἀπὶ τοῖσδ' ἐγὼ θλίβομαι.
χο μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους οὐκ ἄνθρακας.
κύ Οὖτίς μ' ἀπώλεσεν. Χο. ὄκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκει.
κύ Οὖ τίς με τυφλοῖ βλέφαρον. Χο. οὐκ ἄρ' εἰ τυφλός;
κύ ὡς σὺ νὴ σύ. Χο. ⟨ πῶς σύ; τίς σ' ἂν θείη τυφλόν;
κύ σκώπτεις. ὁ δ' οὖτις, ποῦ 'στιν; οὐλαμὼ Κύκλωψ.
κύ ὁ ξένος, ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν.
ὁ μαρὸς. ὅς μοι δὴ τὸ πῶμα, κατέλαυσε.
οἶνος γὰρ οἶνος, καὶ παλαιωθεὶς βαρύς.
πῶς θεῶν πεφεύγασ', μῶν σ' εἴσω δόμων.
χο ὅτοι σιωπῇ τὼν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες, ἐσήκασι. Κύ. ποτόρας δὴ χθρός;
χο ἐν δεξιᾷ. Κύ. ποῦ; Χο. πῶς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
ἔχῃς; Κύ. κακόνυχ. πῶς κακῶς τὸ κρανίον
πάλαισας κατέαγα. Χο. καί σε διαφθύγσοιγε.
κύ ὁ τῆδ', ἐπεὶ τῆδ' εἶπας. Χο. ὃ τάυτῃ λέγω.
κύ πῇ γάρ; Χο. πορεύσοι σε πῶς τάχιστα.
κύ οἴ μοι. γελῶμαι. κόρυμβίτ' ἐν κακοῖς.
χο ἀλλ' ὄκ ἔτ'. ἀλλὰ πρόσθεν ἕστι σε.
κυ ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; Οδυ. πλησίον σθένει,
φυλακαῖσι φερτῷ λῶμι Οδυσσέως τόδε.

κύ πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις
ὀδυ ὅπορ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσεύς.
λώσειν ἔμελλες αὐτὸς δίκας.
κακῶς γὰρ ἂν Τρόιαν γε διεπυρωσάμην,
εἰ μή σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
κύ αἰ. αἰ. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεφαίνεται.
τυφλὸν γ' ὄπιν σε φῆσειν μ' ἔφη,
Τροίας ἀφορμηθόντος. ἀλλὰ καὶ σέ που
δίκας ὑφέξειν αὖτε τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολλῶν θαλάσσης χρόνον ὠναιωρόμενον.
ὀδυ κλαίειν σ' ἄνωγα. καὶ δέδορκ' ὅπως λέγω.
ἐγώ σ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὼς σκάφος
ἥ σ' ὠθεῖ πόντου σικελοῦ, ἔστ' ἐμὸν πάτραν.
κύ ὀδύσσεται, ἐπεί σε τῆσδ' ἀκρήξας πέτρας
αὐτοῖσι σοῖς ναύτησι σωτηρίᾳ βαλών.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, κἀπόρρωθεν τυφλὸς,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε πρόσβαίνων πόδα.
χο ἡμεῖς γ' σωσαῦτάν γε τῆδ' Ὀδυσέως
ὄντες, πολισσοῦχον Βακχίῳ δρηλυδούμεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἰόλαος ὁ μὲν λοιπὸς Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους. ὃν νέον παῖδα ἐκεῖνος συστρατευσάμενος, ὃν πάρα τοῖς ἐξ ἐκείνης βουνοὺς δύνας παρέσεσθαι. τὸν μὲν παῖδα ἀπὸ τῆς ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς τῶν Εὐρυσθέως, ἔχει αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας. κἀκεῖ προσφυγὼν, τοῖς θεοῖς ἔχεται τῆς ἀσφαλείας, δημοφῶντος τοῦ πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀφικομένου θέλοντος αὐτοὺς ἱκέτας, ἐκώλυσεν αὐτόν. ὁ δὲ, ἀπελθὼν πόλεμον ἀπροφάσιστον προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ, τοῦτο μὲν βουλευόμενος χρησμῶν ἦν αὐτῷ νικηφόρον γενήσεσθαι πόλεως, ἐὰν Δημοδόκῃ τῇ συγγενεστάτῃ παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις ἐπαρθεὶς ἔκτεινεν. ὅτε δὲ ἰδίαν, ὅτε δὲ πολιτῶν ζημίαν θυγατρὸς χάριν τῶν ἱκετῶν ἀρκεῖναι, δίκαιον ἡγεῖτο. τὴν μαντείαν δὲ πρόφασιν μίαν τῶν Ἡρακλέους παίδων Μακαρία, τὸν θάνατον ἑκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν δὴ σὺν γνώμῃ ἀρθαδίαν, ἐτίμησεν. αὐτοὶ δὲ σὺν πολεμίοις ἀπογόντες παρόντας, εἰς τὸν μάχην ὥρμησαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰόλαος. Θεράπαινα.
Κοπρεύς. Ἀλκμήνη.
Χορός. Ἄγγελος.
Δημοφῶν. Εὐρυσθεύς.
Μακαρία.
Παρθένος.

Προλογίσει δὲ ὁ Ἰόλαος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑ-
ΚΛΕΙΔΑΙ.

ΠΑΛΑΙ ποτ' ὄντ' ἐμοὶ
πεσθγμένον,
ὃ μὲν δίκαιον, τοῖς πέλας
τέφυκ' ἀνήρ.
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον,
πόλλ' τ' ἄχρηστος, καὶ σαλαπάσσειν βαρύς,
αὐτῷ δ' ἄπιστος. οἷσθα δ' ἃ λόγῳ μαθών.
ἐγὼ γὰρ ἀιδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἧξον κατ' Αργος ἡσύχως ναίειν. πόνων
πλείστων μετέχον εἰς ἀνὴρ Ηρακλεῖ,
ὅτ' ἐμὲ μεθ' ἡμῶν. νῦν δ' ἐπεὶ κατ' ὀρφανὸν
ναίει, τάκείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτόροις,
σώζω τάδ', αὐτὸς δ' ἑσμὸν σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῦ γῆς ἀπαλλάχθη πατήρ.
πρῶτην μὲν ἡμᾶς ἦλθεν Εὐρυσθεὺς κτανῶν.
ἀλλ' ἧξ' Ἰόλαον. ⸂ὦ πόλις μὲν οἴχεται,
ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι,
ἄλλων ἀπ' ἄλλης ἧξε' ἱζόντες πόλιν.
πῶς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακῶν,
ὕβρισμ' ὃν ὑμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι,
πέμπων ὅπου γῆς πτωχάνοιθ' ἱδρυμένους
κήρυκας, ἧξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονός,
πόλιν πρόθυμον Αργος, ὃ σμικρὰν φίλων
ἔχθραν γενέσθαι, χ' ἅντιν' ὀλυτχεῖν ἅμα.
οἱ δ' ἀδῳῆ μὲν τἀπ' ἐμοῦ δεδρακότες,
σμικρὸς ἦ τοῖσδε, ⸂ πατρὸς πτωμένους,
οὓς κρείσσονας σέβοντες, ἧξείργουσι γῆς.
ἐγὼ δ',

ἐγὼ δέ, σὼ φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις,
καὶ σὼ κακῶς πράσσουσι, συμπράσσω καλῶς.
οἰκνῶν πρόσθεναι, μὴ ἴς ὥσθ' ἑπτὰ βροτῶν,
ἴσθεθ', ἐπεισθὴ παισὶν ὃτι πατὴρ,
Ἰόλαος δὲ ἥμωε, συγγενὴς γενὼς.
πάσης δὲ χώρας Ελλάδος πεπτώμενοι,
Μαραθῶνα, τῇ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα,
ἱκέται καθεζώμεθα βωμοὶ θεῶν,
πρόσφελῆσαι, πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
δίοσδος κατοικεῖν Θησέως πᾶσ' ἂς λόγος,
κλῆρῳ λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίονος,
τοῖσδ' ἐγγυς ὄντα. ὧν ἑκὰν τόρμους
λιλαίνων Αθηναῖ τόνδ' ἀφικόμεθ' ὅρου.
θνοεῖν γὰρ οὐκ ἦν ἐκ τραπεζήτης φυγῆς.
ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε χαλιαίνω τέκνοις.
ἦδ' ἂν τὸ θῆλυ παιδὸς Αλκμήνης γένος,
ἔσωθε ναὸ τῶδ' ἀπηγκαλισμένη,
σώζει. νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
ὄχλῳ πελάζειν, κἀπιβωμιοστατεῖν.
Υλλος δ', ἀδελφοί θ', οἵδε πρεσβεύει γένος,
ζητοῦσιν ὅπου γῆς πύργον οἰκιούμεθα,
ἦν τῆσδ' ἀτωσθώμεθα πρὸς βίαν χθονός.
ὦ τέκνα, τέκνα, δούλιον λαμβάνετε ἐμῶν
πέπλων. ὁρῶ κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως,
σείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς. δ' διωκόμεθ' ὑπο,
πάσης ἀλήτης γῆς ἀπεσφραγισμένοι.
ὦ μῖσος, εἴθ' ὄλοιο, χ' ὃ πέμψας ἀνήρ.
ὡς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γραναίῳ πατρὶ,
ἐκ τοῦδε ταὐτὸ σῶμα τ' ἠργειλας κακά.
ὦ ἦτε καθῆσθε τήνδ' ἑδραν καλῶν δικεῖς,

πόλιν

πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον, καλῶς φρονῶ
δ' γὰρ ζῆν ὅς πάροιθ' ἄρησε)
τλῶ σὼ ἀχρεῖαν δώμαμιν αὖτ' Εὐρυθέως.
χώρει. τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίσταδάί σε χρὴ
εἰς Ἄργος, ὅσε λύσιμος μύει δίκη.
ἰὼ δ' ἦτ', ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεῶν,
ἐλεύθερόν τε γαῖ', ὧν ἥ βεβήκαμεν.
κω Βάλῃ πόνου μοι τῆσδε πωδεῖναι χθρί;
ἰὼ ὄχοι βίᾳ γε μ', ὅδε τόσδ' ἄξεις λαβών.
κω γνώσῃ σύ. μάτην δ' οἶδ' ἄρ' ὁ καλός, τάλε.
ἰὼ ἀλλ' γένοιτο ταῦτ', ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
κω ἄπαιρ. ἐγὼ δὲ τόσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω, νομίζων ὅπορ' εἶσ' Εὐρυθέως.
ἰὼ ὦ τὰς Ἀθηναίας πάρος οἰκοῦντες χθόνος,
ἀμύνεθ'. ἱκέτῃ δ' ὄντες ἀγοράσθ Διός,
βιαζόμεθα, καὶ σέφη μιαίνει),
πόλιν τ' ὄνειδος, θεῶν ἄλμια.
χο ἔα. ἔα. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας
ἔσηκε; ποίαν συμφορὰν λείξει τάχα;
ἰὼ ἴσ' ἔτε τὸν γέροντα
μᾶλλον ἀδῖν πέδῳ
χύμενον. ὦ τάλας.
χο πῶς τῶ, ποτ' ὢν γῆ πῶμα δύσλιον πίτνεῖς;
ἰὼ δ' ὦ ξένοι με, σὲς ἀλιμάζων θεὸς,
ἔλκῃ βιαίως ζῶσ' ἐκ πωθωμίων.
χο ὅδ' εἰ τίνος γῆς ὦ γέρον τετράπολιν
ξυνοικον ἦλθες λαόν;
ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ,
λατέχετ' ἐκλιπόντες
Εὐβοΐ δ' ἀκτάν;

ἰὼ δ'

ἰὼ δ' νησιώτιν ὦ ξένοι πρίβω βίου,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὼ ἀφίγμεθα χθονός.
χο ὄνομα τί σε γέρον μυκηναῖον
ὠνόμαζε λαός;
ἰὼ τὸν πρακλέους ἰσέπτε πῆ σὰ τλῶ
κόλασον; δ' γ' σῶμ' ἀλίπρυκτον πόλει.
χο οἶδ' εἰσαπάξας καὶ πρίν. ἀλλὰ πῦ ποτ' ὢν
χθὲς σ' ἔμιζες κόρας νεοτρεφεῖς φράζων.
ἰὼ Ἡρακλεῖς σισί εἰσι πᾶσ' ὦ ξένοι,
ἐλευθερ σέθγντε, πόλεως ἀφιγμένοι.
χο τί χρῆν; ἢ λόγων πόλεως ὄφελός μοι
μελημάτων τυχεῖν.
ἰὼ μήτ' ἐλεηθῶμαι, μήτε πῶς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀπαναθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
κω ἀλλ' ὅτι τοῖς ὀλιγοστοῖς τάδ' ἀρκέσει,
οἱ σὲ κρατοῦντες, ὧνθάδ' εὐσεβοῦσί σε.
χο εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας ἀμελεῖσθ ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χερί,
δαιμόνων ἀφελείσθω σ' ἕδρα.
πολλὰ γὰρ δίκα, τάδ' ὀπείσει).
κω ἔκπεμπε νῦν γῆς τόσδε τοὺς Εὐρυθέως,
μὴ δῆτα βιαίῳ τῆσδε χρήζομαι χερί.
χο ξένων πῶς τὸ παῦ
σθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πολύ
κω Κάλλιον δ' ἔξω πρανμάτων ἔχειν πόδα,
» δυβουλίας τυχόντα φλαμένον.
χο ἀκὴν τυράννων τῆσδε γῆς φράζαν τάσε
χθὼν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βία ξένους
θεῶν ἀφελκειν. γὼ σέβω τ' ἐλευθέραν.
κω τίς δ' ὧδε χώρας τῆσδε, καὶ πόλεως ἄναξ;

χο ἐλθὼν

χο ἐαθλὸ πατρὸς πᾶις Δημοφῶν ὁ Θησέως.
κω πῶς τόνδ' ἀγώνιζες ἄρα τῆδε τῷ λόγῳ
μάλιστ' ἂν εἴη. τἄλλα δ' ἔρκται μάτην.
χο καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ὄρχεται, σπουδὴν ἔχων,
Ακάμας τ' ἀδελφὸς, τῶνδ' ἐπωφελοῖ λόγῳ.
δη ἐπέπορ' ἔφθης πρέσβυς ὢν, νεωτόρους
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐχθραν Διός,
λέξον τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζει τύχη.
χο ἱκέται κάθηνται παῖδες οἵδ' Ηρακλέους,
βωμὸν καταστέψαντες. ὡς ὁρᾷς ἄναξ,
πατρός τε πισὸς ἰόλεως παρασκάπτης.
δη τί δῆτ' ἰυγμῶν ἦδ' ἐδείμω συμφορά;
χο βίᾳ νιν ὄχος πῶσδ' ἀπ' ἐχάρας ἄγῃ
ζητῶν, βοιῶ ἔσπορ, κἄσφυλον γόνυ
γόρυτος, ὥστε μοι βαλεῖν οἰκτῳ δ' ἄκρυ.
δη ἐμοὶ μὲν ἡδονὴν γ' ἔλλιπε, καὶ ῥυθμὸν πέπλων
ἔχῃ. τὰ δ' ἄλλα, βαρβάρου χορὸς πάρα.
σοὶ δὴ τὸ φάσγειν δῆτ', μὴ μέλλῃ τ' ἐμοί,
ποίας ἀφῖξαι δῃοῦρο γῆς ὄρος λιπών.
ἀργεῖος εἰμι. δοῦπον γὰρ θέλεις μαθεῖν.
ἐφ' οἷσι δ' ἥκω, ἁπλόπορ ὁ λέγῃ θέλων,
πέμπτῃ Μυμηνῶν δ' οὖρο μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ,
ἄξοντα τόσδε. πολλὰ δ' ἦλθον ὧν ἔχρῃ
δίκαι' ὁμαρτῶ δρᾶν τε, καὶ λέγῃ ἔχων.
κω ἀργεῖον ὦν γὰρ αὐτὸν, Αργείους ἄγω,
ἐκ ῥ' ἐμαυτὸ τόσδε δραπέτας ἔχων,
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν. δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκέται πόλιν
αὐτοὶ καὶ καθ' αὑτὸ κυρίως κραίνῃ δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἑστίας ἀφιγμένων,
ὧν τοῖσι

ὧν τοῖσιν δ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔσταμεν λόγοις,
κὐδεὶς ἐτόλμησ' ἰδίᾳ πρὸ δεῦ κακά.
ἀλλ' εἶεν σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι,
δόλῳ ἦλθον ὃν κίνδυνον, ὀξ ἀμηχάνων
ξυπέντες, εἴτ' ὂν, εἴτε μὴ, γνῶναι δ'
ὃ γὰρ φρονῆσαι γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσι τὸ
μόνον τοσοῦτος, ὧν ἐπῆλθον Ἑλλάδος,
τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσειν.
φρὴν, ἀντίθες γὰρ, τόσδε γ' εἰς γαῖαν παρεὶς,
ἡμᾶς τ' ἐάσας ὀξάγῃ, τί κερδανεῖς;
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, τοιάδ' ὀξίζοι λαβεῖν.
Αργος τόσηνδε χεῖρα, τήν τ Εὐρυσθέως
ἰσχὺν ἄπασαν τῆσδε πρόδειξ πόλει.
ἦρδ' εἰς λόγους τε, καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
βλέψας πεπαυθῇς, εἰς πάλιν καθίσας
σὸν τ' ὄπραγμα. μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
σὸξυς ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβικοῦ.
τί δ' ἦτα φήσεις; ποῖα πεδ' ἀφαιρεθεὶς,
Τιρυνθίοις θῆς πόλεμον Αργείοις ἐχθρ;
ποίοις δ' ἀμύνων συμμάχοις; τίνῳ δ' ὑπὸρ
θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον
κτήσῃ πρὸς ἀσῶν, εἰ γόρυτος ὄνεκα
τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος ὡς εἰπεῖν ἔπος,
παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
ὁρεῖς τὸ λῷστον ἐλπὶ δ' εὑρήσειν μόνον,
καὶ δοῦπον πολλῷ τοῦ παρόντος ἡδέως.
κακῶς γὰρ Αργείοισιν οἱ ὡπλισμένοι,
μάχοιντ' ἀνῃρῆσαντες, εἰ τοῦτό σε
ψυχὴ ἐπαίρει. χ' ὧδε μέσῳ πολὺς χρόνος,
ὧν ὧδ' ὀδρύσθειτ' ἀν, ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

δλὸς μηδ' ὁμῶς, ἀλλὰ τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ,
κτῆσαι Μυκήνας. μηδ' ὅπῃ φίλει τε δρᾶν,
πάθῃς σὺ ἴσῳ, σοῦ ἀμείνονας παρὼν
φίλους ἐλέσθαι, σοῦ κακίονας λαβών
δλη τίς ἂν δίκῃ σε, εἰπέ, γνοίη λόγου,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
ἰὼ ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν σῇ χθονὶ
εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει παρεστί μοι.
κοὐδεὶς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν.
ἡμῖν δὲ καὶ τῶνδ' ὀλίγον ὄντι ἐν μέρει.
ἐπεὶ γὰρ Ἄργους ὀδ' ἐγὼ ἐλαύνομαι πάτραν
ψήφῳ δεκῇσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν
πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι,
ὢν δ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασε χθονός;
ξένοι γάρ ἐσμεν. ἢ τὸ Ἑλλήνων ὅρον
φεύγειν δίκαιον', ἂν τἄργος φύγοι.
ὅκνῳ Ἀθήνας γ', ὅκ ἄρ' Ἀργείων φόβῳ,
σοῦ Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
ὁ γὰρ λόγος ὅδε ἐστίν, ὃ δ' ἀχαϊκὸν
πόλισμ', ὅθεν σὺ τόνδε, τὴν δίκην μὲν οὔ,
τὸ δ' Ἄργος ὀνκῶν εἰάσῃ καὶ νῶν λέγειν,
ἥλωνες ἱκέτας βωμίους καθημένους.
εἰ γὰρ τόδ' ἔστι, καὶ λόγους κείνοισι σοὺς,
ὅκ οἶδ' Ἀθήνας πάσας ἐλευθέρας ἔπι.
ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα, καὶ φύσιν,
» θνήσκειν θελήσουσ', ἢ γῆν ἀφεῖναι, βάρβαρον
» τὸ ζῆν παρ' ἐλευθέροις ἀνδράσι νομίζοντες.
» πόλιν μὲν ἀρκεῖ. καὶ γὰρ ὃν ἐπίφθονον
» λίαν γ' ἐπαινεῖν ὄντι. πολλάκις δὲ δὴ
» πάντος βαρυθεὶς, οἶδ' ἄγαν' ἀνόμην Θ'.

Οἱ δ'

Οἱ δ' ὡς ἀνάγκη τόνδε βούλομαι φράσαι
σώζειν, ἐπείπερ τῆσδε πρωτατεῖς χθονός.
Πιτθεὺς μὲν ὅστις Πέλοπ Θ'. ἐκ δ' Πιτθέως,
Αἴθρα. πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶτ' σέθεν
Θησεύς. πάλιν δ' τῶνδ' ἄνειμι Οἰ γόν Θ'.
Ἡρακλέης ἐμῶν Ζηνός, Ἀλκμήνης τε παῖς.
κείνη δὲ Πέλοπ Θ' θυγατρὸς αὐτανεψιᾶ
πατὴρ ἂν εἰκότως τε, καὶ τὸ τῶν γενῶν.
γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε Δημοφῶν.
ἃ δ' ἐκτὸς ἦν τοῦ πρόσθεν τοῦτ' σε δεῖ,
τἀμὰ λέγω Οἰ πᾶσι φημὶ γάρ ποτε
σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ
Ζωστῆρα θησεῖ τὸν πολυκτόνον μέτα,
ἅδιστ' ὀρυμνῶν ἐξανηγαγὼν μυχῶν
πατρὸς σόν. Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτ' μαρτυρεῖ.
ὧν αὐχεῖν ἔναδ' σ' οἶδ' ἅπαντ' ἔστι χάριν,
μήτ' ἐκβαθμῶσαι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν,
τῶν σῶν ἀφανισθέντας ἐκπεσεῖν χθονός.
Οἱ γὰρ τόδ' ἀεκρεῖν χωρεῖς, ὃν τε πολὺ κακὸν,
ἱκέτας ἀλήτας, συμφορεῖς. οἱ μοι κακῶν.
βλέψον πρὸς αὐτὸν βλέψον, ἕλκεσθαι βίᾳ.
ἀλλ' ἀνομαί σε, καὶ κατασφάξω χροΐν.
καὶ πρὸς γένειόν, μηλαμῶς ἀτιμάσῃς
τὸν Ἡρακλείους παῖδας εἰς χρὰς λαβών.
γνῶθ' ὅτι τοῖσδε συμφορᾶς. γνῶθ' Φίλος.
πατήρ. ἀδελφός. δ' ἐστὸς ἅπαντα γὰρ
ταῦτ' ὄντι κρείσσω, πλὴν τὸ Ἀργείοις πεσεῖν.
ὦ κτεὶς ἀκούσας πάσδε συμφορᾶς ἄναξ.
τῆσδ' ὀλυγωρίαν τ' τύχης νικωμένῳ,
νῶν δ' ἡμᾶς ἐσαῦθις οἰκτείρειν χρεών.

Εἰ δ'

ἐσθλὸν γεγῶτες, δυσυχῶσ' ἀναξίως.
δη τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι συμφοραὶ ὁδοὶ
Ἰόλαε σὸν σὲ μὴ παρώσασθαι ξένους.
τὸ μὲν μέγιστον, Ζεὺς, ἐφ' ᾧ σὺ βωμίους
θακεῖς, νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν.
τὸ συγγενές τε, κοὐ τὸ πρόσφιλ', καλῶς
πράσσειν παρ' ἡμῶν τόσδε πατρῴαν χάριν,
τό, τ' αἰσχρὸν, ὅπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι.
εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλλαβὼν βίᾳ
ξένον πόλις ἀνδρὸς βωμὸν, ἐκ ἐλεύθερον
οἰκεῖν δόμους γαῖαν. Ἀργείοις δ' ὀκνῶ
ἱκέτας πορεῖναι. μὴ τάδ' ἀγχόνης πέλας.
ἀλλ' ὠφελες μὲν σὺ τυχεῖν ὅρον μολεῖν.
ὅμως δὲ κἀγὼ μὴ τρέσῃς, ὅπως σέ γε
σοὶ πᾶσι βωμὸν τόνδ' ἀρασάσῃ βίᾳ.
σύνδ' Ἄργος ἐλθὼν, ταῦτά τ' Εὐρυθεῖ φράζων,
πῶς οἴσεθ' ἕτερ' ἅ γ' οἴσιν' ἐγκαλεῖ ξένοις,
δίκης κυρήσει. τόσσδε δ' ἐκ ἄξεις ποτέ.
κω ἐκ ἦν δίκαιον ἥ γε κἀν νικῶ λόγῳ;
δη ὦ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
κω ἔκειν' ἐμοὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ σὺ βλάβῃ.
δη ἐμοιγ', ἐάνπερ τόσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
κω σύνδ' ὀξύζεις. κἄτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν.
δη σκαιὸς πέφυκας, τοῦ θεοῦ πλέον φρονῶν.
κω δεινὸν ὡς ἔοικε τοῖς κακοῖσι φυκτέον.
κω ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα.
δ τοῦτ' ὀδυνήσει τοὺς Μυκηναίους ἴσως.
δη ἐκεῖν' ἐγὼ τῶνδ' ὠθάσθ' ἑμοὶ κύριον.
κω βλάπτων ἐκείνους μηδέν, ἂν σὺ σωφρονῇς.
δη βλάπτεσθ' ἐμοῦγε μὴ μαίνοντος θεός;

κω ὃ

κω ὃ βούλομαί σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
δη κἀγὼ τοιοῦτος. τῶνδε δ' ὃ μεθήσομαι.
κω ἄξω γε μέντοι σὺν ἐμοὶς ἐγὼ λαβών.
δη ἐκ ἆρ' ὃν Ἄργος ῥᾳδίως ἅπαξ πάλιν;
κω πειρώμενος δὴ τοιόνδ' αὐτὸν εἴσομαι.
δ κλάων ἆρ' ἄψῃ τῶνδε, κἀκ ὧν ἀμβολάς.
κω μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα πολεμήσεις θέναι.
δη εἰ μήγ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
κω ἄπελθε κἀ σὺ τοῦδε μὴ βίᾳ ἄναξ.
κω σείχω. μιᾶς γὰρ χερὸς ἀθρῴας μάχη.
ἥξω δὲ πολλῶν Ἀρεῖ ἀργεῖα λαβών
πάχχαλκον ἀσπίδ' ὀμφαλοῦ δ' ὄχθῳ. μυρίοι δέ μοι
μύσαι ἀπαισῆρες, Εὐρυσθεὺς τ' ἄναξ
αὐτὸς στρατηγῶν Ἀλκάθοδ' ἑπτ' ἐφ' ἁρμάτοις
καραδοκῶν τανθένδε, τόρμασι μένει.
λαμπὼς δ' ἀκόντας σὺν ὕβρει, φανήσεται
σοί, καὶ πολίταις, γῇ τε τῇδε, καὶ φυτοῖς.
μάτην γὰρ ἥβην ὠλέσαμεν ἂν κεκτώμεθα
πολλὴν γ' Ἀργεῖ μή σε ζημιωσόμενοι.
δη φθείρω. τὸ σὸν γὰρ Ἄργος, ὃ δ' ἐμὸν ἐγώ.
ὠθοῦνδε δ' ὃν ἐμοὶ μέλλες ἀσχήμονας ἐμὲ,
ἄξειν βίᾳ τόσδ'. ὃ γὰρ Ἀργείων πόλει
κάπηλον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
κω ὥρα πορεύειν, πρὶν ὅρους πελάσαι
στρατὸν Ἀργείων. μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης
ὁ Μυκηναίων. ὦδε δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρώην.
πᾶσι γὰρ ὅστις κήρυξι νόμος,
δίς τόδε πυργοῦν τ' γινομένων.
πόδα νιν λέξειν Βασιλεῦσι δοκεῖς,
ὡς δεῦρ' ἐπάθον, καὶ πρὸ μικροῦ

ψυχὴν ἦλθε διακναῖσαι.
ἴο Οὐκ ἐστὶ τοῖδε παισὶ κάλλιον γέρας,
» ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι,
» γαμεῖ τ' ἀπ' ἐσθλῶν. ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
» κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
» τέκνοις ὄνειδος οὕνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
» τὸ δυστυχὲς γὰρ, ἡ ὑγένει ἀμύνετρ
» τῆ δυσγενείας μᾶλλον. ἡμεῖς γὰρ κακῶν
εἰς τοὔσχατον πεσόντες, εὕρομεν φίλους
Ὦ ξυγγενεῖς τούσδ', οἳ τοσῆσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς, τῶνδε προύστησαν μόνοι.
δότ' ὦ τέκν' αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν, δότε
ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε.
ὦ παῖδες, εἰς μὲν πεῖραν ἔλθωμεν φίλων
ἢν δ' οὖν ποθ' ἡμῖν νόστος εἰς πάτραν φανῇ,
καὶ δώματ' οἰκήσητε, καὶ τιμὰς πατρὸς,
σωτῆρας ἀεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθε δόρυ,
μεμνημένοι τῶνδ'. ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'. ἄξιον γ' ὑμῖν σέβειν,
οἳ γῆν τοσήνδε, καὶ πελασγικὸν λεὼν,
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες. ἀλλ' ὅμως
οὐκ ἐξέδωκαν, οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν, καὶ θανὼν ὅταν θάνῃς,
πολλῷ σ' ἐπαίνῳ Θησέως ὦ τὰν πέλας,
ὑψηλὸν αἴρω. Ὦ λέγων τάδ', εὐφρανῶ,
ὡς εὖ τ' ἐδέξω, καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
τοῖς Ἡρακλείοις. εὐγενὴς δ' ἀν' Ἑλλάδα
σώζεις πατρῴαν δόξαν. ἐξ ἐσθλῶν δὲ φύς,
οὐδὲν

οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς
πάνρων μετ' ἄλλων. ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὕροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.
χο ἀεί ποθ' ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόνους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων,
ἤνεγκε. καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.
δη σοί τ' εὖ λέλεκτρ. καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθε. μνημονεύσεθ' ἡ χάρις.
κἀγὼ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι.
τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δέχωμαι χειρί. πρῶτα μὲν σκοποὺς
πέμψω πρὸς αὐτὸν, μὴ λάθῃ με προσπεσών.
» ταχὺς γὰρ εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος.
μάντεις τ' ἀθρήσας, θύσομαι. σύδ' εἰς δόμους
σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
εἰσὶν γὰρ οἵ σου, κἂν ἐγὼ θυραῖος ᾦ,
μέριμναν ἕξουσ'. ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους γέρον
ἴο οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν. ἑζόμεσθα δὴ
ἱκέται μένοντες ἐνθάδ' εὖ πράξαι πόλιν.
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῖδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς,
ἴμεν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' οὐ κακίοσι
χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ.
τῶν μὲν γὰρ, Ἥρα προστατεῖ Διὸς δάμαρ,
» ἡμῶν δ' Ἀθηνᾶ φημὶ δ' εἰς εὐπραξίαν
» καὶ τοῖδ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν.
» Νικωμένη γὰρ Παλλὰς, οὐκ ἀνέξεται.
χο εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι
σοῦ πλέον οὐ μέλοντρ
ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπελθών.

μεγαληγορίαισι δ' ἐγ' ἐμὰς
φρένας ὀφθήσεις,
μήπω ταῖς μεγάλαισιν ὅτω
καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
εἶκ. σὺ δ' ἄφρων, ὅτ' Ἀργεῖ
Σθενέλᾳ τύραννον,
ὃς πόλιν ἐλθὼν ἔτραπεν
ἄνδρ' ἐλάσσονα Ἀργεῖ
θεῶν ἱκτῆρας ἀλάστα,
καὶ ἐμᾶς χθονὸς αὐτεχομένους,
ξὺν ὅπλοις, βιαίως
ἔλκεις, ὃ βασιλεῦσιν εἶξας,
οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
πῶς ταῦτα καλῶς αὖ εἶπ.
πάρα γὰρ δυφρονεῖσιν.
εἰρήνα μὲν ἐμοὶ γ' ἀρέσκει
σὺ δ' ὦ κακόφρων ἄναξ,
λέγω εἰ πόλιν ἥξεις,
οὐχ ὅτως ἃ δοκεῖς κυρήσεις.
ὅ δοῖ μόνῳ ἔγχος, ἄδικ'
τέκν' κατάχαλκος ὄδιν,
ἀλλ' ὁ πολέμων δρασταῖς,
μή μοι δορὶ σωφάξῃς
ταὺς δύχαρείστων ἔχθραν
πόλιν, ἀλλ' ἀνάγκᾳ.
ὦ πᾶι, τί μοι σύνοιαν ὄμμασι φορῶν
ἥκεις, νέον δὲ πολεμίων λέγεις πόρι;
μέλλουσιν. ἢ πάρεσμεν, ἢ τί πωθάνῃ;
ὁ γὰρ δὲ μηχανὴν κήρυκος λόγος.
ὁ γὰρ στρατηγός, δύτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν
ὄδιν

ὄδιν σάφ' οἶδα. καὶ μάλ' ὁ σμικρὸν φρονῶν
εἰς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τ' φρονήματος,
ὁ Ζεὺς κολασὴς τ' ἄγαν ὑπερφρόνων.
ἥκεις στρατοῦ μὲ ἄργειον, Εὐρυσθεὺς τ' ἄναξ.
ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον, αὐδῶντ' ἃ χρεὼν
ὅσοις στρατηγεῖν φησ' ἐπίσταται καλῶς,
δι' ἀγγέλοισι σὺν φανταίοις ὁρᾶν.
πεδία μὲν ὧν γῆς εἰς πόδ' δι' ἐφῆκέ πω
στρατὸν λεπάραν δ' ὀφρύων καθημένων,
σκοπεῖ, δόκησιν δ' ἡ πόδ' αὖ λέγοιμί σοι.
πόσα πρόσεξει στρατὸς πεδία τανῦν ὁρῶν,
ἢν ἀσφαλεῖ τι τῇδ' ἱδρύσεται χθονός.
ὡς τἀμὰ μὴ πάντ' ἄρηται καλῶς.
πόλις τ' ἐν ὅπλοις, σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα
ἔσωθεν, οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν.
θυηπολεῖται δ' ἄσυ μάντεων ὕπο,
πρόσπαιά τ' ἐχθρῶν, ἡ πόλις σωτηρία.
χρησμῶν δ' ἀοιδὰς πάντας εἰς ἓν ἀλίσας,
ἤλεγξα, καὶ βέβηλα, καὶ κεκρυμμένα
λόγια παλαιὰ, τῇδε γῇ σωτήρια.
ὧν τ' μὲν ἄλλων διάφορ' ὄδι θεσφάτων
πολλ'. ἓν δὲ πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει.
σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρην
Δὴ μητρός, ἥτις ὄδι πατρὸς σύγγονος.
ἐγὼ δ' ἔχω μὲν ὡς ὁρᾷς πρόθυμιαν
σώσειν δ' ὑμᾶς. πᾶισθα δ' ὅτ' ἐμὴν λιτανῶ,
ὅτ' ἄλλον ἀσῶν τ' ἐμῶν ἀναγκάσω
ἄκοντ'. ἑλὼν δ' ἐς ὃς καλῶς ὅτῳ φρονεῖ,
ὅσοις τὰ φίλτατ' ἐκ χθονὸς δώσει τέκνα.
καὶ νῦν πικρὸν ὄν, συστάσεις αὖ εἰσίδοις,

τ' μὲν, λεγόντων, ὡς δίκαιον ἦ ξένοις
ἱκέτας ἀρήγειν. τ' δὲ, μωραίαν ἐμοὶ
καπηλορέντων. ἦν γ' ἐμὲ σώσω τόδε,
οἰκεῖος ἥδιστ' πόλεμον ἐξαρτύεις).
ταῦτ' ἐν ὁρᾷ σὺ, Ⓒ στωμύλλουσ' ἐχθρὸς, ὅπως
αὐτοί τε σωθήσεσθε, καὶ πέδον τόδε,
κἀγὼ πολίτας μὴ διαβληθῶ μαι.
ὁ γὰρ τυραννὶς ὥστε βαρβάρῳ ἔχω.
ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
χο ἀλλ' ἢ πρόθυμον ἕλαν, ὅτ' ἐξ θεὸς
ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρὴ ζώσαν πόλιν.
ἰὼ ὦ τέκν', ἰοὶ γὰρ ναυπλίσιοι, οἵτινες
χθονὸς ἐκφυγόντες ἄγριον μόθον,
εἰς χέρα γῆ σωπῆσαν. εἶτα χρησθόν
πνοιαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον πάλιν.
ὅτω δὲ χ' ἡμεῖς πᾶσ' ἀτωσθέμεθα γῆς,
ἤδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι.
οἵ μοι. τί δῆτ' ἐτόρψας ὦ τάλαινά με
ἐλπὶς τότ', ἀμέλλουσα διατελεῖν χάριν;
συγγνωστὰ γάρ τι καὶ τὰ τῶνδ', εἰ μὴ θέλοι
κτανεῖν πολιτῶν παῖδας. αἰνέσας δ' ἔχω
καὶ τἀνθάδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πράσσειν ἐμέ. ὅστις οὖν ἀπόλλυ') χάρις.
ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' ἐκ ἔχω τί χρήσομαι,
ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτ' θεῶν;
ποῖον δὲ γαῖας δῆτος ἐκ ἀφίγμεθα;
ὀλόμεθ' ὦ τέκν'. ἐκδυσόμεσθα δή.
κἀμὲ μὲν ἀδεῖν, εἶμε χρὴ θανεῖν, μέλᾳ,
πλὴν εἴ τι τορῶ σὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών.
ὑμᾶς δὲ κλαίω, καὶ καταιπτείρω τέκνα,
καὶ τὴν

καὶ τὴν γραῖαν μητρ' Αλκμήνην πατρός.
ὦ δυστάλαινα, τῷ μακρᾷ βίᾳ σέθεν.
τλήμων δὲ κἀγὼ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρὴ χρὴ ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθρᾶ χόρας
πεσόντας, ἀλγρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
ἀλλ' οἶδ' ὅμοι σύμπραξον; ὀχ ἅπασι γὰρ
πέφυγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας.
ἐμ' ἔλεσθε Αργείοισιν ἀντὶ τῶνδ' ἄναξ.
καὶ μήτε κινδυνεύετε, σωθῆτω τέ μοι
τέκν'. ὁ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχήν. ἴτω.
μάλιστα δ' Εὐρυθέως με βάλοιτ' ἄν, λαβὼν
τὸν ἡράκλειον σύμμαχον, λαθυβεῖσα.
" σκαιὸς γ' ἀνὴρ. τοῖς ζῶσιν δ' ὀκνῶ, ζῶσ
" ἔχθραν σιωπᾶσαν, μὴ μαθεῖν φρονήματα.
" πολλῆς γ' ἀδείας, Ⓒ τύχης, τίς ἂν τύχοι;
χο ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τήνδ' ἐπαίλω πόλιν.
τάχ' ἄν γ' ἡμῖν κόρδος. ἀλλ' ὅμως καιρὸν
γνοιτ' ὀνειδος, ὡς ξένους πρὸς ὠκαμεν.
δη γνώμας μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
ὁ σὸ χατίζων, δοῦλ' ἄναξ πράσσειν τεῖ.
τί γ' γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τόσδε βάλεσθ κτανεῖν.
" δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς Βλασάνοντος σύγγενεῖς,
" νεανίαι τε, καὶ πατρὸς μεμνημένοι,
" λύμας. ἃ κεῖνον πάντα πρόσκοπα εἶν χρεών.
ἀλλ' εἶεν' ἄλλην οἶδα λαμπροτέραν
βάλλω, ἑτοίμας', ὡς ἔγωγ' ἀμήχανον
χρησμῶν ἀλύσας εἰμί, καὶ φόβος πλέως.
μα ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ὀργίσθης ἐμᾶς
πρόδοτε. πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαίτημαι.

γυναικὸς

γυναικὶ γὰρ σιγὴ τε, καὶ τὸ σωφρονεῖν
κάλλιστον εἰσω δ' ἥσυχον μένειν δόμων.
σῶν δ' ἀκόλας ὁλέως σφαγμάτων,
ἔξηλθον, ὁ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γόνυς.
ἀλλ' εἰμὶ γάρ πως πρόσφορον. μέλῃ δέ μοι
μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς πέρι
θέλω πυθέσθαι, μή τι τοῖς πάλαι κακοῖς
προσλιέμενόν τι πῆμα σὺν δάκνῃ φρένας.
ὦ πᾶι, μάλιστά σ', ὁ νεωστὶ δὴ τέκνων
τὸν ἡρακλείων ὤδῖνος ἀνεῖν' ἔχω.
ἥμιν ὀδὲας εὖ προχωρῆσαι δόμον,
πάλιν μεθέσκε' αὖθις εἰς ἀμήχανον.
χρησμῶν γὰρ ὠδὲς φησι σιμαίνειν ὅδε,
ὁ ταῦρον, ὁ δὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι κελεύειν μητρός, ἥτις εὐγενὴς,
εἰ χθονὸς μὲν ἡμᾶς, χθονὸς δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν. ὅτε γὰρ τέλεια
σφάζειν ὅδ' αὐτὸν φησιν, ὅτ' ἄλλα ζώνος.
κἀμοὶ δὲ λέγει μὲν ὁ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν.
ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν τινὰ,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βάλεται χθόνα.
ἐν τῷδε κοὐχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ.
ἐν τῷδε, τἄλλα δ' ὀὐτυχῶς πεπραγότες.
μὴ νῦν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν ἀργεῖον δόρυ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι γόρου,
θνήσκειν ἑτοίμα, καὶ παρίσταμαι σφαγῇ.
τί φήσομεν γὰρ, εἰ πόλις μὲν ἀξιοῖ
λίνδυνον ἡμῶν ὄνεχ' ἁρπάζειν μέγαν,
αὐτοὶ δὲ προσβαθέντες ἄλλοισιν πόνοις,

παρὸν

παρὸν σεσῶσθαι, φεύξόμεσθα μὴ θανεῖν;
ὃ δ' ἦτ', ἐπεί τοι τὸ γέλωτος ἄξια,
τρόμῳ μὲν ἱκέτας δ' αἰμόνων καθημένους,
πατρὸς δ' ἐκείνα φωτὸς, ὃ πεφύκαμεν,
κακοὺς ὁρᾶσθαι. πῶς τάδ' ἐν χρησοῖς πρέπει;
κάλλιον οἶμαι τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτὲ
πόλεως ἁλόσης, χεῖρας εἰς ἐχθρὼν πεσεῖν.
κἄπειτα δὲ ζῶνα πατρὸς ὄζων σὺν γόοις
παθόσαν, ἄλλῳ μηδὲν ἧσσον εἰσπεῖν.
ἀλλ' ἐκπεσόντα, τῆσδ' ἀλητεύω χθονός,
μὴκ ἀισχυνθῆναι δ' ἦτ' ἐὰν δίκης λέγῃ,
τί δ' ὦ πρὸ ἀθίκτου ἱκετεύοισι σὼ κλάσθαις;
αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες, ἐξίτω χθονός.
κακὸς γὰρ ἡμεῖς ὁ προσωφελήσομεν.
ἀλλ' ὅδε μέντοι τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
αὐτὴ δὲ σωθεῖσ', ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω.
πολλοὶ γὰρ ἤδη τῆδε πρόσθεν φίλοις.
τίς γὰρ κόρῃ δρῆμον, ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
ἢ παῖδ' ἐποιεῖν ἧς ἐμοῦ βούλεται;
θνῆσκειν θανεῖν ἄμεινον, ἢ τότε τυχεῖν
ἀναξίαν. ἄλλη δὲ κἀμὲ πρέπει τινὶ
μᾶλλον τάδ', ἥτις μὴ 'πίσημος, ὡς ἐγὼ.
ἡγεῖσθ' ὅπως δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε,
ἢ σεμνὸν ὄντι, ἢ κατάρχειν', εἰ δοκεῖ.
νικᾶτε δ' ἐχθρούς. ἥδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἑκοῦσα. κοὐκ ἄκουσα, κἀξαγγέλλομαι
θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς ὑπέρ.
εὕρημα γάρ σοι τὸμὲ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
κάλλιστον εὑρὴν' ὀὐκλεῶς λιπεῖν βίον.

φεῦ. φεῦ. τί λέξω, παρθένα μέγαν λόγον

κλύων

κλύων ἀδελφῶν, ἢ πάρ' ἐλθὼν θανεῖν;
τόδε τίς ἂν λέξειε γενναίως λόγος
μᾶλλον; τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
ἰὼ ὦ τέκνον, δὸς ἔτ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
ἀλλ' ἐξ ἐκείνης σπορᾶς ἧς θείας φερνὸς
πέφυκας Ἡρακλῆς. δόλ' ἀλγύνομαι
τοῖς ἐμοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικώτερος, φράσω.
πάσας ἀδελφὰς τῇδε, δίδυμον χρὴ καλεῖν.
κἄθ' ἡ λαχοῦσα, θνησκέτω γένους ὑπερ.
σὲ δ' ὁ δίκαιον κατθανεῖν ἄνδυ πάλαι.
μα ὃν κἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ.
χάρις γ' ὁ πρόσθεν. μὴ λέξῃς ὑπέρ.
ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεσθε, κἀμοὶ βάλεσθέ μοι
χρῆσθ' προθύμως, τῷδε ἐμῷ ψυχῷ ἐγὼ
δίδωμι ἑκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκάζειν δ' ὅ.
ἰὼ φίλ. ὁδ' ἂν λόγος σοι τῶν πρὶν ὀρθῶς ἐφ-
ἐμὲ κεῖνος ὢν ἄκοιτος. ἀλλ' ὑπερφέρεις
τόλμᾳ τε τόλμαν, ἐς λόγῳ χρηστῷ λόγον.
ὁ μὲν κελεύω γ', ὁ δ' ἀπαγορεύω τέκνον
θνήσκειν γ'. ἀδελφὸς ὠφελεῖς θανοῦσα σούς.
μα σοφῶς κελεύεις. μὴ τρέσῃς μάσματος
τὸ μὲν μεταχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
ἔπτα δὲ πρέσβυ. σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χορῇ
θέλω. πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·
ἐπεὶ σφαγῆς γε πῶς τὸ δεινὸν εἰμὶ ἐγώ,
εἵπερ πέφυκα πατρός, ὅπερ δύχομαι.
ἰὼ ὃν κἂν δυναίμην σῷ παρεσάναι μόρῳ.
μα σὺ δ' ἀλλὰ τῷδε χρῆζε. μή μ' ἐν Ἀρσένων
ἀλλ' ἐν γυναικὸν χρῄζειν ἐκπνεῦσαι βίον.

ἰὼ ἔστα

ἔστα τάδ'. ὦ τάλαινα παρθένων. ἐπεί
κἀμοί τόδ' ἀληχέον, μή σε κοσμῆσαι καλῶς,
πολλῶν ἕναλι, δι' σῆς δύ' ψυχίας,
καὶ τὸ δίκαιον τλημονεστάτω δ' ἐς σε
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ἀλλ' εἶ τι βάλεσθ' τόσδε, τὸν γέροντά τε,
χώρει πρόσειπὸν ὕστατον πρόσφθεγμά μοι.
μα ὦ χαῖρε πρέσβυ. χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
τοιόσδε παῖδες εἰς τὸ παῦ σοφός,
ὥσπερ σύ, μηδὲν μᾶλλον ἀρέσκεσι γάρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι, μὴ θανεῖν πρόθυμος ὤν.
σοὶ παῖδες ἐσμέν. σᾶν χοροὶν τεθράμμεθα.
ὁρᾶς δὲ κἀμέ, τῷ ἐμῷ ὥραν γάμοι
δίδ' ὄζειν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.
ὑμεῖς τ' ἀδελφῶν ἡ παρὸν ὁμιλία,
σὺ δ' αἰμονοῖτε, μὴ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἡ μὴ πάροιθεν καρδίαν σφαγὴς τέμῃ.
ὦ τὸν γέροντα, τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων,
ἐμῶν τε πατρὸς μητρὸς Ἀλκμήνης ἐμοῦ,
ξένους τε τόσδε κἄμ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
καὶ νόσος ὑμῖν εὑρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μεμνῆσθε τῷ σώτειραν ὡς θάψαι χρεών.
κάλλιστά τοι δίκαιον· ἡ γὰρ ἡδονὴ
ὑμῖν παρέσται, ἀλλὰ πρόθανον γένος.
τάδ' ἀντὶ παίδων δεῖ μοι κἀμπλία,
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ χθονὸς
εἴκειν μόνον τι μηδ' ἓν· εἰ γὰρ ἔξομεν
κἀκεῖ μεθέμνας οἱ θανόντων βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅποι ζῆς τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν,
κακῶν μέγιστον, φάρμακον νομίζεται

ἰὼ ἀλλ' ὦ

ἰὼ ἀλλ᾽ ὦ μέγιστον ἐκπρέπτορ᾽ ὀλυχίας,
πασῶν γυναικῶν ἰδιωτάτη,
καὶ σῶσ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν, καὶ θανοῦσ᾽ ἔσῃ πολύ.
κὴ χαῖρε. σ᾽ὐσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν,
ἣ σὸν καπῆρκτ᾽ σῶμα Δήμητρος κόρῃ.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα. σὺν τοῖς μέλῃ.
λύπῃ λάβεσθε, κεἰς ἔδραν μ᾽ ὀρείσατε,
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες τέκνα.
ὡς ὅτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις,
χρησμοῦτε μὴ ἱερανθῶντος, ὃ βιώσιμον.
μείζων γὰρ ἄτη. συμφορὰ δὲ κῆ τάδε.
χο Οὔ ἐνὰ φημι θεῶν ἄτερ, ὄλβιον,
» ὃ βαρύποτμον ἄνδρα γνῶναι,
» ὃς δὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δύμον
» δυτυχίᾳ πρὸς δ᾽ ἄλλον γ᾽ ἄλλα
» μοῖρα διώλιφ.
» τὸν μὲν ἀφ᾽ ὑψηλῶν, βραχὺ ὤκισεν,
» τὸν δ᾽ ἀλίταν, δύσ᾽ αἵμονα τύχῃ.
» μόρσιμα δ᾽, ὅπῃ φυγεῖν θέμις. ὃ δ᾽ οὐ
» ἅλις ἀπώσε).
» ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον
» ἔξει γ᾽. ἀλλὰ σὺ
μὴ προσπίτνων τὰ θεῶν ὑπὸρ,
μήδ᾽ ἐσωφρόνησε φρονεῖν ἄνευ λύπας.
δυσβούλου γὰρ ἔχῃ θανάτου μόρον
ἃ μελέα πῶς ἀδελφῶν, καὶ γᾶς.
ὃ δ᾽ ἀπλεὴς νιν
δύξας πῶς ἀνθρώπων ἐσορᾷ ἐξεῖς.
» ἃ δ᾽ ἀρετᾶ, βαίνῃ δι᾽ μόχθων.
ἄξια μὲν πατρός,

ἄξια

ἄξια δ᾽ ἀδελφῶν τάδε γίνε).
εἰ δ᾽ σέβεις σύ γε
θανάτους, ἀγαθῶν μετέχω σοι.
θε ὦ τέκνα, χαίρετ᾽. ἰόλεως δ᾽ πὸ γόρου;
μήτηρ δ᾽ πατρὸς τῆσδ᾽ ἔβρας ἀρτᾶτε.
ἰὼ πάρεσμεν, οἷα δὴν᾽ ἐμὸ παρουσία.
θε τί χρῆμα κεῖσαι, ὦ πατρῴας ὄμμ᾽ ἔχεις;
ἰὼ φρουτίς ἰς ἦλθεν οἰκεῖος, ἣ σωσεχόμεν.
θε ἔπαιρε νῶν σεαυτόν. ὀρθωσον κάρα.
ἰὼ γόρου τες ἐσμέν, κἀδάμως ἐρρώμεθα.
θε ἥκω γεμίνοι, χάρμα σοι φόρων μέγα.
ἰὼ τίς δ᾽ εἶ σύ; πὸ σοι σωτυχὼν ἀμνημονῶ;
θε Υλλὸς πρωέσης. ὄμμ᾽ γινώσκεις ὁρῶν;
ἰὼ ὦ φίλτατ᾽, ἦκεις ὥρα σωτῆρ νῷν βλάβης;
θε μάλιστα. καὶ πρόσγ᾽ δυτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
ἰὼ ὦ μῆτερ ἐδὲ παιδός, Αλκμήνην λέγω,
ἔξελθ᾽ ἄκουσον τοῦσδε φίλτατος λόγους.
πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τ᾽ ἀφίγμένων,
ψυχὴν ἐτήκε, νόσος εἰ γνῶσε).
ἀλ τί χρῆμ᾽ ἀΰτεις; παῦ τόδ᾽ ἐπλήσθη σέθεν.
ἰόλαε, μῶν ἰς σ᾽ ὧν βιάζετ᾽ παρὼν
κῆρυξ ἀπ᾽ Αργους; ἀδελφὸς μὲν ἦν᾽ ἐμὸς
ξώμην. τὸ σὸν δ᾽ εἰσφάναι σ᾽ ἐχρῆν ξένε.
ὃς ἐς ἅδην σε τοσδ᾽, ἐμοῦ ζῶσης ποτέ.
ἦτ᾽ ἆρ᾽ ἐκεῖνος. μὴ νομίζοιμεν ἐγὼ
μήτης ἔτ᾽. εἰ δὲ τῶνδε πῶδιξεις χεδ᾽,
σὺν οἷν γόρου τοιῶ, δ᾽ καλῶς ἀγωνιῆ.
ἰὼ θάρσει γόραιε, μητρέσης δ᾽ ἀργόθεν
κῆρυξ ἀφίκῃ, πολεμίους λόγους ἔχων.
ἀλ τί γὰρ βοῶν ἐσῆλθες ἀγγελον φόβον;

ἰὸ σὲ προδὲ ναστδσλ' ὅπως βαίης πέλας
ἀλ ἐκ ισμλν ἡμεῖς ταῦτα τίς γὰρ ἐσθ' ὅλε;
ἰὸ ἥκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
ἀλ ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδ' ἐμοῖς ἀγγέλμασιν.
ἀτάρ, τί χώρᾳ τῇδ' προσβαλὼν πόδα;
πᾶ νῦν ἄπεσι; τίς νιν εἰργε συμφορὰ,
σὼ δοὶ φανῆν τα δδῦρ' ἐμὴν τορψας φρένα;
θε σρατὸν καθίζει, τάσετατά θ', ὅν ἥλθ' ἔχων.
ἀλ τδσλ' ὀκ ἔθ' ἡμῖν τδ λόγε μέτεσι δή;
ἰὸ μετεσιν ἡμῶν δ' ὄργον ἰσορεῖν τάδ' ε.
θε τί δῆτα βάλῃ τ' πεπραγμένων μαθεῖν;
ἰὸ πόδον ζ πλῆθος συμμάχων πάρες' ἔχων.
θε πολλός. ἀριθμὸν δ' ἄλλον ὀκ ἔχω φράσαι.
ἰὸ ἴσασιν οἶμαι ταῦτ' Αθλωάων πρόμοι.
θε ἴσασι. καὶ δὴ λαιὸν ἔσηκεν λοβὸς.
ἰὸ ἤδη γὰρ ὡς δὴ ὄργον ὥπλισται σρατός.
θε καὶ δὴ παρῆκτ' τὰ σφάγια τάξων ἑπάς.
ἰὸ πίδον, τίδ' ἐς ἄποθεν ἀργεῖον δόρυ;
θε ὥστ' ἀζορᾶδ' τὸν σρατηγὸν ἐμφανῶς.
ἰὸ τί δρῶντα; μῶν τάσονται πολεμίων σίχας;
θε εἰκάζομεν ταῦτ'· ὀ γὰρ ἀζηκόομεν.
ἰὸ ἀλλ' εἶμ' ὁρίμους δεσπότας τὸ μὴ μορᾶ.
θε ὀκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
ἰὸ κἄγωγε σὼ δοί. ταῦτα γὰ φροντίζομεν,
Φίλοις παρόντες, ὡς ἔοικεν ὠφελεῖν.
θε ἥκιστα πᾶς σὸ. μῶρον ἴσ' εἰπεῖν ἔτω.
ἰὸ καὶ μὴ μεταχεῖν γ' ἀλκίμε μάχης Φίλοις;
θε ὀκ ἐς' ἐν ὄφει τραῦμα, μὴ τρόσπις χορός.
ἰὸ τί δ' ὃ ἀθγοιμι κἂν ἐγὼ δι' ἀασίδος;
θε ἀθγοις ἂν ἀλλὰ προδθν αὐτὸς ἂν πίδοις.

ἰὸ δδλεὺς

ἰὸ δδλεὺς ἐμὲ ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξε;
θε ὀκ ὀδίν ὧν τᾶν ἥποτ' ἴσ' ῥώμη σέθεν.
ἰὸ ἀλλ' ὃν μαχδ μ' ἀριθμὸν ὀκ ἐλάσσοσι.
θε σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις Φίλοις.
ἰὸ μὴ λιμὲ δρύκε τραῦ παρεσκδασμένον.
θε ἀρᾶν ἦ σύ γ' ὀχ οἷόσ τε, βάλεδ δ' ἴσως.
ἰὸ ὡς μὴ μένοντα. τἄλλά σοι λέγειν πάρα.
θε πῶς δν ὁπλίτας δυχέων ἀτόρ φανῇ;
ἰὸ ἐς' ἐν δόμοισιν ἔνδον ἀιχμάλωθ' ὅπλα
κοῖσδ', οἷσι χρησόμεσθα, κἀποδιώξομεν
ζῶντες. θανόντας δ' ὀκ ἀπαιτήσει θεός.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. κἀπὸ πασσάλων ἑλών,
ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον, ὡς τάχιστά μοι.
ἀιχρὸν γὰρ οἰκέρημα γίνετ' τόδ' ε,
δδὺ μὲν, μάχεδ δ' ὁδὺ, δειλία μένειν.
λῆμα μὲν ὅπω σόρνυσι χρόνος
τὸ σὸν. ἀλλ' ἥβᾳ σῶμα δὲ φρδδν.
τί πονεῖς ἄλλως; ἃ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ὑμετέραν.
χρὴ γνῶσι μαχεῖν τλῆ ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν ὀκ ὀδὶν ὅπως
ἥβλω κτήσῃ πάλιν αὖθις.
τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν ὀκ ἔνδον ὄν,
λιτεῖν μ' ὄρκον σὼ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
ἀνδρῶν γὰρ ἀλκὴ δοῖ σε χρὴ τάδε μέλλφν.
τίδ' ἦν θάνῃς σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι
παιδὸς μελήσει πᾶσι τοῖς λελφμένοις.
ἦν δ' δν ὁ μὴ γένοιτο, χρήσονται τυχῇ;
οἶδ' ὃ προδώσουσίν σε μὴ τρίσπις ξένοι.
τοσόνδε γάρτοι θάρσος ὀδὲν ἄλλ' ἔχω.

ὀϊ ἡ Ζηνὶ τ' σῶν ὄισθ' ἐγὼ μέλλ' πόνων.
λ φθῦ.
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν ὅπ' ἀπόσεται κακῶς.
εἰ δ' ὅδ' ὅσιθ' οὗτος, ὄισθ' ἂν εἰς ἐμέ.
θε ὅπ' ὢν μὲν ἥδ' ἡ τύνδ' ὁρᾷς πανδύχιαν.
φθάνοις δ' ἂν εἰ ἂν οἷσθε συγκρύπτων δέμας.
ὡς ἐγγὺς ἀγών, καὶ μάλις' Ἄρης συγᾷ
μέλλοντος. εἰ δὲ τὸν χέων φοβῇ βάρθ',
νῦν μὲν πορθμὸν γυμνός, ὧν δὲ τάξεσιν,
κόσμῳ πυκάζει δ' ἀσπίδ'. ἐγὼ δ' οἷσω τέως.
ἰό καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τύχη, κόμιζε. χἠδὲ δ' ὤθεν ὀξαύλιν,
λαιόν τ' ἔπαρε πῆχυ, σύθυρων πόδα.
θε ἦ πανδ' ἀγωγεῖν γν' τ' ὁπλίτην χρεών;
ἰό ὄρνιθος ὥνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον.
θε εἰθ' ἥδε δωμάτων δραῦ, ὅδε πρόθυμθ' ἑῖ.
ἰό ἐπίγε. λῃφθεὶς δέννα πείσομαι, μάχης.
θε σύ τοι βρασύμαις, κἀγὼ δικῶ δραῦ.
ἰό ἄνδρ' ὁρᾷς μ' κἄλον ὡς ἐπείγ[illegible];
θε ὁρῶ δικοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε.
ἰό σὺ ταῦτα λέξεις, ἥνίκ' ἂν λύσῃς μ' ἐκεῖ.
θε τί δρῶντα; βαλοίμην δ' ἂν δυτυχοῦντά γε.
ἰό δι' ἀσπίδος θέοντα πολεμίων λιᾶ.
θε ἤδη πόθ' ἥδομήγε. δοκῶ γὰρ φόβθ'.
ἰό φθῦ. εἶθ' ὦ βραχίων, οἷον ἠβῶντά σε
μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
τοιοῦτος, οἷθ' ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
θεῖμεν. ἐπεί τοι καὶ κακὸς, μύειν δίρν.
ὅδ' δ' γ' ὀλῷ καὶ τόδ' ἂν ὀρθῶς ἔχοι,

δύψυχίας

δύψυχίας δίκησις. οἰόμεσθα γὰρ
τ' δύτυχοῦντα, πάντ' ἐπίστασθ' καλῶς.
χο γᾶ. κὴ παννύχιθ' σελάνα,
καὶ λαμπρότατ' θεῶν
φαεσίμβροτοι αὐγαὶ,
ἀγγελίαν μοι φέγκατ'
ἰαχήσατε δ' ὀρανῷ,
καὶ πᾷ βρόνου ἀρχέταν
γλαυκᾶ τ' φ Ἀθάνᾳ.
μέλλω τὰς πατριώτισθς γᾶς,
μέλλω πόλι τ' δόμων,
ἱκέτας ὑποδιεχθεὶς,
κίνδυνον πολιῶ τιμεῖν σὺν ἄρᾳ.
δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκήνας
ζυδ' αἵμονα, καὶ δορὸς
πολυαινέτᾳ ἀλκᾷ,
μῆνιν ἐμὲ χθονὶ πρύθειν.
καιόν δ' ὦ πόλις εἰ ξένας
ἱκετῆρας πᾷ δεξιώσομεν,
καὶ λύσιμον Ἄργος.
Ζεύς μοι ξύμμαχος, ἃ φοβοῦμαι.
Ξεύς μοι χάειν φιλίως
ἔχῃ. ὅποτε θνατῶν
πόνους πορεύει ποτ' ἂν, εἴτ' ἐμὸ φανῆτε.
ἀλλ' ὦ πότνια, σὸν γὰρ δόλας
γᾶς σὸν, κὴ πόλις, ἅς σὺ μήτηρ.
δέξαι οἰκέτ τε, καὶ φύλαξ
πόρθυσιν, ἀλλὰ τ' δικαίως.
τὰ δ' ἐπάγοντα δρύζοντα
ἔρατ' Ἀργεῖων. ἃ γὰρ ἐμᾶς γ' ἀρετᾶς

δίκαιός εἰμ' ἐπίπεσεῖν μελάθροις
ἀλλ' ἐπεὶ σοὶ πολύθυτος ἀεὶ
ζμὰς κραίνεται, σὺδὲ κρύθει
μηνῶν φθινὰς ἀμόρας,
ναοῖν τ' ἀοισιάς, χορῶν τε μολπαί.
ἀνεμοσκλὶ δ' ἐγ' ἐπ' ὀχθοις,
ὀλολυγμασι παννυχίοις ὕπο παρ-
θένων ἰαχεῖ πυλῶν κρότοισιν.
θε δίκαιοινα, μύθοις σοί τε σωφρονεστάτοις
κλύειν, ἐμοί τε ξυμφέρει καλλίστοις, φράσω.
νικῶμεν ἐχθρούς, καὶ πρόπαλ' ἰσχύεις,
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
ἀλ ὦ Φίλτατ', ἥδιστε σ' ἡμέρᾳ δίπλασιν
πλουθρῶσ' οἷσθ' οἷς πᾶσι τοῖς ἀγγέλμασι.
μισῶ δίεμ' ὅπου συμφορᾶς ἐλευθέροις.
φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν, οὓς ἐγὼ θέλω.
θε ζῶσιν. μέγιστον γ' οὐλλειῖς κῆδος στρατόν.
ἀλ ὁ γὰρ γόρων δὴ ὄντιν' ἰόλεως ὄσ'ε;
θε μάλιστα πράξας σ' ἐκ θεῶν κάλλιστά σ' ἤ.
ἀλ τίσ' ὄτι; μῶν ζ' κεδνὸν ἠγωνίζετο;
θε νέος μεθέστηκ' ἐκ γόρου πρὸς ἄνθις ἄν.
ἀλ θαυμάς' ἔλεξας. ἀλλά σ' ὀὐτυχῆ φίλων
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
θε εἷς μοι λόγος σοι πάντα σημαίνει τάδε.
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὁπλίταν στρατὸν
κῆδος ἐμὸν ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων γλαυκὸς ἁρμάτων πόδας,
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός.
ἔπειτ' ἔλεξεν, ὦ στρατήγ', ὅς Ἀργόθεν
ἥκεις ὧδε τήνδε γαῖαν, ἐπὶ σὰ μὲν
καὶ τὰς

καὶ τὰς Μυκήνας ὀδὲν ὀργάσῃ κακὸν
αὐθρόος σὸν ζῶν. ἀλλ' ἐμοὶ μόνῳ μόνῳ
μάχῃ σωθέντας, ἢ κτανὼν, ἄγε λαβὼν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας. ἢ θανὼν, ἐμοὶ
ζμὰς πατρῴους, καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
στρατὸς δ' ἐπήνεσ', εἰς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθον, εἰς τ' εὐψυχίαν.
ὅσθ' ὅτε τοὺς κλύοντας ἀσθενεῖς λόγῳ,
ὅτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὤν,
ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός.
ἀλλ' ὧν κάκιστος. εἶτα τοιοῦτος γεγὼς,
τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δηλώσων γόνους.
γλῶσσ' μὲν ὃν ἀπῴχετ' εἰς τάξιν πάλιν.
μάντις δ' ἐπεισῆλ μονομάχου δ' ἀπαίσιος
διαλλαγὰς ἔγνωσαν Ἀργείων τε καὶ
ἔσφαζον, ὃν ἐμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
λαιμῶν βροτείων ὀλοὸν ἔρειον φόνον.
οἵδ' ἅρματ' εἰσέβαινον. οἵδ' ἐπ' ἀσπίδων
πλευρᾶς ἔκρυπτον πλευρὰ. ἀθλιώτατοι δ' ἄναξ
στρατῷ παρῆγεν' οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ.
ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκόσῃ χθονὶ,
καὶ τῇ τεκούσῃ, νῦν ἐν ἀρετῇσαι χρεών.
ὅσθ' αὐτὸ τἄργος μὴ καταισχύναι θέλων,
καὶ τὰς Μυκήνας, συμμάχους ἐλίσσετο.
ἐπεὶ δ' ἐσήμαν ὄρθιον τυσπανικῆς
σάλπιγγι, καὶ σωπῶσαν ἀλλήλοις μάχῃ,
πρῶτον τιν' αὐχεῖ πάταγον ἀσπίδων βρέμειν
πρῶτον ζυνὰ ζυναγμόν, οἰμωγήν θ' ὁμοῦ;
τὰ πρῶτα μὲν νῦν πίτυλος ἀργείων δορὸς
ἐξέωσε θ' ἡμᾶς. εἶτ' ἐχώρησεν πάλιν.

ἐκ δὲ δούτερον δὲ, πρὸς ἐπαλλαχθεὶς πόλει,
ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐλαστρεῖ μάχην.
πολλοὶ δ' ἔπιπτον· ὧν δὲ τῶ κλεινίσματος
ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ γῆ Ἀργείων γύαι
ἀπέροντες, ὅπ' ἀρήξετ' ἀιχμάλω πόλει;
μόλις δὲ πάντα δράσαντες, ὅπ' ἄτῃ πόνων,
ἐτρεψάμεθ' Ἀργείων εἰς φυγὴν δόρυ·
κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς ὑλλον ἐξορμώμενον
ἰδιὰν, ὀρέξας ἱκέτιδυσε δεξιάν,
Ἰόλαον ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον.
λαβὼν δὲ χρῆσιν ἡνίας Εὐρυσθέως,
πώλοις ἐπεῖχε· τἀπὸ τοῦδ' ἦδη κλύων,
λέγει μὲν ἄλλον, δοῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδών.
παλαιὸς γὰρ σημὸν ἐκπρῶν πάγον
δίας Ἀθάνας, ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
ἠράσθη· ἦβη. Ζηνὶ δ' ἡμέραν μίαν
νέον γενέσθαι, κἀποτίσασθαι δίκην
ἐχθρούς. κλύουσι δὴ θάνατος πάρεστί σοι.
δισσὼ γὰρ ἀστὲρ ἱππίοις ὑπὸ ζυγοῖς
σταθέντ', ἐπεύξαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει.
σὸν δὴ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι,
ἦβην θ'. ὁ δ' ὄρφνης ἐκδὺς ἀιθερίᾳ, νέων
βραχίονων ἔσ' ἔξω ἡκέτω τύπον.
ἄρειε δ' ὁ κλεινὸς πόλεως Εὐρυσθέως
τέτρωρον ἅρμα πῶς πέτρας σκῳρωνίσιν.
δίεσμοις τε δήσας χεῖρας, ἀκροβινίου
κάλιστον ἥκει τὸν στρατηλάτην ἄγων,
τὸν ὄλβιον πάροιθεν. τῇ δὲ νῦν τύχῃ,
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
τὸν δυτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
θανόντ'

θανόντ' ἴδῃ τις, ὡς ἐφήμεροι τύχαι.
ὦ Ζεῦ προπάτωρ, νῦν ἐμοὶ δῆτα φόβος
ἐλεύθερον πάρεστιν ἦμαρ εἰσιδεῖν.
ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τἄμ' ἐπεσκέψω κακά,
χαίρειν δ' ὅμως σοι τ' πεπραγμένων ἔχω.
καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν ὃν δοκῶ σ' ἐγὼ
θεοῖς ὁμιλεῖν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
ὦ τέκνα, νῦν δὴ, νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
ἐλεύθεροι δὲ τῶν κακῶς ὀλουμένων
Εὐρυσθέως ἔστε, καὶ πόλιν πατρὸς
ὄψεσθε, κλήρους δ' ἔμβατεύσεσθε χθονός,
καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσεθ'. ὧν ἀπειργμένοι
ξένοι, πλανήτῃ εἴχετ' ἄθλιον βίον.
ἀτὰρ τί κοὐθὲν Ἰόλεως σοφὸν ποτε,
Εὐρυσθέως ἐφείσαθ', ὥστε μὴ κτανεῖν,
λέξον. πατὴρ ἡμῖν μὲν ὠγὰρ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα, μὴ ἀκτείνασθαι δίκην.
ὦ σὸν πρόσωπον, ὡς νιν ὀφθαλμοῖς ἰδοὺς
κρατοῦντα, σῇ σπασθοτόμενον χερὶ,
ὁ μὲν ἐκόντα· αὐτόν. ἀλλὰ πῶς βίαν
ἔζευξ' ἀνάγκη. καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ζυγὸν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, καὶ δόξαι δίκην.
ἀλλ' ὦ γεραιὰ, χαῖρε, καὶ μέμνησό μου,
ὃ πρῶτον εἶπας νίκης ἐρχόμενα λόγῳ.
ἐλεύθερωσόν μ', ἵν' ᾖ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
ἀφυσδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις τόμα.
ἐμοὶ χρεὼς μὲν ἡδύς, εἰ
λίγδα λωτὸν χάρις γένοι δάκε,
εἴη δ' ὑχαρεὶς Ἀφροδίτα,
τερπνὸν δίκην, καὶ φίλων ἄκ

ῥ' εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει
μοῖρα τελεσσιδώτει
ῥ', αἰών τε Κρόνου παῖς.
ἔχεις ὁδὸν τινα ὦ πόλις,
δίκαιον. οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
τιμᾶν θεοὺς ὁ δὲ μὴ φάσκων,
ἐγγὺς μανιῶν ἐλάυνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων
τῶνδ' ἐπίσημα γάρτοι
θεὸς παραγγέλλει,
τῶν ἀδίκων παραιρῶν
φρονήματος αἰεί.
ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακὼς
θεὸς γόνος. ὦ γεραιὰ,
φεύγει λόγον, ὡς τὸν ἀΐδα
δόμον κατέβα πυρὸς
δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς,
ἥβας τ' ἐρατὸν χροΐζει
λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
ὦ ὑμέναιε, δισσοὺς
παῖδας Διὸς ἠξίωσας.
συμφερέτρ τὰ πολλὰ πολλοῖς.
καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Αθάναν
λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι.
καὶ τούσδε θεᾶς πόλις,
καὶ λαὸς ἔσωσ' ἐκείνας.
ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς, ᾧ θυ
μὸς ἦν πρὸ δίκας βιαίως,

μήποτ'

μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα,
ψυχά τ' ἀκόριστος εἴη.
ἄγγ δέσποιν', ὁρᾷς μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν,
ἄελπτον ὄψιν, τῶνδε τ' οὐχ ἧσσον τυχεῖν.
οὐ γάρ ποτ' ἤυχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν,
ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων σὺν ἀσπίσιν
ἔστειχε μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ,
πέρσων Αθήνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
δαίμων ἔθηκε, καὶ μετέστησε τύχας.
Υλλος μὲν οὖν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ιόλεως, βρέτας
Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἔσταται.
ἐμοὶ δὲ πρὸς σὲ τόνδ' ὑπαστέλλουσ' ἄγειν,
" τέρψαι θέλοντες σὺν φρέν'. ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς,
" ἥδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾶν,
ἀλ ὦ μίσος, ἥκεις; εἷλέ σ' ἡ δίκη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα,
καὶ τλῆθι σοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίους
ἐχθρούς. κρατῇ γὰρ νῦν γε, κοὐ κρατεῖς ἔτι.
ἐκεῖνος εἶ σύ; βούλομαι γὰρ εἰδέναι,
ὃς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπουστι νῦν ἐμὸν
παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ' ἐφυβρίσαι
τί γὰρ σὺ κεῖνον οὐκ ἔτλης ἐφυβρίσαι,
ὃς καὶ παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες,
ὕδρας, λέοντας τ' ἐξαπολλύναι λέγων,
ἔπεμπες; ἄλλα δ' οἷ' ἐμηχανῶ κακὰ,
σιγῶ. μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι
κοὐκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάσης κἀμὲ. καὶ τέκν' Ελλάδος
ἤλαυνες, ἱκέτας δαιμόνων καθημένους.
σοὺς μὲν, γέροντας, σοὺς δὲ, νηπίους ἔτι.

ἀλλ' εὗρες ἄνδρας, καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
οἵ σ' οὐκ ἐδέξαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς.
κἀγὼ κορδανεὶς ἅπαντα χὴ γαρ οὐχ ἅπαξ
θνήσκειν σε, πολλὰ πήματ' ἐξεργασμένον.
χο. οὐκ ἐς' ἀνυσόν, τόνδε σοι κατακτανεῖν.
ἄγγ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν;
εἴργε δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ βανεῖν νόμος;
χο. τοῖς τῶνδε χώρας πρωτάταισιν οὐδεκεῖ.
ἄγγ. τί δὴ τόδ', ἐχθρὸς τοῖσι δ' οὐ καλὸν κτανεῖν;
χο. οὐχ' ὄνειδ' ἄνυτε ζῶνθ' ἑλοῦσιν ὧν μάχῃ.
ἄγγ. καὶ ταῦτα δέξαν θ' ὑμῶν ἐξιωσόμεθα;
χο. χθιζὸν δὲ αὐτὸν οἶμαι πᾶσ' ἀπεῖπεῖν χθονί.
ἄγγ. χθιζὸν τόνδε μὴ ζῶν, μηδ' ὁρᾶν φάος ἔτι.
χο. τότ' ἠδικήθη πρῶτον, οὐ θανὼν ὅδε.
ἄγγ. οὐκοῦν ἔτ' ὄντι φῶ παλῶ δίδναι δίκας.
χο. οὐκ ὀξύ γ' ὄντων, ὅσοις ἂν κατακτάνοι.
ἀλ. ἐγωγε καὶ τίφημι δαὴν μεῖναί ζυνα;
χο. πολλὴν ἄρ' ἔξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
ἀλ. φιλῶ πόλιν τὴνδ'. οὐδὲν ἀνταλεκτέον.
ξένων δ' ἐπείπερ χεῖρας ἦλθον εἰς ἐμὰς.
οὐκ ὀξὺ θνητῶν, ὅστις οὐ δειλὸς ἦν.
πῶς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ἆσσις ἂν θέλοι,
ἢ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρὴ,
λέξει. τὸ δ' ὄργον τοῦτ', ἐμοὶ πεπρᾶξε).
χο. δεινόν γε, καὶ συγγνωσὸν ὦ γύναι σ' ἔχειν
νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.
ἀν. γύναι, σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσαντά σε,
μήθ' ἄλλο μηδὲν τῆς ψυχῆς πρὸ τοῦ
λέξοντ', ὄφελος ἢν δεῖ λίαν ὀφλεῖν ἐμοί.
ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐκ ἐκὼν τόδ' ἤράμην,

ἀλλ

ἀλλ' ἦ γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγὼς,
τῷ σῷ δὲ παιδὶ συγγενὴς Ἡρακλέϊ.
ἀλλ' εἴτ' ἐλεύθερον, εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ὢν,
Ἥρᾳ με κάμνοντ' οὐδὲν ἔθηκε τῶν νόμων.
ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμενείαν ἠράμην,
κἄγνων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
πολλῶν ζοφερὰς πημάτων ἐγινόμην,
καὶ πολλ' ἐπίλοιπον νυκτὶ σωθαλιὰν ἀεὶ,
ὅπως δὴ κἀμὲ κατακτείνας ἐμοὺς
ἐχθροὺς, τοὐπίλοιπον μὴ σωσιποδεῖν φάβῳ.
εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐπιτύμως
ἀνδρ' ὄντα τὸν σὸν πάππα. καὶ γὰρ ἐχθρὸς ἦν,
ἀκόστατός γ' ἐδόλᾳ, χρηστὸς ὢν ἀνήρ.
κεῖνος δ' ἀπαλλαχθέντος, οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα
μισεμένου πρὸς τῶνδε, καὶ ξυνειδότα
ἐχθραν πατρῴαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,
κτείνοντα, κἀκβάλλοντα, καὶ τεχνώμενον.
τοιαῦτα δρῶνθ', ἅμα γίγνετ' ἀσφαλῆ.
οὐκοῦν συγ' ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας,
ἐχθρὸς λέοντος δυσγενῆ βλαστήματα,
πλανᾶσιν οὐ καιοῖσιν. ἀλλὰ σωφρόνως
ἔλαβες οἰκεῖν Ἄργος, ὅ τιν' οὐ πίθοις.
νῦν δ' οὐκ ἐπείσθη μ' ὁ δίκαιος τότε
πρόθυμον ὄντα τοῖσιν Ἕλλησιν νόμοις,
οὐχ ἁγνὸς εἰμὶ τῷ κτανόντι κατθανών.
πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα τὸν θεόν,
μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἐχθρᾶς πολύ.
πῶς δ' οὐ δίκας, ἀντήκουσας. ὑβριστὴς δ' ἦν κἀγὼ πρόσπαιον, τόν τε γηγενῆ καλεῖν.
ὅτῳ γε μήπω τἄμ' ἔχει θανεῖν μέλη, δ'

χρὴ ζῆν

χρήζω. λιπὼν δ' ἄν, οὐδὲν ἀχθοίην βίον.
χρ παραινέσαι σοι μικρὸν Αλκμήνη θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
ἀλ τίδ' ἂν θάνητε, καὶ πόλει πειθώμεθα;
χρ τὰ λῷστ' ἂν εἴη. πῶς τάδ' οὖν γενήσεται;
ἀλ ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως. κτανοῦσα γὰρ
τόνδ', εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων,
δώσω. τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί.
οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανὼν ἐμοί.
εὐ κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε. τήνδε δὴ πόλιν
ἐπεί μ' ἀφῆκε, καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
ὃς ὠφελήσει μείζον' ἢ δοκεῖν, χρόνῳ.
θανόντα γάρ με θάψετ', οὗ τὸ μόρσιμον,
δίκας πάροιθε παρθένου παλληνίδος.
καὶ σοὶ μὲν εὔνους, καὶ πόλει σωτήριος
μέτοικος ἀεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
ὅταν μόλωσι δεῦρο σὺν πολλῇ χερὶ,
χάριν προδόντες τήνδε. τοιούτων ξένων
προύστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος,
δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἠρόμην θεοῦ.
Ηραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ,
κοὐκ ἂν προδοῦναί μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χρὰς,
μήθ' αἷ μ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν στάξαι τόπον.
κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
δώσω διπλοῦν ἢ κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ.
ὑμᾶς τ' ὀνήσω, τούσδε τε βλάψω θανών.
ἀλ τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
κατεργάσασθε. τοῖσί τ' ἐξ ἡμῶν χρεὼν
κτείνειν

κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀκούοντες τάδε
δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην
ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
κομίζετ' αὐτὸν δμῶες. εἶτα χρὴ κυσὶν
δοῦναι κτανόντας. μὴ γὰρ ἐλπίσῃς ὅπως
αὖθις πατρῴας ζῶν ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
χρ ταῦτα δοκεῖ μοι στείχετ' ὀπαδοί.
τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν,
καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡ-ΚΛΕΙΔΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ελένη.	Γραῦς.
Πάρις.	Αγγελος.
Τεῦκρος.	Θεονόη.
Χορός	Θεοκλύμενος.
Μενέλαος	Διόσκουροι.

Προλογίσει δὲ ἡ Ελένη.

ΕΛΕΝΗ.

Νείλε μὲν αἴσιε καλλιπάρ-
θενοι ῥοαὶ,
ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος,
Αἰγύπτῳ πέδον,
λούπας τακείσης χιόν-ος, ὑγραίνει γύας.
Πρωτεὺς δ' ὅτ' ἔζη, τῆσδε γῆς τύραννος ὢν,
Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτῳ δ' ἄναξ.
ὃς τ' κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ
Ψαμάθῃν, ἐπεισ' ἡ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου.
τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅστις δὴ θεὸς σέβων,
Βίον διήνεγκ', εὐγενῆ τε παρθένον
εἶδος, τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμ' ὅτ' ἦν βρέφος·
ἐπεὶ δ' ὃν ἤβην ἦλθεν ὡραίων γάμων,
καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην. τὰ θεῖα γὰρ
τά τ' ὄντα, κ' μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
πρὸ γόνυ λαβοῦσα Νηρέως ἡμᾶς πάρα.
ἡμῖν δὲ, γῆ μὲν πατρὶς ἦν ἀνώνυμος·
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· δόξῃ δὲ δὴ
λόγος, ὡς Ζεὺς μητρὸς ἐπᾶτ' εἰς ἐμὴν
Λήδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών.
ὡς δ' ἦλθον οὔνεκ' ἦλθε δ' ἐς πραξ' ἐμὰ δόμους,
δίωγμα φεύγων, εἰ σοφὴς ὅδε λόγος.
Ἑλένην δ' ἐκάλεσεν. ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
λέγοιμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πόρῃ,
ἰδαῖον εἰς κρυθμῶν Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἥρα, Κύπρις τε, Διογενὴς τε παρθένος,

μορφῆς

μορφῆς θέλουσαι διαπρέπειαν εἰσιδεῖν.
τὸ μὲν ἦν κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δ' ὄψεσιν,
Κύπρις πρότεινασ' ὡς Ἀλέξανδρος γάμοις
νικᾷ. λιποῦσα δὲ βόσκημ' ἰδαῖος πάρεις,
Σπάρτην ἀφίκετ', ὡς ἐμοῦ σφίσιν λέχος.
Ἥρα δὲ μεμφθεῖσ' ὄνεκ' οὐ νικᾷ θεὰς,
ἄζηλ' ἐμοῦσε τὰμὰ Ἀλεξάνδρου λέχη.
δίδωσι δ' οὐκέτ'. ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἐμπνουν, ὁρῶν ξωθεῖσ' ὕπο,
Πειθὰμ τυράννου παιδί. κἀμὲ δοκεῖ μ' ἔχειν,
ἴσχνῶ δ' ἔπεσιν οὐκ ἔχων. τὰ δ' ἐν Διὸς
βουλεύματ', ἄλλα τοῖσδε συμβαίνῃ καλῶς.
πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ,
κ' φρυξὶ δυσπνόοισιν, ὡς ὄχλος βροτῶν,
πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθονα,
γνωστόν τε θείη κρᾶτιστον Ἑλλάδος.
Φρυγῶν δ' ὅδ' ἀλκὴν πρόθεμεν. ἐγὼ μὲν δή,
ὃ δ' ὄνομα τὸ μὲν, ἄλλον Ἑλλησι δορός.
λαβὼν δ' ἐμὲ Ἑρμῆς ὢν πτυχαῖσιν ἀιθέρ-ος,
νεφέλῃ καλύψας, ὡς νιν ἡ μελησέ μοι
Ζεὺς, τόνδ' ὅν οἴκων πρωτέως ἰδοῦσ' ἔπτ-,
πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀνδραίον ὡς σώσαι με Μενέλεῳ λέχ-.
ἐγὼ μὲν οὖθ' ἁλοῦσ' εἰμί. δ' ἄβλιο- πόσις,
σφάτσυμ' ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
θηρᾶ, πορδυθεὶς Ἰλίᾳ πυργώματα.
ψυχαὶ δὴ πολλαὶ δι' ἐμ' ὧδ' σκαμανδρίοις
ῥοαῖσιν ἔθανον. ἡ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ,
κατάρατός εἰμι, κἀμὲ δοκῶ προσ-σ' ἐμοὶ
πόσιν, σωθέντα πόλεμον Ἕλλησι μέγαν.

τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεὸς τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
Ερμοῦ, τὸ κλῄνον ἔτι κατοικήσειν πέδον
Σπάρτης, σὺν ἀνδρὶ, γόνατος ὡς ὄν Ἰλιον
ἐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑπουργώσω νιν.
ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπον
Πρωτεύς, ἄσυλος ἐν γάμοις. ἐπεὶ δὲ γῆς
σκότῳ κέκρυπται, πᾶς ὁ τοῦ τεθνηκότος
θηρᾶ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
ζημῶσα, Πρωτέως μνῆμα προσπίτνω τόδε
ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσω λέχη,
ὡς εἰς καθ' Ελλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω.
μή μοι τὸ σῶμα γ' ἡνθάδ' ἀιχμάλωτον ὄφλῃ.
τοῦ τίς τῶνδ' ὄρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
πλάστε γὰρ οἶκος ἄξιος θεοσεμνάσαι,
βασίλειά τ' ἀμφιβλήματ', ὄλβιος θ' ἕδρα.
ἔα. ὦ θεοί, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐχθίστων ὁρῶ
γυναικὸς εἰκώ, φόνιον, ἣ μ' ἀπώλεσεν,
πάντας τ' Αχαιούς. θεοί σ' ὅδ' οἶκτος ἔσχε
Ελένης, ἀφεῖσαι γῆν. εἰ δ' μὴ νεφὴ
γαῖα πόντ' εἶχον. ὄλοιτ' ἂν σὺν στόχῳ πέτρου
ἀπώλυσ', ἵν' εἰκὸς ἔθανες ἄν, Διὸς κόρης.
ἐλέ τί δ' ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ὢν μ' ἀπεστράφης,
καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ συγεῖς;
τοῦ ἥμαρτον. ὀργῇ δ' εἶξα μᾶλλον ἢ ἐμῇ ἐχθῶ.
μισεῖ γὰρ Ελλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις μάτην.
ἐλέ τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπέστραφης πέδον;
ἐλέ εἰς τ' Αχαιῶν ὦ μάτην τὴν ἀθλίαν.
τοῦ ἐκ Ἄργους σ' Ελένην εἰ συγεῖς, θαυμαστέον.
ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίνος; ἀξιῶ σ' ἐγώ.
τοῦ ὄνομα

τοῦ ὄνομα μὲν ἡμῖν, τοῦνερ. ὃ δ' φύσας πατὴρ,
Τελαμών, Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ θρεψασά με.
ἐλέ τί δῆτα Νείλου πάσσ' ὠδὸν ἐφυγες;
τοῦ φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι φθόνος.
ἐλέ τλήμων ἂν εἴης. τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
τοῦ Τελαμὼν ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;
ἐλέ ἐκ τοῦ; τὸ γὰρ χρεὼν πρᾶγμα, συμφορὰν ἔχει.
τοῦ Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ', ἐν Τροίᾳ θανών.
ἐλέ πῶς; ἆρ' ἄλλα πω φασγάνῳ βίον σόρεις;
τοῦ οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἄλμ' ὠθῶν ξίφει.
ἐλέ μανεὶς τ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
τοῦ τ' Πυλέως τὸν οἶδ' Αχιλλέα γόνον;
ἐλέ μνηστὴρ ποθ' Ελένης ἦλθεν, ὡς, ἀκούομεν.
τοῦ θανὼν δ' ὁπλων ὅρκῳ ἐθήκε συμμάχους.
ἐλέ καὶ δή τι τοῦτ' Αιαντι γίνεται κακόν;
τοῦ ἄλλα λαβόντος ὅπλ', ἀπηλλάχθη βίου.
ἐλέ σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πήμασι νοσεῖς;
τοῦ ὅθ' ἕνεκ' αὐτῆς γ' ὀξυλοῦμαι δόμοι.
ἐλέ ἦλθες γὰρ ὡς ἐξὸν Ἰλιον κλεινὴν πόλιν;
τοῦ κἀγὼ πρᾶξας, αὐτὸς αὐτάπωλόμην.
ἐλέ ἠδ' ἦ γὰρ ἦσθα, καὶ κατείργασται πυρί;
τοῦ ὥστε δ' ἰχνος τἀκείων εἶναι σαφές.
ἐλέ ὦ τλῆμον Ελένη, διὰ σ' ἀπόλλυσθε φρύγες.
τοῦ καὶ πρὸς γ' Αχαιοί. μεγάλα δ' ἔργασται κακά.
ἐλέ πολὺν χρόνον γὰρ διαπεπόρθητο πόλις;
τοῦ ἑπτὰ σχεδὸν δὴ καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
ἐλέ χρόνον δ' ἔμεινατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πολύν;
τοῦ πολλὰς σελήνας, δίχα δ' ἐκλειφθείσας ἔτη.
ἐλέ ἦ καὶ γυναῖκα σωφρονοῦσαν εἶλετε;
τοῦ Μενέλαον αὐτὸν ἦ σ' ὧδ' ἀφίξεις κόμης.

ἑλέ εἶδες σὺ τὴν δύστηνον, ἢ κλύων λέγεις;
τοῦ ὥσπερ σέγ' οὐδὲν ἧσσον ὀφθαλμοῖς ὁρῶ,
ἑλέ σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν.
τοῦ ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
ἑλέ οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
τοῦ αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην καὶ νοῦς ὁρᾷ.
ἑλέ ἤδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
τοῦ οὔκουν ἐν Αργεῖ, οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
ἑλέ αἶ, αἶ κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις.
τοῦ ὡς κεῖνος ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται
ἑλέ οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Αργείοισιν ἦν;
τοῦ ἦν. ἀλλὰ χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν.
ἑλέ ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός;
τοῦ μέσον πορῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
ἑλέ κἀκ τοῦδε Μενέλαον οὔτις οἶδ' ἀφιγμένον;
τοῦ οὐδείς. θανὼν δὲ κλῄζεται καθ' Ἑλλάδα.
ἑλέ ἀπωλόμεσθα. θεστιάς δ' ἐστι κόρη;
τοῦ Λήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
ἑλέ οὔπω νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσε κλέος;
τοῦ φασι βρόχῳ γ' ἅψασαν εὐγενῆ δέρην.
ἑλέ οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσιν, ἢ οὐκ εἰσὶ κόροι;
τοῦ τεθνᾶσι, κοὐ τεθνᾶσι. δύο δ' ἐστὸν λόγοι.
ἑλέ πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
τοῦ ἄστροις σφ' ὁ μοιωθέντε, φάσ' εἶναι θεώ.
ἑλέ καλῶς ἔλεξας ἰοῦσα. θάτερον δὲ τί;
τοῦ σφαγαῖς ἀδελφῆς οὕνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
ἅλις δὲ μυθων. οὐδὲ πλᾶ χρῄζω στένειν.
ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον τούσδε βασιλείους δόμους,
τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην χρῄζων ἰδεῖν,
συμπερξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων

ὅπῃ

ὅπῃ νεὼς στείλαι μ' ἂν οὔριον πτερὸν,
εἰς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὗ μ' ἐθέσπισεν
οἰκεῖν Απόλλων, ὄμομα νισιωτικὸν
Σαλαμῖνα θέμενον, τοῦ ἐκεῖ χάριν πάτρας.
ἑλέ πλοῦς ὦ ξέν' αὐτὸς σημανεῖ. σὺ δ' ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε φεῦγε, πρίν σε παῖδα Πρωτέως
ἰδεῖν, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς. ἄπεστι δὲ,
κυσὶ πεποιθὼς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις.
κτείνει γὰρ ἕλλην, ὅντιν' ἂν λάβῃ ξένον.
ὅτου δ' ἕκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν,
ἐγώ τε σιγῶ. τί γὰρ ἂν ὠφέλοι μί σε;
τοῦ καλῶς ἔλεξας ὦ γύναι. θεοὶ δέ σοι
ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.
Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ', οὐ τὰς φρένας
ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολύ.
κακῶς δ' ὄλοιτο, μήδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
ἔλθοι. σὺ δ' εἴης εὐτυχὴς ἀεὶ γύναι.
ἑλέ ὦ μεγάλ' ἀχέων καταβαλλομένα μέγ' οἶκτον,
ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν; ἔ. ἔ.
πτεροφόροι νεάνιδες,
παρθένοι χθονὸς κόραι
σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς
μόλοιτ', ἔχουσαι τὸν λίβυν
λωτὸν, ἢ σύριγγας αἰλίνοις κακοῖς
τοῖς ἐμοῖσι, σύνοχα δάκρυα,
πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα,
μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνῳδὰ
πέμψειε φερσέφασσα,
φόνια, φόνια, χάριτας,

ἵν' ὐδὴ πλάκρυσι, παρ' ἐμὲ
θ' ὑπὸ μέλαθρα νύχια πτα
σὰς νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.
χ. κυανοειδὴς ἀμφ' ὕδωρ
ἔτυχον, ἑλικάτ' ἀνὰ χλόαν
φοινικας ἁλιοπτέρυγας,
αἳ γαίοισιν ἐν ταῖς χρυσέαις
θάλπτασ', ἀμφὶ τ' ἐν δίναισ ἔρπουσιν,
ἐνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν.
ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον
ὅτι ποτ' ἔλαχεν ἀπάγμασι σφάζαι,
νύμφας ὡς οἷα τὰς,
ὄρεσι φυγάδι γάμου ἕ
εἰσ' ὑπόρον. ὑπὸ δὲ
πέτρινα μύχαλα γύαλα
Γαιὸς ἀναβοᾷ γάμος.
ἐλέ ἰὼ ἰώ. θήραμα βαρβάρω πλάτας
Ελλανίδες κόραι
ναύτας Αχαιῶν
τίς ἔμολεν, ἔμολεν;
πάκρυα πάκρυσί μοι φορεῖν,
Ιλίου κατασκαφάν,
πυρὶ μέλαθρα μ' ἰδαίῳ,
πάτερ ἐμὸν τὸν πολύξενον,
πάτερ ἐμὸν ἄνομα πτάλυπνον.
λύπαν δ' ἐν ἀγχόναις,
θάνατον ἔλαβεν ἀεχύ
νασ' ἡμᾶς ἐπ' ἀλγεῶν.
ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἁλὶ πολυπλανὴς
πόσις, ὀλόμενόν οἰκτρ,

Κάστορός τε

Κάστορός τε, συγγόνου τε
δίδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος,
ἀφανὲς, ἀφανές.
ἱππόμοτα λέλοιπε δάπεδα,
γυμνάσιά τε δονακόφυτος
Εὐρώτα νεανίαν πόνον.
χ. αἰ. αἰ. αἰ. ὦ δαίμον πολυστόνε,
μοίρας τε σᾶς μώσαι
ἀϊὼν λυσαίωμ
ὡς ἔλαχεν, ἔλαχεν,
ὅτε σε τέκετο πατρόθεν
Ζεὺς πρέπων δι' αἰθρίου,
χιονόχρως κύκνος πόρῳ.
τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;
τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;
μάτηρ μὲν οἰχεῖ,
δίδυμά τε Διὸς οὐ σὺ
δαιμονεῖ τέκνα φίλα.
χθόνα ὦ πάτριον οὐχ ὁρᾷς.
δὰ δὲ πολέας ὄρχε
βάξις, ἃ σε βαρβάροισι
λέχεσι πότνια πρὸς δίδωσιν.
ὁ δὲ σὸς ἐν ἁλί,
κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον.
ὄλεο ποτ' ἐπὶ πάτρια μέλαθρα,
καὶ χαλκίοικον ὀλβίοις.
φεῦ. φεῦ. τίς ἰὼ φρυγῶν;
ἢ τίς Ελλανιὰς ἀφ' χθονὸς,
ἔτε με τὰν δαΐφρονα
Ιλιὰς πέβυκαν; ὦνθρωπ ὀλόμενον

φηφῷ σωαρμόζας
ὁ πριαμίδας,
ἔπλυσε βαρβάρῳ πλάτᾳ
ταὺ ἐμαὺ ἐφ' ἑστίαν,
ὧν τὸ δ' υσυχὲς κάλλος,
ὡς ἔλαι γάμου ἐμόν.
ἃ δὲ δίλιος, ἃ πολύκτονος
Κύπρις, Δαναΐδαις ἄγγελα
θάνατον, Πριαμίδαις τε.
ὦ τάλαινα συμφορᾶς.
ἢ ἵ χρυσέοις θρόνοις
Διὸς ὐπαγκάλισμα σεμνὸν Ηρα, τὸν ὠκύπτερον
ἔπεμψε μαιάδος γόνον,
ὅς με χλοερᾶς
ἀρεπτμλίαν ἔσω πέπλων
ῥοδέας πέταλα, χαλκίοικον
ὡς Αθάναν μόλοι
μ', ἀναρπάζας δι' αἰθέρος,
τάνδε γᾶιαν εἰς ἄνολβον,
ὅπιν ὅπιν τάλαιναν ἔθετο
Πριαμίδαισιν Ελλάδος.
τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα
πρὰ σμανταίοις ῥοαῖσι
μαψίδιον ἔχ φάτιν.
ἔχθος μὲν ἀλγεινὸν οἶδα. συμφορὰν δ' ἔσι,
ὡς ῥᾴστα τἀναγκαῖα τὸ βιᾶ φορεῖν.
χο. ἐλέ Φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ σωιζύγλων.
ἆρ' ἠτεκόσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
γυνὴ γὰρ ἔθ' Ελλωὶς, ὅτε βάρβαρος
τοὔνυχος νεοσσῶν λοιπὸν ἐκλοχεύει),
ὧν ὧ μὲ Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.

τρόπας γὰρ ὁ βίος, καὶ τὰ πράγματ' ὀρθὶ μοι.
τὰ μὲν, δι' Ηραν. τὰ δὲ, τὸ κάλλος αἴτιον.
εἰδ' ὀξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' ἄυθις πάλιν,
ἄσχημον εἶδος, ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβω.
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς καλὰς, ἃς νῦν ἔχω.
Ελλωιες ἐπελάθοντο. τὰς δ' ἐμὲ κακὰς,
ἔσωζον, ὥσπερ τὰς καλὰς σώζεσί μοι.
» ὅστις μὲν ἓν εἰς μίαν ἀφορᾷ τύχην
» πῶς θεὸν ἰκάνεται, βαρὺ μὲν, οὐκ εὖ δ' ὅμοι.
ἡμεῖς δὲ πολλᾶς συμφορᾶς ἐγκείμεθα.
πρῶτον μὲν ὅτι δοῦλος, εἰμὶ δυστυχὴς.
κὐ δοῦλον μεῖζον ἢ ἀληθείας κακὸν,
ὅστις τὰ μὴ πεφύντα κέκτηται ἰκανά.
ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφεῖλοντο γῆς,
εἰς βάρβαρ' ἦθη. καὶ φίλων πιτωμένη,
δάλη καθέστηκ', ὅσ' ἐλευθέρων ἄπο.
τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνός.
ἄγλωσσα δῆτα τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη,
πόσιν πρὸ' ἦξειν, καί μ' ἀπαλλάξαι κακῶν.
ὅτος τέθνηκεν. ὅτος οὐκέτ' ὄντι δή.
μήτηρ δ' ὄλωλε, ᾧ φονεὺς αὐτῆς ἐγὼ,
ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τἄδικον τόδ' ἐς ἐμόν.
ὅδ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμὸς τ' ἔφυ,
θυγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται.
τὼ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένω Διοσκόρω,
ὃν ἐσύν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσι δυστυχῆ,
οἷς πράγμασι τέθνηκα, οἷσθ' ὀρχήσιν δ'.
τὸ δ' ἔχα πρὸ τοῦ, εἰ μόλοιμιν εἰς πάτραν.
κλείθροις ἂν εἰργοίμεθα, τοῖν ὑπ' Ιλίῳ
δηλήσαντες Ελλάδα Μενέλεών μ' ἐλθεῖν μέτα.

εἰ μὲν γ' ἔξη πόσις, ἀνεγνώδημὲν ἄν
εἰς ξυμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανδρᾶ μόνοις ἂν ἴσῃ.
νῦν δ' ὅστε τοῦτ' ἐς', ὅστε μὴ σώθη ποτε.
τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχῃ,
γάμους ἁλομένη τ' καλιῶν ὑπαλλαγάς,
μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου, πόλις πλησίαν
» πράπιζαν ἵζασ'. ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
» ξυνῇ γυναικί, κἀν τὸ σῶμ' ὄζῃ πικρόν,
» θανεῖν κράτιστον. πολλάκις μ' ἂν δ' καλῶς.
» ἄρχημονες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
» καὶ τοῖσι δ' ἄλοις δυσαρεπτὲς νομίζεται,
» σφαγαὶ δ' ἔχουσιν ὄνυχες ἁ, καὶ καλόν.
σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς ἆρτ' ἀπαλλάξαι βίου.
εἰς γ' ποσὸν ἥλθομεν βάθος καλῶν.
αἱ μὲν γ' ἄλλαι, δμῶες ὃ κάλλος δύτυχεῖς
γυναῖκες. ἡμᾶς δ' αὐτὸν τοῦτ' ἀπώλεσεν.
χο Ἐλφὴ, τὸν ἐλθόνθ' ὅστις ὄζιν ὁ ξένος,
μὴ πάντ' ἀληθῆ δεξάσῃς εἰρηκέναι.
ἑλέ καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξεν ὀλωλέναι πόσιν.
χο πολλ' ἂν γένοιτο καὶ δόλῳ ψευδῆ ἔπη.
ἑλέ καὶ τἄμπαλίνγε τῶνδ' ἀληθείας σαφῆ.
χο εἰς ξυμφορὰν γὰρ αὐτὴ τἀγαθὰ φορεῖ.
ἑλέ φόβος γὰρ εἰς τὸ δεῖμα πορεύβαλών μ' ἄγει.
χο πῶς δ' συμφορείας τοῖσι δ' ὧν δόμοις ἔχεις;
ἑλέ πάντες Φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
χο οἶδ' ὃν ὁ βρέφους; μνήμασος λιπὼν ἔδραν,
ἑλέ εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον, ἢ πεφάνεσιν;
χο ἐλθὼν δὲ οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίστῃ,
ἢ πυντίας νηῶδος εἰσόνω κόρης,
πυθὼ πόσιν σὸν Θεονόης, εἴτ' ἐς' ἔτι,
εἴτ' ἐκλέλοιπε

εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος. ἐκμαθὼν δ' ἐῶ,
πῶς τὰς τύχας τὸ χάρμα σὸν γόος τ' ἔχει.
περὶ δ' ἀδὲν ὀρθῶς εἰσιόναι, τίνοι πλέον
λυπουμένη γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
τάφον λιποῦσα τόνδε, σύμμιξον κόρῃ,
ὅθνπερ εἶσι πάντα τἀληθῆ φράσαι.
ἔχουσ' ὧν οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπω πρόσω;
θέλω δὲ κἀγώ σοι σωφρονεῖν δόμους,
καὶ συμπονεῖν παρθένα θεσπίσματα.
» γυναῖκα γὰρ δεῖ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
ἑλέ Φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν,
βᾶτε, βᾶτε δ' εἰς δόμους,
ἀγῶνας ὑπὲρ δόμων
ὡς πύθησθε σοὺς ἐμούς.
χο θέλουσιν ἁ μόλις καλεῖς.
ἑλέ ἰὼ μέλεος ἀμφί,
τίν' ἄρα τάλαιναν, τίνα δ' ἀκρυὸν
φωτα λόγον ἀκούομαι;
χο μὴ προμάνῃς ἄλγη·
πολλάκις δ' ὦ Φίλα γόος.
λέ τί μοι πόσις μέλεος ἔτλας;
πότερα δ' ὀρκέτης φάος,
πέδοι πατάσσων τ' ἀελίῳ,
δν κέλευθά τ' ἀσθρῶν, ἢ νέκυσι κεῖ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;
χο Εἰς τὸ φρόνημον τίθει
» μέλλον ὅ, τι γένηται.
ἑλέ σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα,
τὸν ὑδρόφωτα δόναξι χῶρον
Εὐρώταν, θανόντος,
εἰ βάξις

ἁ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἄλεμοι.
τί πάλ' ἀσώτα;
φόνιον ἀϊώρημα δι' ἀδρὸς ὀρέξομαι,
ἢ ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς
αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω δι' ὀστέρνας, ἄμμα,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι, ζῶσ' τι σύραγγ' ἀοι-
δαὶ σέβιζον Θειαμίδας πότ' ἀμφι βασάθμας.
ἄλλοσ' ἀλλοτροπὰ κακῶν γένοιτο. τὸ δὲ σόν, δύστα-
ἰὼ Τροία πάλαινα, (νε.
σὶ δι' ἄνδρ' ὄλλυσαι, μέλεαί τ' ἔτλας.
τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπρις ἔτελε,
πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ δάκρυον,
ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν
ἔλαβε πάθεα.
ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν.
ἄπο δὲ παρθένοι νόμας
ἔβαν, σύγγονοι νεκρῶν,
σκαμάνδριον ἀμφὶ φρύγιον οἶδμα.
βοᾷ βοᾷ δ' Ἑλλὰς
κελάδησε, λιάνοτόνευξεν.
ὧν δὲ κρατὶ χόρας ἔθηκεν,
ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γόων
ἔδδυσε φονίαισι πλαγαῖς.
ὦ μάκαρ ἀρκαδία ποτὲ παρθένε
Καλλιστοῦς Διὸς ἃ λεχέων ἔτε
βας τετραβάμοσι γύαις,
ὡς, πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον.
ἀμορφᾶ θηρῶν λάχνα γύαν,
ὄμματα λάβρῳ χιόνος λευκίνης,
βαλλάξασ' ἄχεα λύπης.

ἆρ' τέ

ἆρ' τέ ποτ' Ἄρτεμις ἀγροδύστειρα,
χρυσοκόρῳ τ' ἐλαφοφ, Μόρσιμος ἱτανίδα κόραν,
καλλοσύνας ἕνεκεν. τὸ δ' ἐμὸν δέμας,
ὤλεσεν, ὤλεσεν
πόρτιμα δαρδανίας,
ὁλομένους τ' Ἀχαιούς.
ὦ τὰς τριθέοιππος Οἰνομάου Πίσαν κατὰ
Ἅλφεῳ ἁμίλλας ἀγαμεμνηθεὶς ποτε,
εἶθ' ὤφελες τόθ', πνικὸν ὄρανον εἰς θεοὺς
παιδεῖς ἐποίεις, ὧν θεοῖς λιπεῖν βίον,
πρὶν δὴ ἐμὸν Ἀτρέως πατέρα γεννῆσαι ποτε,
ὃς ἀγέφυσεν Ἀβρότης λέκτρων ἄπο,
Ἀγαμέμνονι, ἐμέ τε Μενελέῳ, κλεινὸν ζυγόν.
πλεῖστον γὰρ οἶμαι, κοὐδὲν ὑπόμπῳ λέγω,
στράτευμα κώπη διοίσας Τροίαν ἔπι,
τυραννοκτόνον πόλεμον βίαν στρατηλατῶν,
ἔκδοσι δ' ἀρξας Ἑλλάδος νεανίας,
κοὐκ ὀλίγ', ἀκέτ' ὄντας, ἀριθμῆσαι πάρα.
τόσσ' ἐν βαλάσσης ἀσμενὸς πεφυλάχθαι
νεκρῶν φρόντισ' ὀνόματ' εἰς οἰκους πάλιν.
ἐγὼ δ' ἐπ' οἴδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς
πλήμυρ' ἁλῶμαι χρόνον ὅσον πρὸ Ἰλίου
πύργους ἔπορσα, κεἰς πάτραν χρήζω μολεῖν,
δὴ ἀξιοῦμαι τῶνδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
λιβυσσοτ' ὀρθὸν ἀξόνος τ' ὠμοβρομὰς
πέπλουκα πάλας. χ' ὅταν ἐγγὺς ὦ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα. κἄπειτ' ἄελπτον
εἰσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' εἰς πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν πάλαι ναυαγὸς, ἀπλοίας φίλης,
ἐξέπεμψεν εἰς, γλῶσσ' τιν' ἐναύσ δὲ πρὸς πέτρας

πολλὰς

πολλὸς ἀριθμὸς ἄγνυται ναυαγίων.
πρόπτις δ' ἐλήφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
ἐφ' οἷς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ,
Ἑλένη τε, Τροίας ὧν ἀραιστάτα ἔχω.
ὅμοια δὲ χώρας, ἥδε κἀμὲ λεὼς
ἂν οἶδ', ὄχλον γὰρ εἰσπεσεῖν ἠχνούμην,
ὥσθ' ἱστορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσκλαινίας,
» κρύπτων ἐγὼ ἀιδοῖς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
» πράξῃ κακῶς ὕψηλος, εἰς ἀνθίαν
» πίπτει κακίων τῶν πάλαι δυσδαίμονων.
χρεία δὲ τέρμ'. ὅτε γὰρ σῖτον πάρα,
στ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐδῆτες. αὐτὰ δ' εἰκάσαι
πάρεστι. ναος ἐκβολοις ἀμπίπτομαι.
πέπλους δὲ σῶν πρίν, λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα,
χλιδάς τε, πόνος ἥρπασ'. ὧν δ' ἄντρα μυχοις
κρύψας γυμνὰ κἀκ τῶν κακῶν πάντων ἐμοι
ἄρξασαν, ἧκω, τόσον ἀποδιελειμμένος
Φίλῳ φυλάσσῃ τἀμὰ ἀναγκάζας λέχη.
μόνον ἢ νοσῶ, οἷς ἐλεῖ ζητῶν Φίλοις
τὰ πρόσφορ', ὡς πως ὀξύβρυνκας λάβω.
ἐσ' ὧν δὲ δῶμα πόδιφορες θεσπεσίοις τόδε,
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
» πρόσπλθον ἐλπὶς δ' ἐκ τε πλησίων δόμων
» λαβεῖν τινάυτας. ἐκ δὲ μὴ χόντων βίου,
» σοῦ εἰ θέλῃσ' ὠφελεῖν, ἔχοιμ' ἄν.
ὠή. τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
ὅστις διαγγείλειε τἀμὰ εἴσω μακρά;
Ἡ τίς πρὸς πύλαισιν; ὀκ ἀπαλλάξῃ δόμων,
κἀμὲ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις,
ὄχλον παρίξεις δ' ἀστότους; ἢ κατβαν῀

ἑλ. ἴω

ἕλλω πεφυκὼς, οἵσιν ὀκ ὢν ἐτράφην.
με ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ' ἔπη καλῶς λέγῃς.
ἔξεστι. πείθομαι γάρ. ἀλλ' ὤνες λόγου.
Ἡ ἄπελθ'. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν πρόσκεισαι ξένε.
μηδ' ὄνασ' πελάζειν τοῖσδ' Ἕλλησιν δόμοις,
με ἢ. μὴ πρὸσείλας χεῖρα, μηδ' ὦθει βίᾳ.
Ἡ πείθομαι γὰρ ἀδέν, ὧν λέγω. σὺ δ' ἄπιθι.
με ἄγγελον εἴσω δεσπότοισι τοῖσι σοῖς.
Ἡ πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν σὸν σὸς λόγος
με ναυαγὸς ἥκω, ξυν῀ ἀσύλλογον γόν῀.
Ἡ οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν λιὰ ἀντὶ τοῦδ' ἴθι.
με ὄκ. ἀλλ' ἔσω πάρειμι. κἀκὰ σύ μοι πίθου.
Ἡ ὀχλήρὸς ἐσθ' ὧν. κἀκὰ τάχ' ὠδήσῃ βίᾳ.
με ἆ. ἆ. τὰ κλύνὰ πρὸ σοῦ μοι στρατδύματα;
Ἡ ὀκὰν ἐλεῖ πὰ σεμνὸς ἥδ', ὀκ ἐνθάδ' ἦ.
με ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξι' ἐπιμώμεθα.
Ἡ τί βλέφαρα τέγγῃς δ' ἄκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;
με πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς σοῦ δαίμονας.
Ἡ ὀκὰν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δ' ὤσεις Φίλοις.
με τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ, δὲ βασίλειοι δόμοι;
Ἡ Πρωτέως τάδ' οἰκεῖ δώματα. ἄναυπτ῀ δὲ γῆ.
με ἄναυπτ῀; ὦ δύσλιμος, οἵ πέπλοὺκ ἄρα.
Ἡ τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτὸν ὄζει σοι γόν῀;
με ὃ τοῦτ' ἐμέμφθην. τὰς ἐμὰς σῴω τύχας.
Ἡ Πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, ὃ σὺ δὴ μόν῀.
με ἔς' ὃν γ' οἰκοις, ὄνομ' ὀνομάζεις ἄναξ;
Ἡ τόδ' ὄσιν αὐτοῦ μνῆμα. πῶς δ' ἀρχῇ χθονός.
με πῶς δῆτ' ἂν εἴη; πότερον, ἐκὼν, ἢ μ' ὄμοις;
Ἡ ὀκ οἶδ'. Ἕλλησι δὲ πολεμιώτατος.
με τίν' αἰτίαν ἔχων, ἧς ἐπιζόμην ἐγώ;

Ἡ Ἑλένη

ΗΡ Ελθὼν κάτ' οἴκους ὅσι τόσθ' ἥκω Διός.
ΜΕ πῶς φής; τίν' εἶπας μῦθον; ἀῤῥὶς μοι φράσον.
ΗΡ ἁ τωσλαεὶς πᾶις, ἃν ἦρ' Σπάρτᾳ ποτ' ἰῶ
ΜΕ πόθῳ μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
ΗΡ Λακεδαίμονος φίλ, ἀλύτρο νοσήσας ἄπο.
ΜΕ πότ'; ὅτι πελάσμεθ' ὀξ ἄντρων λέχος.
ΗΡ πρὶν σὸν Ἀχαιὸς ὦξεν εἰς Τροίαν μολεῖν.
ἀλλ' ἕρπ' ἄπ' οἴκων. ὅστις γὰρ ἦς ἐν δόμοις
τύχῃ τύραννος, ἢ παράσεται δόμος.
κἀγὼ γὰρ ὀδὲν ἦλθες. ἦν δὲ σ' ἐσιδόντες
λάβῃ σε, θάνατος ξυνιάσι σοι γενήσεται.
θύνος γὰρ εἰ μὲ Ἕλλησιν, ὀχ ὅσον πικρὸς
λόγος ἐσῆκε, σ' ἐσιδόντα φοβερὸν
ΜΕ τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
ἐμὶ τ' πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω,
εἰ τὼ μὲν ἀμφὶ θεὸν ἐν Τροίας ἄγαν,
ἥκω σ' ἁμάρτα, Ἑλλάδ' κατ' ἄντρα σώζεσ.
ὄνομα δὲ τωνδ' ἔμοιγ' ἑκάστοις
σ' ἁμαρτὸς ἄλλη, πᾶσι δ' ἐννάλιοι δόμοις.
Διὸς γ' ἔλεξε παῖδ' ἀνὴρ πεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ τίς ὅστις Ἕλληνος ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ
Νέλα παρ' ὄχθας; εἰς γὰρ ὄχθ' κατ' ἐρανόν.
Σπάρτη δὲ πᾶ γῆς ὅστι, πλὴν ἵν' ἀὶ ῥοαὶ
τῶν καλλιδονακὸς εἰσιν Εὐρώτα μόνον.
ἁπλᾶν δ' τωσλάρειον ὄνομα κλήζεται
Λακεδαίμων δὲ γαῖά ἐς ξωνώνυμος,
Τροίας τε. ἐγὼ μὲν δὲ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
πολλοὶ γὰρ ὡς εἶξασιν ἐν πολλῇ χθονί,
ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι, κοὐ πόλις πόλει,
γυνὴ γυναικὶ τ'. ὀδὲν δ' θαυμαστέον.
ὀδ' ἀῦ

ὀδ' ἀῦ τὸ δεινὸν πρωτόλεθ' φεύξεσθαι.
» Ἀνὴρ γὰρ ὀδεὶς ὥσθ' Βάρβαρος φρένας,
» ὃς ὄνομ' ἀκόλας τόμον, ὀδ' ὤσει Βορέαν.
ἐλθὼν δὲ Τροίας πῦρ. ἐγὼ θ', ὃς ἦλθ' νιν
Μενέλαος, ἀκ ἄγνωστός γ' πάσῃ χθονί.
δόμων ἄνακτα πρόσμενῶ ἔχθ' δέ μοι
δίκας φυλάξειν. ἦν μὲν ὢ μόρων ζῆς ἦ,
κρύψας ἐμαυτὸν, εἰμὶ πρὸς ναυάγια.
ἢν δ' ἐνδίδω λαθικόν, τὰ πρόσφορα
νῦν παρέσῃ συμφορᾶς αὐτήσομαι.
» καλῶν δὲ θ' ἡμὶν ἕκαστον τῆς ἀθλίοις,
» ἄλλας τυράννας, αὐτὸν ὄντα βασιλέα,
» βίον πρόσαιτεῖν. ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
» λόγος γάρ ὅστιν ἀκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος,
» δεινῆς ἀνάγκης, ὀδὲν ἰσχύειν πλέον.
ΧΟ ἥκουσι τᾶς θεσπιῳδὸς κόρας,
αἳ χρήζουσ' ἐφάνη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλαος ἔπω
μελαμφαὲς οἰχέται
δὶ δρεβος, χθονὶ λιρυφθεὶς,
ἀλλ' ἐπὶ κατ' οἶδμ' ἅλιον
τρυχόμενος, ἄτω λιμῷ
ψάσειθ' πατρίας γᾶς,
ἀλατεῖ βίοτο
πλαζόμενος, ἀθίλος φίλων,
πανδ' ἀτᾶς ὑδὶ γᾶς
πόδα χειμαζόμενος ἐναλίῳ
ἰώπᾳ Τρῳάσδος ἐκ γᾶς.
ἐλέ ἦ δ' ἀῦ τάφο τόδ' εἰς ἑδρᾶς ἐγὼ πάλιν
σείχω, μαθοῦσα θεονόκους φίλας λογους,

ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶσθ' ἐφ' οἷς μ' ἦλθες φέρων
πόσιν τὸν ἀμὸν ζῶντα φεύγοντ' εἰσορᾷν,
πορθμὸς δ' ἁλᾶται μυρίοις πεπλωκότα
ἐκεῖσ' ἐκεῖσε, δεῦρο δ' ἀγύμναστον πλάνοις
ἥξειν. ὅταν δὲ πημάτων λάβῃ τέλος,
ἓν δ' ὅτε ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπέστειλ' τοῦτ' ὀρθῶσαι ζαφῶς,
πόθεῖσ' ἐπεί νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
ἐγγὺς δέ νιν πᾶσ' ἔφασκ' εἶναι χθονός,
ναυαγὸν ἐλπίσοντα σὺν πάντροις φίλοις,
ὡς μοι πόθ' ἥξεις, ὡς πεθεινὸς ὢν μόλοις.
ἔα, τίς ὅστις; ὅτι τε κρυπτόν μοι φίλον
γρωτέως ἀπέπτη παιδὸς ἐκ βαλδυμάτων;
ὀχ ὡς δρομαία πῶλος, ἢ βάκχη θεᾶ,
τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄχρι δὲ τις
μορφὴν ὅδ' ὄσσιν, ὅς με θηρατὴς λαβεῖν.
με σὲ τὸν ὄργυμα δόμον ἡμελημένον,
τύμβου τὸν δ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
μῆνυμ'. τί φεύγῃς; ὡς δέμας δ' εἴσαζε σόν,
ἔκπληξιν ἡμῖν, ἀφασίαν τε πῶς ἔθεις.
ἑλέ ἀδικόμεθ' ὦ γυναῖκες. εἰργόμεθα γὰρ
τάφου, πῶς οὐ δρομαία τοῦδε. καί μ' ἑλὼν, βέλη
δόναι τυράννοις, ὧν ἐφεύγομεν γάμους.
με δ' κλῶπες ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.
ἑλέ καὶ μὴν σύνοιν γ' ἀμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.
με σπῶν φόβου μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα.
ἑλέ ἴσκε μ', ἐπεί γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου.
με τίς εἶ; τίν' ὄψιν σὴν χιὼν προσδρήσομαι;
ἑλέ σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γάρ σε, κἀμὲ ἔχει λόγου.
με ὁ πώποτ' εἶδον πρόσφορώτερον δέμας.

ὦ θεοί.

ὦ θεοί. θεὸς γὰρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους.
ἑλέ ἑλλωΐς. ἀλλὰ σὸν θέλω μαθεῖν.
με Ελένης δ' ὁμοιαν δὴ μάλιστ' εἶδον ἐγώ.
ἑλέ ἐγὼ γὰρ Μενελάῳ σε δὴ ἔχω τροφόν.
με ἔγνως γὰρ ὀρθῶς ἀνδρὸς δυσχέστατον.
ἑλέ ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς ἁμαρτὸς δυ χόρας.
με ποίας δ' ἁμαρτὸς; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
ἑλέ ἦ δι δίδωσι τὼμὸν ἀρεῖον ἐμὸς πατήρ.
με ὦ φασφορὸς Εκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ.
ἑλέ ὁ νυκτίφαντον πρόσωπον ὀδόντας μ' ὀρᾷς.
με ὁ μὴ γυναικῶν γ' εἰς δυοῖν ἔφυν πόσις.
ἑλέ ποίων ὁ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυς;
με ὦ ἄντρα κεύθει, καὶ φρυγῶν νομίζομαι.
ἑλέ ὀκ ὀδὲν ἄλλη σὴ ζυνὴ ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
με πῶς φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
ἑλέ ὁ γάρ με λύσασθαι σὸν δάμαρθ' ὁρᾶν δοκεῖς;
με τὸ σῶμ' ὅμοιον τὸ ἐμὸν ζαφὲς μ' ἀπεσφῆλεν.
ἑλέ σκέψαι τί σε δεῖ. τίς δέ σε ζωστὴρ ὁδός;
με ἔοικας. ὄμοι τοῦτό γ' ὀξαρνήσομαι.
ἑλέ τίς δὲ διδάξει σ' ἄλλο, ἢ τὰ σὰ γ' ὄμματα;
με ἐκεῖνο σὸ μὴ, ὅτι δ' ἁμαρτ' ἄλλῳ ἔχω.
ἑλέ ὀκ ἦλθον εἰς γῆν τρῳάδ', ἀλλ' εἴδωλον ἦν.
με καὶ τὶς βλέποντα σώματ' ὀξυργάζεται;
ἑλέ ἀεθήρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
με τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις.
ἑλέ Ηρας δόλαγμ', ὡς φάσεις με μὴ λαβοι.
με πῶς δ' ἂν ἀν ἐνθάδ' ἦλθ', ἐν Τροίᾳ θ' ἅμα;
ἑλέ Τὄνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὔ.
με μέθες με. λύπας ἅλις ἔχων ἐλήλυθα.
ἑλέ λείψεις γὰρ ἡμᾶς. τὰ δὲ κἀν ὀξάξεις λέχη;

με καὶ, χαῖρέ γ', Ἑλένη πρόσφερὴς ὅθ' οὕνεκ' εἶ.
ἑλέ ἀπολόμην. λαβοῦσά σ', οὐχ ἕξω πόσιν
με τοῦκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὔ.
ἑλέ οἱ ἐγώ. τις ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
οἱ φίλτατοι λείπουσιν. οὐδ' ἀφίξομαι
Ἕλληνας, οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμήν ποτε.
ἄγγ Μενέλαε, μαστεύων σε κιχάνω μόλις,
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάβαρον χθόνα,
πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο
με τίδ' ἐστιν. ἦπου βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο;
ἄγγ θαυμάστ', ἔλασσον τοῦνο μ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμ' ἔχων.
με λέγ' ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον.
ἄγγ λέγω πόνους σε μυρίους τλῆναι μάτην
με παλαιὰ θρηνεῖς πήματ'. ἀγγέλλεις δὲ τί;
βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτύχας,
ἀρθεῖσ' ἄφαντος. οὐρανῷ δὲ κρύπτετρ,
λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον, οὗ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ', ὦ ταλαίπωροι φρύγες,
πάντες τ' Ἀχαιοί, δ' ἔμ' ὠθεῖ σκαμανδρίοις
ἀκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε,
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Γάριν.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πατέρ' ἐς οὐρανὸν
ἄπει μι. φήμας δ' ἡ τάλαινα Τυνδαρὶς
ἄλλως κακὰς ἤκουσεν. οὐδὲν αἰτία.
ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα.
ἐγὼ δέ σ' ἄστρων ὡς βεβηκυῖαν μυχὸς
ἤγγελλον, εἰδὼς οὐδὲν, ὡς ὑπόπτερον
δέμας φοροίοις. οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν
ἡμᾶς τόδ' αὖθις, ὡς ἄδην ἐν Ἰλίῳ

πόνους

πόνους παρεῖχες ᾧ πόσει, καὶ συμμάχοις.
με τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο. ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
ὡς εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
ἑλέ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος.
παλαιός. ἡ δὲ τέρψις, ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν φίλαι,
περιπετάσασα χέρα φίλιον
ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ.
με κἀγώ σε. πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων,
οὐκ οἶδ' ὁ ποίου πρῶτον ἄρξομαι τανῦν.
ἑλέ γέγηθα. κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
ἀνεπτέρωκα, καὶ δάκρυ σταλάσσω,
περὶ δὲ γυῖα, χεῖρας ἔβαλον,
ἡδονὰν ὡς λάβω
ὦ πόσις, ὦ φιλτάτη πρόσοψις.
με οὐκ ἐμέμφθην.
ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα, Λήδας τε,
ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόροι
λεύκιπποι, ξυνομαίμονες, ὤλβισαν ὤλβισαν
τοπρόσθεν. ἐκ δόμων δ' ἐνόσφισαν θεοί σ' ὁμοῦ.
πρὸς ἄλλος δ' ἐλάνθει θεὸς συμφορὰ τᾶσδε κρείσσω
τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν, σέ τε, κἀμὲ συνάγαγε πόσιν
χρόνιον. ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας.
ἑλέ ὀναιο δῆτα. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι.
δυεῖν γὰρ ὄντοιν, οὐχ ὁ μὲν, τλήμων ὅδ' οὔ.
φίλαι, φίλαι, τὰ πάρος
οὐκέτι στένομεν, οὐδ' ἀλγῶ.
πόσιν ἐμὸν ἔχομεν, ἔχομεν,
ὃν ἔμενον, ἔμενον ἐκ Τροίας

πολυετῆ μολεῖν.
με ἔχε, ἐγὼ τέσ'. ἅλιός σ' ἐμυρίους
μογις ἀλεθὼν, ἀδόμιν τὰ θεῖ.
ἐμὰ δ' ἀλάκρυα, χαρμονὰν
πλέον ἔχε χάειος, ἢ λύπας.
ἑλέ τί φῶ; πῶς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε;
ἀδόκητον ἔχω σε πόσι σδρόνοις.
με ἀλλ' ἀγώ σε τὴν δοκοῦσαν ἱδαίαν πόλιν
μολεῖν, Ἰλίου τε μελέους πύργους,
πῶς θεῶν δόμων πῶσ' ἦν ἐμῶν ἀπεστάλης;
ἑλέ ἔ. ἔ. πικρὰς ὀν ἀρχὰς βαίνεις.
ἔ. ἔ. πικρὰν δ' ὀδύνας φάτιν.
με- λέγ', ὡς ἅπαντα πάντα δῶρα δαιμόνων.
ἑλέ ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι.
με- ὅμως γ' λέξον. ἡδὺ καὶ μόχθων κλύειν.
ἑλέ ὅτε ὠδὶ λέκτρα βαρβάρα νεανία,
πεζομαχὰς κώπας,
πεζομαχὰς δ' ὁρῶσα ἀθλίων γάμων.
με τίς σε δαίμων, ἢ ποτμὸς συλᾷ πάτρας;
ἑλέ ὁ Διός, ὁ Διός, ὦ πόσι, πᾶς
μ' ἐπέλασε Νείλῳ.
με θαυμαστὰ τὰ πέψαντος ὦ δεινοὶ λόγοι.
ἑλέ κατεδάκρυσα, καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
δάκρυσιν. ἃ Διὸς μ' ἄλοχον ὤλεσεν
Ηρα. Με. τίνων χάριζα πολλὰ εἶναι κακῶν;
ἑλέ ὤμοι ἐμῶν δεινῶν, λατρῶν, καὶ κρυπτῶν,
ἵνα θεὰ μορφὰν ἐφάνθην,
ἐγένθην ἐμολε κείσις.
με τάλ' εἰς κείσιν οἱ τῶνδ' ἔβαν Ηρα καλλίν;
ἑλέ Κυπρις ὡς ἀφέλοιτο. Με. πῶς, αὖθα.

πάλιν

ἑλέ πάλιν, ὦ μ' ἐπόησας. Με. ὦ τλῆμον.
ἑλέ τλάμων, τλάμων, ὦδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ,
με εἰ τ' ἀντέδωκε εἴδωλον ὡς σέθεν κλύω.
ἑλέ τὰ ἢ μὴ μέλαθρα πάθεα, πάθεα.
μᾶτερ, οἵ' ἐγώ. Με. τί φῄς;
ἑλέ ὃν ὄλεσε μάτηρ. ἀγχόνειον δὲ βρόχον
δι' ἐμὲ κατέδησε σύγαμος ἀισχύνας.
με ὤμοι. θυγατρὸς Ἑρμιόνης ὃν βίου;
ἑλέ ἄδαμον, ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένω
γάμον ἄγαμον, ἀισχύνας.
με ὦ παῖ κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πόρας πάρος,
τάδε μὴ σὲ δίωλεσε, μυελάδας τε
χαλκηλάτου Δαναῶν.
ἑλέ ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο, καπόποτμον
ἀραίαν ἔβαλλε θεός
ἄπο πόλεος, ἀπό τε σέθεν,
ὅτι μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον,
ἃ λιπὸν ἐπ' ἀισχροῖς γάμοις.
χο εἰ καὶ τὰ λοιπὰ σὺν τύχᾳ δύσδαιμον
τύχοιτε, πῶς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
ἄγγ Μενέλαε, κάμοὶ πῶς δύστηνε σὺν δύνᾳ,
ἵν' μανθάνω μὲν καὐτὸς, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
με ἀλλ' ὦ γραιὲ, καὶ σὺ πρινόνῃ λόγων.
ἄγγ οὐχ ἥκει μόχθων σὺν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς;
με οὐχ ἥκει. πῶς θεῶν ἥμαν ἀπαστημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χοροῖν λυγρόν.
ἄγγ τί φῄς. νεφέλης ἆρ' ἄλλως εἴχομεν πόνους πέρι;
με Ηρας τάδ' ἔργα, καὶ θεᾶν τριοσῶν ὄρις.
ἄγγ ἦ δ' ὃς ἀληθῶς, ὃν ἥκειν ἥκει σὰ δάμαρ;
με αὖτε. λόγοις δ' ἐμοῖσι πίσυνον τάδε

ἄγγ ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφη, τί ποικίλον,
κὴ δυσείμαρτον, εὖ δ' ἔπως ἀνασρέφει,
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων. ὁ μὲν πονεῖ.
» ὁ δ' ἂ πονήσας ἄπιθις ὄλλυτ' κακῶς,
» βέβαιον οὐδὲν ἀεὶ τύχης ἔχων
σύγκρ, πόσις τε σός, πόνων μετέχετε.
σὺ μὲν, λέγεισιν, ὁ δὲ, δορὸς πεθυμίᾳ.
ἀπωδύσω δ' ὅτ' ἔπλευσ'. οὐδὲν εἶχε, νῦν δ' ἔχει
αὐτόματα πράξας τἀγαθ', δύτυχέστατα,
ὅτε ἄρα γόρυτα πατρὸς, κὴ Διοσκόρω
ἔρριψας, οὐδ' ἐδρᾶσας οἷα κλύζετ'.
νῦν ἀναπεδμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν,
κὴ λαμπάδων μεμνήμεθ', ἃς τεταράροις
ἵπποις προκάζων, παρέφορον. σὺ δ' ἐν δίφροις
σὺν Ἕκτορ νυμφικῶν δῶμ' ἔλιπες ὄλβιον.
» κακὸς γὰρ ὅσις μὴ φέβει τὰ δ' εὖ πεπραγότα,
» κὴ ξυγγένηθε, τῷ ξυνοδεύσας κακοῖς.
ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πέφυκ' ὅμως λάτρις
ἐν τοῖσι γενναίοισιν εὐθυμήσομαι.
δ' ἄλοισι, τόνο μ' ὃν ἔχων ἐλεύθερον,
» τὸν νῦν δὲ κρείσσονα νῷ πόδ', ἢ δυοῖν κακοῖν
» ἐν ὄντα χρῆσθ', τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς,
» ἄλλων τ' ἀκούειν δίκλον ὄντα τῶν πέλας.
με ἀγὼ γόραιε. πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα
μοχθήματ' ἐξέπλευσας ἐκ πόνων ἐμῶν.
καὶ νῦν μετασχὼν ἐν ἐμοῖς δυπραξίας.
ἄγγειλον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις Φίλοις
τάδ', ὡς ἔχων εὕρηκας, οἵ τ' ἐσμὲν τύχης.
μένειν τ' ἐᾶν ἀκταῖς, τάς τ' ἐμὰς καρδίκειν
ἀγῶνας, οἵ μένουσιν, ὃς ἐλπίζομεν.
καὶ τἀνδρὸς πᾶς δωμάμεθ' ἐκπλοῦσαι χθονὸς

φεύγειν. ὅπως ἂν εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν ἢν δυνώμεθα.
ἄγγ ἔσται τάδ' ὦ ναξ. ἀλλά τοι τὰ μάντεων
ἐσεῖδον, ὡς φασὶ ὄζει, καὶ ψευδῆ πλέα.
» δὲ δ' ὦ ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρα φλογὸς,
» ὅτε πρώτων φθέγματ'. οὐκθες δίεπει
» τὸ δ' οἰωνοῖν ὀρνίθας ὠφελεῖν βροτούς.
Κάλχας γὰρ ἦκεν, οὐ δ' ἐσήμηνε τρανῶς,
νεφέλης ἀνορθήσοντας εἰς ὁρῶ Φίλους.
οὐδὲν γε, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην
εἴποις ἂν ὅτι ἐκ ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο;
τί δῆτα μαντεύόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρὴ
θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ' ἐᾶν.
» βίᾳ γὰρ ἄλλως δίελεκτ' εὑρέθη πόλις,
» κοὐδεὶς ἐπλάτησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ὤμ.
» γνώμη δ' ἀείσῃ, μάντις, ἥ τ' οὐβουλία.
χρ Εἰς ταυτὸ κἀμοὶ δίξα μάντεων πέρι,
» χωρεῖ γὰρ οὐ θεὸς ἔχων τις ἀλλ'
» Φίλους, ἀείσω μαντικὴν ἔχει δόμους.
ἐλέ εἰσιν. τὰ μὲν δὴ δίεπ', ἀεὶ καλῶς ἔχει.
» ὅπως δ' ἐσώθης ὦ τάλας Τροίας ἄπο,
» κρῆθος μὲν οὐδὲν ἐμφανῶς, πόθος δίεξις
» τὰ τῶν Φίλων Φίλοισιν ἀδήλοις κακά.
μι ἢ πόλλ' ἀνήρεμ' ἐν ὀλίγῳ, μᾶ θ' ὁλῶ.
τί σοι λέγοι μ' τὰς ἂν ἐν Αἰγαίῳ συμφορὰς,
τὰ Ναυπλίου τ' οὐβοϊκὰ πυρπολήματα,
Κρήτην τε, Λιβύην θ', ἃς ἐπεσκόφει πόλεις,
σκοπιάς τε Γοργόνος. ὃ γὰρ ἐμπλῆσαι μίσους
μύθων. λέγων τ' ἂν σοι κἀκ, ἀληθείᾳ ἔπι.
πάσχων τ' ἐκαμον. ὅστις δ' ἀλυπηθεὶς ἂν.

ἑλέ κάλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
φῶ δ' εἰπέ, πάντα πῦ θαλίπωρ, πόθεν χρόνῳ
πόντου πάτησε νώτοις ἅλιον ἐφθείρας πλάνον.
με ὦ γλυκύτατον, πῶς σοῖσιν ὦν Τροίᾳ δ' ἑκὰς
ἔτεσι. δ' ἦλθον δ' ἐπὶ πόδα δρομάς ἐτῶν.
ἑλέ φεῦ. φεῦ. μακρόν γ' ἐλέξας ὦ τάλας χρόνον.
σωθεὶς δ' ἐκεῖθεν, ὥθάδ' ἦλθες εἰς σφαγάς.
με πῶς φῄς; τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας γύαι.
ἑλέ φεῦ ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός,
θανῇ πρὸς ἀνδρός, ὃ τάδ' ὄζει δ' ὤματα.
με τί χρῆμα δρᾶσας ἄξιον δῆτ' συμφορᾶς;
ἑλέ ἥκεις ἄελπτον, ἐμπόδιόν τ' ἐμοῖς γάμοις.
με ἦ γὼ γαμεῖν σε τὰμὰ ἐβλάβη λέχη;
ἑλέ ὕβριν θ' ὑβρίζειν εἰς ἐμ', ὧν ἐτλῆν ἐγώ.
με ἰδίᾳ δ' ἀφ' ὑμῶν σε, ἢ τυραννεύων χθονός;
ἑλέ ὃς γῆς ἀνάσσῃ τῆσδε πρωτέως γόνου.
με τόδ' ἐς ἐκεῖν' ἄλαγμ' ὁ πρωτόλεκτ κλύων.
ἑλέ ποίοις ὤλεσας βαρβάροις πυλώμασιν;
με ποῖς, ὑφ' ὧσπερ ἦλωκός δ' ἐκλαανόμην.
ἑλέ ἦ τὸ πρόσθ' δῆτ' βίοτον; ὦ τάλαιν' ἐγώ.
με τέρψιν μὲν ἦ τδε, ὄνομα δ' ὃν εἶχον τόδε.
ἑλέ πάντ' οἶδ' ἄρ' ὡς ἔοικας ἀμφ' ἐμῶν γάμων.
με οἶδ'. εἰ δὲ λέκτρα δ' ἔφυγες τάδ', ὃν ἔχω.
ἑλέ ἄθικτον σύνιμι ἰδὶ σοι σεσωσμένον.
με τίς τῶδε πείθω; φίλα γάρ, εἰ φανῇ λέγῃς.
ἑλέ ὁρᾷς τάφον τόδ' ἄβλιος ἕδρας ἐμάς;
με ὁρῶ τάλαινα τύμβάλας, ὧν τίνι μέτα.
ἑλέ ὑπ' αὖθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγάς.
με βωμὸν ἀπανίζου, ἢ νόμοισι βαρβάροις;
ἑλέ ἐρρύσατ' ἡμᾶς τόδ' ἱερὸν ναοῖς θεῶν.

με δ' δ'

με δ' ἆρα πῶς οἴκοις ναυστολεῖν ἔξεστί μοι;
ἑλέ ξίφος μὲν εἰσι μᾶλλον, ἢ τὸ μὴ λέχος.
με ὅπως ἂν εἶμι ἀθλιώτατος βροτῶν.
ἑλέ μὴ νῦν κατοικτίσῃς. φεύγει δ' ἐκ τῆσδε χθονός.
με λιπών σε; Τροίαν δ' ἐπορθήσω σὺν χάρει.
ἑλέ ἱερεῖσον γάρ, ἢ σὲ τὰμὲ ἀκτεῖναι λέχη.
με ἄναινδρ' ἄρ' εἶπας, ἴλιστ' δὴ ἄξια.
ἑλέ δὴ ἂν κτάνοις τύραννον, οὗ πατεύσεις ἴσως.
με ὅτῳ σιδήρῳ πρῶτον δὴ ἔχῃ σέθεν;
ἑλέ εἴσῃ. τὸ πολμᾶν δ' ἀνδρὸς ἀνδρός δ' ὀφθῆ.
με σιγῇ πράξω σῆτ' ἐμὰς δ' ἦσαι χορᾶς;
ἑλέ εἰς ἄπορον ἥκεις. δεῖ δ' μηχανῆς λυθῆ.
με δρῶντας γ', ἢ μὴ δρῶντας, ἥδιον βανεῖν;
ἑλέ μί' ὄζιν ἐλπίς, ἢ μόνῃ σωθείμεν ἄν.
με ὠνητός, ἢ πολμητός, ἢ λόγῳ ὕπο;
ἑλέ εἰ μὴ τύραννος ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.
με ὀρεῖ δὲ τίς μ' ὀγνώσεταί γ', ὃς εἰμὶ ἐγώ;
ἑλέ ἐς γῆν δρυὸς αὐτὸς ξύμμαχος θεοῖς ἴσα.
με φήμης οἰκῶν γ' μυχοῖς ἐδρυμένη;
ἑλέ ὄκ. ἀλλ' ἀδελφή. θεονόᾳ καλοῦσί νιν.
με χρυσήρεμον μὲν τόνομ. ὃ, τι δὲ δρᾷ, φράζεν.
ἑλέ πάντ' εἶ δ', ὀρεῖ τε συγγόνῳ παρόντα σε.
με θνήσκοιμεν ἄν. λαθεῖν γὰρ ὀχ οἷόν τέ μοι.
ἑλέ εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν.
με τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν' ὑπάγῃς μ' εἰς ἐλπίδας
ἑλέ πεῖσοντα γαίας μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
με πείσαντε δ', ἐκ γῆς ὁποίσαιμεν ἂν πόδα;
ἑλέ κοινῇ τ' ἐκείνη ῥᾳδίως, λάθρᾳ δόλαμῷ.
με σὸν δρᾶγμ' ὡς γυναικὶ πρόσφορον γύαι.
ἑλέ ὡς δ' ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χρῶν.

με φίλ'

με φέρε, πῦρ δὲ μὴ νῷν μὴ ἀφῇ λέξητε λόγους.
ελέ θανῶ. γαμοῦμαι δ' ἢ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
με προδότης ἀὖ εἶης. τήνδε βίαν σὺ μὴ φάσ' ἔχειν.
ελέ ἀλλ' ἀγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα.
με τί φῄς; θανεῖσθαι, ὥστε' ἀλλάξειν λέχη;
ελέ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν εἴφεται. κείσομαι δὲ σὸν πέλας.
με ὦδε σὺν τοῖσδε τοῖς νεῶν, δεξιᾶς ἐμῆς θίγε.
ελέ ψαύω, θανόντος σου, τοῦδ' ἐκλείψειν φάος.
με κἀγὼ σφριγῶσ' σε, τελοῦντήσω βίου.
ελέ πῶς δ' ἂν θανοίμεθ', ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
με τύμβοις ἐπὶ νώτῳ σε κτανὼν, ἐμὲ κτανεῖ.
πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα
λέκτρων ὑπὲρ σῶν. ὃ δ' θέλων, ἵτω πέλας.
τὸ τρωϊκὸν γὰρ, ὡς κατηχμώθη λέχος.
δορὶ δ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν, λήψομαι πολλὰ ψόγου,
ὅσους θ' ἕπου μὴ ἐσόψασ' Ἀχιλλέως,
τελαμῶνιν δ' Αἴαντος εἰσιδὼν σφαγάς,
τὸν Θησέως τε παῖδα. δρᾶ δ' ἢ τῶν ἐμῶν
δὴ ἀξιώσω κατθανεῖν δράματ' ἐγώ;
» μάλιστ' ἄγε. Εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
» δύψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὕπο,
» κάφη καταμπίχουσιν ὧν τύμβῳ χθονί,
» κακὸς δ' ἐφ' ἕρμα σόρεον ἐκβάλλουσι γῆς.
ὦ θεοί, γενέσθω μὴ ποτ' εὐτυχὴς γυνὴ
τὸ ταυτάλειον, κἀμετασκήτω κακῶν.
ελέ οἴ' ἐγὼ τάλαινα. δῆτ' τύχης γὰρ ὧν δ' ἔχω.
Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'. ἐκβαίνει δ' ὁμῶν
ἃ θεοσιώλους Θεονόη. κτυπεῖ δόμων,
κλήθρων λυθέντων. φοβοῦμ'. ἀτὰρ τί φοβητέον.
ἐπὸν γάρ σε, καὶ παρὸν ἀφιγμένον,

δούλῃ

δούλῃ οἰδέν. ὦ δύστλητος, ὡς ἀπωλόμεσθα.
Τρῳάς δὲ σωθεὶς, κἀπὸ βαρβάρου χθονὸς,
εἰς Βάρβαρ' ἐλθὼν, φάσγανῳ αὐθις ἐμπεσῇ.
με ἀγὼ σύμοι φόρτος λαμπήρων στέλας,
θεῖον ὑ σεμνὸ θεσμὸν ἀιθέρος μυχῶν,
ὡς πνεύμα καθαρὸν ἀρανῆ δεξαίμεθα.
σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἴ τις ἔβλαψέν ποθ'
σέβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ χλογί.
κρᾶδον δὲ πεύκαν, ἵνα διεξέλθω πυρός.
νομοὺ ὑ γὰρ ἐμὸν θεοῖσιν ἀφεῖσαι, πάλιν
ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.
Ελένη, τί τἄμ', πῶς ἔχει θεασίματα;
ἦ μὴ πόσις σὸς Μενέλεως ὅδ' ἐμφανὴς,
νεῶν σφριγεὶς, τῷ τε σὺ λιμήματος.
ὦ τλῆμον, οἵους διαφυγὼν, ἦλθες πόνους,
δεῦρ' οἶδα νοστὸν οἴκαδ', εἶτ' αὖ τῶν μόνος.
ὁρᾷς γὰρ ὧν θεοῖσι, σύλλογός τε σὸς πέρι
ἔστω, πάρεσθε Ζηνὶ τῷδ' ὧν ἅμαξα.
Ἥρα μὲν, ἣ σὸν δυσμενὴς πάροιθεν ὢν,
νῦν δεῦρ' δύνασ, κεἰς πάτραν σῶσαι θελῇ
ξὺν παῖδ', ἵν' Ἑλλὰς σὺν Ἀλεξάνδρου γάμοις
δῶρα μὰ Κύπριδος ψυδρονυμφεύτου μάθῃ.
Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θελῇ,
ὡς μὴ 'λεγχθῇ, μὴ δὲ πριαμίδαις φανῇ
τὸ κάλλος, Ελένης ὕνεκ' ὠμηστοῖς γάμοις.
τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἃ βούλεται Κύπρις,
λέξασ' ἀδελφῷ γνήσιον ὄντα διολέσω,
εἴτ' αὖ μεθ' Ἥρας σῶσα σὸν σώσω βίον,
κρύψασ' ὁ μαίμονι, ὃς με προστάσσ' τάδε
εἰπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχῃς,

τὰς εἰς

τὶς εἶς; ἀδελφῷ τόνδε σημανῶ γ' ἐμῷ
πρόνθ', ὅπως ἂν τοὐμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ.
ἐλέ ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ,
καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα,
ὑπερ' τ' ἐμαυτῆς, τοῦδέ θ'. ὃν σὺ μόλις ποτὲ
λαβοῦσ', ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν.
μή μου κατείπῃς σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χεράς.
σῶσον δὲ λισσομαί σε. συγγόνῳ δὲ σῷ
τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σήν ποτε,
χάρητας πονηρὰς, κἀδίκους ὠνουμένη.
» Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν. τὰ κτητὰ δὲ
» κτᾶσθαι κελεύει πάντας. οὐκ εὖ ἁρπαγάς.
» ἐατέος ὁ πλοῦτος, ἄδικός τις ὤν.
» κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς,
» καὶ γαῖ', ἐν ᾗ χρὴ δώματ' ἀναπληρουμένους
» τἀλλότρια μὴ χεῖν, μήδ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.
ἡμᾶς δὲ μακαρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοί.
Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σώζειν πόσει
τοῦδ', ὃς πάρεστι, κἀπολάζυσθαι θέλει.
πῶς οὖν θανὼν ἂν ἀπολάβοι; κεῖνος δὲ πῶς
τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν ἂν ἀπόδοιη ποτέ;
ἢ δὴ τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει.
πότερον, ὃ δαίμων, χ' ὡ θανὼν τὰ τῶν πέλας
βούλοιντ' ἂν, ἢ βούλοιντ' ἂν ἀπόδοιναι πάλιν;
δοκῶ μὲν οὔκουν χρή σε συγγόνῳ πλέον
νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρί.
εἰ δ' οὖσα μάντις, καὶ τὰ θεῖ' ἡγουμένη,
τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς.
τῷδ' οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις δίκην.

αἰσχρὸν

αἰσχρὸν τὰ μέν σε θεῖα πάντ' ἐξειδέναι,
τὰ τ' ὄντα, καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.
τήν τ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς
ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα σοῦ τοῦ τύχης.
Ἑλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ συγεῖ βροτῶν.
ἢ κλήζομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν, φρυγῶντ' ᾤκησα πολυχρύσους δόμους.
ἢν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω, κἀπιβῷ Σπάρτης πάλιν,
κλύοντες, εἰσιδόντες, ὡς τέχναις θεῶν
ὤλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἄρ' ἦν φίλων,
πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἄν.
ἐδνάσομαί τε θυγατέρ', ἣν οὐδεὶς γαμεῖ.
τήνδ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν,
ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι.
κεἰ μὲν θανὼν ὁδὶ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη,
πρόσω σφ' ἀπόντα, δακρύοις ἂν ἠγάπων.
νῦν δ' ὄντα, καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι
μὴ δῆτα παρθέν'. ἀλλά σ' ἱκετεύω τόδε.
δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε, καὶ μιμοῦ τρόπους
» πατρὸς δικαίου. Γαιδὶ γὰρ κλέος τόδε
» κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς,
» εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι σοῦ τρόπους.
θεο οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
οἰκτρὰ δὲ καὶ σύ. τοῦ δὲ Μενέλεω ποθὼ
λόγους ἀκοῦσαι, τίνας ἐρεῖ ψυχῆς περί.
με ἐγὼ σὸν οὔτ' ἂν προσπεσεῖν τλαίην γόνυ,
οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα. τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
δειλοὶ γενόμενοι, πλεῖστον αἰσχύνοιμεν ἄν.
» καί τοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς,
» ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.

ἀλλ'

ἀλλ' οὐχὶ σῶν γε τοῦ καλοῦ, εἰ καλόν τόδε,
ἀμήσομαι, τοπρόσθε θ' οὕνεκ' εὐδαιμονίας.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρας σοὶ δοκεῖ σῶσαι ξένους
ζητοῦντας ὀρθῶς ἀρπάσαι θ' ἁμαρτεῖν ἐμοῦ,
ἀπόδος τε, κἀμὲ σῶζε. εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανῇ.
ἃ σ' ἄξι' ἡμῶν, κἀδίκαι' ἠγόμεθα,
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται,
λέξω τάδ', ἀμφὶ μνῆμα σὸ πατρὸς πόθῳ.
ὦ γύναι, ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον,
ἀπόδος ἀπαιτῶ τὴν ἐμὴν θάμαρτά σε,
ὧν Ζεὺς ἔπεμψε δοῦρό σοι σῶζειν ἐμοί.
οἶσθ' οὐκ ἔνι ἡμῖν ὅπως ἀρλέσεις θανών.
ἀλλ' ἥδε πατρὸς νοσφίσῃ ἀνακαλύμνους
οὐκ ἀξιώσει τὴν πρὶν οὐλομένην ἄτην
κακῶς ἀκέσαι. κυρία γὰρ δὴ νεῶν.
ὦ νόστος ἆρ' ἥκεις, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὃς πολλὰ δόλιξω σῶν ἑταίρων σώματα,
πεσόντα τῷ μῷ φασγάνῳ, μολὼν δ' ἔχεις
ἣ ναῦν ἐκείνης ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τήνδ' ἀνάγκασόν γ' ὑποδὺς πατρὸς
κρείσσω φανεῖσαν, τἄμ' ἀρπάσαι λέχη.
εἰ δ' ἐμὲ γυμνὴν τὴν ἐμὴν συλήσετε,
ἃ σοὶ παρέλιπον ἥδε τ' λόγων φράσω.
ὄρνιθος κεκλήμεθ' ὡς μάθῃς ὦ παρθένε,
πρῶτον μὲν ἐλθεῖν δι' μάχης σῷ συγγόνῳ.
κἀκεῖνον, ἢ μὲ δεῖ θανεῖν, ἁπλοῦς λόγος.
ἢν δ' ὃν μὲν ἀλκὴ μή ποτ' ἀνθυβῇ ποδί.
λιμῷ δὲ θηρᾶν τύμβον ἱκετεύοντε νὼ,

κτανεῖν

κτανεῖν δ' ἐδόκουν τήνδ' ἐμοί, κἄπειτ' ἐμὸν
πῶς ἦτορ ὦσαι δίσταμον ξίφος πόδε,
τύμβου πὶ νώτοις τοῖδε, ἐν αἵματος ῥοαῖς
τάφῳ παπαίζωσι. κεισόμεσθα δὲ
νεκρὼ δύ' ἐξῆς δοῦλ' ὧδ' ἐκεῖ τάφῳ,
ἀθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σῷ πατρί.
ὃ γὼ γαμεῖ τήνδ' ὅτι συγγονος σέθεν,
ὅτ' ἄλλος οὐδείς. ἀλλ' ἐγώ σφ' ἀπαίξομαι,
εἰ μὴ πῶς οἴκοις δωμάμεθ', ἀλλὰ πῶς νεκρούς.
τί ταῦτα; δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος.
ἐλεφνὸς ὢν μᾶλλον, ἢ δρασείων.
κτεῖν' εἰ δοκεῖ σοι. δυσμενεῶς γὰρ ἐκτενεῖς.
μᾶλλόν γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις,
ἵν' ἐς δίκαια, κἀμὲ σ' ἁμαρτ' ἐγὼ λάβω.
ἐν σοὶ βραβεύειν ὦ νεανί τοὺς λόγους.
ὅτῳ δὲ κρίνου, ὡς ἅπασιν ἔνδικως.
ἐγὼ πέφυκα τ' εὐσεβεῖν, κἀβούλομαι.
φίλῳ τ' ἐμαυτῷ, κἀμὲ πλεῖν τὰμὰ πατρός.
οὐκ ἂν μάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χαρεῖν
δοίλιν ἄν, ὀζῇ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι.
ἔστ' ἀρσεν ἔρμ' ἐσθλὸν δίκης ἐμοὶ μέγα
ἐν τῇ φύσει. κἀμὸν πατρὸς Νηρέως πάρα
ἔχουσα, σώζειν Μενέλεως πράσσομαι.
Ἥρα δ' ἐπείπερ βούλεταί σ' ὀδύρεσθαι,
εἰς ταὐτὸν οἶσω ψῆφον. ἡ χάρις δ' ἐμοί,
ἅπασιν μὲν εἶναι, συμβέβηκε δ' ὀλίγοις.
πράσσομαι δὲ παρθένος μένειν ἀεί.
ἔσθ' ἁμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζεις πατρί,
ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος. ἀδικοίημεν ἄν,
εἰ μὴ ἀρέσκω. ᾧ γὼ ἂν κεῖνος βλέπων,

ἀπεδωκεν ἂν σοι τὴν ἐχθρὰν, ταῦτα δὲ σέ.
» Καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ὅστις τε νόστοις,
» καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ νοῦς
» τῶν κατθανόντων, ζῶν μὲν ὄ, γνώμαν δ' ἔχει
» ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.
ὡς δ' ἂν πράσσων μὴ μαίρομαι, σιγήσομαι,
ἵν' μὴ καθικετεύσατ'. ὁ δὲ μωρεία
ξύμβολον ἕξομαι τοῦ κασιγνήτα ποτέ.
δύσοργος γὰρ κεῖνος, ὁ δ' ὅλβιος ὅμως.
ἀξ οὐσεβείας ὅσιον, εἰ τίθημι νῷ.
αὐτοὶ μὲν δὴ τῶν ἐξόδων εὐσεβήσετε.
ἐγὼ δ' ἀρκάσω ἐκποδών, σιγήσομαι.
» ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε, καὶ ἱκετεύετε
» τὴν μὲν σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοσῆσαι Κύπριν,
» Ἥρας δὲ τὴν γνώσιν ἐν ταὐτῷ μένειν,
ἵν' εἰς σὲ, καὶ σὸν πόσιν ἔχῃ σωτηρίας.
σὺ δ' ἂν θανόντι μοι πάτερ, ὅσον ἐγὼ δρῶ,
ὅποτε λελήσῃ δυσσεβὴς αὖτ' εὐσεβῆς.
χο ὀφλεῖς ποτ' εὐτύχησεν, ἐκβήσας μεγάς.
» ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
ἑλέ Μενέλαε, πῶς μὲν παρθένε σεσώσμεθα.
τὸν θῆνδε δὴ σε οὐ λόγος φρόντα χρή,
κοινὴν ξυωφέλειν μηχανὴν σωτηρίας.
με ἄκουε δὴ νῦν. χρόνιος εἶ πέλας,
καὶ σωτέθραφται πᾶσι βασιλέως.
ἑλέ τί τοῦτ' ἔλεξας; εἰσφορεῖς γὰρ ἐλπίδας,
ὡς δ' ἥδιστ' ἀκούσω χρυσὸν εἰς κοινὸν μενῶν.
με πείσιας ἂν ἵππους, οἵπερ τέτρακτυγον
ὄχον ἀνάσσεσ', ὥστε νῶν δῆναι δίφρους;
ἑλέ πείσας μ'. ἀλλὰ τίνα φυγὴν φρυξόμεθα;
πεδίων ἄπτεροι, βαρβάρου τ' ὄντες χθονός;

ἀδικώτερον εἶπας. Με. φόβε, τίδ' εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτανοῖ μ' ἄναλτα δῆτα δισσὰ ξίφει;
ἑλέ ἐκ ὧν ἀνάσχοιτ', ὅδε σιγήσειν ἂν
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγονον κατακτανεῖν.
με ἀλλ' ὅδε μὲν ναῦς ὅδιος, ἣ σωθεῖμεν ἂν
φεύγοντες· ὧν γὰρ ἔχομεν, θάλασσ' ἔχει.
ἑλέ ἄκουσον, ὦ τλῆμον καὶ μάτην λέξω σοφόν,
βάλῃ λέγειν δὴ μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν;
με κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κόρδιανῶν λέγῃς,
ἕτοιμος εἰμὶ μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν.
ἑλέ καὶ μὴν γυναικείοις ἂν οἰκτίσαιμεθα
κόραισι, καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
με σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῷν ἀκή;
ἑλέ παλαιότης γὰρ τοῦ λόγου γ' ὀνήσιμος,
ὡς δὴ θανόντα σ' ὠφέλιον μενῶ τάφῳ,
θάψαι τύραννον πῶς δ' ἐγὼ αὐτήσομαι.
με καὶ δὴ πρέπει κεν εἶτα πῶς ἀνδρὶ νεὼς
σωθησόμεθα κρυπτάφθοντ' ἐμὸν δέμας;
ἑλέ σ' ὄναι μελόντως πορθμιδ', ἣ κεκεύθομαι
κόσμον τάφῳ σῷ, πελαγίας ἀν' ἁλός.
με ὡς εὖ τόδ' εἶπας. πλὴν ὦν, εἰ χρὴ τῷ ταφὰς
θεῖναι κελεύει σ', ἀδὲν ἡ σκῆψις φρένι.
ἑλέ ἀλλ' ὀνομάζειν φιλόμοχθ' καὶ Ἑλλάδ' αἰ
χρῆσῳ καλύπτειν σὸν θανόντας ὠφελίᾳ.
με τοῦτ' ἂν κερδοίης. εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι,
ἢ συγκαθήσω κρύπτον ὧν ταὐτῷ σκάφει.
ἑλέ σὲ δ' πρέπειν δεῖ μάλιστα, τὰς τε σὰς
πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.
με δ' μὲν ἐσπορ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω.
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ἑκάστῳ ξιφηφορῶ.

ἑλέ σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο, καὶ νεὼς δρόμος.
με ἔσται. πόνους γὰρ δαίμονες πάνσουσί μου.
ἀτὰρ θανόντα τοῦ, μ' ἐρεῖς πεπυσμένη;
ἑλέ σοῦ. καὶ μόνοσγε φάσκε διαφυγεῖν μόρον,
Ατρέως πλέων σὺν παιδὶ, καὶ θανόνθ' ὁρᾶν.
με καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων.
ἑλέ εἰς καιρὸν ἦλθε. τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο.
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν', εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέτοι.
με πότερα δ' εὖ οἴκους τοι συνεισελθεῖν με χρὴ,
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα;
ἑλέ αὐτοῦ μέν'. ἢν γὰρ καίτι πλημμελές σε δρᾷ,
τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο, φάσγανόν τε σόν.
ἐγὼ δ' εὖ οἴκους βᾶτα, βοστρύχους τεμῶ,
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
πρηΐδι τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός.
μέγας γὰρ ὁ ἀγὼν, καὶ βλέπω δύω ῥοπάς.
ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἁλῶ τεχνωμένη,
ἢ πατρὶ δ' ἀπελθεῖν, καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ὦ πότνι', ἣ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς
Ηρα, δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
αἰτούμεθ', ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν
ῥιπτοῦνθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
σύ θ', ἢ πὶ τῷ' μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ
κούρη Διώνης Κύπρι μή μ' ἐξεργάσῃ.
ἅλις δὲ λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος,
τοὔνομα πρασχοῦσ', οὐ τὸ σῶ μ' ἐν βαρβάροις.
θανεῖν δ' ἐασόν μ', εἰ καταλιτεῖναι θέλεις,
ἐν γῇ πατρῴᾳ. τί ποτ' ἄπληστος εἶ κακῶν.

ἐρῶτας. ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα
ἀσκοῦσα, φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων.
εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλα γ' ἡδίστη θεῶν
πέφυκας ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλως λέγω.
χο σὲ τὰν ἐν αὐλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις,
μουσεῖα, καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν
ἀηδόνα δακρυόεσσαν,
ἐλθὲ διὰ ζουθᾶν
γενύων ἐλελιζομένα,
θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς,
Ελένας μελέας πόνους,
τὸν Ιλιάδων τ' ἀεὶ
δοῦσα δακρυόεντα πόνον
Αχαιῶν ὑπὸ λόγχαις,
ὃς ἔμολεν ἔμολε πεδία
βαρβάρῳ πλάτᾳ
ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα
Πριαμίδαις ἄγων,
Λακεδαίμονος ἄπο
λέχεα σέθεν ὡς εἷλε
Γάρις αἰνόγαμος
πομπαῖσιν Αφροδίτας.
πολλοὶ δ' Αχαιῶν ἐν δορί, καὶ πετρίναις
ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες, ἀΐδαν μέλεαν ἔχουσι,
τάλαιναν τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν
ἄνυμφα δὲ μέλαθρα κεῖτρ.
πολλοὺς δὲ πυρσεύσας
φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυταὶ
Εὔβοιαν, εἷλ' Αχαιῶν

μονόκωπ' ἀὴρ, πέτραις
Καφηρίαις ἐμβαλὼν,
Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς
ὄλιον ἀσθρᾶς λάμψας.
ἀλίμλνα δ' ὀρεμέλια,
βαρβάρᾳ στολᾷς,
ὅτε σὺ τὸ πατρίδος ἄπο, πό-
χθμάτων πνοᾷ
τόρας, ὁ τόρας, ἀλλ'
ὄρνιν Δαναῶν νεφέλας
ὠδῖ ναυσὶν ἄγων,
ἐνδίωλον ἱδρὸν Ηρας.
ὅτι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέζον,
τί φὴς, ὀρθυνήσας
» Βροτῶν μακρόστακτον πόρας εὖ,
» ῥᾳ, ὡς τὰ θεῶν ἐσορᾷ
» δ'φνὰ κἀμὲ ἄνθις ἐκεῖσε,
» κἀμὲ πάλιν ἀνολόγοις
» πνοιῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.
σὺ Διὸς ἔφυς ὦ Ελένα, θυγάτης,
πίστος γὰρ ἐν κόλποις σε λὴ
δας ἐτέκνωσε πατήρ.
κἀμὲ ἰαχὴ σὴ κἀθ' Ελλανίαν ἄδικος,
πρόδοτις, ἄπιστ', ἄθε'. ὀλ' ἔχω
τί τὸ ζαφὲς, ὅ, τί ποτ' ἐν Βροτοῖς. τὸ θεῶν,
ἐπ' ἀλαθὲς εὗρον,
» ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
» κτῶνδε, δορὸς ἀλκαίᾳ
» λόγχαισι καταπαυόμενοι
» πόνας θνατῶν ἀπαύστους.

εἰ γὰρ ἄμιλλα κείνειν
αἵματος, ὅ ποτ' ὄρις
λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλις,
αἱ πεδαμίδες γᾶς ἔλιπον θαλάμας,
ἀχὸν στορθῶσαι λάγοις
σὰν ὄριν ὦ Ελένα.
νῦν δ' οἱ μὲν, ἀίσλᾳ μέλουσ' κάτω,
τείχεα δὲ, φλογόεις ὥστε
Διὸς ἐπέσυτο φλόξ,
ὦδῖ πάθεα πάθεσι φορεῖς,
ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Ιλίοις.
θεοκ ὦ χαῖρε πατρὸς μνημ. ἐπ' ἀχόσδοισι γὰρ
ἔθαψά σ' πρωτόλυ σ', ὠνεκ' ἐμᾶς πόσορήσεως.
ἀεὶ δέ σ' ἀχιῶν τε, κ' εἰσιὼν δόμος
Θεοκλύμενος πᾶς ὄσλε, πόσεννέπει πάτερ.
ὑμεῖς μὲν ἔν κώπαις τε, καὶ θεῶν βρόχοις
σὸν μᾶς, νομίζετ' εἰς δόμους τυραννικούς.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλισσόρνιζα δίκη.
ἀγὰρ θανάτῳ σὺν κακὸς κολάζομαι
καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ελλήνων ἑνὶ
εἰς γλῶ ἀφῖχθαι, κ' λελῃθέναι σκοπούς,
ἤτοι κατόπτης, ἢ κλοπαῖς θηρώμενον
Ελένῳ. θανεῖται δ', ὡς ἐμοὶ συλληφθῇ μόνον.
ἔα. ἀλλ' ὡς ἔοικε πάντα διαπεπραγμένα
εὕρηκα. τύμβου γὰρ κρυπὰς λιπὼν σ' ἔβης
ἀ τωσλαείς πᾶς, ἐκπετόρβμδυτ χθονός.
ὠή. χαλᾶτε κλῆθρα. λύετ' ἱππικὰς
φάτνας ὀπαδοί, κἀκκομίζετ' ἅρματα,
ὡς ἂν πόνου ἔκαλι μὴ λάθω μ' ἐγὼς
σῶσαι ἐκνομωθεὶς ἀλοχθ', ὃς ἐθέμαε.

ἐπίσχετ'. εἰς ρῶ γὰρ ὃς δώμοισι κἀκ πεφυγότας.
ἄπτει τί πέπλοις μέλανας ὀζύνω χροὸς
λευκῶν ἀμείψασ', ἔκτε κρατὸς σύγκυρσας
κόμας, σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέβειλας,
χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρείδα
κλαίουσα; πότερον γόνυχος πεπτωσμένη
σφῆς ὀνείροις, ἢ φάσμ' τιν' οἰκοθεν
κλύουσα, λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;
ἑλέ ὦ δέσποτ', ἦλθ γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος,
ὄλωλα, φροῦδα τἀμά. κἀδέδεγμ' ἔμ' ἔτι.
θεο ἐν δόμοις, δὲ κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
ἑλέ Μενέλαε, οἴ μοι πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
θεο ἀλλ' ἐν ἑλίσσω χείρω σοῖς λόγοις. τάδ' ἐδυτυχῶ.
πῶς οἶδας; μῶν σοι θεοπόν λέγ' τάδε;
ἑλέ κεῖνη τέ φησιν, ἥτε πρῶτ' ὀπ' ὤλυτο.
θεο ἦκεν γὰρ ὄσσε καὶ τάδ' ἀγγέλλ' σαφῆ;
ἑλέ ἦκε. μόλοι γὰρ, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν.
θεο τίς δεῖ; πρόσιμ', ἵνα σαφέστερον μάθω;
ἑλέ ὅδ' ὃς κάθικτ' ἐν δόμοις ὑποπτήξας τάφῳ.
θεο Ἀπόλλον ὡς ἐδήπτ' δυσμόρφῳ πρέπει.
ἑλέ οἵ μοι δύκῶ μοι κἀμοῦ ὥδ' ἔχει πόσις.
θεο πόλαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ, καὶ πόθεν πατέρα γῶ;
ἑλέ Ἑλλην, Ἀχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλους πόσει.
θεο θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ἑλέ οἰκτρότατον, ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλός.
θεο πῶ; βαρβάροισι πελάγεσι ναυδλάμενον;
ἑλέ Λιβύης ἀλιμυρίοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
θεο καὶ πῶς ὅδ' ἐκ ὅλωλε κοινωνῶν πλάτης;
ἑλέ Εὐλαβὴς κακίας γὰρ ἐστ' δυτυχέστερος.

λιπὼν

θεο λιπὼν δὲ, ναὸς πρὸ πάρεστιν ἔκβολας;
ἑλέ ὅπου κακῶς ὄλοιτο. Μενέλεως δὲ μή.
θεο ὅλωλ' ἐκεῖνος ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
ἑλέ ναυτικῷ σφ' ἀνέλπιστον, ἐντυχόντες ὡς λέγει.
θεο πρὸ δὲ τὸ πεμφθὲν αὖτε σὸν Τροίᾳ κακόν;
ἑλέ νεφέλης λέγεις ἄγαλμα; δν ἀληθὲς οἰχεται.
θεο ὦ Περίαμε, καὶ γῆ Τρῳὰς, ἐρέεις μάτην
ἑλέ κἀγὼ μετέσχον Περιαμίδαις δ' ναπραξίας.
θεο ποσὶν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν, ἢ κρύπτει χθονί;
ἑλέ ἄθαπτον. οἰ ἐγὼ τ' ἐμῶν πλήσαν κακῶν.
θεο τῶνδ' ἕνεκ' ἔτεκες βοτρύχους ξανθῆς κόμης;
ἑλέ Φίλος γὰρ ἦεν, ὃς ποτ' ἦεν ἐν θάσι ὤν.
θεο ὀρθῶς μὲν ὥδε συμφορὰς διακρίνεις;
ἑλέ ἐν σύμαρεῖ γὰρ σὺν σοὶ κασιγνήτῳ θανεῖν;
θεο ἃ δ' ἥκατε. πῶς δν; πόσ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
ἑλέ τί κρύπτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' ὄκ ἐᾷς;
θεο πίστ' γὰρ ἐστι σῷ πόσει, φόβῳ σά μέ.
ἑλέ ἀλλ' ἔκετ'. ἦλθ δ' ἄρχε τ' ἐμῶν γάμων.
θεο χρόνια μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως ἀνω τάδε.
ἑλέ οἶδ' ὃν ὁ δόλος τ' πάρος λαθοίμεθα.
θεο ὦθι ἐν; χάρις γὰρ αὖτε χάριτος ἐλθέτω.
ἑλέ σοὶ δ' ἐς τέμωμι, καὶ διαλλάχθητί μοι.
θεο μεθίημι νεῖκος τὸ σόν. ἵτω δ' ὑπόπτερον.
ἑλέ πῶς νῷν σε γονάτων τῶνδ', ἐπίσπορ εἰ φίλου,
θεο τί χρῆμα θυρῶσ', ἱκέτις ὡρέχθης ἐμοῦ;
ἑλέ τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
θεο τίδ' ἐς ἀπόντων τύμβου; ἢ θάψεις σκιάν;
ἑλέ Ἑλλησιν δεῖ νόμου, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,
θεο » τί δρᾶς; Σοφοί τοι πίπτειδ' αἱ γυναῖκες.
ἑλέ ἐχθροῖσι θάπτειν δ' πέπλοις ὑφάσμασιν.

Θεο κτόριζ'. ἀνίστ τύμβον, ὃ χρήζεις χθονός.
ἑλέ ὀχ' ὥσλε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν.
Θεο πῶς σλαί; λέλεμμαι τῶν ἐν Ελλησι νόμων.
ἑλέ εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
Θεο τί σοι πρᾶσχω σ' ἅπτα τῷ τεθνηκότι;
ἑλέ ὀκ οἶσθ'. ἐγὼ σλ' ἄπειρος, σύτυχος πρίν.
Θεο ὦ ξένε, λόγων μὲν κλυδὼν ἐνέγκας φίλων.
με ὄκον ἐμαντῶν, ὃ τῷ τεθνηκότι.
Θεο πῶς οὖν θανόντας θάπτετ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
με ὡσαὶ πρόσις ἑσίας ἕκαστος ἦ.
Θεο πλέττα λέγ' ὄνεχ', ὅτι θέλῃς, τάφος χάσιν.
με προσφάζεσ μὲν αἷμα πρῶτα νεκτέροις.
Θεο τίνος; σὺ μοι σήμανε, πείσομαι σ' ἐγώ.
με αὐτὸς σὺ γίνωσκ'. ἀρκέσειε γὰρ ἂν δίς ὡς.
Θεο ἐν βαρβάροις μὲν, ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
με δίλὸς γε μὲν σλ', ἀνυσγενὲς μηδὲν δίδα.
Θεο ὃ τῶνσ' ἐν ἀγέλαις ὀλίγαις ἀνανίζομεν.
με καὶ σρωτὰ φορέτε λέκτρα σώματος κενά.
Θεο ἔσται. τί σλ' ἄλλο προσφόρειν νομίζεῖ;
με χαλκήλατ' ὅπλα. ⸗ γὰρ ἰὼ φίλος θεί.
Θεο ἄξια τάσλ' ἔσται πελοπίσῶν, ἃ σλώλομεν;
με καὶ τἄλλ', ὅσα χθὼν καλὰ φορεῖ βλασήματα.
Θεο πῶς δ' ἂν δύ οἶσλμα; τίνι τρόπῳ καθίετε;
με νεῶ σλεῖ πρῷναι καὶ ρετμῶν ὠστάτας.
Θεο πόθεν σ' ἀπείργῃ μῆκος ἐκ γαίας δύρυ;
με ὥστ' ἐξορᾶσθ ῥόθια χρόσθων μόλις.
Θεο τί σλὴ, τόσλ' Ελλὰς νομισθὲν ἐκ τίνος σέβει;
με ὡς μὴ πάλιν γᾶ λύματ' ἐκβάλῃ κλύσλων.
Θεο φοίνισσα κώπη ταχύτροπος γενήσεῖ.
με καλῶς ἂν εἴη Μενέλεῳ γε πρὸς χάριν.

Θεο ὀκῶν

Θεο ὀκῶν σὺ χωρεῖς πῆσλε δρῶν ἀρλιεῖς τάδ'.
με μητρὸς τόδ' ὀργῆν, ἢ γυναικὸς, ἢ τέκνων.
Θεο τάφης ὁ μόχθος ὡς λέγεις θάπτειν πόσιν.
με ἐν δυσεβεῖ γὰρ, νόμιμα μὴ ξυλέπτειν νεκρῶν.
Θεο ἦτω πρὸς ἡμῶν ἄλοχον δύσεβῆ τρέφειν.
ἐλθὼν σ' ἐς οἴκους, ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ,
καί σ' ὁ κφαῖσι χρόσι γῆς ἀφελῶ,
δράσαντα πῆσλε πρὸς χάριν. φίλας σλέ μοι
ἐσλὰς ἐνεγκών, ἀντὶ σ' ἀχλαινίας
ἐσθῆτα λήψῃ, σῖτά τ', ὥστέ σ' ἐς πάτραν
ἐλθεῖν. ἐπεὶ νῦν γ' ἀβλίως ἔχονθ' ὁρῶ.
σὺ σλ' ὦ τάλαινα, μὴ 'πὶ τοῖς ἀλιύτοις
» τρύχε σὺ σαυτήν. Μενέλεως σ' ἐχθ πότμου.
» ἴσχε ἀν δίκαιος ζῶν ὁ κατθανὼν πόσις.
με σὸν ὀργὸν ὦ νεᾶνι, τὸν πόνοντα μὲν
σοργῆ πόσιν χρή. τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ', ἐᾶν.
ἄεισα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.
ἦν σλ' Ελλάσλ' ἔλθω; τύχω σωτηρίας,
οἵαν γυναῖδ χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ,
πάσω ψόγου σε τοῦ πρίν, ἦν γυνὴ γένῃ.
ἑλέ ἔσται τάσλ'. ὁ δὲ μεμψέται πόσις ποτὲ
ἡμῖν. σὺ σ' αὐτὸς ἐχθὺς ὢν, εἴσῃ τάδε.
ἀλλ' ὦ τάλας εἰσελθε, καὶ λατρῶν τύχε.
ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. εἰς ἀμβολὰς
δύοργετήσω σ' εὖ μενέσθρον γὰρ αὖ
τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα
δρῶσης ἂν ἡμῶν τυγχάνων, οἵων σε χρῄζω.
χο ὀρεία ποτὲ δρομάδι λαίλαπι
μάτηρ θεῶν ἐσύθη
αὐ ὑλάεντα νάπη,

πατέμου τε

ποταμίου τε χοῦμ' ὑλάτων,
βαρύβρομόν τε κῦμ' ἁλιον,
πόδῳ τὰς ἀριχορμίας
ἀρρήτα κόρας.
κρόταλα δὲ βρόμια δαπρύσιον
ἰάπτα λίκλαδυ, ἀνιβόα,
θηρῶν ὅτε ζυγίοις
ζεύξασα θεὰ Κατίναν
τὰν ἀρπαδεῖαν κυκλίων
χορῶν ἔξω παρθενίων.
μετὰ κερὰν δ' ἀελλόποδες,
ἃ μολὲ, πόξοις Αρτεμις.
ἄδ' ἐγὼ γοργὰν πάνοπλον.
αὐγάζων δ' ὀρανίων
ἕλλαν μοῖραν ἵκρανε.
τρομαίων δ' ὅτι πολυπλανήτων
μάτηρ ἔπαυσε πόνων,
μασεύσασα πόνες
θυγατρὸς ἁρπαγὰς δολίους,
χιονοβρέμμονας δ' ἐπέρα
σ' ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιᾶς.
ῥίπτει δ' ὧν πρόθεν,
ὠτρινα κῆ δρύα πολυιφέα.
βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
ἀναρπίζασ' ἀρότοις.
λαοὺς δὲ φθείρᾳ γόνων.
πτύμνας δ' ἀχ ἰει θαλερὰς,
βοσκὰς ὀφύλλων ἑλίκων.
πολέων δ' ἀπέλιπε βιοτὰς,
ὠδ' ἔσαν θεῶν θυσίαι,

Βωμοῖς

Βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι.
πυγάς τ' ἀμπάυει δροσοβρὰς,
λόγχαν ἐκβαλεῖν ὑδάτων.
ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' ἐλατίνας
θεοῖς, βροτείων τε γόων,
Ζεὺς μειλίοσων συγίας,
μητρὸς ὀργὰς, φίλιος,
βᾶτε σεμνὰι χάριτες,
ἵν' τὰν ποδὶ παρθένον
δίκαν θυμωδαμόνα
λύπαν ἀβαλλάξατ' ἀλαλᾷ.
μοῦσαί θ' ὕμνοισι χορὸν
χαλκᾶ δ' αὐδὰν χθονίαν,
τύμπανά τε λάβετε πυρρυγνᾶ,
κάλλιστα τότε πρῶτα μακάρων,
Κύπρις γέλασέ τε θεὰ,
δ' ἐξ ἀτὸ τ' εἰς χόρας
βαρύβρομον αὐλὸν:
τόρφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ.
ὧν ὃ θέμις, ὅθ' ὅσια
ἐπύρωσας ὧν βαλάμοις,
μᾶνιν δ' ἔχε μεγάλας
μητρὸς ὦ πᾶι, θυσίας
ὃ σεβίζασα θεοῖς.
μέγα τοι δώσαντα νεβρῶν
παμποίκιλοι στολίδες,
κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόᾳ,
νάρθηκας θ' ἱερὸς,
βόμβῳ θ' ἑλισσομένᾳ,
κυκλίοις ὄσοις ἀεθρίαι

Βακχεύσασά

Βακχεύσασ' ἔθειρα βρομίῳ,
Ⓒ παννυχίδες θεᾶς.
εὖ δ' ἐνιν ἄμασιν
ἐστόρβαλε σελάνα.
μορφᾶ μόνον ἠνυτε.

Ελέ τὰ μὲν κατ' οἶκον, δύστυχε μέλε ὦ Φίλαι·
ἦ γὰρ σὺν ἐκκλέπτοσα πρωτίστη πόρκι,
πόσιν προδοῦσα τὸν ἐμὸν ἰσόρροπον μόχθῳ,
ὃν εἶπ' ἀδελφῷ. κατθανόντα δ' ἐν χθονί,
ὃ φασιν αὐγὰς εἰσορᾶν, ἐμοὶ χάριν.
κάλλιστα δ' ἦν τ' ἀνηρπασεν ἐν τύχῃ πόσις.
ἃ γὰρ καθήσειν ὅπλ' ἐμέλλον εἰς ἅλα,
ταῦτ' ἐμβαλὼν, ὄρπακι γυναίαν χορὰν
αὐτὸς νομίζει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβὼν,
ὡς ἐν θανόντι χάριτα δὴ σωτήριον.
πρόβρυγα δ' ὃν ἀλλοῖ σῶμ' ὅπλοις ἠσκήκατο
ὡς βαρβάρων πρόσπαια μυρίων χερὶ
θήσων, ὅταν κωπῆρες εἰσβάλῃν σκάφη.
πέπλους δ' ἀμείψας αὖτι ναυφθόρα στολῆς,
ἃ γώ νιν ἐξήσκηκα, καὶ λατρεῖς χρόα
ἔλωπα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου.
ἀλλ' ἐκπροῦ γὰρ δ' ὠμάτων ὁ σὸς ἐμὸς
γάμος ἐρίμας ἐν χροῒν ἔχειν δοκῶν.
σιγητέον μοι. Ⓒ σε πρόσοισόμεθα
σύνευ, κρατεῖν τε δόματος, ἣν δοκῶμεν,
σωθέντες αὖτοι, καί σε συσσῶσαί ποτε.

Θεοκ χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος
ἁμᾶς, φρόντις ἐνάλια κτερίσματα.
Ελένη, σὺ δ' ἴθι μοι μὴ πακῶς δόξω λέγειν
πέπλους. μὴν αὐτὸς. τάδε τὰ γὰρ πρόσθ' τε
πράξεις

πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σόν, ἵν' τε μὴ πρᾷῃς.
δίδυμα γὰρ ἔοικε, μή τις ἐμπέσῃ πόθος,
πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ὃν οἶδμα πόντιον,
τῇ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένῃ.
ἄγαν γ' αὐτὸν δ' πρόσθ', ὅμως σφῶϊν.

Θεοκ ὦ κλεινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει
τὰ πρῶτα λέκτρα, νυμφικάς θ' ὁμιλίας
ἡμᾶν. ἐγὼ δέ, σοὶ μὲν ὀργὴν πόσιν,
καὶ ξυμβάναι μ' ἂν. ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις,
ξυγκατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δέ με
αὐτῷ μολεῖν, ἐν τάφοις δῆναι νεκρῷ.
θεοί δέ σοί τε δίκην οἵ ἐγὼ θέλω,
καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅστις σωτηρίαν τάδε
ἔξεις δέμ' οἵαν χρὴ ἔχειν ἐν δώμασιν
γυναῖκ', ἐπειδὴ Μενέλεων δύσοργ' ἔσῃς,
κἄμ'. ὀργὴ γὰρ δὴ λίαν εἰς τύχην τάδε.
ὅσοις δὲ δώσει ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν,
πρόσταξον, ὡς ἂν τἀμὰ χάριν πλήρη λάβῃ.

Θεοκ χώρει σύ. Ⓒ ναῦν τοῖσδε πρωτηκόντορον
Σιδωνίαν δός, ἐν' ῥετμῶν ὧδε τάχος.

Ελέ ἐκὰν ὅδ' ἄρξει ναός, ὃς κομεῖ τάφον.

Θεοκ μάλιστ' ἀκοῦσαι τοῦδέ χρὴ ναύτας ἐμούς.

Ελέ αὖθις κέλευε, ἵνα σαφὲς μάθωσί σε.

Θεοκ αὖθις κελεύω, Ⓒ πρίτονε, εἴ σοι φίλον.

Ελέ ὄναιο, κἀγὼ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.

Θεοκ μὴ νῦν ἄγαν σοὶ δ' ἄκρυσιν ἐλπὶς χρόα.

Ελέ ἦ δ' ἡμέρα σοὶ, τἀμὰ δ' εἶεν χάριν.

Θεοκ Τὰ τῶν θανόντων δοῦναι, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος.

Ελέ δοῦναι δὲ κεῖσε, κἀνθάδ', ὡς ἐγὼ λέγω;

Θεοκ δοῦναι κἀκεῖ Μενέλεῳ μ' ἔξεις πόσιν.

ελέ δοῦναι

ελέ ὄδ' ἦν σὺ μεμπτὸς. ἡ τύχης μέλᾳ μόνῳ.
θεοπ γνῶθι πόσ', ἢν σιωπᾷς εἰς ἐμὲ δύνοιαν ἀβλωψ.
ελέ Οὐ νῶν ἀπολαξόμεθα τῶν φίλων φιλεῖν.
θεοπ βάλῃ ξυνοργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω σόλον;
ελέ ἥκιστα. μὴ λάθρᾳ γε τοῖς λάθροις ἄναξ.
θεοπ ἀλλ' εἶα. σοῦ μὲν πελωπιδῶν ἐῶ νόμους.
καθαρὰ γὰρ ἡμῖν λώματ'. ὃ γὰρ ἡθάδες
ψυχαὶ ἀφεῖλε Μυκήλεως. ἴτω δὲ λέξις
φράσω τἀπάρχοις τοῖς ἐμοῖς, φόβῳ γάμων
ἀγάλματ' οἴκους εἰς ἐμούς. πᾶσαν δὲ χθὼ
γαῖαν βοᾶδε μακαρίαις ὑμνῳδίαις
ὑμέναιον Ελένης, κἀμοῦ, ὡς ζηλωτὸς ἦν.
σὺ δ' ὦ ξέν', ἐλθὼν πελαγίας δι' ἀγκάλας,
ὅρα πῶς δὲ πρίν ποτ' ὄντι δὸς πόσει πάλιν,
πάλιν πρὸς οἴκους ἀπόδυ', ἐμὲ δ' ἄμαρτ' ἔχων.
ὡς σοῦ γάμους σοῦ πῶς δ' ἐσωσάμην ἐμοί,
σέλμα πρὸς οἴακας, ἢ μόνων δυσδαιμονῆς.
με ὦ Ζεῦ, πατήρ τε, Σῶφός κλήζη θεός,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς, μὴ μετάσκοπον κακῶν.
ἔλκεσι δ' ἐμὲν πρὸς λύπας τὰς συμφορᾶς,
ἀπόδυ' ἐσωσάμην. κἄν ἄκρᾳ θίγῃς χρεί,
ἥξομεν ἐν' ἐλθεῖν βουλόμεθα δι' τύχης.
ἄλις δὲ μόχθων, ὃς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
κέλευθε μοι θεοί, πολλὰ χρὴς ἐμὲ πλεύσειν,
καὶ λυπρά γ'. ὀφείλω δ' ὃν ἀεὶ πράσσῃ καπῶς,
ὀρθῶ δὲ βιῶναι ποδί. μίαν δὲ μοι χάριν
δόντες, τὸ λοιπὸν δύτυχῆ με θήσετε.
χο Φοίνισσα σιδωνιὰς ὦ
ταχεῖα κώπα, βόθοισι μήτηρ
ἐρέσσα Φίλα,

χορὸς

χοραγὸς ὧν καλλιχόρων
δ' ἐλθίνων, ὅταν αὐραις
πέλαγος νήνεμον ᾖ.
γλαυκὰ δὲ πόντου θυγάτηρ
γαλάνεια, τάδ' εἶπε,
μὴ μὲν ἱσία πετάσαι αὔραις
λιπόντες ἁλίας,
λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,
ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
πέμποντες δολιχοὺς
πορσαίνων οἴκων Ελένην ἐπ' ἀκτάς.
ἦπτε κώπας ἀν ποταμοῦ
παρ' οἰδμα λευκοπτίλας, ἃ πώεα
γαλαδ' αὖ λάβοις,
χρόνῳ ξυνελθοῦσα χορεῖς,
ἢ κώμοις ὑακίνθου
νύχιον εἰς δύφρόναν,
ὅν ἐζαμείψασα μόλῃ
τροχῷ τόρμονι δίσκου
ἔλασε Φοῖβος τᾶς λακαίνας γᾶς,
βάθυκολπον ἡμέραν.
ὁ Διὸς δ' εἶπε σέβειν γόνον
μόχθων θ' ἃν λίποιτ' οἴκοις,
ἃς ὄτο πόλιν αἱ πῶς γάμων ἔλαμψαν,
δι' ἀρδ', εἰ ποτανοί.
γνοίμεθα λίβυες
οἰωνοὶ σοχάδες,
ὄμβρον λιπόσαι χιμέριον,
νίσονται πρεσβυτάτᾳ
σὺν ἀγχι πειθόμεναι
ποιμένος

ποιμένος, ὃς ἄβροχα
πεδία, καρποφόρα τε γᾶς,
ὧν πετόμενος ἰαχεῖ,
ὁπόταν αἱ δολιχαύχενες
σύννομοι νεφέων δρόμου,
βᾶτε πελειάδες ὑπὸ μέσας,
Ὠρίωνά τ' ἐννύχιον
καρύξατ' ἀγγελίαν,
εὐρώπαν ἐφεζόμεναι,
Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου
πόλιν ἑλὼν, δόμον ἥξει.
μόλοιτέ ποθ' ἵππειον ἅρμα
δι' αἰθέρος ἱέμενοι
παῖδες τυνδαρίδες,
λαμπρῶν ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισιν.
οἳ ναίετ' οὐράνιοι
σωτῆρες τὰς Ἑλένας
γλαυκὸν ἐπ' οἶδ' ἅλιον,
κυανόχροά τε κυμάτων
ῥόθια πολιὰ θαλάσσας
ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων
πέμποντες δίοθεν πνοάς.
δύσκλειαν ἀὲρ συγγόνου
βάλετε βαρβάρων λεχέων.
ἂν ἰδαίων ἐρίδων
πονηθεῖσ' ἐκτήσατο τὰν
οὐκ ἐλθοῦσαν Ἰλίου
φοιβείους ὧν πύργους.

ἄγγ ἄναξ, τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν,
ὡς καὶν ἀκούσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

τίδ'

θεοκ τίδ' ἐστιν; Αγγ. ἄλλης ἐκπόνει μνηστεύματα
γυναικός. Ἑλένη γὰρ Βέβηκ' ἔξω χθονός.
θεοκ πτεροῖσιν ἀρθεῖσ', ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;
ἄγγ Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμευται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὑτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν,
θεοκ ὦ δεινὰ λέξας, τίς δέ νιν ναυκληρία
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις.
ἄγγ ἥν γε ξένω δίδως σύ. τούς τε σοὺς ἔχων
ναύτας Βέβηκεν, ὡς ἂν ἐν βραχεῖ μάθῃς.
θεοκ πῶς; εἰδέναι πρόθυμος. οὐ γὰρ ἐλπίδων
εἴσω Βέβηκα, μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα,
τοσούσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα.
ἄγγ ἐπεὶ λιποῦσα τούσδε Βασιλείους δόμους
ἡ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
σφώτατθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ', ἀνέστενε
πόσιν πέλας πρόντα, κοὐ τεθνηκότα.
ὡς δ' ἤλθομεν σῶν περιβόλον νεωρίων,
σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν,
ζυγῶν τε πεντήκοντα, καὶ ῥετμῶν μέτα,
ἔχουσαν, ἔργου δ' ἔργον ἐξημείβετο.
ὁ μὲν, ἱστόν. ὁ δὲ, πλάτην καθίσατο,
ταρσόν τε χειρί. λευκά θ' ἱστί' εἰς ἓν ἦν,
πηδάλιά τε ζεύγλαισι πρὰ καθίετο.
κἀν τῷδε μόχθῳ τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεῳ ξυνέμποροι,
προσῆλθον ἀκταῖς ναυφόροις ἠσθημένοι
πέπλοισιν. εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁραῖ.
ἰδὼν δέ νιν πρόντας Ατρέως γόνος,
προσεῖπε, δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων.
ὦ τλήμονες, πῶς, ἐκ τίνος νεώς ποτε

 ἀχαιίδος

ἀχαιίδ᾽ θράϊσσοντες ἵκετε σκάφη;
ἆρ᾽ Ατρέως παῖδ᾽ ὀλόμηνον σωθάπητε;
οὐ τωδ᾽ ἀεὶς πᾶις ἦδ᾽, ἄκοντα κρυπτάφει;
οἰδ᾽ ἐκβαλόντες δάκρυα ποιπνῦ πρόσω,
εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω, ποντίσματα
φρόντες. ἡμῖν δ᾽ ἰὼ μὴν ἦδ᾽ ὑποψία.
λογῶ δ᾽ ἐν ἀλλήλοισι, τῷ ἐπωισθατῶμ
ὡς πλῆθη εἴη. δέσκοπῶμεν δ᾽ ὅμως,
εἰ σὸς λόγος σώζοντας. ἄρχὴν γὰρ νεὼς
ξένον κελεύσας, πάντα σωίχεας πάλιν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ξαδίως εἴσω νεὼς
ἐβέμεθα κοσμίζοντα. τάυρῳ δὲ πὸς
δὲ ἤθελ᾽ ὀρθὸς ἑστάναι πεσσβῶμαι κάτα,
ἀλλ᾽ ἀζεύρυχᾶτ᾽ ὄμμ᾽ ἀναστρέφων κύκλῳ,
κυρτῶν τε νῶτα, κεἰς κόρας παρ᾽ ἐμβλέπων,
μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν. ὁ δ᾽ Ελένης πόσις,
ἐκάλεσεν. ὦ πόρβαντες Ιλίᾳ πόλιν,
ἄλεκτρον ἀναρπάζαντες Ελλήνων νόμῳ
νεανίαις ὤμοισι τάυρειον δέμας,
εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; φάσγανόν θ᾽ ἅμα
πρόχειρον ὥστι σφάγια τῷ τεθνηκότι;
οἱδ᾽ εἰς κέλευσμ᾽ ἐλθόντες, ἀζανήρπαζαν
ταῦρον. φέρουτές τ᾽ εἰσέθεντο σέλματα.
μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρᾳ,
μέτωπά τ᾽ ἀζέπεισεν εἰσβῶναι δόρυ.
τέλος δ᾽ ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ᾽ ἐδέξατο,
πλήξασα κλιμακτῆρας δύσφορ᾽ ποδὸς
Ελένη, καθέζετ᾽ ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
ὅτ᾽ ἐκ τ᾽ ὤν λόγοισι Μενέλεως πέλας.
ἄλλοι δὲ σοίχους δέξιὸς, λαιὸς τ᾽ ἴσοι,

ἀνὴρ

ἀνὴρ παρ᾽ ἄνδρ᾽ ἕζοντο, ὑφ᾽ εἵμασι ξίφη
λαθραῖ᾽ ἔχοντες. ὀρθιάς τ᾽ ἀζεπίμπλασο
βοῆς κελεύθους φθέγμαθ᾽, ὡς ἡκόσμησέν.
ἐπεὶ δ᾽ γάμας ἤμελλον ὅτ᾽ ἄγαν πρόσω,
ὅτ᾽ ἐγγὺς, ὅτως ἤρετ᾽ οἰάκων φύλαξ.
ἔτ᾽ ὦ ξένοι εἰς τὸ πρόσθεν ἢ παλῶς ἔχει,
πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὼς μέλουσί μοι.
ὅδ᾽ εἶπεν, ἄλις μοι. πλεῖν δ᾽ ἐλῶν ξίφος,
εἰς πρῶραν εἶρπε. κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
σταθεὶς, νεκρῶν μὲν ὄσφρησιν ἔχων,
τέμνων δὲ πλάκα μόνον ἤυχετ᾽. ὦ ναίων ἅλα
πόντιε Ποσειδῶν, Νηρέως θ᾽ ἁγναὶ κόραι,
σώσατέ μ᾽ ἐπ᾽ ἀκτὰς ναυπλίας, πλάσαντά τὸ
ἄσυλον ἐκ γῆς. αἵματος δ᾽ ἀπρὸς ἀὴ
δόρ οἷδμ᾽ ἐσιπόντιζον θεᾶς ξένῳ.
καί τις τόδ᾽ εἶπε, σῶν ἡ ναυκληρία.
πάλιν πλέωμεν Ναξίαν; κέλευε σύ.
σὺ δ᾽ ἐρέσσ᾽ οἴακ᾽. ἐμὲ δ᾽ ταυρείᾳ φόνῳ
Ατρέως σταθεὶς πᾶις, ἀνεβόησε συμμάχους.
τί μέλλετ᾽ ὦ γῆς Ελλάδος λωτίσματα
σφάζειν, φονεύειν βαρβάρους, νεὼς τ᾽ ἄπο
ῥίπτειν δόρ οἶδμα; ναυάταις δὲ τοῖσι ἐοῖς
βοᾷ κελεύσης τἀναντίαν ὅπα.
ἔκαμ᾽ ὁ μόχλος λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ,
ὁ δὲ, ζύγ᾽ ἄξας, ὅσ᾽ ἀφελὼν σκαλμὸς πλάτιμ,
καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
ὀρθοὶ δ᾽ ἀνῆξαν πάντες, οἱ μὲν, ἐν χροῒν
κώπας ἔχοντες ναυικὰς, οἱ δὲ, ξίφη.
φόνῳ δὲ ναῦς ἐρρέετο. πᾶς κέλευσμα δ᾽ ἦν
πρύμνηθεν Ελένης. πῶς τὸ τρωϊκὸν κλέος;

φλέξατε πῶς ἄνδρας βαρβάρους. ἀπωλῶς δ' ὑπὸ
ἐπιπλον. οἰδ' ὠρθώντο αὖθ δὲ κἀμοὶ νύξ,
νεκρὸς. ἀλλ εἰσ'ες. Μενέλεως δ' ἔχων ὅπλα,
ὅποι νοσίοιν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
τάυτη προσῆγε χεῖρι λεξιᾷ ξιφος,
ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναὸς ἠρήμωσε δὲ
σῶν ναυβάτων ὄρεσι μ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς
ἄναξ. εἰς Ελλάδ' εἶπεν σὺν αὐρᾳ δύρυ.
οἰδ' ἰσὸν ἦρον. ὄχλαι δ' ἧκον πνοαί.
βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς. διαφυγὼν δ' ἐγὼ φόνον,
καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα.
ἤδη δὲ κάμνοντ' ὁρμαὶ τέκνων μέ λιᾳ
ἀνέιλετ', εἰς ἣ γαῖαν ἔζεβησέ μι
» τάδ' ἀγγελοῦντα. Σώφρονος δ' ἀπιστίας
» ὃν ὄδ' ἔχει δεῖν χρησιμώτερον βροτοῖς.
χο ὃν ἄν ποτ' κύχην ὅτέ σ', ὅτ' ἡμᾶς λαθεῖν
Μενέλαον ὦναξ, ὡς ἐλάνθανεν πρῶν.
θεοκ ὦ γυναικείας τέχναισιν ἀεὶ θεὸς ἐγὼ τάλας,
ἐκπεφύγασι γάμοι με. καὶ μὴν ἰῶ ἁλώσιμος
ναῦς δόγμασι, πονήσας εἶλον ἀν τάχα ξένους.
νῦν δὲ τὸν πρόσθ' ὅστερ ἡμᾶς ἰσόμοιρα σύγγονον,
ἥτις γ' δόμοις ὁρᾶσα Μενέλεων, ὃν εἶπέ μοι.
σοιγ' ὅποτ' ἄλλον ἄνδρα φιλίστερ μαντεύμασιν
χο ὅτος, ὦ, πρὶ σὸν πόδ' ἄρδις δίεστος εἰς ποῖον φόνον
θεοκ οἷπερ ἡ δίκη κελεύει μ'. ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδών.
χο ὃν ἀφήσομαι πέπλ σ'. μεγάλα γὰ ἀσεβήσεις κακά
θεοκ ἀλλὰ δ' ἔστος κρατήσοις δ' ὅλος ὤν; Χ. φρονῶ γὰ εὖ
θεοκ ὃν ἐμοίγ', εἰ μὴ μ' ἐάσεις. Χ. ἀλλ ὃν σ' ἐάσομεν.
θεοκ σύγγονον κτανεῖν κακίστων; Χ. δύσβεστόν γε ὃν.
θεο ἆμε πρόδωκε; Χ. καλήνεγκε πρόδοσιαν δίκαια φρονῶν

τάμὰ

θεοκ τάμὰ λέκτρ' ἄλλῳ δόλῳ; Χ. πῶς γε λυσιτελοῦσι
θεοκ κύριος δὲ τ' ἐμῶν τίς; Χ. ὃς ἔλαβε πατρὸς πάρα.
θεοκ ἀλλ' ἔδοκεν ἡ τύχη μοι. Χ. τὸ δὲ χρεὼν ἀφείλετο.
θεοκ ἀ σὲ τάμὰ χρὴ δικάζειν. Χ. ὧγε βέλτιόν λέγω.
θεοκ ἀρχόμεθ' ἄρ', ἀ κρατοῦμεν.
-χο ὅσια δρᾶν τάδ' ἐκδικῶ.
θεοκ κατθανεῖν δρᾶν ἔοικας. Χ. κτεῖνε σύγγονον δὲ σὸν
ἀ κτενεῖς, ἡμῶν ἑκόντων, ἀλλ' ἐμὲ πρὸ δ' ἑστοτῶν.
» τοῖσι γυναίοισι δόλοις, σὺν κλεεσπόρῳ θανεῖν.
διὸ ἐπίσχες ὀργάς, ἄνισιν ὃν ὀρθῶς φρονῶ
σκο Θεοκλύμενε, γῆς πᾶσι ἄναξ. δίοσοί δέ σε
ροι Διόσκουροι καλοῦμεν, ὃς Λήδα ποτὲ
ἔπικτον, Ελένῃ θ', ἣ πέφυγε σὸς δόμους.
ἀ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις.
σὸν δ' ἡ θεᾶς Νηρῇδος ἐλεγόνη κόρη
ἀδικεῖ σ' ἀδελφὴ Θεονόη τὰ τ' θεοῦ
ζυμῶσα, πατρός τ' ὠδίκησ' ὠμῇ φρενός.
εἰ μὲν γὰρ ἀεὶ τὸν πρόσθοντα νῶν χρόνον
κείνῳ κατοικεῖν ἔοισιν ὧν δόμοις ἐχθρῶν,
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἔζανιστάθη βάθρα,
καὶ τοῖς θεοῖς πρέπει τ' ὄνομα δικέτη
ὧν τοῖσιν αὐτοῖς δ' εἰ νιν ἐζεύχθαι γάμοις,
ἐλθεῖν δ' ὃν οἴκας, καὶ σωθεῖσαν πόσει.
ἀλλ' ἴσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτῷ σωφρόνως πράσσειν τάδε,
πάλαι δ' ἀδελφῷ, καὶ πρὶν ἔζεσῶσαμεν,
ἐπαίτιον ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεάς.
ἀλλ' ἥσσονες ἦμεν τῷ πεπρωμένῳ θ' ἅμα,
καὶ τῷν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἐδόξαν ὧδ' ἔχειν.
ὃν μὲν τάδ' αὐδῶ, συγγόνῳ δ' ἐμὴ λέγω,

πλεῖν ξὺν πόσει σῷ. πνεῦμα δ' ἄξετ' οὔριον.
σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω δι' πλὼ,
πόντον πρὶ ππεύοντε; πέμψομεν πάτραν.
ὅταν δὲ κάμψῃς, καὶ τελευτήσῃς βίον
θεὸς κεκλήσῃ, καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις, ξένιά τ' ἀνθρώπων πάρα,
ἕξεις μεθ' ἡμῶν. Ζεὺς γὰρ ὧδε βούλετε.
οὐδ' ὥρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος,
Σπάρτης ἀπάρας τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων
κλέψας δέμας σόν, μὴ Γάρις γήμειέ σε.
φρουροῦ παρ' ἀκτὴν τεταγμένη. νήσον λέγω,
Ελένη τὸ λοιπὸν ἐν Βροτοῖς κεκλήσεται,
ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο;
καὶ τοῦ πλανήτη Μενέλεω θεῶν πάρα,
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον.
» Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ, οὐ ςυγοῦσι δαίμονες.
» Τῶν δ' ἀναριθμήτων, μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι.
θεοκ ὦ παῖδες Λήδας, καὶ Διὸς, τὰ μὲν πάρος
νείκη, μεθήσω σφῶν κασιγνήτης περί.
ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοι μ' ἐμήν.
κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
ἴστον δ' ἀρίςης, σωφρονεςάτης θ' ἅμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς, μονογενοῦς ἀφ' αἵματος.
καὶ χαίρεθ', Ελένης οὕνεκ' εὐγενεςάτης
» γνώμης, ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἐνί.
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΩΝΟΣ.

Κρέουσαν τὴν Ερεχθέως, Απόλλων φθείρας, ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Αθήναις. ἡδὲ, τὸ γενηθὲν, ὑπὸ τῆς ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος, καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ερμῆς ἀνελόμενος, εἰς Δελφοὺς ἠνέγκεν. εὑροῦσα δ' ἡ προφῆτις, ἀνέθρεψε. Τὴν κρέουσαν δὲ, Ξοῦθος ἔγημε. συμμαχήσας γὰρ Αθηναίοις, τὴν βασιλείαν, καὶ τὸν τῆς προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο, τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος, οἱ Δελφοὶ, νεωκόρον ἐποίησαν. ὃ δὴ, ἀγνοῶν, ἐδούλευσε τοῦ πατρὶ. Η σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειτε ἐν Δελφοῖς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ερμῆς.	Ξοῦθος.
Ιων.	Πρεσβύτις.
Χορὸς ἐκ θεραπαινίδων	Θεράπων Κρεούσης.
Κρεούσης.	Πυθία, ἤτοι προφῆτις
Κρέουσα.	Αθηνᾶ

Προλογίσει δὲ ὁ Ερμῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΩΝ.

Ατλας ὁ χαλκέοισι νῶτοις οὐρανὸν
θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκ τριῴβων, θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἣ μ' ἐγείνατο
Ερμῆι, μεγίστῳ Ζηνὶ δαιμόνων λάτριν.
ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος, ὑμνῳδεῖ βροτοῖς,
πάντ' ὄντα, καὶ μέλοντα θεσπίζων ἀεί.
ἔστιν γὰρ ἐν ἄσημος Ελλήνων πόλις,
ἣ χρυσόλοχος Γαλαξίδος κεκλημένη,
ἣν πατὴρ Ερεχθέως Φοῖβος ἐζεύξατ' γάμοις,
βίᾳ κρείσσων. ἔνθα πρόσβορός πέτρας
Γαλαξίδος τῶν ὄχθῳ ἐπ' Αθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ατθίδες.
ἀγνὼς δὲ πατρὶ, θεὸν θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
γαστρὸς δύνειγε σῶμα. ὡς δ' ἦλθε χρόνος,
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκε Βρέφος
εἰς ταὐτὸν ἄντρον, ὅπερ ἐνυάδη θεῷ
Κρέουσα, κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον
κοίλης ἐν ἀντίπτυγος δύτροχῳ κύκλῳ,
πρόγονον νόμον σώζουσα, τοῦ τε γηγενοῦς
Ερεχθέως. κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
φρουρὰν πύργων ἔζευξε φυλακὰς σώματος,
δισσὼ δράκοντε παρθένοις ἀγραύλισι
δίδωσι σώζειν. ὅθεν Ερεχθεῖδαις ἐκεῖ
νόμος τίς ἐστιν, ὄφιν ἐν χρυσηλάτοις
τρέφειν

πρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἐμοὶ εἶχε παρθένῳ χλιδᾶν,
τέκνῳ πρόσφατ' ἐλίπτων, ὡς θανούμενῳ.
ἰαὶ μοι ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος, αἰτεῖτε πάλιν.
ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
κλεινῶν Αθηνῶν, οἶδα γὰρ θεᾶς πόλιν
λαβὼν Βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
αὐτῷ σοὶ ἄγγελ', ἀσεργάνοισί θ', οἷς ἔχει,
φίλευ κ' ἀδελφῷ τἀμὰ πρὸς χρησήρια,
καὶ θὲς πρὸς αὐτοῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ὄντιν' ὡς εἰδῇς, ὁ πᾶς,
ἡμῖν μελήσει. λοξίᾳ δ' ἐγὼ χρέων
πρόσωπα δελφῷ, πλεκτὸν ἐξάρας σκύτος
ἰώ γυναῖ. καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἔπι
τίθημι ναοῦ τοῦδε, ἀναπτύξας σκύτος,
εἰλικτὸν αὐτίπτυγος, ὡς ὁρᾷ ὁ πᾶς.
ἰωὰ δ' ἀνίππου δύνομος ἡλίου κύκλῳ
πρόφητις εἰσβαίνουσα μαντεῖου θεοῦ.
ὄψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ,
ἐθάμμασ', εἰ ζῶν Δελφίδων τλήσει κόρη,
λαθραίου ὠδῖν' εἰς θεὸν ῥίψαι δόμου
τὸν τῆς δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμον ἰῶ.
οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα. νῦν θεὸς
σωθῆναι ἰῶ δὸς παιδί, μὴ κτανεῖν δόμων.
πρέφει δ' ἑνὶ λαβοῦσα. τὸν ἀπείρανται δὲ
τὸν οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητρὸς, ἧς ἔφυ.
ὁ πᾶς τε τοὺ τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
νέῳ μὲν οὖν ὦν, ἀμφὶ βωμίους τροφὰς
πλάτᾳ ἀθύρων. ὡς δ' ἀπλωσθήσῃ πέμπας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ,
ταμίαν τε πάντων πισύρ. ἐν δ' ἀναλτήρσιοις
θεοῦ

θεοῦ καταζῆ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον.
Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν,
Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιάσδ' ὑπό.
ἦν ταῖς Αθήναις, τοῖς τε Χαλκοδοντίδαις,
οἳ γὴν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμιος κλύδων.
ὃν συμπονήσας, καὶ ξυνεξελὼν δορί,
γάμων Κρεούσης ἐξίω μ' ἐδέξατο,
οὐκ ἐγγενὴς ὤν, Αἰόλου δὴ τοῦ Διὸς
γεγὼς ἀχαιός. χρόνια δὲ σπείρας λέχη,
ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ'. ὧν οὕνεκα,
ἥκουσι πρὸς μαντεῖ' Απόλλωνος τάδε,
ἐρῶτι παίδων. Λοξίας δὴ τὴν τύχην
εἰς τοῦτ' ἐλάννει, κοὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ.
δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ, τὸν αὐτοῦ παῖδα. καὶ πεφυκέναι
κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους,
γνωσθῇ Κρεούσῃ. Ὦ γάμοι τε Λοξίου
κρυπτοὶ γένωνται, παῖς τ' ἔχει τὰ πρόσφορα.
Ιωνα δ' αὐτὸν κτίστορ' Ασιάδος χθονός,
ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται καθ' Ελλάδα.
ἀλλ' εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ κρανθὲν ὡς ἐν ἐκμάθῳ παιδὸς πέρι.
ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα,
δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὗ μέλλει τυχεῖν,
Ιων' ἐγὼ πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.
ἴων ἅρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
ἄστρα δὴ φλέγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
εἰς νύκθ' ἱεράν.

πρνησιάδες

πρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ
καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν,
ἀψίδα βροτοῖσι δέχον'.
Σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς,
εἰς ὀρόφους Φοίβου πέτα'.
θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθεον
δελφίς, ἀείδουσ' Ελλησι βοὰς,
ἃς ἂν Απόλλων κελαδήσῃ.
ἀλλ' ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς
βαίνετε δίνας. καθαραῖς δὴ δρόσοις
ἀφυδρανάμενοι, στείχετε ναούς.
στόμα τ' εὔφημον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν,
φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθε,
γλώσσης ἰδίας ἀπαφαίνειν.
ἡμεῖς δὴ πόνους, οὓς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν ἀεὶ, πτόρθοις ἢ δάφνης,
στέφεσί θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν, ὑγραῖς τε πέδον
ῥανίσι νοτερὸν, πτηνῶν τ' ἀγέλας, ἃ βλάπτουσιν
σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
φυγάδας θήσομεν. ὡς γὰρ ἀμήτωρ,
ἀπάτωρ τε γεγὼς, σοῦ θρέψαντας
Φοίβου ναοὺς θεραπεύω.
ἄγ' ὦ νεηθαλὲς, ὦ
καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
σαίρει ὑπὸ ναοῖς
κήπων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ,

τὰν

τὰν ἀγέννασον παγὰν
ἐκπεοϊεῖσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν.
ᾇ σαίρω δάπεδον θεοῦ
παναμέριος ἅμ' ἠελίου
πτερυγιθοῇ,
λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ.
ὦ παιὰν, ὦ παιὰν,
εὐαίων, εὐαίων
εἴης ὦ Λατοῦς παῖ.
καλόν γε τὸν πόνον ὦ
Φοῖβέ σοι πρὸ δόμων λατρεύω,
τιμῶν μαντεῖον ἔδραν. ου
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι,
θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν.
οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις,
εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν
οὐκ ἀρκάμψω.
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ.
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ.
τὸν δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ, πατέρος,
ὄνομα λέγω
Φοίβου τοῦ κατ' ναόν.
ὦ παιὰν, ὦ παιὰν,
εὐαίων, εὐαίων
εἴης ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπάυσω γὰρ μόχθους
δαφνὰς ὁλκοῖς.
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
γαίας παγὰν,

ἂν

ἂν ἀρχεύονται Κασταλίας
δίναι, νοτερὸν ὕδωρ
βάλλων, ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὤν.
εἴθ' οὕτως ἀρὰ, Φοίβῳ
λατρεύων μὴ παυσαίμην,
ἢ παυσαίμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ.
ἔα. ἔα.
Φοιτῷ σ' ἤδη, λείπουσίν τε
πτανοὶ Γαρνασοῦ κοίτας.
αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς,
μήδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους
μάρψω σ' αὖ τόξοις. ὦ Ζηνὸς
κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχὺν νικῶν.
ὅδε πρὸ θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
κύκλος. οὐκ, ἀλλὰ
φοινικοφαῆ πόδα κινήσεις;
οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβου
σύμμολπος τόξον ῥύσαιτ' ἄν.
πρά τε πτέρυγας
λίμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος.
αἱμάξεις εἰ μὴ πείσῃ,
τὰς καλλιφθόγγους ᾠδάς.
ἔα. ἔα.
τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
μῶν ὑπὸ θριγκοὺς, εὐναίας
καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων.
οὐ πείσῃ; χωρῶν ἐν δίναις
ταῖς Αλφειοῦ παιδούργει, ἢ

νάπος,

πάπ῾ ἴαθμον
ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπῃτε,
ναοί θ᾽ οἱ φοί
Βα. κτείνω σ᾽ ὑμᾶς αὐτ᾽ ἔμαι,
σὺν θεῶν ἀγγέλοντας φήμας
ἄναπτις. οἷς σ᾽ ἐγκμαι μόχθοις,
φοίβῳ σὺν λύσω, κἀλήξω
σὺν βόσκοντας θραπόλιῳν.
χο ἀκ γὰν ταῖς ζαθέαις Αθάναις
δύκιονες ἦλθεν αὐλαὶ
θεῶν μόνον, ἀλλ᾽ ἁγιάτατες
θράπεῖ, ἀλλάγε καὶ πᾷ λοξίᾳ
τῷ λατῦς, ἀπύλιμων πόσῳ
πων καλλίφαρον φῶς,
ἴων ἰὼ τάνδ᾽ ἄβρυζον,
λρναῖον ὕδραν γαίρᾳ
χρυσέας ἅρπας ὁ Διὸς πᾶις.
Φίλα πρόσιθ᾽ ὅσοισιν.
χο ἐρῶ. Ιων. καὶ πέλας ἄλλο αὐτᾷ,
πᾶσαν πυελφλικτον ἄιρει.
χο τίς ἄρ, ὅς ἐμᾶς μυθεύεις
πᾷ πέναισιν;
ἴων ἀπιστὰς Ιόλαο ὅς
κοινὸς ἀιρόμενο πόνος,
δίῳ παιδὶ συναντλεῖ.
καὶ μὰν τόνδ᾽ ἄβρυζον
πῶρδεντος ἔφεδρον ἵππα,
ταὰν πυελπνέοζαν γαίρᾳ
τριτόμα τον ἀλκάν.
χο πάντα τοι βλέφαρον διώκω.

ἴων σκέψαι

ἴων σκέψαι κλόνον ὡν τείσιν
λαΐνοισι γιγάντων.
χο ὦπολε πόλιωμεθ᾽ ὦ Φίλαι.
ιων λύσεις δν ἐπ᾽ ἐγκελάδω
γοργωπὸν πάλλαδα περ ἴτω;
χο λύσω παλλάδ᾽ ἐμὰν θεόν.
ιων τί γὰρ, λιβρώνον ἀμφίπυρον, ὄμβελμον᾽,
ὡν Διος ἐλικβόλυς χόρσιν;
χο ὁρῶ τὸν πάϊον
Μίμαντα πυελ κατυθαλεῖ,
καὶ βρόμιο ἄλλον
ἀκρλεμιοις κισσινοις βάκτροις
ὠαίρᾳ γᾶς τέκν᾽ ὁ βακχεύς.
σὲ γοι τὸν πᾷ ναὸν αὐτ᾽ ὦ,
θέμις γυάλων ἐπορθμῶσαι
λευκὼ ποδὶν; Ιων. ἁ θέμις ὦ ξένοι.
χο ἀπ᾽ αὖ ἐκ σέθεν αὖ πυθοίμαν;
ιων τίνα δὲ θέλεις; Χο. ἆρ᾽ ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γᾶς
φοίβε κατέχει δόμο; Ιων. σέμνασιν ὠπ᾽ υτος;
ἀμφὶ δὲ γοργόνες. Χο. ὅτω καὶ φάτις αὐτᾶς.
ἴων εἰ μὴν ἐπ᾽ υ(ατε πέλανον πῶ δόμων,
καί ἁ πυθὰς χρήζετε φοίβε,
πάρειτ᾽ εἰς θυμέλας. ὦν σ᾽ ἀσφάλειος
μέλησι, δόμων μὴ πάρειτ᾽ ἐς μυχόν.
χο ἔχω μαθεῖν. θεσ δὲ νόμον
ὃ πᾷ βαίνομεν. ἁ σ᾽ ἐκὸς, ὄμμα τόρψαι.
ἴων πάντα θεᾶσ᾽, ὅτι καὶ θέμις ὄμμασι.
χο μεθεῖσαν σ᾽ ἑαυτὸν θεσ με γύαλα πάσ᾽ εἰσιδεῖν.
ιων σ᾽μωαὶ ἢ πίνων κλήζεσθε δόμων;
πρε παλλάδος ὠοικα προθυμα μέλαθρα

τῶν ἐμῶν τυράννων. πῶς ὅστις σ' ἀμφὶ τἄρσ' ὁρᾷ τὰ
ἴων γενναῖός τις εἶ, κἀν τρόποις τεκμήριον,
τὸ χρῆμ' ἔχει τόδ', ἅτις ἐστὶ σ' ὦ γύναι.
» Γνοίη δ' ἄν, ὡς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου φύσει,
» τὸ χρῆμ' ἰδὼν εἰ σύγγονις, εἰ πέφυκεν οὐγγενής.
ἑα. ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὄμμα συγκλῄσασα σόν,
δακρύοις θ' ὑγράνασ' ὄψιν πρηνίδα,
ὡς εἰδυῖα ἄγνα λοξὰ χρησμῳδεῖν ἅ.
τί ποτε μόριμνος εἰς πόδ' ἦλθες ὦ γύναι;
ὦ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεᾶς,
χαίρουσιν, ἡνταῦθ' ὄμμα σὸν δ' ἀλιερυὲς ἔβρυε.
κρέ ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν, οὐκ ἄπαντ' ὄλυτος ἔχει,
εἰς θάυματ' ἐλθὼν δ' ἀκρύων ἐμῶν πέρι.
ἐγὼ δ' ἰδεῖν τὰ σ' Ἀπόλλωνος δόμους,
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην ἐνά.
οἴκοι δὲ τὸν νῦν ἐχόμην φθάσ' ἔσαπτα.
» ὦ τλήμονες γυναῖκες, ὦ τολμήματα
» θεῶν, τί δ' ἦτα, πῖ δίκην ἀνήσομεν,
» εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;
ἴων τί χρῆμ' ἀνδρὸς ὑνήτα δυσδυμῇ γύαι;
κρε ἐδόξ. Μεθῆκα τόξα. τἀπὶ τῷδε δέ,
ἐγὼ τι σιγῶ, καὶ σὺ μὴ φρόντιζε λ.
ἴων τις δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;
κρε Κρεοῦσα μήν μοι τὄνομ. ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα. πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πολις.
ἴων ὦ κλεινὸν οἰκεῖς ἄστυ, γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὡς σε θαυμάζω γύαι.
κρε τοσαῦτα μὴ σύ γ' ὄλβιζε ὦ ξένε. δ πρᾶ.
ιων πῶς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς,

κρε τί

κρε τί χρῆμ' ὁρᾶς ὦ ξένε, ἐκμαθεῖν θέλω.
ἴων ἐκ γῆς πατρὸς σὸν πρόγονον ἔβλασε πατήρ;
κρε Ἐρεχθονίδης γε. τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ.
ἴων ἦ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο;
κρε εἰς πῆχυς ἔφυσεν χεῖρας ἡ τεκοῦσά νιν.
ἴων δίδωσι δ' ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;
κρε Κἀκρουσύγη γε σώζειν πάϊσιν οὐ ῥᾴθυμον.
ἴων ἤλπιζε λῦσαι πῆχυς τοῦχ θεᾶς.
κρε χρὴ γὰρ θανοῦσαι, σκόπελον ἥμαξαν πέτρας,
ἴων ἔα. τί δ' αὖ; τόδ' ἆρ' ἄληθες, ἢ μάτην λόγ,
κρε τί χρῆμ' ὁρᾶς; καὶ γὰρ δ' ἐμοὶ σχολή.
ἴων πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσε συγγόνους;
κρε ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια πῆχυς κτανεῖν.
ἴων σὺ δ' ἔζεσώθης πῶς καστυνήτων μόνη;
κρε Βρέφ νεογνὸν μητρὸς ἐν ἀγκάλαις.
ἴων πατρὸς δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;
κρε πλησὰς τριαίνης, πόντιός σφ' ἀπώλεσεν,
ἴων Μακρὰς δὲ χῶρος ἐς ἐκεῖ κεκλησμένος;
κρε τίδ' ἰσυρεῖς τόδ', ὡς μ' ἀνέμνησας ἐνός.
ἴων ἰμᾶς σφε Γύθιος, ἀσπαστά τε πύθιαι;
κρε ἰμᾶς, ἰμᾶς, ὡς μήποτ' ὤφελόν σ' εἰσιδεῖν.
ἴων τί δ', συγεῖς σὺ τὸ θεοῦ τἀφίλτατα;
κρε οὐδ' ἐν. ἔξεστ' οἷσιν ἀνδράσιν ἀεκὼν ἐνά.
ἴων πόσις δέ τις σ' ἔγημε Δἰωναίων γύαι;
κρε οὐκ ἀσός, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός.
ἴων τίς; ἆρ' ὄλυγωπὸς νιν σ' εἶ πέφυκέναι ἐνά.
κρε Ξοῦθος πέφυκεν Αἰόλου, Διὸς τ' ἄπο.
ἴων καὶ πῶς ξένος σ' ὢν, ἐγγενὴς ἐγγενῆ;
κρε Εὐβοῖ Ἀθήναις δεῖ τις γείτων πόλις.
ἴων ὅροις ὑφ' οἷσιν, ὡς λέγουσ', ὁρισμένη;

κρέ ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
ἴων ἐπίκουρος ἐλθὼν κᾆτα σὸν γαμεῖ λέχος;
κρέ φερνάς γε πολέμου, καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
ἴων σὺν ἀνδρὶ δ' ἥκεις, ἢ μόνη χρηστήρια;
κρέ σὺν ἀνδρί. σηκοὺς δ' ἐν στρέφει Τροφωνίου.
ἴων πότερα, θεατὴς, ἢ χάριν μαντευμάτων;
κρέ κείνου τε, Φοίβου θ', ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος.
ἴων καρπὸν δ' ὑπὲρ γῆς ἥκετ', ἢ παίδων πέρι;
κρέ ἄπαιδες ἐσμὲν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.
ἴων οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ;
κρέ ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
ἴων ὦ τλῆμον, ὡς τἄλλ' εὐτυχοῦσ', οὐκ εὐτυχεῖς.
κρέ σὺ δ' εἶ τίς ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
ἴων τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος, εἰμί τ' ὦ γύναι.
κρέ ἀνάθημα πόλεως, ἢ τίνος πραθεὶς ὕπο;
ἴων οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, λοξίου κεκλήμεθα.
κρέ ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ὦ ξέν' ἀντοικτείρομεν.
ἴων ὡς μὴ εἰδόθ' ἥτις μ' ἔτεκεν, ἐξότου τ' ἔφυν.
κρέ ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοῖσδε γ', ἢ κατὰ στέγας;
ἴων ἅπαν θεοῦ μοι δῶ μ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.
κρέ παῖς δ' ὢν ἀφίκου ναὸν, ἢ νεανίας;
ἴων βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
κρέ καί τις γάλακτί σ' ἐξέθρεψε δελφίδων;
ἴων οὔ ποτ' ἔγνων μαστόν. ἥδ' ἔθρεψέ με.
κρέ τίς ὦ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσους.
ἴων Φοίβου προφῆτις, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
κρέ εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου, τίνα τροφὴν κεκτημένος;
ἴων βωμοί μ' ἐφέρβον, οὐπιών τ' ἀεὶ ξένος.
κρέ τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσ', ἥτις ποτ' ἦν ἄρα.
ἴων ἀδίκημα τοῦ, γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.

κρέ ἔχεις

κρέ ἔχεις δὲ βίοτον; εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις.
ἴων τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
κρέ οὐδ' ἦξας εἰς ἐρεύναν ἐξευρεῖν γονάς;
ἴων ἔχω γὰρ οὐδὲν ὦ γύναι τεκμήριον.
κρέ φεῦ.
πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή;
ἴων τίς; εἶπον. εἴ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἄν.
κρέ ἧς οὕνεκ' ἦλθον δεῦρο, πρὶν πόσιν μολεῖν,
ἴων ποιόν τι χρήζουσ', ὡς ὑπουργήσω γύναι;
κρέ μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.
ἴων λέγοις ἄν. ἡμεῖς δ' ἀλλὰ προξενήσομεν.
κρέ ἄκουε δὴ τὸν μῦθον. ἀλλ' αἰδούμεθα.
ἴων οὔτ' ἄρα πράξεις οὐδὲν. ἀργὸς ἡ θεός.
κρέ Φοίβῳ μιγῆναι φησί τις φίλων ἐμῶν.
ἴων Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ' ὦ ξένη.
κρέ καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τοῦ θεῷ λάθρᾳ πάρος.
ἴων οὐκ ἐστίν. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνετε.
κρέ ὃ φησιν αὐτὴ, καὶ πέπονθεν ἀθλία.
ἴων τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ συνεξύγη;
κρέ τὸν παῖδ', ὃν ἔτεκεν. ἐξέθηκε δωμάτων.
ἴων ὁδ' ἐκτεθεὶς παῖς, ποῦ στιν; εἰσορᾷ φάος;
κρέ οὐκ οἶδεν οὐδείς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.
ἴων εἰ δ' οὐκέτ' ἐστὶ, τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
κρέ θηράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.
ἴων ποίῳ τόδ' ἔγνως χρωμένη τεκμηρίῳ;
κρέ ἐλθοῦσ' ἵν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ εὗρ' ἔτι.
ἴων ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;
κρέ οὔ φησι καίτοι πολλ' ἐπεστράφη πέδον.
ἴων χρόνος δὲ τίς τοῦ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;
κρέ σοι ταὐτὸν ἥβης, εἴπερ ἦν, εἶχ' ἂν μέτρον.

Rr 3 ἴων ἀδικεῖ

ἴων ἀδίκει νιν ὁ θεός. ἡ τεκοῦσα δ' ἀθλία.
κρέ ὄκνῳ 'στ' ἄλλου ὕστερον τίκτει γόνου;
ἴων τί δ' εἰ λάθρᾳ νιν Φοίβος ἐκτρέφει λαβών;
κρέ Τὰ κοινὰ χώρων, ὐδὲν ἴδιον ἁρπάζει μόνος.
ἴων οἴ μοι. πρόσωπόν ἡ τύχη τῷ μῷ πάθει.
κρέ καί σ' ὧ ξέν' οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν.
ἴων κρὰ μήν' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγ', ὃ λελήσμεθα.
κρέ σιγῶ. πρᾶσσε δ' ὧν σ' ἀνίστορῶ πέρι.
ἴων οἶδ' ὃν ὀνόμαζ' τὸν λόγον μάλιστά σοι;
κρέ τίδ' ἐκ ἐμέ νιν τὴν ταλαιπώρῳ νόσει;
ἴων πῶς ὁ θεός, ὁ λαθεῖν βέλεσι, μαντεύσεται;
κρέ εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
ἴων ἀνοχώτερ' τὸ πρᾶγμα. μὴ ξελεγχέ νιν.
κρέ ἀλγώντα δ' ἐγ' ἡ παῖδα τὴν τύχην.
ἴων ἐκ ὄξιν ὅσοι σοι Φοῖβ' ὑποφητεύσει τάδε.
κρέ ὧν τοῖς γὰρ αὐτὸς δώμασι κακὸς φανεὶς
Φοῖβος, δίκαιος τὸν θεμιστεύοντά σοι
ἁρπάσειφ' ἂν ἵ πῆμ' ἀπαλλάσσῃ μόνος.
" Τοῦ γὰρ θεῶ, τἀνάντι' ὁ μαντεύτερον.
" εἰ, γὰρ τοσοῦτον ἁμαθίας ἐλθοιμεν ἄν,
" εἰ αὖθ' θεὸς ἐκόντας ἐλίπτυήσομεν
" φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν; ἢ πρόθυμοίσιν
" σφαγαῖσι πίλων, ἢ δι' οἰωνῶν πτερῶν.
" οὐ γὰρ βία τοῦδ' ὤφελεν ἀκόντων θεῶν,
" ἄκοντα κεκτήμεθα τἀγάθ' ὧ γύναι.
" ἃ δ' αὖ δίδωσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα.
χο Πολλαί γε πόλοις εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν.
" μορφαὶ δὲ διαφόρουσιν ὧν δι' ἂν δύτυχὲς
" μόλις πότ' ἄξυροι τις ἀνθρώπων βίω.
κρέ ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ, κἀνθάδ' ὁ δίκαιος εἶ.

εἰς τὸν

εἰς τὸν ἀπόλογον, ὃς πάρεισιν οἱ λόγοι.
σὺγ' ἐκ ἔσωσας τὸν σὸν, οὐ σῶσαί σ' ἐχρῆν,
ὅθ' ἱστορέσα μητρὶ, μάντις ὢν ὀρεῖς.
ὡς εἰ μὲν ἀκέτ' ὄντα, ὠγνοεῖτο τάφῳ.
εἰ δ' ὄντα, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτέ.
ἀλλ' ἐᾶν χρὴ τάδ', εἰ πρὸς τὸ θεὸν
κωλυόμεθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.
ἀλλ' ὦ ξέν', εἰρῶ γὰρ δυγενῆ πόσιν
Ξοῦθον, πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίδ
λιπόντα θαλάμας, οὓς λελεγμένους λόγους
σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ λιν' ἀιχμάλωτα λάβῃ,
διανοῦσα κρυπτὰ, κἀμὲ πρόβλ' λόγου,
ὡς ἥπορ ἡμεῖς αὐτὸν ὠφελίσομεν.
" Τὰ γὰρ γυναικῶν. δυσβρῆ πρὸς ἄρσενας,
" ἐν ταῖς καλαῖσιν ἀγαθαὶ μεμυημένα,
" μισούμεθ'. ὅτω δ' ὐτυχεῖς πεφύκαμεν.
ξὸ πρῶτον μὲν, θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
λαβὼν ἀπαρχὰς, χαιρέτω, σύ τ' ὦ γύναι.
μῶν χρόνιος ἐλθών σ' ὠξέπληξ' ὀρρωδίας;
κρέ ὀλίγον. ἀφίκετ' εἰς μόριμναν. ἀλλά μοι
λέξον, τί θεσπισμὸν ἐκ Τροφωνίδ φόρεις,
πάσῃ ὅπως νῷν σύμφορα συγκαθήσεται.
ξὸ ἐκ ἠξίωσε τὸν θεὸν προλαμβάνειν
μάντευμ'. ὧν γὰρ εἵνεκ', ἐκ ἀπαλλάσσομαι
πῶς οἴκων ἥξειν, ὀλίγ' ἐκ χρησθείσων.
κρέ. ὦ πότνια Φοῖβε μῆτερ, εἰ γ' αἰσίως
ἐλθοιμεν. ἄ, τι νῶν συμβαλοῦσα πρόσθεν λίθῳ,
ὃν πάσῃ τὸν σὸν μεταπέσοι βέλτίονα.
ξὸ ἔστι πάλιν. ἀλλ' ἅτις προφητεύει θεὸς;
ἴων ἡμεῖς τάγ' ἔξω. τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλῃ,

οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος ξύνε,
Δελφῶν ἀοιδοῖς, ὃς ἐκλήρωσεν πάλος.
ξυ καλῶς. ἔχω δὴ πάνθ', ὅσων ἐχρήζομεν.
σείχοι μ' ἂν εἴσω. καὶ γὰρ ὡς ἐγὼ, κλύω.
χρυσεῖον πέπλωλε τοῖς ἐπήλυσι
κοινὸν πρὸ ναοῦ. βάλομεν' ἓν ἡμέρᾳ
τῇδ', αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.
σύ δ' ἀμφὶ βωμὸν ὦ γυναῖ, λαφνηφόρος
λαβοῦσα κλῶνας, δυτέλινος, δύχα θεοῖς,
χρησμόν μ' ἐνεγκεῖν δεῦρ' Ἀπόλλωνος δόμων.
ιρε ἔστω τάδ', ἔστω. λοξίας δ' ἐὰν βέλη
νῶν, ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπασι μὲν δὴ γένοιτ' ἂν εἰς ὑμᾶς φίλος.
ὅδε δ' ἔρχεται, θεὸς γάρ ὄντι, πλέξομαι,
ιων τί ποτε λογίσεται ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
κρυπτῆσιν ἀεὶ λοιδορεῖσθ' αἰνίσεται;
ἦ ναὶ φιλεῖ γῆς ὑποβρομαντεύεις,
ἢ καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
ἆ τὰρ θυγατρὸς δὴ Ἐρεχθέως, τί μοι
μέλῃ, πρόσπολοι δ' ὅδιας. ἀλλὰ χρυσέας
πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀρρᾳδαντήρια,
δρόσον καθήσω. νεθεμπτέον δέ μοι
φοίβου τί πάχῃ πρόθυρος βίᾳ γαμῶν,
πρόσδ' ἴδωσι πάϊδας τεκνόμενον λάθρᾳ
θνητὰ κρύπτας. ἀμέλῃ μὴ σύγ'. ἀλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
» ἀρίστης δίωκε. καὶ γὰρ ὅστις ὢν βροτῶν.
» κακὸς πέφυκε, ζημιοῦσιν οἱ θεοί.
πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας, αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ' ὀρθὸς ἔστι, τῷ λοιπῷ δὲ χρήσομαι,

δίκας

δίκας βιάιων δώσετ', ἀνθρώποις γάμων,
σὺ, Ποσειδῶν, Ζεύς θ', ὃς οὐρανὸν κρατεῖ.
ναοὺς τίνοντες δ' ἀδίκιας κρώσετε.
τὰς ἀδυνὰς γὰρ δὴ πρόμυθίας πάρος
ἀσεβοῦντες, ἀδικεῖτ'. ἐκεῖ δ' ἀνθρώπους κακῶς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ
μιμούμεθ', ἀλλὰ σοῦ διδάσκοντος πάλιν.
χο σὲ ταὶ ὠδῖνων λοχίαν,
ἐλείθυιάν τε ἐμὰν
Ἀθάναν ἱκετεύω,
Γρομηθεῖ ζυγίαν λοχεύ
θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
κορυφὰς Διός. ὦ πότνα νίκα,
μόλοις πύθιον οἶκον,
ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
πάμφλεκτα πρὸς ἀγυιάς,
φοιβήιον ἕδρα γᾶς,
μεσόμφαλον ἑστίαν,
πτερορρυομένῳ τρίποδι
μαντεύματα λιραίνοις,
σὺ, καὶ πᾶσ' ἃ λατογενὴς,
σὺν θεᾷ σὺν παρθένοι,
κασίγνητᾳ σεμναὶ τῷ Φοίβου.
ἱκετεύσατε δ' ὦ κόραι,
τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως
γόνον διττηνίας χρονίσι καθαροῖς
μαντεύμασι κύρσαι.
» ὑποβρεμετόεσσα γὰρ ἔχει
» θνατοῖς δύσμοιρος,
» ἀκίνητον ἀφορμὰν

» τέκνων, οἷς ἂν καρποτρόφοι
» λάμπωσιν ὠδῖνες θαλάμοις
» πατρίοισι νεανιδωθεῖσαι,
» δι' ἐκκρασ πλόκων
» ὡς ἔξοντές γ' ἐκ πατρῴων
» ἑτέροις ὠλὶ τέκνοις.
» ἀλκά τε γὰρ ἐν κακοῖς,
» σωτήριον ἀλκαῖ.
ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρα,
βασιλικῶν θαλάμων τ' εἴην
προφὰς κἀγὼ κεὐνάζω τέκνων.
» τοῦ ἀπαιδίας δ' ἀκτυγῶ
» βίου. ὥ τε δοκεῖ, ψέγω.
» μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
» δύ' παῖδες ἐχοίμαν.
ὦ Γανὸς θακήματα, καὶ
πεδαυλίζοισα πέτρα,
μυχοὶ δ' αἰσι μακρᾶς,
ἵνα χορὸς σέβεσι ποδῶν
ἀγράυλα κόραι τρίγονοι,
πάλλα χλοερὰ πὸ Γαλάδες ναΐδ
συείγων τὸ ἀόλλας
ἰαχᾶς ὕμνων,
ὅταν αὐλίοις συείζης
ὦ Γαῖ, τοῖσι ζοῖς ἐν ἄντροις,
ἵνα τεκοσάζης
πλοῦτον ὦ μελέα, βρέφος φοίβῳ
πέμπουσι δεξώεισιν θοίναν,

θυρσί τε

θυρσί τε φονίαν
πλαῦτας πικρῶν γάμων
ὕβριν, ὅτ' ὠδῖ ἐκρήσιν, ὅτε λόγοις
φάσιν ἄϊσον δύτυχίας μετέχειν,
θεόθεν τέκνα θυγατρὸς. (μων
ἴωμ πρόσπολοι γυναῖκες, αἳ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπίδας δὲ
θυοδόκων φρούρημ' ἔχοντα λευκοστόλῳ φυλάσσετε,
ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα, καὶ χρηστήριον
ξέσθος, ἢ μίμνω κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδίαν;
χο ἐν δόμοις ἔσ' ὦ ξέν'. ὅπο δῶμ' ἐσορβαίνῃ πόδα.
ὡς δ' ἐπ' ὀχόδοισιν ὄντος, τῶνδ' ἀλύομεν πυλῶν
δ' ὅπον. ὀξίονα τ' ἤδη λευκοστόλῳ ὁρᾶν πάρα.
ξὸ ὦ τέκνον, χαῖρ'. ἡ γὰρ ἀρχὴ τ' λόγου, πρέπουσά μοι
ἴωμ χώρομεν. σὺ δ' εὐφρόνης. ὦ δ' ὄντ' εὖ πραξόμεθα.
ξὸ δ' ὅς χορῶν φίλημά μοι σῆς, σώματός τ' ἀμφὶ πυχάς
ἴωμ εὐ φρονεῖς μὲν, ἢ σ' ἐμίνε θεὸς ὦ ξένε βλάβη;
ξὸ σωφρονῶ τὰ φίλτατ' εὑρὼν, εἰ φυγεῖν ἐθέμαι.
ἴωμ παῦε. μὴ ψαύσῃς, τὰ τοῦ θεοῦ
σέμματα ῥήξεις χορί.
ξὸ ἄψομαι, κοὐ ῥυσιάζω. τἀμὰ δ' εὑρίσκω φίλα.
ἴωμ ἐκ ἀπαλλάξῃ πρὶν εἴσω τόξα πνοὴ μόνων λαβεῖν;
ξὸ ὡς τί δ' ἢ φόβου δ' ἐμὲ σαυτ' γνωρίσας τὰ φίλτατα
ἴωμ ὀφείλω φρουδὲν ἀμύσας, ἢ μεμνῆσθαι ξένος. (νοῦς
ξὸ κτεῖνε, μὴ πίμπρη. πατρὸς γὰρ, ἣν κτάνῃς, ἔσῃ φο
ἴωμ πῶς δέ μοι πάλιν σύ; ταῦτ' ἂν ἡ τέλως κλύῃ ἐμοί;
ξὸ ἃ πρέχων ὁ μῦθος ἂν οἱ τἀμὰ σημήνειεν ἄν;
ἴωμ καὶ τί μοι λέξεις;
ξὸ πατρὸς σός εἰμι, καὶ σὺ πᾶς ἐμός.
ἴωμ τίς λέγει τάδε;
ξὸ ὃς σ' ἔθρεψεν ὄντα λοξίας ἐμόν.

ἴωμ μαρτυρεῖς.

ἴων μαρτυρεῖς σαυτοῦ.-
/ξου τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν χρηστήρια.
ἴων ἐσφάλης αἴνιγμ' ἄκουσας.=
=ξου οὐκ ἆρ' ὄρθ' ἀκούομεν;
ἴων ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου;=
=ξου τὸν συναντήσαντά μοι;-
ἴων τίνα συνάντησιν;=
/ξου δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ θεοῦ,
ἴων συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι;-
/ξου παῖδ' ἐμὸν πεφυκέναι.
ἴων σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλως;-
/ξου δῶρον ὄντά σ' ἐξ ἐμοῦ.
ἴων πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν;-
/ξου οὐκ ἄλλῳ τέκνον.
ἴων ἡ τύχη πόθεν πόθ' ἥκει;/
/ξου δύο μιαν θαυμάζομεν.
ἴων ἔα τίνος δὲ σοι μητρὸς πέφυκα;/
/ξου οὐκ ἔχω φράσαι.
ἴων οὐ δὲ Φοίβος εἶπε;/
/ξου τερφθεὶς τούτῳ, κεῖν' οὐκ ἠρόμην.
ἴων γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός./
/ξου οὐ πέδον τίκτει τέκνα.
ἴων πῶς ἂν οὖν εἴην σός;=
=ξου οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' εἰς τὸν θεόν.
ἴων φερὲ λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων.-
/ξου ταῦτ' ἀμείνον ὦ τέκνον.
ἴων ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον;-
/ξου μωρίᾳ γε τοῦ νέου.
ἴων πρὶν κόρην λαβεῖν Ερεχθέως;-
/ξου οὐ γὰρ ὕστερον γέ πω.

ἴων ἄρα

ἴων ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας;=
-ξου τοῦ χρόνῳ γε συντρέχει.
ἴων κᾆτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο; Ξου. ταῦτ' ἀμηχανῶ
ἴων διὰ Μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου.=
-ξου οὐκ κἄμ' ἀπαιολεῖ.
ἴων Γυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρίν;=
-ξου εἰς Φανάσγε Βακχίου.
ἴων προξένων δ' ἐν τοῦ, κατέσχες;-
ξου- ὅς με Δελφίσιν κόραις,
ἴων ἐθιασέ σ', ἢ πῶς τάδ' αὐδᾶς;-
/ξου μαινάσιν τε Βακχίου.
ἴων ἔμφρον', ἢ κάτοικον ὄντα;/
=ξου Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς.
ἴων τοῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐπάρημεν.=
/ξου ὁ πότμος σ' ἐξεῦρε τέκνον.
ἴων πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς;/
-ξου ἔκβολον κόρης ἴσως.
ἴων ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον.-
=ξου πατέρα νῦν δέχου τέκνον.
ἴων Τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. Ξου εὖ φρονεῖς ἄρα.
ἴων ἐς τί βουλόμεσθά γ' ἄλλο;-
/ξου νῦν ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν.
ἴων ἦ Διὸς παῖδος γενέσθαι παῖς;-
=ξου ἦ σοιγε γίγνετο.
ἴων ἦ θιγὼ δῆθ', οἱ μ' ἔφυσαν;/
-ξου πειθομένος γε τῷ θεῷ.
ἴων χαῖρέ μοι πάτερ.=
=ξου φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε.
ἴων ἡμέρα θ' ἡ νῦν πρῶσα.-
-ξου μακάριόν γ' ἔθηκέ με.

ἴων ὦ φίλη

ἴων ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἆρα καὶ σὸν ὄψομαι δ' ἔμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρίν, ἥτις εἶ ποτ' εἶσιδ' εἶμ.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' ὧδε δωμάμεθα.
κοινὰ δὴ ἡμῖν δ' ὠμάτων ξυπραξίαι.
ὅμως δὲ καὶ πλεῖσταν εἰς τέκν' ἔστ' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἄν, τός τ' Ἐρεχθέως δόμος.
ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὲ ἀνδρὶ σῷ θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ σεσωπᾷ' ἐμοί τέ σε.
σύ τ' οὖν τὰ φίλτατ' εὗρες, οὐκ εἰκῇ πάρος·
δοκῶ δ' ἥξας ὀρθῶς ἔσθ' ὅπου μ' ἔχει πόθος.
ὅπως σύ τ' ὦ πᾶ μῆτερ' εὑρήσεις σέθεν,
ἐγώ θ', ὁποίας μοι γυναικὸς ἔβλεφυς.
χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ', ἴσως εὑροιμεν ἄν.
ἀλλ' ἐλλιπὼν θεὸς δ' ἀπεστ', ἀλητείαν τε σῶν;
εἰς τὰς Ἀθήνας εἶχε κοινόφρων πατρί,
ὅ σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρός;
πολὺς ὃ πλοῦτος. ἢ θάτερον νοσῶν
δυοῖν, κελεύσει δυσγενὴς, πρόγης θ' ἅμα,
ἀλλ' εὐγενής τε, καὶ πολυκτήμων βίου.
σιγᾷς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις;
εἰς φροντίδας δ' ἀπῆλθες. ἐκ δὲ χαρμονῆς
πάλιν μετασὰς, δείματ' ἐσβάλλεις πατρί.
ἴων οὐ ταῦτ' ὄνειδος φαίνεται τῶν πραγμάτων;
» πρόσωθεν ὄντων, ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
ἐγὼ δὲ, τὴν μὲν συμφορὰν, ἀπαλάζομαι,
πατέρα δ' ἀνεύρων. ὧν δὲ γιγνώσκω πέρι,
ἄκομπ. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
κλεινὰς Ἀθήνας. οὐκ ἐπείσακτον γένος,
ἵν' εἰσιοῦσαι δοῦλον νόσῳ κεκτημένοι,
πατρός τ' ἐπακτοῦ ἡκοντες ὧν νοθαγενεῖς.

καὶ

καὶ τοῦτ' ἔχων τ' ὄνειδος, ἀδόξως μὲν ὤν,
μηδὲν δ' ὧδε ὢν κεκλήσομαι.
» ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεως ὁρμηθεὶς ζυγὸν
» ἥκτῶ ἴσος εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὕπο,
» μισησόμεθα. λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα.
» οἱ δὲ χρηστοὶ, δυναμένοι τ' εἶναι σοφοὶ,
» σιγῶ, κοὐ παιδεύσιμ εἰς τὰ πράγματα,
» γέλωτ' ὀφλεῖν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι,
» οὐχ ἡσυχάζων ὀφλήσω φόβον πλέα.
» τῶν δ' αὖ λογίων τε, χωμένων τε τῇ πόλει
» εἰς ἀξίωμα βὰς, πλέον φρονήσομαι
» ψήφοισιν. ὅστω γὰρ τάδ' ὦ πάτερ φίλε,
» οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι, κἀξιώματα,
» τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ, πολεμιώτατοι.
ἐλθὼν δ' ὅθ' οἶκον ἀλλότριον ἔπλευς ὅδε,
γυναῖκά θ' ὡς ἄτεκνον, ἣ κοινωμένη
τὰς συμφορὰς σοι προὔδωκ', ἀκλαχοῦσα νῦν,
αὐτὴ καθ' αὑτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς.
πῶς δ' ἐχ' ὧν αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
ὅταν πράσσῃ σοι μὲν ἐγγύθεν πόλις,
ἥδ' ὅσ' ἄτεκνος, τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς.
κἄτ' ἢ πόλιν σύ μ' ὄν δικαίως σὸν βλέπεις,
ἢ τἀμὰ λῶν, δόμα συγχέας ἔχεις.
» ὅπως σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασίμων,
» γυναῖκες εὕρον ἀνδράσιν διαφθοράς.
ἄλλως τε, τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω πάτερ,
ἄπαιδα γηράσκουσαν· ἐχρῆν γὰρ ἄξια
πατρῴων ἀπ' ἐδνῶν σ' ἀπαιδίαν νοσεῖν.
» τυραννίδος δὲ τῆς μάτην ἀνεμένης,
» τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ.

» λυπρά.

» λυπρᾶ. τίς γὰρ μακάριος, τίς δ' εὐτυχὴς
» ὅστις δ' εὐδικῶς, καὶ πρᾳβλέπων βίου,
» ἀἰῶνα τείνει; δ' ἡμότης δ' ἂν εὐτυχὴς
» ζῶ ἂν θέλοι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὤν.
» ᾧ δὲ πονηρὸς ἡ δυνὴ φίλους ἔχει,
» ἐσθλὸς δὲ μισεῖ, κατθανεῖν φοβούμενος.
» εἶπον ἂν ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
» πλοῦτεῖν τε τερπνόν; ὁ φιλῶν ψόφος λιλύειν
» ἐν χορσὶ σώζων ὄλβον; ὁ δ' ἔχει πόνος.
» εἰκὴ ἐμοὶ μέτρια μὴ λυπούμενῳ.
» ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ', ἄκοσόν με πάτορ.
» τῶν φιλτάτων μὲν πρῶτον ἀνθρώπων χολῶ;
» ὄχλον τε μέτριον. δ' ἐμ' ἐξέπληξ' ὁδῷ
» πονηρὸς δ' εἰς κεῖνο δ' ὃν ἀναχετόν,
» εἰκὴ ὁδῷ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν,
» θεῶν δ' ἐν ὀλιγᾶς, ἢ γόοισιν, ἢ βροτῶν
» ὑπηρετῶν, χαίρουσιν ὁ γοώμενοις.
καὶ ταῦτ' μὲν, ἐξέπεμπον. οἶδ' ἥκομ ξένοι.
ὥσθ' ἡδὺς ἀεὶ καινὸς ὢν, καινοῖσιν ἰῶ.
ὅδ' ὄνκτον ἀνθρώποισι, κἂν ἄκουσιν ᾖ,
δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος, ἡ φύσις θ' ἅμα
πρὸς εἶχε τοῦ θεῶ. ταῦτα σωνοράμενος,
κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ πάτορ
» ἔα δ' ἐμαυτῷ ζῶ. ἴσπ γὰρ ἡ χάρις,
» μεγάλοισι χαίρειν, σμικρά θ' ἡδέως ἔχειν.
χο καλῶς ἔλεξας, εἴπερ ὅς ἐγὼ φιλῶ,
ξὺν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.
ξὺ παῦσαι λόγων τῶνδ'. εὐτυχεῖν δ' ἐπίσταμαι
θέλω γ' ὅπερ σ' εὗρον ἄρξασθ' τέκνου,

κοινῆς

κοινῆς τραπέζης δαῖτα πᾶς κοινὸν πέσῃ,
θυσιάς θ' ἃ σε πρὶν γενέθλι' ἐκ ἐθύσαμεν.
ὦ νῦν μὲν ὡς δ' ἡ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον,
δ' εἰπνοισι τρέφω. τῆσδ' Ἀθηναίων χθονὸς
ἄξω θεατὴν δ' ἥθεν, ὡς ἐκ ὄντ' ἐμόν.
καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν ὃ βούλομαι
λυπεῖν, ἄτεκνον δ' ὄσαν, αὐτὸς δ' ὑστυχῶ·
χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων, προσπέσομαι
δάμαρτ· ἐὰν σε σκῆπτρα τἀμὰ ἔχειν χθονός.
Ἰωνὰ δ' ὀνομάζω σε. τῇ τύχῃ πρέπον,
ὅθ' ἕνεκ' ἀδύτων ἔζωνέ μοι θεός.
ἴχνος σωτῆρας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
πλήρωμ' ἀθροίζας, βεβύτωσαι ἡδονῇ
προσείπε. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν,
ὑμῖν δὲ σιγᾶν δμωσὶ λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπόντας πρὸς δ' ἁμαρτ' ἐμήν.
Ἰων σείχοι μ' ἂν. ὧν δὲ δ' τυχὴς ἄπεστί μοι.
εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν, εὑρήσω πάτορ,
ἄβιωτον ἡμῖν. εἰσ' ἐτῶν ξυναδῇ χρεών,
» ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἢ τεκοῦσ' εἰκ γυνή,
» ὡς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία.
» καθαρὰν γὰρ ἴω ἐς πόλιν πεσὼν ξένῳ,
» κἂν τοῖς λόγοισιν ἀσθενὴς ᾖ τὸ γε σῶμα
» δ' ὅλον, πέπαυται, κἀκ ἔχει παῤῥησίαν.
χο ὁρῶ πάκρυα μὲν, δ' πνθιμος ἄλλας
γε σφαγμῶν εἰσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος ὑπαιδίαν
πόδα ἔχοντ' κλῃ, εἰσὶ
αὐτὴ δ' ἀπᾶς ᾖ, δ' λελῳμένην τέκνων.

τίν' ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς,
ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν;
πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
τροφίμος ἔβεβα, γυναικῶν τίνος;
οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα,
μὴ τίν' ἔχει δόλον.
δειμαίνω συμφορὰν,
ἐφ' ὅποτε βάσεται,
ἄτοπος. ἄτοπα μὲν
πραδίδωσί μοι,
τῳδίποτ' εὔφημα.
ἔχει δόλον, τύχαν θ' ὁ παῖς,
ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων.
τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;
φίλαι, πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς
εὖ οὖς γεγωνήσομεν
πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ', ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ' ἡ μὲν, ἐρρεῖ συμφοραῖς, ὅδ' εὐτυχεῖ,
πολίων εἰσπεσοῦσα γῆρας.
πόσις δ' ἀτίετος φίλων.
μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους,
μέγαν εὖ ὄλβον οὐκ ἔσωσε τύχης.
ὄλοιτ', ὄλοιτ', ὦ πότνιαν
ἐξαπαφὼν ἐμὰν,
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον
ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας.
τὸ δ' ἐμὸν εἴσετ' τυραννίδος, τυραννίδος φίλα.
ἢ δὴ πελάσας, δείπνων κυρεῖ

παῖς,

παῖς, καὶ πατὴρ νέος νέων,
ἵνα δειράδες Γαρνασοῦ
πέτρας ἔχουσαι σκόπελον,
οὐράνιόν θ' ἕδραν,
ἵνα Βάκχιος ἀμφιπόρους ἀνέχων
πεύκας, λαιψηρὰ πηδᾷ
νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.
μήποθ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἱκοιθ' ὁ παῖς.
νέαν δ' ἁμέραν ἀκρλιπὼν, θάνοι.
ἐγνομένα γὰρ ἂν πόλις, ἔχοι
σκῆψιν, ξενικὸν εἰσβολὰν
ἁλίσας ὁ πάρος ἀρχαγὸς
ὢν Ερεχθεὺς ἄναξ.
κρέ ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ερεχθέως, πατρὸς
τοῦ μοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ὥς μοι συνῃσθῆς εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα, παίδων εἰς γονὰς, ἐφθέγξατο.
Σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς.
ἃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακὸν,
εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμὸν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὖσ', ἀντικηδεύω πατρός.
πρί ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων
ἤθη φυλάσσεις, κοὐ καταισχύνασ' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκ γόνους αὐτόχθονας.
ἔλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα, καὶ κόμιζέ με.
αἰπεινὰ δέ μοι μαντεῖα. τοῦ γήρως δέ μοι
συνεκπονοῦσα κῶλον, ἰατρὸς γενοῦ.
κρέ ἔπου νῦν. ἴχνος δ' ἐκφύλασσ', ὁπουτιθεὶς.

πρ ἰδ᾽ ὁ. Τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδὺ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.
κρέ βάκτρῳ δ᾽ ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονός.
πρ καὶ τοῦτο τυφλὸν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
κρέ ὀρθῶς ἔλεξας. ἀλλὰ μὴ πρεσκέπω.
πρ οὔκουν ἑκώνγε, τοῦδ᾽ ἄκοντος οὐ κρατῶ.
κρέ γυναῖκες, ἱστῶν τῶν ἐμῶν, τοῦ κερκίδος
δούλευμα πιστὸν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις,
βέβηκε παίδων, ὧνπερ οὕνεχ᾽ ἥκομεν,
σημήνατ᾽. εἰ γὰρ ἀγαθά μοι, μηνύσατε.
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαράν.
χο ἰὼ δαῖμον.
τὸ φροίμιον μὲν τῶν λόγων, οὐ εὐτυχές.
ἰὼ τλᾶμον.
ἀλλὰ τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;
εἶεν. τί δρῶμεν θάνατος ὧν κεῖται πέρι;
κρέ τίς ἥδε μοῦσα, χ᾽ ᾧ φόβος τίνων πέρι;
χο εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν, ἢ τί δράσομεν;
κρέ εἴφ᾽ ὡς ἔχεισγε συμφορὰν τίν᾽ εἰς ἐμέ.
χο εἰρήσεταί τοι, κεἰ θανεῖν μέλλω δι᾽ πλῆ.
οὐκ ἔστι σοι δέσποιν᾽ ἐπ᾽ ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν᾽, οὐ δὲ μαστῷ σῷ προσαρμόσαι τάδε.
πρ ᾤ μοι. θάνοιμι θύγατερ. ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ.
κρέ εἴφ᾽ ὡς ἔχεισγε συμφορὰν τίν᾽ εἰς ἐμέ.
συμφορᾶς ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος βίοτον ὦ φίλαι.
πρ διοιχόμεσθα τέκνον. Κρέ. αἴ. αἴ. αἴ. αἴ.
διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με
πνευμόνων τῶνδ᾽ ἔσω.
πρ μηπω στεναξῆς,
κρέ ἀλλὰ πάρεισι γόνοι.
πρ πρὶν ἂν μάθωμεν,

ἀγγελίαν

κρέ ἀγγελίαν τίνα μοι;
πρ εἰ ταῦτα πράσσων δεσπότης, τοῦ συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνν σὺ δυστυχεῖς.
χο κείνῳ μὲν, ὦ γεραιὲ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν. ἰδίᾳ δ᾽ εὐτυχεῖ τάυτης δίχα.
κρέ τὸ δ᾽ ὑπὸ τοῦδε κακὸν ἄκρον
ἔλακες ἄχος ἐμοὶ στένειν.
πρ πότερα, διαφύναι δὴ γυναικὸς ἔκτινος
τὸν παῖδ᾽, ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ᾽ ἐθέσπισεν;
χο ἤδη πεφυκότ᾽ ἐκτελῆ νεανίαν
δίδωσιν αὐτοῦ Λοξίας. πρὴν δ᾽ ἐγώ.
κρέ πῶς φής;
ἄφατον, ἄφατον, ἀνάνδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.
πρ κἄμοιγε. Κρέ. πῶς δ᾽ ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνει,
σαφέστερόν μοι φράζε, χ᾽ ᾤστις ἐσθ᾽ ὁ παῖς.
χο ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ συθείς,
πρώτῳ πόσις σος, παῖδ᾽ ἔδωκ᾽ αὐτοῦ θεός.
κρέ ὀττοτοττοτοί.
τὸ δ᾽ ἐμὸν, ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοτον. ἐρημίᾳ δ᾽ ὀρφανοὺς δόμους οἰκήσω.
τίς οὖν ἐχρήσθη; τοῦ, συνῆψ᾽ ἰχνος ποδὸς
πόσις τάλαινης; πως δέ που νιν εἰσίδω;
χο οἶσθ᾽ ὦ φίλη δέσποινα τὸν νεανίαν,
ὃς τόνδ᾽ ἔσαιρε ναόν; οὗτός ἐσθ᾽ ὁ παῖς.
κρέ ἀν᾽ ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα
πρόσω γαίας Ελλανίας,
ἀστέρας ἑσπερίους.
οἷον, οἷον ἄλγος ἔπαθον.
πρ ὄνομα δὲ ποιον αὐτὸν ὀνομάζει πατὴρ

οἶσθ' ἢ σιωπᾷ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει;
χο Ιων', ἐπείπερ πρῶτος ἱκέτευσε πατρί.
πρ μητρὸς δὲ ποίας ὄντ'; Χο οὐκ ἔχω φράσαι.
φρᾶσόν σ', ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ γέρον,
παιδὸς πεφυκυῖαν ξύνοια, καὶ γνήθια,
σκιὰς ὀν ἱδρὰς πῶς σε λαθραίως πόσις,
κοινᾷ ξυνάψων παῖδα παιδὶ τῷδ' νέῳ.
πρ λέξω σοι, πεσὼν ἐσβάλω (σὺ γὰρ ἐμοὶ νοσῶν)
τὸ σὸν πρὸς ἀνδρός. καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεθα, δώμασιν τοῖς Ἐρεχθέως
ἐκβαλλόμεθα. καὶ σὸν ὄντ' συγχῶ πόσιν,
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον, ἢ κεῖνον φιλῶν,
ὅστις σε γήμας ξένῳ ἐπεισελθὼν πόλιν,
καὶ δῶμα, καὶ σὸν πᾶν ἀλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος
λάθρᾳ πέφυκεν. ὡς λάθρᾳ σ', ἐγὼ φράσω.
ἐπεί σ' ἄτεκνον ἤσθετ', ὀκ ἐσόρᾳ σε δὴ
ὁμοίως ἔσω, φῶς τύχης τ' ἴσον φορεῖν.
λαβὼν ἑὴν δόλια λέκτρα, νυμφοστόλους λάθρᾳ,
τὸν παῖδ' ἔφυσεν. ὀξύνωμόν μέ τῳ
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν. ὅσ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος ὡς λάθοι, παιδεύεσθαι.
νεανίαν δ' ὡς ἤσθετ' ἐκτετραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἔπεμψε δεῦρο ἀπαιδίας χάριν.
κἄφθ' ὁ θεὸς ὀκ ἐψεύσατο. ὅδ' ἐψεύσατο;
πάλαι τρέφων γὰρ παῖδα. λιπαρεῖ πλοκὰς
τιάσας. ἄλλος μὲν, ἀνέφορ' εἰς τὸν δ' ἄπονα.
ἐλθὼν δὲ, καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων,
τυραννίδ' αὐτῷ πορίζεται ἔμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τόνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,

Ιων,

Ιων, ἰόντι δεῦρο θάρσει τοῦτο.
» οἴμοι. κακόργος ἀνὴρ ὡς ἀεὶ συγχῶ,
» οἵ σωθέντες τἄδικ', εἶτα μηχανὰς
» κοσμοῦσι, φαῦλον χρηστὸν ἀναλαβεῖν φίλοις
» θέλοιμι μᾶλλον, ἢ κακὸν σοφώτερον.
κἀγὼ τῶνδ' ἁπάντων ἔχομαι πείσει κακόν,
ἀμήτορ', ἀναείθμητον ἐκ δόλης ἴνος
γυναικός, εἰς σὸν δῶμα δεῦρο στείχειν ἀγᾷν.
ἁπλᾶν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακόν, εἰ παρ' οὐγενῆς
μητρὸς πιθὼν σε τῷδε λέγω ἀπαιδίαν,
ἐσῴκισ' οἴκους. εἰ δὲ σοι τόδ' ἦν πικρόν,
τῶν Αἰολεωνιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖσε δὴ γυναικείαν δ' ὁρᾶν,
ἢ γὰρ ξιφοῦχ λαβοῦσαν, ἢ δόλῳ τινί,
ἢ φαρμακοῖσι, σὸν κατακτεῖναι πόσιν,
ὦ παῖδα, πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνου μολεῖν.
εἰ γάρ γ' ὑφήσεις τοῦδ' ἀπαλλάξῃ βίου.
» δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς γ' ἐλθόντοιν στέγος,
» ἢ θάτερον δεῖ, δυσυχεῖν, ἢ θάτερον.
ἐγὼ μὲν οὖν σοι, σωφρονεῖν θέλω,
καὶ συμφονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμοις.
ὃ δ' ἀεὶ θ' ὁπλίζει; καὶ τροφεῖα δ' ἐστόνους
ἀρδ' ὀς θανεῖν τε, ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
» γὴ γάρ σε τοὺς δόλοισιν ἀνχώλιον φορεῖ,
» τόνομα. τὰ δ' ἄλλα πάντα, τῶν ἐλευθέρων
» δούλους κακίων δόλος, ὅσους ἐσθλοὺς ἴδῃ.
χο κἀγὼ φίλη δέσποινα, συμφοράν θέλω
κοινωνὸν ἔστην', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς.
κρέ ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω; πῶς δὲ
σιωπᾶς ἀναφύνω δύνας;

αἰδοῦς δ' ἀπλειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς;
οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε;
στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων.
φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθ'
χρήζουσα καλῶς, οὐκ ἐδυνάσθην,
σιγῶσα γάμους, σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πυλύαστρον ἕδος,
καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν
λιμνῆς τ' ἐνύδρου τριτωνιάδος
πότνιαν ἀκτὰν, οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων
ἀπνισαμένη ῥάων ἔσομαι.
στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ,
ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβουλευθεῖσ'
ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων,
οὓς ἀπδείξω
λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.
ὦ τὰς ἑπταφθόγγου μέλπων
κιθάρας ἐνοπὰν, ἅ τ' ἀγραύλοις
κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μουσᾶν, ὕμνους εὐαχήτους,
σοι μορφὰν ὦ Λατοῦς παῖ.
πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω.
ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, εὖτ' εἰς κόλπους
κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον,
ἀνθίζειν χρυσανταυγῆ,
λευκοῖς δ' ἐμφύσας καρποῖς
χειρῶν, εἰς ἄντρου κοίτας
κραυγάν μ' ὦ μάτερ μ' αὐδῶσαν,

θεὸς

θεὸς ὁ μευνέτας
ἄγες ἀναιδείᾳ,
Κύπριδι χάριν πράσσων.
τίκτω δ' ἁ δύστηνός σοι
κοῦρον, τὸν, φρίκᾳ μητρὸς,
εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν,
ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις
ἐζεύξω τὰν δύστανον,
οἴ μοι μοι. ἐν νῦν ἔρρει
πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα
παῖς μοι, καὶ σὸς τλάμων.
σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις,
παιᾶνας μέλπων.
ὠή. τὸν Λατοῦς αὐδῶ.
ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους, καὶ
γαίας μεσσήρεις ἕδρας
εἰς οὖς αὐδὰν καρύξω.
ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ,
ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφέτᾳ
χάριν οὐ προλαβὼν,
παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις.
ὁ δ' ἐμὸς γενέτας, καὶ σός γ' ἀμαθὴς,
οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς, οἰκεῖα
σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας.
μισεῖ τ' ἁ Δᾶλος. καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνια παρ' ἁβροκόμαν,
ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο,
Λατὼ δίοισί σε καρποῖς.
χο Οἴ μοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται

κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
πρ θύγατερ, ὄτοι σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί,
πρύμνηθεν αἴρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο.
ὃς ἐκβαλοῦσα, τῶν πρεστώτων κακῶν
μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς.
τί φῄς; τίνα λόγον λοξίου κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φῄς παῖδα; πῦθειναι πόλεος
θηρσὶ φίλον θύμβρευμ'; ἄνελθέ μοι πάλιν.
αἰσχύνομαι μὲν σ' ὦ γέρον. λέξω δ' ὅμως.
κρέ ὡς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις.
πρ ἄκουε τοίνυν. οἶσθα κεκροπίας πέτρας
κρέ πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;
πρ οἶδ' ἔνθα Γανὸς ἄδυτα, καὶ βωμοὶ πέλας.
κρέ ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.
πρ τίν'; ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις.
κρέ Φοίβῳ συνῆψ', ἄκουσα δύστηνον γάμον.
πρ ὦ θύγατερ, ἄρ' ἦν ταῦθ', ἅγ' ἡσθόμην ἐγώ;
κρέ οὐκ οἶδ'. ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις, φαίημεν ἄν.
πρ νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρᾳ;
κρέ τοῦτ' ἦν, ἃ νῦν σοι φανερὰ σημαίνω κακά.
πρ κᾆτ' ἐξέκλεψας πῶς Απόλλωνος γάμους;
κρέ ἔτεκον. ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων γέρον.
πρ πῦ τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;
κρέ μόνη κατ' ἄντρον, ὅπερ ἐζεύχθην γάμοις.
πρ ὁ παῖς δὲ πῦ 'στιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις;
κρέ τέθνηκεν ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
πρ τέθνηκεν; Απόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
κρέ οὐκ ἤρκεσ'. αἰδοῦς δ' ἐν δόμοις παιδεύετο.

πρ τίς

πρ τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύγε.
κρέ ἡμεῖς ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.
πρ οὐ δὲ ξυνῄδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου;
κρέ αἱ ξυμφοραίγε, καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
πρ καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
κρέ πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.
πρ φεῦ.
τλήμων σὺ τόλμης. ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν.
κρέ εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι
πρ μαστὸν διώκοντ', ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
κρέ ἐνταῦθ'. ἵν' οὐκ ὤν, ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
πρ σοὶ δ' εὖ τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
κρέ ὡς τὸν θεὸν ζώζοντα τόνγ' αὐτοῦ γόνον.
πρ οἴ μοι δόμων σῶν, ὄλβος ὡς χειμάζετο.
κρέ τί κρᾶτα κρύψας ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
πρ σὲ, καὶ πατέρει σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
κρέ Τὰ θνητὰ τοιαῦτ', οὐδὲ ἐν ταυτῷ μένει.
πρ μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων θύγατερ ἀντεχώμεσθα.
κρέ τί γάρ με χρὴ δρᾶν; Απορία τὸ δυστυχεῖν.
πρ τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀστρίνου θεόν.
κρέ Καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὖσ', ὑπερδράμω;
πρ πίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
κρέ δέδοικα. καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.
πρ τὰ δυνατὰ νῦν τόλμησον ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
κρέ αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ', ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
πρ νῦν δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ὠδὶ σοὶ πεφηνότα.
κρέ πῶς; εἰ δυνατὸν, ὡς θέλοι μέγ' ἄν.
πρ ξιφηφόρους σοὺς ὁπλίσασ' ὀπάονας.
κρέ στείχοιμ' ἄν. ἀλλὰ πῦ γενήσετο τόδε;
πρ ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὗ θοινᾷ φίλους.

κρέ ἐπίσημον

κρέ ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ σ' ὅλον ἀθρῆς.
πρ ὦ μοι. κακίζω. φροῦδε σὺ νῦν βάλοῦ ἑλοῦ.
κρέ καὶ μὴν ἔχωγε δόλια, καὶ σφαγήσεται,
πρ ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνυν ἐπηρεπὴς ἐγώ.
κρέ ἄκου τοίνυν. οἶδα γὰγενῆ μάχην.
πρ οἶσθ' ὧν φλέγρᾳ γίγαντες ἔσηξαν θεοῖς.
κρέ ἣν τοῦθα γοργὸν ἔτεκε γῆ, δεινὸν τόδρας/
πρ ἢ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον θεῶν πόνου;
κρέ ναί. καὶ νιν ἔκτεινε Διὸς Παλλὰς θεά.
πρ ποίοις δὲ μορφῆς σχήμασ' ἔχουσ' ἀγρίας;
κρέ θώρακ' ἐχιδνῆς πυριβόλοις ὡπλισμένον.
πρ ἆρ' ἦσθ' ὁ μῦθος, ὃν κλύων πάλαι;
κρέ τοῦτῆς Ἀθάνας δόρυ ὧδε σαίνοις ἔχει.
πρ ὦ δαιμόν' ὀνομάζουσι, Παλλάδος σολήν;
κρέ τόδ' ἔχων ὄνομα, θεῶν, ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ.
πρ τί δῆτα θύγατερ σῇσι ἐχθροῖς βλάβην;
κρέ Ἐριχθόνιον οἶδ'; ἢ τίν' ὁ μέλλος γόρον;
πρ ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ;
κρέ τοῦτῳ δόσιν Παλλὰς ὄνθ' νεογόνῳ,
πρ τί χρῆμα; μέλλον γάρ σ' ἐσφορεῖς ἔπος.
κρέ δισσὰς σταλαγμὰς αἵματος γοργὰς ἄπο.
πρ ἰαχὼ ἔχοιτ' ἂν τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
κρέ τὸν μὲν, θανάσιμον. τόνδ' ἀκεσφόρον νόσων.
πρ ὧν δεξαμένα καθάψασ' ἀμφὶ παιδὶ σώματος:
κρέ χρῶσι δεσμοῖς ὁ δὲ, δόλῳ σ' ἐμῷ πατρί.
πρ κεῖνα δὲ κατθανόντος, εἷς σ' ἀφίκετο;
κρέ ναί. λαβοῦσι καρπῷ' αὐτὸ γὰ χρὸς φορῶ.
πρ πῶς δῆτα κέλευσαντι δύσπνοον σόρῳ θεᾶς;
κρέ κοίλῃς μὲν ὅσοις φλεβὸς ἀπέσαξεν φόνῳ.
πρ τί δῆτα δεῖ χρῆσθε; δώσειν ἐμφορεῖ τίνα;

κρέ νόσους

κρέ νόσους ἀπείργει, καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
πρ ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς, οὐ λέγεις, τί δρᾷ;
κρέ κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὧν σῶν γοργόνων.
πρ εἰς γ' ἢ κραθὲν ταυτὸν ἰχῶρ εἰσφορεῖς;
κρέ χωρεῖς. Κακῶν γὰρ ἐσθλὸν τὸ συμμίγνυσι.
πρ ὦ Φιλτάτη πᾶσι, πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ.
κρέ τέτῳ θανεῖται πᾶς. σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσῃ.
πρ πῶς, καὶ τί δράσας; σὸν λέγεις, πολμᾶν δ' ἐμόν.
κρέ ὧν ταῖς Ἀθήναις, δόλῳ ὅταν τὸ μὸλῃ μόλῃ.
πρ δόλιον τόδ' εἶπας. καὶ σὺ γὰρ τὸ μὸν ψέγεις.
ἰρέ πῶς ἆρ' ἔστ' εἰσιδεῖν τόθ', ὅ κἀμὲ εἰσέρχεται;
πρ σὺ παῖδα δέξεις δολέσαι, κεἰ μὴ κτενεῖς.
κρέ ὀρθῶς. Φθονεῖν γὰρ φασι μητρυιὰς τέκνοις.
πρ αὐτὸν νῦν αὐτὸν ἱκετεύσον, ἵν' ἀρνήσῃ φόνους.
κρέ προλάζυμαι γὰρ τῷ χρόνῳ σ' ἡδονῆς.
πρ καὶ σύνεγε λήσεις πόσιν ἃ, σε ἀπολέσει λαβεῖν.
κρέ οἶδ' ὧν ὁ δράσων, χρὸς δ' ἐμῆς λαβὼν
χρύσωμ' Ἀθάνας, τόδε παλαιὸν ὄργανον,
ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βυθυτεῖ λάθρᾳ πόσις,
δείπνων ὅταν λήγωσι, καὶ σπονδὰς θεοῖς
μέλλωσι, λείβειν, ὧν πέπλοις ἔχων τόδε,
κάδος βαλὼν εἰς πῶμα δεῖ νεκρὸς.
ὁδίας δὲ, μὴ πᾶσι, χωρίζας πόνον
τῷ δ' ἐμῷ μέλοντι δεσπόζειν δόμων.
κἄνπερ δ' ἔλθῃ λαιμὸν, ὅποθ' ἵξεται
κλεινὰς Ἀθήνας. κατθανὼν δ' αὐτὸ μενεῖ.
πρ σὺ μὲν νιν εἴσω πρόξενῶν μέθες πόδα.
ἡμεῖς δ' ἐφ' ὧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν.
ἄγ' ὦ γύναι πρὸς, νεανίας γενὸς
ὀργισι. κεἰ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεισί σοι,

ἐχθρὸν

ἐχθρὸν σ' ἐπ' ἄνδρα σὸν σταστῶν μέτα,
καὶ συμφόνους, καὶ σὺν ξαίρῃ δόμων.
τὸν σ' ὀνόσεια, δυτυχοῦσι μὲν, καλὸν
ζμαῦ. ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
θέλῃς, ὀλεῖς ἐμπολὺν κεῖται νόμος.
ἐνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τὸν
νυκλιπόλων ἐφόλων ἀνάσσεις,
καὶ μεθαμερίων, ὅλβον
δυσδανάτων κρατήρων πλὴ
ρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπῃ
πότνια ποτνί' ἐμὰ
χθονίας γοργῶς λαε,
μοτόμων ἀκὴ σταλαγμῶν,
τὸν τῶν ἐρεχθεί δᾶν
δόμων ἐφαπτομένω.
μηδέποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
πόλεως ἀνάσσοι,
πλὴν τῶν σὺγγενετᾶν ἐρεχθειδᾶν.
εἰ δ' ἄτεκνος θάνατος, ὥσθ' αἱ τε δέσποι-
νας, ἄτε ζαιρὸς ἄτεισι τόλμας,
ἄτε νῦν φέρετ' ἐλπὶς, ἢ θυ-
γὸν ξίφος, ἢ δαίμων ἐξὰ
ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρᾳ.
πάθεσι πάθεα δ' ἐ
ξανύτοσ', εἰς ἄλλας
βιότοσ μορφὰς κάτοψιν.
ὃ γὼ δόμων γ' ἑτέρους
ἄρχοντας ἀλλοδαπὸς
ξῶσά ποτ' ὀμμάτων γ' φαγᾶς
ἀνέχοιτ' ἂν αὐγᾶς,

ἃ τῶν

ἃ τῶν σὺπατριδᾶν γεγὼς σ' οἴκων.
ἀειχώομαι τὸν πολύϋμνον
θεὸν, εἰ πόλει καλλιχόροισι παγαῖς,
λαμπάδα θεοῦ δ' εἰκάδων
ὄψεται φῶς ἱερὸν, αὔπνον ὦμ,
ὅτι μὴ Διὸς ἀδρώπος
ἀνεχόρδυσεν ἀιθὴρ,
χορδύει δὲ σελάνα,
καὶ πυρὶ κόντα κᾶραι
Νηρέος, αἱ μὴ πόντον,
ἀχνάων τε ποταμῶν
δίνας χορδυόμεναι,
τὰν χρυσοστέφανον κόραν,
ὦ ματέρα σεμνὰν,
ἣν ἐλπίζει βασιλεύσειν,
ἄλλου πόνου τ' εἰσαΐσειν,
ὁ φοίβειος ἀλάτας.
ὁρᾶδ', οἵδι σὺν ἱερεάδεσιν
μὴ μόσχον ἰόντες,
ἀείδετε ὕμνοις.
ἁμέτερα λέχεα. καὶ γάμους
Κυπρίδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους,
ὅλον σὺσσεβίᾳ κρατοῦμεν,
ἀδίκων ἔρωτ' ἐρον ἀνδρῶν,
παλιμφάτοις ἀοιδαῖς
ὦ μόσιος ἄνδρας ἴστω,
δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.
δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
παίδων, ἀμνημοσύναν,
ἃ ποιναὶ τιτέων τύχαν

οἰκοισι

οἴκοισι φυτεύσας
ἐλεοποίνᾳ. πῶς δ' Ἀφροδίταν
ἄλλαν θέμιν χάριν,
νόθα παιδὸς ἑκοῦσαν.
Βε κλῄναι γυναῖκες, πᾶ κύρει Ἐρεχθέως
δ' ἐλεοποιναν εὕρω; παντᾳχῇ γὰρ ἄστε-
ζητῶν νιν, ἀζήμπλαγχα, κοὐκ ἔχω λαβεῖν.
χο τίδ' ὄσιν ὦ ξαύδασε; τίς πόθυμία.
ποδῶν ἔχεισε, μὴ λόγους τίνας φρᾷς;
Βε θηρώμεθ'. ἀρχαὶ δ' αἵδ' ὦν χώρειοι χθονὸς
ζητοῦσιν αὐτὼ, ὡς βάνη πετρωμάτα.
χο οἵ μοι, τί λέξεις; ὅστις πότε λελήμμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκποδίζουσαι φόνου;
Βε ἐγνώσμεθ' ἀζ ἴσως. κἀμ' ὑστάτοις κακοῖς.
χο ἔφθη ἤ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
Βε Τὸ μὲν δίκαιον δὴ δίκης ἥσσώμενον
ἀζ δῦρξεν ὁ θεός, ὃ μίαν θέλων θέλειν.
χο πῶς, ἀνιάζω σ' ἰλίγγους ἀζειπεῖν πάλιν.
Ἀ πεπυσμένοι γὰρ, εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών,
ἥδιον ἂν θάνοιμ' ἄν, εἴθ' ὁρᾶν φάος.
Θε ἐπεὶ θεὸς μαντεῖον ᾤχετ' ἐλλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν λαινὸν λαβὼν,
πῶς δ' εἶπεν, θυσίας θ', ἃς θεοῖς ὡπλίζετο,
Ξοῦθ' ἵν' ᾤχετ', ᾗθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ
Βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δῄουσιν ὅσιος παιδὸς ἀντ' ὀπηδείου,
λέξας. σὺ μὲν νῦν τέκνον ἀμφήρης μόνος
σκιὰς ἀνίσῃ πλατάνων μοχθήμασι.
θύσας δὲ γνήτοις θεοῖσιν, ἦν μακρὸν χρόνον
μένῃς, πόσει πλαῖτες ἐσώζεν Φίλοις.

λαβὼν

λαβὼν δὲ μόσχος, ᾤχετ'. ὁ δ' ἐντανίας
σεμνῶς ἀνοίγει πυθιβολὰς σκιωμάτων
ὀρθοστάτους ἐδρύετ', ἦλιν φλογὸς
καλῶς φυλάξας, ὅτε πῶς μέλας βολὰς
ἀκτῖνας, ὅτ' ἂν πῶς τελευτώσας βίον, θνατῶν ὁδὸν
πλέθρα σταθμήσας μῆκος εἰς δύγώνιον,
μέτρῃ μ' ἔχειν τὸν μέσωγε μυείων
ποδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ Σοφοί.
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν,
λαβὼν δ' ὑφάσματ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα,
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πῆρυγα πυθιάδι πέπλων,
ἀνάθημα δίου παιδός. ὃς Ἡρακλέης
ἅμαξαν ὧν σκυλεύματ' Ἰφίτῳ θεῷ.
γῇ δ' ὑφαντὰ γράμμασιν ποικίλα ὑφαί.
οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν ἀνθρώπου κύκλῳ,
ἵππους μὲν ἥλιον εἰς τελευταίαν φλόγα
ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν ἑσπέρου φάος.
μελάμπεπλος δὲ νὺξ, ἀστείρωτον ζυγοῖς
ὄχημ' ἐπάλλων. ἄστρα δ' ὠμάρτει θεᾷ.
πλειὰς μὲν ἧκε μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
ὅ, τε ξιφήρης Ὠρίων. ὑπερθεν δὲ
ἄρκτος στρέφουσ' ἑαυτὰν χρυσήρη πόλον.
ἑλίκος δὲ πανσέληνος ἀκόντιζ' ἄνω
μῆνός δι' ἠέρος, ὑάδες τε ναυτίλοις
ἀφέστασ' ὄμμα, τ' ἀστὴρ, ὃς τε φωσφόρος
ἕως διώκει ἄστρα. ποίκιλοις δ' ἐπὶ,
ἄμπεχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,

Τι σὺν ἑτμὰς

χθηρέτμους ναῦς αὐτίας ἐλλιώσιν.
Ὦ μξόθηρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας
ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
κατ εἰσόλους δὲ, Κέκροπα θυγατρῶν πέλας
ἀπείρανς σωτειλίσοντ', Αθλιαίων ἵνος
ἀνάθημα. χρυσέους τ ὦν μέσῳ συοσιτίῳ
κεγκῖρας ἔσησ'. ὧν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
κῆρυξ, ἀνεῖπε χὠ θέλων τ' ἐγχώριον
ὀν λαῖτα χωρεῖν. ὡς δ' ἐπληρώθη σέγη,
στεφάνοισι κοσμηθέντες, δύο χθα βορᾶς
ψυχὴν ἐπλήρων. ὡς δ' ἀνῆκαν ἡδονὴν,
πῦελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον,
ἔστη. γέλων δ' ἔθηκε σὺν λείπνοις πολύν,
πρόθυμα πράσσων. ἔκ τε γὼ κρωσσῶν ὕδωρ
χοροῖν ἔπεμπε νιπῆρα, κἀξεθυμία
σμίρνης ἱδρῶτα. χρυσέων τ' ἐκπωμάτων
ἦρχ' αὐτὸς, αὐτῷ τόνδε πρὸ στάξας πόνον.
ἐπεὶ δ' ὀν αὖλος ἦκεν, ἐς κραπάλά τε
καινὸν, γόρων ἔλεξεν, ἀφαρπάζειν χρεὼν
οἰνηρὰ σκύφη σμικρὰ, μεγάλα δ' εἰσφέρειν,
ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἷσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν.
ἰὼ δὴ φρόντων μόχθος ἀργυρηλάτους,
χρυσέας τε φιάλας. ὁ δὲ, λαβὼν ἠλαίνετον
ὡς τῷ νέῳ δὴ σ' εἰσότι χάριν φόρων,
ἔλωκε πλῆρες τοῦχος, εἰς οἶνον βαλὼν,
ὃ φασι δῦναι φάρμακον ὄφεως ἱερὸν
δίεσσοιναν, ὡς πᾶς ὁ νέος ἐκλίποι φάος.
κἀδίεις τάδ' ἦδει. ὧν χορσὶν ἔχονθ' ἕνοι.
ἀστονόας

ἀστονόας μετ' ἄλλων πασὶ τοῖ πεφυκότι,
βλασφημίαν ἵς οἰκετῶν ἐφθέγξατο.
ὅσ' ὡς ὧν ἴδρῳ, μάντεσί τ' ἐδίοις τραφεὶς,
οἰωνὸν ἔθετο, κἀκέλευσ' ἄλλον νέον,
κραπῆρα πληρᾶν. τὰς δ' πρὶν ἀστονόας θεᾶ,
δίδωσι γαίας, πᾶσί τ' ἐκατὸν δεῖν λέγει.
σιγὴ δ' ἐπῆλθεν. ἐκδὶ ἐπίπλαμα δηάσας
κραπῆρας ἱδρὼς, βιβλίνης τε πώματος.
κἀν τῷδε μόχθῳ, πλῆθος εἰσπίπτει δόμοις
κῶμος πελειῶν. λοξὸς γὰρ ὧν δόμοις
ἄπρεσφαίκασ'. ὡς δ' ἀπέστησαν μέθυ,
κεἰς αὐτὰ χείλη πώματος κεχρημένοι,
καθῆκαν. εἶλκον δ' ὑπόρρους ἐς αὐχένας
κἀὐ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνοσος ἰὼ λοιβὴ θεᾶ.
ἦν δ' ἕζετ' ὠθ' ὁ καινὸς ἐστάλαγμ γόνος,
ποτόν τ' ἐγεύσατ'. σὺθὺς σὺπόρου σέλμας
ἔσεισε, κἀβάκχευσεν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπλα
ἀξιώματα, ἀλάλαξα. θάμβησε δ' πᾶς
βοινατόρων ὅμιλος ὄρνιθος πόνος.
βυσσοκτόνα δ', ἀπαστράπτουσα, φοινικοσκελεῖς
χηλὰς πτερύσσει. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
ὑπὲρ τραπέζης ἦκεν ὁ μαντεύτης γόνος.
Βοᾷ δὲ, τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν,
σήμαινε πρέσβυ. σὴ γὰρ ἡ θεοθυμία.
κἀμὸν πῶμα χθρὸς σῆς ἐξέβαλεν πάρα.
σὺθὺς δ' ὀδύνας ἀραῖαν ὠλόφυρε λαβὼν,
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχοιθ' ἕλοι.
ἄφθη δ', κἀκ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις.

πέλμας Κρεόσης. πώματός τε μηχανάς.
θεῖ σ' ὑβρις ἔξω συλλαβοῦσ' θοινάτορας,
ὁ πυθόχρηστος λοξίας νεανίας.
κἀμ' κοιράνοισι πυθικοῖς τεθεὶς, λέγω.
ὦ γᾶια σεμνὴ, θ' Ερεχθέως ὕπο
ξύγκης γυναικὸς, φαρμάκοισι θνήσκομεν.
Δελφῶν σ' ἄνακτες ὤφελόν με πετροβρίφῃ
θανεῖν ἐμοὶ σ' ἑστοῦναν ὑφῳ μιᾷ,
νόμῳ ἱερὸν ὡς κτείνοιεν, ἢ τ' ἀνακτόροις
φόνον λιβεῖεν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
τὸν ἀθλίως τεθνῶσαν ἀθλίαν ὁδόν.
παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἕρον Φοίβου πάρα,
τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν,
χο ὀκ ἔς, ὀκ ὀδί θανάτῳ
πατροπὰ μελέᾳ μοι.
φανερὰ γὰρ φανερὰ τάδ' ἤδη
τεκνολὰς ἐκ Διονύσου βοτρύων θοὰς
ἐχίδνας στέγοσι μυννυχίδας φόνῳ
φανερὰ θύματα νορτόρων.
συμφορὰι μὲν ἐμῷ βίῳ,
λυσίμοι δὲ καταφθοραί.
σ' ἑστοῦναι, τίνα
φυγὰν πλόρόεσαν, ἢ
χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν,
πορεύσω, θανάτου λυσίμου
ἄτερ ἀκροβύγοσι, πεθείπων
ὠκίσαν χαλαὶ ὤιδᾶσ', ἢ
πρύμνας ὑπὲ ναῶν.

ὀκ ὀδί

ὀκ ὀδί λαβεῖν ὅτε μὴ χρήζων
θεὸς ἐκκλέπτει.
τίποτ' ὦ μελέα σ' ἑστοῦναι μέλῃ
» ψυχῇ σε παθεῖν; ἆρα θέλουσαι
» δρᾶσαι τι κακὸν σὸν πέλας, αὐταὶ
» πεισόμεθ' ὥσπερ τὸ δίκαιον;
κρέ πρόσπολοι, δίωκόμεθα θανασίμους ὑπὸ σφαγὰς
πυθίῳ ψήφῳ κραπθεῖσ'. ἐκδυτος δὲ γίνομαι.
χο ἴσμεν ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς ἵν' ὀυτυχῆς.
κρέ ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ ἀκῆ προὔλαβον μόγις ποδὸς
μὴ θανεῖν, ἑλοπῆδ' ἀφῖγμαι, διαφυγοῦσα πολεμί
χο ποῖσθ' ἂν ἄλλοσ', ἢ 'πὶ βωμόν; (ους.
κρέ καὶ τί μοι πλέον τόδε;
χο ἐκεῖσε γ' ἀθέμις φονεύειν. κρ. ὧδ' νόμῳ σ' ἐγ' ὄλλυμαι.
χο χειρία γ' ἀλᾶσα. κρ. ἐμὶν οἶσθ' ἀγωνισὰι πικροί,
ὀλοὰ δ' ἐπείγοντ' ξιφήρεις. χο. ἴσθ' νῶν πυρᾶς ἔπι.
κἀμ' θανεῖν γὰρ ὤφελόν σ' ἄλα, τοῖς ἀκτείνασί σε
πρόσπρόπαιον αἷμα θήσεις. οἰσέον ἢ τὸν τύχαν.
ἴων ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,
οἵαν ἐχίδναν τήνδ' ἐφυλας, ἢ πυρὸς
δρώκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα.
ἢ τόλμα πᾶσ' ᾔνεσεν. ὀδ' ἥσσων ἔφυ
γοργὸς παλαιμῶν, οἷς ἐμελλέ με κτανεῖν.
λάζυσθ', ἵν' αὐτῆς σὺν ἀκηράτοις πλόκοις,
κόμης καταξάνωσι γαρυσοῦ πλάκες,
ὄθεν πετραῖον ἅλμα δισκεύθησεται.
ἐσθλὸς δ' ἐκυρσε δαίμων περὶ δὲ πόλιν
μολεῖν Αθήνῶν, χ' ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν.

Τι 3 ὃν συμμάχοις

ξὺν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμεθα φρένας
τὰς σὰς, ὅδ' ὁμῶς, ἀλυσμὸς ἥκει τ' ἐφυς.
εἴσω γὰρ ἂν με πρόβαλε δόμων ἀνώγεω,
ἄρσην ὢν ἂν ἀξιέπεμψας εἰς ἅδ' ὁ δόμος.
ἀλλ' ὅτε βωμὸς, ὅτ' Ἀπόλλωνος δόμος,
σώσει σ'. ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς, ἐμοὶς κρείσσων πάρα,
καὶ μητρὶ σῇ μοι. εἰ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
ἄπεστιν αὐτῆς, τὄνομ' ὀκ ἄπεστί πω.
ἦλεδε τῶν παννόργον ἐκ τέχνης τέχνῳ
οἷαν ἔπλεξ'. ὁ βωμὸν ἔπηξεν θεὸς,
ὡς ὁ δίκαιος δώσεται τῶν εἰργασμένων.

κρέ ἀπογνέπω σε μὴ κατακτείνῃ ἐμὲ,
ἐπορ' τ' ἐμαυτῆς, τοῦ θεοῦ θ' ἵν' ἔστηκα,

ἴω τί δῆτα Φοίβῳ, σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;

κρέ ἱδρὺν τὸ σῶμα τοῦ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.

ἴω κἄπειτ' ἔλιτανες φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ

κρέ ἀλλ' ἐκέτ' ἦδα Λοξίαν, πατρὸς δέ σε.

ἴω ἀλλ' ἐγγόμεθα πατρὸς δ' ὁσίαν λέγω.

κρέ ἐκεῖν' τότ' ἦδα. νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' ἐκεῖ' εἶ.

ἴω ἐκ δύσεβεῖσγε, τἀμὰ δ' ὁσιεῖν πότ' ἦν.

κρέ ἔκτεινα δ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.

ἴω ὅτοι σὺν ὁπλοισιν ἦλθον εἰς τοὺς σοὺς χθόνα;

κρέ μάλιστα. κἀπέπεμψας δ' Ἐρεχθέως δόμος.

ἴω ποίοισι δαλοῖς, ἢ πυρὸς πτέρ' ἔφλογί;

κρέ ἔμελλες οἰκεῖν τἄμ', ἐμὸν βίαι λαβών.

ἴω πατρός γε γοῦν δίδυντος, οὗ ἐκτήσατο.

κρέ τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν Γοργάδος;

ἴω ὁπλοισιν αὐτοῦ, τὸ λόγοις ἐρρύσατο.

ἐπίκρο

κρέ ἐπίκρο, οἰκτῶ γ' ἂν ὀκ εἰκῆ χθονός.

ἴω κἄπειτα τοῦ μέλλῃ μ' ἀπεκτεινες φόβῳ;

κρέ ὡς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλῃ τυχεῖς.

ἴω φθονεῖς ἅπαντας ὅσ', εἰ πατρὸς ἀξιοῦρέ με;

κρέ σὺ δῶν ἀτέκνων δ' ἦτ' ἀναρπάσεις δόμους;

ἴω ἡμῖν δέ γ', ἀλλὰ πατρικὴς ὀκ ἴσ' μοῖρ';

κρέ ὅσ' ἀσις, ἔγχος θ', ἥδε σοι παμπησία.

ἴω ἔκλιπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἕδρας.

κρέ τοῦ σοῦ ὅπου σοι μητέρ' ὄντι, νόθεύῃ.

ἴω σὺ δ' ὀχ ὑφέξεις ζυμίαν λιτεινασ' ἐμέ;

κρέ ἴσ' γ' ὄντος ἀδύτων τῶνδέ με σφάξαι θέλησ.

ἴω τίς ἡδονὴ σοι θεὸν θανεῖν ἐν ἐμμασι;

κρέ λυπηθομαί σ', ὧν λελυπημεθ' ὑπο.

ἴω φεῦ.

» δεινόν γε θνητοῖς οὐ νόμος ὡς ὁ καλῶς
» ἔθηκεν ὁ θεος, ὁ δ' ἀκ γνώμης σοφῆς.
» οὐ μὲν γὰρ ἀδίκως, βωμὸν ὀχ ἵζειν ἐχθρῶν;
» ἀλλ' ἀξελαύνειν. ὁ δὲ γὰρ φαύειν καλῶν,
» θεῶν πονηρὰν χεῖρα. τοῖσι δ' ἐν δίκοις
» ἔρα καθίζειν ὅσπερ ἡδέως ἐχθρῶν
» ὦ μὴ 'πὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἐχθρὸν ἴσον,
» τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα, τόν τε μὴ, θεῶν πάρα.

πυ ἐπίσχες ὦ πᾶ. τρίποδα γὰρ χρυσήλατον
λιπὼν, θεοῖκὸν τοῦδ' ὑπορβαλλω ποδί,
Φοίβου προφήτης, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σώζων, πασῶν Δελφίδων ἀξιέρετος.

ἴω χαῖρ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ὁ τεκοῦσά πορ.

πυ ἀλλ' ὄν λεγόμεθ'. ἡ φάτις δ' ὅ μοι πικρά.

Τι 4 ἴω ἤκουσας

ἴων ἤκουσας ὡς μ' ἐκτένῃ πᾶσ' μηχανᾶις;
πυ ἤκουσα, καὶ σύ γ' ὠμὸς ὢν, ἁμαρτάνεις.
ἴων ὃ χρὴ με δῆτα κτείνοντας αὐτὰ πολλὰ πάσχειν
πυ Προγόνοις πάμαρτες πυσμενεῖς ἀεί ποτε.
ἴων Ημεῖς δὲ μητρῴας τε πάγοντες κακῶς.
πυ μὴ ταῦτα λείπων ἱδρὰ, καὶ σέχων πάτραν.
ἴων τί δῆτα με χρῆσαι νοσοτρόφον χρεών;
πυ καθαρῶς Αθήνας ἔλθ' ἐς οἰωνῶν καλῶν.
ἴων καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίοις, ὃς ἂν κτάνῃ.
πυ μὴ σύγε. παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' ὅσ' ἔχω λόγου.
ἴων λέγοις ἄν. δοῦναι δ' ὅσ', ὀρεῖς ὅσ' ἂν λέγῃς;
πυ ὁρᾷς τόδ' ἄγος χορὸς ὡς ἀγκάλαις ἐμαῖς;
ἴων ὁρῶ παλαιὰν αὐτίπηγ' ὧν σέμνασιν.
πυ ὧν τῇδέ σ' ἔλαβον νεογόνον βρέφος ποτέ.
ἴων τί φῄς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος.
πυ σιγᾷ γὰρ εἶχον αὐτά. νῦν δὲ δ' εἰκυμᾷ.
ἴων πῶς δῆτ' ἔκρυπτες τόδε, λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι;
πυ ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ὧν δόμοις ἔχειν λάτριν.
ἴων νῦν δ' ἐχὶ χρήζει; ἔρρε, τόδε γυναῖ μι χρή;
πυ πατρὸς κατφπὼν πᾶσ' ἐς σ' ἐκπεμπε χθονός.
ἴων σύ δ' ἐκκελεύσμων, ἢ πόθῳ σώζεις τάδε;
πυ ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Λοξίας.
ἴων τί χρῆμα δρᾶσειν λέγει. πέραινε σοὺς λόγους.
πυ σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
ἴων ἔχει δέ μοι τί κερδος, ἢ τίνα βλάβην;
πυ ἐνθάδε κήρυξαι σπαργάνοισιν. οἶδα σύ;
ἴων μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφόρια σπαργάνατα.
πυ ἐπεὶ γὰ δ' ἄμων βάλεται. πάρειθε δ' ὄ.

ἴων ὦ

ἴων ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
πυ λαβὼν νῦν αὐτὰ, τῷ τεκοῦσαν ἐκπόνει.
πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ασίαν, Εὐρώπης θ' ὅρους,
γνώσῃ τάδ' αὐτός. τῷ θεῷ δ' ἕκαστά σε,
ἔθρεψάτ' ὦ πᾶι, τῷ τάδ' ἀρδίλωμί σοι,
ἃ κἀν ἀκέλυσόν μ' ἐβλήθη λαβεῖν,
σῶσαι θ'. ὅτε δ' ἐβάλεθ' ὅνεκ', οὐκ ἔχω λέγειν.
ᾔδει δὲ θνητῶν ὅστις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, δόλ' ἵν' ἴῳ κείρυμμένα.
καὶ χαῖρ. ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
ἄρξαι δ' ὅθεν σῴω μητέρα ζητεῖσθαι χρή.
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε,
εἰς τόδ' ἐνεὸς ἀφ' ἑθνικὲ πρόθυρον.
ἔπειτα δ' εἴ τις Ελλάς. ἀφ' ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα, φοίβου θ', ὅς μετέσχε σοῦ τύχης.
ἴων φοῦ φοῦ. κατ' ὄσσων ὡς ὑγρὸν βάλλω σ' ἄκρον.
ἐλεῖσε τὸν νῦν δίον, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με,
κρυφαῖα νυμφευθεῖσ', ἀπημπόλα λάθρᾳ,
κἀμ' ἀσόν ἐχ ὑπέσχον, ἀλλ' ἀώνυμον
ὧν θεὸς μελάθροις εἶχον οἰκέτιν βίου.
» τὰ τοῦ θεοῦ μὲν, χρυσᾶ. τοῦ δὲ δ' ἄεμον,
» Βαρέα. χρόνον γάρ, ὃν μ' ἐχλιῶ ὧν ἀγκάλαις
μητρὸς πρυφῆσαι, κἀμὲ τροφθίωαι βίᾳ,
ἄπεσθρώθω φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
τλήμων δὲ θ' ἡ τεκοῦσά μ', ὡς ταὐτὸν πάθος
πέπονθε παιδὸς, ἀρλέξαλα χαρμονάς.
ὦ νῦν λαβὼν τὴνδ' αὐτίπηγ', οἶον θεῷ,

ἀνάθη μ' ἵν' εὕρω μηδὲν, ὧν ἐβουλόμην·
εἰ γάρ με δόλῳ τυγχάνῃ τεκοῦσά τις,
εὑρεῖν κάκιον μητέρ', ἢ σιγῶντ' ἐᾶν.
ὦ φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τὴνδε σοῖς.
» καί τοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ
» πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ', ὡς ἔσωσέ μοι
» ἀνοικτέον τάδ' ὄντι, κἀκ πολυπτέον.
» τὰ γὰρ πεπρωμένα δεῖ ταῦτα βαίνειν ποτ' ἄν.
ὦ σεμναθ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σιγᾶτε θ' οἷσι τἀμὰ ἐφερμήνευ' Φίλα;
ἰδοὺ πορίπτυγμ' ἀντίπλοκος δύκυκλα,
ὡς τὰ γυμνάκ' ἐκλινθ' ὑπλάτα.
σύριγξ τ' ἄπεστι πλεγμάτων. ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνῳ, πολὺς δὴ τοῖσδε βυσσευείσμασι.
κρέ τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ;
χο σιγᾶν σὺ πολλὰ κἀπέρισθέν διδά μοι.
κρέ Οὐκ ἐν σιωπῇ τἀμά· μή με νουθέτει.
ὁρῶ γὰρ ἄγγος, οὐ ξένῃ' ἐγώ ποτε.
σὲ γ' ὦ τέκνον μοι Βρέφος ἔτ' ὄντα Νάπιον,
Κέλροπος δν ἄνδρα, κἀκ Μακρὰς πετρηρεφεῖς,
λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, μὴ θανεῖν με χρή.
ἴων λάζυσθε τήνδε. θεομανὴς γὰρ ἥλατο,
βωμὸν λιποῦσα ξόανα. δίεσθε δ' ὠλένας.
κρέ σφάζοντες ὀλέσητε· αὖ, ὡς ἀνθέξομαι
κἀκ πόδε, κἀκ σθ', ὧν τε σῶν κεκρυμμένων.
ἴων τάδ' οὐχὶ δίκαια; ῥυσιάζομαι λόγῳ.
κρέ ἔκ. ἀλλὰ θοῖς φίλοισιν εὑρίσκει φίλος.
ἴων ἐγὼ φίλος σός; μᾶτά μ' ἔκτεινες λάθρᾳ;

πᾶς

κρέ πᾶς γ', εἰ τόδ' ὄζει τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
ἴων παῦσαι πλέκουσα. λήψομαι δ' ἐγὼ καλῶς.
κρέ εἰς τοῦθ' ἱκοίμην, τοῦδε τοξεύσασα τέκνου.
ἴων κρᾶνον τόδ' ἄγγος, ἢ σέγε πλήρωμά τι;
κρέ σὲ γ' ἔνδον, οἷσι σ' ἔζεθηκ' ἐγώ ποτε.
ἴων καὶ τίνος αὐτῶν ἔζῃρεῖς πρίν εἰσιδεῖν;
κρέ ἐᾶν μὴ φράσων, κατθανεῖν ὑφίσταμαι.
ἴων λέγ' ὡς ἐχθρά τί σ' εἶνον ἢ πόλμαγέ σε.
κρέ σκέψασθ', ὁ πᾶς ποτ' ὄσ' ὕφασμ' ὑφῆν' ἐγώ.
ἴων ποῖον τι; πολλὰ πηθόνων ὑφάσματα.
κρέ τὸ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα Γοργόνος.
ἴων μορφὴν ἔχον τίν', ὡς μὴ ταὐτὸν λάβῃς;
κρέ γοργῶν μὲν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων.
ἴων ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκλιμαίνει τόπου;
κρέ λίμνας ἀπέστ' ὠκεανίδων τροπαῖ.
ἴων ἰδού.
τόδ' ἐσθὸν ὕφασμα βέσφαθ', ὡς εὐείσκομεν.
κρέ ὦ χρόνιον ἴσως πηθόνδυμα τῶν ἐμῶν.
ἴων ὅτῳ τί πρὸς σοῦ, ἢ μόνῳ τῷδ' δύτυχεῖς;
κρέ δράκοντες ἀρχαῖον Γᾶς παγχρύσῳ γύῃ.
ἴων δῶρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ὠντρέφειν λέγῃ
κρέ Ἐριχθονίου τοῦ πάλαι μιμήματα.
ἴων τί δρᾶν; τί χρῆσθαι; φράζε μοι χρυσώμα.
κρέ δόλια παισὶ νεογόνῳ φορεῖν τέκνου.
ἴων φύσιν οἶσθ'. ὃ δὲ τρίτον, πῶς μαθεῖν.
κρέ στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ὧ πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελον εἰσωικήσατο.
ὃς εἰπορ ὄζει, ὅπορ ἐκλείπῃ χλόη,

θάλλῃ

βάλλῃ σ' ἐλαίας ἀπὸ ἀκηράτου γενεᾶς.
ἴων ὦ Φίλτατ' ἔπη μοι μῆτερ, ἄσμενός σ' ἰσάψω,
πρὸς ἀσμένας πέπλωπα σὰς πρὸ ἑστίας.
κρέ ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ, κρείσσον ἢ λίαν,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεὸς, ὧν χρῃζων σ' ἔχω,
ἄελπτον εὕρημ', ὃν ἐγὼ γᾶς ἐνόρων
χθόνιον, μετὰ Περσεφόνας τ' ἐνύκτιον νάειν.
ἴων ἀλλ' ὦ Φίλη μοι μῆτερ, ὧν χρῃζῶν σέθεν
ὁ κατθανών τε, κἀθανὼν φαντάζομαι.
κρέ ἰώ. ἰώ. λαμπρᾶς αἰθερίου ἀναπτυχαὶ,
πῖν' αὖσαν αὔσω; βοάσω; πόθεν μοι
στωμύκρυσ' ἀσύκτους ἁδονάς;
πόθεν ἐλάβομεν χαράν;
ἴων ἐμοὶ γενέσθ' πάντα μᾶλλον ἄν ποτέ,
μῆτερ πρέπει τῶνδ', ὅπως σὸς εἰμ' ἐγώ.
κρέ ἐπὶ φόβῳ τρέμω. Ιων. μῶν δὴ ἔχθη μ' ἔχεις;
κρέ τὰς γὰρ ἐλπίδας ἐπέβαλον πρόσω.
ἰὼ γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὲ βρέφος ἀγκάλαις
πῖν' ἀνὰ χεῖρας δόμους ἔβας λοξίας;
ἴων θεῖον πόλει. ἀλλὰ τἀπίλοιπα ἢ τύχης
δυσαιμονοῖμεν, ὡς τὰ πρόσθε, δυσυχῆ.
κρέ τέκνον, δὴ ἀπλάτου ἐκλοχεύθη,
γόοις ἢ ματρὸς ἐκ χθονὸς ἐείζη.
νῦν δ' γενεάσι πρὸς σέθεν πνέω,
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἁδονᾶς.
ἴων τὸ μὲν λέγεσθαι, καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγειν.
κρέ παιδὸς ὀλίσθ' ἑστίαν, δὸς ἄτεκνοι.

δῶμα

δῶμα σ' ἑστίαν, πόλιν σ' ἔχῃ τυραννικὴ
αὐχεῖ σ' Ερεχθεὺς ὁ τε γηγενέτας
δόμος, ὃν ἐπὶ νύκτας ὀρθρεύῃ,
ἅλιος σ' ἀναβλέπων λαμπάσι.
ἴων μῆτερ, πρόσω μοι καὶ πατρὸς, μεταχέτω
φίλ ἁδονῆς πᾶσιν, ἧς ἔσωχ' ὑμῖν ἐγώ.
ξὺ ὦ τέκνον, τί φῄς; Ιων. οἷον οἷον ἀνελέγχομαι.
ξὺ πῶς εἶπας, ἄλλοθεν γέγονας γὰρ ἄλλοθεν;
ἴων ὤ μοι. νόθον με πρόθυμόν μ' ἔπεκτε σόν.
ξὺ ἐχ ὑπὸ λαμπάδων,
ἀ δὲ χρυσομάτων,
ὑμνῶ Θ' ἐμὸς τέκνον,
ἔπιλιτε σὸν κάρα.
ἴων ἀἀ. ἀἀ. πέφυκα δυσγενὴς μῆτερ πόθεν;
κρέ ἴστω γοργοφόνα. Ιων. τί τόδ' ἔλεξας;
κρέ ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
τὸν ἐλαιοφυγῆ πάγον θάσσῃ
ἴων λέγεις μοι δύλια, κἀ ζαφῆ πάλει.
κρέ παρ' ἀγυιὸν πέτραν Φοίβῳ.
ἴων τί Φοίβου αὖσ' ἄς;
κρέ λιπομνίου λέχη Θ' ὑπαδόλῳ.
ἴων λέγ' ὡς ὁρεῖς ἀκεδνόν, δύτυχές τέ μοι.
κρέ σκάπτῳ σέ σε μηνὸς ἐν κύκλῳ.
κρύφιον ὠδῖν' ἔτεκον Φοίβῳ.
ἴων ὦ Φίλτατ' εἰπὸς, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
κρέ πρόθυμα σ' ἐμᾶς ματρὸς
ἀπάργαν' ἀμφίβολά σοι πάλαι,
ἐνῆψα κορκίδος ἐμᾶς πλάνος,

γάλακτι

γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον οὐδὲ μαστῷ
τροφεῖα ματρὸς, οὐδὲ λουτρὰ χροῖν.
ἀνὰ δ' ἄντρον σῆμον,
οἰωνῶν γαμφηλαῖς
φόνευμα, θοίνα μά τ' εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ.
ἴων ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ.
κρέ ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα, σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον τέκνον.
ἔκτεινά σ' ἄκουσα.
ἴων ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.
κρέ ἰὼ, δειναὶ μὲν τότε τύχαι,
δειλία δὲ καὶ τάδε.
ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν,
εὐτυχίαις τε πάλιν.
μεθίσταται δὲ πνεύματα.
μενέτω. τὰ πάροιθεν ἅλις κακά. νῦν
δ' ἐγένετό τις οὖρος ἐκ κακῶν ὦ παῖ.
χο μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ,
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
κρέ ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν,
» καὶ δυστυχῆσαι, καὶ θις εὖ πράξαι καλῶς
» τύχη, παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
μητέρα φονεῦσαι, καὶ παθεῖν ἀνάξια.
φεῦ.
ἄρ' ἐν φαεναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν.
φίλον μὲν οὖν σ' εὕρημα μῆτερ εὕρομεν,

καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτὸν ὡς ἡμῖν τόδε,
τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι.
δεῦρ' ἔλθ'. εὖ οὖς γε σοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω,
καὶ περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον.
ὅρα σὺ μῆτερ μὴ σφαλεῖσα πρηθένος,
ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτὸς γάμους.
ἔπειτα τοῦ θεῷ προστιθεὶς τὴν αἰτίαν
καὶ τοὐμὸν αἰσχρὸν ἀπεφυγεῖν πειρωμένη,
φοίβῳ τεκεῖν με φῄς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ.
κρέ μὰ τὴν πραπίζουσαν ἅρμασίν ποτε
νίκην Ἀθηναῖν Ζηνὶ γηγενεῖς ἔπι,
οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατὴρ θνητῶν τέκνον,
ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἄναξ.
ἴων πῶς οὖν τὸν αὑτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρὶ,
Ξούθου τέ φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
κρέ πεφυκέναι μὲν οὐχὶ, δωρεῖται δέ σε
αὐτοῦ γεγῶτα. καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ
δοίη τὸν αὑτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
ἴων ὁ θεὸς ἀληθὴς ἢ μάτην μαντεύεται,
ἐμοῦ ταράσσων μῆτερ εἰκότως φρένα.
κρέ ἄκουε δὴ νῦν, ἅμ' ἐσεῖλθεν ὦ τέκνον,
εὐεργετῶν σε Λοξίας, εἰς εὐγενῆ
δόμον καθίζει. τοῦ θεοῦ δὲ λεγομένου,
οὐκ ἔσχες ἄν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους,
οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γὰρ οὖν ἐγὼ γάμους
ἔκρυπτον αὐτὴ, καί σ' ἀπεκτεινον λάθρᾳ;
ὅδ' ὠφελῶν σε, προστίθησ' ἄλλῳ πατρί.
ἴων οὐχ ὧδε φαύλως αὖτ' ἐγὼ μετέρρχομαι,

ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
εἴτ' εἰμὶ θνητοῖ πατρὸς, εἴτε Λοξίου.
ἔα. τίς οἴκων θεοδότων ὑπερτελὴς
ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
φεύγωμεν ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
ἀθη μὴ φεύγετ', οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' ἐν τ' Αθήναις, ἠἀνθάδ' οὖσαν εὐμενῆ.
ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονὸς,
Γαλλὰς δρόμῳ σπεύσασ' Απόλλωνος πάρα.
ὃς εἰς μὲν ὄψιν σφῶν, μολεῖν οὐκ ἠξίου,
μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ.
ἡμᾶς δὲ πέμπει σοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
ὡς ἥδε τίκτει σ' ἐξ Απόλλωνος πατρὸς,
δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὗ φασί σε.
ἀλλ' ὡς νομίζεις οἶκον εὐγενέστατον.
ἐπεὶ δ' ἀνώχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων,
καὶ τήνδε πρὸς σοῦ μηχαναῖς ἐρύσατο.
ἔμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ,
ἐν ταῖς Αθήναις γνωριεῖν τάντην τε σὴν,
σέ θ' ὡς πέφυκας τῆσδε, καὶ Φοίβου πατρός.
ἀλλ' ὡς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμοὺς θεῷ,
ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματ', εἰσακούσατον.
λαβοῦσα τόνδε παῖδα, κεκροπίαν χθόνα
χώρει Κρέουσα, κεἰς θρόνους τυραννικοὺς
ἵδρυσον. ἐκ γὰρ τῶν Ερεχθέως γεγὼς,
δίκαιος ἄρχειν τῆσ' ἐμῆς ὅδε χθονός.

ἔσται

ἔσται τἀν' Ελλάδ' εὐκλεής. οἱ τοῖδε γὰρ
παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίζης μιᾶς,
ἐπώνυμοι γῆς, κἀπιφυλίου χθονὸς
λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἳ ναίουσ' ἐμόν.
τελέων μὲν ἔσται πρῶτος, εἶτα δεύτερος.
ὃ πάντες ἀργολῆς τ' ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος
ἔμφυλον ἕξους αἰγικορῆς. οἱ τῶνδε δ' αὖ
παῖδες γενόμενοι σὴν χρόνῳ πεπρωμένῳ,
κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις,
χερσοῦς τε πράλους, ὃ σθένος τῇ μῇ χθονὶ
δίδωσιν. αὐτίπορθμα δ' ἠπείροιν δυοῖν
πεδία κατοικήσουσιν, Ασιάδος τε γῆς,
Εὐρωπίας τε. τοῖδε δ' ὀνόματος χάριν,
Ιωνες ὀνομασθέντες ἕξουσι κλέος.
Ξούθῳ δὲ, καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος.
Δῶρος μὲν, ἐνθὲν δωρὶς ὑμνηθήσετο
πόλις κατ' αἶαν πελοπίαν γ' ὁ δεύτερος
Αχαιός. ὃς γῆς πραλίας Ρίου πέλας
τύραννος ἔσται, κἀπισημανθήσεται,
κείνου κεκλῆσθε λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
καλῶς δ' Απόλλων πάντ' ἔπραξε. πρῶτα μὲν,
ἄνοσον λοχεύεισ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους.
ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα, κἀπέθου
ἐν σπαργάνοισιν, ἁρπάσαντ' εὖ ἀγκάλας,
Ερμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
ἔθρεψέ τ', οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
νῦν οὖν σιώπα. παῖς ὅδ' ὡς πέφυκε σὸς,
ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ.

σύ τ' ὦ τὰ σαυτῆς ἀγάθ' ἔχουσ', εἶεν χώρει.
καὶ χαίρετ'. εἰ γὰρ πᾶσιν ὠφελιμία πόνων,
δυσδαίμον ἡμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.
ἴων ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστα θύγατερ, οὐκ ἀπιστίᾳ
σὰς λόγους ὑπολεξόμεθα. πείθομαι δ' εἶναι πατρὸς
λοξίου, καὶ πᾶσιν. καὶ πρὶν ἔσχον δ' οὐκ ἄπιστον ὧν.
κρέ τἀμὰ νῶν ἄκουσον. ἀνῶ Φοίβου δι' αἰνίγματα πρίν,
ὅτου χ' ὅ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀρδίλωσί μοι.
ἄιδε δ' ὀλίγοι πύλαι μοι, καὶ θεᾶς χρησμὸς
δυσμενὴς πάροιθεν ὄντα. νῶν δὲ ᾧ ἐπέρχομ' ὁδὸς
ἡδέως ἐκκεκινήμεθα, ᾧ προσφωνήσω πύλας.
ἀθη ἵνεσ' ὄνεκ' ὀλλυγεῖς θεὸν μεταβάλλουσ' ἀεί πο.
» Χρόνια μὴ τὰ τῶν θεῶν πως, εἰς τέλος δ' οὐκ ἀσφαλῆ
κρέ ὦ τέκνον, εἴχομεν οἴκους./
ἀθη εἴχεσθ', ἕψομαι δ' ἐγώ.
κρέ ἀξιαν' ἡμῶν ἀστρὸς καὶ φιλόσαγ' πόλιν.
ἀθη εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιούς. Κρ. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι.
χο ὦ Διὸς, λυτὸς τ' Ἀπόλλων, χαῖρ', ὅτῳ δ' ἐλαύνεις
συμφορᾶς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρρεῖν χρεών
» εἰς τέλος γ' οἱ μὲν ἐσθλοὶ, τυγχάνουσιν ἀξίων,
» οἱ κακοὶ δ' ὥσπερ πεφύκασ', ὅποτ' οὐ πράξειε ἄν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ.

Ηρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος, παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε. καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν τοῖς Θήβαις, αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ δοὺς ἆθλους ἐκπονήσων. ὡς ὤφθη δὲ παραγενόμενος, ὧν πᾶσιν εἰς ᾅδου καὶ πύλας, καὶ πολλῶν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον, δεξάμενος ἀπέλιπε τὰ τοῖς ζῶσιν, ὡς εἶπε τεθνηκώς. στασιάζοντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸ δωδέκατον Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀμφιτρύων.	Λύσσα.
Μεγάρα.	Ἄγγελος.
Λύκος.	Ἡρακλῆς.
Ἰρις.	Θησεύς.

Προλογίσει δὲ ὁ Ἀμφιτρύων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

Ις τὸν Διὸς σύλλεκτρον
ὃν οἶσθ' Βροτῶν,
Αργεῖον Αμφιτρύων', ὃν
Αλκαῖός ποτε
ἔτικτεν ὁ Περσέως, πατρὸς τόνδ' Ηρακλέα;
ὃς τάσδ' ἔθηβας ἔσχεν, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
σπαρτῶν στάχυς ἔβλαστεν. ὧν γένος Αρης
ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον. οἳ Κάδμου πόλιν
τεκνῶσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων Μενοικέως πᾶς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίνεται πατήρ,
ὧν πάντες ὑμῶν οἴσιν Καδμείοις ποτὲ,
λαῷ σωτηρίαν ἔθεσαν, ἡνίκ' εἰς ἐμὸς
δόμους ὁ κλεινὸς Ηρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπὼν δὲ Θήβας, ὃ κατοικίδιον ἐγὼ,
Μεγάραν τε τήνδε, πρωθρός τε πᾶς ἐμὸς,
ἀργεῖα τείχη, καὶ κυκλωπέαν πόλιν
ὠρέξατ' οἰκεῖν. ὧν ἐγὼ φεύγω, κτανὼν
Ηλεκτρυωνα. συμφορὰς ἢ τὰς ἐμὰς
ἀξυμαρίζων, καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
καθόλου δίδωσι μοῦσιν Εὐρυσεῖ μέγαν
ἀγῶνα πρᾶξαι γαῖαν, εἶθ' Ηρας ὕπο
κρύπτοις ἁλοῦσαν, εἴτε τι χρεὼν μέτα.
ὧν οὖν μὴν ἄλλος ἀξεμόχθησεν πόνος.
τὸ λοίδιον δὲ, Ταινάρου θίγα τόμα

Βέβηκε

Βέβηκε δ' ἅδου, τὸν τρισώματον κύνα
εἰς φῶς ἀνάξων. ἔνθεν οὐκ ἥκει πάλιν.
γυρῶν δὲ πίλις ὅδε Καδμείων λόγος,
ὡς νῦν πάρος Δίρκης ὑδρήτως λύκος,
τὴν ἐπάπτυγμον τήνδε διασῴζων πόλιν,
τὸν λυκοπώλου πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Αμφίονὸς, ἥδε Ζήθου, ἐλεγόνου Διός.
ὃ ταυτὸν ὄνομα πᾶις πατρὸς κεκλημένος,
καδμεῖος οὐκ ὤν, ἀλλ' ἄπ' Εὐβοίας μολών,
κτείνει Κρέοντα. Ⓒ ἰτανὼν, ἄρχει χθονός,
σάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
ἡμῖν δὲ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον,
κακὸν μέγιστον ὡς ἔοικε γίγνεται.
τὸ μὲν γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς,
ὁ κλεινὸς ὅστος πῆσδε γῆς ἄρχων λύκος,
οὗτος ἡρακλείους παῖδας ἐξελθεῖν θέλει
κτανὼν δ' ἁμαρτὼν, ὡς φόνῳ σέθεν φόνου,
κἄμ', εἴ τι δὴ κἄμοὶ ἐν αὐδῶσι λέγειν,
γυρῶντ' ἀχρεῖον. μή ποθ' οἱ νῦν ὠμοῦντες,
μητρῶσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
ἐγὼ δὲ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασιν
τροφὸν τέκνων οἰκτρὸν, ἡνίκα χθονὸς
μέλαιναν ὀρφνὴν εἰσέβαινε πᾶς ἐμὸς
σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ηρακλέους,
βωμὸν καθίζω τῆνδε σωτῆρος Διός.
ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο
Μινύας κρατήσας, οὗμὸς σύγγονος τόκος.
πάντων δ' χρεισὶ τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,

σίτων, ποτῶν, ἐδωδῆς, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς ζυβέντες. ἐκ γὰρ ἐσφαγισμένοι
δόμων καθημεθ' ἀσφαλείᾳ σωτηρίας.
Φίλων δὲ τῶν μὲν, ὃ ἰδίᾳ ὁρῶ φίλος,
οἱ δ' ὄντες, ὀρθῶς ἀδικώτατοι προσφιλεῖν.
" τριῶν γὰρ ἀνθρώποισιν ἡ συναρραξία.
" ἧς μή ποτ' ὄσις καὶ μέσως δύνοι ἐμοί,
" τύχοι, Φίλων ἔλεγχον ἀφυσιέσθαι.
με ὦ πρέσβυ Ταφίων, ὃς ποτ' ἀξίλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ κατ' μείων δορός,
" ὡς ὀδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν ἀσφές.
ἐγὼ γὰρ ὅτ' εἰς πατρὸς ἀπηλάθην τύχης,
ὡς ἄνευ ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη πατὴρ,
ἔχων τυραννίδ', ἧς μακραὶ λόγχαι πέρι
πηδῶσ' ὁρῶν, σώματ' εἰς δυσαίμονα.
ἔχων δὲ τέκνα, κἄμ' ἔδωκε παιδί σῷ,
ἐπίσημον δύνῃ Ηρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπαφα.
ἐγὼ δὲ, καὶ σὺ, μέλλομεν θνήσκειν γέρον,
οἱ θ' ἡράκλειοι παῖδες, ὃς ὑπόπτερος
σώζω νεοσσὸς, ὄρνις ὡς ὑφ' ἑμῇν.
οἷσ' εἰς ἔλεγχον ἄλλης ἄλλοθεν πτερῶν.
ὦ μῆτερ αὐδᾷς, πτὶ πατρὸς ἄπεστι γῆς;
τί δρᾷς; πόθ' ἥξει; τῷ νέῳ σ' ἐσφαλμένοι,
ζητοῦσι τὴν τεκοῦσ'. ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύσας. θαυμάζω σ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι. πᾶς τ' ἀνίσησιν πόδα.
ὡς πῶς παρῷον προσπεσόμενοι γόνυ.

νῦν δ'

νῦν δ' τίν' ἐλπίδ', ἢ πέδου σωτηρίας,
ἀξυμαχείᾳ πρέσβυ; πῶς σε γὰρ βλέπω.
ὡς ὅτε γαίας ὄρι' ἀν' ἐκβαίμεν λάθρᾳ,
φυλακὰ γὰρ ἡμῶν πρέσονες κατ' ἀξόσους,
ἔτ' ὦ Φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἥνιν' ὃν γνώμῃ ἔχεις.
λέγ' εἰς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἑτοίμου ἦ,
χρόνου δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσφαλεῖς.
ἀμ ὦ θύγατερ, ὅτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε
φάυλος πραίνειν ἀστιλάσαντ' ἄνδρ' πόνος.
με λύπης τί προσθεῖσ', ἢ Φίλεις ὅτῳ φάος;
ἀμ ἰὴ ἰὴ λέγω, ἰὴ Φίλῳ τὰς ἐλπίδας.
με κἀγὼ δοκεῖν ἢ τὰ δόκητ' ὀρθῶ χρὴ γέρον.
ἀμ ἐν ταῖς ἀναβολαῖς, τῶν κακῶν γένες ἄκη.
με ὀλίγῳ μέσῳ με λυπρὸς ὢν, δάκνει χρόνος.
ἀμ γένοιτ' ἂν ὦ θύγατερ, ὅσιος ὁρόμῳ
ἐκ τῶν πρόσθεν ἐμοὶ, ἰὴ σοὶ κακῶν.
ἔλθοιτέ ποτ' ἂν πρὸς οὖμος, σύνηπτος δ' ἐσός.
ἀλλ' ἡσύχαζε. καὶ δάκρυρρόους τέκνου
πηγὰς ἀφαίρει, καὶ πρὸς κλαῖε λόγοις,
λέπτοις μύθοις. ἀθλίους κλοπὰς ὁμῶς.
" Κάμνουσι γάρ τοι βροτῶν ἀεὶ συμφοραί.
" Καὶ πνεύματ' ἀνέμων, οὐκ ἀεὶ ῥώμῃ ἔχει.
" Οἵτ' δυτυχοῦντες, σῖγα τέλος εὖ δυτυχεῖς.
" Ἐξίστης γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
" Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν
" Πέποιθεν ἀεί. τὸ δ' ἄρρειν, ἀνδρὸς κακόν.
χο ὑπώροφα μέλαθρα, καὶ γεραιὰ

θλέμνι' ἀμφὶ Βάκτροις
ὄρεισμα θεμῶν, ἐξάλλων ἰηλέμων
γόων ἀοιδὸς. ὥστε πολιὸς ὄρνις,
ἕπτ' ἄκμονος, ἓξ δύκημα νυκτόρωπόν
γνύχων ἀείρων,
τρομερὰ μόνου, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.
ἰὼ τέκνα, τέκνα πατρὸς
ἀπάρχ'. ὦ γοραὶ,
σύ τε τάλαινα μᾶτερ ἃ
γᾶν ἀίσσ' ἀμοῖς ποσὶν
ἀναστρώφᾳς,
μὴ πῶκάμητε πόλα, βαρύ τι κῶλον,
ὥστε πῶς πετραῖον
λέπας ζυγηφόρον
πῶλον ἀνάγοντες, ὡς
βάρ@ φέρων προχηλάσιον πώλῳ,
λαβὲ χορῶν, καὶ πέπλων,
ὅτι λέλοιπε ποσὶν ἀμαυρὸν ἴχν@.
γόρων γόροντα πῆμα κόμιζε,
τὸ πάρ@ κλίνων πόνοις.
ὦ ξυνόπλα σ' ὅρασα νέα,
νέῳ ξυνῶ ποτ', σὺν λεύσσατε
πατρίδος ἐκ δόμων.
ἴσλετε πατρὸς ὡς γόργωπες ἄισ' ἐπῶσφορεῖς
ὀμμάτων αὐγαί.
τὸ σὲ σὺν κακοτυχὲς, ἃ λέλοιπεν ἐμὶ τέκνων,
σὺν' ἀκίχητα χαρις.
Ελλὰς ὦ ξυμμάχους

οἵους

οἵους οἵους ὀλέσασα
τόσσ' ἀκτερήτους.
ἀλλ' εἰς ὠκὺν γὰρ πῆσσ' οἰρανὸν χθονὸς,
Λύκου πῆδόντα τῶνδε δωμάτων πέλας,
τὸν ἠρακλειον πατρὸς, καὶ ξυνάορον.
λύ εἰ χρή μ', ὁρωτῶ, χρή σ', ἐπείγε σ' ἐπὸτης
ὑμῶν καθέστηχ', ἱστορεῖν ἃ βόλομαι.
τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν' ἐλπίδ', ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
ἦ γὰρ πατρὸς ἄρδην πατρὸς τῶνδε κείμενον
πεδεύειθ' ἥξειν, ὥσθ' ὑπὲρ τῶν ἀξίων
τὸ πρόθ@ ἄρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.
σὺ μὲν καθ' Ελλάδ' ἐκβαλὼν κώμπτος κρυδὲς,
ὡς σύγγαμός σι Ζεὺς τέκοι νέον,
σὺ δ' ὡς ἀείσω φωτὸς ἐκλήθης δ' ἄμαχος,
τί δῆτα τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασται πόσει,
ὕδραν ἕλειν, εἰ δώλιος κτανὼν;
ἢ τὸν νέμειον θῆρ' ὃ γῶν Βρόχοις ἑλών,
Βραχίονος φὴς' ἀγχόναισιν ὀχλεῖν
τοῖσδ' ὀξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' ἕνεκεν
σὺ ἡρακλείους παῖδας ὀθνείοις χρεών;
» ὃς ἔκανε δύσφρονα δέμας ὤν, δυσψυχίας,
» θηρῶν μὲν ἀσθμῷ, τἄλλα δ' ὀδὲν ἄλκιμος.
» ὃς ὅποτ' ἀστοῖσ' ἔσχε πῶς λαιᾷ χορὶ,
» ὀδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
» κάκιστον ὅπλον, τῇ φυγῇ πρόχφρ@ ἰών.
» ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος, ὄχι τόξ' δυσψυχίας,
» ἀλλ' ὃς μεθύων βλέπων τε, κἀνυδρίκειτ'

δορὸς ταχεῖας ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.
ἔχει δὲ τοὐμὸν οὐκ ἀναίδειαν γέρον,
ἀλλ' εὐλάβειαν. οἶδα γὰρ κατακτανὼν
Κρέοντα πατέρα τῆσδε. καὶ θρόνους ἔχων,
οὔκουν τραφέντων τῶνδε, τιμωρὸς ἐμοὺς
χρήζω λιπέσθαι τῶν δεδραγμένων δίκην.
ἀμ ὧδ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
παιδός. τόδ' εἰς ἔμ' Ἡράκλεις ἐμοὶ μέλει
λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
δείξαι. κακῶς γάρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν.
πρῶτον μὲν οὖν τἄρρητ'. ἐν ἀρρήτοισι γὰρ
τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Ἡράκλεες,
σὺν μάρτυσιν θεοῖς, δεῖμ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην, τέθριππά τε
ἐν οἷς βεβηκὼς, τοῖσι γῆς βλαστήμασιν
γίγασι πλευροῖς πτηνὰ ἐναρμόσας βέλη,
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν,
τετρασηελὲς θ' ὕβρισμα κενταύρων γένος.
φολόην ἐπελθὼν ὦ κάκιστε βασιλέων,
ἐρῶ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἄν.
ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν.
Δίρφην τ' ἐρωτῶν, ἢ σ' ἔθρεψ' ἀβαντίδα,
οὐκ ἄν γ' ἐπαινέσειεν. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου
ἐσθλόν τι δράσας, μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν,
τὸ πάνσοφον δ' εὕρημα τοξήρη σάγην
μέμφη κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμοῦ, σοφὸς γίνου.
» ἀνὴρ ὁπλίτης, δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων,
» καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὖσι μὴ γαθοῖς,

αὐτὸς

» αὐτὸς τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας.
» θράσας τε λύγχην, οὐκ ἔχει τῷ σώματι
» θάνατον, ἀμῦναι γ' ἂν ἔχων ἀλκὴν μόνον.
» ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον,
» ἓν μὲν τὸ λῷστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφεὶς
» ἄλλοις, τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν.
» ἑκὰς δ' ἀφεστὼς, πολεμίους ἀμύνεται,
» τυφλοῖς ὁρῶντας οὐ τάσας τοξεύμασιν
» τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
» ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί. τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
» σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς,
» σώζειν τὸ σῶμα, μὴ κτύχης ὡρμισμένους.
λόγοι μὲν οἵδε, τοῖσι τοῖς ἐναντίαν
γνώμην ἔχουσι, τῶν κατεστώτων πέρι.
παῖδας δὲ δὴ, τί τούσδ' ἀρκτεῖναι θέλεις;
τίσι δ' ἔδρασαν; ἕν τι σ' ἡγοῦμαι σοφὸν,
εἰ τῶν ἀρίστων τἄκγον' αὐτὸς ὢν κακὸς,
δέδοικας. ἐλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρὺ,
εἰ δειλίας σῆς, κατθανούμεθ' εἵνεκα.
ὃ χρὴν σ' ὑφ' ὑμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός.
βίαν δὲ δράσῃς μηδὲν, ἢ πείσῃ λίαν,
ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχῃ.
φεῦ.
ὦ γαῖα Κάδμου, σὲ γὰρ εἰς σ' ἀφίξομαι,
λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,

τοιαῦτ'

θνῃσκῶ᾽ ἀμωὶ θ᾽ Ηρακλεῖ, τέκνοισί τε;
ὃς εἰς Μινύαισι πᾶσι σᾷ μάχης μολὼν,
Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ᾽ ἐλεύθερον βλέπειν,
σοὶ Ἑλλάσοι ἦνεσ᾽, σοὶ ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν, κακίστων λαμβάνων εἰς πᾶσι ἐμόν,
ὦ χθὼν νεοστοῖς τοῖσδε, πῶς, λόγχας, ὅπλα
φόρτοιμι, ἐλθεῖν πυστίων καθαρμάτων,
χρῄσω τ᾽ ἀμοιβὰς, ὧν ἐμόχθησεν χέρι.
τάδ᾽ ὦ τέκν᾽ ὑμῖν, ὅστε Θηβαίων πόλις,
ᾧδ᾽ Ἑλλὰς ἀρκεῖ, πῶς σ᾽ ἐμὲ ἀδελφὴ Φίλου
σ᾽ εἰσέρηκατ᾽, οὐδὲν ὄντα, πλὴν γλώσσης ψόφον.
χώμην γὰρ ἐκλέλοιπα, καὶ πρὶν εἴχομεν
γήρᾳ δὲ τρομερὰ γῦιᾳ, λιάμαυρον ὄμμα θ᾽.
εἰ δ᾽ ἦν νέος τε, κἄτι σώματος κρατῶν,
λαβὼν ἂν ἔγχος, τοῦδε σὺν ξανθὰς πλόκους
καθημάτων᾽ ἄν, ὥστ᾽ ἀτλαυκῆν πέρᾳ
φοβοῦμ᾽ ὄρων ἄν, ἀλαλίᾳ τ᾽ ὁμὸν δόρυ.
τί δῆτ᾽ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν οἱ γαθοὶ
θνητῶν ἔχουσι, κἄμ᾽ βραδύς ζειν ἢ λέγειν;
σὺ μὲν λέγ᾽ ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις.
ἐγὼ δὲ δράσω σ᾽ αὖτ᾽ ἐν λόγων κακῶς.
ἄγ᾽. οἱ μὲν, Ἑλικῶν᾽, οἱ δὲ, Παρνασσὸν πίτυας
πέμψαν ἄνωχθ᾽ ἐλθόντας ὑλαργὲς δρυὸς
κορμούς. ἐπεισλάν σ᾽ εἰσκομαδῶσιν πόλει,
βωμῶν πρὸ ἓξ νικῶντες ἀμφήρκη ξύλα,
ἐμπίπρατ᾽ αὐτῶν, καὶ πυρὸς τε σώματα
πάντων, ἵν᾽ εἰδῶσ᾽ ὅτι κ᾽ κατθανὼν
κρατεῖ χθονὸς πᾶσ᾽, ἀλλ᾽ ἐγὼ ταμῶν τάδε,

ὑμεῖς

ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ξυναντίοι
γνώμαισιν ὄντες, τὸ μόνον σῳάζετε
τοὐμὸν ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ σὸν δόμον
τύχας ὅταν πάσχῃ τι. μεμνήσεσθε δέ,
σοὶ γεγῶτες σὴ ἐμῆς τυραννίδος.
ὦ γῆς λόχευμα, σοὶ, Ἄρης σπείρῃ ποτὲ
λάβρον δράκοντος ὀρθρομώσας γόνῳ,
τὸ σκῆπτρα χρὴ σεξιᾶς ὁρίσματα
ἄρασθε; καὶ τοὶ ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρᾳ
καθαιματώσεθ᾽; ὅσπερ τὸ καλλιεῖς ὤν,
ἄρχει κἀκίστος τῶν νέων, ἔπηλυς ὤν;
ἀλλ᾽ οὐκ ἐμοὶ σὺ πειθόσεις, χαίρων ποτέ.
τοὶ δ᾽ ἃ πόνησα πολλ᾽ ἐγὼ καμὼν χρὶ,
ἔξεις. ἀπ᾽ ἐρέρων σ᾽ ἦλθον ἢ θέλων ἑκών;
οὐδείς. ἐμοῦ γὰρ ζῶντος, τὸ κτανεῖς ποτε
τοὺς ἡρακλείους παῖδας. τὸ τοσόνδε γῆς
φόβου᾽ ἐλεῖν κρύπτεται λιπὼν τέκνα
ἐπεὶ σὺ μὲν γὰρ τοῦσδε διολέσας ἔχεις,
ὁ δ᾽ ὠφελήσας, ἀξίως τὸ τυγχάνει.
κἄπειτα πράσσω πολλ᾽ ἐγὼ φίλοις ἐμοῖς,
θανόντας εὖ δρῶν τοῖς φίλοις μᾶλιστα δεῖ.
ὦ δεξιὰ χείρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
ὡς δ᾽ ἀδελφεᾶς τὸν πότμον διώλεσας.
ἐπεί σ᾽ ἔπαυσ᾽ ἀν, δῆλον ὡς ἐγὼ πατὴρ μὲ,
καὶ τοὺσδε Θήβας δυκλεῶς ὠφέλησα μὲν,
ὧν ἅς σὺ χαίρεις. τὸ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις,
τάσει νοσοῦσα, τὴ κακοῖς βελεύμασιν.
τὸ γὰρ ποτ᾽ ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο.

γεγῶντες,

ἐμ γέροντες, αἰνῶ, τῶν φίλων γὰρ οὕνεκα
ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεών.
ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπόταις θυμούμενοι,
πάθητε μηδέν. τοῦ δ' ἐμῆς Αμφιτρύων
γνώμης ἄκουσον, ἢν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα, πῶς γὰρ οὐ φιλῶ
ἃ τίκτον, ἃ μόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
δεινὸν νομίζω. τῷδ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
» ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεὼν,
» μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσι γέλων
» διδόντας, ὃ ὑμοί τοι θανεῖν μεῖζον κακόν.
ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά.
σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορὸς,
ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο.
οὐμὸς δ' ἁμαρτύρητος εὐκλεὴς πόσις,
ὡς τοῦσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι,
» δόξαν κακὴν λαβόντας. οἱ γὰρ εὐγενεῖς,
» κάμνουσι τοῖς ἐχθροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ.
ἐμοί τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον,
σκέψαι δὴ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι.
ἥξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαῖας ὕπο;
καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδου πάλιν,
ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;
» ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν, χρεὼν,
» σοφοῖσι δ' εἴκειν, καὶ τεθραμμένοις καλῶς.
ῥᾷον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν, φίλ' ἂν τελοῖς.
ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ', εἰ πραιτησαίμεθα.

φυγὰς

φυγὰς τέκνων τῶνδ'. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν.
» ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι,
» ἐν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
τόλμαμεθ' ἡμῶν θάνατον. ὃς μένει σ' ὅμως.
προκαλούμεθ' εὐγένειαν ὦ γέρων σέθεν.
τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας,
πρόθυμός ἐστιν. ἡ προθυμία δ' ἄφρων.
ὁ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτέ.
χρ εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
ἦν τις ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπάυσατ' ἄν.
νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν. σὸν δὲ τοὐντεῦθεν σκοπεῖν,
ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Αμφιτρύων.
ἀμ οὔτοι τὸ δειλὸν, οὐ δὲ τοῦ βίου πόθος
θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν. ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη,
κεντεῖν, φονεύειν, ἱέναι πάτρας ἄπο.
μίαν δὲ νῷν δὸς χάριν ἄναξ ἱκνούμεθα.
κτεῖνόν με, καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ἀνόσιον θέαν,
ψυχορραγοῦντα, καὶ καλοῦντα μητέρα,
πατρός τε πατέρα. τἆλλα δ' εἰ πρόθυμος εἶ,
πρᾶσσ'. οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
με κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι, χάριτι προθεῖναι χάριν,
ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃ δίπλᾶ.
κόσμον πάρες μοι παιδὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
δόμους ἀνοίξας. νῦν γὰρ ἐκκεκλείσμεθα.

ὡς, ἀλλὰ

ὡς, ἀλλὰ ταῦτ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός·
λύ ἔσται τάδ'. οἴγειν κλῆθρα προσπόλοις λέγω.
κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες. οὐ φθονῶ πέπλων.
ὅταν δὴ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρᾳ δύσων χθονί.
με ὦ τέκν'. ὁμαρτεῖ ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
πατρῷον εἰς μέλαθρον, οὗ τὴν οὐσίας
ἄλλοι κρατοῦσι. τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι,
ἀμ ὦ Ζεῦ. μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
μάτην δὴ παιδός τοι νεὼν ἐκλήζομεν.
σύ δ' ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ δόκεις εἶναι φίλος.
ἀρετῇ σε νικῶ, θνητὸς ὤν, θεὸν μέγαν.
παῖδας γὰρ οὐ προὔδωκα τοὺς Ηρακλέους,
σύ δ' εἰς μὲν εὐνὰς, κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
τἀλλότρια λέκτρα δόντος οὐδενὸς, λαβών.
σώζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
ἀμαθὴς τις εἶ θεὸς, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφυς.
χο αἴλινον μὲν ἐπευτυχεῖ
μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ,
τὰν καλλίφθιτον κιθάραν
ἐλάννων πλήκτρῳ χρυσέῳ.
ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς, ἐνέρων τ' εὖ ὄρφνην
μολόντα παῖδ', εἴτε Διός νιν εἴπω,
εἴτ' Αμφιτρύωνος ἴνιν,
ὑμνῆσαι στεφάνωμα μόχθων,
δι' εὐλογίας θέλω.
» γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων,
» τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.

πρῶτον

πρῶτον μὲν Διὸς ἄλκος
ἠρήμωσε λέοντος,
πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη,
ξανθὸν κρᾶτ' ὠλνωτίσας
δεινῷ χάσματι θηρός.
τάν τ' ὀρεινόμων ἀγρίων
κενταύρων ποτὲ γένναν
ἔτρωσε τόξοις φονίοις,
ἐναιρῶν πτανοῖς βέλεσιν,
ξυνοίδε Γηνειὸς ὁ καλλιδίνας,
μακραί τ' αἴρουραι πεδίων ἄκαρποι,
καὶ πηλιάδες θεράπναι,
σύγχορτοί τ' Ο μόλας ἐναυλοι
πεύκαισιν. ὅθεν χέρας
πληροῦντες, χθόνα Θεσσαλῶν
ἱππείαις ἐδάμαζον.
τάν τε χρυσοκάρανον
Δόρκαν ποικιλόνωτον
συλήτειραν ἀγρώσαν
κτείνας, θηροφόρον θέαν,
οἰνόα τίν' ἀγάλλει,
τεθρίππων τ' ἐπέβα,
Ὠψαλίοις ἐδάμασε πώλους
Διομήδεος, αἳ φονίαισι φάτναις
ἀχάλιν' ἐθόαζον,
καθ' αἷμα σῖτα γένυσι, χὰρ
μοναῖσιν ἀνδροβῶσι δυστράπεζοι,

πόρων δ' ἀργυροῤῥύταν
Εὖρον ἀζετῶρασ' ὀχθον
μηκωνάῳ πονῶν τυράννῳ,
τάν τε πηλιάδ' ἀκτὰν
Ἀναύρου πρὸ πύλας.
Κύκνον δὲ ξεινοδόκτα
τόξοις ὤλεσεν ἀμφαναίας.
οἰκήτορ' ἄμικτον,
ὑμνῳδὸς τε ὡρᾶς.
ἤλυθον ἐπισθρίον ὀν αὐλαν
χρυσέων πετάλων ἄπο, μηλοφόρον
χειρὶ καρπὸν ἀμβρόξων
δρέποντα πυρσόνωτον,
ὃς ἄπλατον ἀμφ' ἐλίκτὸν
ἕλικ' ἐφρόρει
κτανὼν, ποντίας θ' ἁλὸς
μυχὸς εἰσέβαινε θνατοῖς
πάλαι ἀς ζιθεὶς ὀρέτμοις.
πρῶτ' ὐ τὸ μέσαν
ἐλάνῃ χόρας ἔδραν
Ἄτλαντος δόμον ἐλθών.
ἀκρωπός τε κατέχειν οἴκους
ὐρανορίας θεῶν.
τὸν ἱππόβυτάν τ' ἀμαζόνων στρατὸν
Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
ἔβα δι' ὄξεινον οἶδμα λίμνας.
τὶν' ὁκ ἀφ' ἑλλανίας
ἀγορὸν ἁλίζας Φίλων,

ὡρας

ὡρας ἀρείας πέπλων
χρυσεόστολον φάρ',
ζωστῆρ' ὀλεθείρας ἄγρας.
τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε
βαρβάρας κόρας λάφυρα,
ἃ, καὶ σώζετ' ἐν Μυκήναις.
τάν τε μυριόκρανον
πολύφωνον κώπαν λόχνας
ὕδραν ὀζυπύρωσε,
βελεσί τ' ἀμφίβαλε
τὸν τρισώματον, οἷσιν
ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
σβόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' ὀυτυχῆ
δῆλθε. τὸν πολυσ' ἄκρυτον
ἔπλυσ' ὀν ἀΐδαν, πόνων τελυτάν,
ἓν' ἐκπόρων πάλας
βίοτον δ' ἔβα πάλιν.
στέγαι δ' ὀρθμοὶ Φίλων.
τὰν δ' ἀνόστιμον τέλεσσαν
Χάρων ὠμηστᾷ πλάτᾳ,
βίτ λιμένος ἄθεον,
ἄδικον. εἰς δὲ σὰς χόρας
βλέπῃ σῶμα τὸ πρόσθεν.
εἰ δ' ἐγὼ ὀφθ' ἥκων,
ὀρθρου τ' ἔπαλλον ἐν αὐχμᾷ,
Καδμείων τε σώκοι,
τέκεσιν ἂν πρέσαν
ἅλκᾳ νῶν δ' ἀπλείπο

μαι τὰς εὐδαίμονας ἥβας.
ἀλλ' ἐβρῶ γὰρ τούσδε, φθιμένον
ἐνδυμ' ἔχοντας,
οὐδὲ τοῦ μεγάλου δή ποτε παῖδας
τοπρὶν Ηρακλέους, ἄλοχόν τε φίλην
ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκουσαν
τέκνα, καὶ γεραιὸν πατέρ' Ηρακλέους.
δύστηνος ἐγὼ,
δακρύων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
γραίας ὄσσων ἔτι πηγάς.
με εἶεν. τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων,
ἢ τοῦ ταλαίνης τοῦ ἐμῆς ψυχῆς φονεὺς,
ἔτοι μ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδου τάδε;
ὦ τέκν', ἀγόμεσθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρὸν,
ὁ μοῦ γερόντες, καὶ νέοι, καὶ μητέρες.
ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε, καὶ τέκνων
τούσδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι,
ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην
ὕβρισμα, κἀπίχαρμα, καὶ διαφθοράν.
φεῦ. ἦ πολύμε δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
ἣν πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων πότ' ἤλπισα.
οἱ μὲν γὰρ Αργος ἐνέμ' ὁ κατθανὼν πατὴρ,
Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους,
τοῦ καλλικάρπου κράτος ἔχων πελασγίας.
στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλες σῷ κάρᾳ
λέοντος, ἧπερ αὐτὸς ἐζωπλίζετο.
σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος.

ὡς

ὡς ἐξέπειθε τὸν καταπείραντά σε.
εἰς δεξιὰν δὲ σὴν, ἀλεξητήριον
ξύλον καθίει, Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν.
οἱ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἑκηβόλοις ποτε
τόξοισι, δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
τρεῖς δ' ὄντας, τριπτυχοῖς τυραννίσι
πατὴρ ἐπύργου, μέγαφρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ.
ἐγὼ δὲ νύμφας ἠκροθινιαζόμην,
κήδη συνάψουσ' ἔκτ' Αθηναίων χθονὸς,
Σπάρτης τε, Θηβῶν τε, ὡς ἀνημμένοι κάλως
πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
καὶ ταῦτα φροῦδα. μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη,
νύμφας μὲν ὑμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά. δύστηνος φρενῶν.
πατὴρ δὲ πατρὸς ἑστίᾳ γάμους ὅδε,
ᾅδην νομίζων πενθερὸν, κῆδος πατρός.
ᾤ μοι. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον
πρὸς στέρνα θῶμαι; ὧδ, προσαρμόσω στόμα;
τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξουθόπτερος
μέλισσα συνενέγκαι μ' ἂν ἐκ πάντων γόους;
εἰς ἐν δ' ἐνεγκοῦσ', ἀθρόον ἀρδοίην δάκρυ;
ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται
θνητῶν παρ' ᾅδη σοι τάδ' Ηράκλεις λέγω,
θνήσκει πατὴρ σὸς, καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγὼ
ἢ πρὶν μακαρία διά σ' ἐκλῃζόμην βροτοῖς.
ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σκιὰ φάνηθί μοι.
ἅλις γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γένοιο σύ.
κακοὶ γὰρ εἰς σέγ', οἳ τέκνα κτείνουσι σά.

 ἀμ σὺ

ΧΜ σὺ μὲν, τὰ νερθεν δύτρεπῆ ποιᾶ γυία.
ἐγὼ δέ σ' ὦ Ζεῦ, χειρὸς ὃν ἀρανὴ δίκῃ,
αὐδῶ τέκνοισιν, εἴ τι κοῖσι δ' ὠφελεῖν
μέλλεις, ἀμυύειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις.
καίτοι κέκλησαι πολλάκις. μάτην πονῶ,
θανεῖν γὰρ ὡς ἔοικε ἀναγκαίως ἔχει.
ἀλλ' ὦ γεγῶντες, μιᾶρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου.
ἔσθιον δ' ὅπως ἥδιστα διαπράσσετε,
ἀξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
» ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίστασ
» σώζειν. τὸ δ' αὖτοῦ ἀσταδιάζας, δίεπασε.
» ὁρᾶτε μ', ὅσπορ ὧν πρόβλεπτος βροτοῖς,
» ὀνομαστὶ πράσσων, καί μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη,
» ὥσπερ πρόρου πρὸς αὐθερῷ ἡμέρᾳ μιᾷ.
» ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας, ἦ τε δύξ', οὐκ οἶδ' ὅτῳ
» βέβαιος ὅστις χαίρετ'. ἀνδρὶ γὰρ φίλον
» πανύστατον νῦν ἥλικες ἀπόλεκατε.
ΜΕ ἔα.
ὦ πρέσβυ, λύσω τἀμὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;
ΑΜ οὐκ οἶσθα δύγατρ. ἀφασία δέ κἀμὲ ἔχει.
ΜΕ ὅδ' ὄχθος, οὗ γῆς νέρθεν εἰσπεσούμεθα,
» εἰ μή γ' ὄνειρον ὧν φάει τι λύσομεν.
τί φημι; ποῖ ὄνειρα κηράνασ' ὁρῶ;
οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδὸς γέρον.
δύρῶ σὺ τέκνον ἐκκρήμναδε πατρῴων πέπλων.
ἴτ'. ἐγκονεῖτε. μὴ μεῆθ', ἐπεὶ Διὸς
σωτῆρος ὑμῖν δ' ἐγὼ ἔδ' ὅδ' ὑσθρός.
ΗΡΑ ὦ χαῖρε μέλαθρον, πρόπυλά θ' ἑστίας ἐμῆς,
ὡς

ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ὃν φάος μολὼν.
ἔα. τί χρῆμα; τέκνα δ' ὁρῶ πρὸ δωμάτων
πολμοισι νεκρῶν κρᾶτας ἀξεσεμμένα,
ὄχλῳ τ' ὧν ἀνδρῶν τῶν ἐμῶν ξυνάορον,
πατρός τε δακρύοντα συμφορᾶς ἴνα.
φεῦ ἐκ πύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς.
γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος;
ΜΕ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. ὦ φάος μολὼν πατρί,
ἥκεις, ἐσώθης, εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις.
ΗΡΑ τί φῄς; πόν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν πάτερ;
ΜΕ διόλλυμεθα. σὺ δὲ γέρον, σύγγνωθί μοι,
εἰ πρόσθεν ἦρπασ', ἃ σε λέγει πρὸς τόνδ' ἔχειν.
» τὸ θᾶλυ γὰρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων.
κἀμὲ τἄμ' ἔθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.
ΗΡΑ Ἀπολλον, οἷοις φροιμίοις ἄρχει λόγου.
ΜΕ τεθνᾶσ' ἀδελφοί, καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρων.
ΗΡΑ πῶς φῄς; τί δράσας; ἢ δορὸς ποίᾳ τυχών;
ΜΕ Λύκος σφ' ὁ κλύνος, γῆς ἄναξ δίωλεσεν.
ΗΡΑ ὅπλοις ἀπάντων, ἢ νοσησάσης χθονός;
ΜΕ σάσει τὸ Κάδμου ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.
ΗΡΑ τί δῆτα πρὸς σε, καὶ γέροντ' ἦλθον φόβῳ;
ΜΕ κτενοῦμ' ἐμέλλε πατέρα, κἀμὲ, καὶ τέκνα.
ΗΡΑ τί φῄς; ταρβῶν ὀρφανοῦμ' ἐμῶν τέκνων;
ΜΕ μὴ ποτε Κρέοντος θάνατον ἐπίσασθαι.
ΗΡΑ κόσμῳ δὲ πέπλων τῶν δ' ἐνδρύοις πέπλων;
ΜΕ θανάτου πάσῃ ἦλθε πρόθυμοι ἀνήμμεθα.
ΗΡΑ καὶ πῶς βίαν ἐβύησε; ὦ τλήμων ἐγώ.
ΜΕ Φίλων ὁρμοί. σὺ δὲ θανόντ' ἀκούομεν.

ἥρα πόθεν δ' ὦν ὑμᾶς ἦλθ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
με Εὐρυθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε.
ἥρα τίδ' ἔστ' ἐλεεινὸν οἶκον, ἑστίαν τ' ἐμήν;
με Βία. πατὴρ μὲν ἐκπέσων χρωτὶ λέγεσ.
ἥρα κἄτ' ἔσχον αὐδὼ τὸν γόνθ' ἁπιμάσαι;
με Αἰδὼς γ' ἀκριβῆ τῆσδε βλεφάρου πρόσω.
ἥρα ὅτῳ δ' ἀπόντες ἐπαναίζομεν φίλῳ;
με φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυσυχεῖ λύκοι;
ἥρα μάχας ἢ Μινυῶν, ἃς ἔτλιν, ἀπέπτυσαν;
με Ἄργους, ἵν' οὖθι σοι λέγω, τὸ λυσυχές.
ἥρα ὀρίνεθ' ἅδε τάσδε πολιούχους κώμης;
καὶ φῶς ἀναβλέψεθε, τὸ κάτω σκότος
φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασι δεδορκότες;
ἐγὼ δέ, νῦν γ' ἔτ' ἐμῆς ὀργῆς χρόος,
πρῶτον μὲν εἶμι, καὶ κατασκάψω δόμους,
καινῶν τυράννων. κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμὼν,
ῥίψω κυσὶν ἕλκημα. Καδμείων δ' ὅσους
κακοὺς ἐφεύρου, εὐ παθόντας ὀξ ἐμοῦ,
ζωὸς καλινίκῳ ζωὸς ὅπλῳ χερώσομαι.
σοῦ δέ, πῆρωσις διαφορᾷ πεξεύσομαι,
νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου.
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἱμαχθήσεται.
» ζωὸς, γάρ μ' ἀμυνῶ μᾶλλον, ἢ δάμασι χρή,
» καὶ πᾶσι, τὴν γέροντα χαιρόντων πόνοι.
μάτην γὰρ αὐτοῦ τῶνδ' ἐμᾶλλον ἴωυσα.
καὶ δ' εἰ μ' ἕνεκ' τῶνδ', εἵνεκ' οἷσ' ἕνεκ' πατρὸς,
θνῃσκὴν ἀμυνοῦντ' ἢ τί φήσομεν καλόν,
ὕβρει μὲν ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε,

Εὐρυθέως

Εὐρυθέως πομπαῖσι, τῶνδ' ἐμῶν τέκνων,
ἢ κ' ἐκπονήσω θανατόν; ἢ κἄρ Ἡρακλῆς
ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθεν λέξομαι.
» δίκαια οὖν τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα,
» πατρός τε πρέσβυν, τήν τε κοινωνὸν γάμων.
ἀμ πῶς σὸ μὲν ὦ πᾶι, τοῖς φίλοις εἶ φίλου,
τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν. ἀλλὰ μὴ πέργασ λίαν.
ἥρα τίδ' ἔστι τῶνδε, βάσσον, ἢ χρεὼν πάτρῳ;
ἀμ πολλοὺς πρύτανας, ὀλβίους ἢ τῷ λόγῳ
δοκοῦντας εἶν συμμάχους ἄναξ ἔχει.
οἱ τάσιν ἔθηκαν, καὶ διώλεσαν πολιν,
ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας. τὰ δ' ἐν δόμοις,
δ' ἀπαύαισι φρενῶν λα, διαφυγόνθ' κἀν ἀργίας.
ὤφθης ἐπελθὼν πόλιν ἐπεὶ δ' ὤφθης, ὅρα
ἐχθρὸς ἀθροίσας, μὴ πρὸς γνώμην πέσῃς.
ἥρα μέλει μὲν ὅδε, εἰ με πᾶσ' εἰσ' ἐν πόλις.
ὄρνιν δ' ἰσ' ὧν ἐν ἀσίοις ἔδραις,
ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα.
ὡς ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.
ἀμ καλῶς προσελθὼν νῦν, πρόσειπέ θ' ἑστίαν,
ὡς λὸς πατρῴοις δώμασι σὸν ὄμμ' ἰσ' ἴν.
ἥξει γὰρ αὐτὸς, σὸν δάμαρτα, τὰ τέκνα,
ἕλξων, φονεύσων, κἀμὲ ὠλισθάξων, ἄναξ.
μόνον δ' αὐτὸ, πάντα σοι γνώσεσθ',
τῆς τ' ἀσφαλείας μοῖρ' ἀνεῖς. πόλιν τε σὴν
μὴ πρὶν παράξῃς, πρὶν τόδ' εὖ θεᾶς τέκνον.
ἥρα δράσω τάδ'. εὖ γὰρ εἶπας. εἶμι εἴσω δόμων.
χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ὀξανηλίου μυχῶν,

ἄελτε κόρης γόνυθρον, ἐκ ἀλμάσω
θεὸς πόσειπεῖν πρῶτα σὸν ἱ͵ζ στέγας.
ἀμ ἦλθες γὰρ ὄντως σ' ὤματ' εἰς ἄσ' ἃ τέκνου ;
ὥρα κὴ θρᾴ γ' εἰς φῶς τὸν τριπάρλιον ἤγαγον.
ἀμ μάχῃ κρατήσας, ἢ θεᾶς σλωρήμασιν ;
ὥρα μάχη. τὰ μυσῶν σ' ὄργι' ἔτυχησ' ἰσ' ὧν.
ἀμ ἢ κὴ κατ' οἴκους ὄντιν' Εὐρυδίκης ὁ θήρ ;
ὥρα χθονίας νιν ἄλσος, Ἑρμῆν τ' ἐχέ πόλις.
ἀμ σὺ δ' οἶσ' ὧν Εὐρυσθεὺς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω ;
ὥρα ἐκ οἴσλαν. ἐλθὼν τἀνθάσ' εἰσ' εἶμι πάρος.
ἀμ χρόνου δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί ;
ὥρα Θησέα νομίζων, ἐχρόνισ' ὢν ἄσ' ἃ πατρός.
ἀμ κὴ πρὸ σην ; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον ;
ὥρα Βέβηκ' Ἀθήνας, νέρθεν ἄσμενος φυγών.
ἀλλ' εἰ ὁμαρτεῖτ' ὦ τέκν' εἰς δόμους πατρί.
καλιόνες τ' ἄρ' εἴσδυσι τῶν ἄσ' ὠν
πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
κἀμὲ κάματ' ὄσσων μηδὲτ' ὀχανύεται,
σύ τ' ὦ χιὼν μοι, σύλλογον ψυχῆς λάβε,
τρόμος τε παῦσαι, κὴ μέθες' ἐμὼν πέπλων.
ἃ γὰρ πόρωτος, ἃ δὲ φόβῳ ξιῶ φίλος.
ἃ. οἰσλ' ἐκ ἀθλᾶσιν, ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων.
» Τοσῶσ' ἐ μᾶλλον ὧσλ' ἔβητ' ὦν ξυρᾶ,
ἄξω λαβόνυχ' τόσσλ' ἐφολκίσλας χροΐν.
ναῦς σ' ὡς ἐφέλξω. κἀμὶ γὰρ ἐκ ἀνάλνομαι
» θρᾴπτυμα τέκνων. πάντα τἀνθρώπων ἴσα.
» Φιλοῦσι παῖσλας οἵ τ' ἀμείνονες βροτῶν,
» οἵ τ' ὀλέν ὄντες. χρήμασιν ἧ σλάφοροι
» ἔχσιν.

» ἔχσιν. οἶσλ' ὅ παῦν δὲ φιλότεκνον γόνυθ'.
χο ἃ νεότας μοι, φίλον ἄ
» χθῶ. τὸ δὲ γήρας, ἀιεὶ
» βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων,
» ὦδὶ κρατὶ λεῖσαι,
» βλεφάρων σκοτόνομ
» φάρο ὦν καλύψαν.
» μή μοι μήτ' ἀσπίλιδος
» τυραννίδος ὄλβο εἴη,
» μὴ χρυσὸ σώματι πλύρη,
» τᾶς ἥβας ἀνλαβεῖν.
» ἃ καλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ.
» καλίστα σ' ἐν πενίᾳ.
» τὸ δὲ λυγρόν, φόνιόν τε γῦρας,
» μισῶ. ἱ͵ζ κυμάτων
» σ' ἐρρέοι μησ' ἐποτ' ὤφελον
» θνατῶν σώματα, ὃ πόλις
» ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθερ' ἀεὶ
» πτηροῖσι φορείσθω.
» εἰ ἧ θεοῖς ἰῶ ξυνέσεις,
» ὃ Θρία κατ' ὤνασας,
» σίλυμον ὤν ἤβαν ἔφορον,
» φανερὸν χαρακτῆ
» ἐ ἀρετᾶς, οἷοισι
» μέτα, κἀμὶ θνατοὶ σὺ
» τὰς αὐγὰς πάλιν ἅλισι,
» σοσὸς ὤν ἔβαν σάλας.

ἃ συγγόνοι

» ἃ δ' ἐυσεγήφατ' ἀπλῆν ἂν
» εἶχε ζωᾶς βιοτάν.
κἀμὲ τῳδί, τόν τε λαικὸν ἂν
γνῶναι, κἀὐ ἀγαθὸς
ἦν, ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄστρων,
ναύτας ἀεθμὸς πέλᾳ.
» νῦν δ' ὄλεις ὀρθ' ἐκ θεῶν
» χρησοῖς, οὐδὲ κακοῖς σαφὴς.
» ἀλλ' εἱλισσόμενός ὡς ἀοιδῶν,
» πλᾶτον μόνον αὔξει.
ἃ πάσχομαι τὰς χαρίτας
μούσαις συγκαταμιγνύς,
ἁβρὰν συζυγίαν,
ἣν ζώλωμετ' ὀλυμπίας.
ἀεί δ' ἐν στεφάνοισιν εἶλω.
ἔστι τοι γέρων ἀοιδὸς
πελασθεὶς μοσσῶν.
ἔστι τὰν Ηρακλέους
καλλίνικον ἀείσω,
πρᾶά τε βρόμιον οἰνοδότειραν,
πρᾶά τε χέλυος ἑπτατόνου
μολπάν, κἀὐλίβων αὐλόν,
ὅπως καταπαύσομεν
μόχθους, ἅμ' ἐχόρευσεν.
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες
ὕμνησ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
Λατοῦς ὀλβιστὰ γόνον,
εἱλίσσεσθαι καλλίχορον.

παιᾶνας

παιᾶνας δ' ὦ τοῖς μελάθροις,
λύκνος ὡς γοερῶν ἀοιδὸς
πολιαῖν ἐκ γενύων,
κελαδήσω. τὸ γὰρ εὖ
τοῖς ὕμνοισιν τὰ πάρεξ,
Διὸς ὁ παῖς. τὰς δ' ὀλυγενείας
πλέον τὰ πορβάλλων.
μοχθήσας τὸν ἄλυμον
θῆκεν Βίοτον βροτοῖς,
πορίσας δ' εἵματα θηρῶν.
λύσ εἰς καιρὸν οἴκων Αμφιτρύων ἔξω πορᾶς.
χρόνος γὰρ ἤδη δ' ἀρὸς, ὀχετὸς πέπλοις
κοσμεῖδε σῶμα, καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
ἀλλ' ἴσα, παῖδας, καὶ δάμαρθ' Ηρακλέους
ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθ δόμων,
ἐφ' οἷς τὰ πρέσυτέγ' ἀντιπάγγελτοι θανεῖν.
ἀμ ἄναξ, δίωκῃς μ' ἀθλίως πεπραγότα,
ὕβριν θ' ὑβρίζεις ὧδε θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς.
ἃ χρὴ σε μετρίως, κεἰ κρατεῖς, πασθλῶ ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκῃ πρόσθεσθε ἡμῖν θανεῖν,
σθργῆν ἀνάγκη. θρασέον δ' ἃ δοκεῖ.
λύσ πῶς δ' ἥκτε Μεγάρα; πῶς τέκνα Αλκμήνης γόνος;
ἀμ δοκῶ μὲν αὐτὼ ὡς θύραθεν εἰκάσαι.
λύσ τί χρῆμα δόξης πᾶσθ' ἔχῃς τεκμήριον;
ἀμ ἰδεῖν πρὸς ἀγνοῖς ἑστίας θάσσειν βόθρους.
λύσ ἀνόνητά γ' ἱκετεύσαν ἐκσῶσαι βίον.
ἀμ ὦ τὸν θανόντα γ' ἀναπαλεῖ μάτην πόσιν.
λύσ ὄλλ' ἀπάρεσιν, ἃ γὰρ μὴ, μόλη ποτέ;

ἄμ ὄκ

ἀμ οὐκ. εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.
λύσ χώρει πρὸς αὐτὴν, καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.
ἀμ μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου, δράσας τόδε.
λύσ ἡμεῖς, ἐπειδήσοι τόδ' ἐς ἐνθύμιον,
οἱ δειμάτων ἔξωθεν, ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἕπεσθε πρόσπολοι,
ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων.
ἀμ σὺ δ' οὖν ἴθ' ἔρχη δ' εἰ χρεών. τὰ δ' ἄλλ', ἴσως
» ἄλλῳ μελήσει. Προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς,
» κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
ξιφηφόροισι, οὐδὲ πέλας δοκῶν κτενεῖν
ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ' ὡς ἴδω νεκρὸν
» πίπτοντ'. ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
» ἐχθρὸς, τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
χο Μεταβολὰ κακῶν,
» μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ,
» πάλιν ὑποστρέφει
« βίοτον εἰς ἀίδαν.
« ἰὼ δίκα, καὶ θεῶν
» παλίρρους πότμος.
ἀμ ἦλθες χρόνῳ μὲν, οὗ δίκην δώσεις θανὼν,
ὕβρεις ὑβρίζων ἀμείνονας σέθεν.
Χαρμοναὶ, δακρύων
» ἔδοσαν ἐκβολάς.
πάλιν ἔμολεν ἃ πάρος
οὔποτε δὰ φρενὸς ἦλ
πισε παθεῖν γᾶς ἄναξ.

ἀλλ'

ἀλλ' ὦ γεραιὲ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.
λύ ἰώ μοι μοι. Χο. τόδε κατάρχεται
μέλος ἐμοὶ κλύειν
φίλιον ἐν δόμοις.
θάνατος οὐ πρόσω Βοᾷ,
Βοᾷ, στενάζων φροιμιόνυ' ἄναξ, φόνου.
λύ ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ.
χο καὶ γὰρ διώλλυσ'. αὐτάποινα δ' ἐκτίνων,
τόλμα, διδούς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
χο Τίς ὁ θεοὺς ἀνομίᾳ χραίνων, θνητὸς ὤν;
» ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων
» κατέβαλ', ὡς ἄρ' οὐ σθένουσι θεοί.
γέροντες. οὐκέτ' ἐστὶ δυσσεβὴς ἀνήρ.
σιγᾷ μέλαθρα. πρὸς χορὸς τραπώμεθα.
φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν, οὓς ἐγὼ θέλω.
χοροὶ, χοροὶ, καὶ θαλίαι μέλουσι Θήβας
ἱερὸν κατ' ἄστυ.
μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,
μεταλλαγαὶ συντυχίας
ἔτεκον ἀοιδάς.
βέβακεν ἄναξ ὁ κλεινός.
ὁ δὲ παλαίτερος,
κρατεῖ, λιμένα λιπών γε τὸν ἀχερόντιον.
» δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.
» θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδίκων μέλλουσι, καὶ τῶν
» ὁσίων ἐπαίειν.
» ὁ χρυσὸς, ἅ τ' εὐτυχία,

» φρονεῖν

φρονεῖν βροτὸς ἀξάγεται,
δώσασιν ἄδικον
ἐφέλκων. χρόνον γὰρ ἔτλας
πατρίαν εἰδραῖον,
νόμον πλέμου, ξυνομίας χάριν δισσάς.
ἔβρασεν ὄλβος κελαινὸν ἅρμα.
Ἰσμηνῶ στεφανοφορεία,
ἕστασί θ' ἑπτάπυλοι πόλεως,
ἀναχορεύσατ' ἀγυιαί.
Δίκα θ' ἁ καλλιρέεθρος,
σώφρονες τ' ἀσωπίδες κόραι,
πατρὸς ὕδωρ βᾶτε
λιπόσαι σωσαοισδι
νύμφαι τὸν Ηρακλέος
καλλίνικον ἄγων'. ὦ
πυθὶς δ' ἀφθόγγοις πέτρα,
μεσσὸν θ' ἑλικωνίδων δ' ὤματα,
ἵξετ' ὀλβαθεῖ μελάθρῳ
ἐμὰν πόλιν, ἐμά τε τέκνα,
σωσαρτῶν ἵνα γόνος ἔφανε
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γᾶν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβαις ἱδρὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συζυγεῖς
δύναι, θνατογενός τε,
καὶ Διός, ὃς ἦλθεν ὀρ' ἀνὰς,
νύμφας τὰς πορσπίδος, καὶ πισσὸν
μοι τὸ παλαιὸν ἥδη

λέχος

λέχος ὦ Ζηνὸς τὸ σόν,
ὃν ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,
λαμπρὰν δ' ἔλειξ' ὁ χρύσεος
ταὺ Ηρακλέος ἄλκαν.
ὃς γᾶς ἀξίεθα θαλάμων,
πλέθρων δίδυμα λιπὼν νόστορον.
πρέσβευσον μοι τύραννος ἔφυς,
πόλυς γένει ἀνάκτων,
ἃ νῦν ἐσορᾶς φαίνῃ,
ξυμφορὰν ὅτ' ἀγώνων
ἄμμαν εἰς τὸ δίκαιον,
θεοῖς ἔτ' ἀρέσκῃ.
ἔα. ἔα.
ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου;
γέροντες, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ.
φυγῇ φυγῇ
νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα.
ὦ ναξ παιὰν,
ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων.
εἰς θαρσεῖτε νυκτὸς τήνδ' ὁρῶντες ἐλίγονον
λύσαν γέροντες, λιαμὲ τὼ θεῶν λάτριν
ἰεμ. πόλῃ γὰρ δεῖν ἥκομεν βλάβος,
ἑνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατὸν ὁμῶ,
ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς, Αλκμήνης τ' ἄπο.
πρὶν μὲν γὰρ ἄθλοις ἐκτελοῦσαι πικρὸς,
τὸ χρεὼν νιν ἐξέσωζεν. δεῦρ' ἔα πατὴρ
Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν, ὅτ' ἐμὲ, δεῦρ' Ηραν πατέ.
ἐπεὶ δὲ μόχθος διεπέρασ' Εὐρυσθέως,

Ηρα πῶς ἄρ' αὐτὸν καινὸν ἀμφὶ αὐτῷ θέλῃ,
παῖδας κατακτείνασ'. σωθέλω δ' ἐγώ.
ἀλλ' εἰ ἄπεγκτος συλλαβοῦσα καρδίαν,
νυκτὸς κέλαινης ἀνυμέναιε πρόθγνε,
μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ ὦρσε, καὶ παιδοκτόνους
φρενῶν ταραγμοὺς, κἀπὶ πόσιν σκιρτήματα,
ἔλαυνε. κινῶ φόνιον ἀξίνει κάλων.
ὃς ἂν φονεύσας δ' ἀχορδόσιον πόρον
τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνῳ,
γνοῖ μὲν τὸν Ηρας οἷος ἐς αὐτῷ χόλον,
» μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν. ἢ θεοὶ μὲν ὀλαμοῦ,
» τὰ θνητὰ δ' ἔστι μεγάλα, μηδὲν τος δίκῃ.
λύσ ἀξ ὑγιοῦς μὲν πατρὸς, ἐκ τε μητρὸς
πέφυκα, νυκτὸς ὀρανὸν τ' ἀφ' ἁγίας.
ζημίας τ' ἔχω τάσδ' ἐκ ἀγαθὰ ἰῶσαι φίλοις,
δὸς ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους.
πέφανέσαι δὲ πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
Ηρα θέλω σοί τ', ἢν πίθηθ' ἑμοῖς λόγοις.
αὐτὴ δὸς, ἐκ ἄσημος, ὅτ' ὐδὲ χθονὶ,
ὅτ' ὢν θεοῖσιν, ὄγε μ' εἰσπέμπῃς δόμους.
ἄβατον ἢ χώραν, καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
ἀξημόρωσας, θεῶν ἀνέσησεν μόνος
ζημίας, πιτνόσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο
σοί τ' ὀ πέφανῶ μεγάλα βάλεσθ' κακά.
ἴρις μὴ σὺ νυθέτῃ, τάδ' Ηρας κακὰ μηχανήματα
εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάσ' ἰχνος, ἀντὶ τῶ κακῶ.
λύσ ἐχὶ σωφρονεῖν ἐπεμψε δεῦρό σ' ἢ Διὸς δ' ἄμαρ;
ἴρις ἥλιον μαρτυρόμεθα δρῶσ', ἃ δρᾶν ὀ βόλομαι.

λύσ εἰδὲ δ' ἢ μ' Ηρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχῃ
τάχος, ὡς ῥᾷον ἐλθοῦσ' θ' ὁ μαξεῖν ὡς κλιμακτῆρι κώλα
» εἰ μὴ γ'. ὅτε πόνος ὅτω κύμασι σφῶν λάβρως,
» ὅτε γῆς σεισμὸς, κεραυνὸς τ' οἶστρος ὠδῖνα πνέων,
» οἵ ἐγὼ παιδοσφαγεῖμαι σφῶν εἰς Ηρακλέα.
καὶ καταῤῥήξω μέλαθρα, καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ
τέκν' ἀκτείνασα πρῶτον. ὁ δὲ, κανὼν, ὃν εἰσέτα
πᾶσ', ὃς ἐλικτ' ἀφεῖς πρὶν ἂν ἐμὰς λύσας ἀφῇ
ὦ ἰδό. καὶ δὴ ἀνάστ' ἱερᾶτα βαλβίδων ἄπο;
ἢ διαρρόφας ἑλίσσ' σίγα γοργώπους κόρας.
ἀμπνοὰς δ' ὁ σωφρονίζει ταῦρος, ὡς δ' ἐμβολῶ
δόμους. μυλαῖται ἢ, κῆρας ἀνακαλῶμ τὰς ταρτάρου
τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορδύσω, καὶ καταυλήσω φόβῳ
εἰχ δ' ὄλυμπον πεδαίρασ' ἵει, γενναῖον πόλαι.
εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεθ' Ηρακλέος.
χο ὀτοτοτοτοί.
σφάξον, ἀπόκρες τε σὸν αὐθέντορα
πόλις ὁ Διὸς ἔκγονος
μέλεος Ελλὰς, ἃ τὸν σὸν ὀργᾶτον
ἀρβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισι λύσσας,
χορδυθῶντ' ἀὐλοις.
βέβακεν ἐν δίφροισιν ἃ πολώτον.
ἅρμασι δ' ἐν δόμοισι κῶτρον ὡς ἀπολώβᾳ,
νυκτὸς γοργὸν, ἑκατὸν κεφαλαῖς,
ὄφεων ἰαχήμασι λύσσα μαρμαρωπός.
ταχὺ τὸν δύτυχῆ μετέβαλε δαίμων.
ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν' ἐπεδόυσατε.
ἰὼ μοι μέλεος. ἰὼ Ζεῦ, ὁ σὸν γένος, ἄγονον αὐτίκα

λύσσα δέ σ' ὠμόβρωτος, ἀχρὶν ὁδίκοι
δίκαι, κακοῖσιν ἐκπετάσουσιν. ἰὼ στέγαι.
κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
ὀ Βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ. ἰὼ δόμοι.
πῶς αἵματ' οὐχὶ τᾶς διονυσιάδος
βοτρύων ὦλ χεύμασι λώβας,
φυγῇ τέκν' ἐξορμᾶτε,
δαΐον τόδε, δαΐον
μέλος ἐπαυλεῖτε,
κυναγετεῖ, τε τέκνων διωγμόν.
ὅ ποτ' ἄκραντα δόμοισι
λύσσα βακχεύσει
αἴ αἴ κακῶν.
αἴ αἴ δῆτα.
τὸν γεραιὸν ὡς στένω
πατέρα, τάν τε παιδοτρόφον.
μάταν τέκεα γεννᾶτε.
ἰδού. ἰδού.
θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη.
ἦ. ἦ. τί δρᾷς ὦ παῖ Διός,
μελάθρῳ τάραγμα ταρτάρειον,
ὡς ἐπ' ἐγχελάδῳ ποτὲ Γαλλὰς,
εἰς δόμους πέμπεις.
ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα, ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν;
ἄλαστα τὰν δόμοισι. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι.
τεθνᾶσι παῖδες.
αἴ. αἴ. στενάζεθ', ὡς στενακτά.
δαΐοι φόνοι,

δαΐοι

δαΐοι δὲ τοκέων χεῖρες.
οὐκ ἄν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν,
πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν,
ἄταν πατέρος ἀμφαίνεις,
λέγε τίνα τρόπον ἔσσυτο θεόθεν.
ὦλ μέλαθρα κακὰ τάδε,
τλήμονάς τε παίδων τύχας.
ἄγγ ἱερὰ μὲν οὖν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
καθάρσι' οἴκων. γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ηρακλέης.
χορὸς δὲ καλλίμορφος εἱστήκει πέπλων,
πατήρ τε, Μεγάρα τ'. ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν
εἱλίκτο βωμοῦ. φθέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν.
μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
εἰς χέρνιβ' ὡς βλάψειεν Αλκμήνης τόκος,
ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πάρος,
παῖδες προσέσχον ὄμμ'. ὁδ' οὐκέτ' αὐτὸς ἦν.
ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος,
ῥίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματωποὺς ἐκβαλὼν,
ἄφρον κατέστάζ' εὐτρίχου γενειάδος.
ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι πρᾶπε πληγμένῳ,
πάτερ, τί θυμῷ πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα,
καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω,
ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;
ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρᾶτ' Εὐρυσθέως,
ὦδι τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἁγνιῶ χέρας.
ἐκχεῖτε πηγὰς, ῥιπτεῖτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς ὅπλον χερός;

πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι. λάζυσθε χρεὼν
μοχλοὺς, δικέλλας θ', ὥστε κυκλώπων βάθρα,
φοινικὶ κανόνι, καὶ τύχαις ἡρμοσμένα,
στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν.
ἐκ τοῦδε βαίνων, ἅρματ' οὐκ ἔχων, ἔχειν
ἔφασκε. δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
κἄθεινε, κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων χερί.
διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος θ' ὁμοῦ.
καίτις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν,
παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
ὅδ' εἶπεν ἄνω τε, καὶ κάτω κατὰ στέγας.
μέτον δ' ἐν ἀνδρῶν εἰσπεσὼν, Νίσου πόλιν
ἥκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβώς.
κλινθεὶς δ' ἐν οὖδας, ὡς ἐκεῖ σκευάζετο
θοίνην, διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς,
ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
κἀνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων,
πρὸς οὐδὲν ἡμιλλᾶτο. κἀξεκηρύσσετο
αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ καλλίνικος, οὐδενὸς
ἀκοὴν ὑπείπων. δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων,
ἦν ἐν Μυκήναις ἐσθ' λόγῳ. πατὴρ δ' ἐνὶν
θίγων κραταιᾶς χειρὸς, ἐννέπει τάδε,
ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως,
τῆσδ'; ὅτι που φόνος σ' ἐκβάκχευσε νεκρῶν,
οὓς ἄρτι καίνεις; ὅδ' ἐνὶν Εὐρυθέως δοκῶν
πατέρα προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς,
ὠθεῖ. φαρέτραν δ' εὐτρεπῆ σκευάζεται,
καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισὶ, σοῦ Εὐρυσθέως

δοκῶν

δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ, ταρβοῦντες φόβῳ,
ὤρουον ἄλλος ἄλλοσ' εἰς πέπλους. ὁ μὲν,
μητρὸς ταλαίνης, ὅδ' ὑπὸ κίονος σκιάν.
ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὡς, ἔπτηξ' ὕπο
βοᾷ δὲ μήτηρ, ὦ τεκὼν, τί δρᾷς; τέκνα
κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς, οἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὅδ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ,
τόρευμα δεινὸν ποδὸς ἐναντίον σταθεὶς,
βάλλει πρὸς ἧπερ. ὕπτιος δὲ λαΐνους
ὀρθοστάδας ἔδευσεν, ἐκπνέων βίον.
ὅδ' ἠλαλαξε, κἀπεκόμπασεν τάδε,
εἷς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως,
ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων, πέπτωκέ μοι.
ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ'. ὃς ἀμφὶ βωμίαν
ἔπτηξε κρηπῆδ', ὡς λεληθέναι. δοκῶν.
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρός.
καὶ πρὸς γένειον χεῖρ' ἦν, καὶ δέρα, βαλὼν,
ὦ φίλτατ' αὐδᾷ, μή μ' ἀπεκτείνεις πάτερ,
σός εἰμι, σὸς παῖς. οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
ὅδ' ἀγριωπὸν ὄμμα γοργόνος τρέφων,
ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
μυγροκτύπου μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν,
ξύλον. καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα.
ἔρρηξε δ' ὀστᾶ. δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν,
χωρεῖ τρίτον θῦμ', ὡς ὑπὸ σφάξων δυοῖν.
ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήει πύλας.
ὅδ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ κυκλωπείοισιν ὤν,

 σκάπτει

σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα. κἀμβαλὼν σταθμὰ,
διάμαρτα, καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει.
κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον.
ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο,
Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ὠθὶ λόφῳ κέαρ,
κἄῤῥιψε πέτρον στέρνον εἰς Ηρακλέους.
ὃς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε, κεἰς ὕπνον
καθῆκε. πιτνεῖ δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας ὃς πεσήμασι στέγης
διχοῤῥαγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι,
σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ.
ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα,
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου,
μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις.
εὕδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
παῖδας φονεύσας, καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.
χο ὁ φόνος ἦν, ὃν ἀργολὶς ἔχει πάτρα,
τότε μὲν περισαμότατος, καὶ ἄριστος
Ελλάδι τῶν τοῦ Δαναοῦ παίδων,
τάδ' ὑπερέβαλε πρέδραμε
τὰ τότε κακὰ τάλανι
διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Γρόκνης.
φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον μούσαις.
σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος ὦ δαὶς,
λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ.
οὐ τίνα στεναγμὸν, ἢ γόον,
ἢ φθιτῶν αὐδὰν,

ἢ τὸν ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω;
φεῦ, φεῦ.
ἴδεσθε διάνδιχα κλῆθρα,
κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.
ἰώ μοι.
ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς ἄθλια,
κείμενα δυστάνου.
εὕδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκποδὼν φόνου.
περὶ δεσμὰ δὲ, καὶ πολύβροχ' ἁμμάτων
ἐρείσμαθ' ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας
τάδε, λαΐνοις ἀνημμένα,
ἀμφὶ κίοσιν οἰκεῖν.
ὅδ' ὥς τις ὄρνις, ἄπτερον κατασγένων
ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ
πικρὰν διώκων τὴν λύσιν, πάρεσθ' ὅδε.
ἀμ καδμεῖοι γέροντες, οὐ σίγα, σίγα,
τὸν ὕπνῳ πρειμένον,
ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν;
χο καὶ σὲ δακρύοις στένω πρέσβυ, καὶ
τέκεα, καὶ τὸ καλλίνικον κάρα.
ἀμ ἑκαστέρω πρόβατε, μὴ
κτυπεῖτε, μὴ βοᾶτε, μὴ
τὸν εὖ διάνοντα,
ὑπνώδεά τ', εὐνᾶς ἐγείρετε.
ἀχ οἴ μοι, φόνος ὅσος ὅδε. Αμ. ἆ. ἆ. διαμολεῖτε.
κεχυμένος ἐπαντέλλει.
οὐκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰ
ἄζετ' ὦ γέροντες; μὴ,

Μέσμ' ἀνεγφρόμενος
χαλάσας, ἀρλεῖ πόλιν,
ἀρ δὲ πατρός, μέλαθρά τε διαπεράξει;
χο ἀδμώατ' ἀδμωατά μοι.
ἀμ σίγα. πνοὰς μάθω.
φέρε πρὸς ὄρος βάλω.
χο εὖδει; Αμ. νὰι, εὖδει ὕπνον ὕπνον ὀλόμβιον,
ὃς ἔκανεν ἄλοχόν,
ἔκανε δὲ τέκεα, πρέπει
ψαλμῷ πρόδυζας. Χο. σφάζε νιῶ.
ἀμ σφάζω τέκνων ὀλεθρον.-
χο -ἰώ μοι σέθεν τε παιδός.
αἰ αἰ ὦ πρέσβυ. Αμ. σίγα, σίγα, παλίντροπος
ἀγγειρόμην σρέφε.
φέρ' ἀποκρυφον μέμας
τὸν μέλαθρον κρύψω.
βάρσει. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδί σῷ.
ἄμ ὁρᾶθ', ὁρᾶτε.
τὸ μὲν φάος ἐκλιπεῖν ὦμοι
κακοῖσιν ὧ φθίγω τάλας.
ἀλλ' ἔμε κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς, καλιὰ μήσετε.
πρὸς δρυννύσι θ' ἅμα σύγγονον ἔρει.
χο πότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾷ
φόνον ὁμοσπόρων ἔμελλες ἐκπράξειν,
Ταφίων πορκλυσον ἄσυ πέρας.
ἄμ φυγᾷ φυγᾷ γέροντες
ἀπὸ πρὸ δωμάτων

δίωκετε

δίωκετε, φθίγγετε μάργον
ἀνδρὸς ἐπεγφρόμενον.
τάχα φονον ἑτέρου ὠδὶ φόνῳ βαλὼν,
ἀναβακχεύσει κασ' μείων πόλιν.
ἥρα ὦ Ζεῦ, τί πᾶσι' ἦλθηρας ὧσι' ὑποδρήτως
τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
ἔα.
ἔμπνους μὲν εἰμι, καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
ἀλθρᾶ τε, καὶ γλῶ, τέξασ' θ' ἥλιτε τάδε,
ὡς γ' κλύδωνι, καὶ φρενῶν παράγματι
πέπλωκα δίνῳ, ⟨ πνοὰς θρμὰς πνέω,
μετάρσι', ὑβέβαικα πνδυμόνων ἄπο.
ἰδοὺ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένη,
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα
πρόσειμι θραυσῶ λαίνῳ τεχίσματι.
ἢ μὴν νεκροῖσι γείτονας βάκης ἔχω,
πρῶτά τ' ἔγχη. τέξασ' δ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἃ πρὶν πραπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν,
ἔσωζε πλευρὰς, ὀξ' ἐμοῦ τ' ἐσώζετο.
ὅπως κατῆλθον ὦθις εἰς ἕδρας πάλιν
Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ἕδρας μολών;
ἀλλ' ὅτε σισύφου ἐδρῶν πέτρον,
γλῶτταν τ', ὀδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
ἔκτοι πέπλημαι. ποτ' ὦν ἅμιλλαν ὦ.
ὦ. τίς ἐγγὺς, ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
⟨αφῶς γὰρ ὀδὲν οἶσθα τῶν εἰωθότων
ἄμ γρόντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας.

κἄγωγε

χο κἄγωγε σὲ σὺ τοῖ, μὴ πρόδ' ὧς τὰς συμφορὰς.
ἥρα πάτερ, τί κλαίεις, καὶ σιωπᾷ πρόχ' ὥρας,
τὸ φίλτατόν σοι πλάθος παιδὸς βεβώς;
ἀμ ὦ τέκνον, εἰ γὰρ καὶ κακῶς πράσσω, ἐμός
ἥρα πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρόν, ὅ δ' ἀμύρροεῖς;
ἀμ ἀκανθεὼν τὶς εἶπαθ', οἱ κατασχίοι;
ἥρα μέγας ὁ κόμπος, τὼ τύχω δ' ὅπως λέγῃς.
ἀμ ὁρᾷς γὰρ αὐτὸς, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.
ἥρα εἶπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῷ βίῳ.
ἀμ εἰ μὴ καθ' ἅλις Βάκχος, ἐλαφράσαι μὲν ἄν.
ἥρα παπαῖ. τόδ' ὡς ὕποπτον ἠνίξω πάλιν.
ἀμ καί σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.
ἥρα ἐγὼ γάρ τοι Βακχεύσειν μέμνημαι φρενῶν.
ἀμ λύσω γόρυντες δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρᾷς;
ἥρα ἰὴ τόνγε δήσαντ' εἶπ'. ἀνεκόμεθα γάρ.
ἀμ ποσσὸν ἴδοι τῷ καλῷ. τὰ δ' ἄλλ' ἔα.
ἥρα ἀρκεῖ. σιωπᾷ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι.
ἀμ ὦ Ζεῦ, παῖ Ηρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε;
ἥρα ἀλλ' ἢ τι κεἰθὲν πολεμον πεπύνθαμεν;
ἀμ τὼ θεὼ ἐάσας, τὰ σὰ πρόσελθε κακά.
ἥρα ἀπωλόμεθα. συμφορὰν ἔξεις τίνα;
ἀμ ἰδ', θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.
ἥρα οἵ μοι. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;
ἀμ ἀπόλεμον ὦ πᾶι πόλεμον ἔπεσύσας τέλεσι.
ἥρα τί πόλεμον εἶπας; τόσδε τίς δέδωκεν;
ἀμ σὺ, καὶ σὰ τόξα, καὶ θεῶν, ὃς ἄπτ.
ἥρα τί φῄς; τί δρᾷσας; ὦ κάκ' ἀγγέλων πάτερ.
ἀμ μανεὶς. ῥῶτᾷς δ' ἄθλι' ὁρμωδύματα.

ἥρα ἦ καὶ

ἥρα ἦ καὶ δέδεμαι τὸς ἐμὲ ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
ἀμ μᾶς ἅπαντα χρὸς ὄργα σῆς πάλε.
ἥρα ἀΐ. ἀΐ. σφαγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.
ἀμ τούτων ἑκαίτι, σὰς κατασχὼν τύχας.
ἥρα ἦ γὰρ σωτῆρας οἴκων, ἢ βάλιχθυσ ἐμόν;
ἀμ ἐκ οἴδα, πλὴν γ', πάντα δ' ὑποπτεῖ τὰ σά.
ἥρα πῶς δ' οἴστρος ἡμᾶς ἔλαβε; πῶς δ' ἀπώλεσεν;
ἀμ ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἠγνίζω πυρί.
ἥρα οἵ μοι. τί δῆτα φείσεται ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενον παίδων φονεύς,
κἀκ εἰμὶ πέτρας λυσσάδος πῶς ἅλματα,
ἢ φάσγανον πῶς ἢ πρὸ θηκτοπίδας
τέλεσι δίκας ἀμαχος γενήσομαι;
ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν ἐμπρήσας πυρί,
δύσκλειαν, ἢ μιάσμ' ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμποδὼν μοι θανασίμων βουλευμάτων,
Θησεὺς ὅδ' ἔρχεται, συγγενὴς, φίλος τ' ἐμός.
ὀφθησόμεθα. τέκνοκτόνου μύσος,
εἰς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτων ξένων ἐμῶν.
οἵ μοι. τί δράσω; ποῖ κακῶν ὁρμήσιμον
εὕρω; πρὸ ῥωτὸς, ἢ πρὸ χθονὸς μολὼν;
φέρ' ἂν λιραὶ πρὸς βάλω σκότος.
αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δ' εὐθραυμένοις κακοῖς.
ἰὴ ἰὴ δόλε πρόσπτυσμον ἅμα πρόσλαβὲ.
ὡδὲ μ' ἰακῶσαι τῶν ἀναιτίων θέλω.

θη ἦ πω σὺ ἄλλοις. οἱ παῖ Ασωπὸς ῥοὰς
μνήσσιν γνῶτλοι γῆς Αθηναίων κόροι,
σῷ παιδὶ πρέσβυ, σύμμαχον φόρων δόρυ.

κλῃδ' ὧν γὰρ

πλησθὼν γὰρ ἦλθον εἰς Ερεχθεισθὼν πόλιν,
ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάζας Λύκου,
εἰς πόλεμον ὑμῖν, κοὐ μάχλων καθίσταν.
τίνων σ' ἀμοιβὰς, ὧν ἐτῴρξεν Ηρακλῆς,
σώζας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι σοὶ γέρον,
ἢ χθρὸς ὑμᾶς ἢ τέμπης, ἢ συμμάχων.
ΓΕΡ. τί νεκρῶν τῶνδε πλησθὲν πέδον;
ὤιμωζ λέλημμαι. κὐ νεωστόρων κακῶν
ὕσδρ' ἀφεῖμαι; τίς τάδ' ἐκτάνεν τέκνα;
τίν' ηὐχῶν τήνδ' ὁρῶ στιβάδων;
ὀ γὰρ δορύσσων πᾶσιν ἰσανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλοι πε καινὸν εὑρίσκω κακόν.
ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων.
ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν.
ΘΗ. οἱ παῖδες οἵδε, τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρρόος;
ΑΜ. ἔτεκε μὲν ὅμως ἴνις τάλας.
πεπόμενος δ', ἔκτανε,
φοίνιον αἷμα τλάς.
ΘΗ. σύφημα φωνῆ. ΑΜ. βεβλωμένοισιν ἐπαγγέλλει.
ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.
ΑΜ. οἰχόμεθ', οἰχόμεθα πανοί.
ΘΗ. τί φῂς; δρᾶσας; ΑΜ. μαινομένῳ πιτύλῳ,
πλαγχθεὶς ἑκαεργκεφάλῳ βαφαῖς ὕδρας,
ΘΗ. Ηρας ὅδ' ἀγὼν ζῇς δόλῳ νεκροῖς γέρον.
ΑΜ. ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος
ὁ πολύπονος, ὦθῖ
δύρυγνγαντοφόνον

ἦλθε

ἦλθε σὼ βροῖς Φλεγραῖον
εἰς πεδίον ἀφικόμην.
ΘΗ. φεῦ. φεῦ. τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ;
ΑΜ. ἐγὼ μὲν οὖν ἐδυσέβησ ἕτερον πολυμοχθότερον,
πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν
ΘΗ. τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτεις κάρα;
ΑΜ. αἰδούμενος τὸ σὸν ὄμμα,
καὶ φίλιαν ὁμόφυλον.
ἄμμά τε παιφόνον.
ΘΗ. ἀλλ' εἰς σιωπὴν ἦλθον. ἐκκάλυπτε νιν.
ΑΜ. ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον. ἀποδίλιε, ξένος ἀελίῳ δέξον
βάρος αὐτίπαλον δακρύοις σιωπαμιλλᾶσθαι.
ἱκετεύομεν ἀμφὶ
σὰν γενειάδα, καὶ γόνυ, καὶ
χέρα, προσπιτνῶν,
πολιόν τε δάκρυον ἐμβαλών.
ἰὼ πᾶ.
κάταχε λέοντος ἀγρίᾳ θυμόν γ', ὅπως
βρόμον ὦμὸν φόνιον, ἀνόσιον ἐξάγῃ,
κακὰ θέλων κακοῖς σιώπα τέκνον.
ΘΗ. εἶεν. σὲ χὠν θάσσοντα δυσήνεις ἔδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνῦναι τὸ σόν.
ἴδοὶ, εἰ σώτερος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅσοις κακῶν σῶν, συμφορᾶν κρύψειν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον,
ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων;
ἐδὲν μέλει μοι σώγε τοῖ πράσσειν κακῶς.

καὶ γὰρ

ἡ γάρ ποτ᾽ οὐτύχησ᾽. ἐκεῖσ᾽ ἀνοισέον,
ὅτ᾽ ἐξέσωσάς μ᾽ εἰς φάος, νεκρῶν πάρα.
» χάειν ἦ γυράσκειν ἐχθαίρω φίλων.
» Ὃ τῶν καλῶν μὲν ὅσις ἀκλαύτῳ θέλει,
» συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυσυχοῦσιν, οὐ.
ἀνίστασ᾽, ἐκκάλυψον ἄβλιον κάρα,
» Βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅσις δὶ γενναῖς βροτῶν,
» φέρει τὰ τῶν θεῶν γε πήματ᾽, οὐδ᾽ ἀναίνεται.
Ηρα Θησεῦ, πλεύσας τῶνδ᾽ ἀγῶν᾽ ἐμῶν τέκνων;
Θη ἥκω σὺν βλέπουσι συμμίαινεις κακά.
Ηρα τί δῆτά μ᾽ κρᾶτ᾽ ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;
Θη τίδ᾽, ὁ μαίνομ᾽ θνητὸς ὤν, τὰ τῶν θεῶν;
Ηρα φεῦ γ᾽ ὦ ταλαίπωρ᾽, ἀνόσιον μίασμ᾽ ἐμόν.
Θη Οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
Ηρα ἐπήνεσ᾽. ἆρά σε σ᾽, ἐκ ἀνάνομαι.
Θη οἰκτρὸς πάρεμι, τὰμ᾽ ἀκτείνας τέκνα.
Ηρα ἐγὼ δὲ πάσχω εὖ τότ᾽, οἰκτείρω σε νῦν.
Θη κλαίω χάειν σοὶ ἐφ᾽ ἑτέραισι συμφοραῖς.
Ηρα εὕρες δ᾽ ἐγ᾽ ἄλλος ἢ πανοῖσι μείζοσιν;
Θη ἄπῃ κάτωθεν ὄρανὸν δυσαραξία.
Ηρα σιγᾶν παρεσκευάσμεθ᾽, ὥστε κατθανεῖν.
Θη δυκεῖς ἀπειλῶν μέλειν τί σ᾽αἱμοσιν;
Ηρα Αὔθαδες ὁ θεός. πῶς δὲ οὐ θεὸς, ἐγώ.
Θη Ἰσχε τὸ σόν. ὡς μὴ μέγα λέγων, μείζον πάθῃς.
Ηρα γεμω κακῶν δὴ, κἀκέτ᾽ ἐς ὅπῃ τεθῇ.
Θη δράσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρει θυμός σ᾽;
Ηρα θανὼν, ὅθεν πρὸ ἦλθον, εἶμι γῆς ὕπο.
Θη εἰργκας ὢν τυχόντος ἀνθρώπου λόγους.

Σύγ᾽

Ηρα Σύγ᾽ ἐκὸς ὢν γε συμφορᾶς. μενοθετεῖς.
Θη ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ηρακλῆς λέγει τάδε,
Ηρα ἔκυν τοσαῦτά γ᾽, εἰ μέτρῳ μοχθητέον.
Θη σὺ δ᾽ργέπις βροτοῖσι, κἀμέγας θεός;
Ηρα οἵσ᾽ ὄδεν ὠφελῆσί μ᾽, ἀλλ᾽ Ηρα κρατεῖ.
Θη δὶς ἂν ἀνάσχοιθ᾽ Ἕλλας ἀμαθίᾳ θανεῖν.
Ηρα ἄκουε δὴ νῦν, ὡς ἀμείνων δῶ λόγοις
πρὸς νουθεσίας σὰς ἀναπτύξω πέρι.
ἄθλιον ἡμῖν νῦν τε, κἀμὲ πάροιθεν ὄν.
πρῶτον μὲν, ἐκ τοῦδ᾽ ἐγενόμην, ὅστις κτανὼν
μητρὸς γοργαιόν πατέρα, πρωτόπαιδ᾽ ὤν,
ἔγημε τλὰς τεκοῦσαν Αλκμήνην, ἐμέ.
» ὅταν δὲ λερκὴς μὴ καταβλαθῇ γόνος
» ὀρθῶς, ἀνάγκη δυσυχεῖν οὗτ᾽ ἐκγόνους.
Ζεὺς δ᾽ ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμου μ᾽ ἐγείναο
Ηρα. σὺ μὲν οὖν μηδὲν ἀχθεδὴς γόρου.
πατέρα γ᾽ αὖτι Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ᾽ ἐγώ.
ἔτ᾽ ἦν γάλακτί τ᾽ ὄντι, γοργωπὸς ὄφεις
ἐπῳδόφερκτε ἀσαργάνοισι χερσὶν ἐμοῖς
ἅ τοῦ Διὸς σύλλεκτρον, ὡς ὀλοίμεθα.
ἐπεὶ δ᾽ ἧκε πορφυρόλαι ἐκπατάμενα
ἡβῶντα, μόχθος, ὃς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν;
ποίους ποτ᾽ ἢ λέοντας, ἢ τρισωμάτους
τυφῶνας, ἢ γίγαντας, ἢ τετρασκελεῖς,
κενταυροπλῆθ᾽ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
τὴν τ᾽ ἀμφίκρανον, ἣν παλιμβλασῆ κεφὰς
ὕδραν φονεύσας; μυρίων τ᾽ ἄλλων πόνων
ἦλθον ἀγέλας, ἃς νεκρὸς ἀφικόμην,

Ζζ ἄφλε

ᾅδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος
ὅπως πορεύσαι μ', ἐν τολαῖς Εὐρυσθέως.
τὸν λοισθίον δὴ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,
παιδοκτονήσας, δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.
ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ'. οὔτ' ἐμαῖς φίλαις
Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον. ἢν δὲ καὶ μένω,
εἰς ποῖον ἱερὸν, ἢ πανήγυριν φίλων,
εἶμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν;
φέρ', ἀλλ' εὖ ἄλλην δὴ τιν' ὁρμήσω πόλιν;
κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι
οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἔκτεινέν ποτε,
δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀπφθαρήσετε;
» κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ,
» αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν. ὧδ' αἰεὶ κακῶς
ἔστ'. οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶν δύστηνος ὤν.
εἰς οὖσαν δ' ἥξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε.
φωνὴν γὰρ ἥσει χθὼν, ἀπεννέπουσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσα, μὴ περᾶν,
πηγαί τε ποταμῶν. καὶ τὸν ἁρματηλάτην
Ἰξιὸν ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
καὶ ταῦτ' ἄριστα μὴ δέν' Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες, ἦμεν ὄλβιοι.
τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἕξομεν,
βίον τ' ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὲ Ζηνὸς ἡ κλεινὴς δάμαρ,
κρούουσ' ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλῃ πόδα.

ἔπραξε γὰρ βούλησιν, ἣν ἐβούλετο,
ἄνδρ'. Ἑλλάδος τὸν πρῶτον, αὐτοῖσιν βάθροις
ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτῃ θεῷ
τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἢ γυναικὸς οὕνεκα
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ, σοῦ εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ', οὐδὲν ὄντας αἰτίους.
Θη οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγὼν ὅδε,
ἢ τοῦ Διὸς δάμαρτος. εὖ τόδ' αἰσθάνῃ.
πραινέσαι μ' ἂν μᾶλλον, ἢ πάσχειν κακῶς.
» οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
» οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἴπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι.
» οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
» συνῆψαν. οὐ δεσμοῖσι δὰ τυραννίδας
» πατέρας ἐκηλίδωσαν, ἀλλ' οἴκουσ' ὅμως
» ὄλυμπον, ἣν ἔσχοντό θ' ἡμαρτηκότες.
» καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγὼς,
» φέρεις ὑπὲρ φεῦ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν.
ἔπου δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Γαλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος,
δόμους τε δώσω, χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος.
ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω, σώσας κόρους
δὶς ἑπτὰ, ταῦρον κνώσσιον κατακτανὼν,
σοι ταῦτα δώσω. πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται ταῦτ' ἐπωνομασμένα,
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσετε,
ζῶντος. θανόντος δ' εὖτ' ἂν εἰς ᾅδου μόλῃς,
θυσίαισι, λαϊνοῖσιτ' ἐξογκώμασι,

τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Αθηναίων πόλις.
» καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ελλήνων ὕπο,
» ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας, εὐκλείας τυχεῖν.
κἀγὼ χάριν σοι τῶν ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ' ἀντιδώσω νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων.
» θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων.
» ἅλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν ὅταν θέλῃ.
ἥρα οἴ μοι, πάρεργα τάδ' ἐστ' ἐμῶν κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς ὅτε λέκτρ', ἃ μὴ θέμις
στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν,
οὔτ' ἠξίωσα πώποτ', οὔτε πείσομαι,
οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
» δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἐστ' ὄντως θεὸς,
» οὐδενός. ἀοιδῶν οἵδε δύστηνοι λόγοι.
ἐσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν,
μὴ δειλίαν ὄφλω τίν', ἐκλιπὼν φάος.
» ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
» οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.
ἐγκαρτερήσω θάνατον. εἶμι δ' εἰς πόλιν
τὴν σὴν, χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω.
ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην.
ὧν οὔτ' ἀπεῖπον οὐδὲν, οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔσταξα πηγάς. οὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
νῦν δ' ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.
εἶεν. γεραιὲ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
ὁρᾷς δὲ παίδων ὄντά μ' αὐθέντην ἐμῶν,
δὸς τούσδε τύμβῳ, καὶ περίστειλον νεκρούς,

δακρύοισι

δακρύοισι τιμῶν ἐμέ γὰρ οὐκ ἐᾷ νόμος
πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ, δούς τ' ἐν ἀγκάλας
κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
διώλεσ' ἄκων. γῇ δ' ἐπὰν κρύψῃς νεκρούς,
οἴκει πόλιν τήνδ'. ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴν βιάζου τἀμὰ συμφέρειν κακά.
ὦ τέκν', ὁ φύσας, χ' ᾧ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ,
ἀπώλεσ'. οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
ἃ γὼ πρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βιᾷ,
εὔκλειαν ὑμῖν πατρὸς, ἀπόλλυσιν καλήν.
σέ τ' οὐχ ὁμοίως ὦ τάλαιν' ἀπώλεσα,
ὥσπερ σὺ τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
οἴ μοι δάμαρτος, καὶ τέκνων. οἴ μοι δ' ἐμοῦ,
ὡς; ἀθλίως πέπραγα, κἀποζεύγνυμαι
τέκνων, γυναικός τ'. ὦ λυγραὶ φιλημάτων
τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι.
ἀμηχανῶ γὰρ πότερ', ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ;
ἃ πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντ', ἐρεῖ τάδε.
ἡμῖν τέκν' εἶλες, καὶ δάμαρθ'. ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σους. εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ελλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχρῶς θάνω;
οὐ λειπτέον τάδ'. ἀθλίως δὲ σωστέον.
ἐν μοι τί Θησεῦ σύγκαμ'. ἀθλίου κυνὸς
κόμιστρ' ἐν Αργος συγκατάστησον μολών,
λύπη τί παίδων μὴ πάθω μονούμενος;

ὦ γαῖα Κάδμε, πᾶς τι θηβαῖος λεὼς,
λιέραδε, συμπρωθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφους
παίδων, ἅπαντες σ' ἐνὶ λόγῳ πρωθήσατε
νεκρούς τε, κἀμέ. πάντες ἐξολώλαμεν,
Ηρας μιᾶς πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ.
θη ἀνίστασ' ὦ σύνδουλε. σ' ἀκηρύκτως σ' ἄλις.
ἥρα ἰὰ ἰὰ σωτῆρες. ἄρθρα γὰρ πέπηγέμοι.
θη Καὶ σὺν ἀθλίοις γὰρ καθαιρεῖσι τύχας.
ἥρα φεῦ.
αὐτὸς γνοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
θη σῶσαι. δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ.
ἥρα ἀλλ' ἄλμα μὴ ζῶσ ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
θη ἔκμασσε, φείδου μηδὲν ὧν ἀναίνομαι.
ἥρα παίδων σφαγεῖς, πᾶσ' ὅπως ἔχω' ἐμόν.
θη δίδου δίεργε σῷ χερὶ, σὸν ἡγήσω σ' ἐγώ.
ἥρα Ζεύγος δὲ φίλιον, ἄτερ ὃ δυσυχής.
" ὦ πρέσβυ, ποῦ σ' ἄνδρας χρὴ κτανεῖν φίλους.
ἀμ ἡ γὰρ τεκοῦσα πόνδε πατρὶς, οὐ τέκνον.
ἥρα θῆσον, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴσω τέκνα.
θη ὡσ σὴν δὲ φίλτρον τοῦτ' ἔχων, φάος ἕσῃ.
ἥρα πρὸς θεῶν. πατρὸς με σύρνα πρὸς δεξιὰν θέλω.
ἀμ ἰοὺ τάλ' ὦ πᾶι. τάμὰ γὰρ ἀσυλίας φίλα.
ὅτως πόνων σῶν ὑπὲρ μνήμων ἔχῃς;
ἥρα ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶν σ' ἔτλην κακά.
ἀμ εἰσόψεταί τις θῆλυν ὄντα, κἀκ αὖ αἰνέσῃ.
ἥρα ζῶσι τἀφανῆ. ἀλλὰ πρὸς εἶναι σοὶ ὦ.
χο ἆγαν γ' ὁ κλεινὸς Ηρακλῆς, πρὸς κεῖνον ὤν;
ξύ σὺ ποῖον ἧς ἂν νόμον γ' κακοῖσιν ὤν;

ἀμ ὡς

ἀμ ὡς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἰὼ πάσων ἀνήρ.
ἥρα πῶς ἂν ἔτ' εἴπῃς, ὅτι σωίεσθαι κακοῖς;
ἀμ πρόσβαινε. Ηρα. χαῖρε ὦ πρέσβυ.
ἀμ καὶ σύ μοι τέκνων.
ἥρα ἐμὲ δὲ τίς τέκνων;
ἀμ ἐγώ. Αμ. πότ' ἐλθών;
ἥρα νῦν ἀν θάψῃς τέκνα.
ἥρα πῶς; Ηρα. εἰς Αθήνας πέμψομαι θηβῶν ἄπο
ἀμ ἀλλ' εἰσκόμιζε τέκνα σύνσκιμπτα γῆ.
ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες ἀρχαίους δόμους
θησέα πανώλεις ἐψόμεθ' ἐφολκίδες.
" ὅσις ἦ πλοῦτον, ἢ ἀγῶν μᾶλλον φίλων
" ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
χο εἰ χρῆν οἰκτροί, ὦ πολύκλαυτοι,
τὰ μέγιστα φίλων ἁλόντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ
ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΕΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΒΑΣΙ-
λείᾳ, ὑπὸ Ιοάννου Ἐρβαγίου. Ετει ἀπὸ
Χριστοῦ γενήσεως ἀφλζ. μη-
νὶ ἐλαφηβολιῶνι
ἱσταμένῳ.

Ordo Chartarum prioris partis.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z
aa bb cc dd ee ff gg hh ii

Ordo Chartarum posterioris partis.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii kk Ll
Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt
Vu Xx Yy Zz.

Td. 375 a